

AKTA GRODZKIE I ZIEMSKIE

Z CZASÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z Archiwum tak zwanego bernardyńskiego we Lwowie

W SKUTEK FUNDACYI

śp. ALEXANDRA hr. STADNICKIEGO

WYDANE STARANIEM

GALICYJSKIEGO WYDZIAŁU KRAJOWEGO.

TOM III.

WE LWOWIE.

GŁÓWNY SKŁAD W KSIĘGARNI SEYFARTHA I CZAJKOWSKIEGO.

Z DRUKARNI NARODOWEJ W. MANIECKIEGO.

1872.

AKTA

GRODZKIE I ZIEMSKIE.

AKTA GRODZKIE I ZIEMSKIE

Z CZASÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z Archiwum tak zwanego bernardyńskiego we Lwowie

W SKUTEK FUNDACYI

śp. ALEXANDRA hr. STADNICKIEGO

WYDANE STARANIEM

GALICYJSKIEGO WYDZIAŁU KRAJOWEGO.

TOM III.

WE LWOWIE.

GŁÓWNY SKŁAD W KSIĘGARNI SEYFARTHA I CZAJKOWSKIEGO.

Z DRUKARNI NARODOWEJ W. MANIECKIEGO.

1872.

PRZEDMOWA.

Tom drugi Aktów niniejszych — jak wykazano w przedmowie do tomu tego dodanej i w objaśnieniach do każdego dokumentu dołączonych — powstał przeważnie z oryginalnych dyplomatów znajdujących się w tutejszych archiwach duchownych a oblatowanych po największej części w tak zwanych aktach bernardyńskich. Ponieważ zaś komisja i przy niniejszym tomie kierowała się zasadami i względami, wyłuszczenymi w przedmowie do tomu drugiego, a mianowicie ponieważ i tutaj chodziło jej przedewszystkiem o to, aby do ksiąg sądowych z taką niedbałością i nieznajomością rzeczy wpisywane oblaty sprawdzić, skontrolować i w zupełnie poprawnym texcie wydać przy pomocy oryginałów po całym kraju rozrzuconych a po dziś dzień jeszcze w rozlicznych zbiorach przechowywanych, aby pochodzące z oblat dokumenta uzupełnić, wyjaśnić i we właściwym związku przedstawić, posługując się innymi dyplamatami w bezpośrednim związku z nimi stojącymi — udał się przeto Wydział krajowy na wniosek komisji do zarządów miast i korporacji duchownych Galicyi z prośbą o udzielenie mu dyplomatów i aktów w ręku ich się znajdujących, celem pomieszczenia ich w temtu wydawnictwie, gdyby komisja za odpowiednie je uznała. Na prośbę tę pospieszyło kilka miast kraju naszego z ochoczą gotowością, przesyłając na ręce Wydziału krajowego bądź to dokumenta w archiwach miejskich przechowane, bądź też dokładne spisy tychże.

Najbogatszy plon zebrała komisja tym sposobem nasamprzód z archiwum miasta Lwowa, skoro prześwietna Rada miejska wszystkie dokumenta archiwum

VI

swego stawiła do dyspozycji wydawnictwa. Kiedy się zaś pokazało, że dokumenta lwowskie z XIV. i XV. wieku mogłyby same zapełnić więcej jak jeden tom bardzo znaczących rozmiarów, uchwała komisya pomieścić w tomie trzecim Aktów przy najmniej wszystkie dokumenta lwowskie z XIV. wieku, odkładając późniejsze do następnych tomów. Tak więc wcielono do tomu tego blisko 50 dokumentów z archiwum lwowskiego, oblatowanych po większej części w aktach grodzkich i ziemskich, które — spodziewamy się — wyjaśniają niejeden dotychczas ciemny punkt w historii kraju naszego a mianowicie stołecznego miasta Lwowa i przyczynią się niepomiernie do gruntowniejszego poznania wewnętrznych stosunków prowincji naszej w drugiej połowie wieku XIV.

Dodać tu winniśmy, że wszystkie te lwowskie dokumenta już były przepisane przez ś. p. Wagilewicza. Ponieważ atoli gorliwy ten badacz dziejów krajobrazowych nie przygotował ich jeszcze zupełnie do druku, trzeba więc było wszystkie te przez niego sporządzone kopie starannie porównać z oryginałami, aby podać text pod każdym względem poprawny i ze wszystkich myłek o ile możliwości oczyszczony. Tem kollacyonowaniem zajął się wspólnie z Drem Liske członek komisji, kustosz archiwum miejskiego p. Rasp. Objasnienia do dokumentów tych przez śp. Wagilewicza dodane, prawie bez wyjątku zatrzymano, dodając do nich dla odróżnienia od innych nazwisko autora.

Prócz dokumentów lwowskich zdołano pomieścić w tomie tym dyplomata nadesłane z miast Krosna, Dobczyc, Sanoka i Halicza, inne z powodu i tak już zbyt znacznej objętości materyalu musiano odłożyć do następnego tomu.

Wreszcie wzbogacono tom ten jeszcze kilkunastu dokumentami wziętymi z biblioteki hr. Włodzimierza Dzieduszyckiego, z biblioteki Zakładu narodowego imienia Ossolińskich i kilku innych mniej obfitych źródeł, które przy każdym dotyczącym dokumencie w objasnieniach jak najwyraźniej wymieniono.

Z tych materiałów przedłożył Dr. Liske w trzech seryach komisji 171 dokumentów, które komisja poleciwszy poprzednio sprawozdanie o nich dwom członkom wszystkie do wydawnictwa przyjęła. Ponieważ atoli w jednym tomie, już ze względu na stan funduszów wydawnictwa, pomieścić ich nie było można,

VII

odłożono 41 do przyszłego tomu, pomieszczono zaś tutaj 130, zajmujących razem 40 arkuszy druku.

Tak samo jak przy poprzednim tomie wreszcie poleciła komisja Drowi Liskemu zaopatrzenie dokumentów tych w objaśnienia, sporządzenie niezbędnych indexów, spisu treści i przeprowadzenie ich przez druk.

Tym sposobem powstał tom trzeci Aktów, złożony z 76 dokumentów z XIV. i 54 z XV. wieku, który — podchlebiamy sobie — poda badaczom dziejów przeszłości kraju naszego bogaty a dotąd prawie wcale lub tylko niedostatecznie używany i prawie niedostępny materiał do poznania stosunków wewnętrznych dwóch odległych, dla historii naszej nader ważnych wieków.

We Lwowie w Lutym 1872 r.

W IMIENIU WYDAWNICTWA:

Oktaw Pietruski.

Dr. Xawery Liske.

I.

W Krakowie 7. Stycznia 1334 r.

Kazimierz Wielki darowuje hrabiemu Spycymirowi z Melsztyna, kasztemianowi krakowskiemu, wolny plac i dom murowany w Krakowie na ulicy św. Franciszka położony, w nagrodę za szkody przez tegoż poniesione w wojnie z Krzyżakami.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Reges decet in reddendis serviciorum obsequiis pia consideracione prospicere, ut quos in exhibicione eorumdem fideles esse cognoverint, ipsorum eciam comodis (*sic*) intendant iugiter et insitanter, Eapropter nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie Necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancie, Cuyauiie Pomoranieque dominus et heres Noticie universorum tam presencium quam futurorum presentibus declaramus: Quod ob merita fidelium obsequiorum nobis constanter per fidelem nostrum Comitem Spicimirum Cracouiensem Castellatum impensorum et ob recompensam dampnorum, que in conflictu cruciferorum percepit, sibi suisque posteris aream, ut ab antiquo extat circumferenciata, et domum lapideam in Cracouia sitam in platea sancti Francisci ex facto Henrici quondam advocati Cracouiensis dudum commisso in crimen illese (*sic*) mayestatis Regie patris nostri ad nos pertinentem, damus, tradimus, donamus et confirmamus tytulo et iure hereditario in perpetuum tenendam et habendam convertendamque pro sua, iure et modo militali (*sic*), quam aream et domum predictam iure eodem militali possidebit suorumque posteriorum beneplacita voluntate. In quorum omnium evidenciam presentes sunt nostro sigillo insignite. Actum Cracouie in crastino Epifanie Christi Anno domini M. CCC. XXX. quarto, Presentibus hys nobilibus nostris Mistuyo Palatino, Othono Cantore, Ianusio (*sic*) Iudice Sandomiriensibus, Petro Venatore, Andrea Dapifero, Criuosando Subcamerario Cracouiensibus et alys multis fidelignis. Datum per manus domini Zbignei Prepositi et Cancellary nostri Cracouiensis.

Pergaminowy oryginał dobrze zachowany, bardzo pięknie pisany ręką przypominającą jeszcze wiek XIII. znajduje się w Zakładzie Narodowym Imienia Ossolińskich (nr. 261). Na sznurze jedwabnym koloru zielonego zawieszona dość znacznie uszkodzona majestatyczna pieczęć Kazimierza W., często już opisywana i przedstawiana. Na odwrotnej stronie pergaminu napis z wieku XV:

1334

Antiqua Regis Cazymiri donacio dominis de Melschtin super domum in Cracouia, que fuit dominorum de Melstin in platea sancti Francisci.

II.

W Krakowie 21. Lipca 1340 r.

Kazimierz Wielki uwalnia mieszkańców dobczyckich od opłaty ceł.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Cum omnes reg(ie) subiectos dicioni libertas regia debeat comitari, specialiter tamen illos, qui civili iure subigi dinoscuntur, Proinde nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie recognoscimus universis, Quod melioracionem civitatis nostre Dopschicze¹⁾ perhenniter instaurare gestientes, exnunc omnes cives communiter vel divisim (*huc et inde omni tempore per Regnum*) nostrum vel fora transientes absolvimus ab omni Theloneo et a solucione iuris cuiusque dis(pendio) et preindicio cuiuslibet non obstante, sicut gaudentes presenti nostra litera cives (*quod ab omni solucione Thelonei et iure quolibet, ut premisimus*) sint liberi et exempti. (*Quod quidem ut per improbos Thelonei receptores non valeant impugnari, civibus de*) Dopschicze presentes dari iussimus, nostro sigillo communitas; presentibus hys nobilibus nostris Sbigneo Preposito ac Cancellario nostro, Iaroslao Archidiacono, Iascone dicto (*Iura*²⁾ Succamerario, (*Staskone*) Subagazo Cracouiensibus, Hermanno Archidiacono Lanciciensi et procuratore Cracouiensis ac Sandomiriensis (*terrarum*). Datum per manus Sbignei Prepositi sancti Michaelis et subcancellary curie. Actum Cracouie in vigilia beate Marie virginis Magdalene. Anno domini Millesimo trecentesimo quadragesimo.

Wydrukowanó według bardzo zniszczonego potwierdzenia Zygmunta I. z r. 1530, opisanego przy dokumencie Jana Olbrachta z r. 1494 poniżej w tomie tym umieszczonego, a uzupełniono podług konfirmacyi Stefana Batorego oddrukowanej w Dod. do Gaz. Lwowsk. 1853, nr. 57—59. Ten sam dokument z r. 1340 potwierdził Władysław Jagiełło w r. 1389 nie przytaczając go dosłownie, lecz tylko w streszczeniu. Potwierdzenie Władysława Jagiełły znajduje się w pergaminowym

¹⁾ Dobczyce, miasteczko w powiecie wielickim.

²⁾ Tak uzupełniamy mimo to, że w potwierdzeniu Batorego stoi *skora*; ten *Iasco* zachodzi już w dokumencie z r. 1339 (Cod. Muczk. III. 204) bez przydomku, a w dok. z r. 1344 (Cod. Muczk. II. 690) z przydomkiem *nie skora* lecz *Iura*, i tak w wielu innych. W potwierdzeniu Batorego widocznie zasłużona omyłka.

oryginale w archiwum dobczyckiem, ale w tak smutnym stanie, tak na szmaty podarte, pismo tak wypełnięte, że tylkoby drobne okruchy z niego wydrukować można. Ponieważ zaś treść nie zawiera nic nowego, czegobyt w powyżej oddrukowanym dokumencie nie było, nie umieszczamy potwierdzenia tego tutaj, a przytaczamy tylko datę i świadków:

Actum in Radom ipso die dominico (*qui fuit ante festum*) beate Lucie virginis (*12. Grudnia*) Anno domini Millesimo Trecentesimo octuagesimo nono, Presentibus hys Spikone Cracouensi, (*San*)divogio Kalisiensi Pal(*atinis*), Petro Kmitha Lublinensi, Iohanne Wysliciens, Cristino Sandecensi Castellanis, (*jeden wyraz nieczytelny*) Iudice (*jeden wyraz nieczytelny*) et alys multis nostris fidelibus, fidedignis. Datum per manus honorabilis Zaclice prepositi Sandomiriensis, Aule nostre Cancellary fidelis dilecti.

U tego tak zniszczonego potwierdzenia Władysława Jagiełły pozostał jeszcze po pieczęci sznurek jedwabny koloru amarantowego.

III.

W Krakowie 1. Lipca 1348 r.

Kazimierz Wielki nadaje Hankowi ze Sądcza przywilej na założenie miasta na prawie niemieckiem nad rzeką Poprad po obydwu jej stronach w miejscu Piwniczna Szyja zwanem.

Oblatae sunt ad Officium castrense capitaneale Sandecense et ad acta praesencia per Nobilem Stanislaum Bialy, Advocatum in oppido Piwniczna Szyia literae pergameneae Serenissimi olim divae memoriae Casimiri Dei gracia Poloniae Regis sub titulo et sigillo eiusdem Regiae Maiestatis emanatae, continentes in se locacionem seu fundacionem ex cruda radice oppidi Piwniczna Szyia¹⁾ ad profluentem fluwy Poprod dicti una cum alys articulis et libertatibus inferius specificandis, omni vitio et nota suspicionis carentes. Quarum literarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ea que magnifica Regum Maiestas facere decrevit maxime ad utilitatem regni sui, debent esse firma et irrettractabilia roburque perpetue firmitatis obtinere. Proinde Nos Kazimirus Dei Gracia Rex Polonie notum facimus universitatem presentibus quam futuris, hanc literam inspecturis, Quod cupientes utilitatem regni nostri peramplius ampliari in locandis civitatibus seu oppidis de sylvis et nemoribus, de quibus nobis penitus nulla utilitas proveniebat, Discreto viro Hankoni de Sandecz damus civitatem seu oppidum locandum et disponendum in fluvio Poprod dicto et ex utraque parte fluwy ipsius in loco, qui Piwniczna Szyia dicitur, cuius limites erunt incipiendo de

¹⁾ Piwniczna nad Popradem w Sądeckiem.

Młodow ¹⁾ et Glembokie ²⁾ usque in Narth ³⁾ quotcumque mansos poterit mensurare et villas alias locare infra limites predictos, que ville civitati predicte cum villa Lomnica ⁴⁾, quam eciam addimus ad predictam civitatem in oneribus, contribucionibus, servitys iure Theutonico, quod maydeburgense nuncupatur, quo civitas Nova Sandecz utitur, omnimodam potestatem; scultetus tamen, qui est in Lomnica et sui posteri a scultecia non debent commoveri. In qua civitate seu oppido damus predicto Hankoni et suis successoribus advocatiam perpetuo tenendam, habendam, possidendum, vendendum, commutandam, donandam, pro sua et suorum posteriorum utilitate convertendam. Cui advocato et posteritati ipsius perpetuo et iure hereditario ratione advocacie damus duos mansos liberos, molendina quotcunque potest facere in fluvys intra limites, qui fluvy decurrunt in Poprod, libere cameras pannorum, panum, sutorum, macellas carnium, balneum, institas, piscinas, quotcunque poterit facere, tabernas in villis, quas locabit, adiacentibus dicte civitati, quas locabit intra limites predictos, ita quod nullus ibi debeat tabernam vel tabernas intra limites predictos locare, nisi advocatus pro sua et posteriorum utilitate. Preterea unum mansum damus in predicta civitate pro ecclesia liberum et ante omnia unum mansum damus pro pellendo grege, quod skotnicza dicitur, liberum. Licitum sit dicto advocato et posteritati ipsius intra limites predictos piscari, venari, mellificia facere, in arboribus, qui in mansis ipsius stabunt seu truncis. Item damus predicto advocato et posteris eius perpetuo tertium denarium de iudicio in penis magnis vel parvis, duobus duntaxat pro Nobis reservatis, Sextum vero denarium de censu. Preterea absolvimus et liberamus dictum advocationem et successores ipsius, cives ac Kmethones villarum adiacencium dicte civitati ab omnibus iuribus, iurisdictionibus polonicalibus et nostris iudicibus ac potestatibus perpetuo palatinorum, castellanorum, iudicum ministerialiumque ipsorum quorumcunque, Ita quod dietus advocatus et successores ac cives dicte civitatis, Kmethones villarum earundem ad presenciam ipsorum citati pro causis magnis vel parvis minime respondere teneantur, nisi cives coram advocato ipsorum et Kmethones coram sculteto, advocatus vero et sculteti villarum adiacencium ad dictam civitatem coram Nobis, dum tamen per nostram literam citabuntur, iure Theutonico supradicto, de se querulantibus respondebunt et posteri ipsorum. In causis autem criminalibus et alys quibuscunque predicto advocato et posteris ipsius iudicandi, condemnandi et puniendi iuxta ipsum ius theutonicum et omni iure ac libertate perfrui; a thelonieis dandis civibus mercatoribus sepelide civitatis, quo iure civitas Nova Sandecz utitur, et libertatem habet a solucione theloniorum, damus et

¹⁾ Młodów wieś nad Popradem po lewej jego stronie poniżej Piwniczny.

²⁾ i ³⁾ dziś nieznane.

⁴⁾ Łomnica nad Popradem po prawym jego brzegu powyżej Piwniczny.

tribuimus plenam potestatem. Forum quocunque die eliget dictus advocatus in sepedicta civitate, in quo foro licitum est cuilibet homini res suas vendere et emere pro suo posse. Ut dicta civitas et ville eidem adiacentes, que locabuntur, eo cicius locari possint, omnibus et singulis civibus et Kmethonibus a solucione census et a servicys a data presenti ad viginti annos continue computando, damus et largimur omnimodam libertatem. Qua elapsa cives et Kmethones iamdicti Nobis et posteris Nostris perpetuo de quolibet manso pro censu in festo sancti Martini singulis annis per octo scotos grossorum solvent et pro decima, cui debitur, per fertonem. Ceterum ad tria iudicia magna, que ter in anno fieri consueverunt, prandium unum advocatus predictus civitatis, qui pro tempore fuerit, et sculteti villarum predictarum et duo cives cum Kmethonibus Nostro nuncio ad hoc missio ministrabunt vel pro quolibet prandio solvere per sex scotos sint adstricti. Hoc enim adycimus, quod advocatus et succedanei ipsius aut sculteti ad expeditionem generalem pro posse ipsorum servire tenebuntur. Racione quorum serviciorum advocatus, qui pro tempore fuerit, sepenominate civitatis de molendinis, tabernis ipsius liberis exaccionem vel contribucionem regalem, que imponetur, pro se recipere debet. In cuius rei testimonium Nostrum sigillum presentibus duximus appendendum. Actum Cracouie in Octava Beati Iohannis Baptiste (*1. Lipca*) Anno Domini Millesimo Trecentesimo Quadragesimo Octavo. Présentibus hys testibus Sbigneo Cancellario aule Nostre, Hermano procuratore generali, Wilczkone Castellano Sandomiriensi, Floriano Cancellario Lanciciensi, Petro dicto Neorsza Woyski Cracoviensi et Wyzga de Tangoborza et alys multis. Datum per manus Domini Sbignei Cancellary Nostri iam dicti.

Actum in curia regali Sandecensi feria sexta post festum Sacratissimi Corporis Christi proxima (*30. Maja*) Anno Domini MDLXXVIII. Martinus Luthoslawzki, Notarius castrensis capitanealis Sandecensis scripsit.

W tej formie wraz z wydrukowanemi powyżej zapiskami oblaty potwierdził i pomnożył w r. 1578 powyższy zapis król Stefan Batory, a potwierdzenie to na nowo oblatowano w r. 1591. Według tej oblaty potwierdzenie to brzmi jak następuje:

Oblatae sunt ad Officium et Acta praesentia Castrenzia Capitanealia Sandecensia per Famatos Michaelem Matuszik et Ioannem Golek, Oppidanos oppidi Piwniczna Szyia literae infra-scripctae pergameae Serenissimi olim divae memoriae Stephani Dei gratia Regis Poloniae confirmationis literarum Serenissimi olim divae memoriae Casimiri Dei gratia Regis Poloniae locationis seu fundationis oppidi eiusdem Piwniczna Szyia, sub titulo et sigillo appenso eiusdem olim Sacrae Maiestatis Regiae editae ac manu propria ipsius olim divae memoriae Stephani Regis subscriptae, omni prorsus vitio et suspicionis nota carentes, quas officium praesens sanas, salvas et illaesas vidit, ad affectationemque suprascriptorum Michaelis Matuszik et Ioannis Golek oppidi Piwniczna

inhabitatorum et incolarum in acta officij sui inscribere curavit, quarum literarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

Stephanus Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae etc. necon Transylvaniae Princeps. Significamus praesentibus literis Nostris, quorum interest, universis et singulis, Exhibitum et commonstratum Nobis esse certum extractum authenticum ex libro castrensi Sandecensi, sigillo capitanei moderni obsignatum manuque notary castrensis Sandecensis subscriptum idque Venerabilis Ioannis Valentini Iakubowski, Secretary Nostri, Canonici Sandomiriensis et in Piwnicza Szyia Plebani, salvum, integrum nullique sinistre obnoxium suspicioni. In quoquidem rescripto continetur fundatio oppidi Piwnicza veluti hoc inferius latius patebit ex serie verborum atque eius contextu, qui sequitur est que talis:

Następuje dokument Kazimierza W. z r. 1348 w tej formie jak go powyżej oddrukowano, t. j. z zapiskami oblaty. Potem brzmi potwierdzenie dalej:

Post cuius quidem rescripti authentici reproductionem supplicatum Nobis est nomine eiusdem Secretary Nostri diligenter, ut easdem literas omniaque in eis contenta authoritate Nostra regia approbare, ratificare et confirmare dignaremur, prout approbamus, ratificamus et confirmamus illisque robur perpetuae firmitatis, quantum de iure est et si usu quieta ac non interrupta possessione confirmata et stabilia sunt, apponimus, Adycientes ex speciali gratia Nostra praefatis oppidanis campum Ianuszowa cum eius circumferentys, item Lomnica antiquam, item mansum Skotnica dictum, item pascua Czerniec dicta, item prata Borownicza dicta, citra tamen advo- catorum Nostrorum et plebani Piwnicensis praeiudicium et damnum. In cuius rei fidem praesentes manu Nostra subscrisimus ac sigillo Nostro communiri iussimus. Datum Leopoli die XXIII. mensis Augusti Anno Domini MDLXXVIII, Regni vero Nostri anno III.

Stephanus Rex.

Actum in curia Sandecensi sabbatho post festum sancti Martini Pontificis proxima (16. Listopada) Anno Domini Millesimo Quingentesimo Nonagesimo Primo. Locus sigilli castris Sandecensis. Correxit Iaworski. Ioannes Luthoslawski Notarius castrensis Sandecensis.

Powyższy dokument wraz z potwierdzeniem Stefana Batorego wydrukowano według oblaty Acta Castrens. Sandecens. t. 106, p. 872—876.

Potwierdzenie Stefana Batorego na nowo potwierdził i pomnożył król Jan III. Potwierdzenie to brzmi jak następuje:

Ioannes III Dei Gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kyoviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensiae, Severiae, Czernichoviaeque Significamus praesentibus literis Nostris, quorum

interest, universis et singulis, Exhibitas Nobis esse literas pergamenas infrascriptas manu Serenissimi Regis Michaelis subscriptas et sigillo Regni cancellariae minoris munitas, sanas, salvas et illaesas omnius suspicionis vitio carentes, continentes in se confirmationem generalem omnium iurum, privilegiorum, immunitatum, concessioneerum, libertatum, erectionis et locationis oppidi Nostri Piwniczna Szyia, nuncupati, ad capitaneatum Sandecensem spectantis. Quae quoniam in confirmatione praefata expressa non sunt neque privilegia originalia sunt Nobis reproducta, Nos ex extractu authentico, de data et actu in castro Sandecensi sabbatho post festum sancti Martini Episcopi proximo anno Domini Millesimo Quingentesimo Nonagesimo Primo ad humillimam supplicationem pro dicto oppido et incolis illius per certos Consiliarios Nostros apud Nos factam, ea omnia huc transferri mandavimus tenoris talis.

Tutaj następuje powyżej wydrukowane potwierdzenie Stefana Batorego w tej formie jak je tam opisano. Dalej brzmi potwierdzenie i pomnożenie króla Jana III.:

Nos itaque Ioannes Rex supplicationi praefatae benigne annuentes, praeinsertas literas in omnibus earum punctis, clausulis, articulis, nexibus et contentis approbandas, confirmandas ratificandasque esse duximus, prout approbamus, confirmamus et ratificamus, decernentes eas vim et robur debitae firmitatis obtinere debere, in quantum iuri communi non repugnant et usus earum habetur. Et insuper consultum esse volentes rationibus praedicti oppidi Piwniczna Szyia dicti, ut eo maiora capere valeat incrementa, praeter antiquos solitos mercatus seu nundinas in dicta civitate ab antiquo celebrari solitas, novas adhuc de benignitate Nostra adycendas et concedendas esse duximus, prout concedimus praesentibus literis nostris. Primas quidem pro festo Circumcisionis Domini, secundas pro dominica Laetare quadragesimae, tertias pro festo s. Pentecostes, quartas pro festo s. Iacobi Apostoli, quintas pro festo sancti Bartholomaei Apostoli absque tamen damno et praeiudicio aliarum vicinarum civitatum et oppidorum. Pro quibus quidem nundinis licitum et liberum erit omnibus cuiusvis generis hominibus, mercatoribus, negotiatoribus et artificibus cum rebus et mercibus sive ad victum sive ad negotiationem ire, venire in eisque, quae illis visa fuerint, emere, vendere, res pro rebus, merces pro mercibus commutare et alia omnia negotia licita et honesta agere et exequi ac tractare omnibusque eo venientibus tutus atque liber accessus et recessus patere debet absque omni impedimento, nisi forte aliqui tales fuerint, quos iura publica fovere non permittant et quibus consortia bonorum iure merito sint deneganda. In quorum omnium fidem praesentes manu Nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus. Datum in Zolkiew die XXV mensis Octobris anno Domini MDCLXXXVII, Regni vero Nostri XIV anno. Confirmatio iurum oppidi Piwniczna Szyia dicti cum nova concessione nundinarum praeter antiqua.

Ioannes Rex. (Locus Sigilli).

Christophorus Taranowski
Cracoviensis Vicecancellarius,
Regiae Maiestatis Secretarius.

To potwierdzenie króla Jana III. potwierdził znów na nowo r. 1726 król August II.
Potwierdzenie jego brzmi:

Augustus Secundus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kyoviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensiae, Severiae Czernichoviaeque nec non Haereditarius Dux Saxoniae et Princeps Elector. Significamus praesentibus literis Nostris, quorum interest, universis et singulis. Reproductas coram Nobis esse literas pergameneas manu olim Serenissimi Ioannis Terti Regis Praedecessoris Nostri subscriptas sigilloque pensili maioris cancellariae Regni communitas, sanas, salvas et illaesas omnique suspicionis nota carentes, continentes in se confirmationem Iurium oppido Piwniczna Szyia dicto servientium. Quarum quidem literarum tenor sequitur estque talis:

Tutaj następuje całe potwierdzenie króla Jana III. ze wszystkimi w niem zawartymi dodatkami, tak jak je powyżej umieszczone. Potem brzmi potwierdzenie króla Augusta II. dalej:

Supplicatumque Nobis est nomine et pro parte praedicti oppidi per certos Consiliarios Nostros, ut easdem literas authoritate Nostra regia appobare, ratificare et confirmare dignaremur. Cui supplicationi Nos itaque Augustus Rex uti iustae benigne annuentes, praeinsertas literas approbandas, ratificandas et confirmandas esse duximus, uti quidem in omnibus earum punctis, articulis, clausulis, ligamentis et nexibus approbamus, ratificamus et confirmamus (*in quantum iuris est et usus earum habetur*) praesentibus literis Nostris, decernentes easdem vim et robur perpetuae ac inviolabilis firmitatis obtinere debere. In quorum fidem praesentes manu Nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus. Datum Varsaviae die XXVIII mensis Marty anno Domini MDCCXXVI, regni vero Nostri XXIX anno.

Augustus Rex. (Locus Sigilli pensilis maioris cancellariae Regni).

Iacobus Strykowski Sacrae
Regiae Maiestatis Secretarius

m. p.

To potwierdzenie króla Augusta II. potwierdził na nowo król August III. w r. 1748. Potwierdzenie jego brzmi:

Augustus Tertius Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kyoviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensiae, Severiae Czernichoviaeque nec non Haereditarius Dux Saxoniae et Princeps Elector. Significamus praesentibus literis Nostris quorum interest Universis et singulis: Productas coram Nobis esse literas pergameneas infrascriptas Serenisimi olim divae memoriae Augusti Secundi Regis Parentis Nostri Desideratissimi manu subscriptas sigilloque maiori Regni pensili in cera rubra communitas, sanas, salvas et illaesas omnique prorsus suspicionis nota carentes, continentes in se confirmationem

Iurium et libertatum oppido Piwniczna Szyia dicto, a Serenissimis Regibus Poloniae Praedecessoribus Nostris benigniter collatorum servientium, Supplicatumque Nobis est nomine eiusdem oppidi per Spectabiles Sebastianum Kosmidlowicz Advocatum et Iosephum Polakiewicz Notarium eiusdem oppidi, quatenus illis omnia eadem generaliter Iura et libertates autoritate Nostra Regia approbare, ratificare et innovare dignaremur. Quarum quidem literarum tenor sequitur estque talis:

Tutaj następuje całe potwierdzenie króla Augusta II. tak, jak je powyżej oznaczono. Potem brzmi potwierdzenie króla Augusta III. dalej:

Nos igitur Augustus Tertius Rex Poloniae predictae supplicationi nomine eorumdem civium Piwniczna Szyia pro generali confirmatione iurum ad Nos humiliter factae, uti iustae benigne annuendo praemeras literas in omnibus punctis, clausulis, articulis et ligamentis, (*in quantum iuris sunt et usus earum habetur*) approbandas, confirmandas, ratificandas et innovandas esse duximus, prout praesentibus literis Nostris approbamus, confirmamus, ratificamus et innovamus, Decernentes easdem vim et robur debitae et perpetuae firmitatis semper et inviolabiliter obtinere debere. In cuius rei fidem praesentes manu Nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus. Datum Varsaviae die XXXI mensis Decembris anno Domini MDCCXLVIII, regni vero Nostri XVI anno.

Augustus Rex. (Locus Sigilli pensilis minoris
Cancellariae Regni.)

Confirmatio generalis iurum oppido Piwniczna Szyia dicto servientium.

Ioannes Kłossowski Cathedralis
Praemisliensis Canonicus, Sacrae
Regiae Maiestatis Sigilli Regni
Secretarius m. p.

To potwierdzenie króla Augusta III. potwierdził wreszcie wraz z nowym dokumentem tegoż samego króla z r. 1749 król Stanisław August w r. 1766. Potwierdzenie to brzmi:

Stanislaus Augustus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kyoviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Smolensiae Czernichoviaeque Significans praesentibus literis Nostris, quorum interest, universis et singulis: Reproductas coram Nobis esse binas literas primas pargamenas infrascriptas manu propria Serenissimi olim divae memoriae Augusti Terti Regis Poloniae, Praedecessoris Nostri subscriptas, sigillo regni minori pensili communitas, continentis in se confirmationem iurum, libertatum et privilegiorum oppido Piwniczna Szyia dicto, a Serenissimis Regibus Poloniae, Praedecessoribus Nostris, benigniter eidem oppido collatorum et servientium, alteras literas papyraceas infrascriptas itidem manu propria Serenissimi olim divae memoriae Augusti Terti Regis Poloniae subscriptas, sigillo Regni minori in cera rubra appresso communitas, continentis in se conser-

vationem oppidanorum Piwniczna Szyia circa iura, libertates et privilegia antiqua, eidem oppido servientia una cum inhibitione Regia, ne Iudei in dicto oppido tam in fundis civilibus, quam et advocatiae eiusdem oppidi incolatum habeant, utrasque literas sanas, salvas et illaesas omniue prorsus suspicionis nota carentes. Supplicatumque Nobis est nomine eiusdem oppidi per Spectabiles Simonem Kucharski Scabinum et Iosephum Polakiewicz Notarium eiusdem oppidi, quatenus illis omnia eadem generaliter iura, libertates et privilegia anthonitate Nostra Regia approbare, confirmare, ratificare et innovare dignaremur, Quarum quidem literarum fideliter de verbo ad verbum est talis, qui sequitur tenor:

Tutaj następuje całe powyżej wyłuszczone potwierdzenie króla Augusta III., potem brzmi dokument króla Stanisława Augusta dalej:

Alterarum vero literatum fideliter de verbo ad verbum est talis, qui sequitur, tenor:

Augustus Tertius Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kyoviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensiae, Severiae Czernichoviaeque nec non Haereditarius Dux Saxoniae et Princeps Elector. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis. Expositum est Nobis per certos Consiliaris nostros nomine et pro parte Famatorum Oppidanorum oppidi nostri Piwniczna Szyia dicti, ad capitaneatum nostrum Neo-Sandecensem spectantis, Quomodo Generosus Iosephus Bzowski, Regens castrensis Sandecensis, dicti oppidi modernus Advocatus, contra iura et privilegia ysdem oppidanis a Serenissimis Praedecessoribus nostris Regibus Poloniae gratiose collata et per Nos confirmata servientia (*quae iura et privilegia dictus Generosus Advocatus eiusdem oppidi tueri ac defendere adstrictus est*) tum contra antiquam consuetudinem infideles Iudeeos et arendatorem Iudeum in praefatam advocationem dicti oppidi cum praeiudicio civium introduxit dictisque Iudeis non tantum fundos advocationes verum et civiles coemere in illisque fundis domos, tabernas exstruere variasque mercaturas et propinationes omnium liquorum praecipue Iudeo arendatori in depauperationem civium (*qui ipsimet onera publica exsolvunt*) permittit Supplicatumque Nobis est nomine corundem oppidanorum, ut illos in protectionem nostram regiam assumere praedictisque Iudeis mercantias, propinationes et incolatum non tantum in dicto oppido, verum et in advocatione eiusdem oppidi de supra potestate nostra regia interdicere dignarentur. Cui supplicationi uti iustae benigne annuendo faciendum esse duximus, ut idem oppidum nostrum Piwniczna Szyia dictum in protectionem nostram regiam assumeremus illudque circa iura et antiquam consuetudinem conservaremus ac manuteneremus, prout praesenti privilegio nostro assumimus, conservamus ac manutenemus volumusque ut nemo Iudeorum in praefato oppido et advocatione eiusdem oppidi domum sibi emere aut exstruere illicque commorari, merces quasvis et propinationes praeter fora annalia et septimanalia divendere sub pena confiscationis bonorum et mercium audeat et praesumat mandamusque Generosis Capitaneo loci illius

et moderno Advocato dicti oppidi nunc et pro tempore existentibus, ut neminem ex Iudeis illuc introducant, nec domus quaspiam pro illis emi permittant aut locum pro exstruendis dominibus ipsis assignent idque tam in fundo civili quam in fundo advocatiali eiusdem oppidi Nostri, modernos Iudeos, incolas et arendatorem Iudeum amoveant praefatumque oppidum Nostrum circa iura et praesens privilegium Nostrum conservent, manuteneant et ab alys conservari ac manuteneri current, pro gratia Nostra et sub paenis in convulsores privilegiorum Nostrorum in iure sancitis. In cuius rei fidem praesentes manu Nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus. Datum Varsaviae die XXX mensis Ianuary anno Domini MDCCXLIX, Regni vero Nostri XVI anno.

August Rex. (Locus Sigilli minoris cancellariae regni in cera rubra expressi.)

Conservatio circa iura et privilegia oppidanorum Piwniczna Szyia una cum inhibitione, ne Iudei in dicto oppido et advocatia eiusdem oppidi incolatum habeant.

Ioannes Kłossowski Canonicus Cathedralis Praemisliensis, Sacrae Regiae Maiestatis Sigilli Regni Secretarius m. p.

Nos itaque Stanislaus Augustus Rex Poloniae praefatae supplicationi eorundem civium Piwniczna Szyia ad Nos humiliter factae benigne annuendo, praeinsertas literas binas superius exaratas in omnibus earum punctis, clausulis, articulis, conditionibus, nexibus et ligamentis approbandas, confirmandas et innovandas esse duximus, uti quidem in quantum iuris sunt et usus earum habetur, autoritate Nostra regia approbamus, confirmamus et innovamus praesentibus literis Nostris, Decernentes easdem vim et robur debitae et perpetuae firmitatis semper obtinere debere. In cuius rei fidem praesentes manu Nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus. Datum Varsaviae die XI mensis Iuny anno Domini MDCCCLXVI, regni vero Nostri II anno.

Stanislaus Augustus Rex.

Confirmatio iurium et privilegiorum oppido Piwniczna Szyia dicto ad capitaneatum Neosandecensem pertinenti servientium.

Antonius Sikorski, Sacrae Regiae Maiestatis et sigilli regni
Secretarius m. p.

Całe to potwierdzenie króla Stanisława Augusta poprzednio było drukowane przez Fr. X. Wolańskiego w „Dod. do Gaz. Lwowskiej“ r. 1859, nr. 5—13 i 15.

IV.

W Krakowie 30. Września 1348 r.

Kazimierz Wielki upoważnia Jakóba do założenia prawem niemieckiem wsi nad strumieniem Lubus zwanym, nadaje jemu i potomkom jego w tejże wsi dziedziczne sołtystwo, pewną ilość gruntów i różnorakie prawa.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quod Magnifica Regum Magestas facere decrevit maxime ad utilitatem Regni sui debet esse firmum et stabile roburque perpetue firmitatis optinere. Proinde nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie Notum facimus universis tam presentibus quam futuris hanc literam inspecturis, Quod cupientes utilitates Regni nostri per amplius ampliare, de silvis, de quibus nobis nulla penitus utilitas proveniebat, Discreto viro Iacobo damus villam in fluvio dicto Lubus ¹⁾ iure Theutonico, quod Maydeburgense dicitur, locandi omnimodam potestatem, que villa habebit infra limites Centum viginti mansos. In qua villa ratione locacionis predicto Iacobo et posteris ipsius damus Sculteciam perpetuo et iure hereditario tenendam, habendam, possidendam, donandam, vendendam, commutandam, pro sua et suorum posteriorum voluntate convertendam. Cui Sculteto et sue posteritati damus perpetuo Octo mansos liberos eciam, pro ecclesia unum mansum et alium pro pellendo grege, qui vulgariter Scothnicza dicitur, liberos more predicto Maydeburgensi mensuratos, Molendina quocunque potest facere in fluvio predicto infra limites predicte hereditatis libera, dicto sculteto et suis successoribus damus Cameram panum seu piscatorum, Tabernam liberam, Macellum carnium seu Cameram Braseatorum, Cameram sutorum, piscinam liberam in villa ut extra villam, cui sculteto et successoribus ipsius licebit pescari pisces libere, quatuor ortos liberos. Item damus sibi et suis posteris perpetuo tercium denarium, de Iudicio in penis tam magnis quam parvis, duobus duntaxat reservatis, et ut dicta villa eo ciecius possit locari omnibus et singulis Kmetonibus, qui in ipsa locabuntur, a data presencium ad viginti annos a soluzione census et a servicio damus et largimur omnimodam libertatem. Qua elapsa tunc Kmetones singulis annis perpetuo semper in festo sancti martini de quolibet manso pro censu per octo scotos ²⁾ grossorum solvent et pro decima, cui debitur, per fertonem. Preterea ad tria vero Iudicia magna, que ter in anno fieri consueverunt, nostro nuncio, quem ad hoc mittemus, unum

¹⁾ Lubus strumień wpadający do Ropy, poniżej wsi Libuszy nad gościńcem z Bieczą do Gorlic wiodącym.

²⁾ Zamiast: per octo scotos w „Dod. do Gaz. Lwowskiej“ wydrukowano: 4 octo scotos.

prandium scultetus et duo Kmetones dabunt aut pro quolibet prandio per sex scotos grossorum solvent. Removemus nostraque ibidem omnia Iura Polonicalia, Angarias et perangarias qualescunque, ita quod Kmetones dicte ville coram nullo Iudice Polonicali respondere teneantur, nisi coram sculteto ipsorum Theutonicu iure predicto respondebunt, Scultetus vero coram nobis aut coram nostro Iudice Theutonicali iure quo supra, dum tamen per Nostram literam fuerit citatus tenebitur respondere, In causis autem criminalibus quibuscunque magnis aut parvis predicto Sculteto et suis successoribus iuxta ipsum ius Theutonicum iudicandi, condempnandi et puniendi damus et tribuimus omnimodam facultatem. Excipimus tamen, quod dictus Scultetus et posteri ipsius ad quamlibet expeditcionem generalem cum uno homine galeato et equo bono tenebitur servire. In cuius rei testimonium nostrum sigillum presentibus duximus appendendum. Datum Cracouie in Crastino sancti Michaelis Archangeli (30. Września) Anno domini Millesimo Trecentesimo Quadragesimo Octavo. Presentibus hys testibus Hermano procuratore generali, Wilczcone Sandomiriensi, Vito de Polanecz Castellanis, Floriano Cancellario Lanciciensi, Nicolao de Bibicz et Iaroslao plebano de civitate Kazimiria et alys multis fide dignis.

Oblata w aktach grodzkich bieckich (*Acta castrens. Biecensis* z r. 1672) nazajutrz po św. Annie. Bardzo niepoprawną oblatę było można sprostować według przedruku uskutecznionego według oryginału a umieszczonego w „*Dod. do Gaz. Lwowskiej*“ r. 1851, nr. 14, str. 54 i 55.

V.

W Sandomierzu 17. Czerwca 1356 r.

Król Kazimierz Wielki daje miastu Lwów prawo niemieckie magdeburskie, obdarzając takowe 70 łanami frankońskimi, z których 10 przeznacza na pastwisko, i zastrzegając, że na milę około miasta nie wolno stawiać karczem krajowcom i duchowieństwu.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quod magna regum decrevit fieri auctoritas pro commodo subditorum, ratum atque stabile debet perpetuo permanere, Ea propter nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie necnon Terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Cuyaue, Pomoranie Russieque dominus et heres, notum facimus universis: quod pia consideracione zeloque regie maiestatis provide advertentes disturbia et incommoda quam plurima, quibus civitas nostra Lwow perplexa noscitur ab hostibus quibuslibet importunis et ut eadem civitas in utilitatibus, profectibus, commodis et prosperitatibus per amplius valeat adaugeri,

in consolacionem itaque dicte civitatis et ipsius fidelium incolarum augmentum ¹⁾ damus et perpetuis temporibus tribuimus predicte civitati Ius Thewtunicum, quod vulgariter Madeburgense ²⁾ (*sic*) appellatur, removentes ibidem omnia Iura Ruthenicalia et consuetudines Ruthenicales universas ³⁾, quocumque nomine censeantur ⁴⁾, que ipsum Ius Thewtunicum turbare ⁵⁾ seu impedire quomodolibet ⁶⁾ consueverunt. Absolvimus insuper civitatem predictam et incolas ipsius ⁷⁾ ab omnibus iurisdictionibus Castellanorum, Pallatinorum ⁸⁾, Iudicum, Subiudicium, Ministerialium ⁹⁾ et a potestatibus quibuscumque, quocumque nomine dicantur, ita quod coram ipsis vel eorum aliquo in causis tam magnis quam parvis ¹⁰⁾ nulli penitus respondebunt ¹¹⁾ nisi cives coram suo Advocato, Advocatus vero coram nobis aut Capitaneo nostro, qui in ibidem per nos deputatus fuerit, non aliter quam si per literam nostram seu Capitanei nostri invitatus seu evocatus fuerit ¹²⁾ tantummodo suo Iure Thewtunico ¹³⁾ respondebit. In causis autem criminalibus vel quibuscumque ¹⁴⁾ emergentibus Advocato dicte civitatis iudicandi, sentenciandi, puniendi et determinandi ¹⁵⁾, secundum ipsum Ius Thewtunicum exigit ¹⁶⁾ et requirit, plenam et omnimodam concedimus facultatem. Et licet toti civitati predicte et omnibus habitantibus et communicantibus ¹⁷⁾ in ea tribuimus Ius Madeburgense supradictum tamen ex speciali nostro favore alys gentibus habitantibus in eadem civitate, videlicet Ormenis, Iudeis, Saracenis *)

¹⁾ Zamiast „*augmentum*“ stoi w transsumpcie z roku 1460 (opisanym w tym zbiorze pod r. 1460) *in augmentum*. ²⁾ „*Madeburgense*“ *Maydburgense* w transs. ³⁾ Po „*universas*“ dodano w transs. *ac quevis alia*. ⁴⁾ Zamiast „*censeantur*“ w kopiaryusu napisano *censantur*. ⁵⁾ „*turbare*“ *perturbare* w transs. ⁶⁾ „*quomodolibet*“ nie ma w transs. ⁷⁾ Po „*ipsius*“ dodano w transs. *quoslibet*. ⁸⁾ „*Castellanorum, Pallatinorum*“ *Palatinorum, Castellanorum* w transs. ⁹⁾ „*Ministerialium*“ *Ministerialium eorundem* w transs. ¹⁰⁾ Po „*parvis*“ dodano w transs. *furti, incendi, sanguinis, homicidi, membrorum mutilacionis et quibusvis alys enormibus excessibus citati*. ¹¹⁾ Po „*respondebunt*“ dodano w transs. *nec alias penas solvere teneantur*. ¹²⁾ Ustęp od „*aut Capitaneo do evocatus fuerit*“ wykreślony w kopiaryusu. Zamiast ustępu tego stoi w transs. *et hoc dum per nostram literam specialiter citatus et evocatus*. ¹³⁾ Po „*Thewtunico*“ dodano w transs. *Maydburgensi*. ¹⁴⁾ „*quibuscumque*“ wykreślone w kopiaryusu. ¹⁵⁾ Zamiast „*et determinandi*“ stoi w transs. *corrigendi, plectendi et condemnandi*. ¹⁶⁾ „*exigit*“ prout *exigit* w transs. ¹⁷⁾ „*communicantibus*“ *commorantibus* w transs.

*) Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa“, str. 103, pojaśniając ustęp z przywileju Władysława III. wydanego w Budzie w r. 1444, co do doniosłości sądownictwa miejskiego magdeburskiego nad obcymi kupcami, w przypisiku mówi o Saracenach: „Obok Tatarów, Żydów, Ormian i innych handlujących narodów, znajdują się Saraceni; w russkich zaś dokumentach owego wieku zamiast Saracenów, Surożanie, Surożcy. Byli to Włochy Genueńczycy, którzy mieli swoje kolonie na brzegach morza azowskiego i w Tawrydzie Zatem Saraceni łacińscy i Surożanie ruscy muszą być jedni i ciż sami.“ Tymczasem sama wzmianka o Saracenach razem z Żydami lub Tatarami wskazuje widocznie na lud niechrześciański. Ci to Saraceni, według podania, mieli cmentarz swój na gorze Szemberka, później zwanej Woronowskiego, dziś zajętej w obręb cytadeli. Są to najprawdopodobniej Żydzi Karaici w Krymie mieszkający, jak przed kilkunastu laty w rozmowie ze mną twierdził nie dawno zmarły uczony rabin karaicki w Haliczu Leonowicz.

Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa“ na str. 488 i nast., zamieścił transsumpt z r. 1460 tego dokumentu, ale z dość licznymi myłkami.

Ruthenis¹⁾ et alys gentibus, cuiuscumque condicionis vel status existant, tribuentes gra-

1) „Ormenis . . . Ruthenis“ Armenis, Ruthenis, Saracenis, Iudeis w transs.

Prócz tego tamże str. 37 i nast. podał w wątpliwość autentyczność tego dokumentu z następujących powodów: „a) Oryginału tego przywileju nie masz, i nie było w archiwach miasta b) Dopiero pod rokiem 1460, a zatem o lat 104 po tym niby wydanym przywileju później, zjawia się ten przywilej przez Kazimierza Jagiellończyka „in transsumpto“ potwierdzony O tym fundacyjnym a tem samem najgłówniejszym przywileju miasta żadnej wzmianki nie czyniono, i nigdy się z nim rada miejska nie popisywała. c) Nie jest to żadną zuchwałością obwiniać starożytność o podrobienie dokumentów d) Mówią w tym dokumencie o wojewodach (*palatinus*) i kasztelanach, lecz tych naówczas, to jest w r. 1356 nie było jeszcze tu na Rusi. Najwyższym rzadcą w imieniu króla był starosta e) Że o tem nadaniu w późniejszych przywilejach z roku 1368 i 1372, mocą których terytorium miasta Lwowa do stu lanów frankońskich rozszerzone być miało, żadnej wcale nie masz wzmianki f) Że wspomina w nim o wójcie jako sądzie od miasta zawisłym, a jeszcze i później wójstwo szło z nadania monarchy g) Że Lwów już w roku 1352, a zatem o lat cztery wcześniej przed tym przywilejem miał magistrat podług prawa magdeburskiego niemieckiego, z burmistrza i konsulów składający się, i herbu swej pieczęci tego co i później używał.“ Odpowiadając co do a) Źle się rozpatrzył Zubrzycki w archiwum. Z oryginału został uczyniony odpis na początku XV. wieku w kopytarym księga l. 223. Oryginał miał pod ręką arcybiskup halicki Jakób, jak widać z dokumentu jego wydanego we Lwowie die beati Leonardi confessoris r. 1392 fasc. 680. „Ut ad habitandum in predicto oppido populus katholicus conueniens copiosius se locaret, Incolis et inhabitatoribus loci et opidi memorati certa Iura statuit atque tradidit, prout in predicti Regis Kazimiri privilegio ipsius magestalis sigillo roboro protunc coram nobis demonstrato plenius continentur et clarissim elucescunt.“ Był ten dokument jeszcze w r. 1757 w archiwum jak poświadczona „Series archivi Leopoliensis“ przez rajców Franciszka Wenino i Wojciecha Wiszniewskiego ułożona z polecenia królewskiego komisarza Szczęsnego Czackiego księga l. 1141, *Arca prima Nr. 11. p. 8.* temi słowy: *Privilegium Serenissimi Casimiri regis, super septuaginta laneos, et ut taberna non extruatur uno militare a civitate, anni 1356, cum pensili.* Co do b) Jeśli przywilej ten pojawił się dopiero w 104 lata później w transsumpcie, wcześniejsze pojawienie jego było niewątpliwie zbyteczne. Wszelako znachodzim o nim prócz wyżej wspomnionych innych wzmianki. I tak Władysław Jagiełło potwierdzając swobody Ormian w Gródku *in crastino sancti Luce euangeliste* r. 1387, przytacza przywilej Ludwika w *Dyosgewr septima die octauarum festi Pasce* r. 1380, gdzie czytamy: „Cohabitanes in suis Iuribus universis quibus alias tempore Serenissimi principis domini Kazimiri, eadem gracia olim Regis Polonie, beate recordacionis fratris nostri preclari usi fuerant.“ A drugi przywilej przez niego przytoczony, dany przez królowę Elżbietę w Apriasszu feria tercia in vigilia beati Bartholomei Apostoli r. 1379, temi słowy się wyraża: „In suis consuetudinibus et moribus quibus alias tempore Serenissimi principis domini Kazimiri eadem gracia olim Regis Polonie beate recordacionis fratris nostri preclari usi fuerant“ Obacz kopytarym księga l. 223. Znowu Ludwik obejmując na powrót rządy Rusi od Władysława opolskiego w przywileju danym w Dyosgewr 9. maja r. 1379, fasc. 293, o mieście Lwowie i jego mieszkańców tak się wyraża: „Spondemus in omnibus Iuribus et libertatibus, videlicet depositione omnium mercanciarum omnium et quorundam mercatorum, ac transitu seu via, ac omniibus alys quibus tempore felicis memorie domini Kasimiri quondam Regis Polonie et demum tempore regiminis Illustris domine Elisabeth nostre genitricis carissime freti sunt et potiti gaudere et uti frui volumus.“ A królowa Jadwiga w dokumencie wydanym we Lwowie feria sexta proxima post dominicam Reminiscere r. 1387, fasc. 293, wyraźnie mówi o prawach, wolnościach i przywilejach danych dla Lwowa przez Kazimierza i Ludwika: „Omnia et singula ipsorum Iura, libertates, priuilegia, que tempore Serenissimorum principum dominorum Kazimiri aui nec non Lodouici genitoris Vngarie et Polonie regum nostrorum dilectorum habuerunt confirmamus ratificamus et tenore presencium approbamus.“ Co do c). Jeśli w starożytności podrabiano dokumenta, o czem nikt nie wątpi, nie ma to związku z Kazimierzowskim dokumentem. Co do d). Byli znani na Rusi wojewodowie (*palatini*) i kasztelani już przed wydaniem tego dokumenta. Tak na dokumencie Jerzego Kazimierza wydanym w Włodzimierzu w roku 1335, jest mowa o Michale Jelezarrowiczu biełskim, Hryczku Kossaczowiczu przemyskim, Boryszku Krakule lwowskim (lemburgskim) i Chodorze de Otek Luckim wojewodach, w *Karamzina Istor. gosud. rossysk. IV, primiecz. 276.* W dokumencie Władysława opolskiego w Staszkowie feria quinta post festum sancti Nicolay r. 1372, fasc. 293. znachodzim wzmiankę o wojewodzie przemyskim Gumprechcie; w dokumencie tegoż wydanym w Przemyślu die domi-

ciam specialem, volumus eos iuxta ritus ¹⁾ eorum in ipsorum Iure illibatos conservare, dantes tamen facultatem eis, ut pro quibuscumque causis vel criminibus inter ipsos aut inter eos vel alias ²⁾ quibuscumque super causis vel articulis emergentibus, habuerint questionem, licitum sit eis predicto Iure Madeburgense ³⁾ uti coram advocate ⁴⁾ et perfrui

¹⁾ „iuxta ritus“ circa ritum w transs. ²⁾ „alias“ alys w transs. ³⁾ „Madeburgense“ Mayburgense w transs.
⁴⁾ „advocate“ advocate civitatis w transs.

nica ante festum sancte Hedwigis r. 1377, transsumpt w archiwum O. O. Dominikanów, mowa jest o Wiktorze jarosławskim, Styborze Andreasszonie halickim i Franczkonie lubaczowskim kasztelanach; znowu w dokumencie przez tegoż wydanym w Gródku feria quarta post dominicam sancti Francisci confessoris fasc. 293 mowa jest o Prybkonie kasztelanie belżkim; nareszcie w dokumencie przez tegoż wydanym w Mierzwicy feria tercia post conductum Pasche r. 1378, kopiar. ks. pod l. 223, jest wzmianka o Andreasszonie halickim i Franczkonie lubaczowskim kasztelanach. Zresztą przypomnienie o wojewodach, kasztelanach, starostach itd. jest zwyczajnym wyrażeniem się przy nadawaniu prawa magdeburgskiego pojedyńczym miastom i osadom. Gdyby był Zubrzycki zajrzał do kopiarym księga l. 223, dowiedziałby się, iż odpis w nim znachodzący się inaczej opiewa jak transsumpt w tem właśnie miejscu. I tak w nim czytamy: „Ita quod coram ipsis vel eorum aliquo iu causis tam magnis quam parvis nulli penitus respondebunt nisi Cives coram suo Advocate, Advocate vero coram nobis aut Capitaneo nostro, qui in ibidem per nos deputatus fuerit, non aliter quam si per literam nostram seu Capitanei nostri invitatus seu evocatus fuerit tantummodo suo Iure Theutonico respondebit.“ W transumpcie znachodzimy te słowa: „Ita quod coram ipsis vel eorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis: furti, incendi, sangwinis, homicidi, membrorum mutilacionis et quibusvis alys enormibus excessibus citati, nulli penitus respondebunt nec aliquas penas solvere teneantur, nisi Cives coram suo Advocate, Advocate vero coram nobis et hoc dum per nostram literam specialiter fuerit citatus et evocatus tantummodo suo Iure Teutonico Mayburgensi respondebit.“ Co do e). Odpowiadam, że jest o nim wzmianka w późniejszych przywilejach z r. 1368 i 1372; albo raczej tylko z r. 1368, (zobacz w zbiorze tym nr. XIX. i XXI.) i tego Zubrzycki nie zrozumiał. Co do f) Nie masz ani słowa w dokumencie, żeby wójtostwo było sądem od miasta zawijsłym, ale tylko prosto wykonywały się w niem sprawy bieżące według prawa magdeburskiego. Naresscie co do g). Zubrzycki wecale z prawdą się minał. Bo w przywileju wydanym we Lwowie przez Kazimierza Wielkiego feria quarta infra octavas Assumptionis sancte Marie virginis gloriose r. 1352, (Akta grodzkie i ziemskie tom II., str. 1, nr. I.) dla braci Jerzego i Ruperta (Stecherów) synów Macieja a wnuków Bartolda, którzy obaj byli niegdyś wójtami lwowskimi, a ostatni za wysługę od księcia Lwa otrzymał Mały Winnik (Winnicki), nie masz mowy o magistracie i rajcach we Lwowie. Gdyż wójtostwo łączyło się z gminą, a nie z nadaniem prawa magdeburskiego, jak np. przykład w Kolomyi zanim otrzymała prawo magdeburskie, są dwaj wójtowie, ruski i niemiecki, kiedy i w samym Lwowie gmina ormiańska miała osobnych wójtów aż do czasów Zygmunta I. a niewątpliwie do r. 1433 mieli te same swobody Rusini, Żydzi i Tatarzy we Lwowie, to jest własne gminne urządzenie czyli autonomię, o ile takowe łączyło się z prawem magdeburskiem. Wprawdzie Zubrzycki tamże str. 6. wspomina o dokumencie wydanym „na rzecz Ulrycha stelmacha (Carpentarius)“ fasc. 142., jakoby był z r. 1352, i że już wtedy istniał magistrat, ale w tem się pomylił, bo dokument ten jest wydany w r. 1359, a chociaż potwierdzono w nim uchwałę z r. 1353, to nie było wtedy we Lwowie magistratu, gdyż nie masz burmistrza (*Preconsul*) i ławników (*Scabini*), a są tylko rajce (*Consules*) i wójt (*Advocatus*), do uchwały zaś obowiązującej potrzebna była: *Tota generaliter congregata Civium presencia.* Tenże Zubrzycki tamże str. 82 jeszcze raz wspomina o nadaniu prawa magdeburskiego dla Lwowa przez Kazimierza Wielkiego: „W owym niby Kazimierzowskim przywileju z roku 1356, zachodzi wzmianka, że w nadanych przez niego 70 łanach zawiera się i uroczysko Biłhoszcz, gdy tymczasem wieś Biłhoszcz nawet w owych stu łanach przez Ładisława w roku 1372 później nadanych objęta nie była.“

Odpowiadam: Widać że i tego nie zrozumiał, bo w przywileju nie jest mowa o nadaniu dla Lwowa uroczyska Biłhoszcz, a tylko o pozwoleniu użytku bez opłaty z niego jako pastwiska: „*Reliquos decem mansos in loco vicino Civitati antedictae, qui vulgariter Belohoszcz appellatur, dimittimus eis pro pascuis, sine cutislibet pecunie solucione.*“

Jan Wagilewicz.

iuxta eorum petitionem petitam et oblatam. Sin autem refutaverint predictum Ius Madeburgense ¹⁾, quo perfrui debeat civitas antedicta, tunc dicte naciones Ormenorum, Iudeorum, Saracenorum, Thartharorum, Ruthenorum ²⁾ et aliarum quarumcumque nacionum, que ibidem congregate et adinvente fuerint, quilibet sue nacionis Iure, tamen presidente Advocato civitatis eidem iudicio, ipsorum quilibet questio debebit terminari et diffiniri ³⁾. Volentes insuper predictam civitatem Lwow gracia prosequi speciali, attribuimus dicte ⁴⁾ civitati pro melioracione eiusdem septuaginta mansos franconicos in silvis et ⁵⁾ mericis, pratis et ⁶⁾ pascuis, secundum quod inibi enumerari sive mensurari poterint; de quibus mansis sexaginta volumus esse censuales singulis annis in festo beati Martini de quolibet manso pro censu nobis solvendo viginti quatuor grossos computando Ruthenicales; postquam vero fuerint exstirpati reliquos decem mansos in loco vicino civitati antedictae, qui vulgariter Belohosc ^{**)} ⁷⁾ appellatur, dimittimus eis pro pascuis sine cuiuslibet pecunie solutione. Ad maiorem autem melioracionem civitatis sepedicte damus eidem civitati ex speciali nostra gracia et favore, ut nullus Terrigenarum, religiosorum, civitatensium aut aliarum quarumcumque personarum locet, limitet aut edificet Thabernam vel Thabernas per unum milliare mensuratum ab eadem civitate distantem. In quorum omnium testimonium et ad ⁸⁾ evidenciam pleniorum sigillum nostrum in robur perpetue firmitatis duximus appendendum. Actum Sandomirie feria sexta iufra Octavam festi Pentecostes Anno domini M^o CCC quinquagesimo sexto. Presentibus hys testibus nostris fidelibus et ⁹⁾ dilectis Iohanne Iura Castellano Cracouiensi ³⁾, Wylezkone domino Sandomiriensi ⁴⁾, Dobislao Wislicensi Castellanis ⁵⁾, Floriano preposito ¹⁰⁾ Cancellario lanciciensi ⁶⁾, Petro tribuno Cracouiensi, Andrea Cracouiensi, Raphaele Sandomiriensi Subcamerarys, Iohanne doctore decretorum ¹¹⁾ preposito Gneznensi et Cancellario Russie et alys eciam nobilibus terre Russie videlicet Wolezkone de Drochouicze ⁷⁾, Ywano dicto Loy ¹²⁾ de Ska-

¹⁾ „Madeburgense“ Maydburgense w transs. ²⁾ „Ormenorum . . . Ruthenorum“ Armenorum, Ruthenorum, Saracenorum, Tartarorum et Iudeorum w transs. ³⁾ „diffiniri“ finiri w transs. ⁴⁾ „dicte“ eidem w transs. ⁵⁾ „et“ nie ma w transs. ⁶⁾ „et“ nie ma w transs. ⁷⁾ „Belohosc“ Belohowycz w transs. ⁸⁾ „ad“ nie ma w transs. ⁹⁾ „et“ nie ma w transs. ¹⁰⁾ „preposito“ preposito et w transs. ¹¹⁾ „doctore decretorum“ decret. doct. w transs. ¹²⁾ „Loy“ Logy w transs.

^{**)} Belohosc, na uroczysku tem jest dziś wieś cokolwiek odmiennie nazwana: Biłohorszcz.

³⁾ Jan Jura herbu Leliwa, kasztelan krakowski; Niesiecki Herb. wyd. Bobrow. I., str. 121. i IX., str. 30.

⁴⁾ Wilezko, herbu Białynia, kasztelan sandomierski; Niesiecki I., str. 350.; IX., str. 330.

⁵⁾ Dobiesław, kasztelan wiślicki; Bobrowicz do Niesieckiego I., str. 295. podał w tych czasach jakiegoś Henryka.

⁶⁾ Floryan, kanclerz Łęczycki; Niesiecki I., str. 350.

⁷⁾ Drochowicze, Drohowyz, wieś w powiecie mikołajowskim obw. stryjsk.

rzeszow ⁸⁾, Sluneczcone ¹⁾ de Rosbora ⁹⁾ heredibus et alys multis fide dignis. Datum et ordinatum per manus domini Iohannis nostri Cancellary Russie antedicti.

Dokument ten zachował się w odpisie, pochodzący według znamion pisarskich z początku XV. wieku. Znajduje się w kopiaryszku księga arch. lwowskiej Oddz. III. A. n. 223., str. 24. i nast.

VI.

W Krakowie 7. Grudnia 1358 r.

Kazimierz Wielki objaśnia i zatwierdza prawa i przywileje przez poprzedników swych nadane miastu Krakowowi.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Regie Maiestatis celsitudo propter queque virtutum insignia laude dignis glorie titulis excellenter insignitur et tanto celebrioris fame venustatur auspicijs tantoque diffusioris laudis attollitur preconys, quanto accuraci sathagit inhiare ampliandis rei publice incrementis, ex quibus Regie dignitatis consurgit fastigium, honoris augescit cumulus ¹⁾), regalis munificencie propagatur liberalitas et subditorum successus crebrescit in immensum. Hinc est, Quod Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie, necnon Terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyaue Pomeranieque dominus et heres, notum facimus presentibus et futuris: Quod cum civitas nostra Cracouiensis inter urbes Regni nostri famosior sit nomine, celebrior fama et in bonis fortuitis ceteris videatur preminere, cuius siquidem cives ab annis impubertatis nostre meritis seu benivolencia ²⁾, fidei puritate, obsequiorum promptitudine, nostris promptissime obsecundavere nutibus, dignum ducimus ipsam civitatem et cives ipsius privilegiorum prerogativis, donacionum gracys, libertatum excellencys non immerito alys prerogare. Sane itaque consideratis et perpensi exquisitis privilegys, donacionibus, libertatibus per nos et progenitores aut

¹⁾ „Sluneczcone“ Slunyeczkone w transs.

⁸⁾ Skarzeszów; Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa,” str. 490, mniema, że jest to Skrzyszów w obw. tarnowskim, i wyprowadza z tą granice Rusi za Wisłokiem. Tymczasem w przeciągu pięciuset lat wiele miejscowości mogło zmienić nazwę albo przestać istnieć jako miasta i wsie. Prócz tego w naszym kraju, jak powiadał mi ś. p. Aleksander hr. Stadnicki, jest 60,000 mieszkańców przysiółków potąd w żadnych spisach nie ogłoszonych, zaledwie nie dawnymi czasy ministerstwo handlu poleciło p. Sznejdrowi zająć się pracą tego rodzaju. Jeden z takich przysiółków jest Skaryszów w obw. tarnopolskim. Czy przysiółek ten jest jedną i tą samą miejscowością z Skrzyszowem, trudno rozstrzygnąć, ale zawsze pod względem języka więcej mają z sobą spójności, niż wspomniany Skrzyszów.

J. W.

⁹⁾ Rozbora, Rozborz, wieś w powiecie jarosławskim obw. przemyskiego.

¹⁾ W „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ wydrukowano: *cumulisc-*,

²⁾ W „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ wydrukowano: *benivolencie*.

quosvis predecessores nostros ipsi civitati nostre erogatis et indultis, minus specialiter et expresse declaratis, in declarata luculencia declaramus, declarata presenti instrumento vigorosius approbando ratificamus, de munificencia siquidem Regie liberalitatis damus, perpetuo donantes, munificencius elargimur universitati eiusdem civitatis nostre omnes et singulas utilitates infrascriptas: Notanter quinque cameras pannorum cum toto censu et pleno dominio, sex cameras pannorum cum Terragio sive censu terrestri, viginti duo scampna panis cum pleno iure, duas cameras sive casas, in quibus panni tondentur cum omnibus utilitatibus, sex cramos sive institas cum suis censibus, tres stubas balneares, quarum una vocatur in Arena, altera balnea Iudeorum, tercia circa Cornutos, cum quibuslibet earum ¹⁾ solucionibus, clementoria argenti, cementaria auri cum omnibus suis attinencys, duas pensas sive stateras quarumlibet rerum cum omnibus usis, duos currus vel plures, si necesse fuerit ducentes potabilia, ad quos pertinet depositio et superposicio vinorum, cervisiarum et quorumlibet potabilium cum omnibus utilitatibus ad eos et ad ea pertinentibus; censem quartarum de singulis hospitum staminibus vel ius civitatis non habencium, unam aream ²⁾ in plathea castrensi, aliam in plathea Iudeorum, maccellum carnium cum suo censu, mansum agrorum cum dimidio, censem arvinatorum. Item omnes census inter et intra et supra muros, in foro, sub pretorio, in pretorio et circumquaque seu ex omni parte pretory, qui sunt et fieri possunt in futurum pro utilitatibus civitatis ampliandis, dummodo civitas in locis celebribus per inordinata edifica occupata non deturpetur. Porro ne universitas civium et pistorum antiquatis libertatibus frustrata ad insolitam cogatur servitutem, providemus gracie indulgentes, quod omnes et singuli cives et pistores, sicut deantea liberi fuerunt, exnunc liberi sint, quelibet frumenta sua molere seu contondere, quod vulgo dicitur Schrotin, in molendinis, quibus ipsis placebit, nec unquam compelli debent ad molendum seu contondendum sua frumenta in nostris Regalibus molen-dinis vel alys quibuscumque, exceptis illis pistoribus, qui ad nostrum cum toto censu translati fuerint dominium vel redempti, census siquidem superius expressatos augeri adnutamus sine nostrorum censuum aliqua diminuzione ³⁾. Preterea pro uberiori augmentatione rei publice civitatis gades ab antiquo distinctos hoc modo duximus confirmandos: Primum quod omnes suburbani ad omnia iura civitatis obligentur, exceptis specialiter civibus residentibus ad Sanctum Florianum et incolis Nigreuilie et Nigreplathee et hys, qui in littore Wysle resident versus Swerzinciam, qui omnes iudicio et iurisdiccioni civitatis non subiacebunt. Deinceps pascua versus Swerzinciam usque ad gades limitatos vel limitandos ad

¹⁾ W „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ wydrukowano: *eorum*.

²⁾ W „Dod.“: *auream*.

³⁾ W „Dod.“: *diminucione*.

civitatem pertineant, ab istis gadibus directe usque ad fluvium Prandnyk circa agros Iohannis Amelegy, ab isto loco per limites agrorum ad civitatem pertinencium, abinde omnia inter pascua civitatis contenta versus Czyrin usque ad fluvium Wyslam. Deinceps versus Kazimiriam ultra littus Wysle ab ista parte, in quibus gadibus agros pertinentes ad domum sancti Spiritus volumus fore exceptos et exemptos. Omnesque cause civiles vel criminales, que inter gades predistinctos emerserint cum omni iure ad iudicium et regimen pertineant civitatis, eo moderamine interiecto, si equi, pecora vel alie res quecunque apud nobilem vel ingenuum nostri Regni fuerint arrestata, is, apud quem arrestata fuerint, parebit iuri coram iudice sibi competenti. Si autem huiusmodi res apud civem aut mercatorem extraneum vel quemlibet forensem fuerint arrestata, a foro iudicy civitatis quoquomodo non trahantur. Interea ne quisquam secundum status sui exigenciam iuribus sue legis frustretur, in eo casu si suggestente antiqui hostis malicia miles vel nobilis terrigena civem civitatis prenotate occiderit vel vulneraverit, causa vulneracionis vel homicide coram nobis aut a nobis substituto vel iurisdiccionem ordinariam habente iure Polonico prosequatur. E contra si militem vel nobilem Regni nostri cives occiderit aut aliqualiter vulneraverit, in presencia nostra vel substituti a nobis, iure civitatis duobus aut tribus vel pluribus consulibus et civibus presentibus causa decidetur, hac condicione addita, quod solum in hoc casu ¹⁾) quis civem vel ius civitatis habentem non ulterius, quam ad iudicium nostrum trahere poterit vel audebit. In alys autem omnibus et singulis casibus nulli cives vel ius civitatis habentes per quosvis iudices, officiales vel familiares nostros extra iudicium civitatis nec ad castrum nec ad vincula nec ad aliud quocumque iudicium nec ad captivitatem trahi debent vel evocari. Excepto duntaxat, quod si quispiam concivis ipsorum vel alias gravatus fuerit in iudicio ipsorum per interlocutoriam, que vulgariter orteyl dicitur, licitum sit sibi, ab eadem interlocutoria ad maius nostrum iudicium appellare, cui appellacioni sue ydem iudices deferre tenebuntur, forma Iuris Theutunici non immutata. Item omnes in civitate vel intra muros civitatis domos, hereditates, possessiones optinentes (*sic*), ecclesys et earum cimiterys tamen exceptis, ad vigilias, exacciones rei publice inpendendas tenebuntur, hoc adiecto, quod si nobilis vel aliquis noster terrigena domos alias habuerit in civitate prenotata et eas exposuerit ad locandum, tunc locator sive inquilinus ad omnia onera civitatis subire sit astrictus, a quibus oneribus nobiles nostros sedentes in domibus proprys volumus esse penitus immunes et exemptos, excepta guerra, dum hostes civitatem obsiderent ²⁾), tunc omnes domos in civitate habentes ad defensionem ipsius sint astricti. Sandecenses etiam cives ceterique mercatores de Hungaria

¹⁾ W „*Dod.*“: *casa.*

²⁾ W „*Dod.*“: *obsederent.*

vel de confinio Sandecensi proficiscentes nullas vias extraneas vel inconsuetas cum suis mercibus versus Prussiam, Polonię, Slezią, Boemię vel Morawią nisi per ipsam civitatem Cracoviensem transire debeant, occasione ulla non obstante. Itemque cives predicti civitatis Cracoviensis Supam nostram ementes ab exaccionibus, vigilys omnibusque iuribus aut oneribus civitatis eximi non debeant nec absolvit. Ceterum necessitate exigente, dum presens privilegium legi debuerit vel videri, non alias, quam in Castro aut in civitate Cracoviensi in presencia¹⁾ ostendatur. Nulli denique thabernam ad medium miliare de civitate sepedicta construere vel locare licebit in preiudicium civitatis. Ex superhabundanti equidem munificencia decernendo statuimus, quod nulli possesiones vel hereditates aliquas personis ecclesiasticis vel religiosis quibuscumque resignare in perpetuum poterint vel conferre. Sed qui testari vel testamentum facere decreverint, ipsi vel executores huius testamenti vendito patrimonio vel hereditate de pecunia disponant iuxta libitum sue voluntatis ordinando. Demum, si quis de civitate prenotata pro homicidio, vulneracione vel maleficio quocumque bannitus fuerit vel proscriptus, infra annum et diem a mansione civitatis abstinere tenebitur ingressu. Et eundem sic proscriptum in Kazimiria et in Florencja²⁾ hoc est circa sanctum Flórianum et in alys suis suburbis fore censemus proscriptum. Et e contra proscriptos in Kazimiria et apud sanctum Florianum eciam in ipsa civitate Cracoviensi volumus esse proscriptos. A qua proscripcione excipimus nobiles nostri Regni, nisi essent notory perfugi vel predones. Omnes nempe mercatores cives³⁾ Cracovienses cum suis mercibus per terras inter civitates et oppida ubique locorum transeuntes a theloniorum solucionibus et gravaminibus quibuscumque omnimode absolvimus et liberamus. Postremo statuimus, quod si quispiam civis vel mercator extraneus nullo herede superstite vel legittimo successore relicto decesserit, media pars bonorum per eum relictorum mobilium Regio assignetur fisco, reliqua vero medietas in usus convertitur civitatis. In quorum omnium testimonium et evidenciam pleniorē presentem litteram nostrorum Sigillorum munimine duximus roborandam. Actum Cracovie in Crastino Beati Nicolai Confessoris Anno domini Millesimo Trecentesimo Quinquagesimo octavo, Presentibus Nobilibus viris nostris fidelib⁹ dominis Iohanne Castellano, Imramo Palatino Cracoviensibus, Iohanne Woyniciensi, Nynotha Radomiensi, Zauissio Sandecensi, Stascone Malogostensi Castellanis, Floriano Cancellario Lanciciensi, Iohanne Iudice et Andrea Subcamerario Cracoviensibus. Datum per manus domini Iohannis decretorum doctoris Decani et Cancellary Cracoviensis.

¹⁾ Wydawca Wolański w Dod. zwyczajem przyjętym niestety u nas dość powszechnie robi tutaj parę punktów na oznaczenie lukki, nie dodając ani słowa o tem czy tntaj w oryginale próżne miejsce, czy nieczytelny wyraz lub kilka wyrazów, czy dziura i t. d.

²⁾ Florencia t. j. Kleparz.

³⁾ W „Dod.“: *Diues*.

Pergaminowy oryginał znajdował się jeszcze w r. 1862 w urzędzie gminnym miasta Sanoka, według którego wydrukował go Fr. X. Wolański w „Dod. tyg. do Gaz. Lwowskiej,” 1862, nr. 7., 8., 9., 14., dzisiaj go tam nie ma; przedrukowaliśmy zatem przywilej ten z „Dodatku do Gaz. Lwowskiej” poprawiając tylko myłki widoczne, które spostrzędz było można i bez oryginału. Zresztą, zdaje się, text jest poprawny. U oryginału wisiała na kręconym sznurze jedwabnym kolorów zielonego i czerwonego znana pieczęć majestatyczna Kazimierza W. z kontrasygillum opisanem u Żebrowskiego (o dawnych pieczęciach str. 36.) a odrysowanem tamże tab. 14. nr. 33.

Napisy na odwrotnej stronie pergaminu nie zawierały nic ważniejszego.

VII.

We Lwowie 10. Stycznia 1359.

Rajce Pesko z Gniezna, Mikołaj Czambor, Szymon, Mikołaj Rusin i Mikołaj Kisalink potwierdzają oddanie w zarząd Ulrykowi kołodziejowi młyna w Zboiskach, podarowanego przez Komityssę Annę lwowskim kościołowi parafialnemu najśw. Panny Maryi, na mocy uchwały rajców Tymo, Henryka Platnera, Kunata ze Stynowa, Jakusza z Jarosławia, Jana z Kłajpedy i całej gminy z roku 1353.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quoniam hominum est labilis memoria et tempora momentaneo decurrunt cursu et transitu, ea igitur, que aguntur et fiunt in tempore, ne simul a memoria transeant et evanescant cum tempore, oportet literarum et testium veridicorum ac sigillorum munime roborari, Nos igitur Consules tunc in consilio existentes: Thimo, Henricus Platner, Cunat de Stynow, Iacusius de Jaroslaw ¹⁾, Ioannes de Memil ²⁾, Iaklo faber, denique Brunone tunc Advocatiam tenente ac alys omnibus civibus infra scriptis nostris dilectis fratribus et amicis, qui ad hoc vocati fuerunt specialiter et rogati, videlicet Lodwicus rasor, Iohannes Curczworst, Nicolaus Regil, Nicolaus Rotthen, Friczko rusticus, Ieklo murator, Henslo sartor, Symon, Theodricus, Laurencius brasiator, ac tota generaliter congregata civium presencia et mechanicorum ac quam plurimorum protunc in civitate lemburgensi habitancium, cupientes redditus et utilitates Ecclesie nostre parochialis beate virginis Marie amplificare et augere, molendinum in Sboysecz ³⁾ situm, quod scilicet molendinum Anna comitissa pro anime sue remedio perpetue ad Ecclesiam dedit in lecto egritudinis sue et legavit, de consilio omium supra et infra scriptorum tunc et

¹⁾ Jarosław miasto powiatowe w obw. przemyskim.

²⁾ Memil, Memel miasto w Prusiech, po polsku Kłajpeda.

³⁾ Sboysecz uroczysko, dziś wieś Zboiska w powiecie i obwodzie lwowskim.

pronunc viventium concordi voce unanima voluntate, provido viro Vlrico Carpentario exposuimus, dedimus, convenimus et ordinavimus in hunc modum videlicet, quod due partes pro Ecclesia nostra et tercia pars pro ipso cedat ipso vivente cum omnibus pratis et alys, que ad idem molendinum tunc pertinebant et nunc iure pertinent possidendum, tenendum, habendum, erigendum, corrigendum, emendandum, si tunc in aliquo ruisset et in futuro rueret et in postremo ruiturum; hanc adientes condicionem, quod eodem Vlrico defuncto, si per ipsum cum pueris tam honeste, tam decenter, tam proficue predictum molendinum tentum et rectum fuerit, sicut ipso vivente, extunc de nostra speciali benevolencia et voluntate pocius uxori sue cum pueris predicto modo, videlicet pro tercia parte quam alteri protunc faciemus et in futuro; preterea ne per nos et per successores forsitan nostros hec convencio et donacio procedente tempore infringeretur sive cassaretur, de omnium predictorum consilio et voluntate presentem appensione Sigilli civitatis permisimus roborare. Sed hec acta sunt Anno domini Millesimo CCC. quinquagesimo tercio Consulibus et testibus supra scriptis quibusdam protunc viventibus sicut et nunc. Scripta autem Anno eiusdem domini MCCC quinquagesimo nono consulibus existentibus Pescone de Gnezna, Nicolao Czambor, Symone, Nicolao rutheno, Nicolao Kisalink et quam pluribus fide dignis decima die mensis Ianuary per manus Gregory notary civitatis Annis supra scriptis, Plebani autem annis infra scriptis.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. II.

U dołu na zielonym jedwabnym sznurku pieczęć woskowa, na zielonym wosku wycisnięta z herbem miejskim i napisem w otoku: „S. Ciuitatis Lemburgensis.“

VIII.

W Krakowie 24. Sierpnia 1359 r.

Mikołaj Werzing (Wierzynek), stolnik sandomirski, darowuje Hencelinowi Werzingowi sołtyswo dziedziczne w Skrzynce, rezerwując dla siebie samego pewne prawa.

(IN¹) NOMINE DOMINI AMEN. Cum dignum est, ut bene meriti tam suis sequacibus premys pocioribus extollantur, Eapropter Nos Nycolaus Werzing dapifer Sandomiriensis notum facimus presentibus et futuris presencium noticiam²) habituris: Quod nos

¹) (I) w oryginale opuszczono, miało być dopiero później ozdobnie dopisanie.

²) „noticiam“ opuszczono w „Dod. do Gaz. Lwowskiej.“

considerantes fidelia servicia nostri fidelis Henczelini dicto (*sic*) Werzingis, volentes eciam nostros alios familiares ad nostra servicia reddere prompctiores, et ut merito condignum corespondeat premium atque favor Sculteciam nostram, quam habuimus in villa, que dicitur Serzinka¹⁾ nostro fideli Henczelino predicto cum suis legitimis successoribus quibuscumque damus, conferimus ac in perpetuum resignamus cum omni iure, prout nos antiquis temporibus tenuimus, videlicet fructibus, preventibus necnon cum sex mansis Theutunicalibus, pratis, pascuis, silvis, nemoribus, piscinis, aquis fluentibus pro libero molendino seu molendinis sine dampno aliorum circumsedencium construendis, sculteciam spectantibus ad eandem. Item venari, piscari poterit in metis ville memorate; habebit eciam predictus Hencelinus sextum denarium censualem et tertium denarium de qualibet re iudicata, duobus vero pro nobis reservatis, tali tamen condicione, quod idem dictus Hencelinus ac sui heredes nobis unum prandium aut unum fertonem pro prandio singulis annis dare tenetur aut nostro procuratori quemcunque statuemus; Rustici vero duo prandia aut medium marcam Iure Magdeburgensi. Item addicimus, si quis, quod absit, aliquem in predicte ville gadibus in campis occiderit vel si quis aliquam virginem violenter oppresserit vel defloraverit, seu si quis domum alterius noctis tempore sub silencio furtive et violenter intraverit et per vim quid rapuerit aut hospitem domus aut aliquem de eius familia occiderit, ista nobis specialiter ad iudicandum reservamus. Ceterum apponimus: Quod si aliquis in furtu vel homicidio aut eciam alio pessimo crimine raptus fuerit vel deprehensus, prefatus Hencelinus scultetus suspendi, caput plectendi, manus, pedes amputandi, oculos eruendi liberam habebit potestatem, hoc tamen tali condicione declaramus, quod idem Hencelinus scultetus nobis et nostris legitimis successoribus ad quamlibet generalem expedicionem cum hasta in spadone competenti servire teneatur. Quamquidam (*sic*) donationem pactam^{*)} ratam habentes presentibus confirmamus. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus duximus appendendum. Datum in Cracouia in die beati Bartholomei Apostoli gloriosi Anno domini Millesimo Trecentesimo LIX°. Presentibus hiis testibus Nycolao Werzingi Civi Cracouiensi, Nycolao de Crizlowicz^{**}), Nycolao de bünthenze^{***}),

¹⁾ „Serzinka“, w „Dod. do Gaz. Lwowskiej“ niewłaściwie *Strzinka*. Dzisiaj wieś Skrzynka w powiecie wielickim.

^{*)} W miejscu tem stoi w oryginale *ptam* nad literą *p* zaś u góry napisane *a*, według analogii skróćeń w dok. tym używanych takie u góry napisane *a* znaczy albo ar, albo ra, albo ac, wyraz tutaj napisany czytaćby więc można partam albo pratam albo pactam. W „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ rozwiązano predictam, co do sensu bardzo dobrze, lecz wyrazu tego tutaj nie ma, bo skrócenie to żadną miarą tak rozwiązać się nie da.

^{**) Crizlowicz prawdopodobnie Krzesławice pod Krakowem.}

^{***} „bünthenze“, dziwna ta nazwa, którą wydawca w „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ nieumiejąc jej odcyfrować zastąpił punktami, napisana jest w oryginale bunthenze, a nad u umieszczono w niemiecki sposób *e*, co znaczy dzisiejsze niemieckie *ü*. Jest to prawdopodobnie wieś Bieńczyce o milę od Krakowa.

Georgio, Paulo, Dominico Zansa, Ieskone de ylkus, nostris famulis et aliis plurimis fidedignis.

Oryginał z cienkiego pergaminu dobrze zachowany, starannie z niezliczonemi skróceniami pisany, znajduje się w Zakła. nar. Im. Ossol. (nr. 3.). Na sznurku jedwabnym koloru czerwonego zawieszona na zwyczajnym wosku wycięnięta, dość duża, na około okruszona pieczęć Mikołaja Wierzynka ze znamionami dość znacznie zataartemi. W środku tarcz podobna rzeczywiście do tej, jaką Paprocki podaje jako herb Wierzynków (Paprocki, Herby Rycerstwa Polskiego, wyd. Turowskiego, str. 894) z tą jednak różnicą, że górna część tarczy w szachownicę pokratkowana. Z napisu w otoku odczytać tylko można parę liter. Na odwrotnej stronie parę napisów, najdawniejszy, o ile się zdaje, z początku XV. wieku a może i jednocześnie z oryginałem:

Privilegium super Sculteciam in villa Srzinky.

Drugi dość świeży podaje treść dokumentu, zawiera atoli to ważne w sobie, że wieś, której dyplom dotyczy, w nim niewłaściwie nazwana jest: *Surzynką*. Dokument ten z paru ważnymi niedokładnościami, z niestarannem opisem pieczęci i opuszczeniem napisów po drugiej stronie przywileju, drukowany był poprzednio w „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowsk.*“ 1852, nr. 8 i 9.

IX.

W Krakowie 2. Października 1359.

Kazimierz Wielki nadaje Stefanowi synowi Wojosta, dziedzicowi z Stobniowa, dąbrowę zwaną Brzozową celem założenia na niej nowej wsi na prawie niemieckiem magdeburskiem i uposaża jego i przyszłych mieszkańców wsi tej w różne przywileje.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quod magnifica Regum fieri decrevit auctoritas, ratum atque stabile merito perpetuo debet permanere, Noverint igitur universi presentes et futuri, ad quorum noticiam devenerit scriptum presens, Quod Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie necnon Cracovie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiauie, Dobrinie, Pomeranie, Russieque terrarum dominus et heres, bona Regni nostri ad meliores usus deducere cupientes, Mericam nostram Brzozowe¹⁾, terre Russie in castellania Sanocensi, ex utraque parte fluvy dicti Stobnicza situatam, deditus et damus tenore presencium ad locandam ibidem novam villam Iure Thewtunico Maydeburgensi videlicet de quinquaginta

¹⁾ Brzozów miasteczko do dóbr biskupstwa przemyskiego obrz. łac. należące nad rzeką, którą jedni Stobnicą, drudzy Brzozówką nazywają.

mansi franconicis solubilibus in eadem, provido viro Stephano Woyostonis heredi in Sobnou¹⁾, Dantes eidem Stephano et successoribus ipsius ratione locacionis ipsius ville Scoltecam ibidem cum Iuribus infrascriptis, scilicet tribus mansis, duabus tabernis, duobus molendinis de quatuor rotis et duabus piscinis liberis, cum sexto denario de Censibus agrorum, ortorum, pistorum, fabrorum, carnificum, sartorum et sutorum, de penis vero Iudicy et omnibus iudicatis vel quoquaque cesserint nomine pene terciam partem per ipsum Stephanum et successores ipsius legittimos libere perpetuis temporibus cum omnibus pre-tactis Iuribus possidendum, tenendum, donandum, commutandum, vendendum pro suaque et successorum eius voluntate convertendum. Et ut ipsa hereditas eo celerius valeat collocari, omnibus et singulis Incolis in ibi locandis a data presencium ad viginti Annos ab omnibus solucionibus, exaccionibus et laboribus nostris plenam et omnimodam concedimus libertatem; Elapsa autem libertate ydem Incole de quolibet manso solibili per mediam marcam nobis et nostris successoribus, pro decima vero campestri per quatuor scotos grossorum pragensium polonicalis numeri et Rectori ecclesie unam mensuram sili-ginis et aliam aene singulis annis in festo beati martini confessoris solvere tenebuntur. Insupor solvent Scoltetus et villani memorati, Scoltetus fertonem et villani medium marcam singulis²⁾ de pecunia prandiali aut recipient ter in anno Nuncium nostrum ad iudicium magnum venientem. Concedimus insuper iamdictis villanis facultatem ecclesiam fundandi pro sustentacione Rectoris ipsius duos mansos liberos cum area eidem perpetuo adiungentes; Damus eciam villanis prefatis duos mansos liberos pro gregibus expellendis. Preterea eximus et penitus liberamus Scoltetum et Incolas memoratos ab omnibus Iuribus et consuetudinibus polonicalibus ac eciam a Iudicys omnium Palatinorum, Castellanorum, Iudicum, Subiudicum et officialium eorum, ita³⁾ citati coram eis vel eorum altero minime respondebunt, sed tantum villani coram suo Scolteto, Scoltetus vero coram nobis, dum per nostram literam citatus fuerit, pro causis magnis et parvis de se querulantibus iure tamen suo Thewtunico respondebunt. Habebunt eciam Scoltetus et villani sepedicti omnes maleficos, quos infra limites ipsius ville pro maleficis ceperint, facultatem iudicandi et puniendi iuxta demerita factorum, prout Ius Thewtunicm ipsis concessum expostulat et requirit. Item Scoltetus prefatus tenebitur nobis et nostris successoribus mittere duos sagittarios in equis competentibus ad quamlibet expedicionem generalem. Cum itaque Iura nobis Maydburgensia sunt prorsus incognita, omnia Iura et consuetudines in festis

¹⁾ Sobniów wieś pod Jasłem.

²⁾ Zdaje się, że tutaj opuszczono: *annis*.

³⁾ Tutaj opuszczono, zdaje się, *quod*.

mobilibus commodum et utilitatem dominorum tangencia salva nobis et nostris successoribus reservamus. In quorum omnium testimonium presentes scribi fecimus et sigilli nostri munimine roborari. Actum Cracouie feria quarta post diem sancti Michaelis (2. Października) Anno domini MCCC quinquagesimo nono. Presentibus hys testibus Iohanne Cracoviensi, Iohanne Woynicensi Castellani, Floriano Cancellario lanciciensi, Andrea Subiudice, Bodzathla Procuratore Cracoviensi et Thomcone Burgravio de Sanok ac multis alys fidedignis. Datum per manus domini Iohannis Decani et Cancellary Cracoviensis, Scriptum autem per manus Nicolai de Woyborz Notary curie nostre.

Oblata z dnia 25. Października 1773 r. (Acta Castr. Sanocensia Fasc. 153, nr. 3271.) Text oblaty poprawić i sprawdzić było można według oddruku dokonanego podług oryginału a umieszczonego w „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowsk.*“ r. 1853, nr. 46, str. 182—184.

X.

W Krakowie 28. Grudnia 1360.

Kazimierz Wielki potwierdza wilkierz rajców i przysiężników miasta
Lwowa.

Nos Kazimirus, dei gracia Rex Polonie, Notum facimus universis presencium noticiam habituris: Quia Consules et Iurati civitatis nostre Lemburgensis nostra de voluntate pariter et assensu nostro speciali statutum seu arbitrium firmiter tenendum fecerunt et observandum, tale videlicet: Quod quicunque aliquem post concordiam habitam interfecerit, infra unum annum et diem ab ingressu seu introitu civitatis illius, in qua tale scelus perpetravit, debetur absentari. Item si quis gladium aut cultellum maliciose evaginaverit aut temere extrahere presumpserit, ille medy fertonis pena puniatur. Si autem coram uno vel duobus Iuratis aut uno Iurato et alio viro ydoneo, licet non Iurato, hoc factum fuerit, tunc idem pena fertonis integri puniatur. Preterea, si quis Iuratorum, ad discordantes veniens, ipsis indixerit et pacem mandaverit habere et illi a lite cessare noluerint, similem penam videlicet debet sustinere unius fertonis¹⁾). Ceterum quod si tempore incendy seu igne importune exeunte domus alicuius civis predicte civitatis disrupta aut fracta fuerit, vicini cives in eadem parte et linea sibi commorantes, ad quos idem

¹⁾ „*penam videlicet debet sustinere unius fertonis*“ niewłaściwy szyk wyrazów, być powinno: *penam debet sustinere videlicet unius fertonis*.

posset ignis devenire, ad reformacionem et reedificacionem ipsius fracte domus impendere et dare iuvamen teneantur. Item quod quicumque cum lancea, cuspide, balista, arcu vel alys quibusvis armis minus iustis ad litem et discordiam accurret in subsidium alicui, ut pena antedicta, videlicet uno fertone, pro civitatis reformacione et melioracione puniatur. Et si quis pro pena transgressorum huiusmodi statuta transgrediencium Advocatum aut Consules vel aliam quamlibet personam supplicare presumpserit, eadem pena, qua transgressores puniantur, et illi debent puniri. Insuper quod domina aut mulier quelibet post mariti sui obitum, cum consanguineis seu cognatis dicti mariti sui quibuslibet utriusque sexus omnes res mobiles et immobiles per medium dividere debet et teneatur. In cuius rei testimonium et evidenciam pleniores nostrum sigillum presentibus duximus appendendum. Datum Cracouie in die Sanctorum Innocentium Anno Domini Millesimo CCC Sexagesimo.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. III, pieczęć oderwana.

XI.

W Bieczu 26. Grudnia 1361.

Kazimierz Wielki pozwala Hynkowi sołtysowi z Libuszy założyć nad rzeką Ropą młyn na swoją i potomstwa swego korzyść.

Nos Kazimirus Dei gracia Rex Polonie tenore presencium notum facimus quibus expedit universis tam presentibus quam futuris, Quod considerata probitate Hynconis Scolteti nostri de Lubussza ¹⁾, prope Civitatem Beycz, sibi defectum, quem habet propter carenciam Molendini supplere volentes, ²⁾ in fluvio dicto Roppa, iuxta ipsam villam Lubussza ubicunque convenientius videbitur expedire, capiendo dictum fluvium Roppa litore ab utroque Molendinum de novo construendi, cum quantocumque Rotis poterit, plenam et omnimeam potestatem concedimus de nostra gracia speciali dictum Molendinum eidem, sue Scoltecie, sibi et suis posteris pro sua melioracione adiungentes perpetuis temporibus tenendum, habendum, possidendum, vendendum, donandum, commutandum et pro sua suorumque posteriorum voluntate quomodolibet convertendum contradiccione impedimento cuiuslibet penitus non obstante. In cuius rei testimonium nostrum sigillum presentibus est

¹⁾ Porównaj dok. z r. 1348 nr. IV.

²⁾ Nieczytelny wyraz.

appensum. Actum in Beycz¹⁾ in die beati Stephani martiris et pontificis Anno domini Millesimo CCC. Sexagesimo primo.

Dokument ten wzięty wyjątkowo z już drukowanego „Dod. tyg. Gaz. Lwowsk.“ (rok 1851, nr. 51.), ponieważ się odnosi do majątkości i osoby, których dotyczył także dokument z r. 1348 tutaj już poprzednio nr. IV. umieszczony.

XII.

W Krakowie 25. Kwietnia 1362.

Kazimierz Wielki nadaje Dobczycom prawo niemieckie, ustanawia w mieście targi, oznacza ciężary, jakie mieszczanie ponosić winni, pozwala im ryby łowić w rzekach pod miastem płynących i bydło wypędzać na pola.

(I)N NOMINE DOMINI AMEN. Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie, Necnon Terrarum (*Cra*)couie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Pomoranie Russieque dominus et heres. Notice universorum ta(*m prese*)ncium quam futurorum presentibus declaramus: Quod (*cum civita*)tem nostram (*Dop*ssycze *), cives et incolas in ea degentes et ad eam pertinentes per donationem Iuris theutunici, quo perpetuis temporibus gaudere cons(olatos de) gracia (*nostra*) s(*peci*)ali, Exnunc pro melioracione ipsius civitatis omnibus et singulis civibus et quibuscumque incolis ad gremium dicte civitatis intra et extra muros quolibet spectantibus Ius (*theutunicum*) Maydburgense, quo utitur civitas nostra Cracouensis, damus, conferimus et donamus perpetuis temporibus duraturum, omnibus iuribus, articulis, punctis et clausulis universis dicti I(*uris theu*)tunici in eadem civitate perpetuo obtentis et inviolabiliter observatis; Removentes ibidem omnia Iura polonica, servicia, modos, consuetudines, angarias et (*pre*)angarias polo(*nicales uni*)versas, que ipsum ius theutunicum impedire seu perturbare consueverunt. Statuimus insuper forum quarumlibet rerum venalium in ea civitate feria secunda singulis septimanis (*perpetuis*) temporibus celebrandum. Preterea absolvimus, liberamus et eximimus advocationem, omnes et singulos cives seu incolas dicte civitati subiectos ac subiciendos¹⁾ (*ab omnibus iudicys*), iurisdictionibus, potestatibus omnium Castellanorum, Palatinorum, Iudicum, Subiudicum ac Ministerialium universorum; Ita quod coram ipsis vel eorum aliquo pro causis tam (*magnis quam*) parvis, puta furti,

¹⁾ *Beycz*, miasto Biecz.

*) Tego samego miasteczka dotyczył dokument nr. II.

¹⁾ Zamiast „*ac subiciendos*“ napisano w oblacie: *ac familias ipsorum*.

sanguinis, homicide, incendio ac alys universis¹⁾ nulli penitus respondebunt, nisi tantum cives et incole coram advocate suo iure t(*heutunico, advocatus*) vero coram nobis aut nostro iudicio Castrensi²⁾ vel eciam Iudicio nostro generali et ipsi cives necessitate (*ex i*gente, dum tamen per litteram³⁾ nostro sigillo munitam (*evocati fuerint*, tunc dicto Iure theutunico de se querulantibus respondere sint astrieti. In causis autem capitalibus (*et*) criminalibus quibuscumque, secundum quod ipsum Ius theutunicum (*postulat et*) requirit, advocate memorate civitatis iudicandi, sentenciandi et puniendi⁴⁾ plenam et omnimodam concedimus potestatem. Nichilominus statuimus et volumus, quod cives et in(*cole predicte civi*)tatis, qui agros possident, de quolibet Man(so) novem scotos grossorum ratione census, de qualibet area integra duos grossos, de media area unum grossum, de quartali quartam,⁵⁾ et de qualibet Thaberna unum grossum singulis annis in festo sancti Martini nobis solvere tenebuntur. Insuper omnia iura suprema vel quasi que dominium nostrum (*contingant ex*) iure Theutunico supradicto exnunc in ipsa civitate pro nobis illibata reservamus. Ceterum de gracia nostra benigna eisdem (*civibus*) in fluvys iuxta ipsam civitatem decurrentibus (*videlicet in*) Raba et in Smarcana pro sua mensa piscandi cum hanno infra nostram absenciam, sic ut nos cum piscibus in memoria habeant, liberam concedimus facultatem, (*dum autem*) ibidem personaliter constituti fuerimus et uno die ante nostrum adventum ipsis piscari prohibemus. Eciam intra limites sepedicte civitatis in meritis et alias hincinde in locis convenientibus gregem ipsius civitatis sine alicuius contradicione pascendi plenam et omnimodam concedimus potestatem. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus (*est appensum.*) Actum Cracouie in dei beati Marci Ewangeliste Sub Anno domini Millesimo CCC. Sexagesimo secundo, Presentibus hys Testibus Iohanne Palatino Sandomiriensi, (*Abra*)ham Castellano Lublinensi, Andrea Subcamerario, Andrea Subiudice Cracouiensibus, Bodzantha (*procuratore generali*) et Iohanne (*Decano et Cancellario nostro Cracouiensibus, per cuius manus presens privilegium est datum*) et alys multis. Scriptum autem per Nicolaum Bohemum Notarium curie nostre et Canonicum Ecclesie Wysliensis.

Oryginał pergaminowy na szmaty podarty, z pismem wypełnietkiem znajduje się w archiwum miasta Dobczyce. Pieczęć oderwana, pozostała po niej tylko gruby sznur, dzisiaj rozstrzepiony, jedwabiu zielonego. Dokument ten był oblatowany w grodzie krakowskim w dzień św. Łucyi (13. Grudnia) r. 1741.

¹⁾ Zamiast „*ac alys universis*“ napisano w obacie: „*membrorum mutilacionis et quibusvis excessibus.*“

²⁾ Zamiast „*Castrensi*“ w obacie „*castri cracoviensis.*“

³⁾ Zamiast „*litteram*“ w obacie „*nostram litteram.*“

⁴⁾ Zamiast „*et puniendi*“ w obacie „*puniendi, corrigendi, plectandi et condemnandi.*“

⁵⁾ Kilkanaście liter wydartych, których uzupełnić nie można, ani podług potwierdzenia Władysława Jag., bo i tu wydarte, ani podług oblaty, bo i w niej opuszczone.

(In libro oblatarum castrenium capitanealium cracoviensium nr. 165 B. pag. 3927). Oblate na prożę Wydziału zechciało Prezydium sądu krakowskiego łaskawie przesyłać wydawnictwu w starannej i uwierzytelnionej kopi. Luki, kursywą drukowane, uzupełniłem częścią podług potwierdzenia Jagiełły z r. 1424, wydrukowanego tutaj ponizej pod właściwym rokiem, częścią podług oblaty, niezupełnie zgodnej z oryginałem, jak to wykazano w przypiskach.

XIII.

W Żarnowcu 1. Sierpnia 1362.

Kazimierz W. nadaje mieszkańom lelowskim przywilej dotyczący sprzedaży sukna.

Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie presentibus recognoscimus publice protestando, quod attendentes, quomodo et utilitate civitatis nostre lyelowyensis et civium eorumdem et specialiter officij lanificum ibi, ex quibus, dante domino, ipsis et eorum posteritati succedente tempore honor et fructus non modicus poterit derivari, quorum precibus tanquam iustis in hac parte favorabiliter inclinati, de et super hys, que coram nobis et nostra baronia proposuerunt, de mercatoribus pannorum aliunde et undecumque veniencium (*sic*) ad civitatem lyelowyensem predictam in eorum et dicti officij lanificum iure maxime premundicacius, super quo et alys eorum necessitatibus nobis expositis eisdem succurrere cupientes taliter ordinando pro eadem civitate et officio lanificum predictorum ac utilitate comuni (*sic*) duximus proinde diffiniendum, ne quis de advenis seu hospitibus et mercatoribus pannorum undecumque veniencium (*sic*) cuiuscumque status, gradus vel condicionis extiterint, die fori ipsorum publico qualibet feria quinta semel in septimana per tocius anni circulum et deinceps per omnes annos in perpetuum subsequentes continue et de consuetudine antiqua et laudabili mete dicte civitatis observande alterius valoris stamen sive pannum integrum, quam unius sexagene et non infra valoris inchoare seu intaminare ad incidendum per ulnam vel ulnas aut particulariter seu divisim audeat vel presumat tacite vel expresse per se vel alium seu alios et palam, publice vel oculte (*sic*) in preiudicium prefatum civitatis ac officij lanificum predictorum et ne ipsi lanifices inferiorum pannorum valoris eorum orbentur officio, qui hactenus ex eo consueverunt cum utilitate comodum (*sic*) reportare. Sed predicti hospites et adveni supervenientes undecumque ad civitatem¹⁾ pannos cuiuscumquè generis fuerint et

¹⁾ 3 lub 4 wyrazy wydarte.

coloris, dummodo non fuerit infra unius sexagene grossorum valorem sed ultra cuiusque vendere et incidere ac eciā ibidem adducere valeant licite et libere secundum eorum publicum voluntatum (*sic*) ipsis et eorum cuilibet facultatem concedimus, premissorum contrarium non ausuri. Si quis vero contra predictam nostre ordinacionis et statuti diffinitionem fecerit aut eam ausus fuerit preterire, predicta stamina, que aput (*sic*) eum in foro publico et alibi reperta fuerint et omnia bona sua, que in presenti habet aut in posterum habiturus est, se noverit perdidisse. Data in Sarnowecz feria secunda, que fuit dies beati Petri ad vincula, Sub anno domini Millesimo trigesimo sexagesimo secundo. Et in huius rei testimonium ac evidenciam plenioram omnium premissorum sigillum nostrum minus presentibus nostris litteris est appensum. Presentibus hys testibus domino Iohanne castellano Cracouiensi, domino Nicolao iudice et domino Andrea subiudice Cracouiensibus et domino Sbigneo et alys fidedignis.

Dokument ten na kawałku pergaminu ręką z wieku XV. spisany, w jednym miejscu uszkodzony, znajduje się w Zakł. nar. im. Ossol. (nr. 267). Nie jest on oryginałem, bo ręka nie jest współczesna i nie ma żadnych śladów, żeby u niego była zawieszona pieczęć. Jest zatem albo kopią albo falsyfikatem; tak za jednym przypuszczeniem, jak za drugiem dużo przemawia, wątpliwość trudno rozstrzygnąć. Że dokument ten jest kopią a nie falsyfikatem wnosićby można ztąd, że data jest ściśle oznaczona i zgadza się zupełnie z rzeczywistością, bo Święto Piotra w okowach w roku 1362 rzeczywiście przypadało na Poniedziałek, świadkowie przytoczeni rzeczywiście w tym czasie żyli i funkcje tam wymienione sprawowali, król i oni w czasie tym mogli się znajdować w Żarnowcu. Że dokument ten jest falsyfikatem a nie kopią za tem przemawia najprzód ta okoliczność, że na drugiej stronie pergaminu widocznie dawniej było coś innego napisane. Gdy dokument dostał się do rąk śladów pisma na odwrotnej stronie prawie nie było można dostrzec, tak je starannie wydrapano. Po użyciu chemicznych reagencji wystąpiło zatracone pismo o tyle przynajmniej, że poznać można, iż tutaj dawniej był współczesną ręką napisany ten sam dokument. Czy do słowa zgodny z tym, który teraz stoi na drugiej stronie, nie mogę powiedzieć, bo pismo nie wystąpiło tak wyraźnie, żeby go cały można odczytać. Wątpię jednak o tem, bo na cózby go wydrapywano i na drugiej stronie przepisywano. Dalej za falsyfikację przemawia język dokumentu, brak zwykłego we wszystkich prawie dokumentach kazimierzowskich wstępu: In nomine domini Amen, wyrażenia i cały styl przypominający późniejsze z połowy XV. wieku dokumenta, wreszcie co najważniejsze, owa sroga na przywożących i sprzedających w większych ilościach sukna wyznaczona kara: konfiskata wszelkiego majątku tak obecnego, jak przyszłego. Słowa: *sigillum nostrum minus est appensum* nie mogą wzniecać żadnego podejrzenia, bo jak widzimy z dokumentu z r. 1358 nr. VI. i dzieła Żebrawskiego o pieczęciach Kazimierz W. rzeczywiście używał majestatycznej i mniejszej pieczęci. Z tego wszystkiego wnosićby można, że dokument ten jest wystawiony wprawdzie przez Kazimierza W. w miejscu i dniu wymienionych, lecz o tyle przez mieszkańców lelowskich sfałszowany, że ową karę na sprzedających sukno przez króla wyznaczoną znacznie powiększono i obostrzono, dodając do konfiskaty samego sukna, która spotkać miała sprzedających, także

konfiskatę wszelkiego majątku tak obecnego jak przyszłego, a dla tego wydrapano niesfałszowaną spółczesną drugostronną kopię. Zwykły wstęp: In nomine domini amen mógł przepisywacz umyślnie lub przypadkowo opuścić, nie ma go zresztą i na pierwotnej wydrapanej kopii a nie ma go także w niektórych innych kazimierzowskich dokumentach.

XIV.

W Krakowie 16. Sierpnia 1365.

Król Kazimierz Wielki daje trzecią część młyna pode Lwowem Konadowi
z Prus.

In nomine Domini amen. Dignum est, ut benemeriti premys pocioribus attollantur, noverint igitur quibus expedit universi: Quod nos Kazimirus Dei gracia Rex Polonie nec non Terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyauie, Pomeranie, Russieque dominus et heres, consideratis et inspectis magnis et utilibus servicys seu laboribus, per virum providum fidelemque nostrum Conradum de Prussia, molendinatorem, nobis in structura molendini, piscine et aggeris ad dictum molendinum spectantibus circa civitatem nostram Lemburgam in terra Russie situati, fideliter factis constanterque impensis et in posterum dante Domino impendendis, ut merita beneficys repensentur. Exnunc eidem Conrado liberis et successoribus suis legitimis in recompensam laborum suorum predictorum terciam partem prefati molendini circa Lemburgam per ipsum, ut prefertur, constructi ac eciam terciam partem omnium emolumentorum, fructuum, redditum, proventuum et obvencionum, tam de frumentis et braseis ibidem molendis, quam eciam de universis instrumentis seu rotis, per ipsum Conradum circa dictum molendinum ex sua industria construendis, et quomodolibet inveniendis, obvenientibus, iure hereditario de gracia nostra Regia damus, attribuimus, conferimus, ascribimus et perpetuo tenore presencium incorporamus gracie, per ipsum Conradum, liberos et successores eius legittimos memoratam terciam partem molendini et generaliter omnium utilitatum, que nunc in dicto molendino habentur vel haberi poterint quomodolibet in futurum, terciam partem libere tenendam, habendam et pacifice possidendam, donandam, vendendam, commutandam ac pro sua suorumque successorum voluntate convertendam; declaramus insuper specialiter protestantes, quod quicunque tempore succidente pro reformacione seu necessarys consuetis molendini, piscine et aggeris impendendum fuerit, nos et nostri successores duos denarios seu duas partes, prefatus vero Conradus et successores sui terciam partem impendere tenebitur cum effectu; volumus eciam quod prefatus Conradus cum suis successoribus, in omnibus causis magnis et parvis comuniter cum civibus Lemburgensibus Iure Theutunico, eidem

civitati concessso, perpetuo gaudeat et fruatur. Ut autem hec nostra donacio robur perpetue firmitatis valeat optinere (*sic*) presens privilegium eidem Conrado dari iussimus nostri sigilli munimine roboratum. Actum Cracouie in crastino Assumptionis sancte Marie Virginis gloriose, Anno Domini millesimo CCC Sexagesimo quinto, presentibus Wilczcone Sandomiriensi, Dobislao Vislicensi, Zawisza Sandecensi Castellanis ¹⁾, Floriano Lanciciensi Cancellario, Andrea Subiudice Cracouiensi Ottoneque Capitaneo Russie ²⁾, et alys multis fidedignis. Datum per manus domini Iohannis Cancellary nostri Cracouiensis ³⁾. Scriptum autem per Nicolaum, Notarium nostrum, plebanum de Czchow ⁴⁾.

Oryginał pergaminowy dobrze zachowany w arch. miasta Lwowa nr. IV., na zielonym jedwabnym sznurku zawieszona zwykła pieczęć majestatyczna Kazimierza Wielkiego, bardzo znacznie uszkodzona.

XV.

W Sanoku 25. Kwietnia 1366.

Kazimierz Wielki nadaje Sanokowi prawo magdeburskie, ogrody na około miasta leżące i trzy łany wolne na skotnicę, ustanawia w mieście wagę i uwalnia kupców na lat dziesięć od połowy myta królewskiego opłacanego w Krakowie, Żmigrodzie, Wojniczu i Rąbie.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Quod magnifica regum decrevit fieri auctoritas ratum atque stabile debet perpetuo permanere, Igitur Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie ac Terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyaue, Pomoranie Russieque dominus et heres Notum facimus tam presentibus quam futuris tenore presencium, quibus expedit universis: Nedum nostris verum eciam et subditorum nostrorum et presertim fidelium nostrorum civium civitatis nostre Sanocensis comodis (*sic*) et utilitatibus plurimum intendentes, volentes itaque, ut predicti cives civitatis Sanocensis predicte et omnes ac singuli incole, in ipsa degentes, uberiorem fructum et utilitatem de beneficys et gracys regalibus largifluis, ipsis per nostram impendendis regiam magestatem, exinde valeant reportare,

¹⁾ Zawisza, kasztelan sandecki; Bobrowicz do Niesieckiego I. str. 293.

²⁾ Otto, z Pilczy, herbu Topor, starosta ruski; Szajnocha Jadwiga i Jagiełło, III., 70; od r. 1366 wojewoda sandomierski; Niesiecki I., str. 138.

³⁾ Jan z Czarnkowa, herbu Nałęcz, kanclerz krakowski; Niesiecki I., str. 350., jest to jedna osoba z historykiem Janem z Czarnkowa archidiakonem gnieźnieńskim.

⁴⁾ Czchów miasteczko w powiecie brzeskim obw. krak.

Exnunc eisdem civibus civitatis nostre Sanocensis in consolacionem et comodum (*sic*) specialem Ius Thewtonicum Maydburgense damus, donamus, attribuimus, perpetuis temporibus ibidem duraturum; Removentes inibi omnia iura polonicalia, modos et consuetudines universas. Eximimus insuper et liberamus perpetuo advocatum, cives et omnes incolas prefate civitatis nostre Sanocensis ab omnibus iuribus, potestatibus, citacionibus et penis omnium Palatinorum, Castellanorum, Iudicum, Subiudicum Regni nostri et Ministerialium ipsorum, ita quod coram ipsis vel eorum aliquo pro causis quibuscunque tam magnis quam parvis, puta furti, sanguinis, homicide, incendi, membrorum mutilacionibus et alys quibuscunque citati, minime respondere aut alias penas solvere tenebuntur, nisi tantum cives et incole eiusdem civitatis Sanocensis coram suo advocate, qui pro tempore fuerit; advocate vero coram nobis aut iudicio nostro generali, dum tamen per litteram nostram Sigillo nostro munitam evocatus fuerit, tunc de se querulantibus iure sibi competenti respondere tenebuntur. In causis autem criminalibus superius expressatis memorato advocate iuxta formam iuris Thewtonici Maydburgensis iudicandi, sinandi, condemnandi et puniendi plenam et omnimodam concedimus facultatem. Preterea prelibatam civitatem Sanok, cives et omnes incolas, in ipsa degentes, in meliorem condicionem redigere cupientes: exnunc eidem civitati et civibus predictis omnes ortos in profectum ipsorum, circumquaque iamdictam civitatem Sanok antiquitus consistentes, cum omnibus ipsorum utilitatibus, necnon tres Mansos liberos pro Scothnicza seu pellendo grege in evum duximus applicandos. Insuper pensam, que in vulgari waga nuncupatur, in qua omnia mercimonia, que ad eandem pensam spectant, prout in Cracouia et alys nostris civitatibus moris est, penderentur, in preacta civitate Sanocensi perpetuo duximus deputandam. Demum omnes et singulos mercatores et homines quoscumque, nunc in prefata civitate Sanocensi commorantes, vel etiam commorandos a medietate Thelonei nostri in civitatibus et locis infra scriptis, videlicet in Cracovia, Zmigród¹⁾, Woynicz²⁾ et Raba³⁾ infra spaciū decem annorum, datum presencium continue subsequencium, de nostra speciali gracia liberamus. In quorum omnium testimonium ad evidenciam pleniorē presentes litteras scribi et predictis civibus dari iussimus, nostri Sigilli munimine roboras. Actum et datum in Sanok in die sancti Marci Ewangeliste Anno domini Millesimo Trecentesimo Sexagesimo Sexto, Presentibus Iohanne Cracouiensi, Zauissa Sandecensi Castellanis, Dirsscone Subdapifero Sandomiriensi, Andrea Subiudice Cracouiensi, Petro Capitaneo Sandecensi, Przeczsiao

¹⁾ Źmigród w powiecie krośnieńskim.

²⁾ Wojnicz miasto w powiecie brzeskim.

³⁾ Tej nazwy dwie są miejscowości niedaleko Sanoka: Raba niżna w limanowskim i Raba wyżna w myślenickim powiecie.

Iudice Poznaniensi et alys multis fidedignis. Scriptum per Iacobum de Ossowa natum, presentem notarium Curie nostre Regalis.

Pergaminowy oryginał znajduje się w archiwum miasta Sanoka, pieczęć oderwana, pozostał po niej sznurek z jedwabiu kręcony koloru karmazynowego i białego, sam dokument dobrze zachowany. Na odwrotnej stronie parę późniejszych nic nie znaczących napisów. Dokument ten był oblatowany w grodzie sanockim *Sabbatho post diem cinerum videlicet die 24 mensis Februarii A. D. 1776*, a drukowany już poprzednio według tego samego oryginału poprawnie przez Fr. X. Wolańskiego w „*Dod. do Gaz. Lwowskiej*” 1862, nr. 6.

XVI.

W Włodzimirzu 28. Sierpnia 1366 r.

Kazimierz Wielki potwierdza podział i darowiznę dóbr dokonaną przez kanclerza Janusza na korzyść swych synowców z wyłączeniem linii żeńskiej.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Iuri congruit et est consonum racioni, ut ea, que aguntur in tempore, ne simul cum lapsu temporis pereant, litteris autenticis et fidedignorum testimonio roborentur, Hinc est: Quod Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie necnon Terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyaue, Pomeranie Russieque heres et dominus, notificamus quibus expedit universis: quod honorabilis vir dominus Ianuissius, doctor decretorum, Cancellarius Cracouiensis, ad nostram nostrorumque Baronum accedens presenciam, usus de alto et basso consilio suorum amicorum, volens iurgia questionum inter suos proximos evitare, que possint super bonis et hereditatibus per ipsum comparatis (*sic*) in posterum suscitari, cum sit licitum cuilibet et facultas rebus suis legem imponere, qualem libet, motus itaque idem Ianuissius pietate sui sangwinis, filiastris suis videlicet Wylczconi, Petro, Nicolao, Mroczconi et Iohanni villas suas infrascriptas, per ipsum rite comparatas, secundum quod sunt in earum limitibus et extensione distinete, videlicet Cobyle ¹⁾, Macowisza, Sadky, Lesczina, Sulostryiowa, Zagorze, Lanki, Pancraczowa Wola, Chirwatowa Wola ²⁾, Glosze, Ducle, Zawandole ³⁾,

¹⁾ Kobylany wieś z kościołem paraf. obrz. łac. na wschód od Żmigrodu w powiecie krośnieńskim, gdzie także reszta wymienionych tu wsi leży, tylko Pankracowej Woli dziś nie można było odszukać. Zobacz dok. nr. XXIV.

²⁾ Chirwatowa Wola, zdaje się dziś Chyrowa na zachód Dukli.

³⁾ Zawandole może dzisiaj Nadole pod Duklą.

Msana, Droganowo¹⁾, Iwla et Rybytwy dedit, donavit et in perpetuum resingnavit (*sic*), nullum ius in eisdem aliquibus personis alys reservando, cum omni iure et dominio, utilitate seu utilitatibus, que in ipsis sunt vel in posterum locari adinveniri poterunt, quavis facultate occidente. Ita tamen quod quicumque dictorum suorum nepotum caruerit prole masculina, decrevit idem Ianussius, quod ad prolem femininam, ex illo nepote susceptam, nulla pars hereditatum predictarum devolvatur, sed tantum sint heredes masculi villis in pretactis. Et si qua questio inde oriretur inter femininum genus et masculinum de predictis bonis, decrevit idem Cancellarius, nostra voluntate ad hoc accedente specialiter, quod silencium pro parte feminini generis omimode inponatur. Quamquidem donacionem et resignacionem memoratus dominus Ianussius petivit nostris litteris confirmari. Nos vero ipsius petitionibus benignius inclinati, attendentes, quod iuste potentibus, non est denegandus assensus, dictas donacionem et resignacionem ratas, firmas atque gratas habentes, approbamus, ratificamus et virtute presencium confirmamus. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum in Wladymiria in die beati Augustini Confessoris, Anno domini Millesimo CCC^o Sexagesimo Sexto, Presentibus Strenuis viris et dominis Andrea Cracouiensi, Petro Sandomiriensi Palatinis, Wylczone Sandomiriensi, Zauissio Woynicensi, Pelka Zauichostensi Castellanis et Andrea Subiudice Cracouiensi ac alys pluribus nostris fidelibus fidedignis.

Pergaminowy oryginał dobrze zachowany i starannie pisany znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossolińskich (nr. 142). Pieczęć ze sznurem i kawałem pergaminu oderwana. Na odwrotnej stronie parę bardzo nowych napisów, zawierających tylko tyle ważnego, że wieś w przywileju zwaną „*Cobyle*” nazwano później Kobylany. Drukował dokument ten już poprzednio poprawnie F. X. Wołński „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowsk.*” 1851, nr. 32.

XVII.

W Krakowie 19. Listopada 1367 r.

Kazimierz Wielki potwierdza sprzedaż wójtostwa krośnieńskiego dokonaną przez wójtów Michała i Jakusza, określa prawa wójtowskie, zwalnia nowo przybywających mieszkańców Krosna na rok jeden od wszelkich ciężarów i oznacza ciężary, które po upływie roku tego ponosić winni.

In Nomine domini Amen. Dignum esse dinoscitur, ut vendiciones, empaciones et resignaciones coram Regum Magnificencia facte sollempni titulo literarum et fide dignorum testimonio ad perpetuam memoriam reducantur. Proinde Nos Kazimirus dei gracia Rex

¹⁾ Droganowo dziś Draganowa.

Polonie Necnon Terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyaue, Pomeranie Russieque dominus et heres Notum facimus presentibus et futuris, quibus expedit, universis, Quod in nostram et Baronum nostrorum accedentes presenciam discreti viri nostri fideles Michael et Iacussius de Croszna advocati sani mente et corpore existentes, non coacti, sed de bona ipsorum voluntate advocaciam ipsorum predictam in Croszno cum omni Iure et dominio ac omnibus et singulis utilitatibus ad eandem spectantibus discreto viro Peschoni de Tharnow et suis legitimis successoribus pro Trecentis Marcis grossorum Pragensium, XLVIII Marcam facientes, vendiderunt et perpetuo resignarunt per ipsum Peschonem et eius posteros perpetuis temporibus Iure hereditario possidendum. Redditus autem infra scriptos habebit perpetuo, videlicet Octo Mansos liberos, unum Balneum, Macella carnium, Cameras panorum, Panum, Sutorum, Fabrorum quotquot possunt fieri libera, molendinum vel molendina quotquot plura potest facere infra limites predicte civitatis et adiacencys ad eandem in fluvys Wysloka et Lubothowa, ita infra limites dicte civitatis quod nullus debet habere molendinum nisi ipse advocatus et sui successores; utilitatem in ortis ante civitatem, tercium denarium de iudicio in pensis tam magnis quam parvis, duobus dum taxat pro nobis et nostris posteris reservatis, sextum denarium de censu, piscinas quotquot facere potest in limitibus dicte civitatis licebitque predicto advocato piscari in fluvys predictis, mellifica facere et excogitare in mansis ipsius et alias quascunque utilitates, et omni iure uti secundum quod ipsum Ius Tewtonicum postulat et requirit, mactatorium carnium, quod Cutlow dicitur. Eciam nullus presumet piscari pisces infra limites predicte civitatis, nisi piscator advocati. Et ut melius memorata civitas ad finem locari valeat, omnibus civibus et kmethonibus in dicta civitate et adiacencys ipsius locandis a data presencium infra spaciun unius anni ab omnibus nostris solucionibus et servicys plenam concedimus libertatem. Qua elapsa, extunc cives et kmethones de quolibet manso perpetuo tres fertones ratione census et tres Scotos pro decima nobis et nostris successoribus, Plebano vero unum Scotum. Item de qualibet area et de ortis unum Scotum nobis ratione honoris singulis annis in festo sancti Martini solvere tenebuntur. Excipimus tamen, quod advocatus et posteri ipsius nobis et nostris successoribus hominem unum galeatum cum armis et alium cum balista ad expedicionem generalem mittere debet. Preterea eximimus predictum advacatum et posteros ipsius ab omnibus et singulis iuribus et potestatibus Pallatinorum, Castellanorum, Iudicium et Subiudicium universorum et ipsorum officialium, ita quod coram eis vel aliquo citatus minime respondebit, nisi in Iudicio nostro Tewtonicali Iure supradicto, kmethones vero et cives coram advacato dicte civitatis tenebuntur respondere, in causis autem criminalibus quibuscumque predicto advacato et suis successoribus iudicandi, sentenciandi, puniendi et condemnandi plenam et omnimodam concedimus facultatem, prout ipsum Ius Tewtonicum postulat et requirit. In cuius rei testimonium

Sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Cracouie in Octava sancti Martini Confessoris atque Pontificis gloriosi¹⁾ Sub Anno domini M. Trecentesimo Sexagesimo Septimo. Presentibus Iohanne Castellano, Andrea Pallatino Cracouiensibus, Petro Pallatino Sandomiriensi, Predborio Subdapifero, Andrea Subiudice Cracouiensibus, Bodzatha Procuratore generali et alys multis fidedignis. Datum per manus domini Iohannis de Czarncow Cantoris Wladislauensis, Vicecancellary nostri. Scriptum autem per Michalkonem Cancellarium Cracouiensem Nostrum.

Wydrukowano według kopiaryusza pisaneego w wieku XV., którego niestety tylko resztki znajdują się w archiwie miasta Krosna.

XVIII.

W Sanoku 11. Kwietnia 1368.

Kazimierz Wielki pozwala odbywać w Sanoku doroczny, tydzień trwający jarmark od Piątku przed Zielonemi Świętami do następnego Piątku i uwalnia zjeżdżających kupców od opłaty cel.

Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie Notum facimus tenore presencium tam presentibus quam futuris, quibus expedit universis: Quod melioracioni et comoditati (*sic*) Civitatis nostre Sanocensis, ad quam specialem graciam gerimus, intendentes dicteque civitati de opportuno remedio, ut eo pocius laudabiliter collocari valeat, volentes providere, Exnunc in eadem Nundinas seu libera fora incipiendo a feria sexta proxima ante festum p(*ente*)costes inclusive usque ad sequentem feriam sextam, hoc est ad octo dies, statuimus, sancimus, fecimus et perpetuis temporibus (*concedi*)mus, taliter ut omnes mercatores de terris et partibus quibuscumque cum Mercibus generaliter universis ibidem venientes vendendi, emendi ac singula alya in mercando prout ipsis utilius videbitur expedire faciendi, exercendi, standi et recedendi infra tempus pretactum absque omni solucione et dacione Thelonorum (*sic*) plenam et omnimodam eysdem damus et largimur facultatem. Demum Civium Civitatis predicte petpcionibus iustis dignisque gracie acclinati, omnibus supervenientibus et advenis pannum ulnatim madere (?) et vendere (*volentibus* penitus inhibemus, verumtamen pannos in Staminibus inibi potestatem securam vendendi

¹⁾ Datę tę rozwiązałem 19. Listopada, choć możnaby ją rozwiązać także 18. Listopada, nie wiedzieć bowiem, czyli tutaj mowa o Marcinie biskupie czy też Papieżu. Wziąłem wyraz: *Pontifex* w znaczeiu Papież.

habeant iuxta eorum utilem profectum, voluntatem atque nutum. Ut autem hec omnia premissa robur firmitatis perpetue possint optinere (*sic*) presentes scribi iussim(*us*) et nostri Sigilli munimine roborari. Actum et datum (*in*) S(anok feria ter)cia in festo Pasche Anno domini Millesimo CCC Sexagesimo Octavo *).

Pergaminowy oryginał w paru miejscach uszkodzony znajduje się w archiwum miasta Sanoka. Pieczęć oderwana, pozostała po niej tylko wypłowały czerwonego koloru sznurek jedwabny. Na odwrotnej stronie parę późniejszych napisów podających treść. Dokument ten był oblatowany w aktach grodzkich sanockich Feria secunda post Dominicam Exaudi (20. Maja) A. D. 1776. (Acta Castrensis Sanocensis r. 1776 tom 260, pag. 1371—1373). Według tej oblaty uzupełniłem lukki w oryginale, w texcie kursywą wydrukowane.

XIX.

W Prysztowie 27. Lipca 1368 **).

Król Kazimierz Wielki daje miastu Lwowu sto łanów frankońskich, warując, że Rusini we wsiach do zamku lwowskiego należących mają prawo wspólnego używania pastwisk z mieszkańami lwowskimi.

In Nomine Domini Amen. Vere dignum et iustum est, ut ea quae per reges et principes in profectum et utilitatem suorum subditorum benignius largiuntur, ne simul cum fluxu temporis a memoria hominum decrescant, necesse est, ut ea solemnis roboret titulus literarum. Proinde Nos Kazimirus Dei gracia Rex Poloniae nec non Terrarum Cracoviae, Sandomiriae, Syradiae, Lanciae, Cuiaviae, Pomoraniae, Russiaeque Dominus et Haeres, Notum facimus tam praesentibus, quam futuri tenore praesentium quibus expedit universis. Consideratis quibusdam ac nonnullis defectibus Civitatis nostrae Lemburgensis ¹⁾ et civium ac incolarum in ipsa degentium, quibus ipsa Civitas Lemburgensis ¹⁾ in terra Russiae constituta, per insultus infidelium Lythuanorum ortodoxae fidei inimicorum proch dolor fore noscitur aggravata et praeventa, volentesque eidem civitati ²⁾ ac incolis

^{*)} W obacie napisano: *Millesimo sexcentesimo octavo*. Mając oryginał pod ręką, licznych błędów oblat tak tu jak w innych dokumentach nie wyliczam, nie widząc w tem żadnego celu. Amatorowie odmianek atoli znaleźliby tutaj bujny plon.

¹⁾ „Lemburgensis“ w transsumcie Władysława Jagiełły z r. 1389, (nr. XLIX.) *Lamburgensis*. ²⁾ „civitati“ w transs. *civitati et civibus*.

^{**)} Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa“, mówiąc o tym dokumencie str. 40, uznaje go podejrzanym „częścią dla tego, że oryginału nie masz ani jednego (to jest z r. 1356) ani drugiego, częścią z przyczyn, które niżej pod rokiem 1372 mówiąc o podobnymże nadaniu Ładzisława opolskiego przytoczę.“ Znowu str. 58 i nast. takie

ipsius de benignitate nostrae Celsitudinis, ut merito tenemur, de remedio providere opportuno, ex nunc ipsis civibus, incolis et eorum veris ac legitimis haeredibus natis et nascendis centum mansos Franconicos iure Theutonico Magdeburgensi cum omnibus utilitatibus, pratis, pascuis, paludinibus¹⁾, silvis, mericis, rubetis, agris cultis et incultis, molendinis, piscinis, piscaturis, aquis, aquarum decursibus, quae intra limites et mensuram praedictorum centum mansorum continetur vel protunc continentur²⁾, ad extirpandum, colendum, meliorandum et ad usus beneplacitos utifruendum, incepanda a fronte murorum praedictae civitatis et a monte, qui dicitur Stephani Mons sursum ac etiam deorsum ex utraque parte flavy Polthwa, et abinde per circuitum praefatae civitatis Lemburgensis³⁾ usque ad molendinum Ecclesiae Parochialis Sanctae Mariae Virginis gloriosae inclusive, quod subtus praefatam Civitatem est situatum, damus donamus ac⁴⁾ concedimus, plenam ac⁴⁾ omnimodam facultatem, praeterea molendinum Sanctae Mariae Ecclesiae predictae antiquitus et perpetuo ipsi Ecclesiae iunctum⁵⁾, una cum laneo, quem etiam

¹⁾ „paludinibus“ palubus w transs. ²⁾ Zamiast ustępu „continetur continentur“ poterint contineri w transs. ³⁾ „Lemburgensis“ Lamburgensis w transs. ⁴⁾ „ac“ et w transs. ⁵⁾ „iunctum“ iniunctum w transs.

daje dowody o podrobieniu tego przywileju: a) Nie masz i jak najdawniejsze inwentarze archiwalne zaświadczają, nie było nigdy oryginału kazimierzowskiego, chociaż inne należycie zachowane znajdują się. b) Ten tak zwany kazimierzowski przywilej zaczynający się od słów: „Vere dignum et iustum est“ jest słowo w słowo jedno-brzmiącą kopią owego przez Ładziława opolskiego miastu na też sto łanów w Staszowie r. 1372 wydanego c) Gdy Jagiełło pierwszy raz w roku 1387 pod Lwów przybył, podała mu rada miejska przywilej księcia Ładziława z roku 1372, na też sto łanów do aprobacji, i on go w Gródku potwierdził, gdyby zatem miasto było miało takiż sam i od króla Kazimierza, nie zaniedbałoby i tenże drugi nowemu monarsze do potwierdzenia przedłożyć.

Odpowiadam co do a): Ż tego czego dziś nie ma, nie można wnosić, że niegdyś nie było. Wiele dokumentów było w archiwum, które teraz są tylko w odpisach, też znachodzą się takie, których tylko ślad istnienia pozostał. Gdzie i jak zginęły, trudno dociec; domyślać się tylko można, że nie tylko działało się to przypadkowo, lecz także osoby w różnych czasach miały interes przywłaszczać sobie archiwalne dokumenta. A nawet już po inwentowaniu Zubrzyckiego kilka dokumentów zginęło. W inwentarzu zaś jednym, który ocalał mianowicie: „Series archivi Leopoliensis“ ułożonym z polecenia komisarza królewskiego Szczęsnego Czackiego przez rajców Franciszka Venino i Wojciecha Wiszniewskiego w r. 1757 w arce I., fasc. 14, p. 8, tę wzmiankę znachodzim o rzecznym dokumencie: „Donatio Serenissimi Casimiri regis centum laneorum civitati Leopoliensi anni 1368, cum pensili.“ Księga I. 1141. To samo przy opisie inwentarza archiwum w r. 1805, znachodzim w sumaryuszku fasc. 193 taką wzmiankę o tym dokumencie: „Anus 1368. Feria quinta infra octavas beati Iacobi apostoli Casimirus rex Poloniae Civitati Leopoliensi super 100 mansos cum piscinis nec non molendinis privilegium in originali confert.“ Prócz tego w fasc. 245, z powodu lustracyi masta Lwowa przez Jerzego Dzeduszyckiego kasztelana lubaczowskiego w r. 1621; w spisie na ten cel ułożonym pod tytułem *Lustracio civitatis Leopoliensis* p. 22, tak wspomniony został ten dokument: „Pokazali nam privilegia: pierwszy króla św. pamięci Kazimierza z r. 1368.“ I w fasc. 10 Synd., według Zubrzyckiego fasc. 741, znachodzi się kopia tegoż przywileju, pochodząca z końca zeszłego wieku, którą wyżej zamieszczono. Co do b) Dla czegoż nie przeciwnie, przywilej Władysława opolskiego jest kopią Kazimierzowskiego z r. 1368, jak istotnie nazwany jest przywilej Władysława opolskiego, fasc. 1014, w oświadczeniu magistratu do urzędu obwodowego: *Iurium et privilegia*

ipsi Ecclesiae de dictis centum mansis praesentibus adiungimus ac molendinum Gregory Domini¹⁾ Stecher, civis Lemburgensis, in mensura praedictorum centum laneorum seu mansorum similiter volumus permanere. Et ut onera²⁾ cives praedictae civitatis eo facilius et melius poterunt³⁾ supportare, decem mansos liberos de praefatis centum mansis, absque soluzione census, eisdem perpetuis temporibus damus et elargimur, cum potestate plenaria vendendi, commutandi et ad usus beneplacitos convertendi, nostro tamen et successorum de consensu et beneplacita voluntate, addicentes specialiter et expresse, quod in paludine quodam intra limites et mensuram Octuaginta IX mansorum situato, omnes

¹⁾ „Domini“ dicti w transs. ²⁾ „onera“ honera w transs. ³⁾ „poterunt“ poterint w transs.

giorum urbis Leopolis ad puncta ab inclito officio circulari capitaneali Leopoliensi ciuitati porrecta descriptio; gdzie p. 2 czytamy: o przywileju Kazimierza z r. 1368 „aliisque plurimis confirmatoriis, utpote a Serenissimi Ladislao duce Opoliensi.“ . . . Coby właśnie dowodziło, iż ten wielkorządca czy prorex Władysław, nie miał prawa wydawać transsumptu i że pod swoim imieniem powtórzył przywilej Kazimierzowski. Ztąd też kiedy spory zachodziły o dziesięciny między arcybiskupem halickim Jakóbem i mieszkańców lwowskimi, w dokumencie przez niego wydanym we Lwowie *ipso die beati Leonardi confessoris* 1392, fasc. 680, zawierając ugode, powołuje się wyraźnie na dokument Kazimierza z r. 1368, a nie Władysława opolskiego z r. 1372, chociaż oba mają te same słowa: „Et quia pretactus Rex Kasimirus ne Incole sepedicti Opidi censu annuo sibi et suis successoribus dando . . . plus debito grauarentur, de gracia Regia speciali censem leuem et exilem sibi et suis successoribus singulis annis temporibus perpetuis dandum constituit, Sex videlicet grossos pro censu regio, Sex vero ratione decime de quolibet lanco siue manso attributo et emensurato.“ I rzeczywiście jeden tylko Kazimierz, jako pan i dziedzic Rusi, mógł uzupełnić dotację Lwowa, podnioslszy ją z 70 na 170 łanów: „Consideratis quibusdam ac nonnullis defectibus Ciuitatis nostre Lamburgensis . . . volentesque eidem Ciuitati . . . ut merito tenemur de remedio prouidere,“ jak widział magistrat przy końcu zeszłego wieku, iż pierwszy przywilej Kazimierza „locationis dictae civitatis“ z r. 1356, był na 70 łanów, a drugi na 100 łanów z r. 1368 donatis na polepszenie lokacji. Obacz *Iurium et privilegiorum urbis Leopoliensis . . . descriptio* fasc. 1014, p. 2. Jeśli Zuberzycki biedzi się i nie może doliczyć nawet stu łanów rzeczonej dotacji, dzielił on ten kłopot już z Gęsiorkiem (Anserinem) rajcą lwowskim, który pod r. 1608 opisał i rozmiarzył wszystkie łany do miasta należące, fasc. 647, chociaż tenże sam nie wie co i jak liczy i ów niby frankoński łan u niego często nie różni się od dzisiejszej ryzy; prócz tego, co najważniejsza, opuszcza przestrzeń bardzo znaczną starego miasta obu dotacji Kazimierza Wielkiego, osiedloną od kościoła najśw. Panny Maryi do Tarnawki z jednej strony a z drugiej między górami Łysą i Lwią i Pełtwią jako należące do sądownictwa zamkowego. Wprawdzie już w r. 1413 fasc. 193, były granice postanowione między miastem i zamkiem, z rokazu Władysława Jagieły przez Hankona wójta lubomelskiego, za pozwoleniem Iwona z Obiechowa starosty, i w obecności Włodka wojewody i rajców lwowskich: „granicies et metas inter maius castrum Lamburgense et vinetum Iohannis Trawtfraueleyen nostri scabinalis officii college, quod vinetum prima fronte ad libertatem nec non ad laneos civitatis pertinet et principaliter debuit emensurari, tali modo limitavit, videlicet incipiendo a lapide limitali, qui lapis distinguit metas maioris castri et laneorum civitatis, prefatus Hanko ponens mensuram in fronte eiusdem lapidis per directum seorsum per montem in longitudinem usque per silvam deorsum hoc ipsum vinetum emensuravit et limitavit, ponens ibidem signa granicierum per ipsum facta pro vera mensuracione,“ a więc na górze wzduż ciągnącej się, pod którą w pewnym oddaleniu był las, został postawiony kamień graniczny i do tego lasu spuszczając się, usypane były za góra kopce. Gęsiorek (Anseryn) szukał narożnika na górze Lwiej biorąc ją za Stefanową, i zdawało mu się, że znalazł ślady jego już w r. 1413. Tymczasem według naszego przekonania są to dwie góry znacznie od siebie oddalone, mianowicie Lwia naprzeciwko zamku a Stefanowa na

Rutheni, ad castrum nostrum Lemburgensem pertinentes, una cum civibus et incolis praelibatae civitatis equos et pecora ipsorum communiter depascent iuxta ipsorum omnimodam voluntatem. Insuper ut eo^r citius, commodius et facilius saepedicti centum mansi per iamdictos cives et incolas valeant collocari, et in uberiorem redigi condicionem, omnibus et singulis emethonibus colonisque in praedictis centum mansis locandis, ab omnibus nostris solutionibus, exactionibus, collectis et depactationibus universis infra viginti annorum spatium a data praesentium, continue computandorum, plenam et omnimodam damus et concedimus libertatem. Qua elapsa cives, coloni seu incolae octuaginta novem mansorum seu laneorum de quolibet manso seu laneo solubili duodecim grossos pragenses in Festo Beati Martini singulis annis nobis et successoribus nostris pro censu et decima, solvere tenebuntur. In quorum omnium testimonium et ¹⁾ evidentiam clariorem sigillum nostrum praesentibus est appensum. Actum ^{*)} in Pressow ²⁾ feria quinta infra

¹⁾ „et“ ad w transs. ²⁾ „Pressow“ Przisow w transs.

*) Preszów, właściwie Prysów. Długoś Hist. XI., p. 331, mówiąc o Władysławie Jagielle, tak go wspomina: *Cracovia egressus apud castra oppidaque sua et curias, videlicet: Novam Civitatem (Korczyn), Sandomiriam, Prischow, Szczekarzowice, Lublin, Chełm, Rubieschow transitum faciens.* Jest to Prysów królewski w powiecie niskim obw. rzeszowskim.

Lyczakowskiem za św. Antonim, naprzeciw trzeciego wału starego Lwowa, i dopiero po odpadnięciu Podzamcza i Zniesienia pod bezpośredni zarząd starosty wzięto za identyczną Lwią górę z Stefanową. Przyczyna zaś tego jest ta, że Zubrzycki nie wiedział, iż pierwotna lokacja Lwowa przez Daniela Romanowicza, wydarzyła się jednocześnie z Chełmem, wnosząc z wiadomości podanej przez Wołyńską lietopis str. 197: „Bie bo hrady inyja ziżdaj protiwu bezbożnym Tatarom.“ I Lwów ten otrzymał nazwę od najstarszego syna Daniela Lwa. Wszakże był on na północnej stronie góry Łysej (*mons Venereus*) i Lwiej, według dokumentu Władysława IV. z r. 1637, *feria secunda in crasteno dominicae Ramispalmarum* w Warszawie wydanego. Księga l. 1055, p. 348, gdzie czytamy: „*Supra montem Lvia góra dictum ex opposito arcis situatum;*“ gdzie dzisiaj jest przedmieście Żółkiewskie i wieś Zniesienie. Kiedy bowiem na górze Lwiej są ślady wielkiego budynku przez ogień zniszczonego, jakem sam naocznie zauważał, był to niewątpliwie zamek starego Lwowa, leżącego na północnej stronie rzeczonych gór. Ztąd też w tejże Lietopisi str. 195, pod r. 6767 (1259) przy pożarze Chełma tą wiadomość czytamy: „Jakoże izo Lwowa zriascze widiti po polem bielskim ot horienija silnaho płameni;“ to jest, że Lwownie patrząc po dolinie pełowej otwierającej się ku Bełzowi, spostrzegli lunę pożaru Chełma. Lwów ten stary został zburzony z rozkazu temnika tatarskiego Burondaja w r. 1261, t a m ż e str. 198 pod r. 6769: „Lew rozmota Daniłow, i Stożek, ottolie že posław Lwow rozmota.“ Jeszcze jest wzmianka o Lwowie pod r. 1283, t a m ż e str. 212 pod r. 6791, z powodu zatrzymania się powracającego z wyprawy pod Sandomierz temnika tatarskiego Telebuhy, aczkolwiek niejasno: „Pojde nazad na Lwou zemliju, na horod na Lwow. I stojuçce na Lwowie zemlie dwie nediel, kormiacze ne wojujuçce, i ne dadachnt’ niiz horoda wyliezti w zažitije, kto že wyjechaszet’ iż horoda, owy izbiwasza, a druzii poimasza a inyi izłupiwsze puszczaču nahy.“ Porówn. t a m ż e str. 214 pod r. 6795 (1287): „A Mestisława, powiedasza, oże poszeł s Telehuhoju na Lwow.“ Dodać jednak należy, że w Wołyńskiej lietopisi lata od stworzenia świata nie odpowiadają erze konstantynopolitańskiej 5508, i różnica wynosi od dwóch do pięciu lat; lecz potąg nie natrafilem na bliższe pojaśnienie tego pojawi. Lwów ten był właściwie tylko uroczyskiem dawniejzej osady, która, chociaż zo-

octavas Beati Iacobi Apostoli Gloriosi sub *) Anno Domini Millesimo Trecentesimo Sexagesimo Octavo. Praesentibus Borzugio **) Tribuno Lublinensi, Iohanne Pascone de Krzeszow, Peregrino de Vangleszin ¹⁾, Alberto de Wamborkow, Clemente de Lowczow militibus, Przezslao de Chmelow Viceprocuratore Sandomiriensi, et aliis multis ***) fide dignis.

*) „sub“ nie ma w transs. **) „Borzugio“ Worzugio w transs: ***) „multis“ nie ma w transs.

¹⁾ Peregryn z Węgleszyna wymieniony u Niesieckiego IX., str. 212.

stawała odbudowaną, nie będąc obronną, bardzo doczesne miała istnienie. Owoź na początku XIV. wieku założył drugi Lwów na południowej stronie góry Łysej i Stefana czyli Lwiej, Lew Mścisławicz, wnuk Daniela, jak mówi Letopis litewski, str. 238, Rękop. biblioteki Raczyńskich w Poznaniu, wzmiankując, że W. Ks. litewski Trojden posłał swojego syna Rymonta do swojej święci a jego ciotki siostry matki zamężnej za księciem Lwem Mścisławiczem: „dla nauki jazyka ruskoho do Lwa Mestislawicza, kotoryj założył horod w imia swoje Lwow.“ Ten nowy Lwów, osiedlony głównie przez Rusinów, opierał się o oba zamki, wyższy na Łysej górze i niższy na wzgórku pod Łysą górą rzeczoną Budelnica, z kaplicą św. Jana Chrzciciela, dziś kościółek obrz. łać., gdzie pod niższym zamkiem dzisiejszy plac na krakowskim przedmieściu tworzył rynek. Owoź wedle obu tych zamków Rusini pobnowiali mnogie cerkwie: św. Mikołaja, Teodora, Przemienienia Pańskiego, Zmartwychwstania Pańskiego, Pokrowa Bogorodzicy, Paraskiewy czyli pietnic, Soboru Bogorodzicy na Ternawce, i monastyry świętego Onufrego, Jana Teologa, Michała Archanioła i Wwedenija. Obok nich osiedli Ormianie, mając kościół św. Krzyża i monastyry św. Jakuba i Anny. Też mieszkali tamże Tatarzy, a najbogatsi mieszkańców byli mniej liczni Niemcy, mając kościółek Najśw. Panny Maryi Śnieżnej. Na dalszych przedmieściach przy rozrzuconych cerkwiach, wśród sadów i ról skupiała się gromada większa lub mniejsza mieszkańców, koło monasteru św. Jerzego na Grodeckiem, koło cerkwi św. Krzyża na Gliniańskiem, koło cerkwi epifanii (bohojawieńskiej) na Halickiem, koło cerkwi Zwiastowania na Jaworowskim, nareszcie w dzisiejszej wsi Zniesienie na Bełskiem koło cerkwi wniebowstąpienia (wzniesienia). Kiedy Kazimierz Wielki, wziąwszy Lwów, spalił oba drewniane zamki, a podobno i całe miasto, niższego zamku nie odbudował, lecz tylko wyższy z cegiel i z kamienia wymurował. Za to już wymurował nowy zamek w dzielnicy niemieckiej, a później z politycznych względów uznawszy główną ludnością Niemców we Lwowie, dał im prawo magdeburkskie, i wyznaczył dla nowo budującego się miasta przestrzeń dziś istniejącą. Ze to nie jest hipoteza, lecz zasadza się na istocie, przytoczę świadectwo z dokumentu znaczającego się w kościele Najśw. Panny Maryi Śnieżnej, ułożonego według starych aktów magistratu u Zachariasiewicza Vita Praesulum Premisl. (Vien. 1844, 8) p. XXXI. sqq. Słowa jego są, gdy Kazimierz Wielki: „Leopoli nullum templum invenisset, ubi sacrificium gratiarum actionis Deo offerret, in medio veteris illius Leopolis, ecclesiam sub titulo beatae Virginis Mariae lignean erigi fecit, quae tamen novem modo annis ad 1349 perstilit; anno 1350 quum novae struendae urbis locum designasset, eodem anno extenuendae cathedralis fundamenta fecit, verum: plerique Germani sub signis militantibus Casimiri Magni existentes domicilia sua hic fingentes, collatis oblationibus extra moenia urbis ecclesiam beatae virginis Mariae reaedificarunt.“ Z czego widać, że Kazimierz Wielki po spaleniu Lwowa zbudował kościół Panny Maryi Śnieżnej, który stał od r. 1340 do 1349 i ten sam w r. 1350 odbudowali ze składek Niemcy żołnierze stojący na załodze, zaradzając potrzebie gwałtownej. Był on murowany z cegiel i w połowie mniejszy niż dzisiaj. Tak powstała parafia łacińska we Lwowie. A na dowód, że stare miasto ciągnęło się popod górami Łysą, i Lwią czyli Stefanową, mogą w części służyć szańce znaczające się na Łyczakowskim, mianowicie pierwsze od Strzelnic do Piekarskiego, drugie koło Sakramentek, nareszcie trzecie koło cmentarza Łyczakowskiego — w równej odległości powinny także szańce znaczyć się na Żółkiewskim, jak był zwyczaj fortyfikowania w dawnych czasach na Rusi, i coś podobnego jest rzeczywiście na Zniesieniu. Kiedy konwent dominikański przy odbudowanej kaplicy św.

Datum per manus Domini Iohannis de Czarnkow Vicecancellary Regni Poloniae, Decani Vladislaviensis ¹⁾. Scriptum autem per Iacobum Petri de Ossowa Canonicum Plocensem et Sancti Georgii in Castro Cracoviensi Ecclesiarum, Notarium Aulae Nostrae Regalis.

Dokument ten znajduje się w arch. miasta Lwowa w kopii z XVIII. wieku w fasc. 10. Prócz tego zaś w transsumcie Władysława Jagiełły z r. 1389 (obacz nr. XLIX.) Ponieważ kopia choć późna jest zrobiona z oryginału, wydrukowano dokument podług niej a z transsumptu dodano tylko w notach odmianki. W transsumptach bowiem, jak wiadomo, nieraz zmieniano text oryginałów.

¹⁾ Jan z Czarnkowa, przedtem kanclerz krakowski, później podkanclerzy królestwa polskiego i dziekan włocławski, jest jedna i ta sama osoba ze znamienitym historykiem Janem z Czarnkowa, archidiyakonem gnieźnieńskim.

Jana Chrzciciela, z powodu sporu z Rusinami był bez znaczenia, wtedy to Kazimierz w nowo budującym się mieście, mając zamiar ustanowić katedrę biskupa łacińskiego we Lwowie, założył fundamenta na kościół katedralny. Za wielkorządztwa Władysława opolskiego już był Lwów zabudowany i przynajmniej częściowo opasany murem, i wtedy napłynęli w wielkiej liczbie Polacy i Węgrzy katolickiego wyznania. Poczem w sto lat później same miasto zostało ostatecznie obwarowane murowanymi wałami z basztami, ostrokolami i okopami pod r. 1428, księga l. 1076, str. 466. I to było przyczyną, że Lwów ciągnąc się popod obie wspomnione góry z jarami i przygórkami, coraz więcej rozszerzał się po nad rzeką Pełtwią z ściemkiem Pasieką po mozarach i bagnach, aż wreszcie o swej starej lokacji mieszkańców zapomniały. Jednak jeszcze pod r. 1539 cerkiew wniebowstąpienia (wznowienia) była kryłoszańską (kanoniczną) według hramoty wikarego Makarego Tu czapskiego biskupa lwowskiego, znachodzącej się w archiwum kapituły obrz. gr.: „A na tot czas byly o Christi poczesnyi kryłoszane; otec fedorowski Zachary namisnyk, otec Nykoliński Stefan, otec bohojawieński Antonij, otec błahowiszczeński Ijakow, otec woskresenski Hryhorij, otec spaskiij Autonom, otec pokrowski Ioann, otec woznesenskiij Hryhorij.“ Kiedy pod nieznanymi okolicznościami powstała wieś Zniesienie, która jednak mimo wysadzonej komisyi przez Zygmunta III. pod kierownictwem Żółkiewskiego w r. 1599, księga l. 1060, nie była od Lwowa rozgraniczona, a jeszcze adwokat Frank w r. 1792 zeznaje, że szukał w aktach grodzkich i ziemskich zapisów tyczących się stosunków tej wsi ze Lwowem i nie mógł znaleźć fasc. 39, jakoż rzeczywiście tylko sama jurydyka starościńska po długich sporach z magistratem została od miejskiej kopcam i narożnikami w r. 1596 rozgraniczona; i jeden z takich narożników był na górze Stefana czyli Lwiej fasc. 245. Miasto jednak pamiętało, że jego terytorium graniczyło z Zboiskami, Grzybowicami, Grzędą i Młynowcami. Wszakże mimo tego pozostał dawny stosunek pod względem duchownym, bo gdy kryłoszaństwo wniebowstąpienia upadło, Zniesienie przyłączone zostało jako filia do cerkwi św. Mikołaja. A nawet dziś pośród zniesieńskich gruntów posiada łączki erekcyjne parochia Paraskiewy (pietnic), które jako część dotacyji zniesionej parafii św. Mikołaja otrzymała. Przy czem w aktach archiwalnych częsta jest wzmianka o gruntach ornych i łączkach w Zniesieniu, które posiadały i posiadają mieszkańców lwowscy z przedmieścia Łyczakowskiego, jak przeciwnie kilka osad lwowskich zaliczono do Zniesienia. — Co do c) Powód dla którego magistrat nie podał do aprobaty przywileju Kazimierza na sto łanów Władysławowi Jagielle, był bardzo prosty. Oto już Jadwiga potwierdziła była wszystkie przywileje Kazimierza i Ludwika dane Lwowowi, gdy zaś ten przywilej Jadwigi jej mąż król Władysław Jagiełło potwierdził, nie było potrzeby osobnej aprobaty.

Jan Wagilewicz.

XX.

W Preszburgu 10. Października 1372.

Król Ludwik oznajmia, że dał Ruś pod zarząd i zachowanie Władysława księcia opolskiego, nakazując przytem, aby mieszkańców Rusi uważano jako jego poddanych.

Lodouicus dei gracia rex Hungarie, Polonie, Dalmacie etc. fidelibus suis et devotis Prelatis, Baronibus, Comitibus, Castellanis, Nobilibus, Vasallis, predialibus, possessionatis hominibus, item Civitatibus, Opidis, Civitatumque et Opidorum rectoribus in dictis Regnis nostris Hungarie et Polonie constitutis et existentibus et signanter tributa et tricesimas in utrisque Regnis nostris habentibus et conservantibus, quibus presentes ostenduntur salutem et graciam: Cum nos cognita virtute, industriosa pericia et prudencia spectabilis et incliti Principis domini Ladislai ducis Opulensis et Velunensis nostri carissimi consanguinei et consiliary secretary, Regnum nostrum Russie simulcum omnibus castris, civitatibus, opidis, hominibus et incolis eidem domino duci perpetue contulerimus gubernandum et conservandum, fidelitati universitatis vestre firmissimis damus regys sub edictis, quatinus tocens quotiens homines et mercatores dicti Regni Russie cum eorum rebus, bonis seu mercibus ad vos et ad tenuta ac dominia vestra accesserint, eosdem tanquam nostros fideles ac dicioni nostre subiectos, favorabiliter, pie et benigne pertractantes iustis eorum tributis, tricesimis et alys iuribus persolutis per vestras terras, loca et dominia libere et secure procedere et transire permettere velitis, nullum penitus impedimentum, dampnum vel iniuriam ultra iustum dictorum tributi et tricesime solucionem ipsis vel eorum alicui inferre audeatis et inrogare, sed eos tanquam nostros homines favoribus debitibus prosequentes recomisos habeatis et habere curetis in omnibus vys, processibus et transitibus eorum pernotatis; eciam ¹⁾ ubique in dictis regnis nostris palam iubemus promulgari et eciam illibate conservari, presencium sub nostre maiestatis maior et autentico sigillo nostro testimonio litterarum. Datum Posony decimo die mensis Octobris, Regni autem nostri anno Tricesimo primo.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. VII. Pieczęć wraz z paskiem, na którym wisiała oderwana.

¹⁾ Bardzo nieczytelny wyraz.

XXI.

W Staszowie 9. Grudnia 1372.

Władysław Opolski daje miastu Lwowu sto łanów frankońskich.

In nomine domini Amen. Vere, dignum et iustum est, ea que aguntur per Reges et principes in profectum et utilitatem suorum subditorum benignius largiuntur, ne simul cum fluxu temporis a memoria hominum decrescant, necesse est ut ea solemnis roboret titulus literarum, Proinde Nos Ladislaus dei gracia dux Opoliensis, Welunensis terreque Russie dominus et heres, Notum facimus tam presentibus quam futuris tenore presencium quibus expedit universis: Consideratis quibusdam ac nonnullis defectibus civitatis nostre Lemburgensis et civium ac incolarum in ipsa degencium, quibus ipsa civitas Lemburgensis in terra Russie constituta per insultus infidelium Litwanorum, ortodoxe fidei inimicorum, proh dolor fore noscitur agravata et preventa, volentesque eidem civitati et civibus ac incolis ipsius, de benignitate nostre celsitudinis, ut merito tenemur, de remedio providere oportuno, ex nunc ipsis civibus, incolis et eorum veris et legitimis heredibus, natis et nascendis, centum mansos franconicos iure theutonico vel meydburgensi, cum omnibus utilitatibus, pratis, pascuis, paludinibus, silvis, mericis, rubetis, agris cultis et incultis, molendinis, piscinis, piscaturis, aquis, aquarum decursibus, que intra limites et mensuram predictorum centum mansorum continentur, vel poterint contineri, ad extirpandum, locandum, incipiendo a fronte murorum predicte civitatis et a monte, qui dicitur Stephani mons, sursum et eciam deorsum ex utraque parte fluwy Poltwa et ab inde per circuitum prefate civitatis Lemburgensis usque ad molendinum ecclesie parochialis sancte Marie Virginis gloriose inclusive, quod subtus prefatam civitatem est situatum, damus, donamus, et concedimus plenam et omnimodam facultatem. Preterea molendinum sancte Marie ecclesie predicte antiquitus et perpetue ipsi ecclesie iunctum una cum laneo, quem eciam ipsi ecclesie de dictis centum mansis presentibus adiungimus ac molendinum Gregory dicti Stecher civis Lemburgensis in mensura predictorum centum laneorum seu mansorum similiiter volumus permanere, et ut honera (*sic*) cives predicte civitatis eo facilius et melius poterint supportare, decem mansos liberos de prefatis centum mansis, absque solucione census eisdem perpetuis temporibus damus et elargimur cum potestate plenaria vendendi, commutandi et ad usus beneplacitos convertendi, nostro tamen et successorum nostrorum de consensu et beneplacita gracia et voluntate; addicentes specialiter et expresse, quod in paludine quodam, intra limites et mensuram octoaginta novem mansorum situato, omnes Rutheni ad castrum nostrum Lemburgense pertinentes una cum civibus et incolis prelibate

civitatis equos et peccora ipsorum communiter depascant, iuxta ipsorum omnimodam voluntatem. Insuper ut eo cicius, comodius et facilius sepedicti centum mansi per iam dictos cives et incolas valeant collocari et in uberiorem redigi condicionem, omnibus et singulis kmetonibus colonisque in predictis centum mansis locandis ab omnibus nostris solucionibus, exaccionibus, collectis et de pactacionibus universis infra viginti annorum spaciū a data presencium continue computandorum, plenam et omnimodam damus, concedimus de gracia nostra libertatem. Qua elapsa cives, coloni seu incole octoaginta novem mansorum seu laneorum de quolibet manso seu laneo solubili duodecem grossos pragenses in festo beati Martini singulis annis nobis et successoribus nostris pro censu et decima solvere tenebuntur. In quorum omnium testimonium ad evidenciam clariorem sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum datum in Zthaschcow¹⁾ feria quinta post festum sancti Nicolay Anno Domini Millesimo tricentisimo (*sic*) septuagesimo secundo, presentibus strenuis et famosis milibus dominis Swenthopelcone pallatino Siradiensi²⁾, Paschcone Slotzey de Pilchowicz³⁾, Petro Gumprecht pallatino Premisliensi, Merbotha de Ssyrawa⁴⁾, Petro Brun et Strala de Kokicz, et pluribus alys fidedignis⁵⁾.

Oryginał pergaminowy w arch. miasta Lwowa nr. VIII. Na wypełzonym sznurku jedwabnym koloru różowego zawieszona pieczęć majestatyczna Władysława Opolskiego. Na odwrotnej stronie pergaminu napis z końca XIV. lub początku XV. wieku:

1372

Super centum laneis domini Ladislai ducis oppoliensis sub eadem forma prout sonat privilegium domini regis Kazimiri de predictis centum laneis et presens litera data est quatuor annis post literam Regis Kazimiri. Napis teu jest bardzo ważny, bo świadczy także o autentyczności dok. Kazimierza W. z r. 1368. Dokument ten z różnimi niedokładnościami drukował poprzednio Zubrzycki przy końcu swej „Kroniki miasta Lwowa.“

¹⁾ Zthaschcow, Staszkow, dziś Staszkowa wieś w sandomierskiem.

²⁾ Świętopelk, herbu Lis, wojewoda sieradzki; Niesiecki I., str. 152.

³⁾ Paszko Złodziej z Pilchowic jest jedna osoba z Pawłem z Biskupic, herbu Niesobia, według S a j - n o c h y Jadwiga i Jagiełło III., str. 360.

⁴⁾ Ssyrawa, dziś Żyrawka, wieś w powiecie lwowskim.

⁵⁾ Zobacz co o tym dokumencie powiedziano w notach dodanych do dok. Kazimierza W. z roku 1368 (nr. XIX.), który z tym tu zgadza się prawie zupełnie. Ten tu dokument bowiem jest właściwie tylko transsumptem dokumentu z r. 1368. Porównaj także potwierdzenie Władysława Jagieły z 18. Października 1387 r. (nr. XLIII).

XXII.

We Lwowie 18. Czerwca 1376.

Jakób kiskup kijowski i dwaj przysiężnicy zeznają przed sądem miejskim testament Taiczadyna, mieszkańców lwowskiego.

Feria sexta in vigilia katedra beati Petri (21. Lutego 1388 r.) Serkis katholicus veniens in assessum consilium, quasdam litteras scabinales incorruptas et inviolatas Dominis Consulibus presentavit, petens easdem litteras in librum Civitatis scribi et copiari; quarum literarum tenor talis est:

Coram singulis et universis, quibus presens expedit audire, Nos iudex, iurati seu scabini lemburgenses sive Lowow palam recognoscimus per effectum: Quod a. Domini M^o CCC^{mo} LXX^{mo} Sexto feria quarta ante diem sancti Iohannis baptiste iudicium fuit bannitum: Coram quo iudicio constitutus reverendus pater dominus Iacobus, Episcopus Kyouiensis, neconon duo iurati nostre civitatis publice profitentes et expresse: Quod Tayczadin, filius quondam Iohannis et gener Sirkis, civis lemburgensis presentis exhibitoris, in agone sue mortis, sana mente, licet quadam egritudine oppressus, testamentum fecit anime sue ad salutem. Omnia quoque et singula sua bona conscribere petivit et mandavit. Primo assignavit Ecclesie corporis Christi unam sexagenam. Item Ecclesie beate Marie Virginis unam sexagenam. Ecclesie sancti Iohannis unam sexagenam. Item ad hospitale duas sexagenas. Item Ecclesie sancti Francisci quinque sexagenas. Item in civitate Caffa ¹⁾ ad quamlibet Ecclesiam katholicam assignavit per unam sexagenam. Item in Caffa est una Ecclesia katholica retro Ecclesiam sancti Francisci, ubi se Christiani flagellare solent, cui etiam assignavit duas sexagenas. Ceterum vero assignavit uxori sue legittime videlicet Cotlumelik, filie Sirkis predicti, XL sexagenas. Item assignavit fratri suo Mardros quinque sexagenas. Item assignavit Bintel, patruo suo, quinque sexagenas. Avunculo vero suo Michatar X sexagenas assignavit. Item consorti suo Rustakis unam sexagenam. Uxori vero eiusdem Rustakis unam sexagenam. Item Symoni, patri domini Stepphani vicary Lemburgensis, unam sexagenam assignavit. Et notandum, quod predictus Tayczadin habuit secum in Lemburga XXXVII lapides piperis et medium lapidem de moscatis et de margaritis habuit tres fertones minus tercia dimidia slotnic ²⁾. Item habuit tres libras de serico bona et quinque libras de serico vili. Item habuit duos equos. Item

¹⁾ Caffa, Kafa dziś Teodozya miasto w Krymie.

²⁾ „slotnic” złotnik, waga rossyjska, znaczy tyle co trzecia część lota.

predictus Tayczadin habuit apud Chodza Mansur cive in Caffa LX sexagenas franconicas. Item notandum, quod ipse Tayczadin in his debitibus est obligatus Iwanis Diuti alteram dimidiam sexagene. Item Bogdano Kamsori duas sexagenas; et quidquid de supradictis bonis omnibus et singulis residuum fuerit, hoc filio suo legitimo Iohanni totum perpetue possidendum. Et de bonis circa eum inventis exposito sunt XX sexagene pro diversys negocys et attenencys pro pannis videlicet ad spolia (?) et pro offertorio. Et iste XX sexagene debent recipi iterate de predictis LX sexagenis, que sunt apud predictum Chodza Mansur, dum in Lemburgam adducentur. Tayczyn (*sic*) vero sepius dictus elegit honestos viros, videlicet Sirkis socrum suum et Diuitem Iwanis uxori sue legitime et filio suo Iohanni ¹⁾ legittime in plenipotentes procuratores seu tutores, committens eisdem uxorem suam cum filio suo, ut eis debeant preesse tam diu donec filius suus Iohannes predictus ad maturam perveniat etatem. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum, actum et datum anno die ut supra.

Wypisano z księgi archiwu miasta Lwowa Fragmenta officii consul. 1382—1389, T. I., p. 129.

XXIII.

W Gródku 8. Października 1377.

Władysław Opolski oznajmia jako Mardrus Ormianin sprzedał swój folwark
Malochę Janowi Machewiczowi Rusinowi.

In nomine domini amen. Ladislaus dei gracia dux Opoliensis, Welunensis et Russie tenore presencium notificamus quibus expedit universis, quod in nostra corporali presencia constitutus Mardrus Armenus de Lemburga sanus corpore et ratione non deceptus, non coactus, sed libera atque spontanea sua voluntate, de consilio suorum affinium curiam suam Malocham *) dictam, in districtu lemburgensi sitam, cum uno molendino et alys suis pertinencys, utilitatibus et fructibus universis, prout eadem curia in suis metis existit limitata, videlicet agris, campis, pratis, pascuis, aquis et earum decursibus, piscinis, piscaturis, silvis, nemoribus, virgultis, melliflicys et alys obvencionibus, quibusunque vocentur nominibus, ad eandem curiam pertinentibus pro decem marcis grossorum consueti numeri Rutinicalis rite et rationabiliter vendidit iustoque condicionis titulo vendidit, provido

¹⁾ „*filio suo Iohanni*“ w oblatie stoi niewłaściwie *fly sui Iohannis*.

*) Malocha, dziś wieś Malechow w powiecie i obwodzie lwowskim.

viro Iohanni Machewicz civi nostro lemburgensi, ipsius eciam heredibus et successoribus legitimis perpetuis temporibus possidendam, tenendam, habendam, utifruendam, donandam, vendendam, obligandam, commutandam, alienandam ac in ipsos usus suos suorumque heredum et successorum legitimorum beneplacitos convertendam pro suo et eorundem beneplacito voluntatis, quam quidem vendicionem et empacionem ratas, gratas et firmas volumus observari temporibus perpetuis duraturam; tenetur autem prefatus Iohannes Machwicz, sui heredes et successores legitimi de eadem curia nobis et nostris posteris, quoctiens opportunum fuerit, cum uno sagitario deservire. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum et datum Grodek feria quinta post diem sancti Francisci confessoris Anno domini Millesimo CCCLXXVII presentibus Iescone Radlo Capitaneo Russie, Pribcone Castellano Belzensi, Petro Brwn (*sic*), Hancone Swarez, Paulo Timo, Iohanne Bime civibus Lemburgensibus et domino Nicolao nostro Cancellario, qui presencia habuit in commisso et alys multis nostris fidelibus fidedignis.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. X. Na sznurach jedwabnych zawieszona uszkodzona pieczęć majestatyczna Wład. Opolskiego z kontrasigillum nieuszkodzonem.

XXIV.

W Sandomierzu 17. Października 1377.

Pełka sędzia i Prandota podsędek ziemscy sandomirscy poświadczają dział dóbr uczyniony pomiędzy Jakuszem, Mikołajem i Piotrem, synami Jakusza
Cztan pana i dziedzica na Strzelcach.

Nos Pelka Iudex et Prandotha Subiudex terre Sandomiriensis universis, quibus expedit, protestamur: Quod accedentes ad nostram nostrorumque assessorum presenciam Nobiles viri Iacussius, Nicolaus, Petrus, filii domini Cztan, heredes de Strzelcze cum ipsorum bona voluntate ac deliberacione fassi sunt inter se fecisse mutuo talem divisionem suarum hereditatum, taliter quod prefato domino Iacussio perpetualiter infrascripte hereditates ¹⁾ cesserunt sueque legittime posteritati, videlicet Cobile ²⁾ hereditas cum suis adjacencys, Item Zagorze, Lanki, Item Dugla, Item Gywla, Item Droganowa, Item Gloscze, Item Macouiscza, Item Sadki, Item Lesczna, Item Sulistrioua ³⁾ vulgariter dicte, hec prenotate hereditates cum omni iure et dominio,

¹⁾ „*infrascripte hereditates*“ opuszczono w „*Dod. do Gaz. Lwowskiej*.“

²⁾ Cobile, Kobylany pod Żmigrodem w Jasielskiem, gdzie i reszta tutaj wymienionych wsi leży. Porówn. dok. z r. 1366, nr. XVI.

³⁾ *Sulistriona* wydr. w Dod.

cum omnibus utilitatibus et singulis proventibus, cum omnibus suis pertinencys pretacto Iacussio perpetualiter cesserunt suisque legitimis successoribus. In cuius rei testimonium nostra Sigilla huic littere sunt appensa. Datum colloquio in generali in crastino sancti Galli in Sandomiria Anno domini Millesimo CCC^{mo} LXX^{mo} VII^{mo} Presentibus hys testibus Ockone ¹⁾ (*sic*) Palatinō et Capitaneo Sandomiriensi, Iohanne Sandomiriensi Castellano, Nicolao Zauichostensi Castellano, Pacosio de Smigrod dominis heredibus et strenuis militibus, Sangnewo de Slupcza herede, Mathia Cancellario Dobrznensi (*sic*) et alys quam plurimis fide dignis.

Wydrukowano podług potwierdzenia królowej Jadwigi z r. 1385 tutaj umieszczonego i opisanego pod nr. XXXVII. Dokument ten podług tego samego potwierdzenia ale z kilku wykazanemi powyżej myłkami drukowano już poprzednio w „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowsk.*“ r. 1851, nr. 36.

XXV.

We Lwowie 1. Listopada 1378.

Władysław Opolski daje Jerzemu Stecherowi łąki, krzaki i pięć pługów roli w Małym Winniku.

In nomine domini amen. Decet excellencia principum suorum subditorum comodis et utilitatibus intendere, ut dum eorum profectibus invigilant, ipsos in honoris sue promocione servicys senciant prompiores, Nos igitur Ladislaus dei gracia dux Opoliensis, heres Welinensis et dominus terre Russie, ad perpetuam rei memoriam volumus devenire Quod in nostra nostrorumque seniorum presencia constitutus discretus vir Gregorius Stecher civis Lemburgensis proposuit cum querela: Quia multa sustinisset et adhuc sustinet incomoda, quia agri ad suam villam Maly Wynik *) pertinentes, sitam in districtu Lemburgensi, non in una linea secundum Ius Tewtunicum annexivum, sed secundum Rutenorum consuetudinem sparsim et particulatim sunt distincti, unde sibi non modicum scimus gravari incomodum. Nos igitur nostros subditos et presertim incolas nostre civitatis Lemburge in ipsorum iuribus et ab omnibus iniurys et incomodis volentes conservare, agros nostros, prata et rubeta, quos et que habemus in eodem districtu ex ista parte flavy, qui fluit per iam dictam villam Maly Wynik prope metis agrorum iam dicti Gregory, pro ipsius

¹⁾ Octone wydr. w Dod.

*) Maly Wynik, dziś Winniczki, wieś w powiecie lwowskim.

agris ex illa parte prefati fluvi sub monte et in monte¹⁾ particulatim situati, damus eciam in planicie eiusdem montis quoque mansos, quantum cum quinque aratri colere possit, ex nostra speciali gracia supradicto Gregorio Stecher et suis posteris appropriamus, incorporamus et tenore presencium confirmamus perpetuis temporibus pacifice iure hereditario possidendos, tenendos, nuncquam a sepe fata villa separandos, sub eodem eciam servicio ipsos mittere decrevimus, quo a prememorata villa in privilegio Excellentissimi Regis Kazimiri sunt astricti, harum sub testimonio literarum, quibus sigillum nostrum est appensum. Actum et datum Lemburge in die omnium Sanctorum sub anno domini millesimo tricentesimo septuagesimo octavo, presentibus hys dominis et fidelibus nostris Domino Mathia electo in archiepiscopum lemburgensem²⁾ et strenuo milite Paskone Slodzey in Czchow³⁾, Nycolao de Boguria Zawichostensi castellanis⁴⁾, Andreaskone capitaneo Russie, Iohanne Schof nostro Marschalko, Petro Armkecht (*sic*) theoloniatore (*sic*) lemburgensi et alys quam plurimis viris fide dignis.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XII. Na sznurku jedwabnym zielonym i czerwonym pieczęć majestatyczna Władysława Opolskiego znacznie uszkodzona z kontrasygillum także znacznie uszkodzonem.

XXVI.

We Lwowie 7. Listopada 1378.

Władysław książę opolski jednocy wójtostwo z miastem, warując sobie w wypadkach kryminalnych dwie części z jego dochodów.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Ladislaus dei gracia Dux Opoliensis, Welunensis et Russie Notum facimus tenore presencium universis, quibus nosse fuerit opportunum: Quod de consweta nostre pietatis gracia meritaque fidelitatis et probitatis fidelium nostrorum civium lemburgensium intuentes et ut ad quevis servicia et

¹⁾ Miejsce podskrobane, na którym wpisano *et in monte*.

²⁾ Maciej, według Niesieckiego I., str. 30, arcybiskup halicki pod r. 1377. Podobno dla tego nazwany obranym arcybiskupem lwowskim, że Władysław Opolski miał wszelką nadzieję uzyskać u stolicy apostolskiej przeniesienie siedziby arcybiskupiej z Halicza do Lwowa, co mu się nie powiodło.

³⁾ Paszko Złodziej, kasztelan czchowski, jest jedna osoba z Pawłem z Biskupic, herbu Niesobia, według Szajnoch Jadwiga i Jagiełło III., str. 360; Bobrowicz u Niesieckiego I., str. 312. nie wspomina go w poczcie kasztelanów czchowskich.

⁴⁾ Mikołaj Bogorya kasztelan zawichoski; Bobrowicz u Niesieckiego I., str. 300. Jest to jedna osoba z Mikołajem z Ossolina kasztelanem wiślickim; Szajnocha Jadwiga i Jagiełło II., str. 376 i nast.

beneplacita nostra se valeant reddere prompiores, de consilio eciam nostrorum fidelium Baronum, ipsis advocaciam nostram Thewtunicorum in Lemburga et penas de eadem provenientes damus, conferimus et donamus donacione perpetua et inviolabili¹⁾ tenendam habendam et in usus predicte civitatis nostre lemburgensis convertendam, hoc tamen excepto quod quicunque hominum pro causis magnis ipsorum iure sentenciatus et condemnatus fuerit, ita quod bonis et vita privari debetur²⁾, vel quicunque homicidium aliquod perpetraverit, extunc quidquid ab eisdem provenire poterit, unam partem ipsis conferimus, reliquas vero duas partes pro nobis reservamus, volumus eciam quod cum supradicti cives consules ipsorum de scitu tamen nostro eligerint et per nos supradicti consules confirmati fuerint, extunc idem consules electi Advocatum de medio ipsorum, quem voluerint debent eligere quando et quo ciens ipsorum placuerit voluntati. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum et datum Lemburg³⁾ die dominico infra Octavas Omnium Sanctorum. Sub Anno Domini M^o CCC Septuagesimo Octavo. Presentibus hys dominis et fidelibus nostris Paschkone Slodzey in Czchow, Nicolao de Boguria Zawichostensi Castellanis, Gnewossio de Dalouicz Militibus, Andreaschkone Capitaneo Russie, Iohanne Schof Marschalco, Petro Armknecht Theoloniatore (sic) lemburgensi et domino Nicolao Cancellario nostro, qui presentes habuit in commisso et alys quam plurimis fide dignis viris.

Dokument ten istnieje w archiwum miasta Lwowa, w odpisie pochodzący z początku XV. wieku w kopiaryusu księga 223, str. 28. Dokument ten był potwierdzony przez króla Zygmunta I. Potwierdzenie to brzmi:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Quoniam facta humana quantumcunque memorabilia facile intereunt, nisi literarum officio fuerint memorie commendata, Proinde nos Sigismundus dei gratia Rex Polonie, Magnus dux Lituanie, Nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiauie, Russie, Masouie, ac Culmensis et Elbingensis, Pomeranieque etc. dominus et heres, Significamus tenore presentium quibus expedit universis et singulis presentibus et futuris harum noticiam habituris: Quia miserunt ad nos per quosdam e sui medio Famati Proconsul et Consules Leopolienses literas Privilegii Advocatie, a Ladislao duce Opoliensi, Wielunensi Russieque civitati

¹⁾ „irrevocabili“ w transsum. z r. 1541.

²⁾ „deberetur“ w transsum.

³⁾ „Lemburge“ w transsum.

datas, integras, incorruptas et omni suspicionis nota carentes, cum sigillo eius ducis appenso, que ad verbum ita se habent:

Tutaj następuje dokument Władysława Opolskiego z r. 1378, powyżej oddrukowany, z odręcznymi poniżej textu podanemi; potem brzmi potwierdzenie dalej:

Has literas a nobis confirmari supplicaverunt, quorum nos iuste peticioni annuentes, eas confirmandas, approbandas, ratificandas duximus, ita ut presentibus confirmamus, approbamus, ratificamus in omnibus earum punctis, clausulis, conditionibus et articulis, easque ratas haberi et firmiter observari perpetuis temporibus volumus, decernentes eos robur perpetue firmitatis habere. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Vilne Sabato ipso die festo Visitacionis gloriosissime Virginis Marie. (2. Lipca.) Anno Domini Millesimo quingentesimo quadragesimo primo, Regni vero nostri anno tricesimo quinto. Presentibus Reverendo in Christo patre domino Samuele Macziejowski Episcopo Chelmensi, Nominato Plocensi et Regni nostri Vicecancellario, Nec non Magnifico, Venerabilibus et Generosis Nicolao de Wolia Castellano Sandomiriensi Serenissime Coniugis nostre Curie Magistro, Sanocensi, Lanczkonunensi, Lomzensi et Viznensi Capitaneo, Iacobo Vchanski Canonico Cracouiensi Curie nostre Referendario, Andrea Czarnkowski Cracouiensi et Wladislauensi Scholastico, Andrea Zebrzidowski decano Lanciciensi, Cracouiensi et Plocensi Canonico, Ioanne Bilinski Plocensi et Warschouensi Canonico, Secretariis nostris, Martino de Wolia cubiculi nostri prefecto, curie nostre Thesaurario, Zacroczimensi et Blonensi Capitaneo, Augustino Kothficz Vexillifero Curie nostre et Stabuli prefecto, Hieronimo Staskowski Magistro Coquine nostre, et aliis quam plurimis dignitariis, officialibus et aulicis nostris fidelibus dilectis. Datum per manus prefati Reverendi in Christo patris domini Samuelis Episcopi Chelmensis, nominati Plocensis, Regni nostri Vicecancellarii, sincere nobis dilecti.

Samuel Episcopus Chelmensis Nominatus Plocensis et Vicecan-	Relatio Reverendi in Christo patris domini Samuelis Macziejowski Episcopi Chelmensis, Nominati
cellarius subscrispsit.	Plocensis, et Regni Poloniae Vicecancellarii.

Oryginał potwierdzenia na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. XIII. U dołu na sznurku jedwabnym czerwonym, zielonym, niebieskim i złotym zawieszona pieczęć woskowa mała kanclerska.

XXVII.

W Wieluniu 13. Stycznia 1379.

Władysław Opolski składa rządy Rusi na ręce Ludwika króla.

Ladislaus dei gracia dux Opoliensis, Welunensis, Vladislauiensis et Dobrinensis, universis et singulis Baronibus, Terrigenis, Nobilibus, Militibus, Clientibus, Woywodis, Trybunis, item Advocatis, Consulibus, Civibus, Scultetis, Iudicibus et universis Incolis, in terra Russie manentibus, sincere dilectionis amiciciam cum salute Vobis universaliter et cuilibet vestrum singulariter de obediencia, homagio et fidelitatis constancia, quibus nos hucusque fideliter et constanter estis prosecuti, multiplices referimus graciarum acciones. Absolventes et liberantes nichilominus vos et vestrum quemlibet specialiter ab huiusmodi homagio, obediencia, fidelitate et alys quibusvis promissionibus, quibus nobis hereditarie fuistis subiecti, obligati et astricti, resignantes, reddentes ac restituentes nichilominus vos et vestrum quemlibet universaliter et particulariter Serenissimo Principi domino Lodowico Vngarie, Polonie, Dalmacie etc. Regi, domino nostro gracioso, presencium patrocinio mediante, quibus sigilla nostra sunt appensa. Datum Welun ipso die octavo festi Epifanie domini Anno domini Millesimo trecentesimo Septuagesimo nono *).

Oryginał znachodził się kiedyś w arch. miasta Lwowa w fasc. 87, dziś jest w archiwum c. k. domu, dworu i państwa w Wiedniu, gdzie go przepisano. Zubrzycki przepisawszy go według późniejszej kopii, posłał go do Petersburga, gdzie go komisja archeograficzna wydrukowała w dziele *Suppl. ad hist. Russ. mon. 126*, lecz z kilku ważnymi myłkami i niedokładnościami.

*) Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa“ str. 41, mówi, że Ludwik król Węgier i Polski, Władysławowi Opolskiemu „który był dotąd palatynem węgierskim, z którym go pokrewieństwo i przyjaźń łączyła, i podobnież jak on, oprócz tego, że był Piastem, jeszcze był i siostrzeńcem zmarłego Kazimierza z drugiej siostry, księstwo nasze ruskie a tem samem i Lwów prawem niepodległej własności odstąpił. Który tegoż 1370 roku hołd i przysięgę wierności od całego kraju i miast odebrał. . . . Nie był więc Ładzisław ani wielkorządca polskim, ani wiekrólem, ani Prorex, jak go obom historykom lwowskim nazwać się podobało, lecz panem tej ziemi z zupełną samowładnością.“

Na to odpowiadam: Ludwik poruczając rządy Rusi Władysławowi opolskiemu, w r. 1372, nie 1370, według dokumentu wydanego 10. Października w Pożoniu *regni autem nostri anno 31*, tak się wyraża: „*Cum nos cognita Virtute, industria, pericia et prudencia spectabilis et incliti Principis donini Ladislai ducis Opolensis et Velunensis nostri Carissimi Consanguinei et consiliarii secretary Regnum nostrum Russie simul cum omnibus Castris Ciuitatibus Opidis Hominibus et incolis, eidem domino duci perpetue contulerimus gubernandum et conseruandum.*“ A określając doniosłość tych rządów, pojaśnia, że mieszkańców Rusi należy uważać: „*tanquam nostros fideles ac dicioni nostre subiectos.*“ Z czego okazuje się, że takowe były dziedzicznem wielkorządztwem, przez które Władysław Opolski nie przestał być poddanym i sługą Ludwika. Tytuł zaś udzielenia wielkorządztwa tego Władysławowi Opolskiemu nie był

XXVIII.

Dyosgewr 9. Maja 1379.

Król Ludwik odbiera Ruś pod swoje bezpośrednie rządy, oświadczając,
że Lwów zachowa przy prawach i swobodach udzielonych mu przez
króla Kazimierza W. i Elżbietę.

Nos Lodovicus Dei gracia Rex Vngarie, Polonie, Dalmacie et cet. Memorie commendamus tenore presencium significantes universis: Quod nos, qui pietate regia civitatem nostram Lemburgensem, in confinis Regni nostri Russie habitam et existentem, que

dynastyczny, bo Piastowie śląscy zostawszy lennikami czeskimi należeli do imperium; tylko zamiana za ziemię Topolczany i inne posiadłości w Węgrzech, jak mówi Zygmunt I. cesarz rzymski i król węgierski w dokumencie wydanym w Wywarze *feria tertia proxima post festum s. Dorotheae* 1396, w *Dogielo Cod. dipl.* IV., p. 77, gdzie czytamy: „*Ludovicus rex Hungariae, Poloniae, Dalmaciae etc. soec noster carissimus, terram Russiae cum suo dominio per modum commutationis pro terra Caplochan et aliis terris, quas illustris princeps dominus Ladislau dux Opoliae, suus et noster avunculus dilectus in regno nostro Hungariae pro tunc possedisset et tenuisset, eidem domino Ladislao duci pridem legitime appropriaverit.*“ Dla tego też Władysław Opolski, przy rzeczeniu się rządów na Rusi na rzecz Ludwika, w dokumencie wydanym w Wieluniu *ipso die octavo festi Epiphanie* 1379, zowie go swoim łaskawym panem jako hołdownik zwierzchnika, wyrażając się tak: „*Absoluentes et liberantes nichilominus vos et vestrum quemlibet specialiter ab huiusmodi Homagio obediencia fidelitate et aliis quibusuis promissionibus, quibus nobis hereditarie fuistis subiecti obligati et astricti. Resignantes redentes et restituientes nichilominus vos et vestrum quemlibet vniuersaliter et particulariter Serenissimo Principi domino Lodowico Vngarie Polonie Dalmacie etc. Regi, domino nostro gracioso.*“ I stosunek ten był wiadomy społczesnemu Janowi z Czarnkowa archidiakonowi gnieźnieńskiemu, ap. Sommersb. II., p. 119, który mówi: „*Cernens Vladislau, quod nobile regnum Russie propter insultus Lithvanorum pacifice teneri non possit ipsum domino Lodovico . . . resignavit.*“ Szczególnie na uwagę zasługuje oświadczenie o rządach na Rusi Władysława Opolskiego, wyrzeczone przez papieża Grzegorza XI. w bulli erekcyi arcybiskupstwa halickiego i biskupstwa przemyskiego, włodzimierskiego i chełmskiego, wydanej w Awinionie *Idibus Februarii* 1375, u *Theinera Veter. monum. Polon. I.*, 713. Brzmi ono tak: „*Pro parte dilecti filii Ladislai ducis Opuliensis, sub cuius temporali domino dicte partes consistere asseruntur,*“ tak więc nie ulega żadnej wątpliwości, że Władysław Opolski był dziedzicznym wielkorządcą Rusi. A ostateczną wątpliwość pod tym względem usuwają następne pojawy. Na kwartnikach russkich przez niego bitych znajdują się awersie ukoronowaną literę L. z napisem w otoku: *Lodovicus R(ex) Vngariae*; a na rewersie lew wspinający się i napis w otoku: *Vladislau Dux*. Prócz tego na dokumentach Władysława Opolskiego, które są w archiwum tutejszym, jest zawieszona pieczęć większa na wzór tak zwanej majestatycznej, owoź na takowej jest przedstawiona jako książęta udzielnych osoba siedząca na krześle z kapeluszem niemieckim na głowie i mieczem w prawej ręce, z tarczami herbowymi po obu stronach z prawej orła jednogłowego za Polskę a z lewej lwa wspinającego się za Ruś. Zachodzi pytanie, do jakiego państwa należał Władysław Opolski, będąc wielkorządcą Rusi, do Polski lub Węgier? Rozpatrując poczet świadków, których napotykamy na dokumentach przez niego wydanych, zastanawia nie mało, że są to po większej części polscy dostojnicy, na prz. z r. 1372 Świętopełk wojewoda sieradzki, Paszko (Paweł) Złodziej z Piłuchowicz kasztelan czchowski, z r. 1377 Mikołaj Kanclerz; z r. 1378 Mikołaj z Bogoryi kasztelan zawichostski, Jan Szaf marszałek, Gniewosz z Dalewic podkomorzy krakowski. Był on więc niezawodnie członkiem stanu polskiego, co i zasadź widać, że z Rusi przeniósł go Ludwik do Polski, dawny mu ziemię dobrzyńską.

J. Wagilewicz.

frequentes incursus Litwanorum solet subire, gracie confovere, et ipsam ac eius incolas in eorum libertatibus pristinis illesos conservare debeamus, ut dicta civitas et inhabitatores ipsius eo comodius populorum multitudine decorentur ac utilitate, comodo et profectu amplientur, Consideratis premissis et recensitis fidelitatibus, quibus hucusque constanter se nostre maiestati reddiderunt gratos incole dicte civitatis pariter et acceptos, eandem civitatem Lemburgensem et habitantes in ea, asumpsimus et presencium patrocinio spondemus in omnibus iuribus et libertatibus, videlicet, deposicione omnium mercanciarum, omnium et quorumlibet mercatorum, ac transitu seu via, ac omnibus alys, quibus tempore felicis memorie domini Kazimiri quondam Regis Polonie, et demum tempore regiminis Illustris domine Elisabethae Regine, nostre genitricis carissime, freti sunt et potiti, gaudere et utifrui volumus et exaunc in antea illesos et illibatos conservare presencium sub nostre maiestatis Sigillo testimonio litterarum. Datum Dyosgewr¹⁾ die nono mensis May Anno Domini M^o C^o C^o septuagesimo nono.

Relacio Petri Zudar Bani, in presencia archiepiscopi Strygoniensis.

Oryginał na pergaminie w archiw. miasta Lwowa nr. 15. Na pasku pergaminowym zawieszona była pieczęć, która zagineła. Kopię tego dokumentu posłał Zubrzycki do Petersburga, gdzie ja archeograficzna komisja wydrukowała (Supplementum ad histor. Russ. monum. p. 129), ale z kilku myłkami.

XXIX.

W Preszowie 23. Sierpnia 1379.

Królowa Elżbieta daje rozkaz, żeby Ormian zachowano przy ich zwyczajach i obyczajach, pozytkach i prawach, jak za czasów króla Kazimierza Wielkiego.

Elizabeth, Dei gracia Vngarie et Polonie Regina senior, Nostris fidelibus universis et singulis Capitaneis, Woyewodis, Burgrabys, Officialibus per totam terram nostram Russie constitutis Graciam Regiam cum favore. Cupientes communitatem Armenorum nostrorum in Lemburga civitate nostra terre prescripte nostre perfrui bona pacis tranquillitate, Vestre nimirum universitati ac fidelitati nostro Regio edicto firmiter committentes, mandamus, quatinus Armenos nostros in dicta civitate lemburgensi intra muros et extra civitatem eiusdem cohabitantes in suis consuetudinibus, moribus videlicet Advocatis, Episcopis,

¹⁾ Dyosgewr, Dyos-Györ miasto w komitacie peszteńskim na Węgrzech.

Sacerdotibus, Ecclesys seu quibusvis utilitatibus ac iuribus universis, quibus alias tempore Serenissimi principis domini Kazimiri, eadem gracia olim Regis Polonie, beate recordacionis fratris nostri preclari, ac tempore nostri regiminis usi fuerant hucusque et utebantur exnunc prout extunc utifrui pacifice et quiete statu et iure primevo, absque omni contradictione et recusa stare et vivere permittatis, nostre Reginalis gracie sub obtentu. Vobis nichilominus nostro fideli Baroni domino Ianussio, Capitaneo ¹⁾ terre sepius nominate, singulariter committimus, insinuantes, quatinus superius dictos Armenos ab hominum quorumlibet iniurys, molestys et perturbationibus universis tueri et protegere sollicite debeatis et in eorum iure per vos et quemlibet vestrum necnon alios in terra Russie constitutos more pristino permittatis cum effectu. Harum quibus Sigillum nostrum est appensum testimonio literarum. Datum in Appriasz ²⁾ feria tercia in vigilia beati Bartholomei Apostoli Anno domini Millesimo tricentesimo septuagesimo nono ³⁾.

Dokument ten znachodzi się w archiwum miasta Lwowa w kopiaryusu księga 223, str. 56 i nast. i to w transsumpcie Władysława Jagiełły z r. 1387 przepisany na początku XV. wieku. Zobacz nr. XLV.

XXX.

W Łucku 18. Listopada 1379.

Dymitr książę włodzimierski i łucki oświadcza, że składy towarów pozostaną jak dawniej we Lwowie, Włodzimierzu i Łucku, chybaby król Ludwik kazał inną drogą przez Ruś udawać się do Tatary.

In dem Namen gotis, Amen. Wir groser Furste Demetyr ^{*)}, von den genaden gotis von Ladymir und von Luczk, gelobin den erbarn Luyten dem Rate und den gemeynen Burgern und der ganczen Stat zu der Lemburg, Das Wir keynen Koufman

¹⁾ Janusz czyli Jan starosta ruski, jest wspomniony w dokumencie z r. 1382 u *Kantony Histor. crit. reg. Hungar. X*, str. 20: „Joanni (de Kapulya) vauuodae Russiae.“

²⁾ Appriasz, Preszow, Eperies miasto žup. w Węgrzech.

³⁾ Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa“ str. 136, twierdzi, że przytoczony dokument: „Królowej Elżbiety zmyślony, bo się w nim tytułuje królową polską, którą nigdy nie była.“ Zarzut bardzo błahy, ponieważ tytuł ten napotykamy w testamencie Elżbiety spisanym w Budzyniu 5. Kwietnia 1380; *Katona Histor. crit. reg. Hung. XI*, str. 671 i nast. *J. W.*

^{*)} Dymitr książę włodzimierski i łucki, jest wymieniony w Synoduku cerkwi uniowskiego monasteru. Tamże napotykamy go na kar. 3. w rodzie Lwa Daniłowicza minią zapisanego w tem następstwie: *Данила, Лъва, Георсия, Димитрия*. Ten sam książę wspomniony jest w Letopiscu litew. wydanym przez Daniłowicza str. 2, jako władca części Podola: i jego to nakładem został wylany dzwon trębowelski, który dziś znachodzi się w katedrze

nicht wellen losen czyn mit zyme gute, her zey von polen ader von Duyczhen Landen durch unzer lant ken Heydenlant, das dy Nyderloge blybe czu Ladymir czu Luczk und czu der Lemburg, als is von alders her vormols gewest is. Welde uch aber unzer Herre der Konig gewalt tun, und hyse den gast, durch hwer lant ken Heydenlant czyn, so welte Wir ouch den gast durch Unse Lant losen czyn ken Heydenlant, Und dy briwe dy Wir czwyschehen uns vorschrebyn han, ir sullet uns unsern Bryf, und Wir uwern brif uch antwerten zullen, an allen schaden, und an alle argelyst, und an ale Hyndernis; czu eyner Befestenunge des geczuyknys desys briwes habe Wir angehangen unser Ingezygil. Gegebyn is der Brif an dem achten Dage des Heyligen Herren Sente Mertins des werden Byschhowes noch unsers Herren geburt M. C. C. L. XX IX czu Luczk ¹⁾).

Oryginał na pergaminie, dobrze zachowany w arch. miasta Lwowa nr. XVII. Pieczęć zawieszona była na pasku pergaminowym, dzisiaj oderwana. Na odwrotnej stronie pergaminu napis z XV. wieku:

depositi leopoliensis ducis Lithuanie Demetry 1379.

XXXI.

Dyosgewr 1. Kwietnia 1380.

Król Ludwik zachowuje Ormian lwowskich przy ich zwyczajach i obyczajach jak za czasów Kazimierza Wielkiego.

Lodouicus dei gracia Rex Vngarie, Polonie, Dalmacie et c. Nostris fidelibus universis et singulis Capitaneis, Woyewodis, Burgrabys, officialibus per totam terram nostram Russie constitutis Graciam Regiam cum salute. Cupientes communitatem Armenorum nostrorum in Lemburga civitate nostra terre prescripte nostre, perfrui bona pacis tranquillitate, vestre universitati ac fidelitati nostro Regio edicto firmiter committentes, mandamus, quatinus Armenos nostros in dicta civitate Lemburgensi intra et extra muros civitatis eandem cohabitantes in suis consuetudinibus et moribus, quibus alias tempore Serenissimi principis

¹⁾ Dokument ten zamieściła komisja archeograficzna w Petersburgu według kopii D. Zubrzyckiego w dziele: *Supplementum ad historica Russiae monumenta*, p. 128 sqq., z dość licznymi myłkami.

św. Jerzego. Był on więc potomkiem Lwa Danielowicza, a podobno synem Jerzego Lwowicza; ale w jakim stosunku zostawał do Lubarta Gedyminowicza i syna jego Teodora, którzy byli właściwymi władcami Wołynia, nie jest wiadomo. Domysł jednak o tym Dymitrze Stadnickiego Synow. Gedym. II., str. 157, że jest on jedną osobą z Lubartem, już dla tego nie może się utrzymać, iż w tymże Synodyku osobno zestawiony ród Lubarta, a w nim minią napisany jest pierwszy w drugim przedziale Dymitr; ob. tamże str. 260. *J. Wagilewicz.*

domini Kazimiri, eadem gracia olim Regis Polonie beate recordacionis et fratri nostri preclari, ac tempore nostri regiminis hucusque usi sunt et utebantur; exnunc prout extunc utifru pacifice et quiete statu et iure primevo absque omni recusa stare et vivere permittatis, Nostre Regalis gracie sub obtentu. Vobis nihilominus nostro fidelii Baroni Magnifico viro domino Iohanni Capitaneo terre Russie sepius nominate singulariter committimus insinuantes, quatinus superius dictos Armenos ab hominum quorumlibet iniurys, molestys et perturbationibus universis tueri et protegere solicite debeat et in eorum iure per vos et quoslibet yestros necnon alios in terra Russie constitutos more solito stare permittatis cum effectu. Harum quibus Sigillum nostrum impressum est testimonio literarum, presentes attamen reddi iubemus exhibenti semper post lecturam. Datum iu Dysgeuer septima die octavarum festi Pasce Anno domini Millesimo trecentesimo octuagesimo ¹⁾.

Dokument ten znachodzi się w archiwum miasta Lwowa w kopiaryusu księga 223, str. 56, i to w transsumpcie z r. 1387 króla Władysława Jagiełły, przepisany na początku XV. wieku; zobacz nr. XLV.

XXXII.

Około r. 1380 *).

Król Ludwik ustanawia skład towarów we Lwowie dla kupców idących do kraju Tatarów i wracających z niego.

In nomine domini amen. Nos Lodovicus dei gracia Rex Hungarie, Polonie, Dalmacie etc. Ad perpetuam rei memoriam tam presentibus quam futuris volumus devenire: quia benignitate nostra Regia considerantes et graciosius attendentes diversa et multiplicita damna et incomoda ac depauperaciones, que fidelibus nostris Regnorum nostrorum Hungarie et Polonie sacris coronis subiectis civibus et incolis mercatoribus racione pre-

¹⁾ Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa“ str. 136, twierdzi, że dokument ten jest podrobiony: „Zmyślony król Ludwika, bo w nim nazywa króla Kazimierza swym bratem, a on był jego wujem.“ Prawda to jest, lecz królowie nazywają się między sobą braćmi ze względu na swoje dwojgostwo.

^{*)} W kopiaryusu, z którego dokument ten wzigt, opuszczono niestety datę. Wagilewicz uzupełniając ją dopisuje „około r. 1381“ niedodając żadnych powodów, lecz z r. 1381 dokument ten być nie może, bo Ludwik mówi w nim o Elżbiecie, która zmarła już r. 1380; gdyby więc dokument ten był wystawiony r. 1381, byłby Ludwik niezawodnie dodał do imienia i tytułu matki, słowa: *felicis recordacionis, pie memorie* lub tym podobne. Domyslam się więc, że przywilej ten jest wystawiony r. 1379 lub 1380, kiedy Ludwik na siebie odebrał rządy Rusi, a więc przy tej samej sposobności, kiedy Ludwik wystawiał dokumenta tutaj umieszczone pod nr. XXVIII. lub XXXI.

clusionis et prohibicionis vie Tartarie, quam cives nostri in Lemburga in dictis nostris pretenderant mercatoribus, instant et orirentur irrecuperabiliter habita per nos et Serenissimam Principissam Dominam Elizabeth genitricem nostram legitimam ac eiam nostrorum Baronum sana bene liberata et matura deliberacione, et ex certa nostra sciencia decernentes, omnino volumus, definimus et statuimus perpetuo et irrevocabiliter, ut universi et singuli dictorum Regnorum Hungarie et Polonie nostrorum cives et incole mercatores venientes cum eorum rebus et mercimonys in dictam nostram civitatem Lemburgensem, cuiuscunque generis, speciei et materiei existant, dummodo se fide digno dictorum nostrorum Hungarie et Polonie regnorum docuerint testimonio fore cives seu incolas, ad plenos XIV dies cum dictis eorum mercibus in dicta civitate Lemburga continuare pro speciali eorundem Lemburgensium incolarum consolacione ac melioracione et vendicionem exponere tenebuntur. Quas quidem eiam merces predictas si vendere ibidem non possent, tunc soluto iusto, digno et consueto theloneo cum eisdem mercibus libere et absque cuiusvis hominis cuiuscunque status vel condicionis impedimento Tarthariam et ad quasvis Thartarie partes quocienscunque et quandocunque ipsis opportunum et expediens fore videbitur, vel eorum beneplaciti fuerit transire debeant et poterint, et redire in civitatem Lemburgensem cum ipsorum reportatis seu adductis mercibus de Thartaria ad plenos XIV dies iacere et easdem merces in quantum poterint ibidem comodiosius et utilius vendere sint astricti. Quibus tunc elapsis XIV diebus, post dictam reversionem, soluto iusto eorum et condigno theloneo, ad propria transire poterint libere, vel quo eorundem mercatorum nostrorum fuerint voluntates. Volumus insuper et decernimus, quod omnes litere nostre aut genitricis nostre predicte ante prius privilegium impetrare per dictos Lemburgenses quomodolibet contrarie presentibus nullius sint penitus iugiter efficacie vel vigoris. In cuius rei memoriam presentibus duximus concedendum. Datum . . .

Dokument ten z opuszczoną datą znachodzi się w arch. miasta Lwowa w kopiaryuszku księga 223, str. 77, odpisany przy końcu XVI wieku.

XXXIII.

We Lwowie 14. Października 1380.

Jan, starosta ruski, rozstrzyga spór Mikołaja Szegoczyca z Przybkiem z Buska o wieś Lackie, przyznając ją na własność pierwszemu.

Noverint universi presencium noticiam habituri: Quod Nos Iohannes Russie Capitanus recognoscimus publice profitentes: Quod Nicolaus Szegoczicz una cum domino Pribcone de Busco presenciam nostram personaliter accedentes, in iudicio generali pro

una villa Laczske ¹⁾) dicta in simul iudicium habebant, super qua ambo tam dominus Przypko, quam et ipse Nicolaus privilegia Illustrissimi Principis et Domini Domini Ladislai Ducis Oppoliensis, Welunensis et tunc Russie, coram nobis et quam pluribus Nobilibus Terre Russie iudicibus, eidem iudicio generali assidentibus, demonstraverunt, in quibus audivimus, quod ipsa villa Laczsky ambobus est ascripta, sed in privilegio Nicolay Szegoczicz continetur, ita quod idem Dominus Dux dicit expresse, quod ipsam villam domino Iesconi Kmythe ²⁾ non dedisset neque ipsum Nicolaum, sed pro suo servicio eundem reservavit, hoc tamen non obstante, quod notarius Domini Ducis prefati ex ignorancia eandem villam sepedictam in privilegio domini Kmythe scripsit: hoc tamen Dominus Dux in privilegio eiusdem Nicolay est professus: unde Nos auditis huiusmodi conclusionibus per ipsum Dominum Ducem plenarie exclusis, ipsum Nicolaum Szegoczicz contra dominum Pribconem fecimus esse iustum: sibi eandem villam cum omnibus suis utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, cum agris, campis, silvis, nemoribus, pratis, pascuis et omnibus adherencys suis, quomodolibet ad ipsam villam Laczske spectantibus, prout ipsa villa in suis limitibus circumferencialiter est distincta et limitata, prout eciam in ipsa litera privilegiali est expresse conscriptum, adiudicantes: Domino vero Pribconi abiudicantes: in quo quidem iudicio iudices fuerunt infrascripti: dominus Nicolaus Paharus dictus, dominus Mathias Electus lemburgensis, dominus Petrus Brun, dominis Chodco Bibelsky, Chodco Loyeuicz, dominus Benco, dominus Dimitrius Thezaurarius Polonie, Petrassius Strysky, Michael Calouicz, Ianussius albus, et aly quam multi probi viri, fide digni. Actum et datum in Lemburga in vigilia Hedwigis gloriose sub Anno Domini Millesimo CCC LXXX°.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. 19. U dołu na rzemyku pergaminowym pieczęć woskową wisząca z herbem Odrowąż i napisem w otoku: „S. Iohannis . . . Russie.“ Trzy inne oderwane, pozostały tylko paski pergaminowe.

XXXIV.

W Łaniccie 23. Listopada 1381.

Otto z Pilczy, wojewoda i starosta sandomirski, pan na Łaniccie, zakłada w obwodzie łanicckim wieś, nazywając ją Langinaw, dziś Hanzłówka, i nadaje w niej dziedziczne sołtystwo Janowi Langowi.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Cum omnes empaciones, vendiciones, donaciones et resignaciones seu qualescumque contractus nullum robur perpetue firmitatis per se valeant

¹⁾ Laczske, Lackie, wieś w powiecie złoczowskim.

²⁾ Jaśko Kmita, herbu Szreniawa, starosta sieradzki, Niesiecki V., str. 125.

optinere (*sic*), nisi solemptni (*sic*) titulo literarum testiumque annotacione fuerint roborate, Ea propter nos Otto Palatinus et Capitaneus Sandomiriensis, dominus heresque de Pilcia, volentes et cupientes ampliare et augere census, redditus et proventus nostri dominy in silvis et mericis opacis et condensys in districtu Lanssuth nostre civitatis situatis, de quibus nobis nostrisque antecessoribus penitus nullus fructus et utilitas proveniebat et oriebatur, in prefatis itaque silvis et mericis villam decrevimus collocare seu eciam situare, nomen eedem (*sic*) ville Langyn Aw ¹⁾ inponentes. In qua quidem villa provido circumspectoque viro Lang Hansyl suisque liberis ac legittimis successoribus Sculteciam in perpetuum iure hereditario damus presentibus et assignamus, maturo consilio multorum proborum super eo preaccepto. In prefata itaque villa Langyn Aw prefatus Scultetus Lang Hansyl centum et octo laneos seu mansos iure Meydburgensi mensuratos collocare debet et tenetur ²⁾. Quos centum et octo laneos non alterius iurisdiccioni ad collocandum subdere promittimus, nisi iurisdiccioni (*sic*) Sculteti prenotati alias Lang Hansyl, de quibus quidem centum et octo laneis sepe tacto Sculteto Lang Hansyl suisque liberis ac legittimis successoribus Quatuor mansos seu laneos liberos ab omni nostra solucione et colleccione damus et assignamus. Item ³⁾ pro Eclesio (*sic, sic*) duos et pro tempe alias Scotnicza similiter duos mansos damus et assignamus. Ceterum prefato Sculteto damus et conferimus duas thabernas, duo molendina, quotquot rotas in hisdem molendinis facere potest. Item damus sepiusdicto Sculteto quinque artifices, scilicet fabrum, carnificem, sertorem (*sic*), sutorem et pistorem et hys quinque artificibus unicuique pro orto unum quartale agri; damus denique dicto Sculteto sextam partem de censibus villa ex eadem provenientibus et tercium denarium de re quacunque iudicata; qui quidem Scultetus suique liberi ac legitti successores iudicare debent et possunt omnes causas magnas sive parvas secundum exigenciam iuri (*sic*) Meydburgensi (*sic*). Hec itaque omnia et singula prenarrata sepissime tacto Sculteto Lang Hansyl suisque liberis ac legittimis successoribus ab omnibus nostris solucionibus et laboribus libera facimus presentibus et soluta; ut autem prenarrata villa nostra Langyn Aw eo cicius et facilius possit collocari, omnibus et singulis kmethonibus et incolis in dicta villa comanentibus (*sic*) vel comanere (*sic*) volentibus a data presencium viginti annorum per spacium damus et concedimus omnimodam libertatem ab omnibus nostris solucionibus, laboribus, angarys et perangarys et alys quibusvis collectionibus, quibuscumque nominibus vocitentur. Qua itaque libertate elapsa seu exspirata omnes kmethones et incole in prefata villa Langyn Aw commorantes nobis nostrisque liberis ac legittimis successoribus census

¹⁾ Langynaw dzis Hanzłówka wieś na porzeczu Mieczki na południe Łanicuta.

²⁾ „*tenere*“ wydr. w „*Dod. do Gaz. Lwowsk.*“

³⁾ Kościola dzis nie ma w Hanzłówce.

et honores solvere sint astricti secundum modum et consuetudinem aliarum nostrarum villarum in districtu et vicinio Lanssuth civitatis nostre locatarum. In recompensam vero premissae nostre donacionis multociens tactus Scultetus suis cum liberis ac legitimis successoribus ad quamvis expedicionem cum hasta nobis nostrisque successoribus servire teneatur; prandiales vero alias obedne ipse Scultetus quolibet in anno per quatuor scotos ¹⁾ semel nobis ordinabit seu presentabit, kmethones vero omnes et singuli ibidem perseverantes similiter per quatuor scotos ²⁾ et hoc bis per annum nobis dabunt et presentabunt, et hoc libertate premissa exspirata. Quam quidem Sculteciam in dicta villa Langyn aw prenarratus Scultetus Lang Hansyl suis cum liberis ac legitimis successoribus tenebit, habebit et pacifice possidebit, vendet, donabit et comutabit (*sic*) et pro sua suorumque successorum voluntate convertet; ut autem premissa omnia robur perpetue firmitatis possint optimere (*sic*) presentes litteras c(*onf*)ici fecimus, nostri Sigilli maioris munimine ipsos roborantes. Actum et datum Lanssuth die beati Clementis pape anno dom(*ini M*)illesimo Trecentesimo octuagesimo primo, Presentibus Michaele truth fraw (*sic, sic*) advocato, Niclone alias Tropar, Nicolao Bar . . . ³⁾ dar, Manczlane, Petro alias Gostnar consulibus civitatis nostre Lanssuth, Hannus ow stachar (*sic, sic*) Sculteto de Crzemenicza ⁴⁾ et alys multis fide dignis. Scriptum autem per Mathiam de Lgotha heredem, notarium Curie nostre.

Pergaminowy oryginał w dwóch miejscach nieco uszkodzony w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 4). Pieczęć wraz z kawałem niezapisanego pergaminu oderwana. Dokument ten poprzednio drukował z kilku myłkami i niedokładnościami Fr. X. Wolański w „Dod. tyg. do Gaz. Lwowsk.“ 1852, nr. 2 i 6. Na odwrotnej stronie pergaminu tylko jeden bardzo świeży napis podający treść dokumentu.

XXXV.

W Krośnie 1382 r.

Wójtowie dziedziczni krośnieńscy przekazują cechowi rzeźnickiemu jego jatki na własność pod warunkiem opłacania pewnej daniny.

Nos Petrus et Heulinus, germani advocati hereditary civitatis Crosmensis, notum facimus universis, ad quos praesentes devolventur: Quoniam commodum nostrum et successorum nostrorum diligenti consideracione perpendentes censusque nostros annuales, qui nobis et successoribus

¹⁾ i ²⁾ „*pro quatuor scotis*“ wydruk. w „Dodatku“.

³⁾ Trzy najwięcej cztery liter wydarte.

⁴⁾ Krzemienica osada na południowy wschód Łajicuta.

nostris continua annorum revolucione a nostris lanys provenire consueverunt, stabilire, amplificare et in conditionem meliorem transformare cupientes, ipsis lanys nostris memoratis scamna sive bancos laniorum, ad advocationem nostram pertinentes seu pertinencia, pro certa pecuniae quantitate nos rite atque rationabiliter vendidisse publice profitemur ac nostro iudicio in bannito resignasse, iure haereditario tenenda et habenda, possidenda, vendenda, commutanda et obliganda, locanda, conducenda et ad omnia cum eisdem prout ipsorum cuilibet videbitur melius faciendum; ita tamen quod nobis et nostris successoribus censem constitutum singulis annis exsolvere debent et assignare omni sine dilatione. Insuper etiam volumus, ut quod si dicta scamna vetustate aut ventorum impetuositate aut quovis casu fortuito seu, quod absit, incendio ignium redigentur in nihilum, per ipsos lanios et eorum sequaces, quicunque pro tempore fuerint, proprys impensis, nostro omni sine suffragio ac nostrorum successorum, denuo construenda, nisi, in quantum de nostro beneplacito fuerit, ad hoc faciemus. Ceterum etiam statuimus, habere volentes, quod si aliquis nostrum aut successores nostri, quicunque pro tempore fuerint advocati, suam indignationem super quempiam excitari voluerint inflammari ipsum propterea a suo scamno, qui se honorifice conservaverit, nullatenus eliminent, nisi probari possit contrarium. Demum etiam, si vivum ex hac luce migrare contigerit, et pueros sive viduam post se reliquerit, hy sua scamna tenere debent, quamdiu nobis et nostris successoribus censem solvere et communitati asstare possunt, et ab eis nullo modo sequestrari debent. Licet autem eis praedictos bancos, instante aliqua necessitate, vendere obligareque omni sine contradictione. In cuius rei testimonium sigilla nostra praesentibus sunt subappensa. Actum et Datum Crosna sub Anno Domini Millesimo Trecentesimo Octuagesimo Secundo.

Dokument ten potwierdził, nie podając roku, dziedziczny wójt krośnieński. Potwierdzenie to brzmi:

Nos Petrus advocatus Crosnensis notum facimus tam presentibus quam futuris, quibus expedit, universis: Quia Magistri et Seniores totaque communitas laniorum loci iam dicti in nostra nostrorumque aliorum seniorum praesentia constituti nobis sua quaelata (*sic, sic*) deposuerunt, quod ipsorum litterae, quas super bancis sive operibus eorum a nostris antecessoribus videlicet Heulino, patre nostro carissimo, et Petro, patruo nostro dilecto, olim advocatis loci seu oppidi in antea dicti recolendae memoriae, se habuisse, asseruerunt, ipsis incendio ignis eo tempore, quo civitas forte peccatis hominum expescientibus flammarum voragine heu extitit in favillam redacta, etiam per negligentiam exspectationis essent consumtae, supplicantes omni cum instantia, quatenus easdem litteras ipsis de nostro officio sub forma priorum litterarum innovare, ratificare et confirmare deberemus. Quarum quidem literarum tenor dinoscitur fore talis nobis et alys civitatis senioribus testantibus in haec verba:

Tutaj następuje przywilej z r. 1382, powyżej oddrukowany. Potem brzmi potwierdzenie dalej:

Nos igitur nostro salubri ac nostrorum amicorum, quorum interest freti consilio et consensu adhibito, ipsorum congruis petitionibus inclinati, praedictam venditionem per nostros praedictos praedecessores taliter factam, ipsam ratam, gratam habentes bonaque ipsorum, ut praemittitur, nostro ex officio renovamus, stabilimus, ratificamus, confirmamus harum tenore statuente. In cuius rei testimonium sigilli nostri munimine iussimus roborari.

To potwierdzenie wójta Piotra, bez wymienionego roku, potwierdził powtórnie w r. 1516 Mikołaj Kamieniecki. Potwierdzenie to brzmi:

In Nomine Domini Amen. Consueverunt humana gesta, quae sub vitae humanae contingunt tempore solerti cura et provisione recto tramite aequitatis et providentiae agitari atque disponi, sed nisi fuerint futuris successorum scientys commendata et litterarum atque testium fide dignorum testimonio perhennata, cum ammissione vitae simul deperire. Quapropter Nos Nicolaus de Kamieniecz, Capitaneus Buscensis necnon advocatus haereditarius Crosnensis, significamus et in notitiam deducimus tenore presentium universis et singulis tam presentibus quam futuris, noticiam presentium habituris: Quomodo ad nostram presentiam accedentes personaliter circumspecti viri Martinus Preisnar, Gregorius Hasnar, Michael et alter Gregorius cives et carnifex nostri Crosnenses suo et aliorum carnificum nominibus nobis supplicaverunt, quatenus privilegia eorum ipsis per antecessores nostros advocatos Crosnenses super scanna macellorum eorum eis per eosdem praedecessores nostros concessa et vendita, confirmare atque approbare dignaremur sub forma priorum privilegiorum, quae quamvis sunt ipsis per ignis voraginem absumta, tamen ex copys eorum, quas in palam nobis reproduxerunt, ea sub tenore verborum horum conspe-ximus sub hac forma, quae sequens fuisse:

Tutaj następuje potwierdzenie wójta Piotra powyżej wydrukowane, potem brzmi potwierdzenie Mikołaja Kamienieckiego dalej:

Nos erga etiam petitionibus iustis dictorum carnificum tanquam iustis et rationi consonis, quoniam iusta petentibus non est denegandus assensus, dicta eorum privilegia cum omnibus eorum contentis rata atque grata habentes confirmamus, ratificamus et approbamus, decernentes ea tenore presentium robur habere perpetuae firmitatis. In cuius etiam rei testimonium et fidem hoc praesens privileiale decretum nostrum sigilli nostri appensione communivimus. Actum et Datum Crosnae feria sexta post festum conversionis sancti Pauli (1. Lutego) Anno domini Millesimo Quingentesimo Sedecimo, Presentibus

ibidem Nobilibus Nicolao de Zarnowiec, Stanislawo Mleczko de Iedlicze et Borek et Nicolao fratre eius et alys quam pluribus fidedignis testibus circa praemissa.

Potwierdzenie Mikołaja Kamienieckiego było powtórnie potwierdzone wraz z drugiem nadaniem przez króla Zygmunta III. w Warszawie 31. Marca 1596 r., ponieważ jednak nie zawiera nic prócz formuł konfirmacyjnych nie umieszczamy go tutaj. Powyższe dokumenta atoli wydrukowaliśmy według tego potwierdzenia zygumntowego, znajdującego się w oryginale pergaminowym z zawieszoną znaną pieczęcią królewską na sznurze z jedwabiu zielonego i nitek srebrnych skręconego, w archiwum miasta Krosna.

XXXVI.

We Lwowie 15. Listopada 1385.

Notaryusz Mikołaj z Bytomia spisuje imieniem Materna wicewikaryusza kontraty ruskiej, Dominikanina, i Jakóba gwardyana Franciszkanów oświadczenie dotyczące sporu o dom pomiędzy Bernardem arcybiskupem halickim a miastem Lwowem.

In nomine Domini. Sub anno Nativitatis eiusdem Millesimo CCC^o LXXXV, Indicione VIII, XV Die Mensis Novembris, Hora quasi nona, in refectorio fratrum Ordinis Minorum, in Civitate Lemburgensi, in mei notary publici et testium submissorum, ad huc (*sic*) specialiter vocatorum et rogatorum presencia, personaliter constituti, Discreti ac religiosi viri frater Maternus Vicevicarius contratu (*sic*) terre Russie societatis peregrinancium propter Christum inter gentes, ordinis Predicatorum, necnon frater Iacobus Gardianus fratrum Minorum, de consensu ipsorum fratrum, publice ac manifeste recognoverunt et recognoscunt: Quod Reverendus in Christo Pater Dominus Bernhardus Archiepiscopus Halicensis propter quandam domum in dicta civitate sitam, divina suspendebat, quam sibi illicite asserit alienatam et causa concordie, strenuo ac nobili militi domino Nicolao Allexandri (*sic*) filio, in suum consensit arbitrium, et promisit divina relaxare, pretactus autem miles inter Reverendum in Christo patrem et dominum Bernhardum diligens concordiam generare, condicione tali, ut regalis dignitas inter sepedictos, videlicet Reverendum in Christo patrem et dominum Bernhardum Archiepiscopum Halicensem, ac inter incolas dicte civitatis concordaret, ne dicta civitas inter scismaticos sita tam turpiter depopularetur ac devastaretur, dummodo dicti consules ad regiam maiestatem nuncios dirigerent, et familiarem unum dicti domini Archiepiscopi Halicensis libere suis in expensis ad regiam maiestatem enutrierent, utrum regalis dignitas domino Archiepiscopo Halicensi

sepe dicto domum prefatam aut veris heredibus ad eandem spectantibus assignaret, dicti vero consules singulas swasiones consencientes dicti militis domini Nicolai filii Allexandri (*sic*) et eius consilia, domum ae hospicium dicto domino Archiepiscopo ordinantes, donec prefati nunccy utriusque partis a regia maiestate remearent, pretactus autem dominus Archiepiscopus Halicensis, non coactus nec compulsus, sed sponte et voluntarie, animo bene deliberato spopondit ac promisit: Quod prefatam concordiam per strenuum militem antedictum dominum Nicolaum factam seu dispositam, ratam et gratam ac firmam inviolabiliter promiserat observare, deinde, nescitur quo seductus spiritu, Reverendus in Christo pater et dominus Bernhardus Archiepiscopus Halicensis, singula missa infringens, sub termino, quem sibi a semetipso prefigebat, in contemptum katholice fidei, silenter ac furtive noctis temporibus evanuitque (*sic*) recessit, super quibus omnibus et singulis dicti consules Lemburgenses a me notario publico pecierunt, unum vel plura confidere instrumenta. Actum Anno, Indicione, Die, Hora, Loco ut supra: necnon ad maiorem evidenciam Sigilla prenominatorum conventuum videlicet Predicatorum et Minorum sunt appensa: presentibus discretis ac dominis Anthonio Castello, Martino Andree, Dominico et quam pluribus fide dignis.

S. N.

Ego Nicolaus Nicolai Korulini de Beuthom Clericus Cracouensis Dyocesis, publicus Imperiali auctoritate notarius, premissis omnibus et singulis, dum sic fierent et agerentur, una cum prenominationis testibus presens fui, eaque sic fieri vidi et audivi in testimonium omnium premissorum necnon fidem.

Oryginał na pergaminie dobrze zachowany w arch. miasta Lwowa nr. XXI. Na paskach pergaminowych zawieszone na zwyczajnym wosku wycięte dwie podłużnego kształtu pieczęci: na pierwszej dwóch świętych podających sobie komunię i napis w otoku: *S. Conuentus Lemburgensis ordinis Predicatorum*, na drugiej postać, którą rozpoznać trudno, i napis w otoku *S. Fratrum Minorum Conventus Lemburgensis*.

XXXVII.

W Krakowie 1. Grudnia 1385.

Jadwiga królowa potwierdza dział dóbr, jaki stanął pomiędzy Jakuszem, Mikołajem i Piotrem, synami Jakusza Cztana, pana i dziedzica na Strzelcach, w r. 1377.

In nomine domini amen. Heduigis dei gracia Regina Polonie, necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue Pomeranieque domina et heres. Ad perpetuam rei memoriam. Revera clemencia salvatoris humani generis imbecillitati, que

de cursu temporis et oblivionis errore plurimum obnubilatur, industriosum remedium indidit, ut actus suos, et signanter perpetuitatem concernentes, consuevit litterarum apicibus et fidedignorum testimonio perhennare, sane pro parte fidelium nostrorum: Ianussy, Przeczslai, Iacussy et Domerathi, filiorum olim Iacussy Czthan militis et heredis de Strzelcze nuper maiestati nostre oblata peticio continebat, quatenus litteram super facto divisionis hereditatum innovare, ratificare, confirmare et approbare de nostre maiestatis celsitudine dignarremur. Cuiusquidem littere continencia atque tenor per omnia dinoscitur fore talis:

Tutaj następuje dokument z r. 1377, wydrukowany w tym zbiorze pod nr. XXIV. Po tem brzmi potwierdzenie królowej Jadwigi:

Nos itaque iustis petitionibus pro prefatis Ianussio, Przeczsiao, Iacussio et Domeratho oblatis benigniter acclinate, supradictam litteram ratam habentes et gratam, ipsam in omnibus suis punctis, articulis, clausulis et sentencys de nostre celsitudinis clemencia innovamus, ratificamus, approbamus et tenore presencium confirmamus decernentes sepe dictam literam in predictis suis omnibus punctis, articulis, clausulis et sentencys robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus Sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum Cracouie in crastino beati Andree apostoli Anno domini Millesimo trecentesimo octoagesimo (*sic*) quinto, Presentibus his Strenuis viris, dominis Dobeslao Castellano, Sandziwigio Capitaneo, Spithcone Palatino Cracoviensisibus, Iohanne Liganza Palatino Lanciciensi, Petro Malogostensi et Iohanne Woynicensi Castellanis ac alys multis nostris fidelibus fidedignis. Datum per manus honorabilis viri domini Zaclicze, Prepositi Sandomiriensis, Aule nostre Cancillary.

Oryginał na pergaminie starannie pisany i dobrze zachowany w Zakł. Nar. Im. Ossolińskich (nr 143). Pieczęć wraz z sznurem i kawałem pergaminu oderwana. Na odwrotnej stronie parę bardzo świeżych napisów, nie zawierających nic ważnego. Dokument ten już poprzednio był poprawnie drukowany w „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowsk.*“ 1851, nr. 36.

XXXVIII.

We Lwowie 16. Listopada 1386.

Mikołaj z Czanoka, proboszcz Najśw. Panny Maryi jako prokurator mieszkańców lwowskich, zakłada apelację do stolicy apostolskiej przeciw Bernardowi, arcybiskupowi halickiemu, w sporze o dom.

In nomine Domini amen. Anno nativatis eiusdem M° C. C. Lxxxvi, Indicione nona, die Mensis novembris xv, hora terciarum vel quasi pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini domini Urbani divina providencia pape vi anno viii Constitutus in presencia mei notary publici et

testium subscriptorum discretus vir dominus Nicolaus Petri de Czanok, rector ecclesie parochialis opidi lemburgensis procurator, et nomine procuratorio discretorum virorum videlicet consulum necnon tocius communitatis coniunctim opidi prelibati quodam (*sic*) publicum instrumentum appellacionis in carta pargamenea per me Nicolaum Koruclini (*sic*) notarium publicum scriptum a nonnullis gravaminibus per reverendum in Christo patrem et dominum dominum Bernhardum halicensem Archiepiscopum minus iuste illatis, dictus dominus Nicolaus intimavit, notificavit et publicavit prelibato Archiepiscopo presenti et audienti, cuius quidam appellacionis instrumenti tenor sequitur et est talis:

In nomine Domini amen. Cum appellacionis remedium a sanctis patribus sit indultum ac inventum eaque, que propter ius fiunt, in statum debitum valeant reformari, proinde coram vobis honorabilibus et discretis viris dominis et te Nicolao notario publico et alys hic astantibus, Ego Nicolaus Petri de Czanok rector ecclesie prelibate procurator et nomine procuratorio predictorum civium lemburgensium, dico et propono, quod prelibatus halicensis Archiepiscopus sibi a sede apostolica pro aliquibus rebus, ut asseruit, dicte halicensis ecclesie ¹⁾ collatis et principaliter una domo sita in dicto opido in superiori parte circuli fore illicite abstracta, pro eadem vero domo ac alys rebus, prout in literis apostolicis plenius continetur, a predicta sede iudicem obtinuit videlicet Reverendum in Christo patrem et dominum dominum Demetrium titulo toto sanctorum quatuor coronatorum presbyterum Cardinalem, legatum regnorum Vngarie et Polonie, sancte Strigoniensis ecclesie gubernatorem perpetuum, aule Vngarie sumnum cancellarium, predictus vero Archiepiscopus halicensis a memorato reverendo in Christo patre ac domino domino Demetrio citacione recepta de predicta domo et super ea questione mota, coram pretacto reverendo in Christo patre ac domino domino Demetrio pendente citacione, nescitur qua seduccione prelibatus Archiepiscopus halicensis sic recepta citacione et mota questione pendencie litis, propriam anhelans iurisdictionem ordinariam, qua minus iuste utebatur, me et predictos consules excommunicando et in predicto opido interdictum ponendo, provoco et appello et apostolos primo, secundo, tercio instanter, instancius et instantissime michi dari peto, si quis sit, qui michi eos dare possit et debeat subiciens me quo supra nomine et dictos consules et nobis adherentes omniaque iura et bona nostra et adherencium nobis proteccioni et defensioni dicti domini Demetry et iam dictorum et protestor de predicta appellacione corrigenda, innovanda, insinuanda, intimanda prefato domino domino Bernhardo halensi Archiepiscopo et alys quibus ipsa de iure fuerit enodanda, quam cito, comode potero, volo intimare et in loco super hys testimonium virorum, dominorum et personarum hic presentium et astantium et precipue tui notary hic presentis, requirens te, ut super premissis veri conficias unum vel plura publica instrumenta. Interposita est hec appellacio in stuba

¹⁾ Po ecclesie stoi esse, które nie ma sensu, dla tego je w texcie opuszczono.

domus religiosi viri domini Iohannis ordinis sancti Basilici. Actum Anno, Indicione, die Mensis pontificatus, hora, loco, quibus supra, presentibus discretis viris dominis Nicolao predicatoro de Crapiez, Paulo Sdezevti de Keppernik, Iacobo Gardiano ordinis minorum, Michaele notario civitatis, Domino Iohanne Kersin presbiteris Wratislauiensis, Cracouiensis, Warmiensis, Culmensis diocesum, testibus ad premissa vocatis et rogatis.

S. N.

Et ego Nicolaus Nicolai Korulini de Buthom, Clericus Cracouiensis diocesis, publicus Imperiali auctoritate notarius, huiusmodi appellacionis interposicioni, lectioni, apostolorum peticioni et protestacionibus ac omnibus alys, ut premittitur, una cum prenominatis testibus presens interfui. Impeditus tamen diversis causis per alium scribi procuravi, signo et nomine meis solitis me subscripsi ad requisitionem pretacti domini Nicolai in testimonium omnium premissorum.

Dokument ten na pergaminie pisany znachodzi się w archiwum miasta Lwowa nr. 22, pieczęci nie było przy nim żadnej.

XXXIX.

W Częstochowie 6. Lutego 1387.

Władysław Opolski wzywa mieszkańców Rusi do stawiania oporu królowej Jadwidze.

Wir Ladissa van gots gnaden herczog czu opol, zu welun, czur Onya, czur Dobrin etc. globen in guthen trauen ane arg allen vnsern Lantlewten vnd Steten in Rewsen, ab vrouwe hedwig konigin czu polen ken Rewsen czoge mit krike, ab den vnser lantlewte adir Stete icht schaden nemen in demselben krike. Waz vns den blebē in Rewsen van dem glowbe wir allen Landlewten vnd Steten richten allen schaden, den se in dem krike entpfangen hetten. Auch glowben wir en, daz vnser Beyden vrouwen vrouwe Elizabeth vnd vrouwe Maria beyde konigin czu vngern vnd auch wir ennymmyr eynen vnger czu hawptmann seczchen ane eren wissen vnd willen. Auch ab vrouwe hedwig konigin czu polen se an reden worden, daz se ir gehorchig weren, se sullen sich Landlewte vnd Stete berufen an der herren eyne, die hernoch sten geschriben: An den König van Bemen ¹⁾, an den Marggrouen van Meysen ²⁾, an den herczog von heidelberg ³⁾, an herczog

¹⁾ Wacław król czeski od r. 1378 do 1419.

²⁾ Wilhelm margrabia misnieński od r. 1381 do 1407.

³⁾ Ruprecht książę hejdelberski, właściwie palatyn reński, panował od r. 1353 do 1390.

lodwig¹⁾ adir an herczog kunrod²⁾), vnd sullen sich irfarn waz se mit rechte tun sullen, daz sullen se tun mit vnserm wissen. Daz wir auch die vnsirn dorczu gesenden mochten. Waz se in soten reysen vorteten, daz globen wir en willeklich wedir geldin vnd wez sy van der egenanten herren eyne vnderweyset werden wez vrouwe hedwig konigin czu polen recht gehaben möchte zu den egenanten Rewsen lande, dy weyle beyde konigin czu vngern leben vrouwe Elizabeth vnd vrouwe Maria konigin zu vngern vnd auch wir, daz wellen wir willeklich mit euch leyden vnd wellen nicht do wedir sein. Auch glowben wir, daz wir ane euch allen keyne verrichtunge haben wellen mit vrouwen hedwig konigin zu polen vnd wellen euch io mit uns haben in der vorrichtungen vnd glowben euch wol, daz ir auch nicht andirs ken ves tut vnd Erbern Lieben getreuwen ap vrouwe hedwig konigyn zu polen adir ir röt mit vns adir mit euch nicht vor komen wellden vor der egenannten herren eyne alz geschriben stet, so mögit ir wol merken, daz se vns vnd euch meynen beröwen vnsere ere. Decz zu geczewgnisse hanget vnser Ingesigel an disem briwe. Died geben ist zu Czhanstochow an sand Dorotheen Tage noch gottes gebort dreyczanhundirt ior dornoch in dem sibenden vnd achzigsten Iore³⁾.

Oryginał pergaminowy znachodził się w arch. miasta Lwowa w fasc. 136, dziś jest w archiwum ces. domu, dworu i państwa w Wiedniu, gdzie go przepisano.

¹⁾ Ludwik książę śląsko-brzeski od r. 1359 do 1398.

²⁾ Konrad książę śląsko-oleśnicki od r. 1367 do 1410.

³⁾ Ten dokument wydany na prośbę Maryi kr. węgierskiej, lub właściwie jej męża Zygmunta margrabi brandenburiskiego, pod względem historycznym ma bardzo wielką doniosłość. Ażkolwiek jak mniemam z umysłu został on opóźniony, i do Lwowa wysłany już po przybyciu Jadwigi i uczynionem homagium, bo tak nakazywała polityka Władysławowi opolskiemu. Potąd znany on był z lichego przekładu polskiego dokonanego w drugiej połowie zeszłego wieku, który jest zamieszczony w raptularzu w fasc. 1047. Ten przekład Zubrzycki wydrukował w „Kronice miasta Lwowa“ str. 54 i nast. a później odpis jego posłał do Petersburga do archeologicznej komisji, która go w dziele *Supplementum ad histor. Russ. monumenta, Petrop.* 1848, p. 130 wydrukowała. Przekład ten już ze względu na zachodzące różnice z oryginałem zamieszczam.

„My Władysław z łaski bożej xiąże opolski, wieluński, dobrzyński etc. obwieszczamy naszym wszystkim ludziom i miastom w Rusi, jeśli żeby pani Jadwiga, królowa polska, ciągnęła z wojskiem do Rusi, a nasiby ludzie i miasta odnieśli jaką szkodę przez tę wojnę, cokolwiekby nam zostało z Rusi, z tego obiecujemy nagrodzić szkodę. I to im obiecujemy, że ani pani Elżbieta, ani Pani Maria, królowa węgierska, ani my sami nie podamymy im żadnego Węgrzyna hetmanem bez pozwolenia ich. A jeśli żeby pani Jadwiga, królowa polska, chciała ich do swego posłużenia namawiać, tedy się mają odzyskać do którego z tych panów, jako do króla czeskiego, do margrabi myślickiego, księcia hajdelberskiego, do księcia Ludwika albo księcia Konrada. I co im każą czynić, to mają czynić, jako za wolą naszą; a my im mamy wrócić nakład co na drogę dla tego nałożą. I jako im którykolwiek z tych panów każe strony prawa pani Jadwigi, królowej polskiej, do ruskiej ziemi, za żywota pomienionych królewien węgierskich postępować, tak mają czynić, a my mamy z nimi bądź dobrze, bądź źle zarówno cierpieć. I to wam obiecujemy, że bez waszej woli i wiadomości żadnej zgody z panią Jadwigą czynić nie będziemy, toż rozumiemy, że też wy tak uczynicie. Dla pewnego świadectwa na tym liście pieczęć naszą przyciskamy. Działo się w Częstochowie w dzień świętej Doroty r. 1387.“

J. Wagilewicz.

XL.

W Gródku 1. Marca 1387.

Królowa Jadwiga udziela ziemianom i mieszkańców obwodu lwowskiego glejt wolnego przejazdu i powrotu ze Lwowa do Gródka i na powrót.

Heduigis dei gracia Regina Polonie Lithuanieque Princeps Suprema etc. fidelibus, dilectis Terrigenis, Consulibus totique¹⁾ Communitati civitatis et districtus lemburgensis²⁾ Reginalem graciam cum favore: fideles nostri dilecti, vobis et vestrum cuilibet tenore presencium damus securitatem sine fraude et dolo, ita quod ad nostram maiestatem venire pacifice possitis³⁾, facta vestra disponere et demum libere recedere⁴⁾, salvis vestris rebus omnibus et personis. Harum quibus nostrum Sigillum appensum est testimonio litterarum. Datum in Grodek feria sexta proxima ante Dominicam Reminiscere⁵⁾ Anno domini Millesimo Trecentesimo LXXX^{mo} Septimo.

Oryginał na małej ćwiartce pergaminowej dobrze zachowany znajduje się w bibliotece hr. Włodz. Dzieduszyckiego we Lwowie. Na pasku pergaminowym zawieszona na czerwonym wosku wycięnięta, dość dobrze zachowana pieczęć królowej Jadwigi, taka sama jak u Żebrawskiego tabl. 16, nr. 43. Na odwrotnej stronie dwa dość świeże napisy, nie zawierające nic ważnego.

Dokument ten z kilku niedokładnościami wymienionemi poniżej drukował poprzednio już K. hr. Stadnicki „Synowie Gedymina“ II., 126; Supplementa ad Hist. Russiae Monumenta str. 131 i Dyon. Zubrzycki „Kronika miasta Lwowa“ str. 55. Mimo to podaję go tutaj jeszcze raz ponieważ wszystkie wymienione oddruki zawierają myłki.

XLI.

W Gródku 1. Marca 1387.

Dobiesław kasztelan Krakowski, Jan Sandomierski, Sędziwoj Kaliski, Spytko Krakowski wojewodowie, Drogosz sędzia Krakowski, Krzesław kasztelan Sandomierski, Krystyn z Ostrowa ochmistrz królowej i Gniewosz z Dalewic dają glejt posłom miasta i powiatu lwowskiego.

Nos Dobeslaus Castellanus Cracouiensis *), Iohannes Sandomiriensis, Sandziuogius

¹⁾ Zamiast *totique* wydruk. Stadnicki „Synowie Gedymina“ II. 126 „*totaeque*“, tak samo *Suppl. ad historica Russiae monumenta* p. 131 i Zubrz. p. 56. ²⁾ „*Lemburgiensis*“ wydruk. Stadnicki. ³⁾ „*possit*“ wydrukował Stadnicki, tak samo *Suppl. ad h. R. m.* p. 131 i Zubrz. p. 56. ⁴⁾ „*recedat*“ wydruk. Stadnicki, tak samo *Suppl. ad h. R. m.* p. 131 i Zubrz. p. 56. ⁵⁾ K. hr. Stadnicki: „Synowie Gedymina“ II., 126 błędnie datę tę rozwiązuje, pisząc 2. Marca zamiast 1. Marca; datę tę poprawił już Szajnoch, „Jadwiga i Jagiełło“ III. 273.

*) Dobiesław z Kurozwęk, herbu Poraj, kasztelan krakowski; Niesiecki V., str. 461. IX., str. 33.

Calisiensis ¹⁾, Spithco Cracouiensis palatini ²⁾, Drogossius Iudex Cracouiensis ³⁾, Crzesslaus Castellanus Sandomiriensis ⁴⁾, Cristinus de Ostrow magister curie Domine Regine Polonie, et Gneuossius de Daleuicze, promittimus tenore presentium terrigenis, consulibus totique communitati civitatis et districtus Lemburgensis pro omnimoda securitate, quod ad dominam nostram Reginam Polonie pacifice devenire possint, facta sua disponere, cum domina Regina et suis Baronibus loqui ac demum libere recedere, salvis suis rebus omnibus et personis. Harum quibus sigilla nostra sunt appensa testimonio literarum. Datum in Grodek feria sexta proxima ante dominicam Reminiscere Anno Domini Millesimo Trecentesimo LXXX^{mo} septimo ⁵⁾.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. XXV. U dołu na okrawkach pergami- nowych ósm pieczęci woskowych: 1) Poraj, z napisem: *S. Dobieslai de Curoswanki*; 2) Leliwa, z napisem: *S. Ioannis de Tarnow*; 3) Topor, bardzo uszkodzona; 4) Leliwa, z napisem: *S. d(omi)ni Spi(t)ko de Mellstein*; 5) Topor, z napisem: *S. Drogossii de Chroborz*; 6) Poraj, bez napisu w otoku; 7) Rawicz, z napisem: *S. Cristini de Ostrow*; i 8) Kościeszka, z napisem: *S. Gnewosii de Dale* (reszta odłamana).

XLII.

We Lwowie 8. Marca 1387.

Jadwiga królowa potwierdza prawa, wolności i przywileje miasta Lwowa z czasów Kazimierza Wielkiego i Ludwika, znosi cła i daniny po śmierci pierwszego nałożone, nareszcie ustanawia w nim skład soli i wszelkich towarów i zaręcza zachowanie praw Rusinom, Ormianoim, Saracenom,

Żydom i wszystkim w ogóle mieszkańców.

In nomine domini Amen. Decet quorumlibet principum legitimas actiones, preser- tim perpetuas scripturarum memorie commendare, ne per oblivionem possint aliqualiter in nichilum redigi et reduci. Igitur nos Heduigis dei gracia Regina Polonie Lithuanieque princeps suprema et heres Russie etc. ad universorum noticiam tam presencium quam futurorum volumus devenire: Quod considerata fidelitatis constancia ac diligencius inspectis fidelibus servicys, que circumspecti viri consules, cives totaque communitas civitatis nostre

¹⁾ Sędziwoj z Szubina, herbu Topor, wojewoda kaliskiego; Niesiecki IX., str. 98.

²⁾ Spytek z Melsztyna, herbu Leliwa, wojewoda krakowskiego; Niesiecki IX., str. 30.

³⁾ Drogosz z Chroborka, herbu Topor, sędzia krakowski; Szajnocha Jadwiga i Jagiełło III., str. 71.

⁴⁾ Krzesław z Kurozwęk, herbu Poraj, kasztelan sandomierski; Niesiecki V., str. 462.

⁵⁾ Porównaj dokument nr. XL.

Lemburgensis progenitoribus nostris et nobis exhibuerunt, ac in posterum exhibere prestans, dante domino, sunt parati, cupientesque de benignitate nostra ipsos prosequi gracia speciali, omnia et singula ipsorum iura, libertates, privilegia, que tempore Serenissimorum principium, dominorum Kazimiri avi nec non Lodouici genitoris, Vngarie et Polonie regum, nostrorum dilectorum, habuerunt, confirmamus, ratificamus et tenore presencium approbamus, in omnibus punctis et articulis perpetuo valitura. Adiungentes, quod nulli hominum in civitate vel ante civitatem Lemburgensem predictam, nulla omnino violencia, per quempiam quoquomodo debet fieri vel inferri; volumus eciam ut civitas nostra Lemburgensis predicta in suis metis et limitibus, prout in literis et privilegiis ipsius plenius conscriptum continetur, inconcusse beat permanere, et si aliquid predicte civitati aut civibus violenter abstractum existit seu ablatum, illa taliter ablata restituere volumus, que tamen dumptaxat¹⁾ in nostris manibus obtinemus²⁾; preterea volumus, ut omnia et singula thelonea et tributa post mortem Serenissimi principis domini Kazimiri, pie memorie olim Regis Polonie avi nostri carissimi, indebita et minus iuste per quempiam statuta omnia et totaliter deponantur. Statuimus insuper, quod depositio salis et mercimoniorum³⁾ in civitate nostra Lemburgensi prenotata fore beat, veluti tamen fuit temporibus ab antiquis⁴⁾; promittentes tenore presencium⁵⁾ omnes Ruthenos, Armenos, Saracenos et⁶⁾ Iudeos et quemlibet eorum in suis iuribus conservare. In quorum omnium premissorum evidens testimonium presentes⁷⁾ scribi fecimus nostrique appensione sigilli communiri. Actum Lemburge feria sexta⁸⁾ proxima post dominicam Reminiscere etc⁹⁾. Anno Domini Millesimo trecentesimo octuagesimo septimo. Datum per manus honorabilis viri Kelczonis prepositi sancte Marie in civitate Cracoviensi et cancellary aule nostre*).

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa Nr. XXVI. Pieczęć woskowa wisząca na sznurku jedwabnym z zielonych nici skręconym wyobraża na tle czerwonym odcisk pieczęci tej samej co u Żebrawskiego tab. 16. nr. 43.

¹⁾ „dumptaxat” nie ma w transs. Władysł. Jag. z 8. Marca r. 1424 (zob. nr. XCVIII). ²⁾ „obtinemus” w transs. retinemus. ³⁾ „mercimoniorum” w transs. omnium mercanciarum. ⁴⁾ Zamiast ustępu „veluti tamen fuit temporibus ab antiquis” napisano w transs. et permanere. Necnon per omnes et singulos mercatores et homines ab undecumque venientes cum eisdem non alibi, nisi in eadem civitate nostra perpetuis temporibus inviolabiliter teneri et observari, veluti fuit temporibus ab antiquis tentum et servatum. Nec eciam aliquis eorundem mercatorum inconsuetas et directas vias et transitus faciet vel audeat pertransire aut depositum facere earundem preterquam in dicta civitatis deposito generali easdem deponat. ⁵⁾ „presencium” w transs. presencium mediante. ⁶⁾ „et” nie ma w transs. ⁷⁾ „presentes” w transs. presentes literas. ⁸⁾ „sexta” nie ma w transs. ⁹⁾ „etc.” nie ma w transs.

* Dokument ten według kopii udzielonej przez D. Zubrzyckiego zamieściła komisja archeograficzna w Petersburgu w dziele: *Supplementum ad historica Russiae monumenta*, p. 132 z kilku myłkami. Prócz tego wydrukowano go podług niedokładnej kopii z metryki z niewłaściwem datowaniem w kodексie Muczkowskiego i Rzyszczewskiego (I. 252 i 253). Dokument ten potwierdził w Gródku dnia 18. Października 1387 r. król Władysław Jagiełło (zobacz w zbiorze i tomie tym nr. XLIV.) a prócz tego powtórnie przez mieszkańców bardzo sfałszowany (zobacz odmianki w notach podane i dokument nr. XCVIII. w tomie tym wydrukowany) w Krakowie 8. Marca r. 1424.

XLIII.

W Gródka 18. Października 1387.

Władysław Jagiełło potwierdza przywilej nadany Lwowianom przez Władysława Opolczyka w Staszku 9. Grudnia 1372 r.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Wladislaus dei gracia rex Polonie Lithuanieque Princeps supremus et heres Russie etc. Revera clemencia salvatoris humani generis imbecillitati, que decursu temporis et oblivionis errore plurimum obnubilatur, industriosum ad hoc indidit ingenium, ut actus suos, et signanter perpetuitatem continentem, consuevit literarum apicibus et fide dignorum testimonio perhennare, sane fidelium nostrorum civium tociusque universitatis civitatis nostre lemburgensis maiestati nostre oblata peticio continebat, quatenus literam Illustris domini Ladislai, ducis opoliensis etc., fratris nostri carissimi, maiori ipsius sigillo pendenti signatam, non rasam, nec viciatam, sed omni prorsus suspicionis vicio carentem, de nostre celsitudinis pietate solita, specialibus nostris literis innovare, ratificare et confirmare dignaremur. Cuius quidem litere tenor sequitur in hec verba:

Tutaj następuje przywilej Władysława Opolczyka z r. 1372 (zob. nr. XXI.) Potem brzmi potwierdzenie Władysława Jagiełły dalej:

Nos itaque predictorum civium ac tocius universitatis civitatis nostre lemburgensis iustis et honestis petitionibus graciosius acclinati, suprascriptam literam in omnibus suis punctis, clausulis, articulis et sentencys innovamus, approbamus, ratificamus et confirmamus presencium patrocinio mediante, decernentes eandem literam in eisdem suis punctis, clausulis et sentencys perpetuam obtinere roboris firmitatem. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum in Grodek¹⁾ ipso die beati Luce Ewangeliste Anno Domini Millesimo Trecentesimo Octuagesimo septimo, presentibus hys Iohanne Palatino Sandomiriensi et Capitaneo Russie, Nicolao Castellano Wislicensi et Marschalco curie nostre²⁾, Wlodcone Pincerna³⁾, Thomcone Subpincerna⁴⁾, Petro Schaffraniecz Subdapifero

¹⁾ Gródek, miasto powiatowe w obw. lwowskim.

²⁾ Mikołaj Toporeczyk z Ossolina kasztelan wiślicki; Bobrowicz u Niesieckiego I., str. 295. Według Szajnoch Jadwiga i Jagiełło II., str. 376 i nast. pisał się on też z Bogoryi i był kasztelanem zawichoskim, prócz tego piastował urząd marszałka.

³⁾ Włodko z Charbinowic, herbu Sulima, cześnik krakowski; Szajnocha Jadwiga i Jagiełło III., 116.

⁴⁾ Tomko z Wągleszyna, herbu Jelita, podczaszy krakowski, według Długosza *Historia X.*, 185 był on pod r. 1407: „*Castellanus Sandomiriensis et Capitaneus Maioris Poloniae*“.

Cracouiensi ¹⁾ et Iacussio de Medzwedz Vexillifero ²⁾ ac alys pluribus nostris fidelibus fidei dignis. Datum per manus Venerabilis Zacliffe prepositi Sandomiriensis, Aule nostre Cancellary fidelis dilecti.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. VIIIa. Na sznurku jedwabnym koloru czerwonego i zielonego zawieszona większa pieczęć królewska.

XLIV.

W Gródku 18. Października 1387.

Władysław Jagiełło potwierdza przywilej nadany Lwowianom przez królowę Jadwigę w dniu 8. Marca 1387 r.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Wladislaus dei gracia Rex Polonie Lithuanieque princeps suprēmus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: ex attente mentis consideracione perpendentes clare fidei firmam constanciam ac multe fidelitatis fructuosa servicia, quibus fideles nostri, cives et incole civitatis nostre lemburgensis in oculis nostre celsitudinis complacere studuerunt, et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterint se nobis reddere gracieiores, horum intuitu, ob ipsorum quoque instantissimas et iustas petitiones, quibus maiestati nostre operosius supplicarunt, cupientes ipsos specialium graciarum studys prosequi, literam Serenissime Domine Heduigis Regine, nostre conthorialis carissime, omni prorsus suspicionis vicio carentem, eius vero pendenti sigillo sigillatam, eisdem civibus datam, scriptam specialiter et concessam in omnibus ipsius punctis, articulis, condicionibus et clausulis approbamus, ratificamus, innovamus et confirmamus. Cuius quidem litere tenor sequitur in hec verba:

Tutaj następuje przywilej królowej Jadwigi z 8. Marca 1387 r. w zbiorze tym nr. XLII. Potem brzmi potwierdzenie dalej:

Ut autem huiusmodi nostra approbacio, ratificacio, innovacio et confirmacio robur obtineat perpetue firmitatis, presentes literas nostras memoratis civibus dari fecimus, nostri sigilli munimine roboratas. Actum in Grodek ipso die beati Luce Ewangeliste anno domini

¹⁾ Piotr Szafraniec, herbu Starykoń, podstoli krakowski, Niesiecki VIII., 504.

²⁾ Jakusz z Miedźwiedzia nieznany heraldykom. Niesiecki VI., 391 mówi, że „Toporeczykowie pisali się de Miedźwiec.“

millesimo trecentesimo octuagesimo septimo, presentibus Iohanne Palatino Sandomiriensi et Capitaneo Russie, Nicolao Castellano Wislicensi, Marschalco curie nostre, Wlodcone de Charbinowicze Pincerna, Thomcone de Wangleschino Subpincerna, Petro Schafffraniecz Subdapifero Cracouiensibus et Iacussio de Medzwedz Vexillifero ac alys multis nostris fidelibus fide dignis. Datum per manus venerabilis Zalicze Prepositi Sandomiriensis, Aule nostre Cancellary, fidelis dilecti.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XXVIa. Pieczęć woskowa wisząca na sznurku jedwabnym z nici różowych i zielonych skręconym wyobraża na tle czerwonym odcisk taki jak u Żebrawskiego, tab. 17, nr. 46.

XLV.

W Gródku 19. Października 1387.

Władysław Jagiełło potwierdza dwa przywileje dla Ormian wystawione przez królowę Elżbietę w r. 1379 i króla Ludwika w r. 1380.

Wladislaus dei gracia Rex Polonie Lithuanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis: Quomodo fideles nostri Armeni ad nostre Maiestatis venientes presenciam nobis cum magna instancia humiliterque suppli- caverunt, ut literas super iuribus ipsorum patentes Serenissimorum pie memorie Lodouici Regis et Elizabeth senioris Reginie olim Ungarie, Polonic etc. ratificare, confirmare et approbare dignaremur. Quarum quidem literarum prime tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis:

Tutaj następuje przywilej króla Ludwika z r. 1380, w zbiorze tym oddrukowany pod nrem. XXXI. Potem brzmi potwierdzenie:

Alterius vero tenor sequitur in hec verba:

Tutaj następuje przywilej królowej Elżbiety z r. 1379, w zbiorze tym oddrukowany pod nrem. XXIX. Potem brzmi potwierdzenie:

Nos vero iustis eorum petitionibus acclinati premissas eorum literas in omnibus earum clausulis, punctis et condicionibus universis innovamus, approbamus, gratificamus et tenore presencium confirmamus. Vobis igitur Capitaneo et eius voyevodis nostris fidelibus, qui pro tempore fueritis, nostris damus firmissime regalibus in mandatis, quatinus predictos Armenos in eorum iuribus, moribus et consuetudinibus universis stare et libere vivere permittatis, nullos modos et iura contra ipsos et eorum quemlibet statuere presu-

mentes, aliud pro gracia nostra facere non ausuri. Datum in Grodek in crastino¹⁾ sancti Luce Evangeliste Anno Domini Millesimo trecentesimo octuagesimo septimo Nostre Maiestatis sigillo presentibus subappenso.

W archiwum miasta Lwowa w kopiaryusz (nr. 223, str. 56 i 57) pisany na początku XV. wieku.

XLVI.

W Lublinie 29. Września 1388.

Władysław Jagiełło daje wójtostwo miastu Lwowu udzielając oraz rajcom władzę obierania wójta i warując sobie dwa denary dochodu z wójtostwa.

Wladislaus dei gracia Rex Polonie Lithuanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis, presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Ex attente mentis intuitu perpendentes clare fidei constanciam et multiplicium fidelitatum fructuosa servicia, quibus cives et incole civitatis nostre Lemburgensis nostri fideles dilecti Maiestatem nostram sunt plurimum constantibus animis venerati, et adhuc fideles famulatus multe diligencie conatibus nobis non desinunt exhibere, quorum intuitu prefatos cives et incolas civitatis nostre Lemburgensis specialis favoris prerogativa prosequi cupientes condicionemque ipsius civitatis nostre Lemburgensis volentes ex eo fieri meliorem, eidem civitati nostre Lemburgensi advocaciam nostram Lemburensem incorporamus, appropriamus, damus, adicimus et conferimus perpetuis temporibus duraturum, dantes et conferentes consulibus civitatis nostre Lemburgensis supradicte, qui pro tempore de consensu nostro constituti fuerint, plenam et omnimodam potestatem, advocatum eligendi, statuendi et subrogandi, iuxta ipsorum arbitry voluntatem, habilitate tamen persone ad officium huiusmodi advocacie cognita et valore, de qua quidem advocacia suisque proventibus duo denary pro nobis et nostro dominio cedere debeant perpetuis temporibus affuturis, pro quibus tollendis et colligendis nostrum hominem continue volumus deputari. Tercius autem denarius ipsius advocacie pro usibus et melioracione sepedicte civitatis nostre Lemburgensis et eius incolarum debet cedere exnunc et in ewum. In cuius rei testimonium et certitudinem planiorem presentes literas nostras fieri iussimus nostri pendentis sigilli munimine roboratas. Actum et datum in Lublin ipso dei beati Michaelis Archangeli Anno Domini millesimo trecentesimo octuagesto octavo.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XXVII. U dołu na okrawku pergaminowym zawieszona uszkodzona pieczęć woskowa królewska większa. Taka jak u Żebrowskiego tab. 17, nr. 46.

¹⁾ Zamiast „in crastino“ napisano w kopiaryusz „in Castro“.

XLVII.

We Lwowie 12. Lutego 1389.

Maternus, przeor konwentu Bożego Ciała Dominikanów we Lwowie i wikary ziemi ruskiej, zeznaję, iż otrzymał od rajców lwowskich wosk należący się mu na mocy testamentu Marcina z Wiszni, mieszkańców lwowskiego.

In nomine Domini amen. Anno nativitatis eiusdem Millesimo Trecentesimo Octuagesimo nono, indiccione duodecima, duodecima die mensis February, pontificatus sanctissimi in Christo patris ac domini nostri, domini Vrbani divina providencia pape sexti anno XII, hora tercia vel quasi in stuba pretory opidi lemburgensis, halicensis diocesis, in mei notary publici infrascripti et testium infrascriptorum presencia constitutus religiosus vir frater Maternus ordinis predicatorum prior conventui (*sic*) corporis dominici necnon vicarius terre Russie de voluntate et consensu capituli eiusdem conventui (*sic*) publice promisit et sponsavit (*sic*) tam presentibus quam futuris, literam presentem inspecturis: quod discretos viros consules lemburgenses, presentes necnon futuros, ab omni impetione, arrastacione omnium personarum cuiuscunque generis et status secularium vel spiritualium contra predictos consules se opponentes causa et ratione quatuor frusta cere continencia XLV lapides minus + *) besmeni, XII besmenos pro una marca, que a Martino de Wisna concivi lemburgensi ratione veri testamenti sunt legata, sub quavis forma coram quocunque iudice ecclesiastico vel seculari, tam in civilibus, quam in criminalibus sepedictos consules expurgare et exbrigare et quitos et indampnes reddere et tenere. Insuper predictus frater Maternus promisit, si contiguerit predictos consules ab aliquibus arrastare, tunc tot lapides cere fuse seu tot pecunias in depositum deponere ubicunque mandarent sepefati consules; ad maiorem evidenciam ac robur sigillum mei officij necnon conventus presentibus sunt appensa. Actum anno, indiccione, die, mense, hora, loco, quibus supra; presentibus discretis Viris Michaele notario civitatis, Paulo olym notario civitatis, Heynrico de Treblow, Andrea Somersteyn ad premissa vocatis, habitis et rogatis.

At ego Nicolaus Nicolai Korulini de Buthom Clericus Cracoviensis diocesis, publicus auctoritate imperiali notarius, premissis omnibus et singulis dum sic fierent et agerentur una cum pretactis testibus presens fui eaque sic fieri vidi et audivi et in hanc formam publicam redagi, signo et nomine consignavi in fidem et testimonium omnium premissorum.

*) Znak — jest właściwie średniołac. fert, niem. fierdung i oznacza ćwierć.

S. N.

Oryginał pergaminowy w arch. miasta Lwowa nr. XXIX. U dołu na okrągach pergaminowych dwie pieczęci owalne na czerwonym wosku wycisnięte. Pierwsza przedstawia osobę klęczącą z kielichem w ręku, nad nią baranek i krzyż, napis w otoku nieczytelny; druga konwentu Bożego Ciała Dominikanów przedstawiającą dwóch świętych podających sobie komunię z napisem w otoku: „S. Conventus lemburgensis ordinis predicatorum.”

XLVIII.

We Lwowie 29. Września 1389.

Władysław Jagiełło potwierdza nadanie Kazimierza W. z r. 1368 obdarzające miasto Lwów 100 łanami frankońskimi.

In nomine Domini Amen. Wladislaus Dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiavie, Litwanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres, Significamus tenore presencium tam presentibus quam futuris, quibus expedit universis: Quomodo fidelium nostrorum consulum et civium civitatis nostre Lamburgensis oblata peticio continebat: Quatinus de innata nobis clemencia literam Serenissimi Principis domini Kazimiri olim Regis Polonie ipsis concessam ratificare et confirmare dignaremur, cuius tenor sequitur in hec verba:

Tutaj następuje przywilej Kazimierza W. z 27. Lipca 1368 r. oddrukowany w tym zbiorze i tomie pod nrem. XIX. Potem brzmi potwierdzenie dalej:

Nos itaque iustis ipsorum peticionibus annuentes predictam literam in omnibus ipsius articulis, punctis et sentencys approbamus, ratificamus, innovamus et confirmamus, ipsam volentes obtinere robur perpetue firmitatis. Actum in Lamburga ipso die beati Michahelis (*sic*) archangeli Anno domini Millesimo Trecentesimo Octuagesimo Nono, presentibus Iohanne de Tarnow Pallatino Sandomiriensi, Dimitrio¹⁾ Vicethesaurario, Cristino de Ostrow²⁾, Nawogio de Lancawa, Michaelie de Buczacz³⁾ et Ieszcone Mazowita ac alys multis nostris fidelibus fide dignis. Datum per manus Venerabilis Domini Zalicze Prepositi Sandomiriensis, Aule nostre Cancellary, nostri fidelis delecti.

Oryginał pergaminowy dobrze zachowany w arch. miasta Lwowa nr. V. Na sznurku jedwabnym kolon zielonego i różowego zawieszona dobrze zachowana znana pieczęć majestatyczna Władysława Jagiełły. Dokument ten powtórnie potwierdził wraz z paru innemi król Zygmunt August w Piotrkowie na sejmie *feria tercia post festum sanctae Trinitatis* (11. Czerwca) 1555 r. (Arch. miasta Lwowa nr. Va.)

¹⁾ Dymitr z Goraja, herbu Korczak, podskarbi koronny. (Niesiecki IV., 184 i 187), był on później marszałkiem.

²⁾ Krystyn z Ostrowa, herbu Rawicz, ochmistrz król. Jadwigi. (Szajnocha. Jadw. i Jag. III., 71.)

³⁾ Michał z Buczacz, herbu Habdank. (Niesiecki II., 345.)

XLIX.

We Lwowie 29. Września 1389.

Władysław Jagiełło potwierdza własne swe nadanie udzielone pod mniejszą pieczęcią mieszkańców lwowskim w Lublinie 29. Września 1388 r.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Wladislaus dei gratia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Lithwanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres. Ad perpetuam rei memoriam. Significamus tenore presencium tam presentibus, quam futuris, quibus expedit universis, presentes literas inspecturis: Quomodo nostre celsitudini pro parte civium civitatis nostre lamburgensis, nostrorum fidelium dilectorum, oblata peticio continebat: quatinus literam nostram ipsis olim sub minori nostro sigillo datam non rasam, non cancellatam, sed omni prorsus vicio suspicionis caren-tem de innata nobis benignitate innovare, confirmare et ratificare dignaremur. Cuiusquidem litere tenor sequitur in hec verba:

Tutaj następuje przywilej Władysława Jagiełły z r. 1388, w zbiorze tym oddrukowany pod nrem. XLVI. Potem brzmi potwierdzenie:

Nos vero dictorum civium civitatis nostre lemburgensis iustis peticionibus benigne annuentes dictam literam ratam habentes atque firmam, ipsam innovamus, confirmamus et ratificamus tenore presencium mediante, decernentes ipsam literam in omnibus suis punctis, articulis, clausulis, condicionibus et sentencys universis robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum maius appensum est testimonio literarum. Actum in Lemburga ipso die beati Michaelis Archangeli Anno domini Millesimo Trecentesimo Octua-gesimo Nono, Presentibus Iohanne Palatino Sandomiriensi, Demetrio Vicethesaurario nostro, Cristino de Ostrow Magistro Curie Consortis Nostre, Nauogio de Lancawa Pincerna Cra-couensi, Michaele de Buczacz, Iaschkone Mazouita ac alys multis nostris fidelibus fide-dignis. Datum per manus honorabilis Zaclice Prepositi Sandomiriensis, Aule nostre Cancellary, fidelis nostri dilecti.

Oryginał pergaminowy dobrze zachowany w arch. miasta Lwowa nr. XXVII. Na sznurku jedwabnym czerwonym i zielonym zawieszona pieczęć majestatyczna bardzo dobrze zachowana.

L.

We Lwowie 1. Października 1389.

Władysław Jagiełło jednoczy Lwów z Koroną polską i przyczeka ziemię, obwód i miasto lwowskie zachować sobie, małżonce swej Jadwidze i potomstwu z niej równie jak i Koronie polskiej, nie dając rządów żadnemu księciu lub dostoynikowi.

In nomine domini amen. Vladislaus dei gracia Rex Polonie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyaue, Lithwanie Princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres. Ad perpetuam rei memoriam. Significamus tenore presencium tam presentibus quam futuris quibus expedit universis, presencium noticiam habituri: Quamquam Regalis dignitatis generosa sublimitas universis fidelibus, quos Regni sui latitudo complectitur, grata beneficia dignetur impendere, et tanto copiosius in subiectos sue largitatis propagare donaria, quanto ex huiusmodi largitione magnifica suis frequenter utilitates accrescere experitur, tamen ad illos qui per observanciam sincere fidelitatis Regio Culmini dignum prebent obsequium, specialis prerogativa favoris sue liberalitatis dexteram consuevit uberius inclinare, sane cupientes terras nostras Regni nostri Polonie in unione prospera et felice, que soliditatem Regnum terrarumque generat atque parit, ipsarum indigenas in statu bono et regimine salubriter conservare, consideracionis itaque nostre aciem sollicite convertentes ad sincere constantie atque multe fidelitatis obsequia, quibus cives et incole civitatis nostre Lemburgensis in conspectu nostre Maiestatis affectuosis conatibus multipliciter claruerunt, Quorum contemplacione, dictam civitatem nostram Lemburgensem ipsiusque cives et incolas Corone Regni nostri Polonie unimus, aggregamus perpetuis temporibus adiungentes, eandemque civitatem Lemburgensem et ipsius cives et incolas, sub proteccione nostra et Corone Regni nostri predicti volumus iugiter respirare. Promittimus insuper et spondemus, quod districtum, terram et civitatem Lemburgensem nulli ducum ac cuiquam hominum dabimus aut quomodolibet conferemus, sed eundem districtum ac civitatem lemburgensem pro Nobis et Inclita principe domina Hedwigi Regina Polonie, Consorte nostra carissima, nec non liberis nostris et Corona Regni Polonie tenebimus, habebimus et habere volumus temporibus perpetuis et in evum. Harum quibus sigillum nostrum maius appensum est testimonio litterarum. Actum in Lamburg feria sexta post diem beati Michaelis Archangeli Anno domini Millesimo Trecentesimo octuagesimo nono, Presentibus Iohanne Palatino Sandomiriensi et Capitaneo Russie, Demetrio Vice-thezaurario nostro, Cristino de Ostrow Magistro Curie Consortis nostre, Nawogio de

Lancawa Pincerna Cracouensi, Paschcone de Bogoria, Iohanne de Sprowa alysque multis nostris fidelibus fide dignis. Datum per manus Honorabilis Zacliffe Prepositi Sandomiriensis, Aule nostre Cancelary, fidelis nostri dilecti.

Oryginał znachodził się w arch. miasta Lwowa w fasc. 87, dziś jest w Wiedniu w c. k. archiwum domu, dworu i państwa, gdzie go przepisano. Dokument ten potwierdził na dniu 20. Października 1578 r. w Krakowie król Stefan Batory. Potwierdzenie to brzmi:

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitia, Kyouiae, Volhiniae, Podlachiae Liuoniaeque etc. necnon Princeps Transsiluaniae etc. Significamus his literis nostris quorum interest universis et singulis earum noticiam habituris: Productas et monstratas fuisse coram nobis ab internunciis civitatis nostraræ Leopoliensis, nomine Magistratus et omnium quoque civium eiusdem civitatis litteras Domini Wladislai Regis antecessoris nostri in charta membranea scriptas, et appensione sigilli maioris Regni munitas, integras, nulli vicio et sinistra suspicione obnoxias, supplicatumque nobis ab iisdem internunciis esse, ut eas ipsas litteras nos autoritate nostra Regia approbare et confirmare dignaremur. Hae vero hoc verborum tenore erant contextae:

Tutaj następuje przywilej z r. 1389 powyżej oddrukowany. Potem brzmi potwierdzenie dalej

Nos itaque etsi in Coronatione nostra faelici omnium subditornm nostrorum iura, libertates, immunitates, praerogativas, privilegia et quaevis indulta, tam publica quam privata, a divis antecessoribus nostris concessa, interposita religione iuris iurandi approbaverimus, eademque sancte nos semper servaturos litteris nostris suscepimus et promiserimus: secuti tamen vestigia divorum antecessorum nostrorum, quos privatum etiam litteris suis, subditis suis, de privilegiis et libertatibus illorum cavissemus illaque approbasse compertum habemus annuendum memoratae internunciorum civitatis Leopoliensis supplicationi nobis factae esse existimavimus, praeinsertas itaque litteras in omnibus earum partibus, quantum iuris publici rationes sinunt, autoritate nostra Regia per praesentes nostras litteras approbamus, confirmamus, ac ratas et gratas nos habere profitemur decernimusque easdem et omnia in illis comprehensa robur et pondus suum iustum ac debitum perpetuo obtinere debere. In eiusque rei fidem praesentes manu nostra subscriptissimus et sigillo Regni nostri muniri mandavimus. Datum Cracouiae die vigesima mensis Octobris, Anno Domini Millesimo quingentesimo septuagesimo octavo, Regni vero nostri Anno Tertio. Stephanus Rex subscriptus

U. Bech — Notarius.

Oryginał na pergamine w arch. miasta Lwowa nr. XXX. Pieczęć oderwana, pozostał po niej pasek pergaminowy.

LI.

W Rzymie 15. Maja 1390.

Bonifacy IX. papież nakazuje biskupowi przemyskiemu Erykowi, aby zjechał do Lwowa, miasto od interdyktu uwolnił i surowe śledztwo z arcybiskupem halickim Bernardem rozpoczęł.

Bonifatius episcopus servus servorum dei Venerabili fratri Episcopo Primisliensi salutem et apostolicam benedictionem. Pys suplicum votis hys presertim, per que salus animarum procuratur, libenter intendimus et volumus favorabiles inveniri. Dudum siquidem pro parte Bernardi Archiepiscopi Haliciensis exposito felicis recordationis Vrbano pape VI predecessori nostro, quod cum olim ecclesia Haliciensis consistens in Ducatu Russie, qui per clare memorie Ludouicum Regem Vngarie de manibus scismaticorum et infidelium ad fidem catholicam et obedientiam sancte Romane ecclesie de novo reductus fuerat, in potestate dictorum scismaticorum et infidelium tunc existens tanto tempore caruisset catholico antistite, quod ubi et infra quos confines consistebat dos ecclesie predicte de facili sciri non poterat, dilectus filius Nobilis Vir Ladislaus Opoliensis tunc Russie dux zelo devotionis fidei orthodoxe accensus opidum Rohagyn¹⁾ et castra Oleszko²⁾ et Tustan³⁾, in diocesi Haliciensi consistentia, cum districtibus, villis, bonis et eorum pertinentys universis ac unam domum sitam in superiori parte circuli opidi lamburgensis dicte diocesis iuxta confines eiusdem opidi cum omnibus iuribus et pertinentys suis necnon decimam theolonorum (*sic*) in eodem opido et decimam salis in Drohobicz⁴⁾ et in Sudaczoia⁵⁾ prefate diocesis tunc ad eundem Ducem iusto titulo pertinentia dicte Haliciensi ecclesie in dotem donatione perpetua et irrevocabili concesserat et donaverat, quodque limites diocesis predicte ac provincie dicte ecclesie ex eo discerni non poterant, quod predicti infideles et scismatici illarum parcum dictum ducatum ante redditionem predictam diutius occupaverant et detinuerant occupatam et quod debiti modus et forma divini officij celebrandi in eadem Haliciensi et cathedralibus ac alys sibi subiectis ecclesys dicte provincie non serva-

¹⁾ Rohagyn, Rochatyn, miasto powiatowe.

²⁾ Oleszko, Olesko, miasto w powiecie złoczowskim.

³⁾ Tustan, Tustań zamek w skale wykuty, dziś w ruinach pod wsią Urycz, tak zwany kamień pod Uryczem w powiecie stryjskim.

⁴⁾ Drohobicz, Drohobycz, miasto powiatowe.

⁵⁾ Sudaczoia, Žudaczów, Żydaczów, miasto powiatowe.

bantur nec suffraganei dicte Haliciensis ecclesie residebant in cathedralibus ecclesys supradictis, idem predecessor bone memorie Demetrio titulo sanctorum Quatuor coronatorum presbitero Cardinali, tunc Strigony commoranti, commisit, quatinus vocatis, qui forent evocandi, de premissis summarie, simpliciter et de plano ac sine strepitu et figura iudicy se diligenter informaret, et si per informationem huiusmodi inveniret donationem et concessionem predictas fuisse legitime factas, eas auctoritate apostolica confirmaret et nichilominus ea, que de bonis ad ipsam ecclesiam et eius dotem pertinentibus alienata vel occupata inveniret illicite vel distracta, ad ius et proprietatem ipsius ecclesie legitime revocare curaret ac diocesim et provinciam predictas eadem auctoritate limitaret et distingueret necnon modum et formam divini officii celebrandi in Haliciensi et in alys ecclesys predictis, qui in eis perpetuo deberent observari, eadem auctoritate ordinaret, disponeret et statueret, prout sibi secundum Deum videretur expedire, contradictores auctoritate apostolica, appellatione postposita, compescendo, prefatusque Archiepiscopus minus veraciter pretendens, quod dilecti filii Iudices, Proconsules, Consules et Iurati ac Universitas dicti opidi lamburgensis predictam domum tunc detinebant indebite occupatam, eosdem Iudices, Proconsules, Consules et Iuratos ac Universitatem super hoc petendo, eandem domum ad ius et proprietatem eiusdem Haliciensis ecclesie revocari coram eodem Cardinali dictarum literarum pretextu fecit ad iudicium evocari et licet predicti Iudices, Proconsules, Consules, Iurati ac Universitas essent super premissis stare iuri parati coram Cardinali prefato, tamen predictus Archiepiscopus lite huiusmodi coram eodem Cardinali sic indecisa pendente, in preiudicium litis pendentie huiusmodi in eosdem Iudices, Proconsules, Consules, Iuratos necnon in singulares personas huiusmodi Universitatis necnon parochiale ecclesiam eiusdem opidi occasione predicte domus interdicti sentencias de facto promulgabat ac ipsos Iudices, Proconsules, Consules, Iuratos ac personas excommunicatas ac Universitatem et ecclesiam predictos interdictos mandavit et fecit publice nuntiari de facto temere attemptando; et licet etiam predictus Cardinalis huiusmodi attemptata tanquam in preiudicium litis pendentie huiusmodi coram eo, ut prefertur, facta et innovata persuam sententiam, que nulla provocacione suspensa in erem transivit, iudicatam legitime revocasset ac subsequenter eundem Archiepiscopum, qui in prefixo sibi certo peremptorio termino competenti tunc expresso ad instantiam eorundem Iudicium, Proconsulum, Consulum, Juratorum ac Universitatis legitime citatum coram eodem Cardinali comparere contumaciter non curantem, propter huiusmodi eius contumaciam a divinis suspendisset, et successive huiusmodi eius crescente contumacia sibi ingressum ecclesie interdixisset et demum ipsum excommunicationis sententia innodasset ac ipsum suspensum et excommunicatum sibique ingressum huiusmodi interdictum fore mandasset et fecisset publice nuntiari; et licet etiam idem Archiepiscopus excommunicationis, suspensionis et interdicti

sententiarum huiusmodi in eum latarum, ut premittitur, indubitatam noticiam habuiset, ipse tamen Archiepiscopus in reprobrum sensum datus ac sententys ipsis vilipensis, eas per triennium et amplius sustinuit, prout sustinet, animo indurato reddire non curans ad ecclesie unitatem et etiam post et contra ipsas excommunicationis, suspensionis et interdicti sententias in contemptum clavum divinis se immisicut et immiscet officys ea publice celebrando, ymmo verius profanando, ac idem Archiepiscopus eosdem Iudices, Proconsules, Consules et Iuratos ac Uuiversitatem occasione predicte domus alias multipliciter vexare presumpsit hactenus et presumit, necnon iam per unum annum cum dimidio se ab eadem diocesi absentavit et in ea non resedit neque residet et etiam nullum officialem seu vicarium in spiritualibus ibidem hactenus deputavit, sed in partibus remotis et hincinde per mundum vagabatur et vagatur in preiudicium animarum subditorum eiusdem Archiepiscopi ratione ecclesie Haliciensis antedicte. Quare pro parte Iudicum, Proconsulum, Consulum et Iuratorum ac Universitatis predictorum nobis fuit humiliter supplicatum, ut eis de oportuno remedio in premissis providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati fraternitati tue per apostolica scripta mandamus, quatinus legitimis per ipsum Cardinalem super hys habitis servatis processibus, eos auctoritate predicta quotiens expedierit aggravare ac eundem Archiepiscopum, ut a vexationibus indebitis et temerarys huiusmodi omnino desistat, per censuram ecclesiasticam previa ratione compellas, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachy secularis, et nichilominus Rectori eiusdem parrochialis ecclesie pro tempore existenti, ut per se vel alium ydoneum sacerdotem, quem duxerit eligendum, omnes parochianos eiusdem ecclesie parrochialis a pecatis eorum, que sibi confitebuntur, preter quam in casibus sedi apostolice specialiter reservatis, quamdiu predictus Archiepiscopus in eiusdem suspensionis, interdicti et excommunicationis huiusmodi sententys, in eum, ut premittitur, latis, perstiterit et extra dictam diocesim taliter evagatur, ut prefertur, absolvere possit eadem auctoritate concedas. Non obstantibus tamen felicis recordationis Bonifacy pape VIII predecessoris nostri, in qua cavetur: ne quis extra suam civitatem et diocesim nisi in certis casibus et in illis ultra unam dietam a fine sue diocesis ad iudicium vocetur, seu ne iudices a sede deputati predicta extra civitatem et diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscunque procedere sive aly vel alys vices suas committere aut aliquos ultra unam dietam a fine diocesum eorumdem trahere presumant, et de duabus dietis in concilio generali, quam alys constitutionibus apostolicis contrarys quibuscunque, seu si eidem Archiepiscopo vel quibusvis alys communiter vel divisim a sede predicta sit indulatum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mencionem. Datum Rome apud Sanctum petrum in Idibus May Pontificatus nostri Anno Primo.

Oryginał pergaminowy w arch. miasta Lwowa nr. XXXI. U dołu na sznurku konopnym zawieszona pieczęć ołowiana po jednej stronie napis: **BONIFATIUS PP VIII**, a po drugiej dwie twarze z krzyżem po środku z napisem: **SPA. SPE.**

LII.

W Przemyślu 22. Grudnia 1390.

Eryk biskup przemyski wydaje wyrok w sprawie przeciw Bernardowi arcybiskupowi halickiemu.

Illustrissimo principi et domino Wladisla Polonie Regi necnon Reverendis in Christo patribus ac dominis dominis dei gracia Gneznensi et Pragensi Archiepiscopis ac Wratislawiensi, Olomucensi, Luthomyslensi, Misnensi, Cracouiensi, Wladislauensi, Plocensi, Poznaniensi (episcopis)¹⁾ ipsorumque et cuiuslibet ipsius in spiritualibus et temporalibus vicarys et specialiter discretis viris iudicibus predictorum Reverendorum patrum universisque et singulis Abbatibus, Prioribus necnon Kathedralium et Collegatarum Ecclesiarum ac Monasteriorum quorumcunque Prepositis, Decanis, Archidiaconis, Scolasticis, Cantoribus, Thezaurarys, Custodibus, Canonicis et Capitulis, Ministris generalibus, provincialibus, Vicarys, Custodibus, Comendatoribus predictorum et minorum ac Sancti Augustini fratrum et quorumcumque aliorum fratrum ordinum, Decanis ruralibus atque parochialium Ecclesiarum Rectoribus, Plebanis, Presbiteris, curatis et non curatis Vicarys, Capellanis, Altaristis et eorum loca tenantibus Clericis et Tabellionibus ac Notarys publicis ceterisque ecclesiasticis regularibus et secularibus exemptis et non exemptis per dictas provincias, civitates et dioceses et specialiter haliciensem diocesim ac alias ubilibet constitutis necnon illustribus principibus et dominis Tessinensi, Olschouiensi, Mazouensi ducibus ac Marchionibus Misnensi ac Morauiensi Burgravys et specialiter Capitaneo Cracouiensi, Lemburgensi, Haliciensi et in Luczko alysque principibus, comittibus, ducibus, baronibus, nobilibus, militibus, iusticiarys, iudicibus eorumque officialibus quibuscumqne quarumcumque provincialium et diocesum terrarum, civitatum, opidorum, castrorum, universitatum, communitatum ac villarum advocatis, magistris, civium scultetis, consulibus, proconsulibus, scabinis, civibus, opidanis, villanis, incolis, notarys et scribis et preconibus dictarum et quarumcumque aliarum civitatum, opidorum, castrorum, villarum, districtuum et locorum per provincias,

¹⁾ Wyrazu „episcopis“ nie ma w oryginale.

civitates et dioceses predictas ac alias ubilibet constitutis ac alys omnibus et singulis armigeris Christifidelibus tam in spiritualibus quam in secularibus ab ecclesia seu vestra Regia Maiestate civilem vel temporalem iurisdictionem recipientibus vel habentibus coniunctim vel divisim, quibuscumque nominibus censeantur, cuiuscumque preeminencie, excellencie, dignitatis gradus, status, ordinis vel condicionis existant et specialiter domino officiali decano et capitulo singulisque canonicis et personis dicte ecclesie Cracoviensis omnibusque alys et singulis, quorum interest vel intererit, et quem vel quos infrascriptum execucionis negotium tangit, concernit aut tangere seu concernere seu interesse poterit, nunc vel in futurum, et ad quem vel ad quos presens noster processus pervenit, seu cui aut quibus fuerit presentatus, aut per presentes fuerit requisitus seu requisiti fuerint coniunctim vel divisim, Ericus eadem gratia Episcopus Premislieus, executor unicus, cum illa clausula fraternitati tue per Apostolica scripta mandamus, scilicet a sede apostolica specialiter deputatus serenissimo Principi Wladislao Polonie Regi, Maiestati vestri Regni terrarumque vestrarum prospiciatis augmentum, ceterisque omnibus superius in specie et in genere nominatis, salutem et sinceram in domino caritatem et mandatis nostris ymo verius apostolicis firmiter obedire ad vestram et cuiuslibet vestram noticiam deducimus et deduci volumus per presentes: quod Reverendus in Christo pater dominus Bernardus haliciensis archiepiscopus quasdam literas sanctissimi in Christo patris et domini domini Urbani olim pape sexti eius vera bulla plumbea in cordula canapis, more Romane curie bullatas, salvas, sanas, integras omniisque prorsus (vicio¹⁾) et suspicione carentes Reverendissimo in Christo patri et domino domino Demetrio titulo sanctorum quatuor coronatorum Cardinali iudici et commissario pro parte Bernhardi antedicti una et Iudicis et iuratorum opidi lemburgensis parte ex altera, presentavit, inter cetera continentur, ut ea, que de bonis ad ipsam haliciensem ecclesiam et eius dotem antiquius pertinentibus alienata vel occupata inveniret illicite vel distracta, ad ius et proprietatem ipsius Ecclesie legittime revocare procuraret; idem archiepiscopus minus veraciter pretendens, quod sagaces et circumspecti viri Iudex et iurati quandam domum dicti opidi lemburgensis, ad eius haliciensem ecclesiam spectantem, indebitate detinerent et occuparent, contra eosdem iudicem et iuratos petens sibi per predictum dominum Cardinalem litteras citatorias decerni, predictus vero dominus Cardinalis volens in huiusmodi negocio procedere secundum formam a sede apostolica sibi directam, contra predictos Iudicem et iuratos literas cum monitionibus ad instanciam et requisitionem predicti Bernhardi archiepiscopi decrevit et concessit; idem archiepiscopus, non attendens premissa, diversas excommunicacionum, suspensionum et interdicti sentencias huiusmodi, lite coram prefato Cardinali sic indecissa pendente, propria temeritate perperam iniuste

¹⁾ Wyrazu „vicio“ nie ma w oryginalu.

tamque nulliter et de facto protulit et eciam promulgavit, a quibus quidem sentencys ad prefatum dominum Cardinalem pro parte dictorum iudicis et iuratorum fuit legittime appellatum et adveniente termino huiusmodi appellacionis pro parte predictorum iudicis et iuratorum discretus vir Nicolaus, tunc pro plebanio se gerens lemburgensi, coram prefato Cardinali comparens et predicto domino Archiepiscopo, nec per se nec per procuratorem suum comparente, recepta cautione de parendo iuri, a dicto domino Nicolao nomine procuratorio, quo supra, ipsos iudices et iuratos absolvit ad cautellam a sentencys antedictis, si sentencie dici meruerunt, interdictum vero per predictum Archiepiscopum latum relaxavit in forma ecclesie consueta; demum instante nigro Conrado syndico Budensi, procuratore predicto legitimo prefatorum iudicis et iuratorum ac civium aliorum lemburgensium, predictum Archiepiscopum monuit canonice et moneri fecit idem dominus Cardinalis, ut ab iniurys prefatis studere et abstinere et sentencias per eum minus iuste latus revocare, alioquin si secus faceret, ipsum ad suam presenciam citari faceret; fuitque legitime citatus, ut ad iam diu clapsum terminum huiusmodi appellacionis coram domino Cardinali studeret legitime comparere, super premissis iusticie complementum recepturus; quo termino huiusmodi citacionis veniente, et dicto Archiepiscopo per se vel procuratorem suum legitimum minime comparente, et sentencias predictas nulliter et de facto latus revocare non curante, ymo eas aggravante et alia plurima attemptante, instante eodem prefato procuratore pro parte dictorum iudicis et iuratorum et aliorum civium dictique Archiepiscopi non comparente, contumacia accusata quo ad actum et terminum huiusmodi eius, exigente contumacia reputavit eum non immerito contumacem ipsumque ob premissam contumaciam prefatis iudici et iuratis huiusmodi causa contumacie condempnavit, in expensis sibi huiusmodi taxacione expensarum in posterum reservata, revocans memoratus dominus Cardinalis in irritum et inane dictas excommunicacionum et interdicti sentencias et alia per ipsum Archiepiscopum in priudicium huiusmodi litis attemptata. Et licet prefatus dominus Cardinalis et Iudex propter huiusmodi suam notoriam et manifestam contumaciam coram prefato domino Cardinali sufficienter probatam ad sentenciam excommunicacionis contra eundem Archiepiscopum procedere potuisse, ipse tamen eius pontificali dignitati deferens, in hac parte prefata eius exigente contumacia et predictorum iudicis et iuratorum instanciam memoratum dominum Archiepiscopum ab ingressu ecclesie suspendit in scriptis, tam diu donec eius et sancte matris Ecclesie humiliter pareret mandatis fuitque et est ab huiusmodi ingressu ecclesie suspensus, prout dictus dominus Cardinalis nobis et alys in virtute sancte obediencie et censure ecclesiastice in nos et quemlibet nostrum districte precipiendo mandavit, quatinus infra sex dierum spaciū a die presentacionis aut requisiacionis presencium nobis et nostrum cuilibet faciendum, ita quod unus alium non exspectaret nec unus pro alio se excusaret, ad ipsum dominum Archiepiscopum per nos, alium

seu alios, si eius presenciam comode et secure habere possemus, alioquin ad eius haliciensem ecclesiam et alias, ubi expediens esset, accederemus et predictas literas et mandata huiusmodi ad ipsius domini Archiepiscopi et aliorum quorum interesseret noticiam indubitatam, deduceremus, quod si prefatas domini Cardinalis sentencias, quod absit, sustineret et per eum temere attemptata revocare non curaret, animo indurato per continuos novem dies, quorum tres pro primo, tres pro secundo et reliquos tres pro tercio et peremptorio termino, eidem assignavit; extunc ad ulteriorem ipsius aggravacionem vellet procedere, iusticia mediante, subsequenter instante Magistro Conrado Henrici, procuratore legitimo predictorum iudicis et iuratorum, et dictas sentencias contra predictum Archiepiscopum in prioribus dicti domini Cardinalis processibus promulgatas aggravari, postulante in eiusdem Archiepiscopi contumaciam, servatis servandis ipsum finaliter et in scriptis idem dominus Cardinalis suspendit a divinis, nobis iterum et alys in virtute sancte obediencie penis et censure ecclesiastice mandans, quatinus nos, vel alter nostrum, qui presentibus foret requisitus, infra sex dierum spaciū a die requisitionis huiusmodi continue computandum, quorum sex dierum duos pro primo, duos pro secundo et reliquos duos pro tercio et peremptorio nobis et cuiilibet nostrum assignavit, quatinus ad dictum dominum Archiepiscopum, si eius presenciam comode et secure habere possemus, alioquin ad ipsam ecclesiam haliciensem per nos vel alium seu alios ydoneos accederemus et premissa omnia eidem Archiepiscopo insinuaremus, quem et ipse dominus Cardinalis precisse et peremptorie monuit fuitque et est monitus per certos subexecutores, ut infra quindecim dierum spaciū a die notificacionis corundem mandatorum sibi facta, quorum quindecim dierum quinque pro primo, quinque pro secundo et reliquos quinque pro tercio et peremptorio termino et Canonica monicione eidem assignavit et eciam subexecutores dictorum mandatorum assignarunt, ut a dictorum iudicis et iuratorum et aliorum concivium manifesta iniuria desisteret per eumque, ut premittitur, temere attemptata revocaret et revocari faceret ac sancte matris Ecclesie et eiusdem domini Cardinalis in hac parte obtemperaret mandatis, debite absolucionis beneficium infra dictum terminum sibi procuraret, alioquin prout extunc et extunc prout exnunc dictorum quindecim dierum, Canonica monicione premissa, ipsum excommunicacionis vinculis finaliter et in scriptis enodaret fuitque et est per certos subexecutores enodatus, quos quidem sentencias excommunicacionum si scienter per alios quindecim dies animo sustineret indurato, prout sustinuit, extunc ad denunciacionem et publicationem dictarum sentenciarum solemniter, prout moris esset, procederent temporibus et locis optimis, fuitque et est solemniter per certos subexecutores ad denunciacionem et publicationem dictarum sentenciarum in predictum Archiepiscopum latarum processum; et nichilominus Iohannes Rutheni Rector parochialis Ecclesie sancte Marie in Lemburga procuratorio nomine iudicis et iuratorum aliorumque civium in Lemburga haliciensis diocesis

quasdam literas apostolicas graciā et iusticiā concernentes domini nostri domini Bonifacy pape noni moderni eius vera bulla plumbea in cordula canapi more Romane Curie bullatas, salvas, sanas et integras non viciatas nec in aliqua earum parte suspectas nobis coram notario publico presentavit et testibus infra scriptis nos cum ea, qua decuit, reverencia noveritis receperisse et Nicolao notario nostro subscripto ad publicandum et perlegendum deditis fueruntque de verbo ad verbum nobis publicate per omnia in hunc modum.

Tutaj nastepuje breve papieza Bonifacego IX. z r. 1389, oddrukowane w zbiorze tym pod nrem. LI. Potem brzmi wyrok biskupa Eryka dalej:

Post quarum quidem literarum apostolicarum presentacionem, receptionem et publicationem fuimus per predictum Iohannem procuratorio nomine iudicis et iuratorum predictorum debita cum instancia requisiti, ut ad execucionem dictarum literarum apostolicarum nobis, ut premittitur, directarum et ad aggravacionem, reaggravacionem dictorum domini Demetry Cardinalis antedicti processuum, tociens quociens opus esset, ac brachy secularis invocationem contra memoratum dominum Bernhardum halicensem Archiepiscopum eiusque fautores contra mandata apostolica eidem faventes et adherentes et alios quoscunque contradictores et rebelles procedere et exequi litterasque denunciatorias, aggravatorias et reaggravatorias, tociens quociens opus esset, cum invocatione brachy secularis auxili decernere et concedere dignaremur iuxta earundem literarum apostolicarum formam et tenorem. Nos igitur Ericus Episcopus prefatusque executor attendentes, quod iusta petentibus non est denegandus assensus, volentesque mandatis apostolicis nobis in hac parte directis obediē ēaque, quantum possumus, debite execucioni demandare, ut tenemur, ut priores dicti domini Cardinalis processus suum debitum sorciantur effectum et ut presumptores huiusmodi a similibus arcentur abstinere, ne ipsorum facti perversitas alys trahatur in exemplum, et ut quem vel quos timor dei a malo non revocat, saltim cohercat severitas ecclesiastice discipline, forma igitur dictarum litterarum apostolicarum diligenter attenta, et de omnibus et singulis contentis in primis eiusdem domini Cardinalis processibus ac eorumdem execucionibus inquisitione facta diligent, invenimus dictum Bernhardum halensem Archiepiscopum sentencias suspensionis, interdicti et excommunicacionis in eum per dictum dominum Cardinalem, ut premittitur, latus, dampnaliter incurrisse, prout hec omnia et singula ex dicti domini Cardinalis et iudicis presencium suprascriptorum processibus, eius vero sigillo sigillatis eorumque execucionibus et publicis instrumentis plenius continetur; et ne idem Archiepiscopus sic excommunicatus et denunciatus de sua malicia glorietur, et ut ipsius periculosa comunio a Christifidelibus cauius evitetur, ac ut ipse rubore et verecundia suffusus ad humilitatis graciā et reconciliacionis effectum facilius inclinetur,

vos et quemlibet vestrum, qui presentibus fueritis seu aliquis vestrum fuerit requisitus seu requisiti, requirimus et monemus vobisque supra et infrascriptis coniunctim et divisim precipimus et mandamus: quatinus accedatis et quilibet vestrum accedat, ubi propter hoc et fuerit accedendum, et specialiter Nicolaum Capricornu alias Koszlarogy plebanum in Halicz ceterosque omnes et singulos predicti Archiepiscopi excommunicati et denunciati consanguineos, propinquos, amicos, socios, vicinos, fautores et notos universosque Christifideles, clericos et laicos, mares et feminas utriusque sexus hominem in specie et genere auctoritate nostra ymo verius apostolica moneatis et requiratis, quos et eorum quemlibet tenore presencium requirimus et monemus eisque et eorum cuiilibet coniunctim et divisim in virtute sancte obediencie et sub infrascriptis sentenciarum penis districte precipiendo mandamus: quatinus ipsi omnes et singuli ac quilibet eorum infra sex dierum spaciun post monitionem et requisicionem huiusmodi ipsis aut eorum (cuiilibet)¹⁾ factam inmediate sequencium, quorum dierum duos pro primo, duos pro secundo et reliquos duos dies pro tercio et peremptorio termino ac canonica monitione premissa, eis et eorum cuiilibet prefigimus et asignamus a dicti Bernhardi Archiepiscopi excommunicati et denunciati participacione et comunione qualibet desistant et quilibet eorum desistat penitus et omnino, nec cum eodem domino Archiepiscopo sic excommunicato et denunciato huiusmodi eius rebellione durante loquendo, comendo, labendo, coquendo, molendo, pistando, emendo, vendendo, hospitando, sal, aquam, cibum, potum, ignem seu alia vite necessaria prestando, auxilium, consilium vel favorem dando aut quovis alio humanitatis solacio, preter quam in casibus a iure permissis, participare vel communicare presumant vel presumat, priores dicti domini Cardinalis processus per hoc aggravando, quod si contraria fecerint seu alter eorum fecerit et a dicti Archiepiscopi sic excommunicati, denunciati et aggravati communicatione seu participacione non destiterint seu (alter) ipsorum (non)²⁾ destiterit, ut preferatur, penitus et omnino in predictum Nicolaum Capricornu et alios sic participantes et momitos, ut premittitur, dicto sex dierum termino elapso, in eos et eorum quemlibet exnunc prout extunc et extunc prout exnunc excommunicacionis sentenciam ferimus in hys scriptis in eos et eorum quemlibet sic temere participantem, ac eciam enodamus ipsosque et quemlibet ipsorum taliter communicancium excommunicatos fore, publice denuncciamus per presentes contra alios iuxta canonicas sanxiones, prout iusticia suadebit, processuri. Quos omnes et singulos et eorum quemlibet sic et in specie et nominativum per nos monitos ex tunc singulis diebus dominicis et festinis in vestris Ecclesys, Monasterys, Conventibus et Capellis et alibi ubi expediens fuerit et requisiti fueritis vel alter vestrum fuerit requisitus

¹⁾ Wyrazu „cuiilibet“ nie ma w oryginalu.

²⁾ Wyrazów „alter“ „non“ nie ma w oryginalu.

coram populo fideli accensis candelis extinctis et in terram projectis ac pulsatis campanis excommunicatos fore publice denuncietis et denunciari faciatis, quousque super premissis aliud a nobis aut superiori nostro habueritis in mandatis, verum si forte, quod deus avertat, idem excommunicati, denunciati et aggravati superius in specie et in genere et quicunque aly, inobedientes et rebelles pharaonis imittantes, duriciam more surdis aspidis aures suas obturantes, huiusmodi penas et sentencias per alias sex dies prefatos, sex immediate sequentes, animis obtusis sustinuerint induratis vel corum alter sustinuerit et ad unionem sancte matris ecclesie redire contempserint, quia tunc crescente contumacia merito crescere debet et pena, extunc volumus et dicta auctoritate apostolica predicta vobis omnibus et singulis predictis, quibus presens noster processus dirigitur, seu qui requisiti fueritis vel fuerit requisitus, sub dictis et infrascriptis sentenciarum penis districte precipimus et mandamus, ut quam diu excommunicati, denunciati et aggravati vel alter eorum in vestris seu alterius vestrum Ecclesys, Monasterys, Conventibus, Parochys, Capellis, Civitatibus, Suburbys, Villis vel locis alys moram aut domicilium traxerint seu traxerit, transitum fecerint vel fecerit, visi fuerint vel visus fuerit, et post recessum eorum vel alterius ipsorum abinde per tres dies servetis continue et servari faciatis strictissime ecclesiasticum interdictum, ac extunc cessetis et cessari faciatis penitus a divinis, causam huiusmodi cessacionis et interdicti populo nunciando cum inhibicione ecclesiastice sepulture, nullo super hoc alio recepto aut expectato mandato; quas quidem interdicti sentencias et censuras dictorum excommunicatorum, denunciatorum ac aggravatorum et eis adherencium per modum reaggravacionis dictorum domini Cardinalis et presencium nostrorum processuum in Ecclesias, Monasteria, Conventus, Parochias, Capellas, Civitates, Suburbia, Villas et loca alia huiusmodi singulariter in his scriptis ferimus et promulgamus, que interdicta exnunc prout extunc fore declaramus et denunciavimus per presentes priores domini Cardinalis et nostros presentes processus per hoc reaggravando. Denique si huiusmodi penas, sentencias et censuras supradicti excommunicati, denunciati, aggravati et reaggravati per alias sex dies dictos duodecim dies immediate sequentes sustinuerint seu alter eorum sustinuerit animo, quod absit, indurato, quia ubi tunc culpa exuberat debet et crescere pena, ne sic in derogacionem censure ecclesiastice pollulet tantus error in Christi populo Christiano, vobis universis et singulis predictis auctoritate predicta et supra et infrascriptis sentenciarum penis tenore presencium districte precipiendo mandamus: quantum quam diu predicti excommunicati, denunciati, aggravati et reaggravati seu alter ipsorum in vestris seu alterius vestrum Ecclesys, Monasterys, Parochys, Conventibus, Capellis, Civitatibus, Suburbys, Villis vel locis alys moram aut domicilium traxerint seu alter eorum traxerit, transitum fecerit aut fecerint, visus fuerit aut visi fuerint, post ipsorum et cuiuslibet eorum abinde recessum per sex dies immediate sequentes servetis

continue et servare faciatis, strictissime ecclesiasticum interdictum cesantes, ut supra, et cessari faciatis a divinis. Porro si supra dicti excommunicati, denunciati, aggravati et reaggravati aut eorum alter huiusmodi nostris mandatis, censuris et processibus, ymo verius apostolicis, infra sex dies dictos decem et octo dies inmediate sequentes parere contempserint seu neglexerint, quia tunc excommunicatis et ab unione sancte nostre Ecclesie precisis fructus beneficiorum ecclesiasticorum et aliorum officiorum sunt merito subtrahendi, ne ipsos ab ecclesia, quam contempnunt, refoveri contingat; ipsum Bernhardum haliciensem Archiepiscopum omnesque sibi contra nostra mandata, ymo verius apostolica, participantes a percepcione quorumcumque fructuum, reddituum, censuum et proventuum ad eius archiepiscopalem dignitatem, iurisdictionem aut officium pertinencium aliorumque, prout status eorum requirit, huiusmodi eorum rebellione durante, suspendimus ac suspensum et suspensos declaramus et pronuncciamus per presentes, mandantes et inhibentes omnibus et singulis Christi fidelibus et presertim in diocesi halicensi parochialium ecclesiarum, beneficiorum aliorum rectoribus singulis, arrendatoribus, reddituarys et detunarys earumdem ecclesiarum, beneficiorum et officiorum alysque clericis secularibus et regularibus ac laycis ubilibet constitutis utriusque sexus hominum cuiuscumque gradus, status, ordinis, conditionis vel preeminencie existant, in virtute sancte obediencie et sub excommunicacionis pena, quam in eos et eorum quemlibet inobedientes et rebelles, Canonica sex dierum monitione premissa, exnunc prout extunc et extunc prout exnunc singulariter ferimus in hys scriptis districte precipientes *), ne quis eorum dictis excommunicatis, denunciatis, aggravatis et reaggravatis huiusmodi eorum rebellione durante seu alteri eorumdem census, fructus, redditus et proventus seu obvaciones predictorum nec aliorum quorumcumque suorum beneficiorum et officiorum persolvant nec persolvi faciant, sed huiusmodi census, redditus, fructus, proventus et obvaciones penes se detinent et eos fideliter conservent, quoisque per nos vel superiorum nostrum de hys fuerit alter ordinatum seu aliud a nobis vel superiori nostro receperint in mandatis; alioquin omnes et singulos contrarium facientes

*) Dokument ten napisany na dwóch ogromnego formatu zszytych z sobą arkuszach pergaminu. Na szwie łączącym oba arkusze zas napisano w tem miejscu:

Et ego Nicolaus Zakouicz clericus Primisiensis, imperiali auctoritate notarius, facio fidem de connexione istarum duarum cuttium cum pressulis targam et XXIX foraminibus inferius colligatis, cum propter defectum targam tantam cutem habere non potui, in qua presens processus potuisse comprehendendi. Ideo ad evitandos obiectus et errores quosecumque me manu propria huic presenti cuti subscrispsi et alia huic euti annexe et condependent cum appensione sigilli Reverendi patris et domini domini Erici Episcopi Primisiensis ac executoris presentis processus in cordula sericea rubey et viridis coloris me eciam manu propria subscribendo ac presenti huic condependent signo meo, quo eciam talia utor consignando.

S.N.

prefatam excommunicacionis sentenciam per nos, ut prefertur, latam in scriptis ipso facto declaramus et denuncciamus incidisse per presentes, quos omnes et singulos in vestris Ecclesys, Monasterys et Conventibus, Parochys, Cappellis et locis alys, de quorum nominibus constiterit, sic excommunicatos nominatim et in specie denunccietis et publice denunciari faciatis. Ceterum vero, si forte, quod absit, excommunicati, denuncciati, aggravati et reaggravati predicti et quicumque aly contradictores seu rebelles predictorum mandatorum apostolicorum et processuum preacta nostra, ymo verius apostolica, monita, precepta et mandata aggravacionum, reaggravacionum, penas, censuras et sentencias, denuncciaciones in profundum malorum euntes spreverint et contempserint vel ad unionem sancte matris ecclesie reconciliacionis graciam et paricionem processuum et mandatorum apostolicorum predictorum redire (non¹⁾) curaverint, predictas penas, censuras, sentencias per sex dies prefatos decernet, octo dies immediate sequentes, sic excommunicati, aggravati, denuncciati et reaggravati a recto tramite deviantes et in erroris semitam incidentes, ad viam gracie redire non curaverint, animis induratis sustinuerint vel ipsorum alter sustinuerit, eum tunc nobis in exequendo ulterius dicta mandata apostolica mucrone non proficiente ecclesie temporalis gladius non immerito suffragetur, ut func per afflictionem corporum fons doloris scaturizans duricie cordis rigare et effectualiter ac salubriter temperare et diversis suis rivolis tormentorum in salutem animarum suarum defluere valeat, ut qui de malo ad bonum retrahi noluerint, forte timore domini iuxta dictum propheticum: Inopes et depauperati et in carceribus confusi ad cor redeuntes laudabunt nomen domini, maxime cum remedium aliud non reperiatur; Nos igitur Ericus Episcopus et executor prefatus volentes iustis animadvertere in eosdem aggravatos, denuncciatos et reaggravatos et contra ipsos et eorum quemlibet gravius et ad temporales penas, prout ex dictarum litterarum apostolicarum nobis presentatarum possimus et tenemur procedere, ut ipsorum digna correccio ceteris presumptoribus transeat in exemplum et ne eorum dampnanda perversitas inficiat alios Christi fideles per exempli proniciem in futurum, nam sacra pontificum prefulgens auctoritas ac regum et principum aliorum metuenda potestas, que ab ipso deo tamquam eorum principio processerunt, regum gubernacula huius mundi et eisdem mediator dei et hominum Ihesus Christus sic actibus proprys et dignitatibus distinctis officys, peccatis utriusque discernit, ut eciam Christiani reges et aly domini temporales pro eterna vita pontificibus indigerent et Pontifices et aly spirituales prelati pro cursu rerum temporalium regalibus auxilys uterentur, una enim potestas alia semper eat et ideo tenentur se eciam non inmerito ad invicem coadunare, ut contra rebelles inveniantur per ipsorum mutua auxilia forciores, et propterea eciam conditores sacrorum canonum non inprovide statuerunt,

¹⁾ Wyrazu „non“ nie ma w oryginalu.

ut si clerici in quibuscumque ordinibus vel dignitatibus constituti incorrigibiles fuerint excommunicari debeant, deinde crescente eorum contumacia anathematis mucrone feriri et postmodum, si in profundum malorum venientes redire contempserint, tum eciam non hesitat, quid ultra faciat, ne sic excommunicati, denunciati, aggravati et reaggravati possint esse perdicie plurimorum, contra ipsos seculare brachium invocetur, ut impleatur in ys, quod dicitur per prophetam: fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum et in retribucionem et in scandalum, obstruentur oculi eorum, ne videant et dorsa eorum semper incurva. Igitur illustrissimum principem et dominum dominum Wladislaum Regem Polonie omnesque alios et singulos superius tam specialiter quam generaliter nominatos Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, Piores, Officiales, Provinciales, Custodes, Canonicos, Presbiteros, ecclesiarum parochialium Rectores, Altaristas, Vicarios et Clericos universos et singulos aliasque personas ecclesiasticas quarumcumque ecclesiarum Capitullorum et Conventuum regularium vel secularium, exemptorum vel non exemptorum necnon dominos Duces, Marchiones, Langravios, Comites, Barones, Burgravios, nobiles dominos, milites et militares Capitaneos et officiales, Advocatos, Iudices Castrenses armigeros et Magistros civium, Ministros, Scultetos, Consules, Proconsules, Scabinos, Cives et Opidanos per predictas Gneznensem et Pragensem, Wratislauensem, Olomicensem, Luthomisliensem, Misnensem, Cracouiensem, Wladislauensem, Plocensem, Poznaniensem provincias, civitates et dioceses et alibi ubilibet constitutos et generaliter omnes alios et singulos cuiuscumque preeminencie, excellencie, dignitatis, status, gradus, ordinis vel condicionis tam in partibus Polonie, quam alibi ubilibet constitutos, Iudicia spiritualia et secularia gubernantes et regentes existunt, quibuscumque nominibus nuncupentur, qui temporalis glady Iurisdiccionem, usum et exercitium habent et exerceant, habere et exercere consueverunt et omnes alios et singulos, quibus presens noster processus dirigitur seu quibus ostensus, exhibitus aut presentatus fuerit, seu ad quem, seu ad quos alias eius indubitate noticia quomodolibet pervenerit, qui merito retribucionem huiusmodi sancte execucionis iusticie ab altissimo fore, desiderant fore participes, auctoritate apostolica nobis in hac parte concessa ortamus, rogamus, requirimus et monemus et nichilominus in virtute sancte obedientie et sub infrascriptis sentenciarum penis districte precipiendo mandamus: quatinus infra sex dierum spaciun post lapsum dictorum vigintiquatuor si predictos excommunicatos, denunciati, aggravatos et reaggravatos in vestris civitatibus, diocesibus, opidis, villis et alys locis videritis aut viderint, visi fuerint vel eorum alter visus fuerit, moram traxerint vel traxerit cum et quando per prefatos Iudicem et Iuratos vel eorum procuratores ad hoc constitutos et quodlibet premissorum fueritis requisiti seu aliquis vestrum fuerit requisitus, quorum sex dierum duos pro primo, duos pro secundo et reliquos duos dies pro tertio et peremptorio termino ac canonica monitione vobis universis et singulis assignamus, vos omnes et singuli supradicti

et quilibet vestrum et aly quicunque, ad quorum omnium et singulorum, ut ad nos et vestrum quemlibet et eorum cuiuslibet temporalitatem seu temporalis Iudicy cohercionem seu districcionem pertinet et spectat, in iuris subsidium et brachy secularis presidium, auxilium et adiutorium in virtute litterarum apostolicarum nobis, ut predictum est, presentatarum et directarum ad instanciam districti viri Iohannis Rutheni procuratoris nomine procuratorio dictorum iudicis et iurorum de Lamburga haliciensis diocesis predicte requirimus. Ita eciam quod in exequendo ea, que nobis auctoritate apostolica committendo precipimus, ut alter alterum vestrum non expectat nec unus per alterius negligenciam, tardacionem vel retardacionem se excuset, in premissorum vel subscriptorum execucionem nullatenus se retardet, prefatum Bernhardum halicensem Archiepiscopum ac omnes alios et singulos dictis mandatis nostris, ymo verius apostolicis, inobedientes, contradictores et eis non parentes seu contra ea et eorum aliquod consilium, auxilium vel favorem per se vel alium seu alios prestantes seu impeditentes, dantes seu prestantes, publice vel oculte, quacumque auctoritate seu pocius temeritate cuiuscumque status, gradus, ordinis, preeminentie aut condicionis existant, per invasionem, prescripcionem, capcionem, incarceracionem et detencionem omniumque et cuiuslibet ipsorum et ipsarum, in quantum tamen fieri potest, sine gravi lesione corporum ipsorum, seu eos et eas et eorum seu earum quemlibet vel quamlibet per invasionem bonorum suorum et suarum et cuiuslibet ipsorum seu ipsarum, eciam omnium et singulorum mobilium et immobilium ecclesiasticorum et mundanorum, ubicumque repertorum, capcionem, sequestracionem seu arrestacionem et quamcumque alias importunam ocupacionem et detencionem auctoritate apostolica et potencia brachy secularis procedatis, procedant et procedat, ipsos ac ipsas seu alterum vel alteram ipsorum seu ipsarum ac alterius eorumdem seu alterius earumdem personarum complicum et fautorum compellatis, compellant et compellat, capiatis, capiant et capiat, incarceretis, incarcerent et incarcerated, detineatis, detineant et detineat tam diu et quousque mandatis et processibus dicti domini Cardinalis ac nostris, ymo verius apostolicis, predictis humiliter paruerit dictasque sentencias excommunicacionum et interdicti in singulares personas iudicem et iuratos ac Ecclesiam parochiale minus iuste, perperam et inique in preiudicium viliter pendencie coram prefato Cardinali revocet aut revocare faciat ac plenam, debitam et expressam in premissis fecerit, idem archiepiscopus seu aly et alter eorum fecerint satisfactionem, bona quoque et res prefatorum sive prefatarum excommunicatorum et excommunicatarum per nos, sicut premittitur, capta, occupata, sequestrata, arrestata et retenta absque ulla diminucione eisdem iudici et iuratis predictis iniungentes auctoritate nostra, ymo verius apostolica, ut bona et res sic capta, ut supra, si nobis presentata fuerint eciam absque ulla diminucione detineatis tam diu quousque per nos vel superiorem nostrum de hys alias fuerit ordinatum. Quod si vos illustrissime princeps Wladislao ac Rex Polonie

executor iusticie presentis nostri processus et mandati nostri, ymo verius apostolici, transgressor, contradictor vel neglector fueritis, nos enim serenissimum principem et Regem iam prenominatum huiusmodi sentencys ligari nolumus, vobis ob Regiam Maiestatem vestram merito deferentes intuitu tamen iusticie ob sedis apostolice reverenciam vestramque Serenitatem ad prefatam execucionem in domino ortamur, verum si vos Reverendi patres Archiepiscopi, Episcopi vel aliqui seu aliquis vestrum in presenti negocio processuum huiusmodi contradictor, transgressor, neglector seu non factor aut transgressores, neglectores et contradictores fueritis vel fuerit repertus, prout superius vobis et cuilibet vestrum est comissum, et vos et vestrum quemlibet presens noster processus concernit seu concernere poterit, iuxta requisicionem dictorum iudicis et iuratorum vel procuratorum suorum contra ipsum vel eius tenorem publice vel occulte, directe vel indirecte attemptaveritis vel aliquis vestrum attemptaverit per nos vel alium seu alios, extunc vobis ob pontificalium dignitatum merita et reverencias, differentes vobis et vestrum cuilibet premissorum inobedientium dictis nostris mandatis, ymmo verius apostolicis, non parencium dicta sex dierum canonica monitione premissa, exnunc prout extunc et extunc prout exnunc ingressum ecclesie interdicimus in hys scriptis. Si vero huiusmodi interdictum per alios sex dies immediate sequentes sustinueritis aut alter vestrum sustinuerit dicta canonica monitione premissa in hys scriptis vos et vestrum quemlibet rebellem et inobedientem exnunc prout extunc et extunc prout exnunc suspendimus a divinis, verum si prefatas interdicti suspensionis sentencias per alios sex dies prefatas duodecim dies immediate sequentes animo, quod absit (indurato), sustinueritis vel alter vestrum sustinuerit dicta Canonica monitione premissa, in vos et vestrum quemlibet et quemcumque et quoscumque alios, superius tam in genere quam in specie nominatos, cuiuscumque auctoritatis, preeminencie, excellencie, dignitatis, status, gradus, ordinis vel condicionis existant seu existat, quibuscumque nominibus nuncupentur, transgressores, contradictores, neglectores, inobedientes aut rebelles seu transgressor, contradictorem vel neglectorem, inobedientem aut rebellem excommunicacionis sentenciam in hys scriptis exnunc prout extunc et extunc prout exnunc ferimus in hys scriptis et eciam promulgamus. Ceterum cum ad execucionem ulteriorem huiusmodi mandati apostolici faciendam alys nostris arduis negocys et presertim ecclesie nostre primisliensis predicte quoad presens non possumus personaliter interesse, venerabilibus viris, decanis, prepositis et capitulis ecclesiarum predictarum necnon archidiaconis, scolasticis, cantoribus, custodibus, parochialium ecclesiarum rectoribus seu plebanis, gardianis earundem ecclesiarum eisque et eorum cuilibet in virtute sancte obediencie et sub excommunicacionis pena iam late sentencie, quam in eos et eorum quemlibet dicta sex dies canonica monitione premissa, exnunc prout extunc et eciam extunc prout exnunc ferimus in hys scriptis, cum et quando predictos iudicem et iuratos vel procuratores eorum nomine requisiti fueritis vel alter vestrum fuerit requisitus, ea

que comittimus et mandamus eis et eorum cuilibet neglexerint vel distulerint, neglexit, distulit vel contradixit quomodolibet et implere districte precipimus, quod nos ipsi vel eorum alter dictas litteras apostolicas et hunc nostrum presentem proccessum dum et quando ipsum Bernhardum Archiepiscopum, ut premittitur, excommunicatum et denunciatum in vestris civitatibus, diocesis, opidis, suburbis, villis videritis vel alter vestrum viderit eidem publicandum et exequendum in omnibus, in quibus modo premisso decrevimus et presentibus decernimus; mandamus insuper vobis omnibus et singulis et quibuscumque alys subexecutoribus nostris sub dicta per nos lata excommuniacionis sentencia et sex dierum canonica monitione premissa, ne dum et ubi predictos iudicem et iuratos vel pro parte ipsorum fueritis requisiti seu alter vestrum requisitus fuerit, compellatis vos omnes predictos et singulos principes tam spirituales quam seculares, duces, comites, barones, nobiles milites ac militares ac omnes alios et singulos tam generaliter quam specialiter superius nominatos et quemlibet eorum, cui presens noster processus dirigitur, ut pro invocatione et subsidio auxili brachy secularis per se vel alium seu alios ydoneum vel ydoneos accederit vel accedat, tocens quo ciens opus fuerit et eciam oportunum, et predictas litteras apostolicas et hunc nostrum presentem processum et omnia et singula in eis contenta omnibus et singulis supradictis eidem Bernhardo Archiepiscopo, si eius presenciam comode habere poteritis, prout requisiti fueritis, seu alter vestrum fuerit requisitus, alias in Cuculnik *) villa, ubi habitare consuevit, et in loco magis insigni ipsius Archiepiscopatus videlicet in Lemburga ecclesia parochiali ibidem et in Halicz, unde idem Archiepiscopus ecclesiam kathedralem non habet, intiment, publicent, legant, moneant, requirant, denuncient ac intimari, presentari, legi, moneri, requiri et denunciari faciant seu alter eorum publicet, intimet, legat, moneat, requiret et denunciet, quos nos, predictis et eorum quemlibet monitionum et requisitionum terminis prefixis et elapsis, in dicto nostro processu et eius penis, censuris et sentencys astringi, artari et ligari volumus et constrictos, artatos et ligatos ac astrictum, artatum et ligatum decernimus et presentibus eciam declaramus; ac si eidem Archiepiscopo alysque omnibus et singulis et vestrum cui libet ac si vos dicte littere apostolice et presens noster processus eciam prescialiter et personaliter existeret intimatus et publicatus et nichilominus omnia et singula nobis in hac parte comissa, que in presenti negocio exequenda restant, plenarie exequantur et iuxta traditam a sede apostolica nobis formam, ita tamen quod idem subdelegati nostri vel eorum alter nichil valeat seu valeant in preiudicium dictorum iudicis et iuratorum quomodolibet attemptari nec in huiusmodi nostris aut aliquo de contentis in eisdem processibus et sentencys, per nos latis, relaxando, suspendendo vel revocando, aliquid possit imutare; in

*) „Cuculnik“ Kąkolniki miasteczko w powiecie rohatyńskim i dziś należące do rz. kat. arcybiskupstwa lwowskiego.

ceteris autem, que eisdem iudici et iuratis in premissis preiudicari possent, ab eisdem subdelegatis nostris et a quolibet eorum omnimodam auferimns et eciam denegamus potestatem. Volumus autem, ut quod per unum eorum incepit fuerit per alium seu alias ipsorum possit et valeat finire et terminare, licet inchoans nullo fuerit legitimo impedimento prepeditus, et si contingat nos in premissis in aliquo procedere, de quo nobis omnimodam reservamus potestatem, non intendimus propterea comissionem seu subdelegacionem nostram huiusmodi in aliquo revocare, nisi de revocatione huiusmodi in litteris nostris specialem et expressam fecerimus mencionem; per hunc autem nostrum processum et litteras apostolicas ac omnia et singula litteras, munimenta et instrumenta huiusmodi negotia concernentes seu concernencia volumus penes dictos iudicem et iuratos et eorum procuratores remanere, ne per nos seu vestrum alterum contra ipsorum voluntatem quomodolibet detineatur, contrarium vero facientes nostris sentencys, prout superius in scriptis late sunt, ipso facto volumus subiacere; mandamus tamen vobis, ut copias dictarum litterarum apostolicarum et presentis nostri processus detis eas potentibus, salvis tamen eorum sumptibus et processibus; et nichilominus vobis ecclesiasticis personis mandantes, quatinus in signum execucionis et observacionis presentis nostri processus et mandati sub dicta excommunicacionis pena per nos, ut premittitur, sigilla nostra presentibus apponatis, absolucionem vero et relaxacionem omnium et singulorum premissorum, qui prefatas nostras sentencias in prioribus dicti domini Cardinalis vel presentibus nostris processibus contentas vel earum aliquam directe vel indirecte incurrerunt vel incurrerint, nobis vel superioribus nostris tantummodo reservamus. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium huiusmodi nostras litteras ac presentes processus, moniciones, denuncciations, aggravaciones et reaggravaciones ac auxily brachy secularis invocationem in se continentes seu continens per notarium publicum infrascriptum subscribi et publicari mandavimus, nostri sigilli fecimus appensione muniri. Datum et Actum in Civitate Primisliensi in domo et minori stuba eiusdem nostre habitacionis Anno domini Millesimo Trecentesimo nonagesimo, Indicione XIII, die XXII Mensis Decembris, hora tertiarum vel quasi pontificatus prefati domini nostri domini Bonifacy pape noni Anno secundo, presentibus venerabilibus viris dominis Magistro Henrico Cantore ac Iohanne et Petro Canonicis Ecclesie Primisliensis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

S. N.

Et ego Nicolaus Zakouicz clericus Primisliensis, publicus imperiali auctoritate notarius, dictarum litterarum apostolicarum presentacioni et recepcioni et presentis processus decreto, mandatis, monicionibus sentenciarum, aggravacionum, reaggravacionum ac brachy secularis invocationi, subdelegacioni omnibusque alys et singulis suprascriptis una cum prenominatis testibus presens interfui eaque sic fieri vidi et

audi vi et de mandato Reverendi patris et domini domini Erici Episcopi Primisliensis, presentis processus executoris, presens publicum instrumentum, me occupato alys negocys, per alium fideliter scriptum, exinde confeci, publicavi et in hanc publicam formam redegi, hic me manu propria subscribendo signoque meo solito et consueto signavi una cum appensione sigilli prefati domini Erici Episcopi et executoris predicti rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum.

Oryginał na dwóch ogromnych razem zeszytych arkuszach pergaminowych w arch. miasta Lwowa nr. XXXIII. Na sznurku jedwabnym kolorów zielonego i czerwonego ovalna pieczęć na wosku czerwonym wycięsnięta przedstawiająca u góry siedzącego w infule i z pastorałem biskupa, na dole stojącego takiego samego biskupa, w otoku napis: *S. Erici dei gracia epi. primisliensis.*

LIII.

We Lwowie 27. Lutego 1392.

Jan z Tarnowa, wojewoda sandomirski i starosta ruski, poświadczająca sprzedaż wsi Malechowa przez Piotra Bloroka Michałowi Lambackiemu.

Iohannes de Tharnow, Palatinus Sandomiriensis et Capitaneus Russie, Significamus tenore presencium, quibus expedit universis: Quod accedens ad nostram nostrorumque assessorum presenciam honestus vir Petrus dictus Blorok, civis Lemburgensis, sanus mente et corpore, non compulsus, nec coactus, nec aliquo vicio erroris seductus, sed ex certa sciencia voluntateque ultronea, amicorum suorum fretus salubri consilio, villam suam Malechow¹⁾ sitam in districtu Lemburgensi eo iure et dominio, quo ipsam solus tenuit hactenus et possedit, pro se et suis heredibus legittimis nichil penitus reservando, Nobili Viro Michaeli Lambaczki et suis heredibus et successoribus legittimis pro triginta quatuor sexagenis grossorum numeri Ruthenicalis vendidit et perpetua donacione resignavit cum omnibus et singulis utilitatibus, redditibus, obvencionibus et emolumentis necnon agris, pratis, pascuis, silvis, rubetis, nemoribus, aquis et aquarum decursibus, necnon piscinisi, molendinis et omnibus limitibus et granicys, prout eadem villa Malechow superius dicta est longe vel late, circumferencialiter distincta per ipsum Michaelem Lambaczki superius nominatum eiusque heredes et successores legittimos habenda, tenenda, utifruenda ac eciam possidenda. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum in Lemburg ipso die Cinerum Anno domini M^o CCC^o nonagesimo secundo. Presentibus hys testibus domino Iacobo Archiepiscopo Halicziensi, Chodcone Loyovicz, Vascone

¹⁾ Malechów, wieś w powiecie i obwodzie lwowskim.

Wolczowicz, Michalcone Lovciczscki, Iohanne Mazowita de Iariczow, Paulo Condi notario civitatis Lemburg et alys quam pluribus fide dignis.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XXXVI. U dołu na jedwabnym sznurku z nici czerwonych i zielonych pieczęć woskowa na zielonym wosku wyciągnięta z herbem Leliwa i napisem w otoku: „*S. Iohannis heredis de Tharnow . . . Sandomiriensis.*“

LIV.

W Słomnikach 12. Września 1392.

Jadwiga królowa poświadczają, że Anna owdowiała Kołeczkowa sprzedała za trzydzieści grzywien dom swój w Krakowie położony Piotrowi wice-kustoszowi krakowskemu.

Heduigis dei gracia Regina Polonie princepsque Lithuaniae suprema et he(res) Russie etc. Significamus quibus expedit tenore presencium universis: Quod veniens nostre celsitudinis ad presenciam personaliterque cons(istens) honesta domina Anna reicta Koleczkonis domum suam sitam in platea porte Kazimiriensis sub Castro Cracouiensi, ab una parte aree ad ecclesiam sancti Egidy pertinentem et ab alia aree Prandothe dicti Lasska contiguam iuxtaque flumen ibidem sub Castro Cracouiensi fluentem residentem, cum omni iure, dominio hereditario ad dictam domum et ad ipsam pertinente, pro se nichil et suis affinibus reservando, fideli nostro Petro vicecustodi ecclesie Cracouiensis pro triginta marciis numeri et pagamenti polonicalium vendidit, omnemque hereditatem ac ius dicte domus coram nobis resignavit, dans et concedens eidem domino Petro vicecustodi plenam et omnimodam facultatem et potestatem dictam domum vendendi, arrendandi, donandi et in usus suos ac aliorum quibus donan(di, con)vertendi, ad libitum et placitum ipsius voluntatis. In cuius rei testimonium presentes scribi fecimus et sigilli nostri munimine rob(orari). Datum et actum in Słomnik¹⁾ feria quinta ante festum exaltacionis sancte Crucis Anno domini M^o CCC^{mo} nonagesimo secundo; Presentibus nobilibus viris Pascone de Bogoria tunc Magistrocurie locumtenente nostre, Petrassio Subdapifero de Szekocin, Iacussio de Boturzin Subcamerario et magistro coquine nostre, Kresslao Lopossinski, Nicolao filio Drogossy ac Nicolao Falcowski familiaribus nostris, testibus ad premissa fidedignis.

Oryginał na pergaminie w dwóch miejscach uszkodzony znajduje się w bibliotece Włodz. hr. Dzieduszyckiego, pieczęć oderwana, pozostała tylko pasek pergaminowy. Na odwrotnej stronie parę napisów nic ważniejszego nie zawierających.

¹⁾ Słomniki w dawnem województwie krakowskim, obwodzie i powiecie miechowskim.

LV.

We Lwowie 6. Listopada 1392.

Jakób arcybiskup halicki oświadcza jako zrzekł się dziesięciny snopowej od mieszkańców lwowskich, a przystał na wypłatę 6 groszy od łanu.

Iacobus Divina et Apostolice sedis providencia Sanete Haliciensis Ecclesie Archiepiscopus, Significamus cunctis presentibus et futuris noticiam habituris presencium, quibus expedit universis: Quod cum preclare memorie Kazimirus Rex Polonie partes Russie vicinas Regno Polonie, in quibus principes dominabantur et populi habitabant, non solum scismatici sed diversarum heresim erroribus irretiti pugnando viriliter contra eos de ipso-rum principum dominio dextera domini secum faciente virtutem, per suam et aliorum principum potentiam eripuerat et sibi et dicto Regno utique katholico acquisierat, tempore quoque acquisitionis huiusmodi et post ipsam multe persone utriusque sexus dictarum parcium ex gracia dei miserantis pereuncium animarum, dicti Regis nec non prelatorum ac clericorum et religiosorum virorum eiusdem Regni studiosa solicitudine, relictis scismate et erroribus prelibatis ad orthodoxam fidem et obedienciam ac unitatem sancte katholice et Apostolice Ecclesie converse fuerant et reducte, in eiusque devota perseverancia permanebant, fidem rectam sectantes ac obedienciam et unitatem sancte katholice et Appostolice Ecclesie observantes; idem quoque Rex Kazimirus cupiens tunc opidi Lamburga appellati, in predictis partibus Russie sui dominy consistentis, condicionem reddere meliorem et ut ad habitandum in predicto opido populus katholicus conveniens copiosius se locaret, incolis et inhabitatoribus loci et opidi memorati certa iura statuit atque tradidit, prout in predicti Regis Kazimiri privilegio ipsius magestatis sigillo roborato, pro tunc coram nobis demonstrato, plenius continentur et clarissim elucescunt, et quia pretactus Rex Kazimirus, ne incole sepedicti opidi censu annuo sibi et suis successoribus dando propter infertilitatem agrorum eidem opido circumiacencium plus debito gravarentur, de gracia Regia speciali censum levem et exilem sibi et suis successoribus singulis annis temporibus perpetuis dandum constituit, sex videlicet grossos pro censu regio, sex vero ratione decime de quolibet laneo sive manso attributo et emensurato opido sepedicto, Nos itaque sano pensantes animo et considerantes, quia nonnullae gentes diversorum generum lingwario in ibidem congregati, temere cecitatis erroribus et dampniosis velaminibus postpositis, ad orthodoxe fidei claritatem despecto perniciose credulitatis devio devota mentis devocione sunt conversi et iam per diuturnitatem temporis velud probati in fide sunt stabiles inventi et in eiusdem fidei exequendis actibus efficaces, et ne idem populus in fide

katholica sic congregatus, propter censum et decimarum agravacionem posset a fide orthodoxa apostolari volentesque voluntatem nostram voluntati Regis Kazimiri memorati et ipsius successorum conformare, quemadmodum in privilegio ipsius continetur, eciam agrorum, Lamburga opido predicto circumiacencium, infertilitatem attendentes, in sex grossis tantummodo de quolibet manso seu laneo opidi predicti, pro decima et ratione decime singulis annis nobis et nostris successoribus exsolvendis, volumus contentari, ipsamque solucionem decime, ut puta sex grossorum, ratam atque firmam habentes, prout a primeva fundacione opidi pretacti est instituta et per predecessores nostros collecta et recepta, nostros successores quoslibet presentibus astringimus et obligamus perpetuis temporibus taliter, ut prefertur, inviolabiliter observari. Super quibus voluntate et contentacione opidi predicti incolis et opidanis et alys ad ipsum opidum spectantibus, agros coletibus presentes nostras literas dedimus, nostri sigilli munimine roboras. Actum et datum in Lamburga ipso die beati Leonardi confessoris Anno domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo secundo, quo consecrationem et curam regiminis suscepimus pastoralis.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XXXVII. Na pasku pergaminowym zawieszona owalna pieczęć na czerwonym wosku wyciągnięta przedstawiająca Najśw. Pannę Marię z dzieciątkiem Jezus na ręku, przed nią klęczący biskup w infule, ornacie i z pastorałem. W otoku napis *S. Iacobi Archiepiscopi Haliciensis*. Na odwrotnej stronie pergaminu współczesny napis:

pro decima episcopali a laneo per VI grossos A. 1392.

LVI.

We Lwowie 30. Marca 1393.

Gniewosz z Dalewic, starosta ruski, oświadcza, że bracia Przedbor i Stanisław, synowce Lemberta, pogodzili się z sobą co do posiadania wsi Oświecy w ten sposób, że pierwszy odstąpił ją drugiemu.

Nos Gneuosius¹⁾, Capitaneus Regni Russie, Notum facimus, tenore presencium quibus expedit universis, presentem paginam inspecturis: Quod diu inter famosos et honestos viros Predborium et Stanislaum filiastros quondam Lemberti pro quadam villa nomine Woschuize²⁾ sita in districtu lemburgensi, materia questionis circa Nobilem Militem ac dominum dominum Iohannem, protunc Capitaneum Russie, fuisse exorta, et

¹⁾ Gneuosius, jest znany z historyi Gniewosz z Dalewic.

²⁾ Woschuize, Oświeca, wieś koło Zubrzy, w powiecie lwowskim dziś las pod tą nazwą.

per multos ac varios terminos voluta extitisset et indiffinita permansit. In termino autem peremptorio, per nos ipsis assignato, ad nostram personaliter accedentes presenciam idem Predborius, non compulsus, nec per aliquem dolum seductus, sed de bona animi sui deliberacione, vive vocis oraculo confessus extitit in hunc modum: Quod pro villa superius nominata Stanislaum atque heredes suos nunquam animo vellet perturbare et impedire, promittens insuper pro omnibus et singulis sue genoloye (*sic*) amicis: Quod Stanislaum sepius nominatum ac heredes et legitimos suos successores similiter nunquam debeant et valeant pro eadem hereditate Woschuice inquietare, infestare neque molestare dansque sibi et heredibus suis potestatem, facultatem super memoratam villam vendendi, commutandi, alienandi et in usus suos suorumque heredum pociorem convertendi. Quam quidem villam Stanislaus ac heredes et legitimi sui successores tenebunt, habebunt et iure hereditario sine omni impetione predictorum in perpetuum possidebunt. In cuius rei evidenciam cerciorem presentes sibi fieri iussimus nostri sigilli cum apposizione. Actum et datum in Lemburg in die Ramis palmarum Anno incarnationis domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo tercio, Presentibus validis ac nobilibus Militibus Domino Iohanne de Tharnauia ¹⁾, Benkone de Schabocruk ²⁾, Iaschcone Mazowsky, Michaele Labonsky, Miczkone Mazowsky, Ioscone de Wolkow ³⁾, Nicolao dicto bsdaczi ac alys quam plurimis fide dignis.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa dobrze zachowany, nr. XXVIII. Na pasku pergaminowym zawieszona była pieczęć, dziś zaginiona.

LVII.

We Lwowie 29. Maja 1394.

Mancyna z Konina, wojewoda lwowski, rozstrzyga spór między Olbrachtem Stolpsesem a Szymonem Mazowiczem o Łąkę Dubek, przyznając takową na własność pierwszemu.

Manczina, Heres de Conin, Voyevoda Lemburgensis, Significamus tenore presencium quibus expedit universis: Quod veniens ad nostram nostrorumque assessorum presenciam Honestus Vir Olbracht dictus Stolpszes, civis lemburgensis, et conquestus est iudicialiter coram nobis super Semon Ruthenum dictum Masovicz pro quodam prato dicto

¹⁾ Tharnawia, Tarnawa, wieś w powiecie liskim.

²⁾ Schabocruk, Źabokruki, wieś w powiecie bobreckim.

³⁾ Wolkow, Wolków, wieś w powiecie przemyślańskim.

Dubek, iacenti circa decursum aque Mokrzecz nuncupatum, et iam prefatus Olbracht Stolpszes multas et varias litis controversias in iudicys pro huiusmodi prato habuerat cum prefato Semon Masovicz. Extunc coram nobis utrisque partibus comparentibus idem Olbracht Stolpszes evidenter rationibus testimonioque sufficienti se ius habere ad huiusmodi pratum comprobavit. Tandem nos visa iusticia prenominati Olbracht dicti Stolpszes, sibi prefatum pratum, Nobiles ac Honestos Viros ad ipsum transmittentes, propter ulteriorem ac iniuriosam litis controversiam terminandam, fecimus cercius limitari, fossataque fodere et palos infigere terre, propter habendas sibi cerciores granices, predictumque pratum eidem Olbracht dicto Stolpsz (*sic*) adiudicavimus et adiudicamus presentibus mediante. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Lemburge feria sexta in crastino Ascensionis domini Anno domini Millesimo CCC^{mo} Nonagesimo quarto, Presentibus hys testibus Iohanne herede de Bancow ¹⁾, Bahramo Seczski, Stanislao Lambertovicz de Zubiza, Hannus Borslagar, Paulo cive de Colomia, Hannus Criczbork et alys quam pluribus personis fide dignis.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. XXXVIII. U dołu na okrawku pergaminowym pieczęć woskowa wisząca z herbem Rawicz. Napis w otoku: „S. Manczine de Konin.“

LVIII.

We Lwowie 5. Czerwca 1395.

Jakób, arcybiskup halicki, uśmierza spór pomiędzy miastem Lwowem a arcybiskupami halickimi o dom w rynku we Lwowie położony, zamieniając przed notaryuszem dom ten na inny przy klasztorze św. Krzyża, obok cmentarza franciszkańskiego położony.

In nomine domini Amen. Anno nativitatis eiusdem Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Quinto, Indicione tercia, die quinta Mensis Iuny, hora quasi nona, Pontificatus sanctissimi in Christo patris ac domini, domini Bonifacy noni, pape moderni, Anno sexto in lignea domo habitacionis Reverendi in Christo patris ac domini, domini Iacobi divina et apostolice sedis providencia halicziensis Archiepiscopi, ipsem pater et dominus in Christo Reverendus dominus Iacobus pretensus Archiepiscopus motus zelo iusticie acieque mentis diligenter perpendens, dampnis gravibus varysque laboribus, fatigis, sumptibus,

¹⁾ Bankow, dziś Pańkowce, wieś w powiecie brodzkim.

gravaminibus, que ex litigioso hominum anfractu, motu humane suggestionis sepius evenire consueverunt, cupiens paternalis affectionis obviare remedio, ne in futurum consules et universitas lamburgensis civitatis in debitis fatigis et displicencys gravarentur, In mea publici Notary infrascripti ac testium ad hoc notabiliter vocatorum presencia, prefatus dominus archiepiscopus omnibus generaliter et singulis litibus, causis, processibus, negocys, quibusvis dissensionum materys ipsis consulibus et universitati predictis pro quadam domo in circulo dicte civitatis sita, cuius fines inter domum curti Pauli et domum Petri Steyger contigue insistunt, per Reverendum in Cristo patrem ac dominum dominum Bernhardum, sancte recordacionis antecessorem suum proximum, motis et habitis, que et quas ipse dominus archiepiscopus premissus occasione domus prelibate habere posset, tacitis et expressis, non vi nec metus causa, nec aliqua fraude seu dolo ductus, sed de sua mera atque libera et spontanea voluntate cessit, renunciavit et destitut cum effectu, confitens et in veritate recongnoscens (*sic*), considerans itaque et attendens domus predicte incompetibilem adiacenciam necnon strepitum et tumultum, qui coram eadem perforizantes et permercantes singulis diebus committuntur (*sic*), cum consulibus et universitate prefatis occasione domus premissa, non vi metusque causa, nec dolo sive fraude aliqua, ut prefertur, sed de mera ac pura voluntate et de certa sui sciencia, propter carenciam capituli, quod tunc ob novam plantacionem sedem habere non potuit, veram atque racionabilem permutacionem se fecisse, et domum sue habitacionis circa claustrum Sancte Crucis, fratum Minorum cimiterio contigue sitam, pretextu domus prefata per modum legittime permutacionis seu camby nomine sedis et suo recepisse recongnovit (*sic*), reputans sibi ac sedi sue occasione domus prenotate effectualiter satisfactum. Et promisit itaque pretensus dominus Archiepiscopus michi Notario infrascripto, tamquam persone autentice, legittime stipulanti et recipienti, dictam cessionem, renuncciationem (*sic*), recongnicionem (*sic*), permutacionem ratam, gratam firmamque irrefragabiliter tenere et observare, nolens, quatenus dictas cessionem, renuncciationem, recongnicionem, permutacionem ullo unquam tempore nec per se, nec per aliam personam admissam seu admittendam aliquid attemptare, facere vel contravenire, sed eas in soliditate stabili et firmissimo robore valituras volens temporibus permanere. Super quibus omnibus premissis requisitus et rogatus per consules et universitatem predictos et de mandato prefati domini Archiepiscopi speciali presens publicum instrumentum manu propria confeci et Sigillo premissi domini Archiepiscopi ac meis consuetis infra positis ad maiorem evidenciam omnium prescriptorum consignavi. Actum anno, indiccione, mensis die, hora, loco, Pontificatu, quibus supra. Presentibus hys discretis viris domino Iohanne olim Rutheni (*sic*) plebano lamburgensi, Iohanne Stacheri altarista Cappelle beatorum Petri et Pauli apostolorum ad parochialem ibidem in Lamburga, Thoma prebendario ad Sanctam Katherinam de castro minori lamburgensi, Iacobo Rectore

hospitalis de ibidem, Martino protunc vicario conrate Russie ac fratre ordinis fratrum predicatorum, fratre Nicolao dicto Goltberger dicti ordinis predicatorum, Petro gardiano conventus lamburgensis de ordine fratrum minorum, viris religiosis et alys plurimis fidedignis.

S. N.

Et Ego Laurencius olim Didconis de Sandomiria Clericus dyocesis Cracouiensis, publicus auctoritate Imperiali Notarius unacum premissis testibus dictis omnibus permutacioni, recongnicioni, renuncciacioni, cessioni, ut premittuntur, presens interfui et ea dum sic fierent vidi et audivi et requisitus manu propria me subscribens in hanc publicam formam redigi, signo et nomine meis consuetis consignavi in testimonium omnium premissorum.

Oryginał na cienkim pergaminie starannie z wielu skróceniami pisany znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossol. Na pasku pergaminowym zawieszony ułamek pieczęci arcybiskupiej, na czerwonym wosku wycięniętej, tak drobny, że rozpoznać nie można, co na nim było. Na odwrotnej stronie napis prawie współczesny:

litera Instrumenti publici super omnium controversiarum sedacione pro domo Episcopi Leopoliensis 1395.

Dokument ten poprzednio już drukował z paru nieznaczniemi niedokładnościami Fr. X. Wolański, „Dod. tyg. do Gaz. Lwowskiej“, 1854, nr. 21 i 22.

LIX.

W Haliczu 16. Października 1395.

Władysław Jagiełło daje Kołomyi przywilej na targi tygodniowe co soboty i udziela tejże herb: głowę orla ukoronowaną.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad rei memoriam sempiternam. Cum Celsitudo Regum magnifica commodis subditorum merito debeat intendere et ea, que augmentum ipsorum recipiunt, diligent meditacione pensare, dignum arbitramur et congruum, ut que in commodum statuuntur perpetuum literarum apicibus et fidei signorum testimonio perhennentur; Et proinde nos Wladislaus dei gratia Rex Polonie Lithuanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis tam presentibus quam futuris, harum noticiam habituris: Quomodo civitatis nostre Colomia in terra Russie situate condicionem volentes facere meliorem, ac de fidelitatis constancia, cum eiusdem civitatis, tum nostrorum fidelium plurimum confisi ipsorumque et dicte civitatis

commodis et utilitatibus cupientes providere, forum septimanale ibidem statuimus, singulis septimanis die Sabbato temporibus perpetuis libere celebrandum, volentes et presencium tenore decernentes, quod omnes et singuli homines utriusque sexus et mercatores cuiuscumque status et condicione fuerint, cum ipsorum mercibus ad dictam civitatem nostram Colomia venire libere, ipsorum merces vendere et emere ac demum recedere valeant, quo ipsorum fuerit voluntatis. Quocirca vobis omnibus et singulis Capitaneis, Baronibus, Nobilibus, Tenutarys, Woiewodis ceterisque terre nostre Russie fidelibus et subditis firmiter precipimus et mandamus: Quatenus forum prefatum contra nostri decreti presentis voluntatem impedire nullo modo presumatis. Preterea volentes prefatam civitatem nostram Colomia prosequi favoribus gracie specialis, et ut honoribus et consuetudinibus, prout alie nostre civitates, frui valeat et gaudere, arma seu clenodium dicte civitati Colomia, vide licet caput aquile Regio diademate coronatum damus, donamus et concedimus, in sigillo communitatis temporibns perpetuis deferendum. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum in Halicz ipso die sancti Galli confessoris Anno domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo quinto, Presentibus validis Iohanne de Tharnow Palatino Sandomiriensi et Capitaneo Russie, Petro Kmita Castellano Lublinensi, Drogosio Iudice Cracouensi, Demetrio Marsalco curie nostre, Gneusio de Daleuicz et Iohanne de Oliesnicza, et alys nostris fidelibus fide dignis. Datum per manus Venerabilis Zacliffe aule nostre cancellary fidelis dilecti.

Z kopiariusza nr. 223, str. 145 i 146 w arch. miasta Lwowa, odpis z początku XVI. wieku

LX.

W Medynicy 30. Października 1395.

Władysław Jagiełło darowuje Jachnikowi zwanemu Dziewczka ze Sosweszowa miasteczko królewskie Zarszyn i wieś Długie, w ziemi sanockiej położone.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Wladislaus dei gracia Rex Polonie, Lithuanieque Princeps Supremus et Heres Russie etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis, tam presentibus, quam futuris, presencium noticiam habituris: Quod mente sollicita attendantes multiplicita fidelitatum studiosa obsèquia, quibus celsitudini nostre Iachnik dictus Dzeweczka *) de Schosueschow, fidelis noster

*) Herbu Syrokomla, pisze Paprocki Herby Rycerstwa p. 858, używają Dziewczkowie, w grodzieńskim powiecie, mężczyźni znaczní.

dilectus, complacuit, et inantea aucto fidelitatis studio complacere poterit prestancius in futurum, Horum itaque intuitu volentes sibi graciā facerē specialem, sibi et suis successoribus legittimis Opidum nostrum Regale Szarschin cum Suburbio et villam nostram Dluge ¹⁾) volgariter dictam, situatas in terra nostra Sanocensi, cum omnibus et singulis censibus, fructibus, redditibus, agris, pratis, campis, silvis, pascuis, nemoribus, gays, rubetis, virgultis, borris, quercetis, mellificys, paludibus, lacubus, aucupacionibus, venacionibus, molendinis, emolumentis, aquis et aquarum decursibus, obvencionibus et appendys universis, quoquenque nomine vocitentur, ad dictum opidum, suburbium et villam predictam quomodolibet spectantibus, prout in suis metis et gadibus longe lateque ab antiquo circumferencialiter sunt limitata et distincta, prout eciam hocipsum opidum, suburbium et villam possedimus et tenuimus soli nos, Iuribus tamen nostris Regalibus et Exaccionie dicta vulgariter Podymczyna in dictis Opido, Suburbio et villa semper salvis, que pro nobis et nostris successoribus in eisdem reservamus, prefato Iachnikoni et suis successoribus legittimis donamus, conferimus et damus de nostra gracia speciali, per ipsum Iachnikonem et suos legittimos successores in perpetuum tenendum, habendum, donandum, utifruendum, vendendum, commutandum, alienandum et perpetuis temporibus possidendum ac ad usus quoslibet suos et successorum suorum beneplacitos quomodolibet convertendum, prout sibi et suis successoribus melius, conveniens et efficacius videbitur expedire, Constituentes ipsum Iachnikonem et suos successores in dictorum Opidi, Suburby et ville veros heredes, dominos legittimos et perpetuos possessores, Hoc tamen intericto, quod ydem Iachnik et sui successores legittimi nobis et nostris successoribus ad quamlibet Expedicionem cum una lancea et tribus sagittarys iuxta terre nostre Russie consuetudinem, prout Terrigene nostri Sanocenses servire consueverunt, tenebuntur servire et sint assicti (*sic*) de Opido, Suburbio et villa memoratis. Harum quibus Sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Datum in Medinicza ²⁾ in vigilia Omniumsanctorum (30. Października) Anno domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Quinto. Presentibus nostris fidelibus Petro Kmithe Castellano lublinensi, Iohanne de Olessnicza, Grothcone de Ianowicze, Abraham de Rudno, Iohanne Campsky et Mszurca Magistro Coquine nostre ac alys multis nostris Militibus fidelibus, testibus fidedignis ad premissa.

Oryginał na pergaminie w bibliotece wszechnicy lwowskiej. Pieczęć wraz z sznurem, na którym wisiała, oderwana. Na odwrotnej stronie pergaminu napis:

cum omni iure nihil pro se et successoribus suis reservando. A wždy owiesz dziszyą panowie starosthowie wyciągają s poddanych naszych, nescitur quo iure. Datum Anno 1536. I die marcy.

¹⁾ Zarszyn, miasteczko w sanockim powiecie; Długie, wieś w tymże powiecie do zarszyńskiej parafii należąca.

²⁾ Medenice, wieś w drohobyskim powiecie.

LXI.

We Lwowie 14. Grudnia 1395.

Jakób arcybiskup halicki zwraca rajcom miasta Lwowa młyn w Zboiskach.

In nomine domini Amen. Anno Nativitatis eiusdem Millesimo Trecentesimo Nonagesimo quinto, Indicione tercia, quarta decima die mensis Decembris, hora quasi sexta, in stuba lignea habitacionis Reverendi in Christo patris et domini domini Iacobi Archiepiscopi Haliciensis, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Bonifacy IX pape moderni anno septimo, in Reverendi in Christo patris et domini, domini Iacobi Archiepiscopi Haliciensis premissi et in mei publici Notary infrascripti ac testium ad hoc vocatorum specialiter et rogatorum presencia, providi viri Consules civitatis sive oppidi lamburgensis nomine totius universitatis loci prenotati personaliter constituti prefatum dominum Archiepiscopum Haliciensem de et super minus iusta abstraccione et receptione molendini siti in Sboyscze ¹⁾), quod ipse dominus Archiepiscopus nullo iuris ordine super eo servato ipsis Consulibus et ab eorum tutoria possessione ad instanciam Iohannis Rutheni plebani de ibidem receperat, requisierunt et monuerunt, ut predictum molendinum ipsis iuxta premissum eis factum restitueret in possessionem pristinam et assignaret viceversa et investituram sive incorporacionem eiusdem cum instancia debita postularunt. Et tandem prefatus dominus Archiepiscopus post monitionem, requisitionem Consulum predictorum prorupit, dicens in hec verba: Domine plebane, ego recognosco coram deo et in conscientiam meam dico me ipsis Consulibus et civitati in receptione dicti molendini violenciam et iniuriam fecisse, eo quod molendinum predictum contra Deum et iusticiam ab eorum tutela et possessione recepi, nullo iure mediante. Unde ex eo et pro eo dictum molendinum tibi aufero et recipio eo iure, quo tibi dedi, ipsis Consulibus et universitati restituo et assigno in possessionem tutoriam viceversa. Tunc prelibati Consules statim coram me notario sunt protestati, quod ipsi non spoliarent plebanum molendino, nec aliqua violencia sibi reciperent molendinum prenotatum, sed quod ipse dominus Archiepiscopus ipsis dictum molendinum in tutoriam possessionem redderet, daret et assignaret, eo modo et nomine, quo ipsis abstraxerat; et ex post premissus dominus Archiepiscopus ad petitionem et instanciam dictorum consulum dicti molendini incorporacionem ipsis Consulibus dedit et fecit cum effectu et Iohanni dicto Haze, capellano suo, prefatos Consules in possessionem dicti molendini inducere et investire demandavit et

¹⁾ Zboiska wieś w powiecie lwowskim.

comisit. Quiquidem Iohannes Haze de mandato domini Archiepiscopi ipsos Consules in dictum molendinum introduxit ac investivit, faciens et percipiens molendinatori, ut nullipiam nisi ipsis Consulibus de omnibus emolumentis respondeat. Super quibus omnibus predicti Consules a me notario infrascripto presens publicum instrumentum ipsis fieri postularunt. Acta sunt hec Anno, Indicione, die, mense, hora, loco, pontificatus, quibus supra, presentibus his viris Michaele notario domini Archiepiscopi, Petro dicto Gladischa notario publico, clero Cracouensis diocesis, Nicolao sellatoris de Nowa Sandecz presbitero Cracouensis diocesis, ad hoc vocatis specialiter et rogatis et alys pluribus fide dignis.

S.N.

Et ego Laurentius olim Didconis de Sandomiria clericus coniugatus (*sic*) Cracouensis diocesis, publicus Imperiali auctorithate Notarius, omnibus premissis, dum sic fierent et agerentur una cum premissis testibus presens interfui et ea sic fieri vidi et audivi et in hanc formam publicam manu propria redigi, signo et nomine meis consignavi in testimonium premissorum.

Oryginał na długim a wązkim pasie pergaminowym w arch. miasta Lwowa nr. XLII, pieczęci nie było żadnej.

LXII.

W Krakowie 29. Lutego 1396.

Jan archidyakon lubelski wyrokuje z polecenia papieskiego w sprawie spornej o młyn w Zboiskach pomiędzy Janem Rusinem, rektorem parafii Najśw. Panny Maryi, a miastem Lwowem; notaryusz Wawrzyniec syn Dydkona zaś wyrok ten przepisuje na dniu 26. Maja 1396.

In nomine Domine Amen. Anno Nativitatis eiusdem Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Sexto, Indicione quarta, Vicesima sexta die mensis May, hora fere nona, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacy noni, superna providencia pape moderni, in domo lignea dotis parochialis in Lamburga ad sanctam Mariam, in mei publici notary infrascripti ac testium infra annotatorum, specialiter ad hoc rogatorum et vocatorum presencia, providi Michael proconsul et Petrus Stecher consul civitatis seu opidi lamburgensis, ex parte totius universitatis opidi pretaxati personarum constituti, a discreto viro domino Iohanne, Iohannis Rutheni, Rectore Ecclesie parochialis ad Sanctam Mariam ibidem in Lamburga, cuiusdam processus, monitionis, sentencie, excommunicationis et interdicti, per honorabilem virum dominum Iohannem Archidiyaconem lublinensem de ecclesia Cracouensi, autoritate commissionis, a sede Apostolica per dictum Iohannem Rectorem Ecclesie parochialis iu Lamburga super eaque de bonis obtente, contra Proconsulem et Consules, Iuratos, Scabinos nec non etiam in totam universitatem opidi pretensi, pro

quodam molendino late, sive date, cum instancia copiam prefati processus, monitionis, sentencie excommunicacionis et interdicti, ipsis dari, requisierunt et postularunt qui quidem, dominus Iohannes Rector Ecclesie prelibate ad requisicionem Proconsulis et Consulis predictorum, sine omni contradiccione: per me notarium publicum infrasciptum, ad transsumendum seu copiandum tradidit et assignavit. Cuius quidem processus tenor, de verbo ad verbum, sequitur sic et est talis:

IOHANNES archidiaconus lublinensis in Ecclesia Cracoviensi, Iudex et Commissarius unicus ad infrascripta per Sanctissimum in Christo patrem et dominum nostrum, dominum Bonifacium divina providencia papam nonum, modernum specialiter deputatus, discretis viris vicarys et ebdomadarys ecclesiarum parochialium in Halicz, in Treblow, in Zudaczow, in Lamburga, in Stryg (*sic*), in Drohobicz, in Wischna, in Iaroslawia, in Lanczhuth, in Rzeschow, Halicziensis et Premisliensis dyocesum; in Robczicze, in Pilsna, in Tarnow, in Woyniez, in Parwa brega, in Bochna Cracoviensis diocesis, ac in civitate Cracoviensi, ad beatam Virginem, ad omnes sanctos, ad sanctam Annam, ad sanctum Stephanum, ad sanctum Florianum, ad sanctum Nicolaum, extra muros Cracovienses, alysque omnibus et singulis, quorumcumque civitatum dyocesis et opidorum clericis presbiteris, curatis et non curatis, tabellionibus et notarys publicis, ad quem vel ad quos presentes nostre litere monitionis venerint, quibus vel cui exhibite aut presentate fuerint, seu qui presentibus requisiti fuerint, seu alter ipsorum requisitus fuerit, salutem in domino et mandatis nostris ymo verius apostolicis firmiter et humiliter obedire, literas Sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Bonifacy, divina providencia pape noni, prefati, eius vera bulla plumbea, in cordula canapea dependente, more Romane Curie bullatas, sanas, salvas et integras, ac omni prorsus vicio et suspicione carentes, nobis per discretum virum, dominum Iohannem Rectorem Ecclesie parochialis in Lamburga halicziensis dyocesis, presentatas, Nos cum ea, qua decuit, reverentia, noveritis recepisse. Quarum quidem literarum apostolicarum tenor sequitur in hec verba:

BONIFACIUS Episcopus servus servorum dei dilecto filio Archidiacono lublinensi, in Ecclesia Cracoviensi, salutem et apostolicam benedictionem. Dilicti filii Iohannis Rectoris parochialis Ecclesie in Lamburg, halicziensis dyocesis, precibus inclinati presencium tibi auctoritate mandamus. quatenus ea que de bonis ipsius Ecclesie alienata inveneris illicite vel distracta ad ius et proprietatem eiusdem ecclesie legitime revocare procures, contradictores per cezuram ecclesiasticam, appellatione postposita, compescendo, testes autem, qui fuerint nominati, si se gracia, odio vel timore subtraxerint, censura simili appellatione cessante compellas, veritati testimonium perhybere. Datum Rome apud Sanctum Petrum, quinto nonas Octobris (3. Października 1390 r.), Pontificatus nostri anno primo.

Post quarum quidem literarum apostolicarum presentacionem et receptionem predictus dominus Iohannes, Rector parochialis Ecclesie in Lamburga, in dictis literis apostolicis

principaliter nominatus, coram nobis proposuit querulose, quod Consules, Scabini, Iurati et tota Communitas communiter et divisim, opidi in Lamburga, halicziensis dyocesis, quoddam molendinum retro maius castrum in Lamburga circa Sboysze situm, nuncupatum et nominatum generaliter et communiter molendinum Beate Virginis Marie Ecclesie parochialis, quod predictus Rector per certos dies, menses et annos pacifice tenuit et quiete possedit, fructus, redditus, census et proventus ex eodem percipiendo, ab ipsa Ecclesia et Rectore, Iohanne predicto, alienarunt et distraxerunt, fuimusque per predictum dominum Iohannem Rectorem cum instancia debita requisiti, ut ad execucionem dictarum literarum apostolicarum et contentorum in eisdem iuxta vim, formam et tenorem procedere curaremus, sibique citationem contra nonnullos fidedignos testes, de et super predicta alienacione et distraccione molendini predicti, ad ipsam ecclesiam parochialem beate Marie Virginis in Lamburga predicta ac Rectorem eius spectantis et pertinentis, decerni dignaremus, et si per informacionem diligentem, ex depositionibus et confessionibus dictorum testium et per dicta ipsorum inveniremus, a predicta ecclesia parochiali beate Virginis Marie et Rectore eiusdem antedicto predictum molendinum fore et esse alienatum illicite vel distractum, ad ius et proprietatem ecclesie predicte et Rectoris eiusdem legitime revocare curaremus. Nos vero Iohannes, Iudex et Commissarius prefatus, attendentes predicti domini Iohannis Rectoris prelibati petitionem fore iustum et consonam rationi eidem domino Iohanni Rectori citacionem contra nonnullos fidedignos testes aliosque valitudinarios, de quorum dispretabatur, alias vero affuturos et recessuros ¹⁾, dari decrevimus ad certos diem et horam competentes. Quo quidem termino adveniente, comparentibas coram nobis dictis testibus, ab ipsisque et eorum quolibet prestito et recepto corporali iuramento de perhibendo testimonio veritati, quorum quidem testium suprascriptorum super alienacione et distraccione suprascripta examen certis notarys publicis fideliter duximus comittendum, et quia ex deposcionibus, attestacionibus et dictis predictorum testium comperuimus sufficienter, predictum molendinum fuisse et esse Ecclesie sancte Marie parochialis in Lamburga ac pertinuisse et spectasse ad ecclesiam antedictam et Rectorem eius ipsumque dominum Iohannem Rectorem, nomine ecclesie sue antedictae, per certos dies, menses et annos dictum molendinum possedisse pacifice et quiete, fructusque, redditus et proventus ex eodem percepisse, et nichilominus per vos dominos Consules, Scabinos, Iuratos et totam communitatem dictum molendinum ab ecclesia prefata et domino Iohanne Rectore eius illicite alienasse et distraxisse ²⁾, ideoque dictum molendinum per vos dominos Consules, Scabinos, Iuratos et totam comuniteatem sic illicite alienatum et distractum ab

¹⁾ W zdaniu tem, zdaje się, notarysz przy przepisywaniu coś opuścił.

²⁾ Zamiast *alienasse et distraxisse* być powinno: *alienatum et distractum esse*.

ipsa Ecclesia et eius Rectore antedicto, ad ius et proprietatem Ecclesie parochialis sancte Marie in Lamburga, haliciensis dyocesis predicte, et ad dominum Iohannem Rectorem eius memoratum legitime revocamus per presentes. Quo circa vos omnes et singulos, suprascriptos dominos, auctoritate apostolica, qua fungimur, in hac parte, primo, secundo et tertio peremptorio termino, communiter et divisim requirimus et monemus, vobis et vestrum cuilibet, in virtute sancte obediencie et excommunicacionis pena, quam nisi infra scripta mandata nostra, ymo verius apostolica, feceritis trium dierum canonica monitione premissa, in vos et vestrum quemlibet ferimus, in hys scriptis, percipiendo mandamus, quatenus omnes et singulos dominos Consules, Scabinos, Iuratos totamque communitatem ac eorum quemlibet, coniunctim et divisim, in genere et in specie, opidanos in Lamburga auctoritate apostolica primo, secundo, tercio et peremptorio termino, moneatis, quos et nos tenore presencium requirimus et monemus, communiter et divisim, quatinus infra quindecim dierum spaciū post notificacionem seu monitionem presentem in eos et eorum alterum factis immediate sequentes, quorum dierum quinque pro primo, quinque pro secundo et reliquos quinque dies pro tertio et peremptorio termino terna canonica monitione dictis Consulibus, Scabinis, Iuratis, opidanis ac toti communitati in Lamburga communiter et divisim premissa prefigimus et assaignamus, quatinus ab occupacione et detencione dicti molendini beate Marie Virginis Ecclesie parochialis antedicte iurumque et pertinencie eiusdem cedatis et quilibet vestrum cedat, dictoque domino Iohanni Rectori vel eius legitimo procuratori realem, actualem et corporalem possessionem dicti molendini, iurumque et pertinencium eiusdem absque difficultate et contradicione qualibet assignetis et quilibet vestrum assignet, et de perceptis ac parte alienacionis et distraccionis dicti molendini plenariam satisfaccionem dicto domino Iohanni aut eius procuratori impendatis, et quilibet vestrum impendat, aut cum eodem domino Iohanne aut eius procuratore super eisdem amicabiliter componatis. Quod si forte premissa non adimpleveritis aut aliquod in contrarium feceritis (et quilibet vestrum)¹⁾ fecerit seu si mandatis et monitionibus nostris huiusmodi ymo verius apostolicis in hac parte non parueritis²⁾ et quilibet vestrum non paruerit cum effectu, in vos dominos Consules, Scabinos, Iuratos, oppidanos ac ipsam communitatem et quemlibet vestrum in Lamburga coniunctim et divisim in genere et in specie, et alios contradictores quoslibet et rebelles aut impedientes ipsum dominum Iohannem aut procuratorem ipsius super premissis aut aliquod premissorum, aut inpedientibus ipsum dantur consilium, auxilium et favor publice vel occulte, directe vel indirecte, quominus idem dominus Iohannes Rector aut procurator suus dictum molendinum possit

¹⁾ Wyrazy et quilibet vestrum dodalem, bo bez nich sens niezrozumialy.

²⁾ „parueritis“; w notaryackim transsumpcie, z którego drukuję, napisano: *paruerint*.

pacifice et quiete possidere, ac ipsius molendini fructus, redditus et proventus cum integritate valeat percipere tam in dantes alteri quam in recipientes dictum molendinum, aut aliquod ius ad ipsum pertinens, seu in preiudicium dicte Ecclesie parochialis et Rectoris eiusdem aliquod quomodolibet disponentes vel ordinantes, cuiuscunque status, gradus, ordinis aut condicionis existant, elapso dicto (termino)¹⁾ quindecim dierum, monitione, exnunc prout extunc, et extunc prout exnunc, singulariter in singulos Consules, Scabinos, Iuratos, opidianos et ipsam communitatem, coniunctim et divisim, in genere et in specie, excommunicacionis sentenciam ferimus et promulgamus in hys scriptis. Vos omnes et singuli dum pro parte dicti domini Iohannis vel procuratoris eius fueritis requisiti seu alter vestrum fuerit requisitus, singulis diebus dominicis et festinis, vestris in ecclesiis et alibi ubi expediens fuerit, sic excommunicatos publice denunciari curetis, tam diu premissa exequentes, donec a nobis aliud habueritis in mandatis. In cuius testimonium presentis nostre monitionis et sentencie literas, seu presens publicum instrumentum exinde per Iacobum Benedicti de Sandomiria notarium auctoritate Imperiali publicum nostrumque et cause huiusmodi scribam coram nobis infrascriptum scribi et publicari mandavimus, et nostri appensione Sigilli communiri. Actum et datum anno domini M^o C. C. C. XC^o sexto, Indicione quarta, die XXIX^{ta} mensis Februarii, horarum primarum vel quasi Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacy superna providencia pape noni moderni anno septimo, in camera domus habitacionis honorabilis viri domini Nicolai decretorum doctoris canonici et officialis Cracoviensis in Cracovia; presentibus ibidem discretis viris dominis, Philippo rectore ecclesie parochialis de Kosszczelcz, Iohanne Stanislai de Przanslaw layco Cracoviensis diocesis, ac alys quam pluribus fide dignis testibus ad premissa vocatis, specialiter et rogatis. Supra quibus omnibus premissi, Michael proconsul et Petrus consul civitatis seu opidi Lamburgensis predicti ad copiandum, rescribendum dictum processum, cum subscripcione notary scribentis eundem pro parte Consulum, Scabinorum, Iuratorum ac omnis universitatis loci pretensi, me publicum Notarium infrascriptum cum instancia diligenti requisierunt et postularunt. Actum Anno domini, Indicione, die, hora, mense, pontificatus, loco quibus supra presentibus providis viris Nicolao dicto Beine, mercatore in Lamburga, Francisco, Ambrosio civibus ac mercatoribus de Thoron, protunc in Lamburga consistentibus et alys multis fide dignis.

Subscriptio notary seu scribe processus.

Et ego Iacobus Benedicti de Sandomiria clericus Cracoviensis dyocesis publicus Imperiali Auctoritate Notarius predicte monitioni et sentencie petitioni, concessioni ac eius per prefatum dominum Iohannem decreto alysque omnibus et singulis premissis, dum sic ut premittitur agerentur et fierent una cum testibus premissis etc.

¹⁾ „termino“ opuszczono w trans. notaryackim.

S.N.

Et Ego Laurentius olim Dydconis de Sandomiria Clericus Cracouiensis dyocesis publicus auctoritate imperiali notarius, dicte requisicioni, postulacioni, tradicioni, alyisque omnibus et singulis dum sic ut premittitur agerentur et fierent una cum prenominatis testibus presens fui, eaque sic fieri vidi et audivi, et requisitus me subscribendo manu propria in hanc publicam formam redegii, signo et nomine meis consuetis signavi in testimonium omnium premissorum. Et protestor de illa diccione Interdicti vicio erroris commissa et de scissura propter carenciam pargameni.

Pergaminowy dokument w arch. miasta Lwowa nr. XLIII., bez pieczęci.

LXIII.

W Rzymie 7. Kwietnia 1396.

Bonifacy IX. papież potwierdza donację młyna w Zboiskach przez komitysę Annę na rzecz kościoła Najśw. panny Maryi dokonaną.

BONIFACIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI. AD FUTURAM REI MEMORIAM. Sicut rationabile et meritorum existit operam dare, quod pie testancium voluntates fideliter obseruentur, ita ne decursus temporis aut memorie labilitas vel cupiditas improba ad huiusmodi voluntatum executionem possit officere et ne etiam executio ipsa retardari valeat seu mutari libenter, presertim cum a nobis requiritur, efficaces adhibemus diligencie nostre partes. Sane sicut exhibita nobis nuper pro parte Venerabilis fratris nostri Archiepiscopi Haliciensis peticio continebat, quondam Anna dicta Comitissa, mulier haliciensis dioecesis, condens de suis bonis in eius voluntate ultima testamentum, in eodem testamento certis sibi tunc universalibus heredibus institutis, consules oppidi Lemburgensis dicte dioecesis pro tempore existentes eiusdem testamenti executores ac fidei commissarios deputavit ac voluit et reliquit, quod ydem executores quoddam molendinum situm in Sboyscze¹⁾ dicte diocesis cum iuribus et pertinencys suis ad ipsam Annam pleno iure spectans, quod parochiali ecclesie beate Marie Virginis dicti opidi in eodem testamento legavit, singulis annis pro certa annua pensione locarent, ac fructus, redditus et proventus, qui ex pensione huiusmodi provenirent, pro fabrica seu reparacione et utilitate dicte ecclesie, prout secundum deum eis expedire videretur, converterent et etiam assignarent, prout in literis autenticis inde confectis plenius dicitur contineri, et quod de huiusmodi fructibus, redditibus et proventibus ecclesia predicta reformata sufficienter et dotata existit et auctore deo

¹⁾ Porównaj nr. LXII do tej samej sprawy się odnoszący.

speratur in posterum non solum conservari sed etiam de bono in melius augmentari. Quare pro parte dicti Archiepiscopi nobis fuit humiliter supplicatum, ut voluntati et legato huiusmodi robur apostolice firmitatis adycere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicacionibus inclinati voluntatem et legatum predicta ac omnia alia et singula in eisdem litteris contenta, huiusmodi legatum et voluntatem concernencia, rata habentes et grata, illa auctoritate apostolica confirmamus et presentis scripti patrocinio communimus. Volumus etiam et mandamus, quod executores prefati dictum molendinum conservare et alias voluntatem et legatum huiusmodi diligenter studeant observare. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre confirmationis, communicationis, voluntatis et mandati infringere vel ex ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumperit indignacionem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli Apostolorum se noverit incursum. Datum Rome apud Sanctum Petrum septima Idus Aprilis Pontificatus nostri Anno Septimo.

N. de Fregona.

Pro F. de Lanzameo.

Io. de Lyus.

G. Bothory.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XL. U dołu na sznurku jedwabnym czerwonym i złotym zawieszona pieczęć ołowiana: na jednej stronie wizerunek apostołów Piotra i Pawła z napisem S. PA. S. PE. a na odwrotnej stronie napis Bonifatius PP. VIII.

LXIV.

W Krakowie 4. Sierpnia 1397.

Jadwiga królowa potwierdza darowiznę zrobioną przez byłego wójta krośnieńskiego Jana klasztorowi Franciszkanów w Krośnie a zarazem wyjmuje klasztor ten z pod zależności od władz miejskich.

Heduigis dei gracia Regina Polonie et Heres Vngarie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris. Quod ad nostram nostrorumque Baronum presenciam accedens personaliter providus Iohannes alias Scoltetus de Crosna, nunc vero civis Cracoviensis, noster fidelis, non coactus, nec compulsus, nec aliquo errore seductus, sed sanus mente et corpore existens, suorum quoque ultroneo fretus consilio amicorum, ortum suum cum predio agri lana (ex opposito conventus) ¹⁾ quod habuit prope civitatem nostram Crosna statim sub monte iacentem

¹⁾ Wyrazy w nawiasie napisane tą samą ręką na brzegu ze znakiem, że tutaj powinny być umieszczone.

trans flumine imediate, fratribus et conventui domus seu Monastery fratrum Minorum ibidem in Crosna nomine veri ac legitti testamenti ac pure et simpliciter propter deum donacione irrevocabili donavit et effectu resignavit, cum omni iure, cum quo dictus Iohannes eundem tenuit et possedit, per dictos fratres et conventum tenendum, habendum, utifruendum ac pacifice temporibus perpetuis possidendum, vendendum et pro utilitate eiusdem domus libere convertendum. Et quod Venerabilis Laurencius de Cracouia Gardianus tunc temporis in Crosna cum fratribus ordinis Minorum videlicet monastery et conventus in Crosna nobis conquesti sunt, petentes humiliter, ne se ultra intrudant proconsul et consules magisterio collegiorum ac universitas tocius civitatis Crosne in bonis claustrorum et templi, in quo religiosi fratres Minorum deo famulantur, quod non sumptibus aut adiutorio consulatus Crosnensis aliquo, sed eleemosinis, ut notum est nobis, que dictis fratribus perpios homines afferebantur, templum et claustrum est erectum ac res templi et claustrorum conventus Crosnensis comparate sunt. Hoc insuper addito et specialiter expresso, quod eciam res templi argentum, ornamenta et huiusmodi, que ad dei laudem prefati templi conventui Crosnensi oblate sunt, Gardianus legitime per primarios ordinis sui in Crosna institutus, integre cum suis fratribus pro necessitate regni perpetuis temporibus conservare potest sine adiutorio, rectimine ac custodia consulatus, quod non monasterium et templum conventus Crosne proconsuli et consulibus regere commissum est sed civitatem, ne per negligenciam consulatus aut privatam res publica Crosnensis detrimentum aliquod paciatur; Nos itaque donationem et resignacionem dicti Iohannis ac petitionem Gardiani et fratrum Minorum in Crosna huiusmodi per omnia ratam habentes et gratam, ipsam approbamus, ratificamus et tenore presentium perpetuis temporibus duraturam confirmamus. Statuentes, quod Gardianus et fratres monastery et conventus Crosnensis sint liberi ab omni vexacione consulatus, nec se ultra intrudant proconsul cum consulibus in regimen templi et claustrorum conventus in Crosna fratrum Minorum sub reposicione mille florenorum Ungaricorum, quos tenebuntur proconsul Crosnensis cum consulibus in thesaurum Sacre Regie Maiestatis et domino Capitaneo Sanocensi centum irremissibiliter perpetuis temporibus reponere, tociens quociens dicti fratres ab ipsis vocati fuerint. Harum quibus Sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum Cracouie Sabbato proximo post diem beati Petri advincula. Sub anno domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Septimo. Presentibus strenuis Petro Rpisca Castellano Visliciensi, magistro curie nostre, Iacussio Vangrin de Noua Gora, Iacussio de Bocarzin Magistro coquine, Adam de Tur Vicethesaurario nostris, Iurcone de Quathcovo et Paulo Rpisca de Bedlno ac multis alys nostris fidelibus, discretis, fide et testimonio dignis.

Wydrukowano według potwierdzenia i pomnożenia króla Władysława Jagiełły, opisanego szczegółowo pod r. 1407 nr. LXXXII.

LXV.

(We Lwowie) 30. Stycznia 1399.

Rajcy miasta Lwowa zakładają w kościele Najśw. Panny Maryi ołtarz pod tytułem 10.000 męczenników, ŚŚ. Agnieszki, Katarzyny i Doroty panien i męczennic, wyposażając takowy funduszem czterech kóp groszy każdego roku, z obietnicą, że tenże z czasem podwyższą.

In nomine domini amen. Qui gloriosus et laudabilis est in secula, a quo omnis dolus et invidia penitus est relegata, ordinacione predestinatoria eque omnia disponens et disponendo permissione quadam confert humanitati fulgentis vigorem tam substancie quam persone, huic vero extreme paupertatis miseriam et corporis artus debiles contulit, ut compassionis materiam ferentes super multiplici defectu naturali per elemosinarum largitionem et in particionem celestis Vranie heredes fieri mereantur, Proinde Nos Consules Civitatis Lemburgensis, Gloriosi Apostoli salubribus monitionibus inducti et informati dicentis: Opportet enim Vos extreme messionis diem operibus misericordie prevenire, ut stantes ante tribunal Cristi sitis accepturi vicissitudinem meritorum, quam ipse fidelibus suis promisit ipsum in karitate perfecta diligentibus inmarcesibilis mercedis centuplacione. Hanc igitur informacionem nostre mentis acie advertentes de nostro ac tocius universitatis sano et maturo consilio ac voluntate sive communi assensu prehabitatis, diem extreme messionis iuxta dictum apostolicum operibus misericordie prevenirę cupientes, ad honorem et laudem sancte et individue Trinitatis et beate Marie Virginis et sanctorum eius pro remedio peccaminum omnium nostrorum et salute animarum nostrarum, altare de nowo ad honorem decem millia martirum, Agnetis, Katherine, Dorothee virginum sacrarum atque martirum duximus erigendum, fundandum et id ipsum erigimus, fundamus ac ipsum ad presens cum quatuor sexagenis dotamus pro censu annuali singulis annis altariste seu rectori altaris predicti assignamus, et annuente domino, de anno ad annum census ubiores pro dicto altare ac altarista ad extensionem decem marcarum Ruthenicalium intendimus augmentare cum effectu, quos census in domibus et areis per nos dicti altariste, quem pro tempore esse contingere, tollendas annotamus, ad altare prefatum deputatos, hac vero condicione subadiuncta, si dictas domos, quod absit, ingnis (*sic*) incendio aut alio quovis casu fortuito annulari contingere, quod prefatus altarista, quicunque fuerit, usque ad reedificacionem domorum arcuarum predictarum compacienciam ferendo censu debeat carere prenotata, postquam vero instaurate fuerint et reedificate, sic census annotati per inhabitatores earundem viceversa, ut prius, debeant solvi et assignari. Volumus

et enim, ut presentacio et ius patronatus altaris et altariste predictorum ad nos et successores nostros iure pleno iugiter debeat pertinere. Insuper volumus, quod rectores altaris predicti pro remedio peccaminum omnium nostrorum et animarum salute missam de beata Virgine singulis diebus dominicis, secundis vero ferys missam pro defunctis, quintis autem ferys missam de corpore christi perpetuis temporibus, solemnitatibus duntaxat exclusis, si quas hys diebus evenire contingerit, celebrare sint obligati. In cuius evidenciam presentes nostras litteras Sigillo civitatis nostre predicte fecimus roborari. Datum et Actum feria quinta ante festum Purificacionis Marie Anno domini MCCC nonagesimo nono.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XLIV. U dołu na okrawku pergaminowym pieczęć woskowa wisząca miejska znacznie uszkodzona z napisem w otoku: „Sigillum Ciuitatis lemburgensis.”

LXVI.

W Rzymie 17. Kwietnia 1399.

Jakób Steube, audytor papiezki, cytuje rajców miasta Lwowa przed sąd swój w sprawie spornej z Janem Rusinem plebanem lwowskim a Mikołaj z Przemyśla notaryusz kopiuje cytacyę tę we Lwowie 1. Sierpnia 1399 roku.

In nomine Domini Amen. Anno Nativitatis eiusdem Domini Millesimo Tricentesimo nonagesimo nono, Indictione septima, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacy divina providencia pape noni anno decimo, prima die mensis Augusti, hora vesperorum vel quasi in domo habitacionis honorabilis viri domini Iohannis Ruteni Lemburgensis Plebani in Lemburga, Haliciensis diocesis, in mei notary publici subscripti testiumque infrascriptorum constitutus personaliter discretus vir Dominus Laurencius Didkonis de Sandomiria notarius oppidi Lemburge prediche, nomine procuratoris providorum virorum Consulum et Universitatis predicti Oppidi Haliciensis Diocesis pecyt ac cum instancia postulavit a Domino Iohanne Rectore parochialis Ecclesie in Lemburga prediche Diocesis Haliciensis copias citacionis ac inhibicionis sub publica manu contra Consules et Universitatem predictos per Venerabilem Virum Dominum Iacobum Stewbe, auditorem sacri palacy apostolici, coram apostolica autoritate decretarum quarumquidem literarum inhibicionis et citacionis copias decrevit et ad transsumendum per me notarium infrascriptum dictas inhibicionis et citacionis literas dare et assignare promisit, prout exposito easdem dedit et presentavit tenorem seu tenores in se huiusmodi continentest:

Universis et singulis Christi fidelibus et presertim Almanie et Russie nationum Iacobus Stewbe legum doctor, prepositus vratislaviensis, domini nostri pape Capellanus et ipsius sacri palacy apostolici causarum et cause ac partibus infrascriptis ab eodem domino

nostro papa Auditor specialiter deputatus Salutem in Domino sempiternam. Nuper ex parte Sanctissimi in Christo patris et Domini nostri Domini Bonifacy divina providencia pape noni quandam commissionem sive supplicationis cedulam nobis per certum suum cursorem presentatam nos cum ea, qua decuit, reverencia noveritis recepisse, tenorem qui sequitur continentem :

Beatissime pater, exponitur Sanctitati vestre pro parte devoti viri Iohannis Ruteni Rectoris Ecclesie parochialis sancte Marie in Lemburga halicensis diocesis, quod licet quoddam molendinum nuncupatum communiter molendinum sancte Marie situm retro maius Castrum lemburgense spectare consueverit ac spectat et pertinet ad dictam Ecclesiam sancte Marie et eius rectorem pro tempore existentem, ipseque exponens sicut et aly predecessores sui dicte Ecclesie Rectores fuerit per plura tempora in possessione dicti molendini iuriumque et pertinenciarum omnium eiusdem pacifica et quieta vel quasi iuris percipiendi pura frumenta et alia quecumque emolumenta provenientia ex eodem, tamen postmodum consules et universitas eiusdem opidi lemburgensis dicte diocesis ad hoc per sonum campane et nuncium dicte universitatis sub certa parte convocati dictum exponentem et Ecclesiam suam prefatam dicto molendino et eius possessione de facto manu forti et magno tumultu spoliarunt et licet successive dictus Rector exponens vigore commissionis apostolice et Sanctitatis vestre in forma eaque de bonis Ecclesie monitione cum excommunicationis sentencia ab Archidiacono lublinensi, cui dicta commissio facta fuit, contra consules et universitatem predictos obtainuerit et in processu cause coram eodem Commisario habite se in dicti molendini possessione fuisse ipsosque consules et universitatem predictos premissa contra eum et dictam ecclesiam suam minus iuste attemptasse docuerit. Tamen postmodum ad dictorum consulum et universitatis notitiam devenit, quod dictus rector exponens contra eosdem consules et universitatem in superdictis processibus expressis super dicto molendino et ciuis iuribus vigore porcessuum corundem procedere se parasset, prefati consules et universitas iu reprobrum sensum dati ipsius exponenti consanguineis, affinibus et amicis animo detrahendi dicto exponenti eis et eorum cuilibet minati sunt, dicentes quomodo ipsi eis pro dicto Rectore de eo, quod super iuribus et bonis dictorum Ecclesie et Rectoris ipse Rector nunquam alicui de consulibus et universitate opidi predicti lites intentari deberet, fideiussoriam caucionem prestitisset quodque propterea, si dictum Rectorem contra eos vel alterum ipsorum alias lites movere contingeret, se cum bonis et rebus consanguineorum, affinium et amicorum dicti Rectoris defendere et tueri vellent, expensasque, si quas inde eos facere oporteret ante omnia recuperare premissas et nonnullas alias eis minas et terrores incuciendo in elusionem et vilipendium mandatorum sedis apostolice et Sanctitatis vestre dictique Rectoris et Ecclesie sue predicte non modicum dispendium et gravamen itaque, propter comminaciones et terrores huiusmodi dictus expo-

nens, timens, ne dicti fore factores dictis consanguineis, affinibus et amicis suis tales molestias inferrent seu alias multo graviores et malignas in corporibus et bonis eorum ulciones caperent, dictos processus apostolicos non presumsit execucioni facere demandari. Sicque iurisdiccio dicti Commissary apostolici per premissos et alios diversos modos in processu cause deducendos, contra ecclesiasticam libertatem attemptatos, hucusque extitit impedita nec eciam contenti de premissis, sed magis mala malis accumulari non verentes dictam Ecclesiam et eius Rectorem duabus areis circa walvam halicensem dicti opidi iacentibus spoliarunt, nonnullaque relicta in testamentis et ultimis voluntatibus dicte Ecclesie et eius fabrice deputata necnon certas et magnas pecuniarum summas de pulsalibus funerarium et pro sepulture funerum (*sic, sic*) in dicta Ecclesia sepultorum ipsi Ecclesie erogatas oblaciones quoque que ad tabulam vitrici ipsius Ecclesie per Christi fideles fieri consueverunt, unacum nonnullis pecuniarum summis, que de usu cuiusdam Caldaris, in quo certa liquefieri consuevit, Caldare beate Virginis nuncupatum, pro certo lumine in dicta Ecclesia convertendum perceperunt et cotidie percipiunt, per plura tempora sustulerunt et tollunt et nullam de eisdem dicto Rectori, quamvis super hoc fuerint requisiti, rationem facientes. Nonnullos eciam calices consecratos et ad usum divini officii in dicta Ecclesia perficiendi deputatos vendiderunt et eosdem a dicta Ecclesia alienaverunt; fecerunt eciam, pater beatissime, dicti consules et universitas certa statuta videlicet: quod nulla mulier poterit neque valeat de bonis suis Ecclesys vel pys locis seu spiritualibus personis sine licencia mariti sui plus testari nisi certam minutam pecuniam; Cum autem¹⁾ nil videtur prodesse humilibus obedientiis, si talibus inobedientibus et quodammodo rebellibus et libertatem Ecclesie conantibus enarvari huiusmodi contemptus non obesset, supplicat igitur sanctitatem vestram prefatus Rector exponens, quatenus statum cause coram dicto Archidiacono habitum et tenorem processuum eorundem habentes pro expressis, alicui ex venerabilibus viris dominis vestri sacri pallacy apostolici causarum Auditoribus committere dignemini omnes et singulas causam et causas tam criminales quam civiles, quam et quas movet et movere intendit contra et adversus consules et universitatem supradictos coniunctim et divisim, de et super omnibus et singulis supra dictis necnon dampnis, expensis et interesse propterea passis ac nonnullis iuribus et rebus alys dicte Ecclesie et eorum occasione coniunctim et divisim audiendi, decidendi et fine debito terminandi cum omnibus et singulis emergentibus incidencis, dependencys et connexis, cum potestate citandi quatuor principaliores videlicet Petrum Folmar, Iohannem Zume(r)steyn, Gerkonem Smithaws, Petrum Czedlicz personaliter, alios vero legittime et omnes coniunctim et divisim per edictum in Romana curia et in vicinis partibus affigendum, cum ad eos tutus non pateat

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

accessus, et eciam mandando eisdem consulibus ac universitati coniunctim et divisim eciam ante execucionem citacionis supradicte sub pena excomunicacionis late sentencie, quam quilibet contrafaciens incurret ipso facto et mille marcarum argenti alysque penis, de quibus dicto Auditori visum fuerit expedire, ut infra certum terminum eis et cuilibet eorum prefigendum a dictis statutis et prohibicionibus testamentorum et alys supra dictis contra libertatem Ecclesie attemptatis cessent et finaliter desistant dictique Rectoris consanguineis, affinibus et amicis nullam inferant molestiam seu gravamen, et cum potestate denunciandi eosdem statutarios in excomunicacionem et alias penas a canonibus promulgatas incidisse; et quod dicto exponenti de seguro accessu et recessu ad dictam Ecclesiam et quod in eadem et opido predicto stare, servire, et permanere unacum alys supradictis possit ydonee provideant, non obstante quod causa et cause huiusmodi non sint de sua natura ad Romanam Curiam legitime devolute nec in ea de Iuris necessitate tractande et finiende ac prohibicie Bonifacy, in qua cavetur, quod sentencia excomunicacionis in universitatem promulgari non debeat alysque in contrarium editis et faciendis non obstantibus quibuscumque.

In fine vero dicte commissionis sive supplicacionis cedula scripta erant de alterius manus et litera superiori litere ipsius cedula penitus et omnino dissimili et diversa hec verba videlicet: De mandato domini nostri pape audiat Magister Iacobus Stewbe citet, ut petitur, eciam personaliter duos principiores, si exponens agat criminaliter, alioquin ipsos et alios legitime ac eciam omnes per edictum, facta informacione inhibeat et declarat ac denunciet, ut petitur, et iusticiam faciet.

Post cuiusquidem commissionis sive supplicacionis cedula presentacionem et receptionem sumus per dictum Iohannem Ruteni principalem supradictum in dicta nobis facta commissione principaliter nominatum coram nobis constitutum cum instancia debita requisiti, quatenus sibi citacionem legitimam et per edictum in Romana Curia et in partibus vicinis affigendum contra et adversus cosdem Petrum Folmar, Iohannem Zomerstyn, Gerkonem Smethaws, Petrum Cedlicz ac Consules et Universitatem oppidi Lemburgensis dicte Haliciensis diocesis exadverso principales supradictos eciam in prescripta commissione exadverso principaliter nominatos iuxta vim, formam et tenorem suprascripte commissionis decernere et concedere dignaremur. Nos igitur Iacobus Stewbe Auditor prefatus attendentes requisitionem huiusmodi fore iustum et consonam rationi volentesque in causa et causis huiusmodi rite procedere et partibus ipsis dante domino iusticiam ministrare, ut tenemur, et quia pro informacione nonnullorum testium fide dignorum, coram nobis productorum, receptorum, iuratorum et tandem per nos examinatorum invenimus predictorum Petri Folmar, Iohannis Zomerstyn, Gerkonis Smethaws, Petri Cedlicz ac Consulum et Universitatis Oppidi Lemburgensis ex adverso principalium domicilia seu hospicia tute adiri non posse,

idecirco authoritate apostolica, qua fungimur in hac parte, per hoc presens publicum edictum in audiencia publica literarum contradictarum domini nostri pape legendum et valvis seu portis audiencie sacri pallacy apostolici causarum nec non basilice sancti Petri principis apostolorum de urbe ac eciam valvis seu ostys in Zudeczow et in Wisna oppidorum Haliciensis et Premisliensis diocesum parochialium Ecclesiarum affigendum, prefatos Petrum Folmar, Iohannem Zomerstyn, Gerkonem Smethaws, Petrum Czedlicz ac Consules et Universitatem dicti oppidi Lemburgensis principales tenore presencium peremptorie citamus, quatenus septuagesima die post huiusmodi nostri edicti publicacionem et afflictionem portis seu valvis antedictis factas immediate sequenti, si dies ipsa septuagesima Iuridica fuerit et nos vel alias loco nostri in causa et causis huiusmodi surrogandus Auditor Rome vel alibi, ubi tunc forsan dictus Dominus noster papa cum sua Curia residet in audiencia causarum apostolica, in qua iura redduntur mane hora causarum ad iura reddenda in loco nostro vel suo solito pro tribunali sederimus vel sederit. Alioquin prima die Iuridica extunc in mense sequenti, qua nos vel dictum loco nostri forsan surrogandum Auditorem ad iura reddenda in dicta audiencia causarum apostolica pro tribunali sedere contigerit, compareant in Iudicio legitime coram nobis vel surrogando predicto per se vel procuratorem seu procuratores idoneos ad causam et causas huiusmodi sufficienter instructos cum omnibus et singulis actis ac citatis literis, instrumentis, scripturis, iuribus et munimentis ad causam et causas huiusmodi facientibus seu eam vel eas quomodolibet concernentibus dicto domino Iohanni Ruteni principaliter aut ipsius procuratori legitime de et super omnibus et singulis dicta nobis facta Commissione contentis de iusticia mensuri et alias in causa et causis huiusmodi ad omnes et singulos actus gradatim et successive et usque ad definitivam sententiam inclusive debitum et consuetis terminis et dilacionibus precedentibus processuri aliasque dicturi, facturi, audituri et recepturi quod iusticia sua deberit et ordo dictaverit rationis. Certificantes nihilominus eosdem citatos quod sive in dicto citato termino, ut premissum est venire curaverint sive non. Nos nihilominus in causa et causis huiusmodi ad partes coram nobis comparantes et huiusmodi causam seu causas prosequi curantes iusticiam, prout iustum fuerit, procedemus seu dictus surrogandus Auditor procedet, dictorum citatorum absencia seu contumacia non obstante, loca vero audiencie publice ac valwarum seu portarum predictarum tamquam publica et idonea ad citacionem nostram huiusmodi publicandam ad instar edictorum publicorum, que olim in albo pretorio scribebantur, duximus eligenda, que presentem nostram citacionem suo quasi sonoro preconio et patulo iudicio publicabunt, in quibus ipsam citacionem nostram modo premisso decrevimus et decernimus publicandum, ne prenominati sic citati vel eorum aliquis de premissis et infrascriptis excusacionem seu ignoranciam, quod presens nostra citacio ad eos non devenerit ac quod eam ignoraverint, pretendere valeant vel valeat seu eciam allegare, cum non sit verisimile apud ipsos sic

citatos remanere incognitum, quod tam patenter et notorie extitit omnibus publicatum, volentes nihilominus ac dicta autoritate apostolica decernentes, quod hec presens nostra citacio modo premisso executa prenominatos citatos et eorum quemlibet sic arceat et astringat et perinde valeat ac si in proprys eorum personis citati essent ac ipsis et eorum cuiilibet citacio huiusmodi presencialiter lecta et publicata fuisset. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium premissorum presentes nostre citacionis literas seu presens publicum instrumentum exinde fieri et per Henricum notarium publicum nostrumque et huiusmodi cause coram nobis scribam infrascriptum subscribi et publicari mandavimus nostrique sigilli iussimus appensione communiri. Datum et actum Rome in domo habitacionis nostre hore none vel quasi sub anno a nativitate Domini millesimo C. C. Co nonagesimo nono, Indictione septima, die Iovis, decima septima mensis Aprilis, pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri Domini Bonifacy divina providencia pape noni predicti anno decimo, presentibus ibidem discretis viris Magistris Petrino de Magio et Materno Vigandi notarys publicis scribisque nostris, Clericis novariensis et Wratislaviensis diocesis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Subscriptio vero notary huius citacionis de verbo ad verbum sequitur in hec verba.

Et ego Henricus Roseman de Umbach clericus Maguntinensis diocesis, publicus apostolica authoritate notarius, prefati venerabilis et circumspecti viri Domini Iacobi Auditoris et cause huiusmodi coram eo scriba, quia predicte citacionis peticioni eiusque concessioni et decreto ac omnibus alys et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, per dictum dominum Auditorem et coram eo agerentur et fierent unacum prenominatis testibus presens interfui eaque sic fieri vidi et audivi, ideo hoc presens publicum instrumentum per alium me alys occupato negocys fideliter scriptum; exinde confeci, subscripti, publicavi et in hanc publicam formam redegli signoque et nomine meis solitis et consuetis una cum appensione sigilli dicti domini Auditoris de mandato eiusdem signavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum. Acta sunt hec Anno, Indictione, die, mense, hora et loco quibus supra, presentibus discretis viris dominis Paulo, Nicolao et Clemente Vicarys sancte Marie in Lemburga ac alys quam pluribus testibus ad premissa.

Et ego Nicolaus Iaczkonis, Clericus de Premislia, publicus Imperiali authoritate notarius, predictarum citacionis copiarum peticioni et eius decreto alysque omnibus et singulis premissis, dum sic, ut premittitur, agerentur et fierent unacum prenominatibus (*sic*) testibus presens interfui eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi et in hanc publicam formam redegli, me quoque huic manu propria subscripti signo et nomine meis solitis et consuetis consignavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum.

S. N.

Dokument pergaminowy dobrze zachowany, z niezliczonemi skróceniami pisany znajduje się w posiadaniu ks. kanonika Pietruszewicza. Pieczęci nie było nigdy żadnej. Na odwrotnej stronie współczesny napis:

Copia citacionis consulum et communitatis pro quibusdam iniurys ecclesie factis.
Anno 1399.

LXVII.

W Rzymie 17. Kwietnia 1399.

Jakób Steube, audytor papieski, wydaje pozew w sprawie spornej pomiędzy rajcami miasta Lwowa a księdzem Janem Rusinem, a notaryusz Mikołaj z Przemyśla przepisuje we Lwowie na dniu 1. Sierpnia 1399 roku ten pozew.

In nomine domini Amen. Anno nativitatis eiusdem domini Millesimo Trecentesimo (nono), Indicione Septima, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et domini Bonifacy divina providencia pape noni anno decimo, prima die mensis Augusti hora vesperorum vel quasi in domo habitationis honorabilis domini Iohannis Ruteni Rectoris Ecclesie parochialis in Lemburga haliciensis diocesis, in mei notarii publici subscripti testiumque infrascriptorum, constitutus personaliter discretus vir dominus Laurencius Didconis de Sandomiria, notarius opidi Lemburge predicte, nomine procuratoris providorum virorum consulum et universitatis predicti opidi halicensis diocesis, pecyt ac cum instancia postulavit a domino Iohanne Rectore parochialis Ecclesie in Lemburga predicte diocesis haliciensis citacionem ac inhibicionem sub publica manu contra consules et universitatem predictos per venerabilem virum dominum Iacobum Stewbe Auditorem sacri pallacy apostolici causarum apostolica authoritate decretarum, quarum quidem literarum inhibiciouis et citacionis copias decrevit et ad transumendum per me notarium infrascriptum dictas inhibicionis et citacionis literas dare et asignare promisit, prout ex post easdem dedit et presentat tenorem seu tenores in se huiusmodi continentes:

Universis et singulis Christi fidelibus et presertim Petro Folmar, Iohanni Zomersteyn, Gerkoni Smithaws, Petro Czedlicz ac Consulibus et toti universitati opidi Lemburgensis, Halicensis diocesis, omnibusque alys et singulis quorum interest et intererit et quos infrascriptum tangit negocium seu tangere poterit quomodolibet in futurum, quibuscumque nominibus censeantur, Iacobus Stewbe legum doctor, prepositus Ecclesie vratislauiensis, domini nostri pape Capellanus et ipsius sacri pallacy apostolici causarum et cause ac partibus infrascriptis ab eodem domino nostro papa Auditor specialiter deputatus, Salutem in domino et fidem indubium presentibus adhibere ac mandatis et monitionibus nostri huiusmodi ymmo verius apostolicis firmiter obedire. Nuper sanctissimus in Christo

pater et dominus noster dominus Bonifacius divina providencia papa nonus quandam commissionis sive supplicacionis cedulam nobis per certum eius cursorem presentari fecit sub hys verbis:

Tutaj następuje prośba wystosowana do Papieża wraz z rozkazem papieskim, zaczynające się od wyrazów: Beatissime pater, kończące się zaś na wyrazach: et iusticiam faciet a wydrukowane w zbiorze tym na stron. 124 do 126. Potem brzmi wyrok dalej:

Cuius quidem commissionis vigore postquam citacio legitima extra Romanam Curiam et ad partes contra et adversus dictos Petrum Folmar, Iohannem Zomersteyn, Gerkonem Smythaws, Petrum Czedlicz ac contra Consules et totam universitatem dicti opidi lemburgensis ex adverso principales in dicta commissione principaliter nominatos ad instanciam honorabilis viri domini Iohannis Ruteni principaliter eciam in dicta commissione principaliter nominati per edictum publicum in Romana Curia et extra eam in vicinis partibus publicando servatis servandis per nos esset decreta, tandem fuimus per dominum Iohannem Ruteni principalem citra procuratorum suorum revocationem coram nobis personaliter constitutum cum instance debita requisiti, quatenus eisdem Petro, Iohanni, Gerconi et Petro ac consulibus et universitati dicti opidi lemburgensis ac alys, quorum interest et intererit, sub penis in dicta commissione contentis mandare, ut infra certum terminum competentem a statutis et prohibicionibus testamentorum et alys contra ecclesiasticam libertatem attemp-tatis desistant, necnon eisdem inhibere, ne ipsius domini Iohannis Rutheni principaliter consanguineis, affinibus et amicis aliquam molestiam seu gravamen inferant, literasque oportunas desuper per simile edictum ad Romanam Curiam et extra eam in partibus circumvicinis publicando iuxta dicte nobis facte commissionis formam et tenorem decernere et concedere dignaremur, Nos igitur Iacobus Auditor prefatus volentes mandatum apostolicum nobis in hac parte factum reverenter exequi, ut tenemur, et quia ex informacione certorum testium pro parte dicti domini Iohannis Rutheni principaliter coram nobis ad informandum animum nostrum super contentis in eadem commissione productorum et per nos receptorum iuratorum et diligenter examinatorum invenimus, quod ad dictum opidum lemburgense pro publicacione presencium non pateat tutus accessus, id circa dictos Petrum Folmar, Iohannem Zomersteyn, Gerkonem Smythaws, Petrum Czedlicz ac Consules et totam communiteatem et alios, quorum interest, comuniter et divisim per hoc publicum edictum in audiencia publica literarum contradictiarum domini nostri pape legendo et in valvis sacri pallacy apostolici causarum seu Basilice beati Petri principis apostolorum de urbe ac eciam valvis seu ostys in Zudaczow et in Wisna opidorum halicensis et premisensis diocesum parochialium ecclesiarum publicandum et affigendum requirimus et monemus primo, secundo, tercio et peremptorio (termino) eisque et eorum cuilibet in virtute sancte obediencie

et sub excomunicacionis et interdicti penis, quas in dictos Petrum Folmar, Iohannem Somersteyn, Gerkonem Smythaws et Petrum Czedlicz ac in Consules ac alias singularum personas universitatis dicti opidi lemburgensis in hac parte rebelles exnunc prout extunc, nisi fecerint, quod mandamus, ferimus in hys scriptis et eciam sub pena mille marcarum argenti pro una medietate camare apostolice ac pro altera medietate dicto domino Iohanni Rutheni principali applicandarum, quam penam dictos Petrum Folmar, Iohanem Zomersteyn, Gerkonem Smythaws et Petrum Czedlicz ac Consules et universitatem dicti opidi lemburgensis eciam exnunc prout extunc, si huiusmodi mandatis et inhibicionibus non paruerint, volumus incurrere, distinete precipiendo, mandantes: quatenus infra quindecim dierum spacium post publicacionem presencium in valvis dictarum sacri pallacy seu Basilice ac parochialium ecclesiarum predictarum factam immediate sequendo, quem terminum ipsis et eorum cuilibet pro¹⁾ dilacione et Canonica monitione prefigimus et assignamus, quatenus a statutis et prohibicionibus testamentorum et alys contra libertatem ecclesie attemptatis, de quibus in dicta commissione fit mencio, cedant et finaliter desistant. Inhibemus insuper per hoc simile edictum modo et forma premissis publicandum dictis Petro Folmar, Iohanni Zomersteyn, Gerkoni Smythaws, Petro Czedlicz ac Consulibus et toti universitati dicti opidi lemburgensis alysque omnibus et singulis, quorum interest et interesse poterit quomodolibet in futurum, communiter et divisim sub dictis penis, ne ipsius domini Iohannis Rutheni principalis consanguineis, affinibus et amicis aliquam molestiam inferant seu gravamen per se vel alium seu alios publice vel occulte, directe vel indirecte; et ne eciam in preiudicium dicti domini Iohannis Rutheni principalis vel eciam amicorum et consanguineorum suorum vel dicte Ecclesie parochialis in Lemburga ac litis pendencie ac iurisdicioni nostre huiusmodi, ymo verius apostolice, contemptum quicquid innovare vel attemptare presumant seu presumat et si quid in preiudicium dictorum Iohannis Rutheni vel consanguineorum et amicorum suorum seu eciam libertatem dicte parochialis Ecclesie attemptaverint seu fecerint, id totum infra dictum quindecim dierum terminum revocent, necnon dicto domino Iohanni Rutheni de tuto ac libero accessu et recessu ad dictam suam parochialem Ecclesiam sancte Marie et ad dictum opidum in Lemburga et ad alias partes oportunas ibidemque una cum alys quibuscumque suis consanguineis, affinibus, amicis et servientibus communiter et divisim rebusque et bonis eorum salvis remanere in perpetuum secure possit et possint, ydonee caveant infra dictum quindecim dierum terminum et provideant sub penis supradictis. Alioquin contra dictos Petrum Folmar, Iohannem Zomersteyn, Gerkonem Smythaws, Petrum Czedlicz ac Consules et universitatem dicti opidi lemburgensis ac alios in premissis rebelles ad declaracionem dictarum summarum et

¹⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

penarum et alia graviora procedemus seu alter loco nostri forsan surrogandus Auditor procedet iusticia mediante, loca vero audiencie literarum contradictiarum domini nostri pape ac valvarum sacri palacy apostolici causarum seu Basilice beati Petri principis apostolorum de urbe ac valvarum parochialiun ecclesiarum predictarum tamquam publica et ydonea ad monicionem et inhibicionem nostras huiusmodi publicandas ad instar edictorum, que olim in albo pretorio scribebantur, duximus eligenda, que presentes monicionem et inhibicionem suo quasi sonoro preconio et patulo iudicio publicabunt. In quibus huiusmodi nostras monicionem et inhibicionem modo premisso decrevimus et tenore presencium decernimus publicandum, ne prenominati moniti et aly quibus duximus inhibendum aut eorum aliquis de premissis aliquam ignoranciam pretendere valeant seu eciam allegare, cum non sit verisimile apud ipsos sic monitos et illos quibns inhibemus remanere incongnitum, quod patenter et notorio extitit publicatum. Volumus autem et dicta apostolica autoritate decernentes, quod huiusmodi presentes monicio et inhibicio modo premisso execute, predictos monitos et alios, quibus inhibemus ac eorum quemlibet taliter arceant et astrigant ac si fuissent et essent eis et eorum cuiilibet lecte presencialiter et intimate. In quorum omnium et singulorum fidem et testimonium premissorum presentes literas sive presens publicum instrumentum huiusmodi nostras monicionem et inhibicionem in se continentes sive continens, exinde fieri et per Henricum notarium publicum nostrumque et huiusmodi cause coram nobis scribam infrascriptum subscribi et publicari mandavimus nostrique sigilli fecimus appensione communiri. Datum et Actum Rome in domo habitationis nostre, hore none, vel quasi sub anno a nativitate domini Millesimo Tricentesimo nonagesimo nono, Indicione Septima, die Louis, decima septima Mensis aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacy divina providencia pape noni Anno decimo, Presentibus ibidem discretis viris magistris Petrino de Magio et Materno Wigandi notarys publicis scribisque nostris clericis Nouariensis Civitatis et Wratislauieusis diocesis, testibus ad premissa vocatis specialiter et rogatis.

Subscriptio notary publici sequitur de verto ad verbum.

Et ego Henricus Roseman de Vmbach, clericus Moguntinensis diocesis, publicus apostolica autoritate notarius prefatique venerabilis et circumspecti viri Iacobi Auditoris et cause huiusmodi coram eo scriba, quia predictis inhibicionis peticioni eiusque concessioni et decreto ceterisque premissis, dum sic, ut premittitur, per dictum dominum Auditorem et coram eo agerentur et fierent una cum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, ideo hoc presens publicum instrumentum per alium fideliter scriptum, exinde confeci, subscripti, publicavi et in hanc formam redegii signoque et nomine meis solitis et consuetis una cum appensione Sigilli dicti domini Auditoris signavi, rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum

premissorum. Acta sunt hec Anno, Indicione, die, mense, hora, loco, quibus supra, Presentibus discretis viris dominis Paulo, Nicolao et Clemente vicarys sancte Marie in Lemburga ac alys quam pluribus testibus ad premissa.

S.N.
Et ego Nicolaus Iaczkonis, clericus de Preimislia, publicus Imperiali notarius autoritate, predictis inhibicioni, copiarum petitioni et eius decreto alysque omnibus et singulis premissis, dum sic agerentur et fierent, ut premittitur, una cum prenominatis testibus presens interfui eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi et in hanc publicam formam redegi meaque huic manu propria subscripti, signo et nomine meis solitis et consuetis consignavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium et singulorum premissorum.

Pergaminowy dokument w arch. miasta Lwowa nr. XXXII. Pieczęci nie było żadnej. Dokument ten zdaje się być tylko odmienną redakcją poprzedniego nr. LXVI.

LXVIII.

We Lwowie 29. Kwietnia 1399.

Jakób arcybiskup halicki poświadczająco, jako Mikołaj Bolcz sprzedał swój grunty Jakóbowi rektorowi szpitala św. Ducha i połowę umówionej ceny, dziesięć grzywien ruskich, podarował na rzecz tegoż szpitala, warując sobie, aby po śmierci tegoż Jakóba przeszedł na własność rzeczonego szpitala.

In nomine domini Amen. Cunctorum perit memoria factorum, nisi scripture presidio et testium adminiculo fuerint insignita, Proinde Nos Iacobus divina et apostolice sedis providencia Archiepiscopus Metropolice sedis Ecclesie Halicensis ad notiam universorum volumus devenire, tam presencium quam futurorum, presentibus protestantes: Quod Nicolaus Bolcz Civis Lemburgensis aream in loco braxeatory Nicolai dicti Maydli sitam in vico prope hospitali sancti spiritus in Lemburga omnimoda iuris cum possessione, que ad ipsum pertingebat, totam honorabili viro domino Iacobo rectori hospitalis sancti spiritus ibidem in Lemburg, vendidit pro vigintis marcis grossorum Ruthenici numeri et pagamenti; quarum quidem pecuniarum idem Nicolaus Bolcz decem marcas pro se tulit, et decem ductus zelo misericordie pure propter deum pro salute ipsius suorumque predecessorum et successorum eidem domino Iacobo seu Ecclesie prelibate sancti spiritus relinquendo dimisit. Hanc vero aream sive sit parva sive magna, idem Nicolaus dictus Bolcz coram nobis constitutus ex voluntate et assensu omnium suorum amicorum prefato domino Iacobo rectori hospitalis sancti spiritus, ut prefertur, liberaliter resignavit, sibi Ecclesieque

sancti spiritus hospitalis Lemburgensis prelibati hereditarie libereque, perpetue possidendam, tenendam, et ad usus placidos convertendam, secundum quod eidem domino Iacobo videbitur utilius expedire; tali tamen interiecta condicione, dum ipsum dictum dominum Iacobum sepius nominatum nature debitum moriendo solvere contigerit, extunc nemo ipsius amicorum sive propinquorum, quocunque nomine censeatur, debeat et habeat pro eadem area aliquid petere vel iuris vigore postulare, sed quiete pertineat ad Ecclesiam sancti spiritus temporibus perpetuis duraturum. Super quibus premissis omnibus sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum Lemburg sive Lwow Anno domini Millesimo Tricentesimo Nonagesimo Nono Penultima die mensis Aprilis, Presentibus discretis et circumspectis viris domino Thoma probendario sancte Katherine castri minoris, Henrico Rectore de Sokolniki ¹⁾, Nicolao Rectore Ecclesie in Kulikow ²⁾, domino Paulo Vicerectore beate Virginis in Lemburg, Nicolao servitore domini Archiepiscopi et alys quam pluribus fide dignis.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XLV. U dołu na okrawku pergaminowym owalna pieczęć na czerwonym wosku wyciągnięta przedstawiająca matkę Boską z dzieciątkiem Jezus i klęczącym przed nią biskupem z napisem w otoku: „S. Iacobi Archiepiscopi Haliciensis.”

LXIX.

W Nowem mieście Korczynie 19. Czerwca 1399.

Władysław Jagiełło rozstrzyga spór o drogę handlową z Krosna na Ruś pomiędzy mieszkańami krośnieńskimi a celnikami ropczyckimi.

In nomine domini amen. Ad rei memoriam sempiternam. Wladislaus dei gracia Rex Polonie Lithuanieque princeps Supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis: Quomodo cum providi Cives totaque Communitas Civitatis nostre Crossno sua nobis exposicione (*demon*)strassent, quod ad faciendum publicum transitum et viam cum bonis eorum ad partes Russie per T(*helone*)arios de Ropschice et eorum vicesgerentes per prefatum opidum Ropschice cogebantur, Nos (*ad co*)gnoscendum huiusmodi negocium Strennuo Clementi de Moskorzow Regni nostri Vicecancellario et Capitaneo Sanocensi cum Consulibus Civitatum videlicet Biecz, Iassel, Pylzno et Dambowdzal ^{*)} prefat(is) civitatibus Crossno et Ropschice confinancium mandavimus, convenimus.

¹⁾ Sokolniki wieś w powiecie lwowskim.

²⁾ Kulików miasto powiatowe w obw. żółkiewskim.

^{*)} Krosno, Biecz, Jasło, Pilzno, Ropczyce znane miasteczka w teraźniejszej Galicji. Dambowdzal będzie pewno Dębowiec miasteczko w jasielskim powiecie.

Qui Clemens vicecancellarius cum prefatis Consulibus convencione facta reperyt, quod prefati cives de Crossno non per Ropschice, sed per quandam aliam viam ipsis a predecessoribus nostris Regibus Polonie antiquitus deputatam cum eorum bonis ad partes Russie predictas cum eorum bonis *) huiusmodi debent et consueverunt transire. Quocirca vobis omnibus, qui pro tempore fueritis in Ropschice, Thelonearys et vestras vicesgerentibus nostris damus Regalibus firmissime in mandatis, quatenus iamdictos cives de Crossno et quemlibet eorum ad prefatas partes Russie transeuntes pacificos dimitentes, ipsos per prefatam viam, ipsis ab antiquis expositam temporibus, pertransire tociens quociens eis placuerit transire permittatis. Verum si prefati cives de Crossno ad terras Sandomirienses et Mazouiam cum aliquibus bonis transire voluerint, tunc per Ropschice transire et ibidem consuetum Theloneum solvere sunt astricti. Harum quibus Sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Datum in Nouaciuitate Corczin ipso die sanctorum Geruasy et Prothasy Martirum, Anno domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Nono.

Ad relacionem Clementis
Vicecancellary predicti.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Krosna. Pieczęć oderwana, pozostało tylko wcięcie, przez które przeciagnięty był pasek pergaminowy.

LXX.

We Lwowie 5. Września 1399.

Jakób arcybiskup halicki jako komisarz apostolski, wzywa na swój sąd burmistrza i rajców z jednej strony a Jana Rusina (Rutheni) rektora parafii Najśw. Panny Maryi z drugiej w celu rozstrzygnięcia sporu o szkołę, młyn i meszne.

Iacobus dei gracia Archiepiscopus Haliciensis, Commissarius ad infrascripta a sede apostolica specialiter deputatus, honorabilibus ac discretis viris ecclesiarum parochialium Rectoribus et eorum ebdomadarys, vicarys, altaristis in Premisl et ad beatam Virginem, ad Omnes sanctos, ad sanctam Annam, ad sanctum Sthephanum, ad sanctam crucem in Cracovia et tibi Nicolao Scheyberi ac alys generaliter et singulis, qui presentibus requiruntur, Salutem in domino et nostris ymmo verius apostolicis mandatis, firmiter obedire

*) Wyrazy cum eorum bonis dwa razy powtórzono.

literas commissionis Sanctissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacy digna dei providencia pape IX eius vera bulla plumbea in filis canapis dependentibus, more Romane Curie bullatas, non rasas, non cancellatas, non viciatas nec suspectas, sed omni prorsus vicio et suspicione carentes, salvas, sanas et integras nuper nobis pro parte providorum virorum Proconsulis et Consulum, Scabinorum et universitatis opidi lamburgensis diocesis Haliciensis per ipsum Proconsulem exhibitas et presentatas coram Notario publico et testibus infrascriptis nobis cum ea, qua decuit, reverencia recepisse noveritis huiusmodi sub tenore :

Bonifacius, episcopus servus servorum dei, Venerabili fratri Archiepiscopo Haliciensi Salutem et apostolicam benedictionem sincere devocationis affectus, quem dilecti filii Proconsul, Consules, Scabini et universitas opidi lamburgensis Haliciensis Diocesis ad nos et Romanam gerrunt ecclesiam, promeretur, ut votis eorum illis presertim, que a rationis tramite non discordant, favorabiliter annuamus; exhibita siquidem nobis nuper pro parte dictorum Proconsulis, Consulum, Scabinorum et universitatis peticio continebat, quod licet a tempore, cuius contrary memoria non existit, fructus, redditus et proventus parochialis ecclesie dicti opidi in censibus et alys communibus obvencionibus adeo sufficientes extiterint et de presenti existant, quod ex eis rector eiusdem ecclesie, pro tempore existens, potuerit et possit congrue sustentari, episcopalia iura solvere et alia sibi incumbencia onera supportare, siveque eciam absque eo, quod unquam aliquis rector ipsius ecclesie, qui fuerit pro tempore, aliquos introitus ibidem communiter missalia nuncupatos a parochianis ipsius ecclesie pecierit seu exegerit, tamen electus filius Iohannes Iohannis Rutheni ad presens dicte ecclesie rector a parochianis eiusdem ecclesie presertim mansos in parrochia ipsius ecclesie obtinentibus, de quolibet videlicet manso unam siliginis et aliam avene mensuras singulis annis pro introitibus missalibus nuncupatis ultra consuetos fructus, redditus et proventus eiusdem ecclesie petere et exigere presumpsit et presumit, quodque licet eciam olim Proconsul, Consules et Scabini dicti opidi, qui tunc erant, provide considerantes domos mansionis rectoris dicte ecclesie pro tempore existentis inter tabernas publicas et alias in indecenti loco ipsius opidi situatas, ac cupientes super hoc salubriter providere pro huiusmodi dominibus (*sic*), tum earum fundo certum alium locum ad hoc aptum et decentem tunc ad dictum opidum communitate pertinentem eidem ecclesie per viam commutationis dedissent et assignassent, ac in eo domum seu mansionem novam pro rectore eiusdem ecclesie pro tempore existente similiter aptam et convenientem expensibus dicti opidi construxissent seu construere fecissent et eciam ordinassent ipsius ecclesie rectoris, qui tunc erat, ad hoc accendentibus consensu et libera voluntate, tamen similiter ipse Iohannes de hys, de quibus eciam nonnulli sui predecessores, ipsius ecclesie rectores, contenti fuerunt, minime contentus, predictas priores domus requisivit et requirit ac nichilominus

licet Scole puerorum dicti opidi in fundo ipsius opidi et duntaxat expensis eiusdem opidi facte et constructe sunt et eciam expensis eiusdem opidi conserventur et renoventur, dum opus fuerit, nec Rector dicte ecclesie pro tempore existens informatori puerorum carundem scolarum de aliquibus expensis seu solario provideat neque providere habeat; tamen eciam dictus Iohannes presumens velle puerorum dictarum scolarum de informatore ad nutum suum providere, absque hoc quod aliquis predecessorum suorum rectorum dicte ecclesie hoc unquam presumpsisset, predictos Proconsulem, Consules, Scabinos et universitatem, quominus ipsi dictis pueris de informatore, prout hactenus consueverunt, eciam absque ipsius Rectoris expensis et damnis providere possint, nititur impedire ac de procuracionibus in testamentis seu ultimis voluntatibus christifidelium pro fabrica et cenamentis dicte ecclesie legatorum et donatorum necnon de quodam molendino sito in Sboyscze dicte diocesis, dudum per quondam Annam dictam commitissam mulierem in sua voluntate ultima pro fabrica eiusdem ecclesie legato, asserens illud ad se ratione ipsius ecclesie et non ad huiusmodi fabricam spectare ac de institutione sacriste eiusdem ecclesie, eciam absque eo, quod unquam aliquis preter dictos Proconsulem, Consules et Scabinos de hys se intromiserit seu presumit intromittere, ipsos Proconsulem, Consules, Scabinos et universitatem in sua antiqua consuetudine impediendo. Quare pro parte ipsorum Proconsulis, Consulum, Scabinorum et universitatis nobis fuit humiliter supplicatum, ut ipsos in suis antiquis consuetudinibus conservare et alias eis in premissis providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur de premissis certam noticiam non habentes ac cupientes, prout decet, eosdem Proconsulem, Consules, Scabinos et universitatem in eorum laudabilibus consuetudinibus conservari, huiusmodi supplicationibus inclinati, fraternitati tue, de qua in hys fiduciam gerimus in domino singularem, per apostolica scripta committimus et mandamus, quatinus de premissis omnibus et singulis ac eorum circumstancys universitate auctoritate nostra summarie, simpliciter et de plano ac sine strepitu et figura iudicay diligenter informes et si per informacionem huinsmodi fructus, redditus et proventus dicte ecclesie in censibus et alys communibus obvencionibus absque huiusmodi introitibus, missalibus nuncupatis, adeo sufficientes existere, quod Rector ipsius ecclesie, qui est pro tempore, ex eis congrue sustentari, episcopalia iura solvere et alia sibi incumbencia onera supportare possit et dicti Iohannis predecessores, rectores ipsius ecclesie, qui pro tempore fuerunt, huiusmodi introitus, missalia nuncupatos, a dictis parrochianis ex consuetudine non habuisse nec priores domos unquam repetisse ac institutionem informatoris puerorum et sacriste necnon procurationem legatorum et donatorum predictorum de antiqua consuetudine non ad rectores ipsius ecclesie, qui pro tempore fuerunt, sed ad dictos Proconsulem, Consules et Scabinos pertinuisse ac prefatum molendinum ad huiusmodi fabricam, ut prefertur, per pie fatam Annam legatum extitisse, reppereris, predicto Iohanni rectori

sub excommunicacionis pena, quam ferimus in hys scriptis et quam, si contra fecerit, canonica monitione premissa incurrat, ipso facto inhibeas, ne huiusmodi introitus, missalia nuncupatos, ad priores domos seu molendinum prefata vel ipsorum aliquod seu aliqua exigere aut impetere vel de institucione informatoris puerorum seu sacriste aut procuracione legatorum et donatorum predictorum nec de dicta fabrica se intromittat seu intromittere presumat quoquomodo et nichilominus¹⁾ commutaciones domorum seu mansionum predictarum et alia, que hucusque in premissis per ipsos Proconsulem, Consules, Scabinos et universitatem laudabiliter observata sunt, eadem auctoritate confirmes et facias de cetero inviolabiliter observari, non permittens eosdem Proconsulem, Consules, Scabinos ac universitatem super hys per prefatum Iohanem rectorem vel suos successores rectores dicte ecclesie, qui pro tempore erunt, aut quoscunque alias quomodolibet molestari seu eciam impediri contradictores per censuram ecclesiasticam, appellacione postposita, compescendo, constitutionibus apostolicis et alys contrarys non obstantibus quibuscunque, seu si prefato Iohanni vel quibusvis alys communiter vel divisim a sede apostolica sit indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mencionem. Datum Rome apud sanctum Petrum Kalendis Iuly pontificatus nostri Anno decimo. (1. Lipca 1399 r.)

Post quarum quidem literarum apostolicarum presentacionem et exhibicionem fuimus per ipsum Proconsulem pro parte Consulum, Scabinorum et universitatis opidi predicti cum instancia debita requisiti, ut ad execucionem dictorum mandatorum apostolicorum nobis in ea²⁾ parte directorum procedere ipsisque Proconsuli, Consulibus, Scabinis et universitati opidi predicti citacionem in forma solita contra et adversus prefatum Iohannem Iohannis Ruteni rectorem ecclesie sub certo termino et competenti inferius anotato pro instancia ipsorum Proconsulis, Consulum, Scabinorum et universitatis predictorum dare, decernere et concedere dignaremur. Nos itaque Iacobus dei gratia Archiepiscopus Haliciensis et commissarius memoratus mandatum apostolicum, ut tenemur, exequy cupientes, attendentes huiusmodi requisicionem fore iustum et consonam rationi, cum iusta potentibus assensu non beat denegari, prefata omnia et singula per predictos Proconsulem, Consules, Scabinos et cetera petita dignum duximus concedenda. Quocirca vobis universis et singulis superius notatis ac alys Clericis curatis et non curatis per nostram haliciensem, premisiensem ac cracoviensem dioceses et alias ubilibet constitutis, qui presentibus requi-

¹⁾ Ustęp od nec do nichilominus podskrobaną i na dawniejszym piśmie wpisano tą samą ręką wydrukowane tutaj wyrazy.

²⁾ Zamiast ea stoi ac w oryginalu.

rentur sancte obediencie in virtute et sub excommunicacionis pena, quam in vos et vestrum quemlibet, nisi feceritis, quod precipimus, dicta auctoritate apostolica, trium dierum trina monitione canonica premissa, quorum unum pro primo, unum pro secundo et residuum diem, tertium pro tercio ac peremptorio termino vobis universis et singulis et cuilibet vestrum prefigentes et assignantes ferimus in hys scriptis discrecius iniungentes, quatinus dum et quando et ubi pro parte Proconsulis, Consulum, Scabinorum et universitatis predictorum requiremini, seu alter vestrum fuerit requisitus, mora qualibet postposita, predictum Iohannem rectorem ecclesie ac alios omnes sua interesse putantes, personaliter accedentes, si comode accedere potuerint, alioquin in ecclesys predictis et signanter in ecclesia premischiensi (*sic*) predicta publice proponentes uno pro tribus edicto ad eorundem Proconsulis, Consulum et cetera citare p^remotorie procuretis, quem et nos citamus per presentes, ut coram nobis in curia habitacionis nostre in Halicz sive in Lamburga, si ibi tunc constituemur, proxima feria post diem sancti Michaelis Archangeli ipso die sancti Remigy nunc venturo compareat, causas et negotia summarie, simpliciter et de plano sine strepitu et figura iudicy auctoritate apostolica per nos diligenter informandus et informanda, prout circa huiusmodi causas et negotia antiquis temporibus ac consuetudinibus diutinis fuisse servatum invenerimus, ordinandum et eadem ad statum pristinum reducendum atque inviolabiliter observari faciendum, nostra ymmo verius apostolica auctoritate decerni visuri et eciam audituri, alioquin causas racionabiles verbo vel in scriptis dicturi et eciam allegaturi, cur et quare premissa omnia facere minime deberemus contra secus facientes, prout debuerimus, in forma iuris procedemus. In cuius rei testimonium presentes nostras ymmo verius apostolicas cittacionum literas seu presens publicum instrumentum huiusmodi citacionem in se continens exinde per Laurencium Didconis de Sandomiria, clericum conjugatum Cracouiensis diocesis, publicum Imperiali auctoritate notarium, propter nostri notary absenciam, tunc coram nobis constitutum scribi et publicari mandavimus et nostri soliti appensione sigilli communiri. Actum et Datum in domo sive refectorio cenoby fratrum minorum ad sanctam Crucem in Lamburga Anno domini M^o CCC^o nonagesimo nono, Indicione septima, die quinta septembris ¹⁾, hora quasi nona, Pontificatus Beatissimi in Christo patris et domini nostri domini Bonifacy pape Noni Anno decimo, Presentibus Religiosis viris Iohanne dicto Hase, Iohanne predicatore Polonorum, fratribus ordinis Minorum, necnon Nicolao familiari ipsius domini Archiepiscopi et alys pluribus fide dignis ad premissa vocatis et rogatis. De exsecuione presentis nostri ymmo verius apostolici mandati nobis per instrumenta publica aut per appensionem vestrorum sigillorum fidem certam faciatis et facere procuretis.

¹⁾ Podskrobane i wpisane: septembbris.

S.N.

Et Ego Laurencius, olim Didconis de Sandomiria, clericus coniugatus Cracouiensis diocesis, publicus Imperiali Auctoritate Notarius, dictarum apostolicarum literarum presentacioni, exhibicioni, citacionis petitioni et alys premissis unacum prenotatis testibus presens interfui, eaque sic fieri vidi et audivi, sed alys magis arduis impeditus, per alium fideliter scribi et ingrossari feci, et de mandato prefati domini Archiepiscopi, et requisitione Proconsulis, Consulum, nomine tocius universitatis opidi predicti, propter absenciam sui notary me manu propria subscrivens, cum appensione sui sigilli, signo et nomine meis proprys in hanc formam publicam redegii et consignavi in testimonium omnium premissorum et protestor de illa diccione Septembbris per me correctam.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym dobrze zachowany w archiwum miasta Lwowa nr. 46. Na pasku pergaminowym zawieszona na czerwonym wosku wyciągnięta, dobrze zachowana pieczęć ovalna, przedstawiająca Najśw. Pannę z dzieciątkiem Jezus na ręku i klęczącym przed nią biskupem w infuie, ornacie i z pastorałem. W otoku napis: *S. Iacobi + archiepiscopi haliciensis*. Na odwrotnej stronie pergaminu napis z 16. wieku podający treść dokumentu.

LXXI.

W Szczercu 4. Paździeznika 1399.

Władysław Jagiełło nadaje OO. Dominikanom lwowskim dwa dworzyska w Krotoszynie i Kościejowie z obowiązkiem odprawiania dwóch mszy każdego tygodnia za niego i zmarłą królowę Jadwigę po wszystkie czasy.

In Nomine Domini amen. Wladislaus Dei gracia Rex Polonie Lithwanieque Princeps Supremus et heres Russie etc. Ad perpetuam rei memoriam. Significamus, quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Quod benigna consideracione prehabita, ad sincere devocationis insignia et oracionum devotarum suffragia, quibus wenerabilis Materna, vicarius universalis Russie, unacum conventu monasterij Corporis Christi, in civitate nostra Lemburgensi ordinis fratrum predicatorum, devoti nostri dilecti, pro nostra salute necnon Serenissime Principis Domine Hedwigis felicis recordacionis olim Regine Polonie etc., consortis nostre carissime, ac predecessorum nostrorum animabus misericordiam Omnipotentis Dei non desinunt implorare, cupientes itaque, ut ydem Maternus vicarius cum conventu fratrum predicatorum predictorum divinis cultibus diligencius valeant inherere, quodque fabricam

seu ecclesiam Corporis Christi in civitate nostra Lemburgensi fundatam, ad cuius instauracionem et consummacionem singularis zelo devocationis affectum gerimus specialem, possint operiosius nostris suffulti munificencys instaurare, construere et, ut inchoaverunt, prosperrante Altissimo consummare, prefatis vicario et conventui ipsorumque successoribus de nostre liberalitatis plenitudine duas curias, dworziska vulgariter dictas, nostras regales, unam in Grothoschino, in qua duo falconary nostri habitabant, et aliam in Coschczeyow ¹⁾, quam quidam servus noster inhabitabat, dedimus, contulimus datusque, conferimus et donamus donacione perpetua et irrevocabili, temporibus perpetuis affuturis, per ipsos vicarium et conventum ac eorum successores tenendas, habendas, utifruendas et perpetuo possidendas eo iure et dominio, quibus ipsas duas curias soli tenuimus, habuimus hactenus et possedimus pleno iure, iure tamen theutonico, quo predicte due ville Grothoschino et Coschczeyow gaudent et fruuntur, per eosdem vicarium et conventum perpetuo possidendas. Ut autem presentis donacionis nostre memoria plenior et evidencior in posterum habeatur, ydem vicarius cum conventu efficiant penitus et decernant, quod pro nostra salute et prefate domine Heduigis Regine anima ac votivis successoribus due misse in predicta ecclesia Corporis Christi, una singulis ferys quintis et alia diebus sabbatis, qualibet septimana cuiuslibet anni per fratrem seu fratres ordinis ipsorum continuo legantur, quamdiu videlicet vitam duxerimus in humanis, Nobis autem Domino permittente ab hac luce migrantibus, ydem frater seu fratres pari modo duas missas defunctorum in qualibet septimana legere perpetuo sint astricti. Si vero sollempnitas alicuius festi in aliqua septimana huiusmodi occurrerit, preter cuius celebritatem magnificam predicte due misse suppleri non potuerint, extunc in diebus feriatis alterius septimane sequentis predicte due misse nichilominus per fratrem seu fratres eosdem suppleantur integraliter et adplenum. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum et datum in Sczirzecz ²⁾ sabbatho scilicet ipso die beati Francisci Confessoris (*4. Października*) Anno Domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Nono. Presentibus Reverendo in Christo Patre Domino Iacobo Dei gracia Archiepiscopo Halicziensi, Cristino Castellano Sandomiriensi, Gnewossio Subcamerario Craconensi, Sbigneo de Brzeze pro tunc Marschalco nostro, Iwano fratre Demytry et Manczine Woyewoda Lemburgensi et alys multis nostris fidelibus fidei dignis. Per manus Reverendi in Christo patris domini Nicolai de Curow Episcopi Wladislaviensis, sincere nobis dilecti.

Dominus Rex per se.

¹⁾ Krotoszyn i Kościejów, porównaj dok. nr. XXI. tomu drugiego.

²⁾ Szczerzec miasteczko w pow. lwowskim.

Oryginał na pergaminie w Bibl. OO. Dominikanów lwowskich. Pieczęć oderwana, pozostał po niej tylko kawałek sznurka jedwabnego koloru wiszniowego. Na zagiętce po prawej stronie nieco późniejszy napis:

Lectum per Albertum de Zichlin Regni Polonie Vicecancellarium.

Poprzednio już drukował dokument ten Fr. X. Wolański w „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowskiej*“ 1858, nr. 8.

LXXII.

Na Zamku Kamieńcu 5. Listopada 1399.

Władysław Jagiełło darowuje wieś Szczepańcową Wolę Piotrowi Fal-kowskiemu, łowczemu sandomirskiemu, wkładając na niego za to pewne ciężary.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam (*rei memoriam*). Wladislaus dei gracia (*Rex Polonie*) Lithuanieque Princeps *S(upper)emus* et heres Russie etc. Significamus (*tenore presencium*) quibus expedit presentibus et futuris pre(*senciu*m noticiam habituris: Quomodo con(siderantes¹⁾ gratuita, perpendentes multiplicia fid(elia obsequia) S(*trenu*i Mili^{ti} Petrassy de Falcow, Venatoris nostri Sandomiriensis fidelis dilecti, quibus idem in nostro conspectu regio multipliciter iam (*se pro)mptum exhibuit, et (in posterum) concinnato sue fidelitatis studio se poterit continuo reddere promptiorem; horum intuitu volentes (*eundem*) Petrassium Venatorem (*speci)alium* graciarum prosequi favoribus ipsumque cupientes letari prerogativa et perfrui ampliori, et ut nostris (*et no)strorum* opportunis ser(vicys) valeat opperosius inherere, eidem Petrassio suisque heredibus et legittimis successoribus vill(am nostram) Regalem Sczepancz(owa Wo)lya ²⁾ dictam in terra nostra Russie et in districtu Sanocensi situatam, quatuor mansos seu laneos in se dumtaxat continentem cum suis (*omni)bus* et singulis proventibus, fructibus, utilitatibus, redditibus, censibus, agris, pratis, campis, pascuis, nemoribus, silvis, querchetis,³⁾, dumetis, virgultis, borris, pinetis, mellificys, molendinis, emolimentis, aquis et earum decursibus, piscinis, lacubus, s(tagnis), paludibus, montibus, planis, vallibus ac alys quibusvis pertinencys, obvencionibus, spectaney et appendys universis ad eandem villam quomodolibet spectantibus, quibuscumque vocabulis pociantur, damus, conferimus et donamus donacione perpetua et irrevocabili, perpetuis tamporibus affuturis per eundem Petras-*

¹⁾ Brakuje jednego wyrazu.

²⁾ Sczepańcowa Woły, dziś Szczepańcowa w powiecie krośnieńskim.

³⁾ Dwa wyrazy zgola wypełnione.

sium Venatorem et suos heredes et successores legittimos habendam, tenendam, utifruendam, donandam, alienandam, obligandam, permutandam, vendendam ac in usus suos beneplacitos et voluntarios convertendam, prout sibi et eisdem melius, utilius et conveniens expedire videbitur pro suo et eorundem beneplacito voluntatis; condicionibus tamen infra scriptis specialiter appositis et adiectis, quod lanei supradicti villam memoratam integrantes debent in se mensuram lencarum¹⁾ dictarum vulgariter continere non amplius neque minus. Exactis autem et ad plenum mensuratis huiusmodi laneis seu lencis, totales s²⁾ et omnia deserta a parte laneorum et lencarum huiusmodi debebunt ad civitatem nostram Crosznensem pertinere. Preterea memoratus P(etrassius suique) heredes et successores legittimi ratione donacionis eiusdem cum una lancea seu hasta, cum armis et equo valentibus debebunt nobis (*et succe*)ssoribus nostris ad quamlibet generalem expeditiōnem perpetuo deservire. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Datum in (*Camy*)enecz³⁾ Castro feria quarta post diem Omnium Sanctorum Anno domini Millesimo Trecentesimo Nonagesimo Nono. Presentibus de Suy⁴⁾ ven(atore) Cra- couensi, Sbigneo Marschałcone, Ieschkone de Rzeschow, Nicolao de Pstroschice, Iohanne de Sczecoczyny et Iescone Reyg de S . . .⁵⁾ (*et al*)ys multis nostris fidelibus fidelib[us] fidelignis.

Relacio Clementis Vice-
cancellary.

Oryginał na pergaminie w archiwum miasta Krosna, bardzo znacznie zniszczony a oprócz tego smarowany tynkturą, która pergaminowi nadała kolor brunatny, przez co pismo jeszcze więcej stało się nieczytelne. (Zobacz o tem objaśnienie dodane do dokumentu z r. 1400 nr. LXXIII). Pieczęć oderwana, pozostała po niej tylko sznurek z kręconego jedwabiu koloru wiszniowego. Luku uzupełniliem w znacznej części przy pomocy innych dokumentów, własną tylko kombinacją, kopia dokumentu tego bowiem nie eksytuje. Na odwrotnej stronie parę późnych napisów, jeden tylko ręką z XV. wieku:

privilegium falkowsky super nostram villam.

¹⁾ Brakuje kilku liter.

²⁾ Brakuje kilku liter.

³⁾ Kamieniec, zamek znany dzisiaj pod nazwą odrzykońskiego. Odrzykoń wieś nad Wisłokiem, pół mili od Krosna. Na szczycie góry sterią zwaliska warownego zamku zwanego niegdyś Kamieńcem, co za czasów Kazimierza W. w przywilejach zniemecono na Ehremberg, obecnie słynie pod nazwą zamku odrzykońskiego lub korczyńskiego, ponieważ wschodnia część gruzów do wsi Korczyna należy. W XIII. wieku należał do dziedziców Moskorzewa, z których Klemens, na powyższym dyplomie podpisany jako Podkanclerzy, otrzymawszy 1408 r. działem zamek Kamieniec, dał początek sławnej Kamienieckich herbu Pilawa rodzinie. O zamku tym i historii jego zobacz rozprawę Żegoty Paulego w Album wydanem na korzyść pogorzelców przez J. D. Borkowskiego str. 101—107, Lwów, 1844 r.

⁴⁾ Nazwisko o kilku literach nieczytelne.

⁵⁾ Nazwisko o kilku literach nieczytelne.

LXXIII.

W Krakowie 23. Lipca 1400.

Władysław Jagiełło darowuje miastu Krosnu wszystkie lasy należące do Szczepańczej, zostawując właścielowi wsi tej Piotrowi Falkowskiemu tylko cztery łany.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Dum vivit litera, vivit et accio comissa litere, (*cuius*) assercio (*nutrit memoriam et*) labiles semper perpetuat acciones. Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie necnon Terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyavie, Lythwanie (*Princeps Supremus*), Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus quibus expedit universis, quod cupientes condicionem civitatis nostre Crosno facere meliorem ut¹⁾ gere, ut tempore nostri felicis regiminis felicia eciam suscipiant incrementa, pro melioracione eiusdem civitatis Crosno omnes silvas ville Sczepanyczoua, quam Militi (*Petrassio de Falcow*)²⁾ dedimus, in qua quatror mansos tantummodo asserebat contineri, supra et ultra eosdem quatror mansos excrescentes, cum omnibus earum utilitatibus, fructibus, p(roventibus, ga)yss, lignis, arboribus, roboribus, querctis, pinetis et aliorum generum arboribus, quibuscumque vocentire vel vocari poterint nominibus, predice civitati Crosno donacione per(*petua et irrevocabili don*)amus, adiungimus, apropiamus, incorporamus et assignamus presencium per tenorem; per eandem civitatem et eius cives et incolas tenendas, habendas, utifruendas cum o(mnibus redditibus) et proventibus ipsarum eciam perpetuis temporibus possidendas. Harum quibus (*sigillum*) nostrum presentibus est appensum testimonio literarum. Actum Cracouie in crastino sancte Marie³⁾ Mag(dalene Anno domini) Millesimo quadringentesimo, presentibus hys Strenuis Nobilibusque v(iris) Iohanne de Thanczin Castellano Cracouiensi, Iohanne de Tharnow Sandomiriensi, Iohanne L(yganza Lanciciensi, Iacobo de Co(nyeczpol)ye Syradiensi Palatinis, Cristino de Ostrow Sandomiriensi et Cristino (*de Cozeglowy Sandecensi*) Castellanis (*multisque* alys fidelibus, (*fidelignis*). Datum per (*manus*) W(enerabilis) in Christo patris domini Nicolai Episcopi Wladislauiensis.

Ad relacionem Clementis
Vicecancellary.

¹⁾ 3 do 4 wyrazów wydarte.

²⁾ Nazwisko tutaj wydarte biorę z dokumentu z r. 1399 nr. LXXII, w którym Władysław Jagiełło temuż darowuje wieś Szczepańcową Wolę.

³⁾ Marie Mag jest tak wypełnione, że ledwie dostrzędz je można, nie śmiemy więc z zupełną pewnością twierdzić, że w miejscu tem stoją te dwa, a nie inne wyrazy.

Oryginał pergaminowy znajduje się w archiwum miasta Krosna, niestety w stanie najokropniejszym, pieczęć oderwana wraz ze sznurem, pismo wypełnione, wielka dziura w środku wygryziona. Na dobitkę jeszcze ktoś smarował go taką ingredycją chemiczną, że cały pergamin nabrął koloru brązowego a przez to pismo stało się jeszcze więcej nieczytelne. Wnosimy, że uczynił to p. Wolański, ztąd, że wszystkie prawie dokumenta, które drukował w „*Dod. do Gaz. Lwowskiej*” a których pismo było wypełnione, posmarowane są tą samą ingredycją; darować mu to możemy przy tych dokumentach, które wydrukował, bo w pierwszej chwili po posmarowaniu pismo pewnie wyraźniej wystąpiło, ale darować mu nie możemy, że smarował także takie dokumenta, których sam nie drukował jak n. p. powyższy, a w których przez to zrobił pismo teraz jeszcze nieczytelniejszym. Nadmieniam tutaj, że jedyną ingredycję, której używać można bez szkody dla pisma i pergaminu, jest: *Ammonium hydrosulphuratum*. Luki w dokumencie uzupełniłem o ile możliwości jedynie według własnej kombinacji, kopii bowiem nieposiadamy żadnej.

LXXIV.

We Lwowie 30. Września 1400.

Władysław Jagiełło daje lwowskiemu konwentowi św. Krzyża OO.
Franciszkanów wsie Hanaczów i Kozielniki.

In nomine domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Dum vivit litera, vivit et accio comissa litere, cuius assercio nutrit memoriam et labiles semper perpetuat acciones, Proinde nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie Litwanieque princeps supremus et heres Russie Significamus quibus expedit universis: Quod habita diligentí consideracione ad constantis devocationis inditia, quibus fratres Conventus sancte Crucis in Lemburga ordinis fratrum minorum in conspectu Regio claruerunt, horum intuitu volentes ipsorum devocationem ampliare et eos specialis gratie prerogativa prevenire, ut nostris suffulti munificencys in pacis conquiescentes dulcedine oracionibus liberius vacare poterint et Creatoris clemenciam nostri pro nostra et predecessorum nostrorum salute uberius exorare cupientesque diem extremi iudicy pietatis operibus prevenire, specialis devocationis zelo accensi villas Chonaczow ¹⁾ et Kozelniky ²⁾, in districtu Lemburgensi sitas, eidem monasterio ac Conventui fratrum minorum in Lemburga incorporamus et ab omnibus servicys expeditionalibus, de ipsis nobis fieri solitis, liberamus perpetuis temporibus duraturum. Quas quidem villas ipsi fratres et Conventus Lemburgensis eodem iure et ordine ac modo, quibus per alios regulares et claustrales in Regno nostro Polonie hereditates et villas possidentur, possidebunt et habebunt.

¹⁾ Chonaczow, Hanaczów wieś w powiecie przemyślańskim.

²⁾ Kozelniky, Kozielniki wieś w powiecie lwowskim.

De quibus easdem exacciones et labores, quas regularium et claustralium villani in Regno Polonie existentes solvunt, et solvere iugiter tenebuntur. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio literarum. Actum in Lemburga ipso die Beati Ieronimi Anno domini M^o quadringentesimo, Presentibus his testibus Reverendis in Christo patribus dominis Iacobo dei gratia Lemburgensi Archiepiscopo, domino Petro Cracouiensi, domino Mathia Premisliensi Episcopis, Iohanne de Tarnow Palatino Sandomiriensi et Capitaneo Russie, Benkone de Zabokruck, Iohanne Mazouita Iariczkowsky multisque nostris fidelibus fide dignis. Datum per manus Venerabilis in Christo patris domini Nicolai de Curow Episcopi Wladislauiensis.

Dokument ten znachodzi się w archiwum miasta Lwowa w kopiaryuszku 223, str. 35; odpis współczesny.

LXXV.

We Lwowie 1. Października 1400.

Władysław Jagiełło oświadcza, jako za pośrednictwem prałatów i baronów została zawarta ugoda między miastem i Janem Rusinem (Rutheni) rektorem parafii Najśw. Panny Maryi względem mesznego, dziesięciny, szkoły, zakrystyana, czynszu od dwóch domów i młyna w Zboiskach.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc multis errorum, licium et dubiorum incomodis prudenter occurrimus, dum gesta etatis nostre literarum apicibus et testium annotatione perhennamus, Proinde nos Wladislaus dei gratia Rex Polonie Lithwanieque Princeps Supremus et heres Russie etc. Ad universorum noticiam tam presencium quam futurorum per hec scripta deducimus: Quod iurgiorum et displicenciarum materias inter cives nostros et Iohannem Rectorem seu Plebanum Lemburgensem hactenus motas et habitas per salubrem compositionem cupientes dirimere et controversias ipsorum amputare, ut ipsi alterutrum per nostram celsitudinem sub nostro felici regimine in pure caritatis perseverent dulcedine et creatoris nostri clemenciam pro nostra salute liberius non desinant exorare, quantum igitur ad primum articulum, in quo fomes ipsorum displicencie pocior habebatur, mediante prelatorum et baronum nostrorum ad hoc specia-liter vocatorum consilio, statuimus per utramque partem inviolabiliter observari, volentes ut omnes incole civitatis lemburgensis et aly ad ipsam civitatem spectantes agros colentes pro dacione missali, que alias meszne dicitur, quam ipse Iohannes Rector Ecclesie ab ipsis per deputatorum frumentorum grana extorquere sathagebat per duplikatam pecuniam,

que prius per simplicem solvebatur, de quolibet laneo seu manso annuatim eidem plebano et ecclesie perpetuis temporibus exsolvatur, ita videlicet quod quilibet civis ad civitatem pertinens, agros colens, qui prius grossum de mensa solvebat, duos grossos latos et qui medium, unum grossum latum de mensa pro Rectore ecclesie et ipsa ecclesia solvere teneantur, ceteri autem cives et aly sub iure civili existentes, agros non colentes, per unum grossum solveant more solito et consueto. Quantum autem ad secundum articulum predictorum Prelatorum et Baronum persuasione inducti decrevimus, ut ipsi cives scolas construant, edificant et reformat Rectoremque scolarum eligant valentem et Plebano presentent ac in omnibus licitis obedire faciant, qui si incorrigibilis et discortus seu ingnarus et ipsi Plebano rebellis fuerit, ipse Plebanus rebellionem ipsius et omnes defectus ipsis civibus explicet et narret, qui alium valentem invenire debent et statuere et ipsi Plebano presentare, ut prefertur. Similiter et de sacristano, quem ipsi cives elegint et Plebano presentabunt ac obedire facient in omnibus licitis, qui res ecclesie, utpote calices, ornatus et alia bene et provide custodiet et servabit. Addicimus insuper, quod ad testamenta omnia tam moriencium quam vivorum, que alias fiebant coram consulibus, Plebanus vel eius vicarius aut quem ipse deputaverit, vocetur resque testate consulibus tanquam executoribus testamenti dentur, quas ipsi cives pro ecclesia convertent de scitu Rectoris ecclesie lemburgensis memorate. Preterea de facto duorum (*sic*) domorum, de quibus septem sexagenas ipse Plebanus ratione censum sibi dari debere asserebat, taliter decidimus, quod ipse Plebanus ratione ipsorum ipsos cives non debet impetrare ex eo quod ipsi cives comutationem factam pro eisdem domibus manifeste probaverunt. Insuper ipse Plebanus et eius successores molendinum sancte Marie, pro quo etiam cum civibus litigabat, pro Ecclesia temporibus perpetuis possidebunt pacifice et quiete, et ut prescripta omnia in firmiori robore permaneant, vadium centum sexagenarum inter Plebanum et eosdem cives vallavimus et vallamus, presentibus decernentes, quod quecumque parcium premissarum articulos predictos vel unum ipsorum temerarie violaverit, vadium huiusmodi centum sexagenarum, quarum quinquaginta nobis et quinquaginta parti violenciam passe solvi volumus, irremissibiliter debeat expagare. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Datum in Lemburga ipso die beati Remigy confessoris Anno domini Millesimo quadragesimo. Presentibus hys Venerandis in Christo patribus domino Iacobo dei gracia Archiepiscopo Halicensi, Petro Cracouiensi, Mathia Premisiensi Episcopis, Strenuo Iohanne de Tarnow Palatino Sandomiriensi, Capitaneo Russie, Clemente de Moszkoszow aule nostre Vicecancellario et Bokschha de Schumsko Venatore Cracouiensi multisque alys nostris fidelibus fide dignis (*sic*). Datum per manus Reverendi in Christo patris domini Nicolai de Curow Episcopi Wladislauiensis.

Pergaminowy oryginał w arch. miasta Lwowa nr. XLVIII. U dołu na sznurku jedwabnym zielonym zawieszona pieczęć woskowa mała kanclerska.

LXXVI.

Około r. 1400 ¹⁾.

Władysław Jagiełło potwierdza skład towarów we Lwowie dla kupców idących do ziemi Tatarów i wracających z niej.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Dum vivit litera, vivit et actio litere comissa, cuius assercio nutrit memoriam et labiles semper perpetuat actiones. Proinde nos Vladislaus dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Lythwanieque princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo alteracione facta inter cives Cracouienses ab una et Lamburgenses parte ex altera idem cives Lamburgenses asserebant coram nobis et nostris Baronibus, quod cives Cracouienses et aly quicunque non deberent devenire ad partes Tartarie, transitus facere et mercancias eorum exercere, quibus viam eandem (ad) Tartariam precludebant, ipsos ad transitum ibidem faciendum nolebant admittere. Ipsi autem cives Cracouienses ex adverso dicebant, quod devenire ipsi et aly cives Regni nostri quicunque ad easdem partes Tartarie cum ipsorum mercancys et causa mercanciarum possent libere proficisci, suisque assencionibus satisfacere cupientes, et eas probare luculenter, literas sub sigillo maiestatis Serenissimi principis Domini Lodovici, olim Hungarorum et Polonie Regis predecessoris nostri charissimi, ad nostrum Baronum presenciam produxerunt, in quibus evidenter inventum est: quod ipsi mercatores Cracouienses et aly de civitatibus Regni nostri licite ad Thartariam cum mercibus ipsorum poterint proficisci, ita tamen quod Thartariam eundo cum mercibus ipsorum in Lemburga XIV diebus pausare debent, et easdem merces ad vendicionem seu commutacionem exponere debent, quas si vendere aut commutare non possent, tunc solatis thelonieis consuetis ad Thartariam se transferre possunt cum eisdem. Similiter de Thartaria redeundo, ibidem in civitate Lemburga cum mercibus eorum XIV diebus demorari tenentur et eas exponere ad emendum aut eciam commutandum, quas si commutare aut vendere

¹⁾ W dokumencie tym z kopiaryusza wyjętym opuszczono datę. Wagilewicz dopisał ją wyrazami „około r. 1390“, nie podając żadnych powodów. My zaś dopisaliśmy datę „około r. 1400“, opierając się na tem, że ten sam wstęp dokumentu znachodzi się w przywileju z 30. Września 1400 r. (nr. LXXIV.), zdaje się więc, że go pisał ten sam pisarz a więc może także w tym samym czasie. Ze szczegółów w dokumencie podanych o czasie jego wystawienia wnosić trudno.

nen possent, cum ipsis recedant, thelonis consuetis exsolutis, ut prefertur. De transitu autem ad partes Valachie per Prelatos et Barones nostros taliter extitit diffinitum: quod si cives et mercatores Lemburgenses partes Valachie ratione mercanciarum et negociacionum exercendarum visitare voluerint, tunc et civibus Cracoviensibus easdem partes Valachie et alias preter Thartariam, ad quascunque cum mercibus eorum pertransire poterint absque mora XIV dierum in Lemburga licitum erit visitare, consuetis cum thelonis ibidem in Lemburga exsolutis. Quam quidem diffinicionem Prelatorum et Baronum nostrorum ratam et gratam habentes ipsam tenore presencium approbamus. Harum quibus sigillum Maiestatis nostre est appensum testimonio literarum. Actum etc.

Dokument ten z opuszczoną datą znachodzi się w arch. miasta Lwowa w kopiaryusu księga 223, str. 78, odpis na poczatku XVI wieku dokonany.

LXXVII.

(W Krośnie) 26. Listopada 1402.

Magistrat miasta Krosna poświadczają, że w księgach miejskich pod dniem 13. Lutego 1400 r. znajduje się zapis, według którego miasto sprzedało zakonowi Franciszkanów za 300 grzywien groszy pragskich grunt, na którym stoi klasztor i należące do niego zabudowania, i że summa ta nie tylko miastu wypłaconą została, lecz że nawet zakon z własnej woli darował miastu prócz tego 100 grzywien zwykłej monety jako zapomogę na odbudowanie zgorzałego miasta.

Dum vivit littera, vivit et accio commissa littere, cuius assercio nutrit memoriam et labiles acciones super perhennat. Prōinde nos Petrus hereditarius Advocatus civitatis Crosnensis una cum Consulibus ibidem Petrus Villusch, Iohannes Clause, Thomas de Elzeynstat, Petrus Roschke, Nicolaus Advocati, Iohannes Bernhart, nec non Magistri collegiorum Mathis Schindler, Mathias Flaber, Paulus Sartor, Petrus Preysnicz, Nicolaus sutor de Zanok, ac cum universitate tocius civitatis significamus universis et singulis omnibus tam presentibus quam futuris, actis aperta fuerit noticia subscriptorum: Quod tempore illo, cum civitas Crosna una cum monasterio per voraginem ignis totaliter fuit combusta et periculum non modicum ex permissione divina subintravit et incurrit, tunc religiosus vir dominus Nicolaus Gerdianus Monastery predicti cum fratribus suis non compulsus, nec coactus, animo deliberato nostrum veniens ad consistorium, unanimiter petentes,

ut favorem adiungeremus, ut super hereditatem civitatis iuxta murum antiquum pro certa peccunie summa eis locum ad edificandum templum et monasterium venderemus, ita tamen quod meries muri deberent esse liberi, quod vigiles civitatis sine impedimento edify et fratrum possent libere et secure transire; Nos vero dictam causam Serenissimo Principi Wladislao Regi nostro gracioso ac Styborio Capitaneo nostro proponentes, qui consensum eorum adiunixerunt, super eo nos ipsis consentes, Nos itaque ob spem beate retribucionis et ob causam eorum oracionum cum dicto Gardiano et fratribus eius unionem concordie rite ac racionabiliter celebravimus condicione tali: quod idem Nicolaus Gardianus et sui posteri pro eodem loco, quem illis vendidimus, ab angulo muri antiqui usque ad turrim inferius et ad turrim superius quadrangulariter inclusa, nobis et nostris successoribus trecentas marcas grossorum pragensium debent dare, a data presencium per quattuor (*sic*) ebdomadas quinquaginta marcas grossorum pragensium, ad festum Sancti Iacobi sequentis centum marcas, et ad festum Pasche sequentis quinquaginta, ad festum quoque assumptionis Marie quinquaginta, et post hoc ad festum sancti Michaelis quindecim, ad festum vero trium regum viginti, tandem pro festo annunciationis Marie quindecim marcas grossorum pragensium et est rate ultima solucio. Et hinc est quod nos Petrus advocatus civitatis prefate una cum iuratis supratactis per presentes profitemur peccuniam trecentas videlicet marcas grossorum pragensium per fratres religiosos ordinis minorum in Crosna pro loco, ubi templum et conventus eorum edificatus est, plenarie suo tempore et die esse solutam, quos quietamus de summa peccunie videlicet trecentarum marcarum grossorum pragensium perpetuis temporibus, quia iam nobis pro loco sive area, quam illis vendidimus, iuxta ratas suprascriptas satisfecerunt. Insuper ab eisdem religiosis in Crosna in adiutorium munitionis Crosnensis civitatis ex gratia illorum accepimus centum marcas usualis peccunie, quam ob rem quoque eis concedimus et donacione irrevocabili donamus locum sive aream uti vicinis nostris ac benefactoribus civitatis Crosnensis inter flumen ac pedium (illorum)¹⁾, quem locum sive aream ipsi pacifice teneant, habeant, utifruant et possideant perpetuis temporibus. Et quando nos vel posteri nostri murum incipient murare, tunc fenestras in stuba et domum atque cameras sive cellas, ut ipsi vocant, ipsis per murum mittere debeamus, ad que fenestra ipsi ferrum debent ordinare prout necesse fuerit, et per murum unum sterquillinum debent habere, ubi illis commodius placuerit. In area igitur sive in loco, quem religiosi supra tacti pro summa peccunie supra scripta apud nos emerunt, per nosque sufficienter quietati sunt, licebit eis uti veris ac legitimis heredibus construere quidquid commodius pro utilitate conventus sui et templi viderint expedire sine aliqua nostra iurisdictione, imperio, regimine aut intrusione perpetuis temporibus. In cuius rei testimonium sigillum nostre civitatis appendimus. Actum in vigilia sancti Valentini

¹⁾ Wyraz ten stoi tą samą ręką napisany na brzegu ze znakiem, że należy na to miejsce.

martiris (*13. Lutego*) sub Anno domini Millesimo Quadringentesimo. Datum in crastino sancte Catherine virginis (*26. Listopada*) Sub Anno millesimo Quadringentesimo Secundo.

Wydrukowano według potwierdzenia króla Władysława Jagiełły, opisanego szczegółowo przy tem potwierdzeniu z r. 1407, nr. **LXXXII.**

LXXVIII.

W Krośnie 19. Stycznia 1403.

Michał sędzia prowincyjonalny i ławnicy miasta Krosna poświadczają układ o wójtostwo krośnieńskie pomiędzy Piotrem wójtem a Jakóbem Cirler, mieszkańców bieckim.

Cum tempus nostrum continua revolucione proch dolor sic labitur, quod preteritorum accio futurorum successione subripiatur, sed quoniam omnia, que fiunt in tempore faciliter labentur, nisi testibus veridicis aut scriptis publicis fuerint roborata, proinde Nos Michael, Index Provincialis, sub sacramento fidei nobis recommisso significamus universis et singulis quorum audicioni presens scriptum fuerit recitatum, quod proxima feria sexta post octavas Epiphanie domini sub Anno domini M. Quadringentesimo tercio Iudicium per nos fuit banitum et per septem scabinos subinfra scriptis (*sic*) civitatis Croszne Petrum Regeler, Iohannem dictum Clause, Franz Kensteyn Textorem, Paulum Institutorem, Stephanum Furman, Petrum Hone, Iohannem Peszer in forma Iuris Tewtonici solemniter contestatum. Coram quo honorabilis vir Petrus, civitatis Crosznensis Advocatus hereditarius, non compulsus nec coactus, spontanea voluntate, bona deliberacione, valetudine sanus, presencialiter constitutus, omni semota fraude, cognovit vive vocis oraculo: Quod circumspectus et famosus vir Iacobus Cirler, civis civitatis Beczensis, ad redimendam, eximendam et liberandam quartam partem sue advocacie Crosznensis, que ad ipsum iure paternali spectare dinoscet, a strennuo milite domino Clemente Vicecancellario Regni Polonie sibi IIII centum Marcarum grossorum Pragensium numeri Polonicalis, XLVIII grossos in quamlibet marcam computando, amicabiliter, benigniter, favorabiliter concessit, cum qua summa pecunie ipsum circa suam advocacię paternalem conservavit. In quibus concessis pecunys premissis Petrus noster advocatus predicto Iacobo suisque heredibus de consensu omnium suorum amicorum Triginta quinque Marcas monete usualis preter minuta pecunia sui census hereditalis, quos (*sic*) habet in dicta sua advocacia in pignore, duxit obligandum, ita quod sepedictus Petrus vel sui heredes easdem Triginta quinque Marcas

ad duos terminos videlicet ad festum Iacobi sancti apostoli XVIII Marcas, et prima domi-
nica tempore Ieiuny Invocavit XVIII marcas iam superius tacto Iacobo vel suis heredibus
singulis annis solvere et dare sit astrictus, tamdiu donec memorate pecunie quantitas,
puta IIII centum Marce, prescripto Iacobo vel suis heredibus integraliter fuerit persoluta,
cuius usus et fructus dictarum Triginta quinque Marcarum a predicto Petro receptas et
obtentas idem Petrus advocatus et sui heredes in sortem sic concesse pecunie prescripto
Iacobo vel suis heredibus coram spirituali nec seculari iudicio nullatenus debet computare.
Cum autem sepedictus Petrus vel sui heredes eandem summam pecunie solvere possunt,
tunc nisi Qquinquaginta marcas semper ad spacium unius anni Iacobo vel suis heredibus
solvere debet et quinque marcas post solucionem quinquaginta Marcarum semper debent
esse quitate et cum sepedictus Petrus domino sibi cooperante premissam summam pecunie
ita solverit, ut prefertur, eidem Iacobo vel suis heredibus completo et integre, tunc
omni sine contradicione literam suam ei reddere amicabiliter quemadmodum benigne
obligavit, impedimento aliquo non obstante. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum
Scabinalis officij presentibus est appensum. Actum et Datum Anno, die, hora, loco
quibus ¹⁾, presentibus Consulibus Petro Wylusch, Nicolao advocati, Iohanne Textori, Iacobo
Helnar, Nicolao Sculteti, Quod ad evidenciam plenioram Sigillum civitatis appendere ²⁾.

Wydrukowano według kopiaryusza pisanego w wieku XV., którego resztki przechowują się
w archiwum miasta Krosna.

LXXIX.

W Krośnie 14. Sierpnia 1403.

Piotr, wójt dziedziczny miasta Krosna, i rajcy krośnieńscy potwierdzają
ustawy cechu rzeźnickiego.

In nomine domini Amen. Cum tempus nostrum continua revolucione prochdolor sic
labitur, ut preteritorum accio futurorum successione subripitur, sed (quoniam ^{*)}) omnia,
quae fiunt in tempore, faciliter labuntur, nisi testibus veridicis aut scriptis publicis fuerint
perhennata, proinde Nos Petrus, advocatus hereditarius civitatis Crosna, una cum consu-
libus ibidem Petro Welusch, Nicolao Rosenkrancz, Michaele Senffleben, Thoma Lanifice
et Nicolao Sculteti, significamus universis et singulis omnibus, quibus expedit, et quorum

¹⁾ Tutaj opuszczono: supra.

²⁾ iussimus, albo fecimus, zdaje się, opuszczono.

^{*)} quoniam, wyraz ten opuszczono w kopii, porównaj wstęp poprzedniego dokumentu nr. LXXVIII.

audicioni presens scriptum fuerit recitatum, quod ad instantes peticiones nostrorum fidelium carnificum et melioracionem ipsius civitatis Crosna et tocius communis ornatum intendere volentes cum effectu, quemadmodum specialiter ad hoc fuimus deputati consuetudines et arbitria ipsorum confirmari, igitur magistro ipsorum, qui protunc electus ex statuto fraternitatis fuerit collegii ipsorum, quod Morgensproch dicitur, secundum formam iuris collegii banniti, omnimodam damus potestatem, qui in dicto collegio vulgariter Morgensproche pacem infregerit aut temerarie quid fecerit contra statutum vel aliquem maledixerit vel cultellum aut aliud defendiculum scienter importaverit, pro pena unius fertonis ipsi communis, omni sine contradicione, solvere sit asstrictus, quam magister secure recipiat et pro utilitate ipsorum omnium fideliter et prudenter exponet. Si autem ignoranter defendiculum importaverit, quod suo valeat obtinere iuramento, medio talento cere fratribus satisfaciat. Eadem pena puniatur, qui edicta facere presumserit in cervisia ipsorum fraternali. Item si aliquis aliquem de collegiatis aut uxorem eius in macellis maledixerit, penam sex grossorum se noverit incursum, et lesu seu offenso verbis condignam faciat recompensam. Item qui ultra statutum carnes habuerit, quod öberschlag dicitur, et ipsum vendiderit, si approbatus fuerit, fertonem pro pena solvere tenetur. Item quicunque macellam emerit et artem carnificam minime exercere poterit, unam marcam et unum quartale cere unius lapidis et unum octuale cervisie ipsis dare sit asstrictus; si autem docuit in arte predicta se fore expertum, tantum unum octuale cervisie et duo talenta cere dare debet. Item qui bancum habet et non habet uxorem legittimam, anno primo sit liber, deinde singulis annis, donec uxorem non duxerit, unum octuale cervisie dare tenetur. Eciā nullus alium in foro nec in villa in empacione impediatur, si secūs fecerit et approbatus fuerit, cum medio talento cere collegio satisfaciat et illi damnum refundet, secundum valorem, ut probari poterit. Item quicunque magister inter signum suum destinat ad convocandum eos, quando ultimus cum signo veniat et qui tunc absens manet et non interest, medium talentum cere dabit, excepto si esset in locis alienis et non in presencia. Item damus ipsis, ut non tenentur (*sic*) duobus unum vitulum seu mutonem vel arietem mactare, sed unum bovem vel thaurum vel porcum cuiuscunque empacionis fuerit duobus et non pluribus mactare tenentur. Item quicunque cum ipsis collegium habet et si mala fama vel aliqua causa per annum vel per duos aut quocunque tempore contra ipsum fuerit, ille nacionem suam et bonam conservacionem litteris autenticis debet docere evidenter et de eadem accusacione fideliter se expurgare, et si littera bone conservacionis habere non poterit et minime se a dicta causa expurgare poterit, dignus est de ipsorum collegio reiri (*sic*). Item damus ipsis, ut nullus concivis nec advena die forensi nec alio tempore carnes recentes et non salsas vendere presumat; ubi talem inventent, de nostra speciali licencia easdem carnes recipere debent et pro communi ipsorum

utilitate exponant. Insuper habere volumus, quicunque feria secunda et tercia super quatuor bancos carnes pro uno fertone haberent, tunc illi, quos ordo tangit, carnes suas super bancos ipsorum statim seccare debent, sub pena nostra civili. Eciā omnia iura ad nostrum consulatum spectancia nobis reservamus, ut autem hec donacio immutabilis et inviolabilis perseveret, presens privilegium scribi iussimus et nostro maiori sigillo roborari. Actum et Datum feria tercia in vigilia assumcionis Marie virginis gloriose Sub Anno Domini Millesimo Quadringentesimo (Tercio¹), Presentibus pluribus fide dignis.

Kopia papierowa ręką z wieku XVI. pisana w archiwum miasta Krosna. Ten przywilej wciągnięto prawie zupełnie (z opuszczeniem wstępu i datowania a z dodaniem innego wstępu, dosłownego tłumaczenia wstępu tego, który jest umieszczonym w dokumencie z r. 1459 poniżej w zbiorze tym umieszczonego) do potwierdzenia, które cechowi rzeźnickiemu wystawili wójtowie dziedziczn i rajcy krośnieńscy na dniu *feria sexta ante Vitti Anno domini Millesimo Quadringentesimo Quinquagesimo nono*, a które znów potwierdził Mikołaj Kamieniecki, starosta buski i wójt dziedziczny Krosna *feria sexta post festum Conversionis sancti Pauli A. D. 1516*. Potwierdzenie to przechowało się po dziś dzień w archiwum miasta Krosna, lecz nie w oryginale, ale w nowem potwierdzeniu Zygmunta III., które już jest opisane przy dokumencie z r. 1382 nr. XXXV. W potwierdzenie Zygmunta bowiem wciągnięto tak dokument z r. 1382, także zatwierdzony przez Mikołaja Kamienieckiego, jak dokument z r. 1459, o którym tutaj mówimy, wraz z takiemż potwierdzeniem Mikołaja Kamienieckiego. Dokumentu tego atoli nie drukujemy tutaj, po części dla tego, że nie zawiera prawie nic nowego, czegobyt nie było w przywileju powyżej umieszczonym, po części zaś dla tego, że właśnie ta część konfirmacji zygumntowej, w której znajduje się przywilej z r. 1459, jest tak zniszczona, wypełniona i podarta, żeby tylko bardzo niezupełny fragment podać dzisiaj jeszcze można. W dodatku jeszcze dokument ten wysmarował ktoś tynkturą taką, że dzisiaj cały pergamin nabrął koloru brunatnego, tak że przez to pismo stało się jeszcze niewczytelniejszym.

¹) W kopii, z której dokument ten drukujemy, wyrazu „Tercio“ nie mamy, miałby zatem dokument ten być wystawionym w r. 1400, lecz data jest fałszywa, bo w r. 1400 wilia „assumcionis Marie“ nie przypadała na Wtorek, lecz na Sobotę; na wtorek zaś przypadała wilia ta dopiero w r. 1403, który poprawiając umieściliśmy w dokumencie; że zaś dokument ten pochodzi z samego początku tego wieku wynika z potwierdzenia jego z r. 1480 poniżej umieszczonego, w którym o nim mówią, jako o bardzo dawnym „iam caducum et antiquum, quod vix legi poterat“ i z tego, że ten sam wstęp, który tutaj umieszczony jest na czele, znajduje się dosłownie także w dokumencie z tego samego roku 1403, wydrukowanym tutaj pod nrem LXXVIII. W tym samym dokumencie zachodzą także jako świadkowie rajcy krośnieńscy tutaj wymienieni: *Petrus Wylusch i Nicolaus Sculteti*. Zdaje się więc, że przepisywacz dokumentu tego albo przez pośpiech opuścił owo „tercio“ albo że go też w starym i zniszczonym oryginale odczytał nie mógł.

LXXX.

W Medyce 27. Października 1405.

Władysław Jagiełło darowuje miastu Haliczowi Błonie, oznacza jego granice i wymienia ciężary, jakie Haliczanie ponosić winni.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humanae naturae commoda nihil dignius memoria habeatur opportunum existit, ut actus hominum litterarum apicibus et testium annotatione perhennentur, ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Wladislaus dei gratia Rex Poloniae necnon Terrarum Cracouiae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciae, Cuiaviae Lithuaniaeque Princeps supremus, Pomeraniae, Russiaeque Dominus et haeres etc. Significamus tenore presentium quibus expedit universis praesentibus et futuris harum noticiam habituris. Quomodo cupientes civitatis nostrae Halicz, in terra Russiae sitte, conditionem facere meliorem ipsiusque utilitates, commoda et profectus fid(eliter) augere, inspectis eciam et in animo revolventes (*sic*) fidelibus obsequiis, quibus cives dictae Haliciensis civitatis nostrae placere meruerunt Celsitudini nostrae et in futurum aucto fidelitatis studio praestantius poterint complacere, horum intuitu volentes ipsos nostrarum gra(tiatarum liberta)tibus hilarius consolari, ut nostris suffulti muificenciis, sub nostro felici regimine uberioris respirare valeant et creatoris nostri clementiam pro nobis iugiter exorare, eidem civitati Halicz et civibus ipsam inhabitantibus planiciem in suburbio civitatis, quae vulgariter Bloniie dicitur, quae a civitate et a fluvio Dnestr incipit et attingit usque ad lapidem, in qua ipsi cives pro ipsorum ac eiusdem civitatis utilitate et profectu brazetoria construere, ortos erigere et caeteras quascunque utilitates dictae civitati pr(ofi)cuas instaurandi, reficiendi et reparandi plenam habebunt facultatem, de innata nostrae celsitudini clementia damus, conferimus, appropriamus, incorporamus, adiungimus, anneximus et donamus perpetue et in evum, habendum, tenendum, utifruendum et p(acifice) temporibus perpetuis possidendum ac ad usus beneplacitos convertendum; quos eciam cives Haliciensis civitatis supradictae specialis gratiae praerogativa volentes praevenire et ipsis annuarum dationum pagmenta, quae ab antiquo de laneis agrorum ad civitatem pertinentibus annuatim soliti sunt solvere aleviare gratiose, ut felicia recipere incrementa, statuimus et tenore presentium decernimus, quod ipsi cives de quolibet laneo ad civitatem pertinenti medium sexagenam ratione census ac unum truncum avenae cum medio trunko siliginis annis singulis dare et solvere efficaciter tenebuntur, ipsos a dationibus et contributionibus pullorum, ovorum, caseorum et butiri libertantes perpetue et omnino absolventes, mandamusque omni(bus) Capitaneis,

Voievodis et eorum vicesgerentibus, qui pro tempore fuerint, seriose et districte, quatenus donationem et libertatem in presentibus descriptas, quibus dictos Halicienses cives dignati sumus consolari gratiose, infringere seu quomodolibet violare, nulla praesumant ratione nostrae gratiae sub obtentu. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum in Medica feria tercia in vigilia beatorum Simonis et Iude Apostolorum Anno Domini Millesimo Quadringentesimo quinto; Presentibus validis strenuisque viris Iohanne de Tharnow Palatino, Gnewossio de Daleuice Succamerario Cracouiensibus, Petro de Charbinouice ¹⁾ Subdapifero, Floriano de Corinthnicza ²⁾ Subpincerna Sandomirjensibus, Bencone de Zabokruk ³⁾ et Iaczkone Masouita de Iarziczuo ⁴⁾ haeredibus, multisque aliis fidelibus fide dignis. Datum per manus honorabilis Nicolai Praepositi sancti Floriani ante Cracouiam, Regni Poloniae Vicecancellarii, nobis sincere dilecti.

Ad relationem eiusdem Domini Nicolai, Regni Poloniae Vicecancellarii.

Dokument ten potwierdził w r. 1539 król Zygmunt I. Potwierdzenie to brzmi:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Convenit authoritati principum, ut ea, quae vetustate labefactata sunt, innovationis adminiculo restaurentur reficianturque ac litterarum munimine ab oblivionis iniuria vindicentur posterorumque memoriae prodantur. Proinde nos Sigismundus dei gracia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae necnon terrarum Cracouiae, Sandomiriae, Siradiae, Lanciae, Cuiaviae, Russiae totiusque Prussiae, Culmensis, Elbingensis ac Pomeraniae etc. dominus et haeres Significamus testatumque facimus hisce litteris universis et singulis, qui nunc sunt quique post futuri sunt, exhibitum esse nobis privilegium pro parte civium nostrorum Haliciensium sub titulo et sigillo Serenissimi olim principis domini Wladislai Regis Poloniae, praedecessoris nostri desyderatissimi, donationem cuiusdam campi seu planicie in se continens, sanum, salvum, integrum ac omni prorsus suspicionis nota carens Nobisque per certos consiliarios nostros supplicatum fuisse, quatenus hoc ipsum privilegium auctoritate nostra regia approbare, ratificare et confirmare dignaremur. Cuiusquidem privilegii tenor sequitur de verbo ad verbum et est talis.

Następuje powyżej oddrukowany dokument Władysława Jagiełły. Po tem brzmi potwierdzenie:

Nos itaque **SIGISMUNDUS REX** praefatus supplicationibus dictorum consiliariorum nostrorum benigne annuentes considerantesque praemittas privilegii litteras iuste et legittime esse editas et emanatas ac omni prorsus suspicionis nota carentes, illas ac

¹⁾ Chartniovice napisano w obacie. ²⁾ Cerumbnieza napisano w obacie. ³⁾ Zabokremik w obacie. ⁴⁾ Masurouita de Iarziczonu w obacie.

omnia et singula in eis contenta in omnibus punctis, clausulis et toto illarum tenore auctoritate nostra Regia exnunc approbamus, ratificamus et confirmamus easdemque litteras ac donationem campi seu planicie in eis descripti omniaque alia in eis contenta robur perpetuae firmitatis habere debere decernimus tenore presentium mediante, mandantes universis et singulis hominibus nostris presertim vero Tibi Generoso Nicolao Sziennauuski (*sic*) Castellano Belzensi et campestri ac Haliciensi moderno et aliis pro tempore existentibus Capitaneis, quatenus dictos cives nostros Halicienses in hac donacione campi praedicti et aliorum in dictis litteris contentorum conservetis et conservare (*omnino ma*ndetis pro gratia nostra. Harum testimonio quibus sigillum nostrum est appensum. Datum Cracouiae feria tercia post festum sanctae et individuae Trinitatis proxima (3. Czerwca) Anno Domini Millesimo Quingentesimo Trigesimo nono, Regni vero nostri Anno (Trigesimo) tertio ¹⁾. Praesentibus Reverendis in Christo patribus dominis Stanislao Tarlo Praemisliensi, Sebastianie Braniczski Chelmensi Episcopis, necnon Magnificis, Venerabilibus et Generosis Petro Kmitha comite in Wissnicze Palatino et Capitaneo C(racouensi, *Regni nostri*) marsalco, Scepusiensi ²⁾, Praemisliensi et Colensi Capitaneo, Petro Opalienski Gnesnensi, Serenissimi filii nostri ³⁾ curiae magistro, Costensi ⁴⁾ et Olstinensi Capitaneo ⁵⁾, Spitkone de Tarnow Radomiensi, Regni nostri Thesaurario, Siradiensi, (*Krzepicensi, Brzesnicensi*)⁶⁾ et Krzessoviensi capitaneo, Seuerino Boner Biecensi ⁷⁾, Zuppario, Burggrabio et Magno Procuratore Cracouiensi, Os(wianci)mensi ⁸⁾, Zatoriensi, Rabstineni ⁹⁾ Capitaneo Castellani, Samuele Maczyewuski ¹⁰⁾ Decano Cracouiensi et Re(gni Poloniae Vicecancellario) ¹¹⁾, Ioanne Zbanski Praeside Posnaniensi ¹²⁾ nostro, Hieronimo ¹³⁾ kowuski coquinae Magistro, Augustino Kothwicz Stabuli Praefecto et aliis quam pluribus fidedignis testibus sincere et fidelibus dilectis. (*Datum autem per manus*) ¹⁴⁾ eiusdem Venerabilis Samuelis Macziiouuski Decani Cracouiensis et Regni nostri Vicecancellarii.

Samuel Macyewvsky Decanus Craco-
viensis et Vicecancellarius spt.

Relacio Venerabilis Samuelis Macziiouuski
Decani Cracouiensis et Regni Poloniae
Vicecancellarii.

¹⁾ W obacie napisano: *Anno' Domini tertio.* ²⁾ W obacie: *Sceprisiensi.* ³⁾ Słów Serenissimi filii nostri w obacie nie ma, pisarz natomiast napisał: *ob corositatem legi nequit.* ⁴⁾ Zamiast *Curiae magistro, Costensi* w obacie *Curiae nostraræ Ustinensi.* ⁵⁾ Wyraz *Capitaneo* opuścił pisarz oblaty. ⁶⁾ Wyrazów *Krzepicensi, Brzesnicensi* w obacie nie ma, pisarz dodaje: *hoc loco ob corositatem perlegi nequit;* rzeczywiście wyrazów, które tutaj stały, żadną miarą już odczytać nie można, dopełniliśmy je atoli z innego dokumentu z czasu tego pochodzącego. ⁷⁾ *Biecani* w obacie. ⁸⁾ *Osvahomiensi* w obacie. ⁹⁾ *Rabilynensi* w obacie. ¹⁰⁾ *Maczuonuski* w obacie. ¹¹⁾ Słów w nawiasie nie ma w obacie, pisarz dodaje: *hoc loco ob corositatem perlegi nequit;* rzeczywiście odczytać ich już nie można, ale domyślić ich się nie trudno. ¹²⁾ Paru słów brakuje, których już pisarz oblaty odczytać także nie mógł. ¹³⁾ Pare liter nieczytelnych. ¹⁴⁾ Słów w klamrach nie ma w obacie, pisarz ich odczytać nie mógł. I dzisiaj odczytać ich nie można, ale domyślić ich się nie trudno.

Wydrukowano według potwierdzenia Zygmunta I. z r. 1539, na wielkim arkuszu pergaminowym znajdującego się w posiadaniu magistratu halickiego. Pieczęć oderwana, pozostał tylko sznur jedwabny koloru niebieskiego, białego i żółtego. Miejsca uszkodzone uzupełniono częścią według własnej kombinacji, częścią podług oblaty, zresztą bardzo błędnej; dokument ten był bowiem oblatowany *in act. castr. haliciensibus Feria sexta in vigilia Festi S. Laurencii Levitae et Martyri Anno Domini 1765*. Miasto Halicz dzisiaj posiada tylko jeszcze ten jeden, powyżej wydrukowany dokument w oryginale. Dawniej miało ich więcej i tak widzimy z lustracyi starostwa halickiego (oblatowanej *in act. castr. haliciensibus Sabbatho in Crastino Festi Sanctae Margarethae Virginis et Martyris A. D. 1663*), że w r. 1661 posiadali mieszkańców halickich przywilej Władysława Jagiełły d. d. *in Drohobycz Feria Sexta ipso die Sanctorum Simonis et Jude Anno domini Millesimo Quadragesimo Vigesimo nono*, w potwierdzeniu Zygmunta Augusta, w którym król uwalnia mieszkańców halickich od dawania podwód pod posłów cudzoziemskich przez Halicz przechodzących; dalej widzimy z potwierdzenia Jana Kazimierza d. d. *Varsaviae in Conventione Regni Generali die XXX mensis Decembris A. D. 1649*, oblatowanego *in actis castr. haliciens. Feria secunda in Festo Nativitatis Marie A. D. 1765*, że Haliczanie posiadali wtedy dokument Władysława Jagiełły także z r. 1429, *super Nundinas huic civitati collatas pro festo sanctissimae Trinitatis ad relationem venerabilis Vladislai de Oporow Regni Poloniae Vicecancelarii, fora vero septimanalia pro singulis feriis secundis*, który tylko w tych słowach streszczone w potwierdzeniu Jana Kazimierza.

LXXXI.

W Przemyślu 29. Października 1407.

Władysław Jagiełło pozwala Waśkowi Moszencie urządzić do rybołówstwa jezioro Malczyckie, oznaczając granice jego.

Wladislaus Dei gracia Rex Poloniae, Russiaeque etc. Dominus et haeres Significamus tenore presentium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, harum noticiam habituris, Quia addidimus et presentibus addimus servitori nostro Nobili Waskoni Moszenka exundacionem stagno eius novo superiori circa Malczycze iacenti, in districtu Leopoliensi consistenti, liberum erit ei tenere incipiendo ab eius prato, iacenti in fine lacs nostri, et liberum erit ei inundare usque ad iizbiska, et abinde extremo merice wrocowskienensis popodlenzu usque ad prata dicta pomienne et wrocowskich, et eciam ad eius prata porzeckie nuncupata et propter hoc dedimus eidem servitori nostro Waskoni Moszenka, qui ipse nobis erigerat stagnum in villa Regali Zalesie, in districtu Leopoliensi consistenti, impensa sua propria sine molestia nostra dedimusque illi hoc perpetuo et inviolabiliter puerisque

ipsius et successoribus legittimis, pro tempore existentibus et propter meliorem iusticiam huiusque rei evidenciam sigillum nostrum praesentibus est appensum. Actum in Przemysl sabbato in crastino Festi Beatorum Simonis et Iudee Apostolorum (29. Października) Anno Nativitatis Domini Millesimo Quadragesimo septimo. Presentibus ibidem nobilibus et strenuis viris Iohaune Ligenza Pallatino Lanciensi, Floriano de Coritnica Pincerna, Gallo de Czepelowo Dapifero, Petro Scarbinowicz¹⁾ Subdapifero Sandomiriensibus, Biencosio Sabokruk, Iacinto Mazouita de Miloczycze multisque alys fidelibus nostris fide dignis. Datum per manus Reverendi Nicolai Prepositi Ecclesie Sancti Floriani ante Cracoviam, nobis sincere dilecti.

Dokument ten był potwierdzony w r. 1530 przez Zygmunta I. Potwierdzenie brzmi jak następuje:

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus Dei gracia Rex Poloniae, Magnus Dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Mazouiae etc. dominus et haeres Significamus tenore presentium, quibus expedit, universis et singulis, quomodo Nobilis Ioannes Malczynski, terrigena noster districtus Leopoliensis, coram maiestate nostra constitutus, exhibuit originaliter privilegium suum ruthenico charactere scriptum, tituloque et sigillo Serenisimi olim Principis Domini Wladislai, eadem gracia Poloniae Regis, Praedecessoris nostri tunc temporis regnantis, obsignatum, sibi vero super bona eius introcontenta ex praedecessoribus eius serviens et latius obloquens, sed tamen nimis inveteratum, petens illud ipsum privilegium suum de ruthenico idiomate in latinum transferri et innovari et in omnibus eius contentis auctoritate nostra Regia approbari, ratificari et confirmari, decerni tenore subsequenti.

Tutaj następuje dokument z r. 1407 powyżej oddrukowany. Potem brzmi potwierdzenie:

Proinde Nos Sigismundus Rex attendentes literas praeinsertas iustas esse ac legittimas nec in aliqua sui parte suspectas, sed propter temporis diurnitatem inveteratas alteras earum de rutenico idiomate in latinum transferri, de certa scientia deliberationeque nostris Regiis in praesens privilegium nostrum eas transferendas et innovandas esse decernimus nostraeque Maiestatis Regiae auctoritate in omnibus punctis, clausulis, articulis condicionibusque in iis praesertim, in quorum usu et pacifica possessione existit, iuribusque nostris Regalibus, si quae ex illis bonis debentur, semper salvis approbavimus, ratifica-

¹⁾ Pewno zamiast *Petro de Charbinowice*, tłumacząc z ruskiego pisarz zatrzymał tu z *Charbinowice* zamiast napisać po łacinie *de Charbinowice*.

vimus et confirmavimus, approbamusque, ratificamus et confirmamus, decernentes eadem privilegia omniaque eorum contenta robur firmum perpetuis temporibus habitura, presentium tenore mediante. In cuius rei fidem et testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum Cracoviae in conventione generali sabbato ipso die Sancti Gregory Papae (*12. Marca*). Anno Domini Millesimo quingentesimo trigesimo, Regni autem nostri vigesimo quarto.

Powyższe potwierdzenie z r. 1530 wraz z zawartym w nim dokumentem z r. 1407 na nowo było potwierzone w r. 1563 przez Zygmunta Augusta. Potwierdzenie to brzmi:

Sigismundus Augustus Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Mazouiae, Samogitiae etc. Dominus et haeres Significamus tenore praesentium, quibus expedit universis et singulis, supplicatum nobis esse, ut literas infra scriptas, in libris Cancellariae nostrae inventas, describi et autentice sub sigillo extradi mandare dignaremur, quarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis.

Tutaj następuje powyżej umieszczone potwierdzenie Zygmunta I. z r. 1530 wraz z zawartym w nim dokumentem z r. 1407. Po tem brzmi potwierdzenie Zygmunta Augnsta dalej:

Nos itaque Sigismundus Augustus praefatus supplicationi praedictae benigne annuentes, literas privilegii suprascriptas, ut ad verbum hisce nostris sunt insertae, ratas et gratas habentes, easdem in robore conservamus easdemque titulo et sigillo nostro communitas ex Cancellaria extradi iussimus. In cuius rei fidem et testimonium sigillum maius nostrum praesentibus infra est appressum. Datum Piotrcouiae in Conventione generali Regni feria¹⁾ post Dominicam Quadragesimae Oculi proxima (*Miedzy 15. a 19. Marca*). Anno Domini Millesimo quingentesimo sexagesimo tercio, Regui vero nostri anno trigesimo quarto.

Relatio Magnifici Ioannis de Ocieszino R. P. Cancellary,
Cracoviensis Generalis ac Oswiencimensis, Zatoriensis,
Samboriensis, Olstinensis Capitanei.

Powyższy dokument wraz z dwoma potwierdzeniami wydrukowano tutaj według kopii z początku wieku XVII. w kopiar. arcybiskup. (str. 127—129).

¹⁾ W kopii, z której dokument ten drukujemy, jest tutaj luka na jeden wyraz.

LXXXII.

W Krośnie 6. Listopada 1407.

Władysław Jagiełło potwierdza nadanie królowej Jadwigi z roku 1397 i dokument magistratu krośnieńskiego z r. 1402, względnie z r. 1400, a prócz tego pomaga przywilej zakonu OO. Franciszkanów krośnieńskich, uwalniając ich od płacenia wszelkich podatków królewskich.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Wladislaus Rex Polonie, Lithuanorum Princeps supremus et Heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo religiosi Gardianus et fratres Minorum ordinis monastery et conventus in Crosno ad nostre maiestatis venientes presenciam, nobis literam felicissime memorie Serenissime Principis domine Heduigis Regine Polonie, olim consortis nostre charissime, exhibuerunt (*sic*), petentes humiliter et devote, quatenus ipsis eandem de innata nostre celsitudinis clemencia ratificare, gratificare, innovare et approbare dignaremur. Cuius quidem litere tenor sequitur in hec verba:

Tutaj następuje dokument królowej Jadwigi z r. 1397, umieszczony w zbiorze tym pod nrem LXIV. Po tem brzmi potwierdzenie:

Quorum quidem Gardiani et fratrum predictorum iustis, devotis et humilibus accliviti petitionibus, privilegium ac literam ipsorum eandem ratificamus, gratificamus, innovamus, approbamus, decernentes ipsam robur perpetue firmitatis obtainere. Sub eadem quoque confirmatione Petri hereditary advocati civitatis nostre Crosnensis literam dictis fratribus scriptam Anno domini Millesimo Quadragesimo secundo, quam vidimus, legimus et manu nostra contrectaverunt (*sic*), innovantes quoque decernimus ipsam robur perpetue firmitatis et legittime fratrum Minorum in Crosna fundacionis obtainere. Cuius littore tenor sic incipit:

Tutaj następuje dokument magistratu krośnieńskiego z r. 1400, umieszczony w zbiorze tym pod nrem. LXXVII. Po tem brzmi potwierdzenie:

Et quod tenor littore huius tractat per totum, quomodo religiosi supra tacti in Crosna emerunt aream sive locum cum consensu Serenissimi Principatus nostri ac tocius regni Baronum nec non universitatis Crosnensis ad edificandum templum et Monasterium apud hereditarium advocatum pro peccunie summa supra scripta, pro qua sufficienter iam

sunt ac plenissime absoluti et quietati, ab angulo muri usque ad turrim inferius et ad turrim superius quadrangulariter inclusive dederuntque dicti fratres ex gracia in adiutorium munitionis civitatis nostre Crosnensis centum marcas usualis peccunie; ideo decernimus statuentes, ut et tenor presencium hereditary videlicet advocati, uti vera ac legittima fundacio conventus Crosnensis fratrum Minorum eandem vim eundemque vigorem ac idem robur per omnia, ut est insertus (*sic*), perpetue firmitatis obtineat temporibus perpetuis. Ad devotas quoque etiam Gardiani et fratrum predictorum precium instancias ipsos a solutione census, quem ratione orti et predy supra scripti nec non conventus in area empta edificati annis singulis soliti fuerunt solvere et quibusvis alys angarys, stacionibus, exactiōibus bellicis nec non a solutione eorum ipsos exoneramus, de quibus ipsi nobis tenentur de iure respondere, eximimus, absolvimus ac perpetuis temporibus libertamus. Consulesque una cum proconsule ac magistri collegiorum civitatis nostre Crosnensis ultra se non ingerant aut intrudant in regimen templi et conventus, nec audeant religiosos conventus Crosnensis in persona bonisque et rebus nec non suppellestili, agro ac possessionibus eorum per se vel alium seu alios publice vel occulte, direkte vel indirecte, tacite vel expresse, quovis quesito colore vel ingenio molestari, perturbari, inquietari aut, quod absit, violenciam aliquam inferre dictis religiosis in Crosna vel c(*onc*)entui eorum, cuius dicti reli(gi)osi sunt heredes legittimi tam conventus sui quam templi et predy, sub vadio supra scripto mille florenorum vngaricorum videlicet, quos tenebuntur proconsul Crosnensis una cum consulibus non ex communi fisco aut proventibus civitatis, sed ex proprijs substancijs ac possessionibus in thesaurum nostrum reponere et domino Capitaneo Sanocensi centum irremissibiliter perpetuis temporibus tocens quociens per religiosos ordinis Minorum pro sua ab illis iniuria aut, quod absit, pro intrusione in bona aut res sive regimen templi conventus eorum in Crosna ad quocunque officium citati fuerint. Harum quibus Sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum in Crosna die dominica ipso die beati Leonardi confessoris (6. Listopada) Anno domini Millesimo Quadragesimo Septimo. Presentibus Reverendo domino Mathia dei gracia Episcopo Premisliensi, et strenuis ac nobilibus viris Ioanne de Szczecocziny Zawichostensi, Alberto de Wscharadola Camenecensi Castellanis, Sinbramo de Maschcow Gladifero Cracouiensi, Stiborio Capitaneo Sanocensi et Byencone de Zabocruk multisque alys fide et testimonio dignis. Datum ¹⁾ honorabilis domini Nicolai Regni Polonie Wicecancellary nobis sincere dilecti.

Ad relacionem eiusdem domini Nicolai Regni Polonie Wicecancellary.

Wydrukowano według potwierdzenia króla Władysława Jagiełły znajdującego się w oryginale, na pergaminie w posiadaniu OO. Franciszkanów w Krośnie a udzielonego wydawnictwu za

¹⁾ Tutaj opuszczono widocznie wyrazy: *per manus*.

pośrednictwem JW. hr. Mieczysława Potockiego, konserwatora. Pieczęć zginęła, pozostały tylko po niej cztery okrągłe otwory, przez które sznurek był przeciagnięty. Pismo dokumentu tak drobne, że go było można odczytać tylko za pomocą szkła powiększającego, a przytem jak naówczas wiele okrąglejsze jak zwykle; możnaby złąd wnoсиć, że pisarz nie był Polakiem lub przynajmniej człowiekiem we Włoszech lub na zachodzie wykształconym, gdzie pismo w owym czasie już o wiele bardziej się zbliżało do charakteru, jakim u nas pisano w wieku XVI. Pergamin gruby, po jednej stronie tylko gładzony. Napisy na odwrotnej stronie nie zawierają nic szczególnego.

LXXXIII.

W Bełzie 7. Czerwca 1408.

Ziemowit książę mazowiecki darowuje Mikołajowi z Górk i wieś Biessewo,
wkładając na niego za to pewne ciężary.

In nomine domini Amen. Cum humana negocia, que fiunt in tempore, simul labuntur cum tempore, Proinde Nos Semouithus dei gracia dux Mazouie Princepsque Terrarum Plocensis et Belzensis etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis tam presentibus quam futuris: Quomodo attentis et diligenter inspectis fidelibus servicys, que nobis fidelis noster Nicolaus de Gorka a multis retroactis temporibus impendit et in futurum cum ipsius legittima posteritate divina favente clemencia est impensurus, eidem Nicolao suisque legittimis successoribus villam nostram vulgari nomine dictam Byesewo *) nulli penitus obnoxiam nec obligatam, sitam in districtu nostro Soccaliensi, sicuti ipsa villa suis in limitibus ab antiquo longe, late et circumferencialiter existit limitata et distincta, cum omnibus eiusdem ville utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, obvencionibus ac lucris generaliter universis, ut puta agris, pratis, campis, silvis, nemoribus, rubetis, borris, mellificys, mericis, pascuis, aquis et aquarum decursibus, piscinis, piscaturis omnium piscium et animalium aquaticorum, molendinis factis et fiendis, venacionibus, aucupacionibus, cum omni iure et dominio dedimus, aseripsimus et appropriavimus et tenore presencium damus, donamus et perpetuis temporibus incorporamus, per ipsum Nicolaum et ipsius posteritatem legittimam habendam, tenendam, regendam, gubernandam, utifruendam et pacifice possidendam, vendendam, dandam, donandam, commutandam, obligandam in parte vel in toto ac ad usus suos proprios iuxta libitum sue voluntatis quovismodo convertendam, prout sibi et successoribus ipsius videbitur melius et

*) Biesewo, Byszów, wieś między Sokalem a Stojanowem przy granicy wołyńskiej w Żółkiewskiem.

utilius fore expedire, nostra tamen nostrorumque successorum cum voluntate pariter et consensu. Racione cuius donacionis predictus Nicolaus et sua legitima posteritas nobis et nostris successoribus tempore expeditionum una balista sive arcu tenetur famulari. Preterea incole sive kmethones ville predicte unacum incolis aliarum villarum in terra nostra Belzensi existencium quolibet anno exacciones nostras videlicet Podyme (*sic*), avenam necnon post avenam grossos, labores vero omnium castrorum et poncium novorum et veterorum (*sic*) dare, solvere et impendere temporibus perpetuis sint astricti. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum maius presentibus est appensum. Datum in Belz feria quinta post festum penthecosten Anno Dōmini Millesimo Quadringentesimo Octavo, Presentibus Nostris Assessoribus et Dominis Paulo Vexilifero (*sic*) Plocensi, Paulo Castellano Gostinensi, Iohanne de Czwiclino Slawecz Subcamerario Rawensi, Petro de Campa Subcamerario Gostinensi, Michaele Vicecancellario nostro, Preczla Notario Curie nostre alysque quampluribus dignis fide testibus ad premissa.

Pergaminowy oryginał dość dobrze zachowany znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 10). Pieczęć oderwana, pozostała po niej sznur jedwabny koloru czerwonego i niebieskiego. Na odwrotnej stronie wielkimi literami piękną ręką z XV. lub początku XVI. wieku napisano:

Semowithus Dux Mazovie donavit perpetuo villam Byszow 1408
Nicolao Gorka

Dokument ten był poprawnie drukowany w „Dod. do Gaz. Lwowskiej“ 1855, nr. 2.

LXXXIV.

W Żydaczowie 6. Stycznia 1411.

Książę Fedor Lubartowicz potwierdza wyrok w sporze granicznym dotyczący wsi Obłaźnicy.

Z Bozey miłości mi Kxyaze Fedor Lyuborthouicz cznim znaiomo thim naschim listem kazdemu dobremu człowieekoui, kto gdi nan weyzrzi albo czithaiancz vszlischi, A tho czo pan Daniło Zadrzeuiczki Dashogouicz frimarcził wyesz z woytem Zidaczowskim Luczkiem Czeremchouim, przeciwko Lowczicz y nyedorzeczuicza Dworzisczem y Piskouicza Dworziscze, czo podlye wszi Lowczicz, A iako szyą frimarcziwschi wszyami, tedy pan Daniło myał szyą wstampowacz w Obobłaznicę dambrouę y w lyasz y w dworziscze Piskouicza, czo v wyerzchu Lubscha na Huhninye: tedi braczya trzey Obłozniczey vczynili z Daniłem roziaszd y wiwiedli Obłazniczi na dambrouę wyelye dobrich lyudzi, zyemyan i

starczow, A Daniło z woythem wiwyedli swoie lyudzye y stharcze, y nyeukazał Daniło z woythem granicze swoiey sstarczami s swogimi, a Oblazniczi swoie granicze vkaiali z zyemyani y s starczami. A zaiachali im zyemyanye y starczowe po ich prawemv pokiey dzyerzeli ich przodkowe y tesch Dzyadowye ich y Oyczowy; A pothi zaiachali im poki thoieczka droga na krzisch lyezi, a po wyelką mogilą po Zidaczowskye rosputhye y tez po Zirawską drogę na niwi Obłazniczow, A na rozdzyczdye bili zyemyanye pan Pyenko Zarubicz voieuoda Zidaczowski, pan Coroway Proczeuicz, pan Kostko Powistliczic, pan Thatomir Balicki, pan Drahomir Vołodimyerczki, pan Iwasko Dzyadoschiczki, pan Manyko Ordenouicz a Ostasch Hołobuth, y zaiachali im po ich prawey prawdzye y ostali Obłazniczi przithim Dworzisku Piskouicza czo na Huhni; Thedi pan Daniło przischedschi przed nasz, prauouał szyą na woytha Zidaczowskyego Luczkę o dworzisko Piskouiczą czo na Lubschey y na Huhni, y położili przed nami Krolyewski Prziwiley Woythow i tesch listhi daune, Thedi y na Krolewskim lisczye voythowim y tesch dawnich lisczyech nyestogi opiszano tho dworzisko Piskouicza czo na Lubschey y na Huhni, alye tho dworzisko Piskouicza stogi opiszano na Krolewskim lisczye y na dawnich lisczyech, czo we wszi Lowczieczach y drugye Nyedorozouicza dworzisko: tedi pan Daniło nyedostał na voyczye tego dworziska, czo na Huhni moczą za szwe właszne dostawał. Przetosch mi obacziwschi na Krolewskim lisczye y na daunich z naschimi s służebniki a s sądzyami, isch tho dworzische Piskouicza, czo na Huhni stogi na Oblazeniczi zyemi y mi oszadziwschi y obacziwschi z naschimi s sądzyami y z zyemyani, zostauiliszmi Obloznicze przi thim dworzisku Piskouiczach, czo na Huhni a sthim ze wschisthkim prawem y pozitki, czo od dawnich czasow przislushalo ku temu dworzisku y na toszmi dali Oblazniczom ten nasch listh pod naschą pyeczącyą; A ktemu y naschich slug y zyemyanskimi pyeczącyami pana Chotkona Czemyeroua pyeczącz y pana Pyenkona pyeczącz, pana Zarembicza voieuoda Zidaczowskiego pyeczącz y paña Corouaiona pyeczącz Proczeuicza, A przithim bili sądzye y swyatkowe pan Chodko Czemyerz, pan Pyenko Zarubicz voieuoda Zidaczowski, pan Coroway Proczeuicz, pan Drahomir Vołodimyrski, pan Kostko Pousliwcic, pan Thatomir Baliczki, pan Łuczka voyth solski, Pleban Radaczowski Mikolay y Holopoboth y Brzilyarz y inskich biło przithim wyelye dobrich ludzi. A piszan then listh w Zudaczowyne na dzyen swyatich trzech Krolow Lyatha národzenya panskyego Thiszyącznego czterzisethnego iedenastego.

Wyrok ten, dodając do niego jeszcze drugi, potwierdził Zygmunt August w r. 1555. Potwierdzenie Zygmunta wraz z drugim wyrokiem brzmi:

SIGISMUNDUS AUGUSTUS Dei gracia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae Samogithiaeque etc. Dominus et haeres Significamus tenore praesent-

tium quibus expedit universis et singulis: Exhibitae esse coram nobis nomine Nobilium Sebastiani et Bohdan Krambskich, fratrum germanorum, per certos consiliarios nostros binas literas pergameneas tenoris infrascripti, literis Ruthenicis exaratas. Quarum alterae quatuor, alterae duabus sigillis subappensis communitae fuerant, sanas, salvas et integras nullique vicio aut suspicioni obnoxias supplicatumque nobis fuisse, ut eiusmodi literas et omnia earum contenta auctoritate nostra Regia approbare, ratificare et confirmare dignaramur. Quarum ii tenores fuerant:

Tutaj następuje oddrukowany powyżej wyrok z r. 1411. Po tem brzmi potwierdzeniem:

Alterarum vero literarum is tenor fuerat:

Od pana Androsza Zidaczowskiego voieuodi, od pana Pyotra Sądzyego Kxyazeczya prauouali szyą przed nami Iaczko Zanyeuicz Obłoznicz a prauouał szyą o barthni lyasz y o syanozenczi y wstąpiwschi w prauo, dał pamiatnego grziwnę, a wigrał swoie po Damb Czerewathi y po ławne, y tesch po dwye mogilyc w częsci po Buk po Vołcze kolyaszo. Sądzil pan Andreas Sądzya y pan Pyothr sądzya Kxyazeczy, Oleschko Powyesthiwicz, Myenko Schimonouicz.

Nos itaque Sigismundus Augustus Rex praefatus supplicationi eiusmodi benigne annuentes utrasque literas praeinsertas et omnia earum contenta auctoritate nostra Regia in omnibus punctis, clausulis, conditionibus et articulis approbamus, ratificamus et confirmamus vimque et robur debitae firmitatis obtinere debere, in quantum dictorum bonorum possessio est hucusque continuata, decernimus. Harum quibus sigillum nostrum est subappensum testimonio literarum. Datum Pyothrcouiae in Conventione Regni nostri generali, sabbato post Dominicam Cantate proximo. Anno Domini Millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, Regni nostri vigesimo sexto.

Ioannes Ocieski R. P. Canc. sscr.

Relacio Magnifici Ioannis de Oczyeschino, Regni Poloniae Cancellarii, Cracouiensis generalis ac Sandecensis Olschtinensisque Capitanei et Succamerarii Cracouiensis.

Powyższe dwa wyroki wraz z potwierdzeniem Zygmunta Augusta wydrukowano tutaj według tegoż potwierdzenia Zygmunta Augusta, które się w oryginale na pergaminie znajduje w bibliotece hr. Włodz. Dzieduszyckiego. Pieczęć wraz z sznurem, na którym wisiała, oderwana. Na odwrotnej stronie napis:

Vide Originale idiomate Ruthenico Sigillis quatuor sub signo Theodor.

LXXXV.

W Żukowicach 20. Lutego 1413.

Władysław Jagiełło nadaje wójtostwo w Krzczonowie Bartoszowi
z Wianczownicy.

IM NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc multis errorum et dubiorum prudenter occurrimus dispendys, dum gesta etatis nostre litterarum apicibus et fide dignorum testimonio perhennamus, Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Syradie, Lancicie, Cuyaue, Lithwanieque Princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres, Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo consideratis et inspectis fidelibus servycys Nobilis Barthossy de Wyanczownica, nostri fidelis et dilecti, que nobis exhibuit et in posterum domino suffragante paratus exhiberet, volentes itaque ipsum nostre favoribus prosequi gracie specialis sibi sculteciam in villa dicta Krzczonow ¹⁾, in terra et districtu Lublinensi situata, cum tribus laneis agri super rivulo et cum eodem rivulo ac propria eidem rivulo adherente, et duas piscinas, unam in villa predicta Krzczonow superius nostre piscine aliam infra Krzczonow in torrente ibidem in Krzczow (*sic*) in Zucow fluente, et in eadem piscina inferiori molendinum edificare dedimus et presentibus damus; et cum pratis, que vadunt a multicortice (?) stante in medio vallis usque ad viam, que currit et saltat per eandem valliculam alias przes dolek. Eciam sextum denarium de censis, terciumque de penis ywszdawne per (*ipsum*) scultetum vel per quempiam alium successorem alias yegobandaczi forc dedimus, contribuimus et in perpetuum damus cum omnibus pertinencys, attinencys et proventibus ad tale officium scultecie iure hereditario spectantibus possidendum, tenendum, habendum ac predictam sculteciam cum prenominatis laneis agri et rivulo ac area committandum, vendendum et ad usus suos beneplacitos libere convertendum, prout sibi aut successoribus ipsius legittimis melius et utilius videbitur expedire, concedimus facultatem. Damus itaque prefato Barthossio et suis posteris legittimis unam thabernam in medio ville prelibate cum medio laneo inter alios agros thabernarum, ad quam eciam addidimus et presentibus addimus residuitates agrorum ibidem ad eandem thabernam concurrencium, que residuitates vulgariter obschar nuncupantur, et in eisdem residuitatibus Barthossius predictus scultetus potest et sui successores legitti possunt suis pro utilitatibus ortulanos collocare. Eciam predictam thabernam, pratum ab aggere piscine sculteti inferioris usque ad rivulum primum versus monaculum, qui vulgariter a czmyntharzisko appellatur; Item dum prenominatus Barthossius laneos prescriptos totaliter et ex integro extirpaverit et effoderit

¹⁾ Krzczonów w dawnem województwie lubelskim, powiecie lubelskim.

aut ipsius successores legittimi extirpaverint et effoderint, extunc damus prenominato Bartossio maricam vulgariter dabrowa iacentem inter ipsius laneos et inter Cozarzow ad utilitatem ipsius, nichil pro se reservando ad in perpetuum (*sic*). De qua quidem scultecia sepedictus Barthossius et sui posteri nobis et nostris successoribus tenebitur et tenebuntur cum balista in equo suo proprio ad quamlibet expedicionem generalem paratus esse paratiue et servire. Si autem contigerit, quod sepe dicta villa Krzczonow versa fuerit in possessionem dominorum, ex tunc sepe tactum Barthossium ob causam fidelium serviorum, nobis per ipsum attente exhibitorum, ab omnibus alys servycys dominorum predictorum eximimus et liberamus eviterne. Ipsumque (*et*) successores eius nostris pro servycys specia-liter reservamus, qui nobis et nostris successoribus servire debebunt, sicut aly Terrigine (*sic*) Regni nostri. Harum quibus Sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum in Zucouicze *) feria secunda proxima ante festum sancti Mathie Apostoli Anno domini M^o CCCC^o tredecimo, presentibus hys strenuis nobilibusque viris Iohanne de Szczecoczini Lublinensi, Dobeslao de Olesznica Woyniciensi, Iohanne Curopathwa de Laczuchow Zauichostensi, Domarath de Cobylani Byecensi Castellanis, Barthossio de Ogrodzenicze Succamerario Sandomiriensi et Mathia de Suchodoli Iudice Lublinensi et alys quamplu-ribus fidedignis. Datum per manus Venerabilis Dony prepositi sancti Floriani Cracouensis, Regni Polonie vicecancellary, nobis sincére dilecti.

Ad mandatum domini Regis per se.

Pergaminowy oryginał nieco uszkodzony w bibl. Włodz. hr. Dzieduszyckiego we Lwowie. Pieczęć wraz z sznurem oderwana. Prócz w tym oryginale znajduje się w tej samej bibliotece ten sam dokument jeszcze w transsumpcie na pergaminie, z pieczęcią nie zawieszoną lecz na pergaminiie wyciągniętą, wystawionym przez króla Kazimierza Jagiellończyka *in Parczow Feria quinta proxima post Sancti Francisci (7. Października) Anno domini Millesimo CCCC quinquagesimo primo. Ad relacionem Magnifici Iohannis de Conyeczpole R. P. Cancellary.*

LXXXVI.

W Żukowie 21. Lutego 1413.

Władysław Jagiełło zwalnia Bartosza wójta z Krzczonowa od służby wojennej z obowiązkiem, aby na każdą potrzebę przysłał jednego sługę na koniu z rusznicą.

IN NOMINE DOMINI AMEN. AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie, Magnus dux Lithwanie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie,

*) Tej nazwy jest kilka miejscowości, tutaj prawdopodobnie Żukowice w dawnem województwie krakowskim, obwódzie miechowskim.

Siradie, Lancicie, Cuyanie, Pomoranie, Dobrinie dominus et heres Russie, Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo consideratis et inspectis fidelibus servicys Nobilis Barthossy de Crsczonow ¹⁾ Advocati nostri, fidelis nobis dilecti, que nobis exhibuit et in posterum poterit exhibere, volentes itaque ipsum nostris prosequi specialibus favoribus Barthossium Advocatum nostrum de Crsczonow fidele dilectum et suos legittimos successores ab omni bellica expeditione liberavimus, eximimus et absolvimus; Tali tamen condicione interiecta, quod predictus Barthossius advocatus de Crsczonow et sui successores legittimi de predicta advocacia tenebitur et tenebuntur pro qualibet expeditione bellioa nostra contra hostes quoscunque unum famulum in equo cum balista perpetue et eviterne expedire. Harum testimonio litterarum quibus Sigillum nostrum est presentibus appensum. Actum in Zucow ²⁾ feria tercia proxima ante festum sancti Mathie Apostoli gloriosi Anno domini Millesimo Quadringentesimo tredecimo, Presentibus hys Strenuis Nobilibusque viris Iohanne de Sczecoczini Lublinensi, Dobeslao de Oleschnicza Woynieciensi, Iohanne Curopathwa de Laczvchow Zauichostensi, Domarath de Cobilany Beczensi Castellanis, Barthossio de Ogrodzenyecz Succamerario Sandomiriensi et Mathia de Suchodoli Judice Lublinensi et alys quampluribus fidedignis. Datum per manus Venerabilis Donin prepositi sancti Floriani extra muros Cracouenses in Florencia, Regni Polonie Vicecancellary, nobis sincere dilecti.

Ad Relacionem eiusdem Venerabilis Dvnyn, Regni Polonie Vicecancellary.

Oryginał pergaminowy z pismem wypełnietem w bibl. Włodz. hr. Dzieduszyckiego we Lwowie. Pieczęć wraz z sznurem oderwana Napis na odwrotnej stronie dość świeży nie zawiera nic ważnego.

LXXXVII.

W Gródku 12. (?) Czerwca 1416.

Władysław Jagiełło uposaża probostwo wyznania ruskiego w Stradczu.

In nomine domini Amen. Nos Wladislaus Dei gracia Rex Polonie, Supremus dux et heres Russie et aliarum terrarum Significamus his nostris literis cui expedit, Quemadmodum venientes ad nos popones de villa Stradecz ^{*)} coram nobis questi sunt cōtra

¹⁾ Zobacz dokument LXXXV.

²⁾ Dnia poprzedniego (20. Lutego) wystawił Władysław Jagiełło przywilej w Żukowicach (nr. LXXXV), zdaje się, że ten Zuków jest tylko nieco odmienną nazwą tej samej miejscowości.

^{*)} Poniżej Janowa nad Wereszycą w Lwowskiem.

honestum virum Ivan de zobbychowa¹⁾ Capitaneum Leopoliensem, quomodo idem Ivan iussit eis obire labores et argentum stationes dictas virada²⁾ solvere, qui Ivan coram nobis retulit quam multi popones in villa Stradecz et aree nostre possessionate et labores et census perierunt et ex his areis comisimus ipsi Ivan Capitaneo Leopoliensi, ut congregatis omnibus nobilibus communib[us] antiquis et interrogaret, qui inter istos popones esset de Stradecz perpetuus Krilozany³⁾ heres et possessor ecclesie Beate Virginis Marie Assumptionis ibidem in Stradecz; et sic venientes ad nos nobiles communes cum Ivan Capitaneo Leopoliensi coram nobis recognoverunt et dixerunt: Quod Krilozany perpetui heredes et possessores huius Ecclesie sunt videlicet Iacobus Koropyssowycz pop et Dimetrius pop ab eterno, sic nos considerantes, quod ipsi sunt perpetui Krilozany et heredes huiusmodi Ecclesie ibidem in Stradecz, volentes, ut ipsos benignitate et gracia nostra et ecclesiam Beate Virginis Marie Assumptionis in Sthradecz consolari, dedimus ei aream dictam Naroisth, alteram aream dictam Radziewsky cum horto dicto worszeuycke et cum horto Korpysowycz cum porcionibus agri alias oplossamy et pratis, in quorum usu est, sitis in villa nostra Stradecz in districtu Leopoliensi, damus et donamus donacione nostra inviolabili in perpetuum ipsis et eorum liberis ac successoribus hys nostris literis inscribimus ad eam sinagogam ipsas areas superius descriptas simul cum hortis agri porcionibus pratis eidem poponi Iacobo et Dimetrio de Kropyssowycze cum omnibus earum utilitatibus, proventibus et cum rivis illis, qui ad eandem Ecclesiam et areas ab eterno pertinent et tenebunt ac utifruentur pacifice et libere ac posteri eorundem et non debent laborare nobis nullos labores neque bellicalia aliqua neque metropolitano suo aliquas daciones dare tenebuntur neque marduros⁴⁾ eorum vicesgerentibus. Et si aliquas contribuciones repeteremus a communibus poponibus ad Thezaurum nostrum, tales contribuciones nobis dare non tenebuntur, nisi prius proventus et ville ad eandem ecclesiam deputaremur⁵⁾. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est. subappensum. Actum et Datum in Grodek feria quinta ipso die sancti Onoffri (12. Czerwca?)⁶⁾ anno domini Millesimo Quadragesimo sedecimo, presentibus Duce Horko, Iohanne Sczekoczki Castellano Lublinensi, Volszczkone Rohatinski, Andrea Bybelsky, Chriczkone fratre eius, Wloczkone Rekythnowycz et alys quam pluribus fide dignis.

Ex mandato proprio Regie Maiestatis.

¹⁾ Ivan de zobbychowa, widocznie zamiast Ivan de Obychow, dokument ten jak widać z potwierdzenia Zygmunta I. był tłumaczony z ruskiego, w texcie ruskim stało Ivan zobbychowa, co tłumacz oddał po łacinie de zobbychowa.

²⁾ Wirada, poczta, stacya albo stan.

³⁾ Kryłoszanin, kanonik.

⁴⁾ Mardurus, wzięte z niemieckiego, po polsku kunica lub kuniczne.

⁵⁾ Tutaj, zdaje się, stać powinno: deputarentur.

⁶⁾ Św. Onufrego przypada na 12. Czerwca, w r. 1416 atoli dzień ten nie był Czwartkiem lecz Piątkiem.

Dokument ten pierwotnie po rusku napisany kazał na łacinę przetłumaczyć i potwierdził w r. 1537 król Zygmunt I. Potwierdzenie to brzmi:

In Nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Sigismundus dei gracia Rex Polonie, Magnus Dux Lithwanie nec non terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiauie, Russie, Prussie, Culmensis, Elbingensis, Pomeranie, Mazouie etc. dominus et heres Significamus tenore presencium quibus expedit universis harum noticiam habituris, Quia exhibitum est coram nobis privilegium Idiomate Ruthenico conscriptum sub titulo olim Vladislai Regis, avi nostri charissimi, et Sigillo appenso super sinagogam, areas et proventus poponum in Stradecz villa pro parte Iacobi Thurek et Sienko poponum de eadem Stradecz supplicatumque est nobis illud approbare et confirmare dignaremur, quod nos Ruthenica lingua in latinam versum approbandum et confirmandum duximus. Cuius tenor sequitur et est talis.

Tutaj następuje dokument powyżej oddrukowany. Po tem brzmi potwierdzenie dalej:

Proinde Nos Sigismundus considerantes privilegium ipsum preinsertum in omnibus suis articulis, clausulis et punctis salvum et illesum et omni suspicione carens ipsum de certa sciencia et speciali gracia regye maiestatis approbandum, roborandum et confirmandum duximus, prout approbamus, roboramus et confirmamus decernentes id robur debite et perpetue firmitatis perpetuo habiturum tenore presencium mediante. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum est presentibus subappensum. Actum in Grodek feria quinta in vigilia Exaltacionis sancte Crucis (13. Września.) anno domini millesimo quingentesimo trigesimo septimo, regni vero nostri anno trigesimo primo, presentibus Magnificis, Generosis et venerabilibus Petro Cmitha de Vysznyce palatino et capitaneo Cracoviensi, Scepusiensi, Premysliensi et Colensi, regni nostri Marschalko, Spithkone de Thärnow Castellano Radomiensi, Siradiensi, Crzepicensi et Krzeschoviensi Capitaneo, regni nostri Thezaurario, Bernardo Maczeyowski Lublinensi Castellano, Paulo de Volia regni nostri vicecancellario, Burgrabio Cracoviensi et Capitaneo Gostinensi, Samuele Maczyeyowski Gnesnensi, Ioanne Sbąski decano Poznaniensi secretarys nostris et Canonicis Cracoviensibus et alys quam plurimis dignitarys et officialibus aulicisque nostris, testibus ad premissa fidedignis, sincere et fidelibus dilectis. Datum per manus Magnifici Pauli de Volia regni Polonie vicecancellary, Burgraby cracoviensis et Capitanei Gostinensis, sincere nobis dilecti. Paulus de Volia Vicecancellarius subscrispsit. Relacio Magnifici Pauli de Volia regni Polonie vicecancellary, Burgraby Cracoviensis et Capitanei Gostinensis.

Potwierdzenie Zygmunta I. potwierdził powtórnie król Zygmunt August w r. 1554. Potwierdzenie to brzmi jak następuje:

Sigismundus Augustus Dei gracia Rex Polonie, Magnus Dux Litvanie, Russie, Prussie, Mazovie, Samogithie etc. dominus et heres Significamus tenore presentium quorum interest universis et singulis presentibus et futuris harum notitiam habituris: Exhibitas esse coram nobis pro parte Iacobi Thurek et Syenko de Stradziecz poponum literas in parchmento Serenissimi olim domini Vladislai Regis Polonie a divo olim domino parente nostro confirmatas sub sigillo eiusdem divi parentis nostri appenso tenore infrascripto sanas, salvas et quamvis aliquod in locis fuerant madefacte, tamen suspicionis notam in se habebant nullam, supplicatumque nobis est per certos consiliarios nostros, ut illas innovare ac auctoritate nostra Regia confirmare dignaremur. Quarum tenor de verbo ad verbum sequitur.

Tutaj następuje potwierdzenie króla Zygmunta I. z r. 1537 z zawartym w nim dokumentem z r. 1416, po tem brzmi potwierdzenie króla Zygmunta Augusta dalej:

Nos itaque Sigismundus Augustus Rex supplicationi predictae anuentes literas iam insertas innovandas ac auctoritate nostra Regia in omnibus earum punctis, clausulis, articulis et conditionibus approbandas, ratificeandas et confirmandas duximus innovamusque, approbamus et confirmamus per presentes decernentes eas omniaque in eis contenta robur debite firmitatis obtinere debere harum testimonio literarum, quibus sigillum nostrum est subappensum. Datum Lubliny in conventione regni generali feria quinta proxima ante dominicam palmarum (*15. Marca*) anno domini Millesimo Quingentesimo Quinquagesimo Quarto, Regni vero nostri vigesimo quinto.

Ioannes Ocziesky Regni Polonicie
Cancellarius sscr.

Relatio magnifici Ioannis de Ocziesno Regni Polonicie
Cancellary, Cracoviensis generalis ac Sandecensis
Olsthinensisque Capitanei, Succamerary et Burgraby
Cracoviensis.

Według oblaty z dnia *feria quinta post festum sancti Adalberti Episcopi proxima (26. Kwietnia) anno domini 1554.* Acta Castr. Leopoliensia. Dokument ten był poprzednio już drukowany w „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowsk.*“ r. 1852, nr. 41—43.

LXXXVIII.

W Proszowicach 29. Sierpnia 1420.

Władysław Jagiełło postanawia, że mieszkańcy krośnieńscy sądzić mogą wszystkie zbrodnie przed własnym sądem według prawa magdeburskiego, jedynie tylko zranienie lub zabicie szlachcica w obrębie miasta pociągać należy przed sądy królewskie.

Wladislaus Dei gracia Rex Poloniae Lituaniaeque Princeps supremus et haeres Russiae etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis: Quod ex quo ad hoc divinae Maiestatis clemencia nobis Regni commisit gubernacula et diadematis nos honore insignivit, et cum omnium specialiter sub nostri regiminis cura consistencium profectibus tentamur intenderē, et maxime quorum ministeriis facta et negocia nostra diriguntur, fatemur nos obligari; Proinde attentes, quomodo incolae et inhabitatores civitatis nostrae Crosno a nonnullis nobilibus et terrigenis emulis eorum nunc iudiciorum strepitibus, nunc violenciis et nunc calumniis contra iura et libertates ipsorum multa et varia patrantur detrimenta. Volentes autem, ut cives praedictae civitatis sub nostrae protectionis positi praesidiis ab oppressionibus huiusmodi et calumniis ernantur et per nostra opitulamina debita libertate laetentur, hanc ipsis speciale gratiam concedimus praesentibus et largimur, ut pro causis omnibus et singulis tam magnis, quam parvis adversus quaslibet personas coram ipsorum iudicio, prout Iuris Maidemburgensis Theutonici firmitas requirit, et non coram aliis respondere sint asstricti, exceptis dumtaxat duobus articulis, iam dudum per laudum et constitutionem proclamatis: primo videlicet, ut pro vulneribus omnium vel cuiusque nobilium in civitate predicta illatis, et secundo pro homicidio etiam nobilium perpetratores coram nobis et nostro iudicio tenebuntur respondere. Vobis igitur omniaibus et singulis Palatinis, Castellanis, Capitaneis, Iudicibus, Subiudicibus, Camerariis, Subcamerariis et caeteris omnibus Regni nostri officialibus et subditis fidelibus nostris praesentibus requirendis firmis nostris regalibus damus in mandatis, quatenus praefatae civitatis cives, incolas et ministros circa hanc ipsis datam et concessam gratiam inviolabiliter debeatis conservare. Harum quibus Sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Datum in Proszowice (*feria quinta*) infra octavas sancti Bartholomei Apostoli. Anno domini Millesimo quadringentesimo vigesimo.

Relacio Venerabilis domini Iohannis Decani Cracoviensis
et Regni Poloniae Vicecancellarii.

Dokument ten potwierdził Zygmunt August w r. 1562. Potwierdzenie brzmi:

SIGISMUNDUS AUGUSTUS Dei gracia Rex Poloniae, Magnus Dux Lituaniae, Russiae, Masouiae, Samogitiae etc. dominus et haeres. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis, praesentibus et futuris, harum noticiam habituris: Exhibitam esse coram nobis per certos consiliarios nostros literas pergameneas, sub titulo et sigillo Serenissimi olim domini Wladislai Regis, antecessoris nostri desyderatissimi, integras omnique suspicionis nota carentes, continentem in se praerogativas de iudicandis civibus Crosnensis concessas tenoris infrascripti, supplicatumque nobis fuisse, ut easdem literas authoritate nostra Regia approbare, ratificare et confirmare dignaremur, quarum quidem verba haec sequuntur:

Tutaj następuje dokument Władysława Jagiełły powyżej wydrukowany. Po tem brzmi potwierdzenie dalej:

Quas quidem superius recensitas literas nos authoritate nostra Regia in omnibus conditionibus, clausulis et articulis approbandas, ratificandas et confirmandas duximus, approbamusque, ratificamus et confirmamus, decernentes eas robur debitae et perpetuae firmitatis obtinere debere. In cuius rei fidem sigillum nostrum praesentibus est appensum. Datum in Conventu Generali Petricouiensi feria quinta in vigilia Nativitatis Domini (24. Grudnia) Anno domini Milesimo Quingentesimo Sexagesimo Secundo, Regni vero nostri anno trigesimo tertio.

Ioannes Ocieski Regni Poloniae
Cancellarius subscrispsit.

Relacio Magnifici Ioannis de Ociessino Regni Poloniae Cancellary, Cracouiensis generalis, Oswiecimensis, Zatoriensis, Samboriensis Olstiensisque Capitanei.

Pergaminowy oryginał potwierdzenia tego źle zachowany i uszkodzony, według którego powyższe dyplomaty wydrukowano, znajduje się w archiwum miasta Krosna. Pieczęć oderwana. Pomiędzy napisami na odwrotnej stronie jeden tylko zasługuje na uwagę:

Anno Domini 1565 coram Revisoribus exhibita et lecta per eosdem.

Uszkodzone miejsce w datowaniu, którego żadną miarą odczytać nie było można, uzupełniono według jeneralnego potwierdzenia przywileji krośnieńskich wystawionego przez Augusta III. w dniu 27. Listopada 1754 r. a oblatowanego w grodzie sanockim *Feria secunda in Crastino Festi Sanctorum Viti et Modesti A. D. 1755.*

Dokument ten według tego samego potwierdzenia był drukowany w „*Dod. do Gaz. Lwowskiej*“ 1853 r., nr. 50.

LXXXIX.

W Niepołomicach 8. Listopada 1420.

Władysław Jagiełło nadaje prawo niemieckie średzkie wsiom Żuków i Drzyszczów, należącym do Jana Łabaty z Żukowa.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus par*(iat imposterum detrimenta, alta re)gum* et principum consilia decreverunt ea literarum et testium annotacione perhennari, Proinde Nos Wladislaus dei gratia Rex Polonie necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue Lythwanieque Princeps Supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo ad instantes petitiones Iohannis Labanthca (*sic*) de Zucow, fidelis nostri, villas ipsius in districtu lepolensi sitas, videlicet Zucow et Drziszczow ¹⁾), prout in suis metis et limitibus longe, late et circumferencialiter sunt distinete ab antiquo et limitate, de Iure Polono, Ruthenico et quovis alio in Ius Thewtunicum, quod Sredense dicitur, transferimus perpetuo duraturum; Removentes ibidem omnia Iura Polonicalia, Ruthenicalia et quevis alia, modos et consuetudines universas, que ipsum Ius Theutunicum plerumque consueverunt et sunt solita perturbare. Eximimus insuper, absolvimus et perpetuo liberamus scultetum necnon omnes et singulos kmethones, tabernatores et quovis earundem villarum incolas ab omni iurisdicione et potestate omnium Regni nostri Palatinorum, Castellanorum, Capitaneorum, Iudicum, Subiudicum, Woyewodarum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis, puta furti, incendi, sangwinis, homicide, membrorum muthilacionis et quibusvis enormibus excessibus citati minime respondebunt nec aliquas penas solvere teneantur, sed tantum dictarum villarum kmethones et quivis incole coram suo sculteto, qui pro tempore fuerit, scultetus vero coram prenominato Iohanne Labanthca sive successoribus suis legittimis aut coram nobis vel (*Iudi*cio nostro generali; dum tamen per nostram litteram nostro sigillo sigillatam idem Iohannes Labantka (*sic*) vel Scultetus evocati fuerint et citati, et hoc si in reddenda iusticia negligentes forent et remissi, tunc non aliter quam suo Iure Thewtunico Iudicio predicto de se querulantibus respondere sint asticti. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressis memoratarum villarum sculteto in metis et granicys iudicandi, sentenciandi, puniendi, decollandi, rotandi,

¹⁾ Żuków i Dryszczów wsie w powiecie brzeżańskim.

corrigendi, plectendi et condempnandi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc dictum Ius Thewtunicum Sredense predictum in omnibus suis punctis, sentencys, condicionibus, articulis et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris Regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum appensum est testimonio litterarum. Actum in Nyepolomice feria secunda in octava sancti Martini Episcopi et Confessoris Anno domini Millesimo Quadragesimo vigesimo, Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Nicolao sancte Gneznensis Ecclesie Archiepiscopo et primate, Alberto Cracouiensis, Regni Polonie Cancellario et Iohanne Chehnensis Ecclesiarum Episcopis, Magnificisque et Nobilibus Cristino de Ostrow Castellano et Iohanne de Tarnow Palatino Cracouiensibus, (*Sandivogio*) de Ostrorog Poznaniensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi, Iacobo de Conyeczpolye Siradiensi Palatinis, Dobcone de Oleschnicza Woynicensi, Iohanne de Szczecoczini Lublinensi et Martino de Calinowa Siradiensi Castellanis, multisque alys fidedignis, fidelibus nostris dilectis. Datum per manus predicti domini Alberti Episcopi Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary supremi et venerabilis Iohannis Szaffranycz Decani et Canonici Cracouiensis, Regni Polonie Vicecancellary sincere nobis dilectorum. Stanislaw *).

Ad relacionem Venerabilis Sbignei de Oleschnicza sancti Floriani ante Cracouiam Prepositi.

Oryginał pergaminowy dość znacznie uszkodzony, czytelnie pisany w Zakł. Nar. Imien. Ossol. (nr. 338). Na wypełniętym i postrzępionym sznurku jedwabnym koloru białego i czerwonego zawieszona mniejsza pieczęć królewska, taka jak u Działyńskiego Statut litewski tabl. IV, nr. 3. Na odwrotnej stronie pergaminu parę napisów nie zawierających nic ważnego.

XC.

W Niepołomicach 21. Listopada 1421.

Władysław Jagiełło przenosi wieś Hodowice należącą do prebendy Św. Jana na przedmieściu Lwowskiem z prawa polskiego i ruskiego na niemieckie.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad rei memoriam sempiternam. Cum inter humane nature comoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum literarum

*) Stanisław, tą samą ręką co cały dokument. Zdaje się, że pisarz dokumentu uwiecznił się w ten sposób. W innych tą samą ręką pisanych dokumentach podpisywał się Ia Stanczlaow. Porównaj tomu II. nr. XLIII, i tomu III. XCVII i XCVIII.

apicibus et fidei dignorum testimonio perhennemus, ne lapsu temporis evanescant, Proinde Nos Wladislaus dei gratia Rex Polonie, necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Lythwanie Princeps Supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Quomodo ad instantes peticiones Honorabilis Stanislai Erpysska, Archidiaconi lublinensis etc. devoti nostri, villam ipsius Hodowicze¹⁾, ad prebendam Sancti Iohannis extra muros leopolienses iurispatronatus nostri pertinentem, in terra Russie et districtu leopoliensi sitam, in flumine Hodowiczā consistentem, prout in suis metis et graniciebus longe, late et circumferentialiter est limitata et distincta, de Iure Polonico, Ruthenico et quovis alio in Ius Theutunicum, quod Maydeburgense dicitur, transferimus, perpetuo duraturum, removentes ibidem omnia Iura Polonicalia, Ruthenicalia et quevis alia, modos et consuetudines universas, que ipsum Ius Theutunicum Maydeburgense predictum plerumque perturbare consueverunt. Eximimus insuper, absolvimus et perpetuo liberamus omnes et singulos kmethones, tabernatores et quosvis dicte ville incolas ab omni iurisdicione et potestate omnium et singulorum Regni nostri Palatinorum, Castellorum, Capitaneorum, Iudicum, Subiudicum et quorumvis officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis puta furti, incendi, sangwinis, homicide, membrorum mutilacionis et quibusvis alys enormibus excessibus citati minime respondebunt, nec alias penas solvere sint astricti, sed tantum dicte ville kmethones et incole coram Sculteto suo, qui pro tempore fuerit, Scultetus vero coram prenominato Stanislae Erpysska vel suis successoribus, aut coram nobis vel iudicio nostro generali, dumtamen per nostram literam nostro sigillo sigillatam citatus fuerit; et hoc si in reddenda iusticia negligens fuerit et remissus, tunc non aliter, quam suo Iure Theutunico Maydeburgensi predicto de se querulantibus respondere sit astrictus. In causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis Sculteto ville memorate in metis et et graniciebus iudicandi, sentenciandi, puniendi, corrigendi, plectendi et condempnandi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum Ius Theutunicum Maydeburgense predictum in omnibus suis punctis, sentencys, condicibus, articulis et clausulis postulat et requirit, iuribus tamen nostris Regalibus in omnibus semper salvis. Harum quibus Sigillum nostrum est appensum testimonio literarum. Actum in Niepolomicze feria sexta proxima ante festum sancte Cecilie (21. Listopada) Anno domini Millesimo Quadragesimo vicesimo primo. Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Nicolao deigracia Archiepiscopo Gneznensi, Alberto Cracouiensi, Andrea Poznaniensi, Ianussio Premisliensi, Iohanne Chelmensi Episcopis, necnon Magnificis et

¹⁾ Hodowice wieś w powiecie lwowskim.

Nobilibus Cristino de Ostrow Castellano, Iohanne de Tharnow Palatino Cracouiensibus, Sandiwogio de Ostrorog Poznaniensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi, Iacobo de Conyeczpole Siradiensi, Nicolao da Opporow Lanciciensi, Ianusio de Cosczelez Wladislauiensi Palatinis et alys fidedignis. Datum per manus ciusdem Reverendi in Christo patris domini Alberti Episcopi Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary et Venerabilis Iohannis Decani Cracouiensis, Regni Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem venerabilis domini Iohannis, decani Cracouiensis, Regni Polonie vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwow. obrz. łac. (Loc. XII, nr. 3). Pieczęć oderwana, pozostał tylko sznur jedwabny koloru białego, czarnego i czerwonego.

XCI.

(W Haliczu) r. 1421 bez dnia oznaczonego.

Michał z Buczacz, starosta halicki, potwierdza, że Kuźma Czarny dworzysko swoje Hlubiemowo od króla w darze odebrane sprzedał Janowi, arcybiskupowi lwowskiemu, za 10 grzywien monety krakowskiej.

Nos Michael heres de Buczacz necnon Capitaneus Haliciensis notum facimus universis et singulis, quibus expedit, literam presentem inspecturis, Quia Nobilis vir Kuzma Czarny vocatus Falconista veniens ad nostram presenciam necnon Terrigenarum non compulsus nec coactus, sed de libera voluntate sua relegavit curiam suam Hlubiemowo dworzysce dictam, quam sibi Serenissimus Dominus Rex dederat, Reverendissimo in Christo patri Domino Iohanni, Archiepiscopo Leopoliensi, et sue Ecclesie, quam curiam recognovit se eidem Domino Archiepiscopo vendidisse pro decem marcis Cracoviensis monete communis et totaliter easdem decem marcas iam recepisse et relégavit eam cum omni iure veluti ipse solus tenuit predictam curiam Hlubiemowo dworzysce in perpetuum. Et si fuerit prepeditus premissus Dominus Archiepiscopus ab aliquo damno sive magno sive parvo, extunc prenominatus Kuzma tenetur ac obligatur intercedere pro quolibet damno magno vel parvo. In cuius rei testimonium nostrum Sigillum presentibus est appensum sub Anno Domini Millesimo Quadragesimo Vigesimo Primo Presentibus hys Nobilibus viris Domino Gunthero, Domino Spincero, Domino Franczkone, Domino Wetrislao, Domino Chotkone, Domino Stanislao Zaluszewski et alys fide dignis.

Według kopii z początku wieku XVII. w kopiaryuszku arcybisk. (str. 103 i 104).

XCII.

W Medyce 2. Maja 1423.

Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż Thezatyna (Cieszacina) dokonaną przez braci Jakóba i Piotra z Thezatyna na korzyść Macieja z Thezatyna.

IN NOMINE DOMINI AMEN. AD rei memoriam sempiternam. Quia tunc multis errorum et dubiorum prudenter occurrimus incomodis (*sic*), dum gesta etatis nostre litterarum apicibus perhennamus, Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie necnon Terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Lythwanieque Princeps Supremus Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo nostre maiestatis accedentes presenciam Iacobus et Petrus fratres germani, heredes de Thezatyn, fideles nostri, non compulsi nec aliquo dolo seducti, sed spontanea ipsorum voluntate publice recognoverunt, se hereditatem ipsorum Thezatin¹⁾, in Terra Russie et districtu Premisiensi sitam, Mathie de Thezatin, fideli nostro et ipsius successoribus pro tricentis marcis monete communis, quadraginta octo grossos in marcam quamlibet computando, in perpetuum vendidisse eandemque sibi cum omni iure, proprietate et dominio coram nobis resignarunt, prout ipsam prefati Iacobus et Petrus possidebant, necnon cum omnibus fructibus, censibus, redditibus, agris, pratis, campis, silvis, rubetis, nemoribus, aquis et earum decursibus, molendinis, piscinis, paludibus et generaliter cum omnibus utilitatibus, que in dicta hereditate Thezatin nunc sunt aut ipsius cura solitudinis quomodolibet in eadem poterunt suboriri. Quamquidem vendicionem et resignacionem nos ratam et gratam habentes, admisimus gracie, decernentes ipsam robur obtinere perpetue firmitatis, iuribus tamen nostris Regalibus in omnibus semper salvis. Actum in Medica²⁾ ipso die sancti Sigismundi Regis, Presentibus ibidem Magnificis Iacobo de Coneczpole Palatino Syradiensi, Mosticio de Stanszaw Castellano Poznaniensi, Spitkone de Tarnow Capitaneo Russie necnon Strennus Iohanne Manzik mense nostre pincerna generali, Henrico de Rogow Thezaurario, Zaramba Marsalco Curie nostre et alys fidedignis Anno domini Millesimo Quadragesimo vicesimo tercio. Datum per manus Reverendi in Christo patris domini Alberti Episcopi Cracouiensis, Regni Polonie Cancillary, et Wenerabilis Iohannis decani Cracouiensis, eiusdem Regni vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem domini Iohannis decani Cracouiensis,
Regni Polonie vicecancellary.

¹⁾ Cieszacin w powiecie jarosławskim. ²⁾ Medyka w pow. przemyskim.

Oryginał na wielkim arkuszu pergaminowym, dobrze zachowany i czytelnie pisany, w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 13). Pieczęć wraz z sznurem, na którym wisiała, oderwana. Na odwrotnej stronie napis z końca XVI. lub początku XVII. wieku:

*Recognitio personalis coram Regia Maiestate vendicionis in Czyessaczyn minori
Petri et Iacobi facta Nobili Mathie de Czyessaczyn 1423.*

XCIII.

W Sokalu 19. Maja 1423.

Ziemowit, książę mazowiecki, przenosi wieś Batyjów do probostwa w Łopatynie należącą na prawo niemieckie.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Semouithus dei gracia dux Masouie Russieque Princeps, Terrarum Ploceusis, Rawensis, Sochaczouiensis, Gostinensis, Plonensis, dominusque et heres Wissznensis et Belzensis etc. Significamus tam presentibus quam futuris tenore presencium quibus expedit universis, Quod ob respectum salutis nostre et progenitorum nostrorum et remedium animarum predecessorum nostrorum divinique cultus augmentum, ad instantes petitiones discreti et devoti viri Iohannis Rectoris parochialis Ecclesie nostre in Lopaczino¹⁾ villam Ecclesie ipsius Bathyow²⁾ vulgariter nuncupatam, in districtu lopaciensi (*sic*) situatam et per nos dicte Ecclesie et Rectoribus ipsius perpetue datam, donatam et atributam et ideo ut eo melius locari et ad meliorem utilitatem augeri et deduci posset, proinde prefatam villam de Iure Ruthinico (*sic*) et Polonio in Ius Theutunicum, quod Mandiburiense (*sic*) dicitur, in omnibus et singulis pueris, condicionibus, clausulis et articulis opportunis transferimus imperpetuum et transmutamus, de cetero in eadem villa omnia Iura Ruthinicalia (*sic*) et Polonicalia removentes liberantesque et eximentes prefatam villam Bathyow et ipsius omnes et singulos incolas, kmethones et inhabitatores, quocumque nomine vocitentur, ab omnibus nostris et nostrorum Successorum soluc*(ioni)*bus, exaccionibus, censibus (*vi*)delicet podymne, avena necnon pecunias (*sic*) post avenam, dacys et co*(lum)*bacionibus ac laboribus castroru*(m et)* omnium noworum sive antiquorum faccionibus et reformacio*(ni)*bus et generaliter omnibus angarys, preangarys et stancis (*sic*) nostris, quocumque nomine censeantur. Verumptamen (*sic*) pro huismodi (*sic*) iuris et gracie nostre donacione, quod dum divina disposicione nupcias nostras seu filiorum aut filiarum nostrarum celebraverimus aut, quod absit, Nos vel

¹⁾ Łopatyn wieś w pow. brodzkim.

²⁾ Batyjów wieś w pow. brodzkim

quempiam ex successoribus nostris captivitate(m) incurrere vel aliquam terram per Nos obligataam redimere vel denuo unam vel plures emere contingerit, extunc volumus quod incole seu kmethones ville predicte talem et tantam nobis et successoribus nostris persolvant exaccionem, qualem et quantam tunc pro *(vil)*lanico super alias villas equali iure locatas duxerimus generaliter imponendam. In cuius rei recompensam prefatos incolas et inhabitatores ville predicte ab omnibus nostris Iudicys omnium Iudicum, Capitaneorum, Woyewodarum, Procuratorum, Tenutariorum, Willicorum alias Tywnorum et Officialium quorumcunque, quibuscumque nominibus censeantur, exemimus et perpetuo liberamus per presentes, ut per eos non iudicentur nec citentur et citati non compareant pena eos omnimode nulla sequente, nisi coram Sculteto seu Advocato dicte ville, Scultetusque seu Advocatus coram prefato Iohanne Rectore prefate Ecclesie moderno et coram successoribus ipsius, qui pro tempore fuerint Rectores in dicta Ecclesia, eodem Iure Theutunico Mandburiensi (*sic*) de se cuilibet querulanti astabunt responsuri. Si vero in aliquibus penis vel magnis vel parvis predicti kmethones iam dicte ville vel Scultetus manserint et eas lucent, nulli eas penitus solvere teneantur nec sint astricti, nisi prefato Iohanni Rectori prefate Ecclesie moderno vel successoribus ipsius, qui pro tempore fuerint Rectores, solvere tenebuntur. Damus eciam prefato Iohanni Rectori ecclesie ibidem in Lopaczyno et ipsius successoribus, qui pro tempore in dicta Ecclesia fuerint rectores, ut quocienscumque et quandocumque incole seu kmethones ville mutuo se occiderint, quod tunc prefatus Iohannes Rector predicte Ecclesie vel Successores ipsius Rectores eiusdem Ecclesie penam huismodi (*sic*) capit is totalem pro se tollent et levabunt. Si vero proprius incola extraneum vel extraneus proprium incolam occiderit et interimerit, tunc medietatem huismodi (*sic*) pene capitalis memoratus Iohannes prefate ecclesie Rector vel successores ipsius, qui pro tempore in dicta Ecclesia fuerint Rectores, pro se tollant et levabunt. Donamus eciam et damus prefato Iohanni Rectori Ecclesie prefate et Successoribus ipsius, qui pro tempore in dicta Ecclesia fuerint Rectores, omnes causas tam magnas quam parvas Criminales et Civiles infra metas ville predicte Bathyow iudicare, carceres, cypum et patibula erigere, excessus quoescumque et delicta punire, licet vindicta sangwinis effusionemque membra mutilacionem aut ultimum supplicium exigat et deposcat. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est appensum. Actum et datum in Socciale*) feria quarta infra octavam Ascensionis domini nostri Ihesu Christi (19. Maja) Anno domini Millesimo quadringentesimo vigesimo tercio. Presentibus ibidem Strenuis Nobilibusque viris nostris Wydzga de Ostrow vexillifero plocensi, Lasznewsky de Dlusznovo herede Tribuno Belzensi, Gunoldo de Posdzmircze familiaris curie nostre, Luca de Babsco Subpincerna Curie nostre.

*) Sokal miasto powiatowe w Galicyi.

ac Wenerabilibus viris dominis Czaniborio Cancellario Rawensi plebanoque de Byala necnon Canonico plocensi, Stanislao Pawlowsky Archidiacono plocensi necnon Cancellario Russie et Mazouie Terrarum, qui tunc presencia a nobis habuit in comissis et alys quam plurimis fide dignis, fidelibus nostris testibus ad premissa etc.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwowsk. obrz. łac. (Loc V. nr. 2) w kilku miejscach uszkodzony. Na sznurku jedwabnym koloru czerwonego zawieszona wielka gałka woskowa z małinkim na czerwonym wosku odciskiem pieczętki prawie zupełnie zatartej.

XCIV.

W Proszowicach 1. Lipca 1423.

Paweł z Bogumiłowic sędzia i Jakób z Boturzyna podsędek ziemsy krakowscy poświadczają, że Wilczko z Mojkowic zobowiązał się zapłacić Piotrowi Piórkowi dziedzicowi na Kryskowicach do przyszłego Bożego Narodzenia 24 grzywny, gdyby zaś nic zapłacił, oddać mu jeden łan w Wojsławicach.

Nos Paulus de Bogumilouice Iudex et Iacobus de Boturzin Subiudex terre Cracouensis generales Notum facimus quibus expedit universis, presencium noticiam habituris: Quomodo in Iudicio terrestri nostro Cracouensi coram certis Camerarys Indicialibus nostris constitutus personaliter Nobilis vir Wilczco heres de Moycouice, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed de bona eius voluntate viginti quatuor marcas ad festum Nativitatis Christi proximum Petro Pyorco heredi de Criscouice¹⁾ obligavit se plenarie soluturum. Si non solverit idem Wolczco dictas viginti quatuor marcas dicto Petro, tunc sibi in eisdem pecunys unum lanceum in Voyslauice²⁾, quem Kwaton tenuit, et aream ibidem, in qua Pelca ortulanus residet, cum omni iure, dominio, utilitatibus, proventibus, cum gagys (*sic*) et universis pertinencys, nichil pro se reservando, dare habebit³⁾ in obli-gacionem, per ipsum Petrum tenendum usque ad plenam exencionem. In cuius rey testimonium Sigilla nostra presentibus sunt appensa. Actum et datum in Proschouice feria quinta in octawa sancti Iohannis Anno domini Millesimo Quadragesimo vicesimo tercio, Presentibus Nobilibus hys testibus domino Petro de Wisnice, Iohanne de Sarbe, Clemente

¹⁾ Krzyszkowice wieś w pow. wielickim.

²⁾ Wojsławice, tej nazwy w samem dawnem woj. krakowskim aż wsi trzy.

³⁾ Polonizm znaczący „ma dać“.

de Nasanchouice, Iohanne de Lexice, Iohanne de Carsy, Pascone de Zidow heredibus pluribus alys fide dignis.

Oryginał na ćwiartce pergaminowej w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 12). Na paskach pergaminowych zawieszone były dwie pieczęci, które obie zginęły. Na odwrotnej stronie parę napisów treść podających, najdawniejszy z końca XV. lub pierwszej połowy XVI. wieku:

Od vylczka z moykovycz czo zastavyl porkovy lan roley v voslavycz.

Poprzednio drukował ten dokument Fr. X. Wolański w „*Dod. do Gaz. Lwowsk.*“ 1855, nr. 4.

XCV.

W dąbrowie pomiędzy Mościskami i Medyką 22. Lipca 1423.

Spytek z Tarnowa, starosta ruski, poświadczająca dokonaną pomiędzy Janem, arcybiskupem lwowskim, i Jakuszem z Potoczany zamianę wsi arcybiskupiej Jawcze na wieś Potoczany do Jakusza należącą a Władysław Jagiełło potwierdza tę zamianę w Dobrostanach 27. Września 1423.

Nos Spytko de Tharnow, Capitaneus Terre Russie, Significamus presentibus, quibus expedit universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris. Quomodo ad nostram veniens presenciam Nobilis Iacussius alias heres in Potoczany, sanus mente et compos existens rationis, non compulsus, non coactus, nec aliquo dolo circumventus, sed de mera sui liberalitate, sano amicorum suorum fretus consilio, commutavit prefatam hereditatem suam Pothoczany ¹⁾, ipsum ex paterna successione concernentem, in districtu Leopoliensi sitam, cum Reverendissimo in Christo Patre, Domino Iohanne, Dei gracia Leopoliensi Archiepiscopo, pro villa Ecclesie Jawcze ²⁾ nuncupata, in districtu Haliciensi sita, cum additamento septuaginta sexagenarum numeri et ponderis polonicalium, in Regno Polonie communiter decurrentium; quam villam Pothoczany prefatus Iacussius resignavit coram nobis per modum commutacionis huiusmodi memorato Domino Iohanni Archiepiscopo Leopoliensi et suis legitimis successoribus, cum omnibus et singulis dicte ville censibus, redditibus, proventibus, molendinis, mellificys, mericis, sylvis, gays, nemoribus, montibus, collibus, vallibus, pratis, cultis et non cultis agris, campis, pascuis, aquis, rivis, piscinis, paludibus, aquarumve decursibus, emolumentis, iuribus et obvencionibus universis, prout eadem villa in suis metis et graniciebus longe, late et circumferencialiter est distincta et limitata, prout ipsam solus hactenus tenuit et possidebat, nichil iuris, proprietatis vel

¹⁾ Potoczany wieś w pow. przemyśląńskim.

²⁾ Jawcze wieś w pow. rohatyńskim.

dominy sibi vel suis legittimis successoribus in eadem villa reservando, promittens prefato Domino Archiepiscopo pro omni indemnitate iuxta terrestre cursum in talibus comutacionibus et resignacionibus hereditatum fieri solitum et hactenus observatum, eciam futuris temporibus observandum, volens eciam dictus Iacussius si aliqualiter expost super predicta hereditate confecte emanserint, quod ille nullius sint firmitatis vel momenti. In quorum omnium testimonium et fidem premissorum presentes dari iussimus et nostri Sigilli appensione communiri. Actum et datum in loco stacionis nostre in merica Moscika et Medica¹⁾ mediante feria quinta ipso die beate Marie Magdalene (22. Lipca) Anno Domini Millesimo Quadragesimo Vigesimo tertio. Presentibus ibidem strenuis et Nobilibus viris Dominis Iohanne in Mruzow, Iohanne in Klischow, Michaele in Malechow, Andrea in Bronischowicze, Iohanne in Wielopole, Ianussio in Nieprowicze heredibus, testibus ad premissa et alys quam pluribus fide dignis.

Dokument ten był potwierdzony w tym samym r. 1423 przez króla Władysława Jagiełłę. Potwierdzenie brzmi jak następuje.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc multis errorum et dubiorum incommodis prudenter occurrimus, dum gesta etatis nostre literarum apicibus et testium annotatione perennamus, ne lapsu temporis evanescant, Proinde Nos Wladislaus Dei gracia Rex Polonie necnon Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiavie Lithuanieque Princeps Supremus Pomeranie Russieque Dominus et heres etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris, Quomodo Reverendus in Christo Pater Dominus Iohannes, Archiepiscopus Leopoliensis, sincere nobis dilectus, in conspectu nostro Regio constitutus, nostre Maiestati humiliter et ad instancia supplicavit, quatenus literas Magnifici Spytkonis de Tharnow, Capitanei Russie, de innate nobis benignitatis clemencia ratificare, gratificare, confirmare et approbare dignaremur. Quarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis.

Następuje dokument z r. 1423 powyżej wydrukowany. Po tem brzmi potwierdzenie:

Nos itaque peticionibus suis tanquam iustis benigniter acclinati literas huiusmodi ratificamus, gratificamus et approbamus, decernentes ipsas robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus Sigillum nostre Maiestatis est appensum testimonio literarum. Actum in Dobrestany²⁾ loco venacionum nostrarum die Dominico proximo post festum beati Stanislai tempore autumni (27. Września) Anno Domini Millesimo Quadragesimo Vigesimo tertio. Presentibus Reverendo in Christo Patre Domino Iohanne Episcopo Premisiensi et

¹⁾ Mościska miasto powiatowe; Medyka wieś w pow. przemyskim. ²⁾ Dobrostany w pow. grodeckim.

preclaro Principe Domino Sigismundo Duce Lithuanie, Strenuisque et Nobilibus Pascone de Bogumilowicze Iudice Cracoviensi, Spytkone de Tharnow Leopoliensi, Michaele de Buczacz Haliciensi Capitaneis, Laurencio Zaremba Marschalco Curie multisque alys fide dignis, fidelibus nostris dilectis. Datum per manus Venerabilium Iohannis Szafraniecz Decani Cracoviensis, Regni Polonie Cancellary, et Stanislai Cziolek Cantoris Cracoviensis, eiusdem Regni Vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem Venerabilis Domini Stanislai Regni Polonie Vicecancellary.

Według kopii z początku wieku XVII. zawartej w kopiaryuszku arcyb. (str. 59—61).

XCVI.

We Lwowie 9. Października 1423.

Władysław Jagiełło zezwala, aby spór o zwierzchnictwo nad szpitalem św. Ducha we Lwowie, między przełożonym szpitala Piotrem z Zakszyna a radą miejską wzniecony, załatwił arcybiskup lwowski Jan.

Wladislaus Dei gracia Rex Polonie Lythwanieque supremus Princeps et heres Russie etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris, presencium noticiam habituris, Quomodo orta inter honorabilem Petrum de Zacschyno Magistrum hospitalis Sancti Spiritus ex una et prudentes Consules Civitatis nostre Leopoliensis parte ex altera de et super regimine, gubernacione et tutoria dicti hospitalis materia questionis, dicto Magistro hospitalis aserente, quod ad eum et suos Successores gubernacio, regimen et tutela dicti hospitalis a primeva sui fundacione pertinueret et hucusque pertineret, prefatis autem Consulibus prefata omnia, scilicet gubernacionem, regimen et tutelam, similiter ad se et suos Successores in Consulatu predicto ipsis succedentes pertinere astruentibus ex adverso. Tandem dicte partes volentes parcere dispendys, sumptibus, laboribus et expensis, super omnibus litibus, displicencys, controversys et iniu(rys) inter easdem partes occasione dicti hospitalis subortis, vertentibus et ventilatis in Reverendum in Christo patrem dominum (Ioha)nnem Archiepiscopum Leopoliensem tamquam in arbitrio arbitratorem et amicabilem compositorem compromiserunt de alto et basso. Verum quia predictum arbitrium sine nostro consensu tamquam dicti hospitalis patrono non posset ipso iure subsistere vel saltim tractu temporis calumpnias pateretur, fuit nobis supplicatum, ut in et ad dictum arbitrium et amicabilem compositionem nostrum consensum prebere dignaremur. Nos igitur considerantes, quod iusta potentibus non est denegandus assensus, quodque discordias et odia restringi favoresque et concordiam conveniat ampliari volentesque, ut divinus cultus in dicto hospitali per dissensiones, discordias et lites non impediretur nec minueretur,

sed magis per concordiam, que nutrit amorem, promoveretur et augeretur, ut sic eciā dicti hospitalis condicio melior fieret et votiva incrementa susciperet, in prefatum arbitrium, laudum et amicabilem compositionem consensimus ac presentibus consentimus, prefato Reverendo patri domino Archiepiscopo, de cuius legalitate non ambigimus, dictam causam taliter, ut prefertur, per amicabilem compositionem comittentes terminandam, volentes quod quidquam idem Reverendus pater in dicta causa dixerit, declaraverit, pronunciarerit, ordinaverit, diffinierit, sentenciaverit et arbitratus fuerit, robur habeat perpetue firmitatis. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Leopoli sabbato proximo post festum sancti Francisci (9. Października) Anno Domini Millesimo Quadragesimo vicesimo tercio.

Relacio Reverendi patris domini Iohannis Episcopi Premisliensis.

Według współczesnej kopii na pergaminie nieco uszkodzonej w bibliotece wszechnicy lwowskiej. Kopia ta służyła oprawiaczowi rzadkiego inkunabułu *Liber moralitatum elegantissimus magnarum rerum naturalium, lumen anime dictus* (1482) za podbitkę wierzchnej okładki, do której na krawędziach tylko przylepiona była. Na odwrotnej stronie i na marginesach po obu stronach ćwiczył się jakiś pisarz z XV. wieku, wypisując na nich pojedyncze słowa lub tytuły, ustępy z pisma świętego, bul papieskich, przywilejów i korespondencji królewskich. Oryginałem dokument ten nie jest, co wynika już ztąd, że w szerokim marginesie nie ma żadnego śladu, żeby pieczęć gdziekolwiek była zaczepiona. Dokument ten był drukowany w „*Dod. do Gaz. Lwowsk.*“ r. 1858, nr. 25 i 26.

XCVII.

W Krakowie 7. Marca 1424.

Władysław Jagiełło pozwala Janowi, arcybiskupowi lwowskiemu, zamienić wioskę Dunajów na miasto z prawem magdeburskiem i ustanawia w niem roczne targi w dzień św. Małgorzaty.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei me(moriam. *Cum inter humanae nature*) commoda nichil dignius me(moria habeatur, opportunum existit) ut actus hominum literarum (*apicibus et annotatione testium pe*rennentur, ne lapsu temporis (*evanescant. Proinde Nos Wladi*)slaus Dei gracia Rex Polonie nec(*non terrarum Cracovie, Sandom*)irie, Siradie, Lancicie, Cuiavie, (*Litwanieque princeps Supremus,*) Pomeranie Russieque Dominus et (*heres etc. Significamus tenore*) presencium quibus expedit universis (*presentibus et futuris presencium*) noticiam habituris, Quomodo zelo de(votionis accensi cupientes) diem extremi Iudycy pietatis operibus (*prevenire, ad instantes peti*ciones Reverendi in Christo

Patris Domini (*Iohannis dei gracia sancte*) Leopoliensis Ecclesie Archiepiscopi sincere nobis dilecti, ut bona Ecclesie ipsius tempore nostri felicis regiminis utilia incrementa recipere valeant, de villa ipsius Dunayow ¹⁾), in terra Russie et districtu Leopoliensi sita, Civitatem locandam indulsimus et eam in Civitatem transformamus, quam exnunc Dunayow volumus nuncupare, Ius civile, uti Civitas nostra Leopolis optinet (*sic*), eidem attribuentes, ipsam de Iure Polonico, Ruthenico et quovis alio in Ius Theutunicum, quod Maidburgense dicitur, transferimus perpetuo duraturum; Removens ibidem omnia Iura Polonicalia, Ruthenicalia et quevis alia, modos et consuetudines universas, que ipsum ius Theutunicum plerumque consueverunt perturbare. Eximimus insuper et perpetuo liberamus Advocatum necnon omnes et singulos Cives et incolas status et condicionis cuiuscumque ab omni Iurisdicione et potestate omnium Regni nostri Palatinorum, Castellanorum, Capitaneorum, Woiewodarum, Iudicum, Subiudicum et quorumvis Officialium et Ministerialium eorundem, ut coram ipsis aut ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis puta furti, incendi, sanguinis, homicide, membrorum muthilacionis (*et quibusvis enormibus excessi*)bus citati minime respondebunt, n(ec aliquas penas solvere teneantur), sed tantum dicte Civitatis Cives et (*quibus incole coram suo ad*)vocato, qui fuerit pro tempore, advoca(tus vero coram Domino) Archiepiscopo vel ab eo deputato aut coram (*nobis vel Iudicio nostro gene*)rali, dum tamen per literam nostam nostro (*Sigillo sigillatam evocatus*) fuerit et citatus et hoc si in reddenda ius(*ticia fuerit negligens et*) remissus, tunc non aliter quam suo Iure (*Theutunico Maydburgensi*) predicto de se querulantibus respondere sit astri(ctus, *in causis autem*) Criminalibus et Capitalibus superius expre(ssatis et nomina)tis Advocato in metis et granicys iudicand(i, *sentenciandi, punien*)di, corrigendi, plectendi et condemnandi plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem, prout hoc ipsum dictum Ius Theutunicum in omnibus suis punctis, sentencys, condicionibus, articulis et clausulis postulat et requirit. Ut autem ipsa Civitas Dunayow convocatione hominum instaurari et eo cicias collocare valeat, in ipsa forum scilicet Annale in festo Sancte Margarete statuimus perpetuis temporibus celebrandum, omnibus et singulis mercatoribus et cuiuscunque status et condicionis hominibus huiusmodi forum frequentantibus res mercantias et bona cuiuscunque sint generis vel speciei in eodem foro vendere, emere, commutare et de eis disponere secundum libitum voluntatis ipsorum ac ad propria redire cum eisdem plenam et omnimodam damus et concedimus facultatam; mandantes gracie nostre sub optentu (*sic*) omnibus et singulis Regni nostri Capitaneis, Woiewodis, Tenutarys, Terrigenis Thelonearys et quibusvis Officialibus et Subditis, ut forum huiusmodi dum et quando proclamatum fuerit, omnibus ad ipsum transeuntibus et transire volentibus liberum et securum

¹⁾ Dunajów w pow. przemyślańskim.

transitum et regressum concedatis, nullum impedimen(*tum . . .*¹⁾ *m*olestiam vel offensam cuiquam infer(*re permittatis. Harum quibus*) Sigillum nostre Maiestatis appensum (*est testimonio literarum. Actum*) Cracovie tempore Coronacionis inclyte (*Consortis nostre carissime Domine*) Zophie Régine Polonie etc. feria (*tercia Carnisprivy (7. Marca) Anno Do*)mini Millesimo Quadringentesimo (*vigesimo quarto. Presentibus*) Reverendis in Christo Patribus Dominis Alberto (*Sancte Gneznensis Ecclesie A*rchiepiscopo, Sbigneo Cracoviensi, Iohanne Wla(*dislaviensi, Ianussio Premi*sliensi et Iohanne Chelmensi Episcopis, Magni(*ficisque et Nobilibus Cristin*)o de Ostrow Castellano, Iohanne de Tharnow (*Palatino Cracoviensib*us), Sandivogio de Ostrorog Poznaniensi, Ni(*colao de Michalow S*)andomiriensi et Jacobo de Konieczpole Siradiensi Palatinis et alys quam pluribus fide dignis. Datum per manus Venerabilium Iohannis Decani Cracoviensis, Regni Polonie Cancellary et Stanislai Czolek Cantoris Cracoviensis, Poznaniensis, Sandomiriensis Ecclesiarum Canonici, eiusdem Regni Vicecancellary, sincere nobis dilectorum. Ia Stanczlaow *).

Ad relationem predicti Domini Iohannis Decani et Cancellary.

Według kopii z początku wieku XVII, umieszczonej w kopiar. arcybisk. (str. 25—28). Kopia bardzo znacznie uszkodzona, luki atoli było można, porównując dokument ten z innymi, prawie bez wyjątku uzupełnić, tak że w wydrukowanym powyżej texcie ledwie parę słów nie dostaje. Uzupełnione miejsca, jak zwykle, drukowano kursywą.

XCVIII.

W Krakowie 8. Marca 1424.

Władysław Jagiełło potwierdza przywilej nadany Lwowianom przez królowę Jadwigę 8. Marca 1387 a w transsumcie tym bardzo znacznie zmieniony.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis gestis sub tempore versantibus pariat imposterum detrimenta, alta Regum et Principum consilia decreverunt ea literarum appicibus et testium annotatione perhennari, Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie nec non Terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyaue, Litwanieque Princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium

¹⁾ Jednego lub dwóch słów brakuje.

*) Porównaj notę dodaną do nr. LXXXIX.

noticiam habituris: Quod attente mentis consideracione perpendentes clare fidei firmam constanciam ac multe fidelitatis fructuosa servicia, quibus fideles nostri cives et incole civitatis nostre Lamburgensis in oculis nostre Celsitudinis complacere studuerunt et in futurum aucto fidelitatis studio prestancius poterint se nobis reddere apcoires; horum intuitu, ob ipsorum quoque instantissimas et iustas petitiones, quibus Maiestati nostre operosius supplicarunt, cupientes ipsos specialium graciarum studys prosequi, literam Serenissime Domine Heduigis Regine Polonie etc. consortis nostre carissime, omni prorsus suspicionis vicio carentem, eius vero pendentii sigillo sigillatam, eiusdem civibus datam, scriptam specialiter et concessam, in omnibus ipsius punctis, articulis, condicionibus et clausulis, approbamus, ratificamus, innovamus et confirmamus. Cuius quidem litere tenor sequitur in hec verba:

Tutaj następuje przywilej królowej Jadwigi z dnia 8. Marca 1387, tutaj wydrukowany pod nrem XLII. a w transsumcie, jak wykazano pod nrem XLII., bardzo znacznie zmieniony. Po tem brzmi potwierdzenie dalej:

Ut autem huiusmodi nostra approbacio, ratificacio, innovacio et confirmacio robur obtineat perpetue firmitatis, presentes literas nostras memoratis civibus dari fecimus nostre Maiestatis sigilli munimine roboras. Actum Cracouie feria quarta Cinerum tempore Coronacionis Inclite Consortis nostre Carissime Domine Sophie Regine Polonie etc. Anno domini Millesimo Quadragesimo Vigesimo Quarto. Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Alberto Gneznensi, Iohanne Leopoliensi Archiepiscopis, Sbigneo Cracouiensi, Iohanne Wladislauensi, Iohanne Premisliensi et Iohanne Chelmensi Episcopis, Magnificis et Strenuis Cristino de Ostrow Castellano, Iohanne de Tharnow Palatino Cracouiensibus et Spitkone de Tharnow protunc Capitaneo nostro Leopoliensi generali multisque alys fide dignis. Datum per manus Venerabilium Iohannis Decani Cracouiensis Regni Polonie Cancellary et Stanislai Czolek Cantoris Cracouiensis, Poznaniensis, Sandomiriensis ecclesiarum Canonici, eiusdem Regni Vicecancellary, sincere nobis dilectorum. Ia Stanzlaow *).

Ad relationem predicti domini Stanislai Czolek Cantoris,
Regni Polonie Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. XXVIB. Pieczęć wisząca woskowa majestatyczna na sznurku jedwabnym czerwonym, czarnym i białym. Kopia z niego cokolwiek pobałamucona znachodzi się w Metryce koronnej w Warszawie, zków wydrukowali ją Rzyszczewski i Muczkowski Kodex dyplomatyczny polski I, 252 i nast.

*) Porównaj notę dodaną do nr. LXXXIX.

XCIX.

W Krakowie 18. Marca 1424.

Władysław Jagiełło potwierdza nadanie udzielone mieszkańom dobczyckim w r. 1362 przez Kazimierza Wielkiego.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Ne error oblivionis pariat imposterum (*gestis detri*)menta, alta regum et principum consilia de(*creverunt*) ea literarum apicibus et testium annotacione perhennare. Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex (*Polonie necnon*) Terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyanie, Litwanieque Princeps Supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore (*presencium quibus*) expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo pro parte fidelium nostrorum consulm, civum et incolarum tote (*sic*) comunitatis (*civitatis nostre Dopschi*)cze nobis oblata peticio continebat: Quatenus ipsis privilegium domini Kazimiri condam Regis Polonic etc., Predecessoris nostri, et in eo contenta ratificare, innovare, (*confirmare*), approbare dignaremur. Cuius quidem Privilegy tenor sequitur et est talis:

Tutaj następuje przywilej Kazimierza W. z r. 1362, wydrukowany tutaj pod nrem. XII.
Po tem brzmi potwierdzenie:

Nos itaque peticionibus ipsorum huiusmodi tamquam iustis ac racionabilibus benigniter annuentes predictum privilegium domini Kazimiri R(*egis Polonie*) et in eo contenta in omnibus suis punctis, sentencys, condicionibus, articulis et clausulis de innato nobis Celsitudinis clemencia ratificamus, innovamus, con(*firmamus*) et approbamus, decernentes ipsum robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus Sigillum Maiestatis nostre appensum est testimonio literarum. Actum Cracouie Sabbato proximo (*ante*) dominicam Remisniscere Anno domini Millesimo Quadragesimo Vigesimo Quarto. Presentibus magnificis et Strenuis Cristino de Ostrow Castellano Cracouiensi, Iohanne de Tharnow Cracouiensi, Sandywogio de Ostrorog Poznaniensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi, Iacobo de Conieczpole Siradiensi, Nicolao de Opporow Lanciciensi et Mathia de Labischin Brestensi Palatinis, multisque alys fide dignis. Datum per manus venerabilium Iohannis decani Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary et Stanislai Czolek Cantoris Cracouiensis, Poznaniensis, Sandomiriensis Ecclesiarum Canonici nobis dilectorum.

Ad relationem predicti domini Stanislai Czolek Regni Polonie Vicecancellary.

Pergaminowy oryginał potwierdzenia tego, na same sznaty podarty, przez wilgoć zniszczony znajduje się w archiwum miasta Dobczyc, pieczęć oderwana, pozostał po niej sznur jedwabny o wypełnionych i zabrudzonych kolorach. Dokument ten był oblatowany w grodzie krakowskim dnia 13. Grudnia 1741 r. In libro oblatarum castrorum capitaneal. cracov. nr. 165 Y 3. pag. 3930. Kopię oblaty tej na prośbę Wydziału krajowego przysłało wydawnictwu łaskawie Prezydium sądu krakowskiego. Według niej uzupełniono luki uszkodzonego oryginału.

C.

W Sandomierzu 26. lutego 1426.

Władysław Jagiełło rozstrzyga spór między arcybiskupem lwowskim
a mieszkańcami Rusi co do biskupczyzny.

In nomine domini amen. In memoriam futurorum sempiternam. Labilis est humana-
narum rerum memoria, nisi scripturarum remedio et testium annotatione fuerit roborata.
Proinde nos Vladislaus dei gracia Rex Polonie necnon terrarum Cracovie, Sandomirie,
Siradie, Lancicie, Cuyavie, Lituanieque princeps supremus Pomeranie Russieque dominus
et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis: Quomodo plerisque
iam vicibus et locis pluribus et nunc in hac congregacione per nobiles et terrigenas
terrarum nostrarum Russie in diocesi Sancte Ecclesie metropolitane Leopoliensis fideles
nostros dilectos nobis est depositum in querela: Quomodo Reverendissimus in Christo pater
dominus Ioannes eiusdem Leopoliensis Ecclesie Archiepiscopus de ipsorum kmethonibus,
colonis et incolis in Iure Theutonico collocatis insolitas et iniustas exactiones pro mensa
sua, que Archiepiscopalia nuncupantur, per unum videlicet fertonem latorum grossorum
de quolibet eorum laneo seu manso culto et inculo possesso vel deserto exigeret, et ad
solvendum sibi eorum kmethones tam scismaticos quam catholicos ad instar solucionis
dictorum Archiepiscopalium ab hominibus nostris Leopoli et circa Leopolim civitatem
residentibus, et laneos seu mansos agrorum possidentibus, qui de quolibet laneo per unum
fertonem pro dictis Archiepiscopalibus solvere sint soliti et astricti, simili solucione com-
pelleret et astringeret, Nos igitur cum prelatis et baronibus nostris in hac convencione
nobiscum congregatis, auditis hincinde proposicionibus et responsionibus, terrigenis ipsis
allegantibus non nisi per sex grossos de quolibet laneo possesso et solum a catholicis,
vel eciam a prophanis aut scismaticis, quos ab ipsis catholicis agros seu laneos compe-
rasse (*sic*) et emisse constaret, predicta Archiepiscopalia exigi pro festo Sancti Martini et
persolvi debere, domino autem Archiepiscopo econtra allegante et probare volente, per

antecessores suos, videlicet dominum Iacobum et alios pro tunc halicienses Archiepiscopos per unum fertonem latorum grossorum Bohemicalium de quolibet laneo a quocunque homine, sive catholico sive scismatico et cuiuscunque condicionis existeret, fuisse exactum et receptum; satis diu examinantes huiusmodi controversiam, de prelatorum et baronum maturo consilio, tali medio salubri de utriusque partis consensu et voluntate eam moderavimus, ac per hanc nostram sentenciam diffinitivam diffinivimus, sentenciavimus, diffinimusque et sentenciamus, decernentes, eam robur habere perpetue firmitatis. Primo vide-licet, quod omnes et singuli kmethones sive coloni et incole Civitatum, Opidorum, Suburbiorum et villarum, tam bonorum nostrorum Regalium quam nobilium et terrigenarum in diocesi Leopoliensi, cuiuscunque condicionis aut religionis fuerint, sive sint pro-phani sive scismatici sive catholici in Iure Theutonico locati, quolibet manso sive laneo possesso sex grossos latos pro archiepiscopalibus predictis ipsi domino Archiepiscopo et suis successoribus persolvere pro festo sancti Martini singulis annis debent et tenentur, exceptis dntaxat colonis Leopoliensibus, qui ut premissum est, per unum fertonem de quolibet laneo solvere sint astricti. De laneis autem desertis illi homines, qui eos coluerint, aut aliquo anno usum ex ipsis ceperint seu habuerint similiter sex grossos latos domino archiepiscopo pro tempore existenti persolvant, si vero inulti et sine usu aliquo per-manserint, ab omni solucione sint exempti. Harum quibus Sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Actum Sandomirie feria quarta ante dominicam Remi-niscere (20. Lutego) Anno domini Millesimo quadringentesimo vigesimo sexto. Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Sbigneo Cracoviensis, Ioanne Vladislaviensis, Regni Polonie Cancellario ecclesiarum episcopis, Magnificis Ioanne de Tharnow palatino Craco-viensi, Ioanne de Cziszow Sandomiriensi, Dobkone de Olesnycza Voyniciensi, Ioanne de Ossolin Radomiensi et Domarath de Cobilani Biecensi castellanis, multisque alys fide dignis, datum autem per manus predicti domini Ioannis Episcopi et Cancellary et Venerabilis Vladislai de Oporow Ecclesie sancti floriani ante muros Cracovienses prepositi, Regni Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Lecta et admissa per Albertum de Zichlin Regni Polonie Vicecancellarium in Leopoli Anno domini Millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo ¹⁾.

Diplomat ten został potwierdzony przez Zygmunta I. w r. 1512.; potwierdzenie brzmi jak następuje:

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Regia Maiestas tunc sibi maximam laudem vindicat, cum aliquid ecclesys pro divini cultus augmento tribuit, vel

¹⁾ Podpis ten podkanclerzego niewłaściwie wciągnięto do potwierdzenia Zygmunta I., według którego dyplom Władysława Jagieły drukujemy. Jest on bowiem od samego dokumentu o 36 lat późniejszy i znajdował się na zagiętce oryginalnego dokumentu, tak jak u wielu innych, któreśmy w tym i drugim tomie umieścili.

id, quod antea fuerat concessum, innovat approbatque, et ne id ipsum edax rerum tempus consumat, litterarum apicibus et testium fidetdignorum annotacione perhennat. Proinde nos Sigismundus dei gracia Rex Polonie Magnus, dux Lituaniae necnon Terrarum Cracovie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyavie, Russie, Prussie, Culmensis, Elbingensis, Pomeranieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris harum noticiam habituris: Quomodo in nostra et consiliariorum nostrorum hic nobiscum existentium presencia constitutus personaliter Reverendissimus in Christo pater dominus Bernardinus Vilczek, Archiepiscopus Leopoliensis, sincere nobis dilectus, supplicavit humiliiter nostre Maiestati, quatenus eidem privilegium tenoris infrascripti propter eiusdem vetustatem, de gracia et munificencia nostris Regys innovare, approbare, ratificare et confirmare dignaremur. Cuius quidem privilegy tenor sequitur et est talis.

Tutaj następuje powyżej odrukowany przywilej; poczem potwierdzenie brzmi jak następuje:

Nos itaque Sigismundus Rex prefatus, supplicationibus predicti Reverendissimi in Christo patris domini Bernhardini Vilczek Archiepiscopi Leopoliensis tanquam iustis et racioni consonis benigniter annuentes, privilegium preinsertum in omnibus eius punctis, clausulis, condicionibus et articulis ratum et gratum habentes, de certa sciencia nostra, ac consiliariorum nostrorum consilio innovandum, approbandum, ratificandum et confirmandum duximus, innovamusque, approbamus, ratificamus et confirmamus presentis scripti patrocinio, decernentes ipsum robur perpetue firmitatis obtinere. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum Cracovie die dominico in crastino festi sancti Valentini (15. *Lutego*) Anno domini Millesimo quingentesimo duodecimo, Regni vero nostri anno Sexto. Presentibus Reverendissimo et Reverendis in Christo patribus dominis Ioanne sancte ecclesie metropolitane Gneznensis et primate, Ioanne Cracoviensis, Ioanne Poznaniensis, Erasmo Plocensis, Luca Varmiensis, Mathia Premisliensis et Cancellario Regni nostri, Nicolao Chelmensis ecclesiarum episcopis, necnon Magnificis, Venerabilibus et Generosis Spithkone de Iaroslaw Castellano, Nicolao de Camyenycz Palatino et Capitaneo Cracoviensibus, Nicolao Gardzina de Ludbrance Poznaniensi, Ioanne de Tharnow Sandomiriensi, Iaroslao de Lassko Siradiensi, Ioanne Zaramba de Calynowa Lanciciensi, Nicolao de Crethkow Brestensi, Stanislao de Coseziecz Iuniwladislaviensi, Ioanne Odrowansch de Sprowa Russie, Nicolao de Pilcza Belensi, Nicolao Firley de Dambrowicz Lublinensi, Otha de Chodecz Podolie palatinis, Luca de Gorka Poznaniensi et Capitaneo maioris Polonie generali, Cristoforo de Schidlouiecz Sandomiriensi et Vicecancellario Regni nostri ac Siradiensi, Sochaczoviensi et Gostinensi Capitaneo, Ioanne Iarandi de Brudzow Calissiensi, Andrea de Oporow Brestensi, Thoma de Barthniki Plocensi, Andrea de Radziejowicze Sochaczoviensi, Iacobo de Siekluka Voyniciensi, Nicolao Iordań de Zakliczin

Vislicensi, Nicolao de Schidlowiecz Radomiensi, Andrea Czurilo de Sthoyanovicze Premisiensi, Alberto de Pothulice Camenensi et Nicolao Missopad Czechowiensi Castellanis, Stanislao de Chodecz Marschalco et Capitaneo Leopoliensi, Andrea de Cosczielecz Thesaurario Regni nostri, Scepusiensi, Osswieczimensi, Iuniwaldislaviensi et Bidgostiensi Capitaneo Zupparioque ac Procuratori (*sic*) generali Cracoviensi, Ioanne Lathalski Gneznensis, Cracoviensis et Lanciciensis ecclesiarum preposito, Petro de Thomice Archidiacono, Sigismundo Thargouiczki, decretorum doctoribus, Ioanne Carnkowski Canonicis Cracoviensibus et Stanislao Goreczki preposito Calissiensi Secretariis nostris, Stanislao Iaroczki Marsalco, Stanislao Chroberski Vexillifero, Incisore et Subpincerna et Nicolao Oczieski magistro agassonum Curie nostre, Costensi, Pisdrensi et Conynensi Capitaneo, ceterisque dignitarys, Officialibus et Curiensibus nostris, Testibus ad premissa fidedignis, Sincere et fidelibus nostris dilectis. Datum per manus prefati Reverendi in Christo patris domini Mathie Episcopi premisiensis et Regni nostri Cancellary, Sincere nobis dilecti.

Mathias D. Episcopus
et Cancellarius suscripsit.

Relacio eiusdem Reverendi in Christo patris domini
Mathie Episcopi premisiensis et Regni Polonie
Cancellary.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwow. obrz. łać. (Loc. I. nr. 2.) Na jedwabnych sznurach koloru białego, czerwonego i zielonego zawieszona na czerwonym wosku wycięnięta wielka pieczęć królewska, taka jak u Działyńskiego: Statut litewski Tab. X. nr. 3. Na odwrotnej stronie pergaminu napis spółczesny:

pro episcopalibus Byszkupczyna.

CI.

W Medyce 5. Maja 1426.

Piotr Włodkowicz z Charbinowic, podstoli sandomirski i jeneralny starosta ruski, poświadczca, że Katarzyna małżonka Szymona z Ożeńska sprzedała kawał gruntu i staw Maciejowi z Czeszacina.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Petrus Włodkowicz heres de Charbinowicze, Subdapifer Sandomiriensis et Capitaneus Russie Generalis, Notificamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris, ad quorum noticiam presens pagina devenerit: Quomodo veniens coram nobis Nobilis Katherina, Consors Symonis de Oszensco ¹⁾ legitima, sana mente et corpore, non coacta, non

¹⁾ Ożańsko wieś w pow. jarosławskim.

compulsa, nec alicuius suggestionis dolo seducta, sed ipsius bona deliberacione prehabita, suorum quoque amicorum salubri et maturo arbitrio freta consangwineorum porcionem agri spacy quinque cum medio laneorum ad latitudinem, ad longitudinem vero usque ad granicies Zurowsky et ipsius continue adiacentis, unacum stagno alias luto, in quo piscina est paranda, nobili Mathie de Czeschaczino ¹⁾ suisque successoribus legittime procreatis et procreandis vendere disposuit et vendidit pro triginta marcis monete polonicae numeri et ponderis in Regno communiter decurrentium, quamlibet marcam quadraginta octo grossis computando, et in perpetuum resignavit habendum, tenendum, utifruendum, vendendum, commutandum, alienandum et ad usus proprios et beneplacitos convertandum (*sic*), prout sibi suisque successoribus legittimis videbitur expedire, pacifice quoque, libere, quiete et sine quovis impedimento possidendum perpetuis temporibus et in evum cum omni eo iure, potestate et dominio velud (*sic*) ab eadem est possessa. Harum quibus Sigillum presentibus nostrum est subappensum testimonio litterarum. Actum in Medica ²⁾ ipso die Dominico Rogacionum Sub Anno domini Millesimo Quadragesimo Vicesimo Sexto etc. Presentibus Nobilibus viris dominis Iohanne de Goluchow, Paulo Golambek de Zamechow, Nicolao de Czelaticze, Bartholdo Ozeg de Nakel, Hriczkone de Wolcziczowo, Nicolao de Malczicze alyisque quampluribus testibus fide dignis. Datum per manus Petrassconis Czarnochowsky, Notary nostri, sincere nobis dilecti ³⁾.

Oryginał na małym arkusiku pergaminowym, drobnem ale czytelnem pismem pisany, bardzo dobrze zachowany, w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 14.) Na pasku pergaminowym zawieszona była pieczęć, która zginęła.

CII.

W Przemyślu 19. Listopada 1427.

Jan Mężyk z Dąbrowy, wielki cześnik i starosta ruski, poświadczają, że Jan z Ozeńska i Katarzyna siostra jego wraz z synem swym Janem sprzedali wieś swą Ozeńsko Maciejowi z Czeszacina za 177 grzywien.

Nos Iohannes Manszyk de Dambrowa, Supremus pincerna mense Regalis et Capitanus Russie generalis, necnon Doheslaus de Sprowa, Subcamerarius eiusdem terre

¹⁾ Cieszacin wieś w pow. jarosławskim.

²⁾ Medyka w pow. przemyskim.

³⁾ Jedyny nam znany przykład tej formuły: *Datum per manus etc. w prywatnym dokumencie. Widocznie p. Piotr Włodkowicz naśladuje króla.*

Russie, Petrus de Grochowiecz ¹⁾, Index przemisliensis, Syenco de Syennow ²⁾, Waschco Bogdanowicz de Woiutice ³⁾, Iaschco de Myezinice ⁴⁾ et Ianussius Dzalosa de Darowice ⁵⁾ Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Quomodo ad nostri venientes presenciam Nobilis Iohannes de Ossensko ⁶⁾ cum Generosa Katherina, sorore sua germana, et Iohanne filio dicte Katherine, sani mente et corpore, non compulsi, nec coacti, neque aliquo errore oblivionis seducti, sed ex certa sua sciencia ac deliberacione voluntaria, suam hereditatem seu villam dictam Ossensko, in districtu przemisliensi sitam, Nobili Mathie de Czessacino ⁷⁾ pro Centum septuaginta et septem marcis numeri et ponderis polonicalium tamquam veri et legittimi heredes mortificantes alios esse propinquiores, in perpetuum vendiderunt, rite, realiter et cum effectu coram nobis resignaverunt, cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, iuribus, dominys, proventibus et appendys universis, que ibi sunt aut in posterum fieri possent, videlicet cum toto agro ad curiam spectante et cum prato inferius ville predice iacentem, cum ambabus ipsius prati rippis (*sic*), silvam ac eciām piscinam in medio ville iacentem, unacum Scultecia cum quinque kmethonibus, thaberna, duobus laneis et gais ad dictam Sculteciam ac eciām hereditatem seu villam Ossensko pertinentibus, prout solimet et sui successores ⁸⁾ et antecessores tenuerunt, habuerunt et possiderunt (*sic*), nichil pro se aut suis aliquibus excipiendo et reservando, sed per ipsum Mathiam aut ipsius posteros legittimos habendum, tenendum et possidendum ita longe et late, prout in se predicta hereditas circumferencialiter est distincta et limitata. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum Capitaneale presentibus est appensum testimonio litterarum. Datum in Przemisl feria quarta ⁹⁾ ipso die sancte Elizabetis Anno domini Millesimo quadringentesimo vicesimo septimo ¹⁰⁾.

¹⁾ Grochowice w powiecie przemyskim.

²⁾ Siennów w pow. Jaćuckim.

³⁾ Wojutyce w pow. samborskim.

⁴⁾ Miežyniec także Nižyniec w pow. przemyskim.

⁵⁾ Darowice w pow. przemyskim.

⁶⁾ i ⁷⁾ Zobacz objaśnienie dodane do nr. CI.

⁸⁾ Wyrazy te „sui successores“ pisarz napisał bez sensu, poprawił się dodając „et antecessores“, lecz pierwszych nie wykreślił.

⁹⁾ W r. 1428 św. Elżbieta przypadała na Piątek a nie na Środę, jak tu powiedziano (19. Listopada). 19. Listopada r. 1428 dokument ten nie mógł być dany, bo się na niego już powołyje król Władysław Jagiełło w przywileju wystawionym w Jedluie 18. Lutego 1428 r. (nr. CIII.) Dokument ten musiał więc być wystawiony przed tym dniem. Ponieważ cała zewnętrzność dokumentu pokazuje, że jest to oryginał, a dzień św. Elżbiety przypadał na Środę w r. 1427, przypuszczamy, że wystawiono go w r. 1427 a nie 1428, a przez omyłkę napisano octavo, które poprawiamy na septimo. Wydawca w „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ wcale na to nie zwrócił uwagi.

¹⁰⁾ W oryginale octavo.

Oryginał na pergaminie bardzo dobrze zachowany, czytelnie pisany, z oderwaną pieczęcią, po której pozostały tylko pasek pergaminowy, znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 17.) Na odwrotnej stronie jeden napis z końca XVI. lub XVII. wieku podający treść, drugi późniejszy opiewa:

Anno Domini 1428 feria quarta ipso Elisabete.

Nic się z tych granic wyrażonych w Donacyi nie nauczy.

Dokument ten poprzednio już drukował Fr. X. Wolański w „*Dod. tyg. do Gaz. Lwowskiej*” r. 1854 nr. 31. nie zważając wcale na trudności, jakie treść jego nasuwa, a które powyżej wyłuszczyłem.

CIII.

W Jedlinie 18. Lutego 1428.

Władysław Jagiełło potwierdza dwa kupna dokonane przez Macieja z Cieścina przed starostami lwowskimi Piotrem Wołczkowiczem z Charbinowic i następcą tegoż Mężykiem z Dąbrowy.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc multis errorum et dubiorum prudenter occurrimus incomodis (*sic*), dum gesta etatis nostre litterarum apicibus et fidei signorum testimonio perhennamus, Proinde Nos Wladislaus dei gracia Rex Polonie necon terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradic, Lancicie, Cuiaue Lytthwanieque Princeps Supremus, Pomoranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Quomodo ad nostre maiestatis et nostrorum Baronum accedens presenciam Nobilis Matthias de Czeschaczin, fidelis noster dilectus, quasdam litteras resignacionis bonorum hereditariorum coram nostris Capitaneis Russie, videlicet magnifico Manzikone de Dambrowa moderno Capitaneo Leopoliensi et Petro Wlodecouicz de Charbinouicze, immediato ipsius antecessore, rite ac legittime factas nostre exhibuit maiestati, quarum prima continebat ¹⁾: Quomodo venientes Nobilis Iohannes de Oschensko cum Nobili et Generosa Katharina Sorore sua germana et Iohanne filio dicte Katharine hereditatem suam Oschensko ipsis quocunque iure competentem cum omni iure, proprietate et dominio Nobili Mathie de Czeschaczin ac ipsius legitimis successoribus iusto, legittimo ac irrevocabili vendicionis tytulo pro Centum Septuaginta et Septem Marcis monete, numeri et ponderis Polonicalium in perpetuum vendiderunt et realiter cum effectu temporibus perpetuis resignarunt. Alterius ²⁾

¹⁾ Porównaj dokumenta nr. CI. i CII.

²⁾ Porównaj nr. CI. i CII.

vero littere effectus erat talis: Qualiter veniens Nobilis Katherina Consors Simonis de Oschensko sortem hereditatis sue, quam habuit ibidem in Oschensko, in latitudine quinque cum medio laneorun, quorum longitudo graniciebus Zurowsky est contermina et usque ad eas se protendit, unacum stangno vulgariter Blotho, in quo piscina poterit preparari, construi et fundari, Nobili Mathie de Czeschaczin suisque legitimis successoribus eciam cum omni iure, proprietate et dominio pro Triginta marcis monete ¹⁾), numeri et ponderis polonicalium vendidit ac iusto vendicionis tytulo in perpetuum resignavit supplicavitque nostre maiestati idem Mathias instantissime, quatenus litteras huiusmodi per ipsum nobis oblatas et presentatas, ut prefertur, de innata celsitudinis nostre clemencia confirmare, ratificare et approbare dignaremur. Cuius petitionibus tamquam iustis et racioni consonis benigniter acclinati, ipsas ratificamus, confirmamus et approbamus tenore presencium mediante, decernentes ipsas robur optinere (*sic*) perpetue firmitatis. Harum quibus Sigillum nostrum presentibus est appensum testimonio litterarum. Actum in Iedlna feria quarta Cinerum Anno domini Millesimo Quadragesimo vicesimo octavo, Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Alberto dei gracia Archiepiscopo et Primate Gneznensi, Sbigneo Cracouiensi, Iohanne Chelmensi Episcopis, Iohanne de Tarnow Cracouiensi, Nicolao de Michalow Sandomiriensi, Marcissio de Ryttwany Lanciciensi Palatinis, et alys quampluribus fidedignis. Datum per manus Venerabilium virorum dominorum Iohannis Decani Cracouiensis, Cancellary, et Stanislai Czolek Vicecancellary Regni Polonie, sincere nobis dilectorum. Scriptum per Leonem Notarium de Clodnia, predicto domino Vicecancellario referentem.

Pergaminowy oryginał dobrze zachowany w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 15). Pieczęć oderwana, pozostał po niej sznur jedwabny kolorów brązowego, czarnego i czerwonego. Na odwrotnej stronie parę niedawnych napisów, nie zawierających nic ważnego.

CIV.

W Oświęcimie roku 1428.

Kassek (Kazimierz) książę oświęcimski poświadczza, że Michał sołtys z Zorzowa wypłacił córce swej Elżbiecie wiano.

In nomine domini Amen. Quoniam ea, que fiunt in tempore, simul cum tempore labescunt, nisi litterarum proborumque testium munimine roborentur, Proinde Nos Cassek *)

¹⁾ Zamiast monete pisarz przez omyłkę napisał monenete.

*) Kazimierz I., syn Przemysława, panował do 7. Kwietnia 1433 r.

dei gracia dux Osswenczimiensis Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis et singulis: Quomodo nostri veniens in presenciam Famosus vir Michael Scultetus de Zorzow ¹⁾ cum filia sua Elisabeth, recognovit: quod eidem filie seu Elizabeth ex parte dotalicy satisfaccionem exhibuit plenariam eam pro ipsius porcione hereditaria, que sibi cedere debuit, pecunys paratis expediendo, que pariformiter ²⁾ prescripta Elizabeth, Michaelis Sculteti prenominati filia, hoc ipsum fassa est, maternalia et patrimonium totaliter abnegans, se nichil ad ea habere et his contenta esse. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est subappensum, hys presentibus testibus fidedignis, videlicet domino Nicolao Szadowsky protunc Capitaneo Osswenczimensi, domino Nicolao Jawyschowsky ³⁾, Nobili domino Zyema de Grodzecz, domino Szulek de Brzeznyceza, domino Paulo de Zebracze ⁴⁾ et alys quampluribus fidedignis hominibus. Datum in Osswenczim Anno domini Millesimo quadringentesimo (*sic*) vicesimo octavo.

Oryginał na ćwiartce pergaminowej dobrze zachowany w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 16). Pieczęć zginęła, pozostała pasek pergaminowy. Na odwrotnej stronie napis współczesny.

Super partem scultecie in Zorzow.

Dokument ten poprzednio drukował już Fr. X. Wolański w „*Dod. Tyg. do Gaz. Lwowsk.*“, 1854, nr. 52.

CV.

W Wiślicy 27. Marca 1430.

Jan ze Sprowy sędzia i Zawisza z Oleśnicy podsądek sandomirscy poświadczają, że Strasz z Pawłowa zastawił dwie części dóbr swych Piekoszowskich Piotrowi Odrowążowi ze Sprowy za 1000 grzywien szerokich groszy pragskich.

Nos Iohannes de Sprowa Iudex et Zauissus de Oleschnicza Subiudex Terre Sandomiriensis Generales, universis et singulis tam presentibus quam futuris, quibus expedit, profitemur presencium per tenorem: Quia nostram aliorumque dominorum in colloquio generali Wyslicensi nobiscum presidencium accedens presenciam personaliter Strennuus

¹⁾ Zorzów wieś pod Skawiną w wadowickiem.

²⁾ „*pariformiter*“ wydrukowano w „*Dod. do Gaz. Lwowsk.*“

³⁾ Jawiszowice między Oświęcimem i Białą nad Wisłą, dziś stacja kolejki żelaznej.

⁴⁾ Brzeźnica, Grodziec dziś Grojec, Żebracza, wieś w ks. oświęcimskiem i zatorskiem. (Zobacz Gątkowski, Rys dziejów ks. oświęcimskiego i zatorskiego, Lwów, 1867.)

Miles dominus Strasshyus de Pawlow heres, sanus mente et corpore existens, non compulsus, non coactus nec aliquo errore seductus, sed de bona et libera ipsius voluntate recognovit publice, quod duas partes suarum villarum infrascriptarum videlicet in Pyekoschow, in Sczukouicze, in Brunnicza, in Manczigost, in Losschen et in Gnewcze ¹⁾, cum omni iure et dominio, prout solus easdem tenuit, habuit et possedit, necnon cum omnibus et singulis utilitatibus, censibus, fructibus, redditibus, obvencionibus et attinencys universis, videlicet areis, curys, domibus, edificys, kmethonibus, incolis locatis et in posterum locandis, agris, pratis, gays, virgultis, silvis, borris, mericis, memoribus, melligificys, venacionibus, piscinis, molendinis, fluvys, aquis et earum recursibus ac alys quibuscumque dicantur nominibus, que tamen ibidem modo sunt et in posterum quacunque arte poterint inveniri, et prout iamdicte due partes villarum memoratarum in earum limitibus et metis late longeque ac circumferencialiter sunt distinete, limitate et consignate, nichil pro se vel pro sua legittima posteritate in eisdem penitus excipiendo, in Mille marcis latorum grossorum Pragensium, numeri polonicalis consueti, Strennuo militi domino Petro alias Odrowansz ibidem de Sprowa heredi et ipsius legittime posteritati proposuit et omnimode obligavit. Ita tamen quod idem dominus Petrus cum sua legittima posteritate iamdictas medietates villarum memoratarum, sic ut premititur, tenebit, habebit et modo hereditario possidebit, more aliarum obligacionum, tamdiu quoisque sibi mille Marce predicte per aliquem propinquorum Strassy memorati secundum consuetudinem in talibus observatam integraliter exsolventur, promittensque et se presentibus inscribens iamdicto domino Petro Strassyus predictus occasione predictarum duarum porcionum hereditatum memoratarum ab omni impedimento cuiuslibet persone ubilibet intercedere ac relevare iuxta consuetudinem terrestris iuris. HARUM quibus in testimonium nostra presentibus Sigilla sunt appensa. Datum in Colloquio generali Wyslicensi feria secunda proxima post dominicam Letare ANNO domini Millesimo Quadragesimo Tricesimo, Presentibus hys dominis Strennus Nobilibusque Militibus Dobeslao de Grzibow domini Nicolai Palatini, Iaschone Czechamel domini Michaelis Castellani Sandomiriensium locatenentibus, Floriano Castellano Wyslicensi, Wenerabilique Magistro Holya Decano Sandomiriensi, Nemerza de Lucowa, Filipo de Chroberz heredibus et alys multis. Scriptum per manus Honorabilis Nicolai Custodis Ecclesie Oppathouiensis.

Oryginał na ćwiartce pergaminowej nadzwyczaj drobno ale czytelnie pisany, w jednym miejscu nieco uszkodzony znajduje się w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 262). Zawieszone były dwie pieczęci, po jednej pozostała pasek pergaminowy, po drugiej tylko wcięcie, przez które pasek był przeciągnięty. Na odwrotnej stronie parę napisów, najdawniejszy, zdaje się z XV. wieku:

litera super pyekoschow.

¹⁾ Piekoszów, Szczukowice, Brynica, Łosień w dawnem wojew. sandomierskim, obwodzie opoczyńskim, powiecie szydłowieckim. Manczigosta i Gnewca odszukać nie było można.

CVI.

W Krakowie 10. Grudnia 1431.

Władysław Jagiełło nadaje na własność kapitule metropolitalnej 40 łanów ziemi w dąbrowie i lasach pomiędzy wsiami z jednej strony Skniłowem, Obroszynem i Stawczanami, z drugiej Hodowicą aż do drogi wiodącej do Szczerca.

In Nomine Domini Amen. Quia hominum moderni status condicio, que cito labilis sit, memorie sue et gestorum summe sibi requirit et exoptat actus cuiuslibet rei scripturarum literali testimonio perhennare ad memoriam universorum diuturnam, unde Nos Wladislaus Dei gracia Rex Polonie necnon Terrarum Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lanecicie, Cuyavie, Lithwanieque Princeps Supremus, Pomeranie Russieque Dominus et Heres etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris, Quamquam Regia maiestas nostra singulis subditis suis, quos ad voluntatis sue obsequia grata et accepta habiles conspicit et intentos liberalitatis sue dexteram extendere consuevit, multo magis tenetur illis, qui die noctuque precium meditacione assidua vigilant et intendunt, pro eiusdem statu et prospero successu Regni Celsum Dominum exorare pietatis et munificie sue graciam ostendere. Et quia volentes, ut Ecclesia Metropolitana Leopoliensis, ad quam sumus specialiter affecti, tam in laude et honore Dei, quam eciā personarum pluralitate, uti alie Ecclesie Regni nostri augmentari valcat et insigniri, ut in ea salubris memorie nostre peragatur suffragium, zelo devocationis accensi dicte Ecclesie Metropolitane et ipsius prelatis, canonicis totique capitulo in et super quibusdam mericis et sylvis desertis, que consistunt inter villas nostras Crznilow, Obroszyn et Stawczany ab una parte et alia ville Hodowice¹⁾ usque ad viam Sczyrecensem se protendentes, in terra Russie et districtu Leopoliensi sitis, quadraginta laneos²⁾ una cum excrescencys alias obszary plenam damus et omnimodam tenore presencium concedimus facultatem extirpare, emensurare et hominibus collocare aliasque utilitates, que inibi fieri poterint, pro libitu ipsorum voluntatis erigere et augmentare per dictam Ecclesiam Leopoliensem, Prelatos et Canonicos totumque Capitulum ipsius Ecclesie dictos quadraginta laneos et quascunque alias utilitates in dictis mericis et sylvis constructas, erigendas et in futurum quoque reparandas, cum omni iure, dominio et proprietate tenendi, habendi, utifruendi et pacifice temporibus perpetuis possidendi. Harum quibus sigillum nostrum

¹⁾ Skniłów, Hodowice, Szczerzec w pow. Iwowskim; Obroszyn i Stawczany w grodeckim.

²⁾ Na tem miejscu stanęła wieś Basiówka.

appensum est testimonio literarum. Actum Cracouie feria secunda proxima post festum concepcionis sancte Marie Virginis gloriose (10. Grudnia) Anno domini Millesimo Quadragesimo Tricesimo primo, Presentibus Reverendis in Christo patribus Alberto Archiepiscopo gneznensi et primate, Sbigneo Episcopo cracoviensi, Magnificisque Strenuis et Nobilibus Nicolao de Michalow Castellano, Iohanne de Tharnow Palatino cracoviensibus, Petro Schaffranecz Sandomiriensi et Sandiwogio de Ostrorog Poznaniensi Palatinis multisque alys fide dignis fidelibus nostris. Datum per manus Reverendi in Christo patris Iohannis Episcopi Wladislaviensis, Regni Polonie Cancellary necnon Venerabilis Wladislai de Oporow decretorum doctoris, prepositi sancti Floriani extra muros Cracovienses et eiusdem Regni Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilectorum.

Według kopii urzędowej w arch. kap. metr. lwowsk. obrz. łac. Dokument ten był poprzednio z wielu myłkami drukowany jako dodatek do rozprawy Al. hr. Stadnickiego: Ziemia lwowska w XIV. i XV. wieku (Bibl. Ossol. III. str. 102 i 103). Podano tam, że według oryginału w archiwum konsystorza, taki oryginał atoli w archiwum tem się nie znajduje; że zresztą w Bibl. Ossolińsk. dokument powyższy nie był drukowany według oryginału, wynika między innymi jeszcze z tego, że przewilej umieszczony tamże kończy się słowami: *Locus sigilli regni sub appensu*, co przecież żadną miarą stać nie mogło w oryginale, lecz tylko w kopii.

CVII.

W Żydaczowie 5. Marca 1435.

Ziemowit, książę mazowiecki, zwalnia właścicieli Obłaźnic od wszelkich ciężarów, przenosząc ich z prawa poddaństwa na prawo ziemskie.

Semouithus Dei gracia Dux Mazouie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis tam presentibus quam futuris, horum noticiam habituris: Quoniam attentes debita obsequia fideliaque merita, quibus nobis nobiles Ignatius Oblaznycz, Sudko gener ipsius et Iacz filiaster eiusdem Ignacy de Oblaznycz¹⁾, nostri fideles sincere dilecti, complacuerunt et ad amplius adacta fidelitatis ipsorum constancia dante domino studebunt promereri, ipsos et eorum quemlibet cum ipsorum prole legittima volentes prosequi nostris ducalibus uberioris gracia et favore, ab omnibus servicys curiensibus et quibuslibet communibus eos et eorum quemlibet eximimus, absolvimus et perpetuo libertamus, ut ad ea super amplius nullatenus per aliquem nostrorum dignitariorum et officialium astringantur neque teneantur perpetue et

¹⁾ Obłaźnica wieś w pow. żydaczowskim.

in evum, ymmo ipsos de Iure Servili in Ius Terrestre translatos teneant, habeant et observent; ratione cuius quidem nostre gracie ipsis taliter, ut premittitur, per nos facte, prefati Ignatius, Sudko et Iacz ipsorumque pueri legitimi ad quamlibet expedicionem generalem, dum aly terrigene monebuntur, nobis et nostris successoribus una hasta duabus balistis circumsita cum alys Terrigenis servire tenebuntur temporibus perpetuis, totiens quotiens extiterit oportunum; eo tamen non obmisso, quod decimam de illic ab antiquo pro nobis dari solitam et consuetam iuxta antiquam consuetudinem nobis dandam reservamus; eo adiuncto, quod dum et quotiens nos ad villam ipsorum Oblaznicze dictam causa recreacionis nostre ad venandum visitare sive descendere contigerit, quod ipsi Ignatius, Sudko et Iacz ipsorumque pueri iam dicti pro nostro felici adventu stacionem iuxta antiquam consuetudinem nobis teneantur ministrare oportunam; demum dum contigerit ursum querere, ipsum querant et indagari teneantur. Datum in Zudaczow Sabbato proximo ante Invocavit Anno domini Millesimo Quadringentesimo tricesimo quinto Sigillo nostro presentibus in pleniorum firmitudinem sub appenso, presentibus ibidem Strennus et Nobilibus dominis Gothardo de Miczow, Iohanne Thabasch de Zalusky nostro Rawensi Subcamerario, Iohanne de Nyeborow, Iohanne Swynka de Zelona, Andrea Hriczkouicz de Borthnyky, Senkone Proczowicz de Rudnyky nostro Indice Zudaczouiensi, Demetrio Danylowicz de Ruda, Hraschkone de Mlenyszcza et alys quam pluribus nostris fidedignis. Scriptum per Gregorium de Brzezini nostrum Notarium.

Pergaminowy oryginał uszkodzony w bibliotece Włodz. hr. Dzieduszyckiego. Pieczęć wraz z sznurem oderwana.

CVIII.

We Lwowie 5. Października 1440.

Jan z Tarnowa, dziedzic na Jarosławiu, uposaża altarzystę przy kościele parafialnym w Jarosławiu.

IN nomine domini amen. Tunc enim multorum errorum dubys prudenter occurrimus, dum acta etatis nostre literarum apicibus ac fidedignorum testimonio perenniamus. Proinde Ego Iohannes de Tarnow et heres de Jaroslaw notum facio tenore presentium universaliter singulis singulariterque universis presentium temporiterque futurorum, quibus nosse fuerit oportunum: Quomodo de libero meo arbitrio et voluntate spontanea, nullo errore ac dolo circumventus, meorum amicorum utifruens maturo consilio, octo marcas pecunie, numeri diutine in Regno Polonie consueti, in et super Teoloneo (*sic*) meo

Iaroslauensi eiusdem monete et generis, quam ego aut mei posteri legittimi in eodem predicto Teoloneo pro tempore exigam et levabo protunc occurrente discreto viro domino Bartholomeo Rectori Ecclesie parochialis in Rohathin¹⁾ pro Centum sexagenis, quarum medietas, videlicet quinquaginta sexagene, in latorum grossorum Pragensium amplitudine ac alie quinquaginta sexagene in mediorum grossorum Cracouiensium quantitate se protendebant, necnon pro quatuor sexagenis minute pecunie vendidi, resignavi iustoque titulo venditionis irrevocabiliter vendo et resigno presentium per tenorem pro altari in Ecclesia parochiali in Iaroslaw in honorem omnipotentis Dei, Sancti Nicolai et Sancti Stanislai dedicato, per ipsumque predictum dominum Bartholomeum ob remedium salutis sue meeque, suorum ac meorum progenitorum pro animabus necnon pro eiusdem altaris regulatore erecto et fundato. Quod quidem altare sepeditus dominus Bartholomeus tantum semel conferre, cui voluerit, habebit potestatem. Ipso vero defuncto collatio et ius patronatus altaris predicti ad me vel meos successores legittimos debet devolvi et omniuo devenire. Hoc itaque expresso: quia prefatus dominus Bartholomeus vel eius successores regulatoresque iamdicti altaris in qualibet septimana annis singulis duas missas circa hoc idem altare: unam feria secunda pro animabus, alteram feria quarta pro peccatis aut altera dierum, qua ipse sepercitatus dominus Bartholomeus vel successores edicti altaris fuerit dispositus ad legendum, est astriktus. Etiam in una dierum singulis hebdomadis anni une vigilia per recitatos successores debent legi et cantari²⁾ necnon concinnis quatuor temporibus anni cuiuslibet duplices vigilie in memoriam fidelium defunctorum per eosdem successores tenentur decantari. Quarum quidem octo marcarum censum sepenarrati altaris ipse dominus Bartholomeus eiusdemque altaris successores singulis annis in quibuslibet quatuortemporibus per duas marcas in predicto theoloneo Iaroslauensi eviterne tollere et levare³⁾ debebit cum effectu pecunie et monete protunc currentis aut quam protunc ego vel mei successores legittimi tollam et levabo. Et ut solutio census predicti videlicet octo marcarum perpetuis temporibus suo in effectu et conditione persistat, Ego et mei successores legittimi huiusmodi solutionem census edicti altaris impedire vel quovismodo infringere per nullum eventum fallacie astringor, seu etiam eandem pecuniam predicti census ab altari sepedito vel a Rectore eiusdem altaris in toto aut in parte alienare volentibus cuiuscunque status aut conditionis fuerint, debeo et teneor et quilibet meorum successorum legitimorum fide et honore iuxta formam iuris tueri et defensari, ut hec venditio et resignatio sit rata roburque obtineat firmitatis perpetue presenti sigilli mei appensione duxi roborandum. Actum et datum Leopoli feria quarta proxima post festum Sancti Michaelis archangeli Anno domini millesimo quadragesimo quadragesimo, presentibus Magnifico et Strenuo domino

¹⁾ Jaroslaw i Rohatyn miasta powiatowe w Galicyi.

²⁾ orari wydrukowano w „Dod. do Gaz. Lw.“ ³⁾ la vare wydr. w „Dod.“

Raphaele de Tarnow fratre meo Capitaneo Leopoliensi necnon Castellano Woynicensi et alys nobilibus videlicet de Lyeszcze Woyewoda Leopoliensi, Petro de Kampa¹⁾ et Andrea eiusdem fratre de ibidem, necnon discretis viris videlicet domino Petro Custode Leopoliensi, Martino altarista in ibidem Capellanis Leopoliensibus et alys quam pluribus fidedignis etc.

Pergaminowy oryginał w Zakł. Nar. Im. Ossol. (nr. 18.) dość dobrze zachowany. Pieczętka na zwyczajnym wosku wyciągnięta, na sznurku jedwabnym koloru modrego i czerwonego zawieszona, przedstawia odcisk herbu Leliwa z zatartym napisem w otoku. Na odwrotnej stronie pergaminu jeden napis podaje treść dokumentu, drugi brzmi:

Anno Domini 1743 Mense Novembri in Visitatione Generali Ecclesiae Collegiatae Jaroslaviensis peracta praesens Privilegium productum.

Dokument ten poprzednio już drukował z parą drobnych myłek Fr. X. Welański w „Dod. Tyg. do Gaz. Lwowsk.” 1854, nr. 47 i 48.

CIX.

W obozie nad Dunajem pod miastem Orszawą 25. Lutego 1444.

Władysław Warneńczyk przenosi wieś Brozów czyli Lubotańcze należącą do Jana Bala z Boiska na prawo niemieckie i zamienia ją na miasto z nazwą Lubotańcze, dziś Nowotaniec.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Quia tunc multis errorum et dubiorum prudenter occurimus (*sic*) incomodis (*sic*), dum gesta etatis nostre litterarum appicibus (*sic*) et fidedignorum testimonio perhennamus, proinde Nos Wladislaus dei gracia Hungarie, Polonie, Dalmacie, Croacie etc. Rex necnon terrarum Cracouie, Sandomirie, Lancicie, Cuyaue, Lithwanie princeps supremus, Pomeranie Russieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris, presencium noticiam habituris: Quomodo per Generosum et Nobilem Iohannem Bal de Boyska, fidelem nostrum dilectum, oblata nostre Maiestati peticio continebat: Quatenus villam suam Brozow alias Lubothancze^{*)} in districtu Sanoczensi sitam, in civitatem Iure Theutunico, quod Maidburiense dicitur, errigere et transferre dignaremur, Nos itaque habito diligenti respectu ad constantis fidelitatis obsequia et pure fidei merita eiusdem Iohannis, quibus Maiestati nostre complacuit et adhuc complacere poterit aucto fidelitatis

¹⁾ Krampa wydrukowano w „Dod. do Gaz. Lw.”

^{*)} Dziś Nowotaniec miasteczko w powiecie sanockim.

studio prestancius in futurum, horum intuitu volentes ipsum specialium graciarum nostrarum prosequi favoribus et ad obsequia nostra continuo reddere prompциorem, petitionibus ipsius benigniter annuentes, sibi et suis successoribus legitimis civitatem seu opidum (*sic*) de villa predicta iure theutunico Maidburiensi nomineque et vocabulo Lubothancze appellandam, plenam damus tenore presencium errigendi facultatem. In quo forum annuale bis in anno quolibet, videlicet die dominico ante festum penthecosten, aliud vero una septimana ante festum nativitatis Sancte Marie virginis, septimanaleque singulis feris tercys in qualibet septimana statuimus celebrandum, dantes et concedentes potestatem et plenam libertatem omnibus et singulis mercatoribus et hominibus utriusque sexus ad dictum opidum (*sic*) Lubothancze cum ipsorum rebus et mercancys veniendi, res et mercacias ipsorum cuiuscumque generis existant vel speciey vendendi, emendi, comutandi (*sic*) ac secundum beneplacitum ipsorum disponendi et ad propria dispositis vel non dispositis redeundi, decernentes ipsos in accedendo et recedendo nostra potiri securitate, nisi tales sint, quos iura non permittunt, quibus omnino et merito fide dignorum consorcia denegantur. Quod quidem opidum Lubothancze cum omnibus et singulis attinencys, appendys, coherencys et pertinencys, prout in suis metis et limitibus longe, late et circumferencialiter est limitatum et distinctum, eximimus de Iure polonico in Ius theutunicum, quod Maidburiense dicitur, quo alie civitates in regno nostro sibi vicinate gaudent et fruuntur, transferimus perpetuo duraturum; removentes ibidem omnia Iura polonica, modos et consuetudines universas, que ipsum Ius theutunicum plerumque consueverunt et sunt solita perturbare. Eximimus insuper et perpetuo liberamus ac absolvimus cives et incolas civitatis seu opidi predicti presentes et futuros ab omni iurisdictione (*sic*) et potestate omnium regni nostri pallatinorum (*sic*), castellanorum, capitaneorum, dignitariorum, iudicium, subiudicium ceterorumque officialium et ministerialium eorundem, ut coram ipsis vel ipsorum aliquo pro causis tam magnis quam parvis puta incendy, furti, homicide, membrorum mutilacionis seu quibusvis alys enormibus excessibus citati minime respondebunt nec alias penas solvere tenebuntur, sed cives et incole civitatis predicte coram advocate suo ac consulibus et iuratis, qui pro tempore fuerint, advocate vero coram predicto Iohanne Bal aut suis successoribus legitimis et hoc non aliter, quam suo Iure theutunico Maidburiensi omnibus de se querulantibus respondere sit astrictus; in causis autem criminalibus et capitalibus superius expressatis advocate eiusdem civitatis, qui pro tempore fuerit, in metis et granicys eiusdem, indicandi, corrigendi, puniendi, condemnandi plenam damus et concedimus omnimodam potestatem, prout hoc ipsum Ius theutunicum Maidburiense in omnibus suis punctis, conditionibus, articulis et clausulis postulat et requirit; iuribus tamen nostris regalibus semper salvis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio litterarum. Actum in loco campestri stacionis in ripa Danuby circa opidum Orschawa feria

tercia in crastino Sancti Mathie apostoli et ewangeliste¹⁾ Anno domini Millesimo Quadragesimo Quartō, presentibus ibidem Venerabili Nicolao Laszoczsky decano Cracouiensi, Generosisque et Strenuis Hinkone de Balicze Vexillifero Sandomiriensi, Hinathkone de Cuthiscza Iudice Haliciensi, Wolczkone Rokuthi de Glodno (*sic*) Succamerrario Leopoliensi, Nicolaꝝ Seraphin Gladifero Cracouiensi et salis utriusque Zuppario, Spithkone de Jaroslaw, Paulo de Senno, Iohanne de Rzeschow et alys quampluribus militibus et familiaribus nostris fidedignis testibus circa premissa. Datum per manus Magnificorum Iohannis de Coneczpole Cancellary et Petri de Szekoczini Vicecancellary Regni Polonie, sincere nobis dilectorum.

Ad relacionem eiusdem Magnifici Petri de Szekoczini, Regni Polonie Vicecancellary.

Pergaminowy oryginał dobrze zachowany znajduje się w posiadaniu p. Antoniego Schneidera. Na sznurze z jedwabiu kręconego koloru amarantowego i żółtego zawieszona była pieczęć, dziś już oderwana. Dokument ten jest pisany tą samą ręką, co dokument z tego samego roku umieszczony w tomie II. niniejszego wydawnictwa pod nr. LXIX.

CX.

W Budzie 3. Czerwca 1444.

Władysław Warneńczyk zapisuje Rusinowi Iwankowi 60 grzywien polskich
na wsi Załużu na Świerzu.

Wladislaus dei gracia Polonie, Hungarie, Dalmacie, Croacie etc. Rex Lithwanieque princeps supremus et heres Russie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, Quomodo attendentes constantis fidelitatis studiosa obsequia Nobilis Ywankonis Rutheni fidelis nostri dilecti, quibus nobis placere studuit, auctaque fide in futurum prestancius poterit complacere, et signanter in nostra hac expedizione, quam cum deo contra Crucis Christi inimicos et nostros, puta Turcos facere decrevimus, horum et aliorum suorum meritorum intuitu, sibi in et super villa nostra Zaluze circa fluvium Swyrzza *)

¹⁾ Rok 1444 był rokiem przestępym, św. Maciej zatem według zwyczaju teraz używanego przypadać w nim powinien na 25. Lutego, a dzień po nim, w którym dokument ten wystawiono, na 26. Lutego. Dzień ten atoli nie był Wtorkiem, jak tutaj podano, lecz Środą. Zdaje się zatem, że albo przez omyłkę albo przez zwyczaj wówczas jeszcze panujący dzień św. Macieja i w przestępym roku wówczas obchodzono 24. Lutego, tak jak w roku zwyczajnym: dokument ten zatem według tego wystawiono nie 26., lecz 25. Lutego.

^{*)} Załuże wieś w pow. rohatyńskim; Świerz rzeka wpadająca do Dniestru po lewym jego brzegu.

in districtu halicensi sita Sexaginta marcas monete et numeri polonicalium, Quadraginta octo grossos in marcā quamlibet computando, dedimus, donavimus damusque et inscribimus per presentes per ipsum cum omnibus utilitatibus, fructibus, censibus, redditibus, proventibus, agris, pratis, campis, silvis, mericis, rubetis, fluminibus, lacubus, piscinis, piscaturis, aquis, molendinis, attinencys, venacionibus, aucupationibus, mellificys et obventionibus universis habeudum, tenendum, utifruendum et quiete possidendum, ita diu quousque sibi vel suis successoribus prefate Sexaginta marce per nos aut successores nostros plenarie fuerint et ex toto persolute. Quibus exsolutis dicte ville possessio pleno iure ad nos et successores nostros devolvetur, iuribus tamen nostris et Stacionibus Regalibus per omnia semper salvis. Volumus itaque prefatum Ywankonem Ruthenum libertate gaudere a solucione et exaccionē stacionum nostrarum Regalium tamdiu, quousque primum in Regno nostro Polonie feliciter constituemur. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Bude feria quarta infra octavas penthecosten (3. Czerwca) Anno domini Millesimo Quadragesimo quadragentesimo quarto.

Ad mandatum Regie maiestatis Iohannes Rey Sancti Michaelis prepositus.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwows. obrz. łac. (Loc. i. nr. 8.) Na pasku pergaminowym zawieszona królewska pieczęć na czerwonym wosku wycięnięta, taka jak u Działyńskiego: Statut Litewski, Tab. VI. nr. 1.

CXI.

W Bieczu 31. Maja 1447.

Zofia królowa zezwala na wcielenie darowanego przez księdza Mikołaja Przybiankę, plebana bobowskiego, szpitalowi bieckiemu sołtyswa w Libuszy i Krygu.

ZOPHIA Dei gracia Regina Polonie etc. Significamus tenore presencium quibus expedit, Quomodo Honorabilis Dominus Nicolaus Przibianka in Bobowa¹⁾ plebanus specialis zelo devocationis accensus, cupiendo diem extremi iudicy, quantum cum Deo posset, pietatis operibus prevenire consideratisque et in animo revolutis multiplicibus defectibus pauperum in Domo Hospitali Beczensi degencium ex insufficienti administracione victualium et necessariorum eiusdem Domus Rectoribus incumbentibusque ipsorum huiusmodi defectibus

¹⁾ Bobowa miasto w pow. grybowskim.

pye et misericorditer volendo succurrere, ut ipsius suffulti pauperes predicti munificencys oracionibus uberins vacare poterint et Creatoris nostri clemenciam pro ipso et pro predecessoribus suis devocius exorare, Sculteciam in Lubuscha et Krig¹⁾, quam pleno iure tanquam verus heres possedit, dedit, donavit et incorporavit domui prefate post tempora vite sue pure propter deum temporibus sempiternis et in evum cum omni iure prout privilegium hereditale canit atque docet, nichil pro se et suis successoribus in eadem Scultecia reservando, sed quia hec huiusmodi dotacio per ipsum deifice facta sine nostro consensu non potuit fieri speciali, unde ad devotas precium instancias prefati Domini Nicolai et gratas complacencias, que in conspectu Nostro claruerunt sibi votoque suo, sic uti premittitur, in predictam dotacionem consensimus per presentesque consentimus gracie, ut in Collegio Beatorum Regni Celestis sortem habeamus et ut eciam aliquid ob spem salutis Regum Polonie Regni et nostri precarissimi mariti felicis recordacionis et nostre fecisse videamur, presentes literas per nostrum filium precarissimum Serenissimum Principem et Dominum Kazimirum Dei gracia Electum Regem Polonie Regni et Duce Magnum Lithwanie et Russie etc. disponemus innovandas, approbandas et ratificandas mediantibus Serenitatis sue munimentis. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est subappensum. Datum in Becz feria quarta infra octavas festi Penthecostes (31. Maja) Anno domini Millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo. Presentibus his testibus Magnificis, Generosis Nobilibusque et Venerabili Iohanne de Zagorzany Subdapiero et Magistro Curie nostre, Iacobo de Morawany Castellano Czechowiensi, Stephano Schpiek de Becz ibidem plebano et nostre Curie Cancellario et quam pluribus fide dignis.

Ad Relacionem Solius Domine Regine et Dominorum supra descriptorum.

Dokument powyższy wzięto z „Dod. Tyg. do Gaz. Lwowsk.“ r. 1853, nr. 25, str. 100. Wydrukowano go tutaj ponieważ się odnosi do tej samej Libuszy, o której założeniu opiewa dokument z r. 1348, umieszczony tutaj pod nrem IV.

CXII.

W Busku 29. Lutego 1456.

Ziemowit i Władysław, książęta mazowieccy, uposażają kościół Najśw.
Panny Maryi na przedmieściu w Busku.

Semouithus et Wladislaus dei gracia duces Mazovie Russieque principes etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris harum noticiam habituris:

¹⁾ Libusza i Kryg w pow. gorlickim.

Quomodo perpendentes Ecclesiam Sancte virginis in suburbio oppidi nostri Busko rectore fore destitutam et nimum desolatam volentesque saluti predecessorum nostrorum et nostre consulere, ipsam Ecclesiam honorabili Stanislao presbytero contulimus sibique tres Marcas grossorum monete et numeri polonicalium, in quamlibet Marcam quadraginta octo grossos computando, octo ulnas panni stucznego quolibet annorum et pelliceam agninem super duos annos de Theoloneo (*sic*) nostro Buscensi dari assignavimus expensasque pro prandio et cena quolibet dierum in Castro sive Curia nostris per Capitaneum nostrum Buscensem sive woyewodam ipsius ministrandas et pro sero anforam cervisie, in qua essent due urne, et duo lumina quolibet dierum per eundem Capitaneum sive woyewodam sibi etradenda. Mandamus igitur vobis Capitaneo, woyewode et alys officialibus nostris Buscensibus, quatenus omnia et singula hic notata ipsi Capellano et eius Successoribus debeatis adimplere, gracie nostre sub obtentu, tuque Theloneator Belzensis sive Buscensis, pro tempore existens, dictas tres Marcas sibi quolibet annorum etradere non omissitas, per tres fertones super quilibet quatuor tempora etradendo, qui Capellanus super qualibet soluzione litera sua te quietabit. In cuius rei testimonium Sigillum felicis recordi olim principis domini Wladislai Genitoris nostri carissimi, quo ad presens utimur, presentibus est appensum. Actum et datum in Busko die dominico Oculi (29. Lutego) Anno domini Millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto, Presentibus ibidem Magnificis, Generosis et Nobilibus dominis Iohanne de Nyeborowo palatino Belzensi, Nicolao de Crassow Castellano wysznensi, Sigismundo de (Ni)sczice vexillifero plocensi, Golyasch de Lang Marschalco, Dadzbogone (*de Pony*)eczino vice thezaurario, Iacobo de Clobukowo et Paulo de Bedlsko Notarys Curie nostre necnon Ratiborio de Golejewo Cancellario nostro, qui presencia a nobis habuit in commissis.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwowsk. obrz. łac. (Loc. V., nr. 4) u dołu dość znacznie uszkodzony. Na sznurku jedwabnym koloru niebieskiego zawieszona znacznie uszkodzona na czerwonym wosku wyciągnięta pieczęć z odciskiem orła (taka sama jak u Stronczyńskiego, Wzory pism dawnych tab. 92 pieczęć nr. 8) i napisem w obwodzie zupełnie prawie zatartym. Na odwrotnej stronie pergaminu napis ręką z wieku XVI:

1564

4 february oblate et revise In Conventu Regni Varssoviensi.

Dokument ten był oblatowany według zapisu na odwrotnej stronie pergaminu *feria II. post festum b. Viti et Modesti proxima* (17. Czerwca) *Anno Domini 1782* w grodzie buskim.

CXIII.

W Krośnie 8. Czerwca 1459.

Wójtowie dziedziczni i rajcy miejscy krośnieńscy pozwalają cehowi szewskiemu wystawiać stragany swe koło domu meszczanina Groszadła na rogu naprzeciw domu Jana Langa i potwierdzają przywilej cehowy potwierdzony już dawniej przez tę samą radę na dniu 22. Grudnia 1424 r.

In dem namen Gotis amen. Alle zoche, dy do geschen yn czeiten, dy czugeen auch mit der czeit, Is zey denne, das is mit worho(fftige)n geczewge adir mit offimbar schrifft bestetigit werde. Dorumme wir Petrus und abir Petrus der alde mit Iohanne zeynem zone Erbffoygte der Stat Crossen ¹⁾ mit sampt den Ratmannen doselbist: Petrus an der ecke, lucas welusch, Iohannes Withe, Matis rews, lang hannes, Stenczel Cromer, wir tuen kunt, das dy Erbare manne dy schumechir vnsir Stat Crosse, vnsere gelipten, gutte alde Hantfesten haben gehat, das man ze nicht zulle treyben von dem Rynge von erem flecke, Ap ir schu Bencke vörfawlt adir das wetir ze czuresse adir, do got vör zey, fewirsnot vörtörben, zo zulde ze noch der alte Hantfeste lawte nyrraith andirs, wenne ir Bencke wedir off den margt off den selbigen flecken bawen. Adir noch der bronst ²⁾ irkanten wir, das der Ryng enge was, zo worden wir czu rote mit den alden Bürgern vnd mit den Czechmeistern vnd auch mit der ganczen gemeynne, yelich teil als dy alte Burgir, dy Czechmeistir vnd dy gancze gemeyne zundirlich aptretinde, gnomen eyntrechtlrich mit eynir stymme vor vns obin Erbfoyte vnd vör de gesessen Rat, das man dy Schu Benckin zulden lossen bawen do, als das fewir aufkommen ist, vnd wir obin genanten Rotmannen mit folge der konigynne Zophia, vnsir genedige frawe,

¹⁾ Gross e drukuje Wolański w „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ tutaj i we wszystkich następnych miejscowościach, choć jak najwyraźniej stoi tu: Crossen.

²⁾ W tym i w paru innych przywilejach krośnieńskich czytamy wzmiankę o pożarze, który miasto to nawiedził w tym czasie. O pożarach tych, jako i o innych wypadkach znajdujemy wiadomości na karcie pisanej albo w końcu XV. albo w początku XVI. wieku, a zachowanej w archiwum miasta Krosna. Zapiski te brzmiały:

Anno a Christo nato 1427 civitas Crossna a terrigenis incensa in cineres aby, primum patrie malum; actum feria secunda post Iudica horis pomeridianis.

1456 iterum exusta est, succensa, ubi nunc sunt macella e regione domus Mathei Groschadill. Actum feria secunda tempore medie noctis, noctis precedantis post festum Sancte Trinitatis.

1474 Raczi eum Vngaris feria secunda in die sancti Anthony fuerunt ante Crossnam parumque abfuit, quin clancularys insidys civitatem adorti, eandem hostes cepissent, nisi superioris porte excubitor lignum, quo ponticulus (alias dy czug brücke) deprimebatur, excussisset. Post cum e pixidibus manualibus ac uncatis globi eiacularentur, hostes ira perciti eo furoris perducabantur, ut omnes pene suburbi domos igni combusserint una cum hospitali ac eiusdem ecclesia. Que a quodam Vngaro nomine Tarczy Thomasch succensa fuerat, qui tandem resipiens ac irrati

vnd ir vor Iowortunge vnd mit folge der alte Bürgir, Czechmeistern vnd der gancze gemeyne folge, goben en eyn ander flecken, bey Groschedil an der eckin kegin lang hannes öbir ir Schu Bencke czu Bawen, vnd von deme nymmir aptreiben mit vnsrin wille czu Ebigen czeiten, ap ze vörfawlten, das wetir czu resse adir, do Got vör zey, vörbranten, das ze wedir off den flecken ir Schubencken zollen bawen, Auch dy gancze Czeche der Schubert vnsir Stat, vnsir liben getrewen, vnd haben mit fleisse gebeten, das wir en ir willkor geruchtin czubestetigen, Do zoge wir an ir bete dy ze yngleiche toten vnd bestetigten en ir alde wilkor, Dy hy noch geschreben zeint my vnd zu ebigen tagen: Czu dem irsten gebe wir en, wer eyn ir Czeche tretin wil, der zal gute briffe brengen, also das dem Rote genugit vnd auch der Czeche, dy Czeche gebit dem zelbigen czu den briffen eyn halb Ior tag, ist das her is auch an dem Rote gehaben mag. Me gebe wir en, wer eyn ere Czeche treten wil, der zal der Czeche eyn achtil Bir gebin vnd czwe phunt wechs vnd zechs groschen eyn dy Böchse; Auch gebe wir en, wer das hantwerg czu en gelernit hot vnd eyne Bang kewffet vnd meistir werden wil, der zal der Czeche eyn halb achtil Bir geben vnd eyn phunt wechs vnd drey groschen yn dy Böchse; ffort me gebe wir en ap irkeynen meistir vnd en eynem iunger vördingit wirt, vnd der Iunge entliffe ane zache vnd dornoch wedir qweme vnd welde briffe haben, den zahl men keyne briffe geben, Is zey denne, das her dem zelbigen meistir, dem her vördinget was, genugtue, das her em losse genügen, wy her mit em apgereth hot, das zal her em halden. Auch me gebe wir en, Welch Iunge czu em das hantwerg lernen wil, der zal der Czeche eyn halb achtil Bir geben vnd eyn phunt wechs vnd drey groschen eyn dy Böchse ¹⁾). Me gebe wir en, wen eyn meistir vndir en störbit vnd eyn zon leeth, der zeyne fetirliche Bang bezecxit ²⁾), der zal volle Czeche haben, adir ist der vatir en aufgesaczt hot vnd eyne andir Bang gekawfft hot, zo zal her halbe Czeche gewynnen, vnd ist das der vatir en das hantwerg gelernit hot vnd her wandirte vnd dornoch wedir qweme vnd eyne Bang kowffte ³⁾), zo zal her halbe ⁴⁾ Czeche gewynnen; vnd ist das derselbe gestorbne

¹⁾ Cały ten ustęp od: Welch Iunge do eyn dy Böchse opuszczono w oddruku w „Dod. do Gaz. Lwowskiej“. ²⁾ „bezecxit“ beczegit wydr. w „Dod.“ ³⁾ „kowffte“ keffte wydr. w „Dod.“ ⁴⁾ „halbe“ folle wydr. w „Dod.“

penitidine ductus, quod pauperes, hospitalis incolas, tantis calamitatibus affecisset animo fortassis suo repetens, ut nullum bonum irremuneratum esse, sic nullum malum inultum impunitumque ducentos in auro ducatos damni utcumque resarciendi gracia consulibus antecessoribus nostris dedit. Res in viridi regestro acticata suo loco reperitur.

1482 pestis magna Crossne viguit, ita ut uno die octuaginta morerentur, malum eo levius tollerandum, quod cum toto Regno ac alys provincys haberet commune, iuxta illud vulgatissimum: Gaudium est miseris socios habere pęparum.

1498 Scytharum seu Tartharorum gens furax potius quam militaris totam Russiam ad Pyłszno usque vastarunt ferro ignique. Qui tandem opinis spolys onusti na tem się urywa kroniczka krośnieńska.

meistir eyne tochtir losse vnd ze eynen gesellen neme, der das hantwerg czu em' gelernit hot, zo behelt her folle Czeche; hot her abir das hantwerg andirswo gelernit, zo zal her halbe Czeche gewynnen; auch ist, das des zelbigen meystirs weyp eynen man czu der Eenympt, der das hantwerg czu em' gelernit hot, der behelt folle Czeche, hot her abir das hantwerg andirswo gelernith, zo zal her halbe Czeche gewynnen. Auch gebe wir en, welch meystir vndir en eyn Bang kewffit adir mittit, der zal folle Czeche gewynnen, is zey denne, das her mit ere gunsz hette. Abir me gebe wir en, das keyn man gast adir Burgir fremde scho swartz noch Rot is yn dem Iormargte, adir wenne is yn dem Iore zey, abir ze brengen zal czu forkewffen, wirt eyner do mitte begriffen zey, dy schv zollen ze em' nemen vnd an eren nocz wenden, vnd ap das eyn meistir vndir ¹⁾ en tete vnd fremde schv bröchte, dy selben schv zöllen ze em' nemen vnd an eren nocz wenden, vnd der selbe meistir, der das tete, der zal volle Czeche gewynnen von newis. Me gebe wir en, das keyn man ledir adir fel off dem margte kewffen zal, Is zey denne her künne is mit der hant vörerbiten. Auch gebe wir en, das keyn mitteburgir ledir noch fel enlenczil off dem margte wedir dy gebawer zal kewffin, wenne dy schubert müssen zolledir han, vnd mussin dy stat mit schuen bey rechte halden, hawffewerg mag ydir man wol kewffin. Abir gebe wir en, das keyn man ledir off den margt tragin zal, is zey denne wol gar adir rawch bey dem selben ledir. Me gebe wir en, das keynir vndir ²⁾ en off dy dorffir lawffen zal ledir adir fel zu kewffin bynne ³⁾ den mergten ⁴⁾. Wirt eynir des öbirwundin, der zal von dem ledir vir grosschen vnd von dem fele czwen groschen czu busse der Czechen geben. Nach me gebe wir en, das an dem margttage keyn meistir nach keyn geselle ledir noch fel yn den gassin kewffin zal, wirt eyner des obirwundin, der das tete, der zal von dem ledir fire groschin vnd von dem fel czwen groschin der Czechin vörffallin zeyn vnd ist das irneynir eynen yn das haws riffe ⁵⁾, der ist auch der selben busse vörfollen. Fort Me gebe wir en, das keyne meysterynne ledir off dem margte kewffen zal, is zey denne, das der meistir crancz adir nicht ynhemisch were, bey der busse das ledirs fir groschin, des felis czwen groschin. Me gebe wir en, das keynir den andirn off deme margte, noch vndir dene Benckin hyndern zal bey eynem phunde wechsis. Abir me gebe wir en, das keynir vndir en yn dy flesch Bencke geen zal ledir vnd fel betretin noch kewffin, is en zey denne off den flöcken, auch zal her is nicht kewffin an zölcze, auch zal her nicht vndir dy Bencke geen, is zey denne, das bede tar offgeton zeyn, bey eynem phunde wechsis. Me gebe wir en, das keyn meistir vndir en an dem margttage vndir dy Bencke mittenandir me tragen zal,

¹⁾ „vndir“ vedir wydr. w „Dod.“ ²⁾ Ustęp od: dem selben do keynir opuszczono w „Dodatku“-
³⁾ „bynne“ byene w „Dod.“ ⁴⁾ „mergten“ meegeten w „Dod.“ ⁵⁾ „riffe“ eiffe w „Dod.“

wenne sechs par steffeln, Czen par knylenge, füniff par geknöffilte schv, Sechs par nedir¹⁾ schv vnd czwe par կyndir schv vnd ist das her me czu mole yn dy Bencke treet, zo zal her von ydem par der Czeche eyn halbin groschin vörfallin zeyn. Auch gebe wir en das keynir vndir²⁾ en bussellig erbitin zal bey eynem halbin groschin. Fort me gebin wir en, das der Iungiste vndir en den brudirn Bir wartin zal vnd wen man den Czappen czyhen zal, zo zal her mit des meistirs lawbe dy czuzeher³⁾ nemen vnd zal den Czappenczyen vnd wenne man das vas heben zal, zo zal abir vndir des meistirs lawbe dy czuzeher nemen vnd zal das vas heben vnd is das her das vörworlost, zo zal her eyn phunt wechs der Czechin gebin. Auch ist das dy czuzeher das vörwarlossin, zo zullen ze bede eyn phunt wechsis zu busse gebin. Noch me gebe wir en eyn das selbe Bir eyn messir adir eyn andir gewere yn das selbe Bir yn vörgessinheyt wer vndir en tret, der zal eyn halber groschin zu busse gebin, tret her is abir mit trewil dor eyn, zal her der Czeche eyn achtir Bir zu busse gebin vnd dy selbe busse ist, wer eyn gewere yn dy Czeche tret. Auch welcher vndir en aus dem selbige Bire an des meistirs lawbe geet, der zal der Czeche eyn halb phunt wechs czu busse gebin. Auch Me wen der meystir dos Czeychin vmme zendit, wenne der leczte mit dem Czeychin kümmith, wer denne dem Czeychin nicht nochfolgit, der zal eynen halben groschen zu busse gebin vnd wer do weg czewth an des meistirs lawbe vnd eyn Czechtag ist, der zal eynen halben groschen zu busse gebin. Auch wen der meistir das leyche Czeichin vmb zendit, welchir denne nicht kömpt vndir das dach, do dy leyche ist, Ee das man mit dem Crewcze kompt, der zal eyn phunt wechs gebin. Auch me gebe wir en, dy czuzeher der brudir kercze vor dem ewangelio nicht entczundin vnd noch dem zehene nicht ausleschin, zo eyn iczlicher eyn halb phunt wechs zu busse gebin. Me wenne dy Czuzeher aus dem Margt tage nicht schawen, zo zal iczlicher eynen halben groschen gebin. Fort me an des heyligen loychnampstage zullen dy Czuzeher der Czechin kerczin selbir tragin vnd ap ze cranck weren, zo zullin ze von erem hewpte schickin, der ze trage, yczlichem bey eynem halbe phunde wechsis. Auch Welch meistir eynem manne Smer, loe adir asche apborgit, vnd off eynen genannten tag nicht beczalit, als her mit em apgereth hot, das clage off en yn dy Czeche kömpt, zo zal em der meistir gebittin, das her em yn firczen tage beczale. Bezahlit her zeyn nicht, zo zal her eyn halb phunt wechsis czu busse gebin also lange bas her beczale. Auch Welch meistir enlenczil ledir adir fel off dem margte kewffit, der zal is nicht weg füren, her is vörerbite, adir den gesellin wedir vörkewffe bey eynir volle ynnunge, Is zey Gar adir Rawch. Me gebe wir en ap irnenem vndir en vndir den adir yn den Benckin gestolin wirt vnd der Dyp begriffin wirt, zo zollin ze alle off eynen phennyg lossin Richtin. Auch me wer vndir

¹⁾ „nedir“ vndir w „Dod.“ ²⁾ „vndir“ rudir w „Dod.“ ³⁾ „czuzeher“ czuzeher w „Dod.“

en yn der Brudir Bir adir vndir den Benckin adir yn der Czeche vöreylet adir eyn messir czoge adir scholde, der zal eyn achtig Bir czu busse gebin. Auch wer czu ir Brudir Bir gebetin wirt, is zey schvknecht adir wer her zey, frewelt her adir scholde adir eyn geczog hwbe, der zal dy zelbe busse gebin als der meystir eyne. Me ap ymant vndir en ander yn Ee begriffen wurde, adir nicht an der rechten Ee zesse, den zullen ze aus der Czeche werffen. Fort me wer dem andir zeyn gezynde entfremdet vnd des obirkömen wirt, der zal volle Czeche gewynnen. Auch Welch geselle her zey cleyn adir gros offsteet vör den vir rothen tagen, Welch meystir en zecxit, der zal volle Czeche gewynnen. Auch me geben wir en, das ze loe noch der Czeche kewffen zullin, wenne eynir eyn fudir kewffit, zo zal der andir auch kewffin, eyn noch dem andir noch der Czeche wenne eynir gekewffit, zo zal her is dem andir kunth tuen vnd wer das nicht tut adir me kewffit, der zal der Czeche eyn halb phunt wechsis gebin. Auch Me asche vnd gestossen loe zullin ze auch noch der Czeche kewffin, wenne eynir eynen scheffil gekewfft, zo zal der andir auch eynen kewffin auch noch der Czeche bey eynem pfunde wechsis. Auch keyn Gerbir zal czu vns zeyn, wenne ze kvnnen zelbir gerben. Me geben wir en, keynir vndir en zal keynem Dorffschvstir keyne Vorderunge tuen, bey eynem pfunde wechsis. Auch zal keyn schustir vndir der Foyten auswenig der Stat zeyn. Me gebe wir en, wer en alde schue gebit czu mechien vnd dy yn sechs wochen nicht lozet, dy zullin ze vorkewffin. Auch wer vndir en ere Hemelchkeyt offimbart, der zal volle Czeche gewynnen. Des czu Orkunde halbin wir vnsir Ingesegele an dezen keiginwortigen briff lossin anhengin. Geschen vnd Gegeben zu der Crosse an dem nehesten Freitage vör Viti, Noch Gotis Gebort Thawsunt firhundirt¹⁾ Iore vnd yn deme Newnde vnd fumffczigsten Iore etc. Item wir obin genannte Erbffoyte vnd Rotmannen bekennen, das das (sic) der fleckin als dy Schu Benckin, Fleisch Benckin, Brot Benckin offgebawet zeint, ist der Stat vnd nicht der Foyten, wenne dy Stat en beczalt hot pesch (sic) Baben (sic) vnd dy Foyte czu em nisnicht²⁾ haben.

Oryginał na ogromnym arkuszu pergaminowym w archiwum miasta Krosna, dobrze zachowany i dość czytelnie pisany. Pieczęć oderwana, pozostała po niej tylko pasek pergaminowy. Z dość licznymi omyłkami i kilku znaczniejszymi opuszczeniami drukował ten dokument p. Fr. X. Wolański w „Dod. do Gaz. Lwowsk.“ 1854, nr. 28—30. Ważniejsze omyłki i opuszczenia wykazaliśmy w przypiskach. Ten sam przywilej cechu szewskiego już raz poprzednio był potwierdzony przez rajców krośnieńskich, oryginał pergaminowy potwierdzenia tego znajduje się po dziś dzień jeszcze w arch. miasta Krosna z oderwaną pieczęcią a pozostałym paskiem pergaminowym. Nie drukowaliśmy atoli przywileju tego według dawniejszego potwierdzenia, ponieważ to w paru miejscach jest bardzo

¹⁾ „firhundirt“ firostndirt w „Dod.“ ²⁾ „nisnicht“ insincht w „Dod.“

znacznie uszkodzone i wypełnione a nie zawiera, jakeśmy się przekonali, nic innego prócz tego, któryśmy powyżej wydrukowali. Wypisuję tutaj zatem z tego dawniejszego potwierdzenia tylko rajców którzy je wystawiają i datę pod którą jest wystawione: Rajcowie są: *Wir Petrus wnd abir Petrus erbföyte der Stat Crosse mit sampt den Rotmannen dozelbist Iohanne stebil, Nicolao cenzkir, Petro Zefler, Nicolao welusch, Iohanne schrot, Iohanne poschkromer*, — data zaś jest następująca:

Gescheen und Gegeben an dem nesten freytage vor Weynachten (22. Grudnia) noch gotis gebort Tawsunt virhundirt ior yn dem vir wnd czwanczigisten iore.

W wydrukowanem powyżej potwierdzeniu dodany tylko jest ustęp końcowy po datowaniu, zaczynający się od:

Item wir obin genannte Erbffoyte

CXIV.

W Krośnie 9. Czerwca 1459.

Wójtowie dziedziczni i rajcy miasta Krosna potwierdzają ustawy (wilkierz) cechu piekarskiego.

In dem namen Gothis amen. Alle sachen, dy geschen in czayten, dy czugeen auch mit der czeyth, es sey denne, das es mit worhofftigen geczeyege ader mit offinbar schryfft bestetiget werden. Dorum wyr Petrus wnd aber Petrus der alte mit Iohanne seynem sone, Erbfoyte der Stadth Crossen, mit sampt den Rothmannen doselbest Petrus an der Ecke, Lucas Welusch, Iohannes Wythche, Mathis Raysz, Langhannes wnd Stanczel Cromer wyr tuen kontn allin den keygenwertigen ader noch czwkomftigen, dy dysen bryff sehen, hyren ader lesen, das vor wns komen synt dy gancze Czeche der Becker wnser Stadth, wnser liben getreyen, wnd haben wns mit fleyse gebeten, das wyr in yr wylker geruchten czw besztetigen. Do sogen wyr an yr bathe, dy sy im gleychen toten wnd bestatygen yn yr wylker, dy hy noch geschryben synt, nw wnd czw ewygen tagen. Czw dem yrszten, wen eyn neyer Meyster kempt yn wnser Czeche, so yst her scheldyck gebyn yn dy Czeche eyn Achtel Byr wnd eyn halbe Margk wnd eyn fyrtel eyne szteyns Wechses. Der, der das hanthuerk nicht beweysen mag ader nicht kan, ader der das hentwerk kan mit seyner hant beweysen, der sal geben wns eyn achtel Byr wnd eyn fyrdung wnd II pfnnnt wachs, ader der for mit wns bruderschaffth ader ynnwnge hoth gehabt, der sal geben eyn achtel Byr wnd II pfwnth wachs wnd keyn gelth. Auch gebe wyr yn, wen eyn lerknecht wnser honthuerk lerne wyl, der sal geben yn dy Czeche eyn halb achtel byr wnd II pfwnth wachs wnd keyn gelth, wnd der selbyge lerknecht, wen her czw wns eyn Meyster wyl seyn, der sal geben in dy Czeche halbe Innwnge. Item

wenn eyn gebaur queme, der das henthwerk nycht kynde wnd wolde eyn banck mitten, den sellen wyr nicht offnemen mit der hylffe wnser herren wnd der föyte. Item off welchen Meyster ader gesellen ader frau byze wnyrlyche sache hy ader von anderswo her off yn queme, der sal sych fertigen in eynem halben Iare, kende her sych das nicht fertigen yn der czéyth, den sellen wyr nicht halden in wnser Czeche mit hylffe wnser hern wnd auch wnser föyte. Item welcher Man ader Wayp auszeczygk wer ader den bysen grynth hete, den selln (*wy*)r auch nicht halden in wnser Czechen mit wnser hern wylln wnd der föyte. Mee gaben wyr dem Czechmeyster der becken dy macht, das her alle fyrczentage sal hegen dy Morgensproche wnd wer do frewelte mit worte wyder den Meyster ader gesellen, der sal geben II groschin dy bwsse, ader, do goth vor sey, ap her frewelte mit der tot, das sztee czu dem gerychte. Item ap ymant wyrde stroffen den Meyster wnd den czwsaher, dy das backen anlegen in eynem bequemen der Stadt nottdarfft, den ader dy sal man byssen mit II groschen. Item Nymanth sal broth vorkeyffin, her sal is vor lossin beschawen den Meyster wnd den Czwsaher, ap es pfemerth warth yst, wnd von Bayte nycht abtragen, bey der bwsse II grosschyn, ap her denne den Czwsaher nicht kende gehaben, so mag her nemen eynen andern gesellen czw beschawen wnd das sal ym an wandel seyn. Item das do nicht pfemerth warth wer wnd das meyste theyl hol were, das Rocken Broth sal man II broth omb III heller geben wnd weysens III wmb II heller. War do derwyder were yn wnser Czeche, es sey man ader wayp, den sal man byssen mit II groschen. Item wen off ymant clage queme in dy Czeche, es sey Man ader Weyp, wmb scholth, dy das henthwerkg antreth, dem sal man theylen czw beczalen in fyrczen tagen bey dem schosse, ap her denne nicht beczalte in fyrczen tagen, dem sal man das henthwerkg nyderlegen. Itemnymant aws wnser Czeche eyner dem andern schaden sal an dem kauffe, das das henthwerkg antryth, es sey off dem Morgkte ader in der Mylen, an getrede ader holez, bey der bwssin II groschyn. Item yber wnsern kychlern sal man nicht yberfyren mit pfafferkwchen, awsgenommen den Iamargth, ader kynde her nicht nottdarfft gaben der Stadt, so mygen wnser Cromer kwchen haben wnd forkeyffen. Hette ader wnser kychler nottdarfft, so sellen wyr yn nemen mit der hern hylffe wnd Föyte. Item war wyder wnsern kychler kuchen keyffet, her sey wer her sey, der hat sy frey wyder allhy czwuekeyffen, wen her der Stadth wnd wns gleych thuth, wnd der kychler alle Iare off das heylygen leychnams tagk sal in dy Czeche geben II pfwnth wachs. Item war mit wns dy bruderschafft haben wyl, der sal auch alle Iar II pfwnth wachs gaben in dy Czeche, wy wyr im sellen alles recht twan, was dy leyche antryth. Item keyn byrgersman sal keynem gaste broth verkeyffen, awsgenommen den, der czw ym czw thysche geeth, es sey denne das des broth gebrech czw den Becken, das yst im ane wandel ader syst sellen wyr ym dos Broth nemen mit der hern wyllen wnd

der Föyte. Item wo wyr begreyffen gebaurbroth yber wns tragen, es sey wo es sey, das megen wyr ym nemen mit der hern wylle wnd auch der föyte. Item dy weyle wyr nottdarfft mygen geben der szadt, das man keynen freyan margkth yber wns ausrwffen sal, noch haben, ausgenommen grosse theyrwngē ader grosse Derre, so sal der Czech-meyster mit den Czwsahern dy nycht getrauten gaben nottdarfft geen czw den hern wnd off eyne bequeme czeyth den freyen margkt lossin czwgeen, bysz wyr wyder mechten haben nottdarfft wnd wyder her sal werden apgeruffen, wenne wyr werden haben nottdarfft. Item wenne der meyster das bruderbyr heyst anczappen, das her nicht gehorsam yst, der yst verfallen in dy Czeche II groschyn dy busse wnd auch wem beffelt der Meyster das achtel offheben wnd her in dem czorne wyderredth wnd das byr tryb macht, der yst II groschin ferfallen dy busse. Item in keyne Morgensproche noch yn keyn bruderbyr sal keyner mit keynem Masser yngyen, her sey eyn Meyster ader eyn gewercke, den sal man byssen mit II groschyn, es sey denne es geschee mit laube das Meysters, das sal seyn an wandel. Item wen der meyster nicht seczte an seyner stadh eyn andern Meyster in dem bruderbyr wnd auch syst wnd weyth gyeth an laube, der yst II groschin verfallin. Item Nymant sal yn keynem heyligen sontage, noch yn keynem banfeyertage raden, noch malen, noch backen an laube, eyn pfunt yst dy busse, ausgenommem Nottdarfft, das yst im an Wandel. Item ap eyn gewercke vorschwige eyne sache yn czween Morgensprochen wnd yn dy drytte wolde eynbrengen, der sal salbest dorynne bleyben, wnd II groschin yst seyne bwsse. Item welcher Czusacher in den fyr grossen feyertagen in dem Iare in der yrsten vesper, in der Metten, czw der Frymessyn wnd czu der hoemessen wnd auch in der ander vesper dy lychte nicht anczyndet wnd auch nicht awslescht czw rechter czeyt, der yst scheldygk eyn groschin dy bwsse, wnd auch alle sontage wnd alle heylige banfeyer czw rechter czeyth nycht awswortet, auch dy selbyge busse. Item der Meyster der eyne elyche hausfrau nicht heth, alle Iar sal her wns geben eyn achtel byr in dy Czeche. Item eynen itzlichen Meyster yst frey vorkeyffin Neybacken broth dem, der is begerth, in seynem heymen wnd der noch in dem drytten tage, ist im frey auch aws-czwtragen. Item wan das Czeychen begreyfft wnd her nicht kemt wnd auch das Czeychen ee ynkemph, der yst eyn halben groschyn dy busse scholdyk. Item in dy morgensproche war nicht kempt, eynen halben groschyn dy busse, wnd war auch des broth awstreh barffus, dy selbyge bwsse, awsgenommen der in dem laym arbeth, ader wandel hoth in seynen fyssen, der yst frey. Item von eynem halben kercz weyszmal czw raden eynem Byrger eyn Quartner yst wnser lon, wnd eyn yderman in wnser Czeche yst frey czw reden. Item war czu rechter czeyt das lyth nicht offtuth wnd czw rechter czeyt nicht czwthut, eyn halber groschen dy busse. Item war broth hoth vor czwane groschen, der sal be czeytten offenbarn das man frysz broth offtrage bey der bwsse eyn groschen. Item wer beygel vor sechs gröschen hot,

dar sal auch offembaren dem andern frysche beygel awsczwtragen bey der salbygen busse. Item wen eyn broth wer vor dem roth, so bytten wyr das czu rychten in der Czechen, ap wyr es mugen apbytten, wnd yn der czw rychten dy bwsse mit II groschen. Item wenne der Roth mit dem Meyster yrkennet czw kleyn seyn ader hol seyn, so sal man ym nicht namen, sunder drey groschyn sal her gebyn dem Roth dy busse nach der alden hanthfesten lawte wnd ausweysunge, off das, das der Stadt recht nicht geschwacht werde wnd das selbyge cleyne broth sal her mit eynem andern forkeyffen der pfemert warth hoth. Item wylcher geselle ader Meyster wnser hanthfeste nicht gleyben wyl, der sal geben dem Meyster anderhalbe groschen, der ym lesen wyrth. Item war dy leyche, es sey Man ader Fraw, dy inheymesch seyn, czu dem grabe nicht beleydt wnd wyder den betrypten inheymen ader nich czw dem Opper geeth, eyn groschyn yst dy busse. Auch gabe wyr in, ap dy Brothbencke forfaulten ader das wetter czurysse ader, do goth forsey, ap sy fon fewers not fortyben, so sylle sy yre brothbencke wyder bawen off dem salbygen flecken bey den schubencken, also fyl als wnser Macht yst. Des czw wrkwnde haben wnser sygele an dysen keygenwertigen bryff lossin anhengen. Geschen wnd gegeben czw der Crosse an dem nesten Sonnobenth nach Vitti noch gothis gebwrth Thawsenth Firhunderth wnd in den Neyn wnd Fwmffczygsten Iar. Item wyr obenbenanten Erbföyte wnd Rothmanne beckennen, das der Flecken, als dy Brothbencken, Fleysbenken, Schubencken offgebauth seyn, ist der Stadt wnd nicht der Föyte, wen dy Stadt in beczalth hoth pyszraben (*sic!*)¹⁾ wnd dy föyte czw ym nysten haben.

Kopia papierowa ręką z wieku XVI. pisana znajduje się w archiwum miasta Krosna.

CXV.

We Lwowie 5. Kwietnia 1460.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza przywilej nadany mieszkańom lwowskim przez Kazimierza wielkiego w r. 1356.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie ac Cracovie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuyawie, Magnus Dux Lithwanie, Russie, Prussie nec non Culmensis, Elbingensis, Konigsberiensis et Pomeranie Terrarum heres et dominus, Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et

¹⁾ „pyszraben“ zamiast tego stoi w takim samym ustępie dokumentu nr. CXIII: pesch Baben. Nie rozumiem ani jednego, ani drugiego.

futuris harum noticiam habituris: Quomodo pro parte Famosorum et Providorum Consulum, Civium tociusque Communitatis Civitatis Leopoliensis fidelium nostrorum dilectorum nobis oblata peticio continebat: Quatinus ipsis privilegium domini Kazimiri olim Regis Polonie etc. predecessoris nostri et eius contenta per Serenissimum Principem dominum Wladislaum Regem Polonie, genitorem nostrum carissimum felicis recordy, sub mayori appenso sigillo approbatum et confirmatum de benignitate nostra clemencia confirmare, admittere et approbare dignaremur. Cuius quidem privilegi tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis.

Tutaj następuje przywilej Kazimierza Wielkiego z r. 1356, w zbiorze tym oddrukowany pod nrem V. Po tem brzmi potwierdzenie dalej:

Nos itaque Kazimirus Rex prefatus peticionibus ipsorum huiusmodi tanquam iustis et racionabilibus benigniter annuentes, ipsis predictum privilegium et in eo contenta in omnibus suis punctis, sentencys, articulis, condicionibus et clausulis de liberalitatis nostre munificencia ratificamus, confirmamus et approbamus, decernentes ipsum robur obtinere perpetue firmitatis. Harum quibus sigillum nostrum est appensum testimonio literarum. Actum in Civitate nostra Leopoliensi Sabbato proximo ante diem dominicam Ramis palmarum Anno Domini Millesimo Quadragesimo Sexagesimo, Presentibus Reverendissimo Reverendoque in Christo Patribus dominis Gregorio Archiepiscopo Leopoliensi, Nicolao episcopo Camyencensi, nec non Magnificis et Generosis Stanislao de Ostrorog Calischensi, Derslao de Rithwani Siradiensi, Andrea Odrowsch (*sic*) de Sprowa Leopoliensi et Capitaneo Russie, Hriczkone de Pomorzani Podolie Palatinis, Petro de Schamotuli Poznaniensi, Michaele Muzylo de Buczacz Camyencensi, Nicolao de Zakrzew Wyslicensi, Iohanne de Knychnycze (*sic*) Haliciensi Castellanis, Nicolao de Gologori Succamerario, Georgio Strumilo Vexillifero Leopoliensibus, Stanislao de Chotecz Capitaneo Haliciensi, multisque alys fide dignis. Datum per manus Venerabilis et Egregy Iohannis Luthkonis de Brzesze utriusque Iuris doctoris et sedis Apostolice Prothonotary eiusdemque Sacri Apostolici Pallacy Causarum auditoris, Archidiaconi Gneznensis et Regni Polonie Vice Cancellary nostri dilecti.

Relacio eiusdem Venerabilis et Egregy Iohannis Luthconis de Brzesze utriusque Iuris doctoris, Sedis Apostolice prothonotary, eiusdem Pallacy Causarum Auditoris, Archidiaconi Gneznensis, Regni Polonie Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie w arch. miasta Lwowa nr. I. Pieczęć mniejsza kancelaryi królewskiej zawieszona na sznurze jedwabnym koloru czarnego, różowego, białego i czerwonego. Na odwrotnej stronie kilka napisów podających treść.

CXVI.

(W Krośnie) 7. Maja 1460.

Radni miasta Krosna układają się z wójtami Piotrem i Janem o las pomiędzy Szczepanową Wolą i Polanką i odgraniczają dla nich część lasu tego.

Anno domini M. CCCL. Sexagesimo feria Quarta in Vigilia Sancti Stanislai in Mayo facta est concordia pro omnibus et singulis factis displicencys et iniurys, et signanter pro silva civitatis Crossna inter providos Consules Seniores magistros mechanicorum et tocius communitatis civitatis Crosnensis ex una et inter famosos Petrum seniorem necnon Iohannem, filium eius, protunc advocatos, et postea fiendos advocatos civitatis prefate, parte ab altera, isto modo quia civitas Crosnensis habet optima privilegia Regie Maiestatis, que privilegia manifeste docent et ostendunt, quod silva inter villas Szczepanowa Wola et villam Pollanka situata¹⁾), versus civitatem Crosna est civitatis prefate, et non advocatorum vel advocati, qui pro tempore fuerit. Pro qua silva advocatus vel advocati dudum contradixerunt, et ipsi vel ipse advocatus nullam arborem nec rubetum habet vel habent, nec aliqua documenta nec privilegia desuper habent, cum quibus privilegys possent docere, quod haberent aliquod ius in silva prefate civitatis nec aliquod signum, scopulum vel scopulos. Qui Petrus senior advocatus cum Iohanne filio suo petiverunt dominos Consules, Seniores cives et Maystros manicalium et totam communitatem, ut eis et futuris advocatis vel advocoato darent benivole et non coacte aliquam partem silve et exmensurarent ipsis de hoc, ipsi vellent stare contenti. Civitas vero cum tota communitate exaudivit petitiones dictorum advocatorum et dedit eis prefatis advocatis et futuris, tempore qui fuerit advocatus Crosnensis, cum bona voluntate et exmensuraverunt eis et futuro advocate, qui fuerit protunc, non plus nec lacius nisi ita late, sicut est ager advocati versus Polanka. Que mensuratio silve data benivole est signata arboribus diversi generis cum signis et scopulis, incipiendo penes finem Polanka retro viam est tilia et circa eam scopulus vulgariter Copecz. Item eundo versus civitatem est una antiqua abyse, alia minor signata cum scopulo et tribus crucibus signata. Item post iterum abies signata cum scopulo, in qua est mellificium. Post item abies signata cum scopulo. Item alia abies tribus signata crucibus. Item abies signata. Item due abietes una penes aliam consignate. Item post arbor dicta Oschyka antiqua signata cum tribus crucibus cum mellificio et scopulo.

¹⁾ Zobacz dokument z r. 1399 i 1400, nr. LXXII i LXXIII, i dok. nr. CXX z r. 1464.

Item abies signata cum scopulo et circa eam antiqua Oschyka signata. Item quercus versus civitatem et agrum advocati incurvata signata. Item ultimo quercus signata cum crucibus et scopulo versus civitatem. Item una Oschyka penes aliam signate versus civitatem. Item ultimatim arbor dicta Wyosz tendendo ad agros advocati et singulos agros versus civitatem. Que mensuracio silve iam dicte debet teneri perpetuis temporibus irrevocabiliter, et si civitas vel advocatus pro tempore existens scinderet seu unus super alterius partem iam exmensurate silve et fuerit probatum cum ministeriali, extunc civitas vel advocatus puniri debebunt pena a quolibet stipite per tres marcas.

Wydrukowano według kopiaryusza pisanego w wieku XV., którego resztki przechowują się w archiwum miasta Krosna. Ten sam dokument według oryginału dziś już zaginionego drukowano w „Dod. do Gaz. Lwowskiej“ r. 1855, nr. 6.

CXVII.

W Piotraszówce 20. Stycznia 1461.

Mikołaj dziedzic Piotraszówki uposaża kościół w Piotraszówce i sprzedaje proboszczowi tamże pięć grzywien wieczystego rocznego czynszu we wsi swej Staraniwa za 130 grzywien.

(IN NOMINE SANCTE ET INDIVIDUE TRINITATIS AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Nicolaus heres de Pyotraschowka Attententes, quod Ecclesia sancti Clementis pontificis et martiris gloriosi Necnon Dorothee virginis alme nostra in villa Pyotraschowka, cuius collator iure patronatus existimus, per negligenciam longi temporis et annis a multis privilegio caruit et robur munimenti minime habuit, Verum ad hoc gracia divina suffragante in animo nostro revoluti, consilioque nostrorum amicorum sano prehabito ac sensu plenaque voluntate nostrorum liberorum studiose ad hec porrecta, ad universorum Christi fidelium presencium et futurorum deducimus noticiam et notificamus per presentes: Quomodo pretendentes salutem anime propriam predecessorum ac successorum omnium, confidentes vero indubie in celestes thezauros illud reponi, quitquid (*sic*) pro Ecclesiarum sanctorum honore et persenarum earundem sustentacione pie et liberaliter fuerit errogatum, volentes igitur, ut divinus cultus augmentum in nostra Ecclesia predicta unacum Rectoribus et Capellanis in futurum existentibus in eorum facultate et sustentacione reciperet crescendum, Discreto viro Domino Wenceslao de Slomnyky Cappellano (*sic*) et plebanio parochialis Ecclesie nostre predicte et suis successoribus et Rectoribus eiusdem Ecclesie

futuris, agrum iacentem pos Dotam¹⁾²⁾ prout in longitudine et latitudine funiculo geometrico sive mensaracionis minime curato (*sic, sic*) in suis metis luculenter distinctus ab antiquo spectabat, duas piscinulas alias Schadzyawky, unam ex directo Ecclesie penes piscinam nostram, et aliam ante septa ville penes communem viam, qua grex pellitur vulgariter Skothnya, inter agros Alberti Lodgierz ex una et Stanislai Czchosch parte ex altera. Item dua³⁾ prata coniacencia in rippa (*sic*) fluvy Wysslok, prout eiam eorum granicies in longitudine et latitudine ab antiquo cum roboribus in rippa (*sic*) crescentibus extendi clare comprobatur. Decimam vere manipularem post omnem araturam agrorum nostrorum Curie nostre spectantem, necnon post Curias sive domicilia (*omnium*) legittimorum nostrorum successorum perpetue contulimus, apro priamus et largimur. Pro annonis autem, quod meschne dicitur, scilicet siliginis et avene et decima peccuniali Episcopalium, de quolibet laneo quilibet kmetho unum fertonem annuatim communis pecunie pro quolibet festo sancti Martini, Inquilini vero et ortulani predicte ville nostre Pyotraschowka per unum grossum pro mensalibus⁴⁾ continuis in quolibet festo pasce iuxta consuetudinem ab antiquo servatam solvere tenebuntur. Cui quidem plebanie decimam marcam et deinceps decimam partem census nostri proprie in prefata villa nostra Pyotraschowka, dumtaxat post kmethones, exceptis et intactis thabernarum censibus, plebano prenominato et suis successoribus damus, contulimus, confirmamus et assignamus tollendam, recipiendam de manibus nostris aut collectoris nostri sive de manibus successorum nostrorum aut eorundem collectorum, medietatem videlicet solucionis eiusdem partis decime Census prescripti iuxta consuetudinem pro festo sancti Adalberti, et reliquam medietatem pro festo Felicis et Aucti sanctorum. Annectimus insuper et perpetue largimur ad sepedictam Ecclesiam iam prefato plebano et suis successoribus in villa nostra Staranywa dicta in censu kmethonum duas marcas pecunie ex integro, unam marcam pro festo Georgy et aliam pro festo Felicis et Aucti sanctorum, eiam de manibus nostris aut successorum nostrorum sive officialium eorundem. Item duas mensuras siliginis et duas avene ibidem in Staranywa de communi nostra dacione, que dicitur Sepp, percipiendas, tollendas et ad proprios usus convertendas. Quas eiam duas marcas et duas mensuras siliginis et avene expressorum admiseramus et admisimus olym Nobili Iohanni Wyelopolsky occasione cuiusdam debiti per nos sibi tenti ad prelibatam Ecclesiam asscribere et appropriare. Racione quarum duarum marcarum similiter siliginis⁵⁾ successores presbyterium⁶⁾ tenebuntur. COMPERTUM ECIAM (*habentes*) hys novissimis temporibus

¹⁾ W tem miejscu widocznie stał inny wyraz, który wyciągnięto częściowo i przerobiono na dotam, ²⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

³⁾ Wyraz dua przez dodanie kilku kresek zamieniono na tria. ⁴⁾ Jeden wyraz nieczytelny.

⁵⁾ Tutaj brakuje od 5 do 6 wyrazów. ⁶⁾ Tutaj znów brakuje 3 do 4 wyrazów.

nonnullos successores suorum predecessorum acta, facta et ordinata, necnon donaciones,¹⁾, ordinaciones, perpetuaciones sive vendiciones eviternas suarum animarum in pregrave periculum violare et infringere, Proinde Nos Nicolaus heres ut supra volentes tales ordinaciones sive vendiciones nostras per posteros nostros in vigore perpetuitatis conservare, modo, ordine et forma, quo ante, ad eandem noticiam universorum tam presencium quam futurorum deducimus recognoscentes et presentibus recognoscimus, quomodo deliberato animo et maturo amicorum consilio captato, omnimodaque voluntate liberorum nostrorum ad hec specialiter vocatorum et requisitorum concessa, data, exhybita et destinata, Memorato Wenceslao plebano vendidimus actualiter et de facto foro seu venditione perpetua rata, grata et irrevocabili quinque marcas peccunie minute communiter in regno Polonie currentis, in, de et super censibus kmethonum ville nostre Staranywa antefate, preter ilas duas marcas prius ibidem descriptas, pro Centum triginta marcis peccunie communis, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, easdem sibi et omnibus suis successoribus futuris insribentes presentibusque inscribimus, apropriamus, damus, incorporamus in censu dicto et villa prefata, nichil penitus iuris nobis et nostris posteris in ipsis reservando. Quas quidem quinque marcas Censis expressi sic, ut premissum est, venditas, specificatas, deputatas, signatas, inscriptas et ratificatas, sepefatus Wenceslaus et omnes futuri plebani annis singulis continuis non intermissis temporibus solucionum censualium solitis, scilicet pro festo Georgy medietatem, hoc est duas cum media marcas, et pro festo Felicis et Aucti reliquam medietatem de manibus nostris nostrorumque successorum aut officialium eorundem, omnibus dilacionibus, prorogacionibus, evasionibus, contribucionibus sive exaccionibus regalibus, eciam expedicione necnon quovis colore et quaque necessitate ardua imminentे remotis, de anno in annum, a tempore in tempus, continue, non divisim sed summatim et integre, tollet, recipiet, levabit, percipiet realiter et cum effectu tamdiu, quoisque nobis aut nostris posteris, et hoc cum consilio et assensu, qui protunc fuerit, plebani, Alibi in loco competenti in vero, certo, perfecto, actuali sive reali, duraturo Censu et perpetuo Alias speciales et specificas certas quinque marcas loco illarum in Staranywa²⁾ emendi, comparandi, dandi, inscribendi et ratificandi facultas affuerit, quas tunc quinque marcas sic ut premittitur emptas, Comparatas, Datas, apropriatas, inscriptas, perpetuatas et ratificatas plebanus quilibet in Pyotraschowka omni occasione, prout descriptum est, nocendi, infringendi et perturbandi seclusa, effectualiter levabit, tollet, percipiet temporibus perpetuis et fruetur. Racione quarum quinque marcarum taliter repetitarum et decime partis Census, prout supra, in villa Pyotraschowka assignatarum et incorporatarum, quilibet plebanus ibidem temporibus perpetuis qualibet

¹⁾ Jednego wyrazu brakuje. ²⁾ Brakuje jednego lub dwóch wyrazów.

septimana duas missas, unam secunda, aliam sexta ferys per se vel suum vicarium pro defunctis benefactoribus vel alias alys diebus propter festum occurrens et vigilias quater in anno, singulis videlicet quatuor temporibus, legere et dicere sit astrictus. In quorum omnium meliorem et pleniorum evidenciam ac robur firmitatis perpetualiter obtinendum, Sigillum nostrum presentibus duximus appendendum. Actum et datum in Pyotraschowka ¹⁾ feria tercia ipso Die Sebastiani et Fabiani martirum (20. Stycznia) Anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo primo, presentibus Nobilibus et honorabilibus dominis Hleb de Zuclyn alias de Schyennow ²⁾, Zauysscha de Thopolowka, Iohanne de Luthorzyrz ³⁾, Raphaele de Zwyanczycza ⁴⁾ heredibus, necnon Iohanne de Przybyschowka ⁵⁾, Petro de Rzeschow, Iohanne de Chyczyn plebanis, et alys pluribus fidedignis testibus ad premissa.

Oryginał na pergaminie znajdujący się w posiadaniu wydawcy, w kilku miejscach przez wilgoć uszkodzony; pieczęć oderwana, pozostał sznur jedwabny koloru czerwonego, niebieskiego i brązowego. Na zagiętce w prawym rogu napisano:

Bartholomeus Ostiensis Artium Baccalaureus plebanatus officium suscepit die Festi SS. Sebastiani et Fabiani 1568.

Oretur pro eo.

Na odwrotnej stronie pergaminu dwa napisy bardzo znacznie przez wilgoć zniszczone, z których tylko tyle doczytać się można, że dokument ten był wniesiony do aktów konsystorskich i grodzkich, lecz nie wiedzieć jakich i w jakim czasie.

CXVIII.

Na zamku krakowskim 4. Listopada 1462.

Mikołaj Keisinger, wójt prowincjonalny najwyższego uprzywilejowanego sądu magdeburskiego na zamku krakowskim, wraz z siedmiu przysięgłymi wyrokują w sprawie spornej pomiędzy Piotrem i Janem wójtami krośnieńskimi, przytaczając zarazem wyroki poprzednie w sprawie tej niższej instancji sądu sanockiego z 30. Kwietnia i 5. Listopada r. 1461, 10. Czerwca i 1. Lipca r. 1462.

Nos Nicolaus Keyzynger, Advocatus Provincialis Iurissupremi Tewthonici Meyburgiensis privilegiati Castri Cracouensis, unacum septem Iuratis videlicet Martino Hoewar, Iohanne Grislo, Stanislaw Bandkowszky, Iohanne Czarni de Cracouia, Nicolao Grzimala

¹⁾ Pietraszówka albo Boguchwałka i Staroniwa wsie w pow. rzeszowskim. ²⁾ Żuklin i Siennów wsie w pow. lańcuckim. ³⁾ Lutorysz miasteczko w pow. rzeszowskim. ⁴⁾ Zwieńczyca wieś w pow. rzeszowskim. ⁵⁾ Przybyszówka wieś w powiecie rzeszowskim.

de Swerzinyecz, Mikossio de Glogoczow et Nicolao de Scholoczowa villarum Scultetis per Serenissimum principem et dominum, dominum Kazimirum dei gracia Regem Polonie, Magnum ducem Lithwanie, Russie etc. dominum nostrum graciosissimum ad id specialiter deputatis et appropriatis, Recognoscimus in palam universis: Quomodo causa certa famosorum Petri, advocati hereditary Crosznensis; actoris ab una et Iohannis, eciam advocati de ibidem, partibus ab altera, que iuxta seriem proposicionis seu querele ipsius actoris et partis adverse responcionem occasione medietatis advocacie Crosznensis hereditarie coram Iudicio supremo Tewtonico Maydburgensi Castri Sanocensis mota iudicialiter extat, per idem Ius supremum Castri predicti Sanocensis ad nos pro informacione ac decreto ortilegiali secundum statuta privilegiata sedis nostre est transmissa; ad quod Ius supremum predictum ipsis partibus litigantibus diem ulteriorem seu longiorem, videlicet in sex Septimanis ordine Iuris Tewtonici Maydburgensis assignaverat, iam tamen diem ulteriorem gracia expedicionis generalis, que pro tempore in terras Prussie continuebat Serenissima olim felicis recordy domina Zophia Regina Polonie in omni vigore, prout tunc temporis in die ipso ulteriori Ius fieri debuit, post revisionem dominorum Terrigenarum et ipsius Petri actoris de expedicione preacta transposuerat, prout ex scriptis Iudicy cognovimus. Cuiusquidem cause meritis articulis, clausulis et punctis Nos ruminatis, pensatis et diligenter examinatis scriptis ac ritum Iuris ipsius Maydburgensis predicto Iudicio supremo Sanocensi respondendo ferimus ac pro informacione ortilegiali misimus sentenciam. Cuius tamen cause processus et verborum tenor per dictum Ius supremum Sanocense nobis transmissus talis est:

Pierwszy wyrok
sądu sanockiego. Acta feria Quinta post festum Sancti Adalberti (30. Kwietnia) Anno domini M. quadringentesimo sexagesimo primo in presencia nostri nostrorumque assessorum Baniti Iudicy Thomas (*sic*) Kunezowicz viceadvocati presentis Iudicy et septem Scabinorum ad Iudicium prefatum spectantium stans personaliter Famosus Petrus, hereditarius advocatus de Crossna, per suum procuratorem requisivit in Iure, prout concitaverat Famosus Iohannes advocatus Petrum advacatum Crosznensem ad Ius supremum, ut cum idem Iohannes advocatus debet querulari contra Petrum advacatum in Iure, an quid Iuri sit; stans personaliter ibidem Iohannes advocatus suum per procuratorem dixit: Quia presens sic dicam sine querela et nolo adhuc querulari. Ibidem idem Iohannes advocatus per suum procuratorem respondet: Ego concitavi Petrum advacatum, quia ipse interdixit seu arrestavit per literam domini Viceadvocati proventus meos nullo iure me convicendo, quos proventus ego per caucionem fideiussoriam liberare volui et nunc sum paratus et vos domine Iudex michi absque adversa parte hoc facere reminisco, nunc autem ambabus partibus dies Iuris est deputata, et presentes ambe partes sumus, quero in Iure, utrum possum pro-

ventus meos per caucionem meam liberare aut quid Iuris dictat sentencia diffinitiva per Scabinos decretā et quo Iure presentes ambe partes assunt et Iohannes advocatus suos proventus per caucionem fideiussoriam liberare Iure mediante cupit, habet idem Iohannes advocatus ponere fideiussores ad Ius Petro advocato Crosznensi et habere liberos proventus et si quid Petrus advocatus Crosznensis contra eundem Iohannem habet in causis, debet querulari, prout ad Ius decet et spectat; ibidem Ius decrevit per Scabinorum diffinitivam: Quod Iohannes advocatus Crosznensis potest haberc fideiussōres ad Ius cum Petro advocato Crosznensi hic in isto Iure residenti et statuere eosdem hic in isto Iure; ibidem stans Petrus advocatus Crosznaensis per suum procuratorem dixit Iohanni advocato: tenes medietatem bonorum meorum et intrudis te alias wczyszkaszya non habens aliquod ius et robur; super quo Iohannes advocatus posuit scheppen schellyng Scabinis. Ibidem Ius decrevit diffinitivam sentenciam: quod Iohannes advocatus debet nominare alias Oerzyczycz in Iure proventus, pro quibus statuit fideiussores Petro advocato Crosznensi. Ibidem stans advocatus Crosznensis per suum prolocutorem iuxta sentenciam diffinitivam nominat alias Oerzyczyl proventus, pro quibus statuit fideiussores, videlicet census et alios proventus, qui spectant ad medietatem advocacie Crosznensis. Ibidem Ius decrevit per sentenciam diffinitivam: quod Iohannes advocatus Crosznuensis Petro advocato Crosznensi debet modo et honore respondere ad obiecta in Iure, dummodo liberavit proventus per eundem Petrum sibi arrestatos. Ibidem stans Petrus advocatus Crosznensis per suum procuratorem dixit: domine Iudex requiretis, an Iohannes advocatus suscepit Ortel Scabinorum aut si cupit reprobare. Et stans Iohannes advocatus per ipsius procuratorem sentenciam diffinitivam alias Ortel coram Iudicio dixit: suscipio, et accepit. Ibidem stans Mathias de Cracouia, procurator Petri advocati Crosznensis legittime constitutus, Iure acquisivit reformacionem tocius Iuris Maydburgensis predicto Petro advocato Crosznensi, et Ius decrevit: quod quitquit (*sic*) in Iure postulat hoc obtinuit et habet. Idem stans Iohannes advocatus Crosznensis per suum procuratorem accepit lauprink pro querela a Petro advocato Crosznensi. Querela Petri advocati Crosznuensis: Propono contra Iohannem, quia ipse nullum ius habens, videlicet nec naturale nec proprietatis per aliquam lineam consanguinitatis geneloye (*sic*) nec empacionis nec reformacionis nec iuridice eviterne divisionis, intrudit se ad partes bonorum hereditariorum, videlicet in medietatem advocacie hereditarie Crosznensis. Quamquidem advocaciā totam, integrā, indivisam protavus domini Petri moderni advocati apud primos heredes emit et per eosdem secundum primam donacionem et ipsius advocacie fundamentalem erectionem et limitacionem Serenissimi domini Regis coram sua Maiestate et dominis Consiliarys est sibi resignata, super quo Ius sue Maiestatis Regie tanquam super

proprietate habeo et hic coram Iudicio presento¹⁾. Nam postea proavus, avus, pater propry sui heredes et antecessores aliquos suos consanguineos, qui Ius linealis consanguinitatis habuerunt, ex sorte eorundem exolverunt suntque libertati et quitati ab eisdem, super quibus omnibus ipse Petrus habet ius sufficiens. Quod sibi recepit in iuvamen, si quis contradicere vellet, advocacia tamen semper a resignacionis primo tempore integre et in nulla divisione eviterna remansit, ipse vero nullum ius proprietatis nec alicuius linee, quia sibi nichil in aliquo gradu attinet nec iuridice divisionis habens, intrusit se; ideo requiro in iure, ex quo offero literas antecessorum priorum, utrum et ipse, si aliquid habere vellet iura sua ostendere non debet vel alias silencium habere vel quid iuris est, hoc admitto, si in aliquo opus fieret testimonio, tanquam super proprietatem in subsidium coassumpto. Ibidem stans Iohannes advocatus per suum procuratorem postulavit a Petro advocate satisdacionem alias Gwer super questionem; et stans protunc Petri advocate²⁾ satisdacionem alias Gwer fecit. Responsio Iohannis advocate: Domine Iudex, prout Petrus advocate contra me est querulatus, ostendens literas et privilegia, assumens ipsa in subsidium et in iuvamen sue cause, istud privilegium non obmitto et alias quascunque plures habens literas ad ipsas me remitto et teneo firme meas literas, non obmittendo quas habeo et testimonium bonorum huiusmodi, quod producere volo tempore opportuno, nam idem privilegium in se continet protavum, avum et patrem meum et hy omnes in solidum indivise expedizione servierunt, videlicet unus uno anno et altero anno et utique per medium unus alteri in omnibus iuvit similiter omnes census, proventus per medium habuerunt; quos census sic habentes et proventibus omnibus per medium participantes unum annum et diem, secundum annum et diem, tertium annum et diem, quartum annum et diem pacifice tenuerunt et utifruerunt (*sic*), quia hec possessio pacifica huius advocacie devenit de prima manu in secundam, de secunda in terciam, de tercia in quartam, de quarta usque ad me proprium advocate inter se mocione habita existentes in uno districtu, sub una campana, in eodem iure et hanc advocaciam teneo pacifice, ultra quam a triginta quinque annis secundum formam Iuris feodalnis alias lynszky, super que omnes antiqui bene sciunt et in memoria bene habent horum videlicet protavi, avi et patris mei mansione; ergo quero in Iure, utrum iam ista in silencio deberet haberet iuxta meorum propinquorum pacificam possessionem vel quid ius dictat. Ibidem Petrus advocate Crosznensis postulavit satisdacionem a Iohanne et Iohannes fecit satisdacionem alias Gwer. In hoc

¹⁾ Porównaj dokument z r. 1367 wydany w Krakowie przez Kazimierza Wielkiego, tutaj nr. XVIII, jako i odnośne do tej samej sprawy dokumenta: z r. 1403 sędziego prowincjalnego Michała nr. LXXVIII, z r. 1463 potwierdzenie Kazimierza Jagiellończyka nr. CXIX, z r. 1464 z Krakowa Kazimierza Jagiellończyka nr. CXXII, i z r. 1464 Mikołaja Pieniążka z Witowic podkomorzego krakowskiego i starosty sanockiego nr. CXX.

²⁾ Opuszczono wyraz: procurator.

verbo Petrus advocatus Crosznensis ponit pecuniam ad Ius supremum Cracouiense: Quod ex quo antequam emisi insinuationem cause et querelam emittam et postea audita partis adverse responsione, quod tunc super suam responsionem possem recipere et contradicere illi hoc, quod serviret munitum et literis meis, per que querulatus sum, in subsidium, quod est michi per sentenciam vestram adiudicatum; ideo talis replicacio seu contradicatio mea super suam responsionem michi acticari debet et in subsidium devenire de forma iuris. In hoc verbo Iohannes advocatus ponit pecuniam ad Ius supremum Cracouiense: Quod ex quo ego per meum tutorem super querela Petri advocati, quam fecit unam et fecit satisdacionem post querelam et similiter ego post responsionem meam satisdacionem feci et dominus Petrus similiter unam querelam triplicem replicationem fecit alias Ortelę; ideo quero in Iure utrum potest reformari ortilegium ultra satisdacionem factam vel quid juris est. Ibidem stans Petrus advocatus dixit: Prout Iohannes advocatus literas in subsidium nominavit, has neque posuit nec presentavit nec ostendit; Iudicium decrevit: Prout Petrus advocatus Crosznensis ex una et Iohannes advocatus ex altera inter se iura agebant, hee (*sic*) partes habent terminum in sex septimanis.

Drugi wyrok
sądu sanockiego. Ceterum post reversionem eorum de bello iuxta reposicionem olim domine Regine etc. Acta feria quinta proxima post omnium sanctorum (5. Listopada) Anno domini M. CCCC. sexagesimo primo. Veniens personaliter Iohannes advocatus Crosznensis, existens pars adversa, per suum prolocutorem dixit: Ex quo pie memorie domina Zophia Regina, domina nostra graciosissima, de hoc mundo decessit, igitur ego revoco me ad dominum Regem, dominum nostrum graciosissimum, suspendendo omnia Ortilegia, nichilominus Iuri et ortilegys nocendo in omnibus punctis et illam Petrus advocatus interdixit. Et ibidem Petrus advocatus existens, actor cause, testificatus est Iudicio Bannito, quia Iohannes advocatus habens diem prefixum, cum eo noluit Ortilegium audire, et Petrus advocatus Crosznensis paratus est Ortilegium audire, super que posuit solidum Scabinorum. Ibidem Petrus advocatus Crosznensis existens actor astitit alias wstal diem longiorem et Iohannes advocatus revocavit se ad dominum Regem dicens: dies longior diu preterivit, sed domina Regina nobis diem istum post regressum de bello ') et ego me ad dominum Regem revocavi. Sic quoque ex recognicione Iudicy eiusdem supremi Sanocensis in ipsa die prefixa tanquam longiori, que inscripta fuerat vigore olim domine Regine in omni robore diey ulterioris, Iohannes sentenciam nostram audire noluit et ex eo ipsa sentencia nostra remansit non aperta. Preterea post tempus breve Petrus actor attulit ad presenciam nostri literam Maiestatis Regie, per quam ipsius Maiestas dictis ambabus partibus

¹⁾ Tutaj opuszczone zdaje się: posuit.

de consensu ius cause eorum in omnibus eiusdem clausulis et punctis, in quibus tunc in eadem die inscripta indecisa remansit, ad dictum Ius Supremum Sanocense iudicandum et decernendum remisit limitando ipsis partibus et imponendo terminum et diem, videlicet feriam quintam post festum conversionis sancti Pauli, subiungendo, ut si que pars, sentenciam illorum non susciperet aut in aliquo gravitas Iudicy occurreret, quod tunc Iudicium pecunys a parte receptis, ut iuris est, ad nos et sedem nostram pro sentencia et Ortilegio mittere deberent. Et eo sic stante ipsum Ius Supremum Sanocense in dictarum parcum causa ad inquisitionem Petri advocati Crosznensis actoris iterum ad nos pro informatione Ortilegali sua miserunt scripta, quibus tandem attentis et examinatis, nos ordine Iuris Maydburgiensis Ortilegium ipsis respondendo transmisimus. Ad cuius Ortilegy diem ibidem per Iudicium datum et prefixum non paruit nec aliquod legale impedimentum iuris importavit; qui concitatus iterum solus non, sed per nuncium legale impedimentum induxit, videlicet infirmitatem, reponendo ubi ad instanciam actoris sibi nuncio per Iudicium extitit decretum, qui tamen pro eo iurare noluit, sic quod non factis (*sic*) iuramento a Iudicio idem nuncius recessit et ex eo dictum legale impedimentum sibi Iohanni advocate Iudicium adiudicavit et actor Petrus advocatus ius continuando iterum ad nos pro sentencia seu ortilegio pecuniam posuit. Nos vero iuxta scripta sentenciam tulimus, ad quod dictum Iudicium testatur.

Trzeci wyrok
sądu sanockiego. Actum feria quinta infra Octavas solennis Penthecostes (10. Czerwca) Anno etc. Sexagesimo secundo Ius decrevit: Quia hanc causam, que inter dominum Petrum advacatum hereditarium ex una et Iohannem advacatum Crosznensem parte ex altera, que hodie fieri debuit in terminum et diem ambe partes habent ab hinc ad tres septimanas cum omnibus clausulis, punctis in pleno et toto vigore, prout hodie fieri debuit cum citacionibus prius factis et nichil aliud debent iudicare prius quam ortilegium Iuris supremi Castri Cracouiensis ad Ius supremum importatum.

Czwarty wyrok
sądu sanockiego. Deinde Actum feria quinta in vigilia visitacionis Beate Marie (1. Lipca) Anno eodem Ius decrevit: Quia Iohannes advacatus Crosznensis debet audire Ortilegium Iuris supremi Castri Cracouiensis, quod ortilegium Petrus advacatus Crosznensis pro sua pecunia emit et Iohannes audire noluit et Ius decrevit: Quia debuit audire, ex quo rem et causam ambarum parcum tangit, et ipse Iohannes verbis ad dominum Regem revocavit, quod Ius sibi non admisit propter eius simplicem revocationem, pro quo Petrus actor posuit solidum Scabinorum. Iterum Ius decrevit: Quia nulle res et cause incipi debent in eodem Iudicio non proponi, nisi prius ortilegium Iuris supremi Castri Cracouiensis aprepiariatur (*sic*) et legatur, Iohannes coram Iudicio Bannito dixit: Domine advocate, ex quo Petrus advacatus Crosznensis sine me et me nesciente ponebat pecuniam suam ad

Ius supremum Castri Cracouiensis pro Ortilegio, extunc ego nolo illud ortilegium suum et non meum audire et revoco me ad Serenissimum dominum Regem. Sic ipse Iohannes existens pars adversa ortilegium audire noluit et recessit et ex eo ipsum dominus Petrus una cum Ortilegys ad Ius supremum Castri Cracouiensis, unde Ortilegia exiverunt, citare citorio eiusdem iuris procuravit, quod citatorium ipse Iohannes apud se retiuuit.

Dalszy ciąg wyroku
najwyższego sądu krakowskiego. Tandem vero coram nobis adveniente termino, qui fuit feria sexta in Crastino Octave Corporis Christi (25. Czerwca) nuper preterito Petrus advocatus Crosznensis actor paruit, Iohannes autem non paruit nec aliquod legale impedimentum iuris importavit. Iterum secundo citatus non paruit. Iterum ad tertium citatus ipse Iohannes non comparens coram nobis affectavit sibi dari terminum super proximum Iudicium post Sancti Bartholomei benivole et finaliter ad respondendum; cui propter dies laboriosos, ex eo, quia hereditatem tangebat, datum est sibi a Iudicio finaliter ad respondendum super Iudicium proximum post Bartholomei. Quo termino adveniente ipse partes videlicet Petrus actor et Iohannes coram Iudicio comparentes, ipse Iohannes stans coram Iudicio responderere noluit nec inscripcioni sue satisfecit in aliquo, nos tamen temerarie ad presenciam domini Regis citando, Petrus vero actor continuando iudicia et ius suum complendo terminum eundem secundum acta astitucionem ipsam¹⁾; Ceterum dum per mandata Maiestatis Regie ante commissionem de tali ipsius temeraria nostri citacione et ipsius inobedientia expurgati sumus, tandem ipse Petrus actor habens pro se omnes terminos iudiciales in quarto Iudicio contra eundem Iohannem partem adversam requisivit in sentencia: Quod ex quo in causa inter me ex una et Iohannem partem adversam, in qua querela et responsio coram Iudicio supremi Castri Sanocensis, que et satisdacione ligata sunt, exiverunt, in qua eciam a vobis ad dictum Ius supremum Sanocense iuxta eorum scripta Ortilegium seu sentencia super diem a Iudicio eodem assignatum et per dive memorie olim dominam Reginam gracia expedicionis generalis Regni post reversionem terrigenarum de bello in omni vigore, clausulis et punctis in die longiori de consensu parcium transpositum fuerat, importata, ad quam sentenciam audiendam Petrus eundem Iohannem concitavit, quam sentenciam nostram idem Iohannes audire in eodem die et termino noluit, se simpliciter verbis ad dominum Regem revocando, Petrus vero eundem diem inscriptum contra eum astitit et post ea dominus Rex literis Maiestatis sue de consensu parcium eandem causam in omnibus clausis et punctis, in quo eodem die remansit dicto Iudicio supremo Sanocensi iudicandum et discernendum remisit, diem iuris partibus imponendo, ad quod Iohannes non paruit nec legale impedimentum importavit, et pro tertio sen ad tertium citatus non paruit, sed per nuncium legale impedimentum induxit infirmitatem repo-

¹⁾ Tutaj zdaje się brakuje wyrazu.

nendo; cui nuncio decretum fuerat iuramentum facere, quod ipse ita esset infirmus, quod ad Iudicium venire non posset, qui tamen nuncius pro eo iurare noluit, sic a Iudicio, iuramento non facto, recessit et pro eo legale impedimentum sibi Iohanni per Iudicium est abiudicatum, in quo Petrus actor pecuniam pro Ortilegio ad Ius supremum Castri Cracouiensis iterum posuit, cui assignatus fuerit terminus. In quo termino Iohannes ibidem comparens recepit sibi ad tres septimanas cum omnibus clausulis et punctis et citacionibus et in toto vigore, sicut in die longiori. Quo iterum termino adveniente ipse Iohannes **Ortilegium Iuris supremi Cracouiensis importatum audire noluit et a Iudicio temerarie iuri suo satis non faciendo recessit.** Ibi iterum ad Iudicium vestrum unacum Ortilegys citatus est ad presenciam vestri, unde Ortilegia exiverunt, propter ipsius huiusmodi inobedientiam et temeritatem, prout hoc ipsum Iudicium supremum Sanocense attestatur, et hic taliter citatus, iterum primo Iudicio non paruit nec legale impedimentum importavit. Secundo citatus non paruit nec legale impedimentum importavit. Tercio citatus comparens sibi benivole recepit ad respondendum finaliter, iuxta quod in actis vestris continetur. Ubi iterum comparens respondere noluit nec iuri suo in aliquo satisfecit, ut iuris est, sed a Iudicio temerarie recessit. Ego vero ius meum continuando et complendo omnia ista Iudicio astiti. Ideo requiro in iure: ex quo ipse Iohannes pars adversa taliter per suam inobedientiam, temeritatem ius suum, tam ibi in Iure Sanocensi, quam hic in Iure coram vobis non curavit, neglexit et satis non fecit omnibus Ortilegys vestris, utrum causam suam iuxta querelam meam finaliter non amisit vel quid iuris est? Nos itaque consideratis ac diligenter attentis testimonio ac scriptis Iudicij supremi Sanocensis ac pensatis inobedientie (*sic*) et temeritate partis, talem in causa ferimus et ediximus sentenciam et decretum: Quod ex quo in causa inter Petrum actorem ex una et Iohannem respondentem partibus ex altera in primis querela et responsione factis et satisfacione ligatis in Iure supremo Sanocensi pro sentencia huc ad Ius supremum Castri Cracouiensis missum est, quam sentenciam super scripta ipsorum iuxta Iuris Maydburiensis ordinem, ruminatis beneque masticatis scriptis eisdem, ibidem tulimus et dedimus; cuius sentencie diem ultiorem in omni vigore usque post reversionem terrigenarum de bello Serenissima olim domina Regina de consensu parcium transposuit et post reversionem actor videlicet Petrus Iohannem partem adversam ad audiendum hoc Ortilegium concitavit, qui parere non curavit, ullum impedimentum legale importando; pro tercia vice concitatus, licet per nuncium legale impedimentum insinuavit, videlicet infirmitatem, nichilominus nuncius, cum per sentenciam Iudicij compulsus fuit, iurare, quod ita infirmus esset, quod ad Iudicium venire non posset, noluit iurare, et ita sibi legale impedimentum cecidit et est abiudicatum. Postea vero iteratis vicibus Ius supremum Sanocense iuxta mandata Regia, pecunys a parte receptis, ad nos pro emenda sentencia direxit, quibus nos iteratis vicibus super

scripta ipsorum sentenciam direximus, quam sentenciam, cum ibi portata fuerat, Iohannes ad tres septimanas recepit, quod sibi datum est a Iudicio; et venientibus tribus septimanis, Iohannes sentenciam nostram audire noluit, sed se simplicibus verbis ad dominum Regem revocavit. Quod si sibi Ius ibidem suppremum admittere noluit, ita quod Iohannes ibi inobediens iuri citatus huc viceversa non paruit, secundo citatus non paruit et nullum impedimentum legale insinuavit et tertio vero citatus paruit, sed propter dies laboriosos sibi super expositum Iudicium, hoc est ad feriam quintam post Bartholomei proximam (26. *Sierpnia*) ad respondendum finaliter, prout acta nostra ostendunt; advenienteque termino respondere noluit nec iuri suo quidquam satisfecit, concitans ius temerarie a Iudicio recessit, Petrus vero iuri suo tam in Iure Sanocensi et hic continuando satisfecit, extunc Iohannes causam suam iuxta querelam ipsius Petri satisdacione ligata, prout Ius Sanocense nobis clare testatur, perdidit et amisit finaliter de forma iuris. In cuius rei testimonium clarissimum Sigillum sedis nostre officie presentibus est subappensum. Actum et Datum in Castro Cracouiensi feria quinta proxima post festum Omnis sanctorum (4. *Listopada*) Anno domini MCCCCLXII.

Wydrukowano według współczesnego kopiaryusza, którego resztki przechowują się w archiwum miasta Krosna.

CXIX.

W Radomiu 6. Czerwca 1463.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza wyrok najwyższego magdeburskiego uprzewilejowanego sądu na zamku krakowskim ferowany w sprawie Piotra i Jana wójtów Krośnieńskich na dniu 4. Listopada 1462.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature commoda nichil dignius memoria habeatur, oportunum existit, ut actus hominum literarum apicibus et testium annotatione perhennentur, ne lapsu temporis evanescant. Proinde nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie necnon Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiavie, Magnus dux Lithvanie, Russie, Prussieque necnon Culmensis, Elbingensis, Konigisbergensis et Pomeranie terrarum dominus et heres Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis et singulis, presencium noticiam habituris: Quomodo inter famosos Petrum, adlocutum Crosznensem, ex una et Iohannem de ibidem occasione medietatis advocacie Crosznensis per ipsum Iohannem tente partibus ab altera in Iure Castri Sanocensis et demum in Iure Maydburgensi Castri Cracouiensis supremis a retroactis ventilabatur

temporibus et agitabatur; quiquidem Petrus advocatus Crosznensis non absque gravibus sumptibus, impensis et fatigis in Iudicys prefatis supremis iuridice, iuste et legittime sententia diffinitiva mediante super prescripto Iohanne suo adversario optinuit (*sic*) et acquisivit eandem advocacie medietatem, quam huiusmodi sentenciam diffinitivam idem Iohannes coram nobis et consiliarys nostris sepesepius in Convencionibus generalibus impugnabat malam esse, iniquam et suspectam. Volentes tamen de ipsa sentencia plenius experiri et inter prescriptas partes finem premissis litibus imponere ultimatum, ipsam cum consiliarys nostris sufficienter examinavimus et revidimus, quam sentenciam diffinitivam taliter cognitam et comprobata invenientes vere, iuste et legittime emanatam, promulgatam esse et pronunciatam, tam ad instantes peticiones eiusdem Petri advocati Crosznensis decrevimus et presentibus decernimus approbandam, ratificandam et confirmandam. Cuius quidem sentencie diffinitive tenor sequitur de verbo ad verbum et est talis:

Tutaj następuje wyrok najwyższego prowincjonalnego uprzywilejowanego sądu magdeburzkiego na zamku krakowskim z dnia 4. Listopada 1462 r., w tym zbiorze oddrukowany pod nrem. CXVIII, potem brzmi potwierdzenie królewskie dalej:

Nos igitur Kazimirus Rex prefatus peticionibus tanquam iustis et rationabilibus memorati Petri advocati Crosznensis benigniter annuentes, pretactum privilegium sentencie diffinitive suprascripte ratificamus, approbamus, laudamus et presentis scripti patrocinio in omnibus suis punctis, clausulis, articulis, capitulis et condicionibus confirmamus, decernimus eandem sentenciam robur sue firmitatis perpetuo obtinere. Actum in Radom feria secunda post festum Sancte Trinitatis proxima (6. Czerwca) Anno domini MCCCCLXIII Presentibus Reverendo, Magnificis et Nobilibus Iohanne de Brzesz Electo Ecclesie Cracoviensis et Vicecancellario, Iohanne de Rythwiany Marsalko Regni Polonie, Nicolao Pyenanszek de Wythowice Succamerario et Capitaneo Cracouiensi *), Petro Dunyn de Prawkowycze Succamerario Sandomiriensi, Groth de Ostrow Succamerario Lublinensi, Petro de Wysmuthow Iudice Sandomiriensi, Dobeslao de Byschow Belsensi et Dominico de Cazanow Radomiensi Capitaneis et alys quam pluribus fidedignis. Datum per manus Reverendi patris domini Iohannis de Brzeze Electi Ecclesie Cracouiensis, Regni Polonie Vicecancellary, sincere nobis dilecti.

Ad Relacionem eiusdem Reverendi patris domini Iohannis de Brzesze iuris utriusque doctoris, Electi Ecclesie Cracoviensis, Regni Polonie Vicecancellary.

Wydrukowano według współczesnego kopiaryusza, którego resztki przechowują się w archiwum miasta Krosna.

*) Omyłka, powinnno być: „Succamerario Craconiensi et Capitaneo Sanocensi”, porównaj dokument przez niego wystawiony z dnia 9. Kwietnia 1464, tutaj oddrukowany pod nrem. CXX.

CXX.

W polu pomiędzy Szczepańcową Wolą a Polanką 9. Kwietnia 1464.

Mikołaj Pieniążek z Witowic, podkomorzy krakowski i starosta sanocki, i Piotr z Rytarowic, podkomorzy sanocki, potwierdzają z polecenia królewskiego układ, jaki stanął w r. 1460 pomiędzy radnymi miasta Krosna a wójtami Piotrem i Janem.

Nos Nicolaus Pyenaszek de Withowicze, Succamerarius Cracouensis et Capitaneus Sanocensis etc., Petrus de Rytharowicze Succamerarius Sanocensis etc. Significamus tenore præsencium, quibus expedit, universis et singulis, presentibus et futuris, harum seriem inspecturis et in legendō audituris. Quomodo ex commissione et mandato speciali Serenissimi principis et domini domini Kazimiri dei gracia Regis Polonie etc., domini nostri graciosissimi, descensum fecimus in campum inter villas et hereditates ac proprietates Famosorum Consulum et locis civitatis Croszna videlicet Sczepanczowa wola ex una et famosos Petrum hereditarium' advocatum vel qui futuris temporibus extiterit advocatus eiusdem civitatis Croszne partibus ex altera, ibique visa et interlecta litera concordie facte eorundem famosorum Consulum et locis civitatis Croszne ex una et Petrum seniorem necnon Iohannem, filium eius, protunc advocatos Crosznensis civitatis, que litera concordie de verbo ad verbum sic sonat.

Tutaj następuje układ pomiędzy burmistrzami krośnieńskimi a Piotrem i Janem wójtami z r. 1460, oddrukowany w zbiorze tym powyżej pod nr. CXVI. Po tem brzmi dok. niniejszy dalej:

Ideo nos prefati de mandato Serenissimi Principis domini Regis nobis graciosissimi eandem literam concordie inter predictos Consules et totam communitatem civitatis Crosznensis cum predictis advocatis factam presentibus approbamus, perpetue firmitatis robur obtinere decrevimus, constituimus, confirmamus; harum quibus Sigilla nostra sunt subapensa testimonio literarum. Actum in Campo, quo supra, inter villas prenominales feria secunda proxima post Conductus Pasche Anno domini M. Quadragesimo Sexagesimo quarto. Presentibus ibidem Generosis et Nobilibus Iohanne de Kobylany, Henrico de Kamiényecz, Nicolao Zarnowiczsky, Iohanne Osszwyeczymka de Kunowa, Nicolao de Schebna *) et aliorum multorum nobilium fidei dignorum ad premissa rogatorum.

*) Szczepańcowa, właściwie Szczepańcowa Wola, dziedzictwo miejskie. Polanka, Żarnowice, Szembra i Kobylany wsie między Krosnem, Jasłem i Żmigrodem leżące. Kamieniec, zamek znany teraz pod nazwą Odrzykońskiego. Kunowa pod Bieczem.

Wydrukowano według kopiaryusza pisaneego w wieku XV., którego resztki przechowują się w archiwum miasta Krosna. Ten sam dokument według zaginionego już dzisiaj oryginału, z którym kopia nasza zupełnie się zgadza, drukował Wolański w „Dod. Tyg. do Gaz. Lwowsk. r. 1855, nr. 7.”

CXXI.

W Krakowie 11. Maja 1464.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdzając nadanie Kazimierza Wielkiego dotyczące drogi handlowej postanawia, że kupców krośnieńskich wracających z towarami przedewszystkiem z Wrocławia nie wolno zatrzymywać w Krakowie dłużej nad jedną godzinę dla zapłacenia zwykłego cła.

KAZIMIRUS dei gracia Rex Polonie, Magnus dux Lythwania, Russie, Prussiaque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quomodo in nostre maiestatis consiliariorumque nostrorum, protunc nobiscum existencium presenciam constituti famosi proconsul et consules Crosznenses, fideles nostri dilecti, literam Serenissimi Principis domini Kazimiri, dive memorie Polonie Regis et predecessoris nostri, donacionem, concessionem et libertatem transitus omnibus mercatoribus per viam sive stratam publicam, quam antea mercatores de Terra Cracouiensi circa easdem partes in proximo confinantes vel eciam ab aliunde venientes per Opidum (*sic*) Thargowsko transire consueverunt, continuentes obtulerunt et presentaverunt nostre maiestati instantes, supplicantes: Quatenus ipsam donacionis et libertatis literam confirmare, ratificare, approbare et conservare dignaremur. Nos igitur ipsorum petpcionibus tanquam iustis, rationabilibus et consonis annuentes de dictorum consiliariorum nostrorum unanimi voluntate et consensu eandem ratificavimus, confirmayimus approbavimusque et conservavimus, ipsam robur perpetue firmitatis in omnibus articulis (*sic*), punctis et clausulis decernentes obtinere, prout hoc in ipsius Kazimiri donacionis et libertatis nostreque confirmationis litteris desuper datis et confectis laciis continetur. Insuper cupientes dicte nostre civitati Crosznensi condicionem facere meliorem diffinivimus et decrevimus ac dictorum nostrorum consiliariorum consensu accidente diffinimus et perpetue duraturum per presentes decernimus: Quod omnes et singuli dicte civitatis Crosznensis mercatores ex Slesia vel ab aliunde et pressertim ex Wratislavia redeuntes in civitate nostra Cracouiensi non debent retineri, arrestari et retardari neque quoquomodo eorum recessus impediri, sed Theloneo Cracouiensi dumtaxat exoluto, eciam infra spacium unius hore ex ipsa civitate Cracouiensi recedere et cum suis rebus et mercaneys abire sint liberi et absoluti

pacifice et quiete, omni difficultate, arresto, negligencia et quovis semoto impedimento. Quocirca vobis Pallatinis, Castellanis, Capitaneis, civibus ceterisque dignitarys et officialibus et presertim proconsulibus, consulibus et theloneatori Cracouiensibus pro tempore existentibus seriosius precipimus et mandamus, omnino habere volentes: Quatenus ipsos Crosznenses cives et mercatores cum eorum mercibus et rebus ex quibuscumque partibus et presertim ex Wratislavia venientes in civitate Cracouiensi retinere, arestare nec quoqomodo retardare debeatis, sed mox, theloneo consweto exoluto, eciam infra unius hore spacium ipsos ex dicta civitate Cracouiensi recedere et abire libere ac pacifice absque omni mora, arresto, negligencia et impedimento permittatis et permitti faciatatis atque ab omnibus iniurys et violencys tueamini et defendatis et aliter non facturi gracie nostre sub obtentu. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum Cracouie feria sexta in crastino Ascensionis Domini Anno Domini Millesimo Quadringentesimo Sexagesimo Quarto.

Oryginał pergaminowy w archiwum miasta Krosna. Pieczęć wraz z paskiem, na którym wisiała, oderwana. Na odwrotnej stronie napis dawny:

*ratificacio super Stratam: Quod Crosznenses eundo ex Slesia et presertim
ex Wratislavia in Cracouia non debent retardari.*

CXXII.

W Krakowie 23. Maja 1464.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza wyrok ferowany z polecenia królewskiego przez Jana Tęczyńskiego, kasztelana krakowskiego, i Jana Rytwińskiego, marszałka i starostę sandomierskiego, w sprawie spornej pomiędzy Piotrem wójtem krośnieńskim a Henrykiem Kamienieckim i Barbarą żoną Jana mieszkańców krośnieńskiego.

In nomine domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature, commoda nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum literarum apicibus et testium annotatione prehennentur, ne lapsu temporis evanescant. Proinde Nos Kazimirus dei gratia Rex Polonie necnon Cracouie, Sandomirie, Siradie, Lancicie, Cuiauie, Magnus dux Lithvanie, Russie, Prussie necnon Culmensis, Elbingensis, Kynisbergensis et Pomeranie terrarum dominus et heres Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis, presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quia inter famosum Petrum Advocatum Crosznensem ex

una et Generosum Henricum de Kamyenecz necnon Honestam Barbaram, consortem pro-
vidi Iohannis, civis de Croszna, partibus ab altera differencie, altercaciones, lites et con-
troversie a transactis temporibus orte fuerunt et suscitare occasione advocacie in ibidem
et aliarum violenciarum et damnorum ibidem illatorum, videlicet equorum, peccorum (sic)
et peccuniarum (sic) circa eadem oblatarum et receptarum de et super predicto Petro
Advocato Crosznensi per prefatum Henricum et Barbaram tamquam actores in Castro
Sanocensi obtentarum et acquisitarum et ex adverso prefatum Petrum Advocatum Crosznensem
tamquam actorem in Iure supremo Maydboriensi Tewtonico Castri Cracouiensis de et
super prescripto Iohanne, marito memorate Barbare, ratione ducentarum marcarum in lite
deductarum ac factarum, iuris ordine obtentarum et acquisitarum; hys itaque omnibus
alteracionibus superius expressis et displicencys, odys et differentys, quoquomodo ex
antiquo hincinde suscitatis et ortis volentes autem finem imponere inter partes premissas
ultimatim, commiseramus Magnificis Iohanni de Tanczyn Castellano Cracouiensi et Iohanni
de Rythwany Marsalko Regni Polonie et Capitaneo Sandomiriensi, sincere nobis dilectis,
huiusmodi displicencias et controversias revidendum, examinandum, cognoscendum, compo-
nendum, decidendum et fine bono terminandum. Quiquidein prelibati consiliary et dignitary
nostra plenaria auctoritate, mandato et commissione specialibus nostris in ea re functi,
examinatis, revisis et cognitis predictarum parcium omnium causarum meritis ad plenum,
talem inter prefatas partes ordinem et disposicionem sentenciamque diffinitivam desuper
promulgarunt, protulerunt et pronunciarunt hincinde perpetuo, inviolabiliter tenendum et
servandum: Primo quod omnes lites, altercaciones et differencie quocunque modo inter
premissas partes occasione advocacie Crosznensis et aliarum violenciarum orte fuerunt et
suscitate, penitus perempte sunt, complanate, extincte et mortificate, lucra eciam utrarumque
parcium tam in Iure supremo Castri Cracouiensis ratione expensarum ducentarum marca-
rum in lite deductarum et factarum, quam eciam in Castro Sanocensi superius expresso
quocunque modo et qualitercumque contra prefatum Petrum Advocatum Crosznensem sunt
introducta et inscripta prorsus cassantur, annullantur et mortificantur, de librisque seu
actis predictorum Iurium iam expressorum utraque pars omnia et singula quomodolibet
introducta, sic ut prefertur, delere debet et mortificare sub pena et vadio mille mar-
carum. Insuper prefatus Petrus heres et advocatus Crosznensis circa omnia iura et muni-
menta tocius advocacie predicte et possessionem proventuum et reddituum omnium eiusdem
perpetuo conservatur et eviterne. Memoratoque Henrico de Kamyenecz, Iohanni civi
Crosznensi et Barbare consorti ipsius necnon alys omnibus et singulis fratribus, sororibus
ac alys amicis quibuslibet pro eadem advocacia agere volentibus perpetuum imponitur
silencium. Nos itaque Rex pretactus Kazimirus huiusmodi disposicionem, ordinacionem et
sentenciam diffinitivam superius descriptam inter partes premissas per Consiliarios nostros

memoratos de voluntate, consensu et mandato nostris specialibus factam, edictam et promulgatam pro rata atque grata habentes et tenentes, approbamus, laudamus, ratificamus et presentis scripti patrocinio in omnibus suis punctis, clausulis, articulis, capitulis et condicionibus confirmamus, decernentes ipsam robur sue firmitatis perpetue obtainere. Harum quibus Sigillum nostrum presentibus est subappensem testimonio literarum. Actum Cracouie feria quarta post festum Penthecostes proxima (23. Maja) Anno domini MCCCCLXIII. Presentibus Reverendissimo in Christo patre domino Iohanne dei gracia Episcopo et Regni Polonie Cancellario, necnon Magnificis et Generosis Iohanne de Tanczyn Castellano Cracouiensibus, Iohanne de Koszczelecz Pallatino Iuniwladislauensi et Capitaneo in Marien Burg, Iohanne de Rithwan Marsalko Regni Polonie et Capitaneo Sandomiriensi, Dobeslao Kmitha de Wysnycze Castellano Lublinensi, Iacobo de Dampno Regni Polonie Tesaurario et Cracouiensi Capitaneo et Dominico Lithfas de Kazanow Capitaneo Radomiensi et alys quam pluribus fidedignis circa premissa. Datum per manus eiusdem Reverendissimi in Christo patris domini Iohannis Episcopi Cracouiensis, Regni Polonie Cancellary, nobis sincere dilecti.

Relacio Magnifici Iohannis de Rythviani Marsalcy Regni Polonie et Capitanei Sandomiriensis.

Wydrukowano według współczesnego kopiaryusza, którego resztki przechowują się w archiwum miasta Krosna.

CXXIII.

W Nowem mieście Korczynie 17. Października 1470.

Kazimierz Jagiellończyk odnawiając dawne spalone nadania postanawia, że kupcy jadący z towarami z Węgier na Rus lub Podole i za odwrot powinni jechać na Sanok i tam opłacić zwykłe myto.

KAZIMIRUS dei gracia Rex Polonie, Magnus dux Lithwanie, Russie Prussiaque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit universis, tamen presentibus quam futuris: Quomodo in nostre Maiestatis consiliariorumque nostrorum tunc ad latus nostrum assidentium personaliter constituti presencia circumspecti et providi cives nostri Sanoczenses, fideles dilecti, sua exponentes relatione: Quomodo certa iura, munimenta et privilegia, que super nonnullas libertates mercatorumque et vectorum aliorumque hominum forensium ex terris nostris Russie et Podolie versus Regnum Hungarie et viceversa cum bonis, rebus et mercibus ipsorum euncium et profiscencium per ipsam nostram Sanocensem civitatem solitum

transitum et progressum habere se referebant, casu infausto superiori tempore, civitate ipsa Sanocensi exusta, tunc p(er ign)is voraginem sunt consumpta et absorpta, de quorum eiusmodi privilegiorum ammissione sufficientem hominum fidedignorum accepimus proba(cione)m, quapropter Maiestati nostre supplicarunt, quatinus ipsis de nostre munificencie liberalitate succurrere huiusmodique iura et privilegia denuo dare et innovare dignaramur. Nos igitur volentes ipsorum civium nostrorum Sanoczensium (*condicione*m facere meliorem, ut tempore nostri felicis regiminis suarum facultatum suscientiam incrementa, ipsis huiusmodi omnia iura, munimenta et privilegia, taliter per ignis incendium consumpta, innovanda duximus et innovamus, tenore presencium mediante, perpetue et in evum decernentes et presentis scripti (*patroc*)inio statuentes: Quod quicumque mercatores, vectores et cuiusvis status, condicionis aut preeminencie homines cum rebus, bonis et mercibus ipsorum gracia mercandi et res pro rebus commuttandi et negotiandi de terris nostris Russie et Podolie ad Regnum Hungarie ire, transire et proficisci et versavice de Hungarie Regno in Russiam aut Podoliam revenire et redi(re) voluerint, per eandem civitatem nostram Sanocensem, ut mo(ris fuer)at, et non per alia loca, civitates sive opida solucionem theloniei ibidem (*non*) subterfugientes, ire, transire et proficisci tenebuntur, de(bebunt et) sint astricti, ad quod faciendum volumus esse obligatos. Item volumus (*et ita decerni*)mus, ut omnes et singuli utriusque sexus homines sive (*vectores*) ad forum septimanale ad eandem nostram Sanocensem ¹⁾ cum frumentis (*universis*) grani et seminis venientes a solucione theloniorum ibidem sint exempti et absoluti, quos et nos absolvimus per presentes. Quamquidem innovacionem eorumdem privilegiorum taliter per nos factam ratam et gratam habentes, decernimus robur perpetue firmitatis obtinere. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in Convacione Novecivitatis Korczin feria quarta proxima post festum beate Heduigis Anno domini Mille-simo quadringentesimo septuagesimo.

Ad relacionem venerabilis Alberti de Zichlin Regni Polonie
Vicecancellary.

Oryginał pergaminowy w dwóch miejscach nieco uszkodzony z pismem wypełnietem znajduje się w archiwum miasta Sanoka. Pieczęć oderwana, pozostała po niej tylko pleciony sznurek jedwabny koloru zielonego, do którego, kiedy pieczęć odpadła, dla większej, zdaje się, wiarogodności zawieszono połowę blaszanej puszki, w jakich od wieku dopiero XVII. przechowywano pieczęci. Dokument ten oblatowano w grodzie sanockim *in Crastino Festi Sancti Bartholomaei apostoli* (25. Sierpnia) A. D. 1781. Lukki w uszkodzonym dokumencie uzupełniono częścią według tej oblaty, częścią według potwierdzenia dokumentu tego przez Zygmunta III. z dnia 28. Stycznia 1609 r.

¹⁾ Przed „Sanocensem“ opuszczono civitatem.

w Warszawie wystawionego, którego tutaj nie umieszczamy, ponieważ nie zawiera nic prócz formuły konfirmacyjnej. Potwierdzenie to na pergaminie z pismem do szczeću wypełnionym, tak że je tylko za pomocą ingredyencji chemicznej (*amonium hydrosulphuratum*) nieco wydobyć było można, znajduje się także w archiwum miasta Sanoka. Pieczęć także oderwana, pozostała gruby sznur jedwabny kręcony kolorów białego, żółtego, brązowego i czerwonego.

CXXIV.

W Nowemmieście Korczynie 14. Października 1479.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza przywilej Kazimierza W. z r. 1366, nadający miastu Sanokowi prawo niemieckie, ogrody na około miasta i trzy łany wolne na skotnicę, ustanawiający w mieście wagę i uwalniający kupców na lat dziesięć od połowy myta królewskiego opłacanego w Krakowie, Źmigrodzie, Wojniczu i Rabie.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Ad perpetuam rei memoriam. Cum inter humane nature comoda (*sic*) nichil dignius memoria habeatur, opportunum existit, ut actus hominum, qui vetustate cadunt et successione temporis in oblivionem labuntur, solidis litterarum apicibus et testium annotacione perhennentur, ne lapsu temporis evanescant; Proinde nos Kazimirus dei gracia Rex Polonic, Magnus Dux Lithwanie, Russie, Prussieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium quibus expedit universis, presentibus et futuris presencium noticiam habituris: Quatenus pro parte providorum consulum et omnium opidi (*sic*) nostri Sanok fidelium (*incola*)rum nobis oblata peticio continebat: Quatenus ipsis privilegium Felicis olim recordacionis Serenissimi principis et domini Kazimiri Regis Polonie etc., predecessoris nostri, quod coram nobis cum sigillo maiestatis presentaverunt, de innata nobis benignitate ratificare, approbare et confirmare dignaremur, huiusmodi sub tenore:

Tutaj następuje przywilej Kazimierza W. z r. 1366 w zbiorze tym wydrukowany podług oryginału pod nr. XV. Po tem brzmi potwierdzenie:

Nos igitur Kazimirus dei gracia Rex Polonie prefatis petitionibus huiusmodi tamquam iustis et rationabilibus benigniter acclinati, suprascriptum (*privilegium*), quod intactenus in suo robore tenebatur, de benignitatis nostre clemencia in omnibus ipsius punctis, condicionibus et clausulis ratificavimus, approbavimus et gratificavimus ac presentis scripti patrocinio ratificamus, approbamus et confirmamus, decernentes ipsum obtinere

robur perpetue firmitatis. Harum quibus Sigillum nostrum presentibus est subappensum (*testimonio literarum*). Actum in Novacivitate Corezin Feria quinta ante festum beate Hedwigis Electe proxima Anno domini Millesimo quadringentesimo septuagesimo nono: Presentibus Reverendis in Christo patribus dominis Iohanne Cracouiensi, Andrea Premisiensi ac Regni Polonie Vicecancellario, Episcopis, ac Magnificis et Generosis Iacobo de Dambno Castellano Cracouiensi, (Iohanne) de Tharnow Cracouiensi, Dobeslao de Byschow Belzensi Palatinis, Paulo Iasszyensky Sandomiriensi, Andrea de Thanczin Woynyciensi, Iohanne (de Py)lcza Sandeczensi, Iohannę Rabstinsky Zawichostensi Castellanis, Stanislao de Curozwanky Cancellario, Raphaele de Iaroslaw Marschalco et Petro de Curozwanky Vicethē(*zaurario Regni*) Polonie, Iohanne Synowyecz Cracouiensi, Andrea Gorsky Poznańiensi Succamerarys et alys quampluribus fide dignis ad premissa. Datum vero per manus Reverendi in Christo patris domini Andree Episcopi et Administratoris Premisiensis, Regni Polonie Vicecancellary.

Andreas Episcopus et vicecancellarius
subscriptis.

Relacio Reverendi patris domini Andree Episcopi
et Administratoris Premisiensis, Regni Polonie
Vicecancellary.

Oryginał na pergaminie dość nieczytelnie pisany, w paru miejscach uszkodzony, z pismem wybladłem i wypełnieniem znajduje się w archiwum miasta Sanoka. Pieczęć oderwana, pozostała tylko gruby sznur skręconego jedwabiu koloru zupełnie wypłowałego. Na odwrotnej stronie parę nieważnych napisów, jeden tylko ważniejszy:

Productum coram Dominis Lustratoribus die 6ta Ianuary A. 1665
Stanislaus Makalski
notarius Thesauri Regni.

drugi podpis nieczytelny.

CXXV.

W Krośnie 11. Sierpnia 1480.

Rajcy miasta Krosna potwierdzają ustawy cechu rzeźnickiego nadane
temuż w r. 1403.

In nomine domini Amen. Ne rerum gestarum memoria per decursum temporis deperiret, sapientum introduxit autoritas ac consuetudo laudabilis approbavit, ut ea, que geruntur in tempore, ad eternam rei memoriam scripturarum testimonio perhenniter roborentur. Noscat igitur tam presens etas, quam successiva posteritas futurorum, quomodo de Anno Domini Millesimo Quadringentesimo Octuagesimo feria sexta infra octavas sancti Laurencij Martiris, coram nostra plenaria consulari sessione, dum more salvo sedebamus,

pro tunc consulibus videlicet Iohanne Proczler lanifice, pro tunc proconsule, Petro Greser, Nicolao sartore, Iohanne Baler pistore, Nicolao Szponer pellifice et Iacobo Prawsznyker, constituti personaliter circumspecti viri, videlicet Martinus Hesner iuvenis, protunc magister mechanicus, Michael Hoffman et Martinus Hesner antiquus, seniores carnificum, cum toto contubernio ipsorum, nostri fideles dilecti, certum privilegium ab antecessoribus nostris felicis recordacionis rite et rationabiliter eis concessum et datum presentarunt, quod iam caducum et antiquum erat, quod vix legi poterat, nobis instantissime supplicarunt, ut eisdem prefatum privilegium innovare et denuo scribere dignaremnr. Nos vero prefati consules eorum dignis, iustis et consonis petitionibus annuentes, pretactum privilegium, sic vetustate caducum, de nostra licencia speciali renovari et scribi iussimus, ut ad noticiam futurorum eo clarior et lucidius poterit pervenire. Quod privilegium nichil augmentando nec diminuendo, de verbo ad verbum sic sonabat:

Tutaj następuje przywilej cechu rzeźnickiego z r. 1403, oddrukowany tutaj pod nr. LXXIX.

Kopia papierowa przywileju tego, ręką z wieku XVI. pisana, znajduje się w archiwum miasta Krosna.

CXXVI.

W Litwinowie 31. Stycznia 1483.

Anna z Litwinowa i Jan Skarbek z Szarańczuk uposażają kościół w Litwinowie, już poprzednio ufundowany.

In nomine domini Amen. Sagax nature discrecio hominum humane memorie labilitate pensata ne diurnitate temporum ea, que intra contrahentes agerentur, oblivionis subiacerent defectum Tabellionatus Notariatusque officium sagaciter adinvenit, ut literarum munimine aminiculoque testium fidedignorum annotatione sigillorumque robore perhennentur. Proinde Nos Anna, Nata olim Magnifici domini Iohannis Capitanei Threbowlensis, heres de Lythwynow districtus halicensis et diocesis lepoliensis, sana incolumisque mente et corpore, freta maturo consilio amicorum meorum, considerans et attendens fragilitatem nature humana volensque almificis mundi dei in extremis districtique ultimi iudicy pyetate bonis operibus prevenire et anime nostre cum nostris legitimis successoribus posterisque salubriter providere et occasione nostrorum predecessorum, parentum et proximorum, cognatorum et consangwineorum ceterorumque benefactorum nostrorum animarum salute requieque sempiterna adipiscenda, ad laudem opificis mundi dei sueque genitricis intemeratae Marie

semper virginis titulique Sancti Iohannis Baptiste et Nativitatis intemeratae semper virginis Marie Genitricis eiusdem dei necnon tocius celestis Ierarchie ad honorem Eclesie in opido nostro nuncupato Lythwynow, in districtu haliciensi et diocesi leopoliensi, ut prefertur superius, site, et dudum per nostros antecessores fundate erecteque et de consensu specialique voluntate domini diocesani protunc existentis et ipsam Eclesiam seu Rectores eiusdem et protunc existentes certis bonis immobilibus et mobilibus fuit et extitit dotata et donata per nostros, ut memoratur, antecessores, prout luculencius in fundato eiusdem Eclesie patet. TANDEM Nomine divino nobis swadente amplioribus bonis immobilibus et mobilibus memoratam Ecclesiam cupientes dotare et cultum deificum in eadem augere atque augmentare de novo disposuimus et preordinavimus plebaniatum, censuimus et decrevimus in eadem Eclesia, quod dotavimus et donavimus, prout nostri antecessores eandem Eclesiam et eundem plebaniatum disposuerunt, preordinaverunt, fundaverunt, dota- verunt et donaverunt, ut inferius continetur, et quod plebanus videlicet discretus dominus Iohannes et sui legittimi successores et plebani protunc existentes tenebitur seu tenebuntur ministrum Eclesie seu Scole observare, tencre et habere occasione divinorum, ut premissum est, officiorum peragendorum. Item primo approbamus et confirmamus dotacionem nostrorum predecessorum. Item appropriamus, ascribimus, incorporamus, inviceramus, dota- mus damusque et eviterne prebemus eadem Eclesie et plebaniature omnia bona immobilia et mobilia, de quibus plenius inferius continetur. Item damus Gremium sive Cimiterium pro Eclesia erienda et iam erecta. Item aream pro curia et domibus plebaniature, prout est ex antiquo limitata et sepita (*sic*). Item aream pro Scola. Item qualibet emissione piscinarum videlicet in Lythwynow, Rudnyky, Boszykow¹⁾ tria vasa piscium damus, asscri- bimus. Item in Lythwynow unum vas luceorum. Item in Rudnyky unum vas tincarum damus. Item duos laneos iacentes unum penes viam, que currit ad villam nuncupatam Szumlany, cum pratis ita longe et late, prout est ex antiquo limitatum, damus; Secundum laneum dictum Wthatarszkyem similiter cum pratis damus, prout hoc laciis in antiquo privilegio antecessorum nostrorum continetur. Item in Opido nostro prememorato Lythw(y-
n)ow post predium nostrum decimam manipularem utriusque grani damus. Item de molendino nostro in Lythwynow decimam mensuram omnis grani damus. Item post predia nostra, que spectant ad (*Opid*)um nostrum Lythwynow, videlicet in villis sic dictis Krzywe, Lethatin, Loszowa post araturas nostras decimam omnis grani damus, ascribimus. Item in piscina nostra Lythwynow plebano. et succes(soribus) eius libere diebus ieunativis, quibus non utuntur carnes, tracone alias wlokyen seu Barsz alias Szaky prandere damus. Item plebanus et sui successores in molendino nostro Lythwynow a(bsque) recepcione

¹⁾ Litwinów, Rudniki, Bożyków w pow. podhajeckim.

mensure utriusque grani tenebitur seu tenebuntur pro utilitate sua molare. Item in opido nostro antememorato Lythwynow quilibet opidanus tenens et habens unum aut medium laneum annonas tenebitur solvere. Item qui tenent plenum laneum medium truncum siglinis (*sic*) et medium truncum avene pro festo Sancti Michaelis Archangeli solvere tenebuntur. Item qui habent et tenent medium laneum duo quartalia siglinis (*sic*) et duo avene similiter pro predicto festo solvere tenebuntur. Item non colens agros quilibet opidanus plebano per duos grosiculos ad quatuor tempora solvere tenebitur, Inquilini vero per unum grosiculum. Item Ministro Eclesie quilibet opidanus in Lythwynow ad quatuor tempora per unum grosiculum solvere tenebitur, Inquilini vero per medium grosiculum similiiter solvere tenebuntur. Item plateam, que currit inchoando ab Eclesia usque ad podium, quod est sub fortalicio nostro, damus et Eclesie eedem eviterne asscribimus. In qua platea plebanus et successores sui legittimi habebit seu habebunt auctoritatem, potestatem homines cuiuscunque condicionis et status in Iure Theutunico locare. Quos homines Nos Anna et successores nostri legittimi non tenebimur neque tenebuntur duntaxat solus plebanus aut successores sui iudicare, de quibus hominibus census et daciones plebanus et successores eius recipere tenetur seu tenebuntur. Item in eadem platea duo Braseatoria iam erecta et constructa damus et asscribimus. Item de censibus nostris dum et quando exiguntur in opido nostro antememorato Lythwynow unam Sexagenam monete et numeri polonicalium damus et asscribimus eviterne et in evum. Item unum polendrum quolibet anno de nostra equirea, dum eandem congregabimus, damus. Item in Rudnyky, Boszykow piscinis plebano et successoribus suis cum Tracone alias wlokyem seu Barso alias Szakyem libere prandere damus. Consequenter Nos igitur Iohannes Szkarbek heres de Zaranczuky ¹⁾ ob salutem nostrorum predecessorum parentum et proximorum, cognatorum et consangwineorum ceterorumque benefactorum nostrorum animarum salute requieque sempiterna adipiscenda eviterne et in perpetuum damus, asscribimus et incorporamus prememorate Eclesie et plebaniature in Lythwynow. Item quolibet anno polendrum quamdiu durabitur damus et asscribimus. Item de piscina nostra in Zaranczuky qualibet emissione unum vas tincarum damus. Item omnes christiani in villa nostra Zaranczuky habitantes plebano et successoribus suis decimam tritulatam videlicet unum quartale siglinis et unum avene tenentur dare et solvere. Et prememorata omnia volumus cum successoribus nostri(*legi*)ttinis perpetualiter eterneque et in evum tenere. In cuius fidem et testimonium evidencius robor Sigilla nostra presentibus sunt appensa. Actum et datum in Lythwynow feria sexta proxim(a)a(n)te festum purificacionis virginis Marie (31. *Stycznia*) Anno domini Millesimo quadringentesimo octagesimo tercio Presentibus ibidem honorabili et nobilibus

¹⁾ Szarańczuki wieś w powiecie brzeżańskim.

Iohanne Capellano nostro de Malczow, Marco tenu(*tari*)o olim in Lithatin, Iohanne Byalkowszky, Iohanne Rogala, Felice alias Szczeszny Abrahe de Zaraby, ceterisque fide dignis testibus ad premissa. Insuper nos prememoratus Iohannes Skarbek in merica dicta warschow robora pro fabrica eidem Eclesie scindenda eviterne damus, penes quam mericam dictam warschow pratum ibidem Eclesie eidem eviterne ascribimus, damus, prout se in metis suis habet alias wszrankach.

Et Ego Petrus Mathie de Szochaczow Clericus diocesis poznaniensis, Imperiali auctoritate publicus Notarius et coram Ipsiis Scriba, Quia prescriptis omnibus donacionibus dotacionibusque et assignacionibusque (*sic*) bonis immobilibus et mobilibus (*sic, sic*) pretacte Eclesie seu plebaniature in Lythwynow districtus haliciensis et diocesis leopoliensis et decreto omnibusque alys et singulis premissis dum sic, ut premittitur, fierent et agerentur unacum prenominatis testibus interfui eaque sic fieri vidi et audivi. Ideo hoc presens publicum instrumentum manu propria scriptum exinde confeci, subscripsi (*sic*), publicavi et in hanc publicam formam redigi signoque et nomine meis solitis et consuetis unacum Generosa (*sic*) et Generosi prelibata (*sic*) et prelibati Anna (*sic*) et Iohannis Sigillorum appensione signavi rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnia et singullorum (*sic*) premissorum.

Oryginał na pergaminie w arch. konsyst. metrp. Lwow. obrz. łac. w dwóch miejscach uszkodzony; przy nim dwie pieczęci na jedwabnych sznurkach, pierwsza na sznurku koloru czerwonego z odciskiem herbu „Habdank” i napisem w otoku: *s. anne de lithwinow*; druga na sznurku koloru zielonego z odciskiem tegoż herbu i napisem: *s. iohannis de s.*

CXXVII.

We Lwowie 15. Sierpnia 1485.

Kazimierz Jagiellończyk potwierdza i pomnaża uposażenie dla Mansyonarzów lwowskich przy kaplicy św. Katarzyny na niższym zamku uskutecznione poprzednio przez króla Władysława Jagiełłę i księcia Władysława opolskiego.

In nomine Domini Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Cum sublimitas dignitasque Regia ad ea mentis sue aciem inter alias sollicitudines humeri Regio impositas convertere apponereque consuevit, que pro Sanctarum Ecclesiarum Ministrorumque dei commodo et laudis divine augmento fiunt; Proinde Nos Kazimirus dei gracia Rex Polonie necnon

Terrarum Cracovie, Sandomirie, Siradie, Cuyawye, Lancicie, Magnus dux Lythwanie, Russie, Prussie ac Culmensis et Elbingensis Pomeranieque dominus et heres etc. Significamus tenore presencium, quibus expedit, universis presentibus et futuris harum noticiam habituri, Quomodo novissimi diem iudicy operibus pietatis prevenire de hysque, que Altissimus in Terris sua gracia nobis contulit, immarcescibiles Thezauros in futuro congerere cupientes, non dubitantes nos illinc centuplum accepturos fructum, si ad augmentandam laudem divinam fortunas Terrestres errogaverimus, presertim more felicium olim predecessorum nostrorum Wladislai Polonie Lithwanieque Principis supremi et heredis Russie etc.¹⁾), qui decimas Manipulares cuiuslibet grani et segetis post araturas Allodiorum et Curiarum in Miklaszow, Nowessyolo, Wyelkie Polye et Czinilow²⁾, et Ladislai Opoliensis³⁾, Wyclunensis et Russie Ducis, qui decimam Metretam Braseorum et cuiuslibet grani de Molendinis duobus, quorum unum ante Halicziensem et aliud ante Cracoviensem Walvas circa Civitatem nostram Leopoliensem situandum et censum annum quindecim Marcarum de Theloneo Leopoliensi percipiendum pro Capella Sancte Catherine in Castro inferiori Leopoliensi sita, dederunt et incorporaverunt, eiusdem Capelle condicionem facere meliorem et laudem divinam in ea omnipotenti deo iugi famulatu reddendam augmentare volentes utque, quo maior servorum dei in ea numerus fuerit, eo culius et laudabilius divinus honos et gloria decantarentur, Ad laudem omnipotentis dei, Matris seu Virginis Marie et Sancte Catherine in Capella predicta in Castro inferiori Leopoliensi Sex Mansionarios videlicet Quinque simplices et Sextam Preposituram in predictis prius dotatis Censibus, Decimis et Metretis et censibus alys per nos additis et adjunctis presentibus inscriptis fundandis (*sic*) duximus fundamusque presentibus per Presbyteros professionis Romane, quos ad Instituendum presentandos decernimus more aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum ad vitam duntaxat possidendas. Pro contentacione et subsistencia Presbyterorum Beneficia ipsa pro tempore possidencium novum Censem annum decem et septem Marcarum Monete et numeri polonicalium, quadraginta octo grossos Marcam in quamlibet computando, in et super Theloneo nostro predicto Lcopoliensi et pro Candellis duos Lapidem Cerc de Statera Leopoliensi nobis annuatim provenientes dotacionis nostre una cum predictis dotacionis antique censibus, videlicet quindecim Marcis pecuniarum monete et numeri predictorum, in Theloneo ipso annis superioribus inscriptarum, Ita quod Triginta et duarum Marcarum

¹⁾ Dokument ten z r. 1427 był drukowany w tomie II. Aktów pod nr. XLVIII.

²⁾ W dokumencie z r. 1427 wymienione są wsie: Mielaschow, Newesjolo alias Nowidwor et Chrzinilow. Mikłaszów wieś powiatu Iwowskiego, Chrzinilowo dziś Skniłów w tymże powiecie, Nowego siła w tej okolicy dzisiaj nie ma, Wielkie Pole między Janowem a Gródkiem.

³⁾ Zamiast Opoliensis tak w oryginale, jak w ob�acie napisano: Opawiensis widocznie przez pomyłkę. Dokument ten Władysława opolskiego nie jest nam znany.

complebit numerum, necnon decima Metreta de Molendinis et decimis de araturis nostris, singulis percipiendis annis, et pro mansione eorum domum sub Castro ipso, aree Claustrali contiguam, quam nunc inhabitant, dotantes et donantes dotamusque et donamus tenore presencium mediante per possessores Prepositione et Mansioniarum predictarum hactenus et in futurum existentes, Census omnes predictos domum, Metretas, Ceram et decimas habendum, tollendum, decinnandum et percipiendum in solidum perpetuo et in evum. Quosquidem Theolonei (*sic*) Census Honorabilis Petrus Misszkowsky, Notarius noster modernus et aly pro tempore existentes Thelonei Leopoliensis predicti factores nostri sive ex fidelitate, sive ex Arenda constituti aut constituendi eorumque substituti aut Notary annuatim singulis anni quatuortemporibus per octo marcas pecuniarum Presbyteris ipsis per nos et successores presentandis dare, reddere et persolvere debebunt et tenebuntur, Recogniciones ab eisdem de solutis Censibus recepturi, quas in ratione nobis et successoribus nostris facienda recipere et computare volumus, et per successores nostros recipiendas decernimus, quibus stare volumus et standum decernimus ac si nostri Sigilli munimine essent roborate. Quemquidem Censum, decimas, Metretam et domum a Tributo Seculari, Contribucione Spirituali et expedicione Bellica generali, particulari aut Regia imposta vel imponenda eciam per Spirituales personas ex quacunque necessitate aut causa solvi solita, absolvimus et liberamus Ipsumque Censum, metretas et domum emunitate et libertate ecclesiasticis potiri volumus et decernimus, Et si in solucione Census predicti factor modernus predictus vel aly pro tempore existentes remissi aut negligentes fuerint pro eorum ac similiter Metretarum, Cere aut decimarum non solucione reddituarios per lociordinarium aut eius vicesgerentem Censuris Ecclesiasticis et Interdicti decernimus et statuimus ad integrumolucionem cogendos et nonnisi satisfaccionem ad plenum impense absolvendos, omnibus impedimentis, laudo, Statuto et qualibet contradiccione contraria proculmotis, quibus derogamus et derogatum esse volumus presentibus. Verum quia Beneficium datur propter officium, Statuimus, quod ipsi Sex presbyteri Horas de Beata Virgine communes cum vesperis, Completorio Salve singulis diebus dominicis et festivis ac eciam ferialibus et unam Missam Salve sancta parens etc. in Capella predicta sonora voce pro nostra et Serenissime domine Elizabeth Regine Polonie, Consortis nostre carissime, Salute et prosperitate nostrorumque successorum et predictorum olim predecessorum nostrorum remedio anime, Post mortem vero nostram et eiusdem Principis Consortis nostre Anniversarios duos unum pro nobis et alium anniversarium diem pro ipsa Principe, Consorte nostra carissime, Impleturi, tandem die qualibet anniversariorum eorundem vigilias cum Missa defunctorum omnes in simul decantaturi, divisiim vero Missam eandem defunctorum singuli eorundem lecturi et completuri, Ad que onera explenda et ferenda eos astringimus presentibus. Ut autem onera ipsa eo ordinacius completerentur per eosdem Regimen Capelle

predicte Preposito pro tempore existenti attribuimus et anneximus, Cui predicti aly Capelle presbyteri in omnibus Capelle Regenti ad laudem divinam concorrentibus intendant et obedient, qui, si secus fecerint, extunc omnes negligentes et deordinatos Lociordinario deferre beat Auctoritate ordinaria cohercendos et nihilominus ipse Prepositus onera explere, prout confratres aly, sit astrictus. Cuius Capelle ac Beneficiorum predictorum Iuspatronatus et presentandi Nobis dumtaxat et successoribus nostris Regibus Polonie reservamus tenore presencium in evum. In cuius rei testimonium Sigillum nostrum presentibus est subappensum. Actum in Leopoli feria secunda proxima post Laurencij festum (15. Sierpnia)* Anno Domini Millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto. Presentibus ibidem Reverendissimo et Reverendis in Christo patribus dominis Iohanne Archiepiscopo Leopoliensis, Mathia Episcopo Camenecensis et Iohanne Electo Chelmensis Ecclesiarum, Necon Magnificis, Generosis et Nobilibus Iacobo de Dambno Castellano et Capitaneo Cracoviensi, Mathia de Bnyn Poznaniensi, Iohanne Amor de Tharnow Cracoviensi, Spithkone de Jaroslaw Sandomiriensi, Iohanne de Oporow Iuniwladislawyensi, Dobeslao de Bysszow Belzensi Palaatinis, Raphaele de Jaroslaw Castellano Sandomiriensi, Marszalko, Creslao de Curozwancy Decano Gneznensi, Cancellario, Petro de eodem Curozwancy Thesaurario, Gregorio de Lubranyecz Preposito Skarbimiriensi, Vicecancellario et Ambrosio Pampowsky Incisore Regni nostri et alys quam pluribus fidedignis, sincere et fidelibus nostris dilectis. Datum per manus eiusdem Venerabilis Creslai de Curozwancy Decani Gneznensis, Regni nostri Cancellary, sincere nobis dilecti.

Creslaus Cancellarius subseripsit. Relacio venerabilis eiusdem Creslai de Curozwancy,
Regni Polonie Cancellary.

Oblata w grodzie lwowskim (Acta Castr. Leopol. t. 350, p. 334—337) feria secunda post Dominicam Cantate proxima (13. Marca) Anno Domini 1596. Błędna nierzaz oblatę poprawić było można według oddruku uskutecznionego podług oryginału przez Fr. X. Wołańskiego a umieszczonego w „Dod. do Gaz. Lwowsk.” r. 1854, nr. 5, 6 i 7.

CXXVIII.

W Sczebrzeszyne 29. Stycznia 1486.

Jan Amor z Tarnowa, Wojewoda krakowski, wraz z żoną swoją zapisuje
kościołowi w Staremsiole karczmę.

IN NOMINE DOMINI AMEN. Et quia prout certa mente perspeximus, quomodo cuncte opes et omnes mundane facultates disparguntur et in nichilum rediguntur peractoque cursu

*) Poniedziałek po św. Wawrzyńcu w r. 1485 przypadał na 15. Sierpnia, w tym dniu atoli obchodzi się święto Assumptio Mariae, dziwne więc dla czego nie podług niego zadatowano dokument.

extremo hominum oblivioni committuntur, sola duntaxat pietatis opera, que a Christi-fidelibus divino cultui in vita imparciuntur, memorie commendantur et mercedem celestis patrie consecuntur, prout hoc ipsum Apostolus affirmat dicens: Qui in benedictionibus seminat, de benedictionibus et metet vitam eternam, quam consequendam idem ipse nos ammonet, non habemus, dicit, hic manentem civitatem, sed futuram queramus. Omnes, inquit, stabimus ante tribunal ihesu christi reddituri rationem, prout in corpore gessimus sive bonum sive malum. Proinde nos Iohannes Amor de Tharnow palatinus cracoviensis una cum consorte nostra Barbara herede legittima ex Starescholo¹⁾ hec et alia animadver-tentes, plenarie ad hec deliberantes, visa insufficienti dotacione Ecclesie collacionis nostre in Starescholo per predecessores nostros facta, in qua Rectores eiusdem Ecclesie ob defectum dotacionis divinis servicys minime vacare valuntur (*sic*), cupientes igitur saluti animabus (*sic*) predecessorum nostrorum necnon etiam et nostrarum in futurum salubrius subvenire et ipsos Rectores tam presentes quam futuros in eadem Ecclesia existentes ad perhibendum cultum divinum aptiores efficere, honorabili Mathie pro tunc plebano et suis successoribus tabernam pro Ecclesia ibidem in Starescholo in medio eiusdem ville nostre predicte penes viam, que vadit in Leopolim ex una et viam, que tendit in Schalomvy (*sic*)²⁾ ex altera partibus ereigendam (*sic*), construendam, edificandam pro usui (*sic*) suo et suorum successorum commisimus, admisisimus et admittimus per presentes; cui etiam ortum penes piscinam in medio ville et piscarium sub piscina nostra supperiori appropriamus, ascribimus, damus, donamus perpetue et in evum. Ad quamquidem tabernam hominibus nostris ex omnibus villis nostris ad bibendum potagia, quocunque precio propinata fuerint, libere ire et everso redire sine quovis impedimento nostro aut officialis nostri, quocienscunque opportunum fuerit, admisisimus et presentibus admittimus. Quequidem omnia et singula iam premissa promittimus rata, grata atque firma inviolabiliter, perpetue et in evum tenere et observare, nullis penitus obstantibus occasionibus. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus subappendi iussimus. Actum et datum in Sczebreschin feria quinta ante festum purificacionis Virginis gloriose (29. *Stycznia*) Anno domini Millesimo Quadragesimo Octuagesimo Sexto, presentibus Generosis, Nobilibus et Honorabilibus dominis Iohanne et .Alexandro filiis domini Iohannis palatini Cracoviensis, Nicolao de Roza, Lucassio de Meglew, Nicolao plebano de Sczebrzeschin et Bernardo plebano de Botorz et alys quam pluribus ad premissa vocatis.

Oryginał na pergaminie w arch. kons. metr. Iwowsk. obrz. łac., niedbale pisany. Zawieszone były dwie pieczęci na sznurkach jedwabnych wypłowiających; z tych pierwsza, uszkodzona znacznie,

¹⁾ Staresiło wieś w pow. bobreckim.

²⁾ Schalomvy, Szołomyja wieś w pow. bobreckim pod Staremiołem.

przedstawia na wosku zwyczajnym wyciągnięty herb Leliwa, druga oderwana. Na odwrotnej stronie współczesny napis: *stareschylo*. Dokument ten oblatowany w aktach grodzkich lwowskich *Feria Quarta Ante Festum Beat. Virgin. Marie 1642.*

CXXIX.

W Krośnie 24. Czerwca 1486.

Rajcy miasta Krosna potwierdzają ustawy krośnieńskiej czeladzi szewskiej.

In dem namen des hern Amen. Wir Rothern der stat Crosse thwen konth allin wnde iczlichen, den is notdorfft worde seyn beygenwertigen wnde czwkwnftigen: Das vor wnsern gesassen Roth seyn kommen dy Erber Mayster wynde gesellin das hantwerks der Schuster wnde habin gebatin den gesellin omme eyne sunderliche herberge yn czw der wolin, wo is yn worde libin adir beqwame wer wnde wilkor zw machin. Wir ansaend ir beqwame bathe, habin yn worwillit wnde gegabin das. Wnde czw machin wilkir dy yn möglicht seyn czw haldin, dy wir yn bestatigen ewiclich mit der vor Iowortunge irer Meystir, dy sy also gemacht habin: Czw dem ersten. Eyn geselle, der do erbit omme eynen groschyn, der do worsewmith den eyngang yn dy herberge yn firczyn tagin, dy busse eyn halp grosche. Item wnde alle fyczen tage fir hellir offczwlegin. Item wenne eyn geselle kommeth gewandirt, der do nw gearbit hot eyne woche, der sal yn legin eyn halp wochen lon. Item wenne eyn geselle kömth gewandirth, so sal her thwen czw wissin dem Vater, das her ym yn halffe wnde sal das gerathe yn dy herberge gabin czw haldin bey der busse cynis halbin groschyn. Item Ein iczlicher geselle, der yn dy herberge geet mit eyneim gewere, der eynem Mayster arbit, dy busse eyn halp grosche. Item Dy gesellin sollin Vater wnd Mutter eren, heyssinde den Vater Vater, wnde dy Mutter Mutter, wnde alle seyn hawsgesinde, dy kynder des Vaters seyn sy weybischylder Swaster auch dy kochyn Swaster, wnde dy zöne das Vaters adir den hawsknecht bruder wnder der busse eynis halbin groschyn. Item Wnde wer seyn Bette wnireth, dy busse eyn halp grosche. Item Wenne eyn geselle trönke, das hers weder gebe, dy busse eyn halp wochen lon. Item Wnde eyn geselle, der das woste wnde das vorswege, worde man das gewor, dy busse eyn halp wochyn lon. Item Wenne eyn geselle den andern wnireth, czwnamith adir lestert, kan her yn obyrkommen, dy busse eyn halp grosche. Item Wenne eyn geselle trinket yn der herberge czw dem Vater, so sal her thwn beczalunge. Wnde czeweth her wayk wnde beczalit nicht, dem sal man noch schreybin wnde sal yn nicht lossin arbitin, basher sich fertige adir beczale. Item Welcher geselle czw dem Vater wil zu Tysche geen, der sal das dem Vater offinbarn, das ym seyn kost nicht vortarbe,

wnde von der Molczeyt des morges fir quartir wnde off den obynt eyn halbin groschyn. Item eyn iczlicher geselle sal alle quatempir eyn ortin trinken yn der herberge czw dem Vater wnder der busse eynis halbin groschyn. Item Wnde iczliche quatempir yn czw legin yn dy lade eyn halbin groschyn. Item eyn iczlicher geselle sal alle quatempir bey der Sylmesse seyn bey der busse eynis halbin phund wachsis. Item wnde keyn geselle sal barschenkycht geen czw dem opphir bey der busse eynis halbin groschyn. Wnde auch yn keynem krancze wnder der salbigen busse. Item Wenne eyn geselle kommet nach dem Ewangelio adir wenne der Priester das buch off dy andir seyte legit, dy busse eyn halp grosche. Item Czwene gesellin sollin wartin der kerczyn eyne woche, noch der warkstat, wo her arbit, gleych wy das czechyn ommegeeth alle Sontage wnde alle feyertage czw czwnden vor dem Ewangelio wnde awsleschen nach dem zagn der Messe wnder der busse eynis halbin groschyn. Item Wenne eyn geselle krangk worde wnde hette nicht, wo her sych mochte aws haldin, zo zollin zy yn aws der Bruderschafft aws haldin, wnd czwene gesellin sollin seyn alle nacht wortin. Wnde wene her fryss worde, so sal her das der Bruderschafft aplegin. Sunder stürbe her, denne so sal dy Bruderschafft das beczalit, namen von seynen cleydern adir mit der habe, dy noch ym bleybith. Wnde ap her denne irkayn freunth adir Bruder hette, der dy cleyder wolde habyn, der sal der gesellen Bruderschafft genuk thwen. Item Welche gesellin dy altknecht befallin czw wartin des krangkyn, wnde thwen das nicht, dy busse eyn halp wochen lon also vil, also her das nicht thwt. Item Das eyn iczlicher geselle sal seyn altkneycht, welchyn dy andern gesellin kysin an allin widersprech. Item Eyn iczlicher geselle sal gehorsam seyn dem altknecht wnder der busse eynis halbin groschyn. Item wnde worde der altkneycht bussellyck, so sal man yn bussin czwefach. Item Wenne sich gesellin din czween wnde der altknecht yn nicht mochte wydersteen, So sal her den Vater czw holffe namen, wnde der Vater sal yn frede schaffin czy lossin czw zeczen mit des Burgersmeysters macht. Item Das eyn iczlicher geselle drey mol yn dem Iore bey dem byre seyn adir bey dem taneze Off fasnacht, an dem tage des heyligen leychnamis Wnde off weynachtin, dobey her sey adir nicht, so sal her halfin beczalin das bir. Item keyn geselle sal offinbarn dy heymlichkeyt der gesselin, dy sy czwyssin enander habin, worde irkeyner bewarit mit ymanden, so sal dy busse seyn eyn halp wochen lon. Item keyn geselle sal keyn fréyweyp iren mit der gesellin bir wnder der busse eynis halbin groschyn. Item Wenne eyn geselle hette eyn gegarbit ladir, Is wer Roth, Swarcz adir loe Rwth, wnde wolde wandern, wnde hette das bey dem salbigen Meyster awsarbit, wnde wolde das vorkawffin, So sal her das ladir dem Mayster anbitten, wnde wirt her das wollin kawffin, so sal her ym das ladir beczalyn, als tewer her das ladir raw hot. Adir wil her is mit ym tragin, das ist ym frey. Wnde wil der Mayster das nicht kawffin, so mag her is vorkawffin, wam her wil. Item Das

keyn solle eynir mit dem andern spilin nicht sal weder yn der herberge, weder anders wo, wnde worde irkeyner bewaryt, dy busse eyn wochen lon. Item Das keyn geselle an lawbe wayk sal geen von der gesellin byr noch dem offlegen wnder der busse eynis halbin groschyn. Item eyn iczlicher, der do wolde wayk czyeen, wnde ys nw were firczyn tage vor der quatempir, der sal eynlegin quatempir gelt eynin halbin groschyn wnder der busse dy obyn gescrinibin steet.

Tutaj opuszczone dość znaczne miejsce, po tem brzmi przywilej dalej:

Item wnde dy Meyster habyn yn gegabin den Bathtag czw firezen tagin Von ostern bas off synte Michel noch des zaygers drey Wnde von synte Michel bas off ostern noch das zaygers czwe. Item wnde dy Mayster habyn yn auch gegabin czw kawffin eyn lader in der tewer dritte halbin groschyn Wnde eyn yczlychen Ascher czwe Stocle czw stussin, das habe wir yn gegabin, das sy als der fleyssyger wern bey dem Ascher. Item Wnde gabin yn awch mitte alle montage czw machyn eyn Pär schw, Eyn Montagk eyn geknewffilt par, Dornoch eyn paar Stewfflin, dornoch kny Schw Wnde alle firezyn tage eyn Paar firsus wnde eyn paar soliu. Itew wenne eyn geselle kommet gewanderth bas yn dy Mawer, zo mag ym der Meyster czwsprechyn arbit off der gassin. Item wenne cyn Schwknecht czw spreche eynem andern Schwknecht omme arbit, So mag yn aptreybin eyn iczlicher Mayster adir Maystertyn. Item off alle quatempir sollin czw yn kommen czwene Meyster yn dy herberge wnde sullin yn vorezelyn dy gewonheyt, dy do ewyschyn den gesellin sal seyn. Item keyn geselle machyn sal Gefaldenne Stewfflin, Noch keyne vordunkte schw wnder irer busse, dy sy habin yn irer hantfeste. Welcher dinge geczewkuys wnde czw eynir bewarlichkeyt wnser Sigil ist nw angehangen. Geschaeen wnde gegabin an dem tage Sinte Iohannis des tewffirs Noch cristi geborth Tawsint Virhundert Achczyk wnde Saychs Ior.

Na odwrotnej stronie odmienną ale, o ile się zdaje, współczesną ręką dodano:

Item Zo yrkeynem schuknechte sterbe zeyne hawsfraw, adir eyn kynth, zo zullyn dy andirn czu der leyche kommen Vnde dy selbige czu dem grabe beleytyn vnde mit dem betruptyn wedir heym gehyn, bey eynem hälbyn groschyn. Vnde so man leyhczechin legit, sollyn sy bey der messyn seyn, vnde czu dem opphir gehyn, vndir der selbigin bussyn. Vnde welchyn dy alden knecht heyssyn dy bore tragin, der sal sich das nicht nicht weren vndir I groschin. Vnde so ymanth stirbeth aus den schuknechtin, man adir fraw adir kynth, so sal man aus der loden nemin vnde lonen dème, der das grap grebith. Item Zo dem vatir der schuknechte aus dem willyn gottis ymanth störbe, - fraw adir kynth, so sullyn sy des gleichyn alle zw der leychyn kommin Wnde dy beleytyn

czu dem grabe wnde den betructyn wedir heymbeleyten vnde bey der Zelmessyn wnde leyhczechyn seyn wnde czw dem opphir gehyn vnder eynem I groschyn, wnde der votir ist en wedir also vil vorbundyn zu thwn. Item so zy ere hantfeste lossin lesin, so sal en der votir eyne heymliche stelle gebin, durch erer heymlichkeyt wyllyn. Item alle schuknechte, dy do hausfrawen haben, off dy quatuortempora sullyn sy eynlegin zu zwelff hallirn, Wnde dy ledigen gesellin als is obin steeth geschreben. Item nymanth sal yn dy herberyge, so sy eyngangk habyn, cyn messir eyntrakin, ys sey gros adir kleyn, vnder eynem halbyn groschyn. Item so dy gesellen gelt einlegin, so sal nymanth yn den kreyss eyn-greyffin, dy buss I groschyn. Item so eyn geselle was hette zu clagyn off eynen andirn, wnd das nicht worde clagyn yn dem yrsten eyngange, so yene beginwertygk were wedir Welchyn her clagin sulde, wnde würde hernochmolis clagyn, so vorfellit her eýnem halbenyn groschyn. Item Eyn yczlicher methebruder, der do ist vnsers hantwerkis, der sal zo ymandin ymant worde sterbin, bey der beygrofft seyn vnde allgerechtikeyth do bey thun, also denne obene geschrebenn steeth, bey der bussin eyns I groschyn. Item nymant sal frewlich redin, so dy gesellin vndirenander yrkeyn gescheffte habyn, vndir der busse eynes halbin Wochen lones. Item zo ydirinan der gesellin yn dem eyngange seyn gelt eyn legit, so sal hier nedir zyetzenn, wo en der eldiste geselle heyssit zytzin, vndir der bussin eyns I groschyn.

Pergaminowy oryginał znajduje się w archiwum miasta Krosna. Na pasku pergaminowym wisiała pieczęć, której dzisiaj już nie ma.

CXXX.

We Lwowie 18. Stycznia 1488.

Gunter z Sieniawy, sędzia i Jan z Wysokiego, podsędek, ziemscy lwowscy, odsyłają Stachna z Pletonicz, po wyczerpaniu wszelkich form prawnych, do starosty grodowego, aby go wprowadził w posiadanie sum sum przysądzonych mu na Filipie z Podussowa.

Nos Guntherus de Syenyawa Iudex, necnon Iohannes de Wyssokye Subiudex Terrestres Leopolienses generales Significamus tenore presencium quibus expedit universis tam presentibus quam futuris presencium noticiam habituris: Quomodo ad nostram et aliorum dominorum protunc in Iudicio terrestri nobiscum residencium presenciam Feria sexta ante Dominicam Oculi mei proxima (**4 Marca**) Anno domini Millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto veniens personaliter Nobilis Stachno heres de Plethenycze actor,

attentavit terminum primum iuxta cittacionem pro tribus poledris, prout eadem cittacionem canit super Nobilem Philipum heredem de Podussow¹⁾). Qui Philipus per ministerialem iuxta iuris formam ad ius est proclamatus et ipse nec per se nec per suum procuratorem paruit, neque in eodem termino quicquam facere curavit, stans prefatus Stachno ipsum Philipum in nonparacione primi termini iuxta cittacionem iudicialiter condemnavit et super hoc memoriale posuit, quod Iudicium recepit. Tandem Feria sexta in crastino Ascensionis Domini (13. *Maja*) Anno eodem veniens personaliter Nobilis Stachno de Plethenycze actor, attentavit terminum secundum iuxta cittacionem super Nobilem Philipum heredem de Podussow partem cittatam, qui per ministerialem iuxta iuris formam ad ius proclamatus, non paruit, nec in eodem termino quicquam facere curavit. Stans prefatus Stachno ipsum Philipum in nonparacione secundi termini iudicialiter condemnavit et super hoc memoriale posuit, quod Iudicium recepit. Iterum sabbato in crastino Epifaniarum domini (7. *Stycznia*) Anno eiusdem Millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto Nobilis Stachno heres de Plethenycze, actor, attentavit tertium terminum iuxta terciam cittacionem super Nobilem Philipum heredem de Podussow partem adversam. Qui Philipus primo, secundo, tertio, - quarto iuxta iuris formam per ministeriale ad ius est proclamatus, et ipse nec per se, nec per suum procuratorem paruit, neque in eodem termino quicquam fecit. Stans prefatus Stachno ipsum Philipum non comparentem in toto suo lucro et dampno iuxta cittacionem iudicialiter condemnavit et hoc pro eo, quia ipse Philipus subtraxit sibi Stachno sex equas equireas alias stadne, ita bonas sicut octodecim marce pecunie communis et in totidem ipsum dampnificavit, et super hoc Stachno memoriale posuit, quod Iudicium recepit et ministeriale, q(uem) ipse Stachno duxerit eligendum, ad concitandum addidit. Demum Sabbato ante dominicam Letare proximo (4. *Marca*) Anno eodem Nobilis Stachno heres de Plethenycze, actor, affectavit solucionem et satisfactionem in termino concitatorio iuxta concitacionem a Nobili P(hilipo) herede de Podussow parte aduersa. Qui Philipus primo, secundo, tertio et quarto per ministeriale ad ius est proclamatus et ipse nec per se nec per suum procuratorem paruit, neque in eodem termino concitatorio quicquam facere curavit. Stans prefatus Stachno, eum ipsum terminum concitatorium astitit et ipsum in eodem termino concitatorio iudicialiter condemnavit, iuxta concitacionem, qua ipsum concitaverat ad solucionem et ad satisfactionem octodecimi marcarum et totidem dampni, pro quibus ipsum condemnavit iuxta citacionem, prout eadem condemnacio in actis libri terrestris leopoliensis laci ostendit, et hoc pro eo, quia ipse sibi Stachno subtraxit sex equas equireas alias Stadne, ita bonas sicut octodecim marce pecunie communis et in totidem ipsum dampnificavit et etiam ipsum concitavit ad audiendum Iuramentum super damnum

¹⁾ Pletonice i Podusów wsie w powiecie przemyślańskim.

exinde secutum, per ipsum Stachno fore prestandum. Quam condemnacionem Iudicium admisit. Super hoc Stachno memoriale posuit, quod Iudicium recepit et ministeriale ad primam pignoracionem admisit. Ceterum Sabbato ipso die sancte Scolastice virginis (*10. Lutego*) Anno domini Millesimo quadringentesimo octuagesimo septimo veniens personaliter Mathias ministerialis de Camyonka tonsus leopoliensis de iure additus ad primam pignoracionem in Podussow Nobili Stachno heredi de Podussow (*sic!*¹) coram iure recognovit, quia ex parte ipsius Stachno affectavit primam pignoracionem in Podussow apud Nobilem Philipum Podussowsky in octodecim marcis essencialis pecunie et in totidem damni ac in penis iuxta prelucra ipsius Stachno. Que prima pignoracio ibidem est repercussa. Pro qua repercussione prime pignoracionis ipse Stachno Plethenyczski ipsum Philipum in pena trium marcarum et iudicali totidem iudicaliter condemnavit et super hoc memoriale posuit, quod Iudicium recepit et eundem ministeriale ad secundam pignoracionem addidit. Iterum Feria sexta post Conductum pasche proxima (*27. Kwietnia*) Anno eodem veniens personaliter Mathias ministerialis de Camyonka tonsus leopoliensis de iure additus ad secundam pignoracionem in Podussow nobili Stachno heredi de Plethenyczce coram iure recognovit: quia ex parte ipsius Stachno affectavit secundam pignoracionem in Podussow apud Nobilem Philipum Podussowski in octodecim marcis essencialis pecunie et in totidem damni ac in penis iuxta prelucra ipsius Stachno, que secunda pignoracio ibidem est repercussa. Pro qua repercussione secunde pignoracionis ipse Stachno Plethenyczki prefatum Philipum in pena trium marcarum et iudicali totidem iudicaliter condemnavit et super hoc memoriale posuit, quod Iudicium recepit et eundem ministeriale ad terciam pignoracionem addidit. Tandem vero Sabbato post festum Ascensionis domini proximo (*25. Maja*) Anno eodem Mathias de Camyonka ministerialis tonsus leopoliensis de iure additus ad terciam pignoracionem in Podussow Nobili Stachno heredi de Plethenyczce, coram iure recognovit: quia ex parte ipsius Stachno affectavit terciam pignoracionem in Podussow apud Nobilem Philipum Podussowski in octodecim marcis pecunie essencialis et in totidem dampni ac in penis iuxta prelucra ipsius Stachno, que tercia pignoracio est repercussa. Pro qua repercussione tercie pignoracionis ipse Stachno Plethenyczsky ipsum Philipum in pena trium marcarum et iudicali totidem iudicaliter condemnavit et super hoc memoriale posuit, quod Iudicium recepit et ministeriale eundem ad primam intromissionem addidit. Postremo Feria sexta post octavas solennitatis Corporis Christi proxima (*21. Czerwca*) Anno eodem prefatus Mathias ministerialis de iure additus ad primam intromissionem in Podussow Nobili Stachno Plethenyczski coram iure recognovit: quia ex parte ipsius Stachno in bonis Podussow apud Nobilem Philipum heredem de eadem

¹) Podussow przez omyłkę napisano zamiast Plethenyczce.

Podussow affectavit primam intromissionem in octodecim marcis pecunie essencialis et in totidem damni ac penis iuxta prelucra ipsius Stachno, que intromissio est repercussa, pro qua repercussione prime intromissionis fatus Stachno ipsum Philipum in pena trium marcarum et iudicali totidem iudicaliter condemnavit et super hoc memoriale posuit, quod iudicium recepit et eundem ministeriale ad secundam intromissionem addidit. Tandem feria sexta ante festum Sancte Marie Magdalene proxima (20. *Lipca*) Anno quo supra Mathias de Camyonka prefatus ministerialis de iure additus ad secundam intromissionem in Podussow Nobili Stachno heredi de Plethenycze, coram iure recognovit: quia dum venit in Podussow in bona Nobilis Philippi heredis de eadem Podussow et ibi ex parte ipsius Stachno affectavit secundam intromissionem in octodecim marcis et in totidem damni iuxta prelucra ipsius Stachno apud prefatum Philipum Podussowsky, que secunda intromissio ibidem est repercussa. Pro qua repercussione secunde intromissionis fatus Stachno ipsum Philipum in pena trium marcarum et iudicali totidem iudicaliter condemnavit, et super hoc memoriale posuit, quod iudicium recepit et ministeriale sibi Stachno ad terciam intromissionem addidit. Ultimo vero feria sexta ipso die sancte Prisce virginis (18. *Stycznia*) Anno domini et testibus infrascriptis Mathias prefatus ministerialis Leopoliensis, de iure additus ad terciam intromissionem in Podussow Nobili Stachno heredi de Plethenycze coram iure recognovit, quia ex parte ipsius Stachno affectavit terciam intromissionem in octodecim marcis et in totidem dampni et in penis iuxta prelucra ipsius Stachno, apud Nobilem Philipum heredem de Podussow, que intromissio est repercussa. Pro qua repercussione tercie intromissionis iudicium sibi Stachno decrevit penam trium marcarum et iudicio totidem super ipso Philipo, et super hoc Stachno memoriale posuit, quod iudicium recepit. Sed quia vanum esset iura condere, nisi sit, qui ea tueatur, ne detur occasio alys proterviendi, sed ut pena manibus imperancium rebelles substernet, quos ipsa inobedientia fecerat contumaces, pro tanto finaliter et ultimatim prefatum Stachno Plethenyczsky cum omnibus ipsius prelucris iure acquisitis, dampnis, penis hic insertis et contentis de iudicio terrestri remittimus per presentes ad Magnificum dominum Spithkonem de Iaroslaw Palatinum Sandomiriensem et Capitaneum Terrarum Russie generalem ad brachium Regale, ut ipse prefatum Stachno in bona Podussow prefati Philipi in omnibus prelucris hic conscriptis, dampnis, penis de brachio Regali intromittat, ipsumque intromissum ab omnibus violenciarum insultibus, iuxta consuetudinem terrestrem, tueatur et defendat, tamquam loci Capitaneus et dominus graciosus. In cuius rei testimonium sigilla nostra presentibus sunt subappensa. Actum et Datum Leopoli in terminis terrestribus feria sexta ipso die sancte Prisce virginis (18. *Stycznia*) celebratis, Anno domini Millesimo Quadringentesimo Octuagesimo Octavo, Presentibus ibidem Magnificis Generosis et Nobilibus dominis Spithkone de Iaroslaw Palatino Sandomiriensi et Capitaneo terrarum Russie generali, Iohanne de Oleszko Castellano Malogostinensi (*sic*),

Seuerino de Felsthyn Vexillifero, Paulo de Olesko Succamerario, Stanislao Maldrzyk Tribuno et Vicecapitaneo, Andrea de Swyrsz Gladifero, Nicolao Carnkowsky Subdapifero¹⁾, Petro Krzywyczski, Iohanne de Syenyawa et alys quampluribus circa premissa testibus fidedignis.

Oryginał na pergaminie w arch. kap. metr. lwow. obrz. łac. (Loc. II., nr. 1.) Zawieszone były na paskach pergaminowych dwie pieczęci, z tych pierwsza, sędziego, oderwana, druga, podsędka, uszkodzona przedstawia odcisk herbu „Odrowąż”. Na odwrotnej stronie pergaminu kilka napisów, z tych najdawniejszy:

super poduszow perlucra 1488.

¹⁾ Tutaj zapomniauo dodać jakimi są urzędnikami, niewątpliwie lwowskimi.

I N D E X.

INDEX

**personarum, pagorum, urbium, oppidorum, castrorum, villarum,
silvarum, fluminum, rivorum etc. in tabulis hisce occurrentium.**

A.	Pag.	B.	Pag.
Abraham vide Lublin, Castellanus.		Appiasz (Eperies) vide Preszow.	
Albertus vide Gnesno, Archiepiscopus. vide Polonia, Cancellarius et Cracovia, Episcopus.		Armeni . . 14. 17. 58. 60. 61. 76. 79	
Almania 123		Armkecht Petrus vide Leopolis, The- loneator.	
Ambrosius civis et mercator de Thoron, test. 1396 , . . 118			
Amelegius Johannes, 1358 . . . 20			
Anna comitissa, 1359, ante 1396, ante 1399 . . . 22. 119. 137			
relicta Koleczkonis 1392 . . 104			
Andreas vide Polonia, Vicecancellarius et Premislia, Episcopus. vide Poznania, Episcopus. vide Cracovia, Palatinus. vide Cracovia, Succamerarius. vide Cracovia, Dapifer. vide Cracovia, Subjudex.			
Andreasko vide Russia, Capitaneus.			
Androsz, vide Zydaczow, Wojewoda.			
		de Babsko Luca vide Masovia, Sub- pincerna Curiae Ducis.	
		Bal Johannes, de Boyska, 1444 . 205. 206	
		Baler Johannes, pistor, vide Crosno Consul.	
		Balicki, Thatomir 1411 165	
		de Balicze Hinko vide Sandomiria, Vexillifer.	
		Bandkowsky Stanislaus vide Cracovia, Juris Supremi teutonici juratus.	
		de Bancow Johannes haeres, t. 1394	
			108
		Barbara, consors Johannis, civis de Crosno, 1464 238	

Pag.		Pag.
	de Bartniki Thomas vide Plock, Castellanus.	Bernhardus vide Halicia, Archiepiscopus.
	Bartholomeus Ostiensis vide Piotraszowka, plebanus.	Bernhart Johannes vide Crosno, Consul.
	Rector ecclesiae parochialis in Rohatyn 1440 204	Bialy Stanislaus, advocatus in oppido Piwniczna Szyja 1578 3
	Bartossius advocatus de Krzczonow 1413 169	Bibelski vide Bybelski.
	Batyjow villa 180. 181	de Bibicz Nicolaus, t. 1348 13
	de Bedlno, Rpisca Paulus vide Rpisca.	Biecz 29. 134. 209
	de Bedlsko Paulus vide Masovia, Curiae Ducis Notarius.	Castellanus. { Domarath de Cobylany test. 1413, t. 1426 . 168. 169. 192 Severinus Boner, Zupparius, Burgrabiis et Procurator Cracoviensis, t. 1539 157
	Belohoscz (Bilohorszez) 17	Civis. { Jacobus Cirler, 1403 . 151. 152 Domus hospitalis 208
	Belz 164	Bilinski Johannes vide Plock, Canonicus, Varsavia, Canonicus.
	Palatinus { Johannes de Nyeborowo test. 1456 210 Dobeslaus de Byszow t. 1479, test. 1485 242. 249 Nicolaus de Pilcza, t. 1512	Bime Johannes vide Leopolis, Civis.
		Bintel, patruus Tayczadin, 1376 . 49
	Castellanu s. { Pribco, test. 1377 51 Nicolaus Sieniawski, capitaneus campester et haliciensis, test. 1539 157	Blorok Petrus vide Leopolis, Civis.
	Capitaneus. { Dobeslaus de Byszow, testis 1463 234	de Bnin Mathias vide Poznania, Palatinus.
	Tribunus. { Lasznewsky de Dlusznovo haeres, t. 1423 181 Theloneator 210	Bobowa 208
	Beme, Nicolaus dictus, mercator in Lamburga, test. 1396 118	de Bocarzin Jacussius vide Polonia Coquinae Reginalis Magister.
	Bemen, könig von, vide Bohemia.	Bochnia 115
	Benco, 1380 63	Bodzanta vide Cracovia, Procurator.
	Bernardus, plebanus in Botorz, test. 1486 250	Bogdan Kamsor, 1376 50
		Bogdanowicz, Waschco, de Wojutice, 1427 196
		de Bogoria Pasco, test. 1389 85
		vide etiam Polonia, Curiae Reginae Magister locumtenens.

	Pag.	Pag.
de Bogumilowice Jacobus vide Cracovia, Judex generalis.		
Pasco vide Cracovia, Judex.		
de Boguria Nicolaus vide Zawichost, Castellanus.		
Bohemia , 21		
Rex, 1387 72		
Bolcz vide Leopolis, Civis.		
Boner Severinus vide Biecz, Castell.		
Bonifacius VIII. papa 88		
IX. papa 86. 93. 102		
108. 113. 114. 115. 118. 119. 123		
124. 126. 127. 128. 129. 130. 132		
	136. 139	
Borek, t. 1516 68		
Borownicza, prata dicta 6		
Borslagar Hannus, t. 1394 108		
de Bortniki, Andreas Hriczkowicz vide Hriczkowicz.		
Borzugius vide Lublin, Tribunus.		
Boszykow (Bozykow) villa 245		
Bothory G. 1396 120		
de Boturzin Jacussius vide Polonia, Reginae Succamerarius et Polonia Reginalis Coquinae Magister.		
Jacobus vide Cracovia, Sub-judex terr. gener.		
Branicki Sebastianus vide Chelm, Episcopus.		
Brest (Brześć).		
Palati-nus. { Mathias de Labischin, testis 1424 190		
	193	
Nicolaus de Cretkow t. 1512		
Castel-lanus- { Andreas de Oporow t. 1512		
	193	
in Bronischowicze Andreas, t. 1413		
	184	
Brozow alias Lubotancze vide Nowotaniec.		
de Brudzew, Johannes Jarand vide Calissia, Castellanus.		
Brun Petrus t. 1372. 1380 . . . 48. 63		
	vide etiam Leopolis, civis.	
Brunnica vide Brynica.		
Bruno vide Leopolis, advocatus.		
Brynica villa 200		
de Brzesze (Brzesie) Johannes Lutkonis		
	vide Polonia, Vicecancellarius,	
	Gnesna, Archidiaconus et Cracovia, Episcopus electus.	
	Sbigneus vide Polonia, Marschalcus Regis.	
de Brzeznyca Szulek, t. 1428 . . . 199		
Brzozowe merica regia 25		
de Buczacz Michael t. 1389 . . . 82. 83		
	vide etiam Halicia, Capitaneus.	
	— Muzylo vide Camieniec,	
	Castellanus.	
Buda 208		
de Bünthenze Nicolaus, t. 1359 . . . 24		
Busko 210		
	Ecclesia S. Virginis in suburbio	
	oppidi 210	
	Capitaneus 67. 210	
	Woyewoda 210	
	Theloneator 210	
de Busko Pribco 1380 62. 63		
Byalkowski Johannes t. 1483 246		

	Pag.		Pag.
Bybelski Chodco, 1380	63	Nicolaus, Capitan. Buscensis 1516	67
Andreas, t. 1417	170	vide etiam Crosno, Advocatus.	
Chriczko, t. 1417	170	— vide Cracovia, Palatinus.	
Bysesewo (Byszow) villa	163	Camieniec (Podoliae).	
de Byszow (Byschow) Dobeslaus vide		Episco-	Nicolaus, test. 1460 220
Belz, Capitaneus et Belz Palati-		pus.	Mathias, test. 1485 249
nus.			Albertus de Wscharadola,
Bzowski Josephus, Regens castrensis		Castel-	testis 1407 162
Sanocensis, Advocatus oppidi		Ianus.	Michael Muzylo de Buczacz,
Piwniczna Szyja, 1749	10		testis 1460 220
C *).			
Caffa civitas	49	de Campa Petrus vide Gostinia Succa-	
de Calinowa Martinus vide Siradia,		merarius.	
Castellanus.		Campschi Johannes, t. 1395	112
Zaramba Johanncs vide Lan-		Capricornu Nicolaus alias Koszlarogy	
cacia, Palatinus.		vide Halicia, Plebanus.	
Calissia (Kalisz).		de Carsy Johannes, t. 1423	183
Palati-	Sandivogius 1387, t. 1389	Cassek dux Oswenczimensis vide Oswen-	
nus.	74. 75	czim, Dux.	
Stanislaus de Ostrorog testis		Castellus Antonius, t. 1385	69
1460	220	de Charbinowice Wlodeco vide Craco-	
Castel-	Johannes Jarand de Bru-	via, Pincerna.	
lanus.	dzew t. 1512	Petrus Wlodkowicz vide	
Calowicz Michael 1380	193	Russia, Capitan. gener., Leo-	
Camen (Kamień).		polis, Capitan. et Sandomiria,	
Castel-	Albertus de Potulice, testis	Subdapifer.	
lanus.	1512	Chelm	
Camieniec castrum (Odrzykoń)	143	Johannes, t. 1420, t. 1421,	
de Camieniec Henricus, testis	1464	t. 1424, t. 1428 176. 177	
235. 238		188. 189. 198	
<hr/>		— electus, t. 1485 249	
*) Wszystkich nazw zaczynających się od tej litery,		Nicolaus, t. 1512 193	
których czytelnik tutaj nie znajdzie, należy szukać		Sebastianus Branicki t. 1539 . . . 157	
pod literą K .		Samuel Maciejowski, nominatas	
		Plocensis, R. Poloniae Vicecan-	
		cellarius, t. 1541 55	

	Pag.		Pag.
Chirwatowa Wola villa	36	de Prussia molendinator	1365
de Chmelow Przeczslaus vide Sandomiria Viceprocurator.		;	33. 34
de Chodecz Otho vide Podolia, Palat.		niger, syndicus Budensis, ante	
Stanislaus vide Halicia, Capitaneus,		1390	91
Leopolis, Capitaneus,		Henrici, magister 1390 . . .	92
et Polonia, Marschalcus.		Corczin vide Korczyn.	
Chodza Mansur, civis in Caffa, 1376	50	Coroway Proczewicz vide Proczewicz.	
Chonaczow vide Hanaczow.		Coschczeyow vide Kosciejow.	
Chotko dominus, t. 1421	178	Cothumelik, filia Serkis, uxor Tay-	
de Chroberz Filipus, t. 1430	200	czadin, 1376	49
Chroberski Stanislaus vide Polonia,		Cozarzow	168
Curiae Reg. Vexillifer, Incisor		Cracovia . . . 1. 2. 5. 13. 18. 21. 24	
et Subpincerna.		27. 28. 30. 34. 35. 39. 70. 85. 89	
Chyczyn villa	225	90. 98. 104. 121. 144. 148. 149	
Cieszacin villa	179	157. 160. 188. 189. 190. 193. 202	
de Cieszacin Jacobus haeres, 1423 .	179	233. 236. 237. 239	
Petrus haeres, frater germanus		terra	239
Jacobi, 1423	179	dioecesis	138
Mathias, 1423, 1424, 1426,		jus supremum theutonicum	
1427, 1428	179. 195—198.	229—233. 238	
Ciolek Stanislaus vide Polonia, Vice-		{ S. Francisci	1
cancell. et Cracovia, Cantor.		Castrensis	19
Cirler Jacobus vide Biecz, civis.		Judaeorum	19
Clause Johannes vide Crosno, Scabi-		portae Kazimiriensis sub castro	104
nus et Crosno, Consul.		nigra	19
Clemens vide Polonia, Vicecancell.		Nigravilla	19
vide Leopolis, Vicarius S.		Domus S. Spiritus	20
Mariae.		{ S. Aegidii	104
Cobyle vide Kobylany.		S. Annae	115. 135
Colomia vide Kolomyja.		S. Crucis	135
Condi Paulus vide Leopolis Notarius		extra muros Cracovienses . .	115
Civitatis.		S. Floriani	115
Conradus, dux Silesiae Olesnicensis,		Beatae Mariae	115. 135
1387	73	S. Nicolai	115
		omnium Sanctorum	115. 135

	Pag.		Pag.
Ecclesia. { S. Stephani 115. 135		Praepo-	Kelczo, cancellarius aulae Re-
{ Petrus, t. 1400 . . . 146. 147		situs S.	giae, 1387 76
Albertus, R. Poloniae Cancell.,		Mariae.	
t. 1420, t. 1421, 1423. . . 175			Nicolaus, Vicecancellarius R.
177. 179			Poloniae, 1405 156
Sbigneus t. 1424, t. 1426, t. 1428,		Praepo-	— 1407 159
t. 1431 188. 189. 192. 198. 202		situs S.	Dodyn, Vicecancellarius R. Po-
Johannes de Brzesze, Vicecan-		Floriani	loniae, 1413 168
cellarius Poloniae t. 1463 . 234		ante	Sbigneus de Oleschnieza, 1420 176
— R. Polon. Cancell., t.		Craco-	Wladislaus de Oporow, decre-
1464 239		viam.	torum doctor, Vicecancell. R.
— testis 1479 . . . 242			Poloniae, 1426. 1431 . 192. 202
— testis 1512 . . . 193		S. Geor-	
Johannes, decretorum doctor		gii in	Jacobus de Ossowa vide Polo-
et cancellarius Cracoviensis,		castro	nia, Aulae Reg. Notarius.
1358. 1359. 1362 . 21. 27. 30		cano-	
Johannes Szafraniec, R. Polon.		nicus.	
Vicecancellarius, 1420. 1421.		Canoni-	Jacobus Uchanski, Curiae Reg.
1423 . . . 173. 176. 178. 179		cus.	Referendarius, t. 1541 . . . 55
— R. Poloniae Cancell.,			Andreas Zebrzydowski, Lanci-
1423. 1424. 1428 . . . 185			ciensis Decanus et Plocensis
188—190. 198		Vice-	canonicus, t. 1541 55
Nicolaus Lasocki, t. 1444 . 207		custos.	Petrus, 1392 104
Archidiacus-			Zbigneus, Cracoviensis prae-
nus. { Jaroslaus, t. 1340 2			positus, 1334. t. 1340 . . . 1. 2
Praepo-		Cancel-	Johannes sive Janussius, decre-
situs. { Zbigneus, Cancellarius Craco-		larius.	torum doctor, decanus Craco-
viensis, 1334. test. 1340 . 1. 2			viensis, 1358. 1359. t. 1362.
Scholas-			1365. 1366 21. 27. 30. 34. 36. 37
ticus. { Andreas Czarnkowski, Wladi-			Michalko, 1367 39
slaviensis Scholasticus, t. 1541 55		Vicecan-	Taranowski Christopher, Reg.
Cantor. { Stanislaus Ciolek, R. Poloniae		cellarius	Majest. Secretarius, 1687 . . . 7
Vicecancellarius, 1423, 1424 185			
188—190		Castel-	Spicimirus, 1334 1
Officialis		Ianus.	Jura Johannes, t. 1356 . . . 17
et Cano-			
nicus. { Nicolaus, decretorum doctor,			
1396 118			

	Pag.		Pag.
Castellanus.	Johannes, test. 1358, 1359, 1362, t. 1366, t. 1367 . 21. 27 32. 35. 39	Procu- rator.	Hermannus, Archidiac. Lancic. et procurator Sandomir., t. 1340 2
	Dobeslaus, t. 1385, 1387 70. 74		Bodzanta, t. 1359, t. 1362, t. 1367 27. 30. 39
	Johannes de Tanczin, t. 1400 144		Crivosandus, t. 1334 . . . 1
	Cristinus de Ostrow, t. 1420, t. 1421, t. 1424 . . 176. 178 188—190		Andreas, t. 1356, t. 1358, t. 1362 17. 21. 30
	Nicolaus de Michalow, t. 1431 202	Succa- mera- rius.	Gnevossius de Dalewice, t. 1399, t. 1405 141. 156
	Johannes de Tanczin, 1464 238 239		Nicolaus Pienanszek de Wy- thowice, Capitan. Sanocen., t. 1463, 1464 234. 235
	Jacobus de Dambno, t. 1479 t. 1485 242. 249		Johannes Synowiecz, t. 1479 242
	Spitko de Jaroslaw, t. 1512 193		Sandzivogius, t. 1385 . . . 70
	Imramus, t. 1358 21		Jacobus de Dambno, R. Polon.
	Andreas, t. 1366, t. 1367 37. 39		Thesaurarius, t. 1464, Castell.
Palatinus.	Spitko, t. 1385, 1387, test. 1389 3. 70. 75	Capita- neus.	Cracov. t. 1485 . . . 239. 249
	Johannes de Tarnow, t. 1405, t. 1420, t. 1421, t. 1424, t. 1426, t. 1428, t. 1431 156. 176. 178. 188—190. 192 198. 202		Petrus Kmita de Wisnicze, Palat.
	Johannes de Tarnow, t. 1479 242	Judex.	Cracov., R. Polon. Marschalcus,
	— Amor de Tarnow, t. 1485, t. 1486 . . . 249. 250		Capitan. Scepus., Premisl. et
	Nicolaus de Camieniec, Capi- taneus Cracovien., t. 1512 . 193	Dapifer.	Colens., t. 1537, t. 1539 157. 171
	Petrus Kmita de Wisnicze, R. Polon. Marschalcus, Capi- tan. Cracov., Scepus., Premisl. et Colensis, t. 1537, t. 1539 157	Subpin- cerna.	Johannes, t. 1358 21
		Sub- judex.	Nicolaus, t. 1362 32
			Drogossius, 1387, t. 1395 75. 111
			Paulus (Pasco) de Bogumilo- wicze, 1423, t. 1423 . 182. 185
			Andreas, t. 1334 1
	171		Thomco, t. 1387 . . . 77. 79
			Andreas, t. 1359, t. 1362, t. 1365, t. 1366, t. 1367 . 27. 30 32. 34. 35. 37. 39
			Jacobus de Boturzin, 1423 . 182

	Pag.	Pag.
Sub-dapifer.	Predborius, t. 1367 . . . 39 Petrus Szafraniec, t. 1387 77. 79	de Crassovo Nicolaus vide Wizna, Castellanus.
Pin-cerna.	Wlodco, t. 1387 . . . 77. 79 Navogius de Lancava, testis 1389 83. 84	de Cretcow Nicolaus vide Brest, Palatinus. Criczbork Hannus, t. 1394 . . . 108
Tribunus (Wojski).	Petrus dictus Neorsza, t. 1348 5 — testis 1356 . . . 17	de Criscovice, Petrus Pyorko, haeres, vide Pyorko.
Gladifer.	Sinbramus de Maschkow, test. 1407 162	Cristinus vide Sandomiria, Castellan. vide Sandec, Castellanus.
	Nicolaus Seraphin, utriusque Salis Zupparius, t. 1444 . 207	Crivosandus vide Cracovia, Suc- camerarius.
Venator.	Petrus, t. 1334 1 Bokscha de Schumsko, t. 1400 147	de Crizlowicz Nicolaus, t. 1359 . . . 24 Cromer Stenczel vide Crosno, Consul. Crosno (Crosna, Crosse, Krosno) 66. 67 120. 121. 134. 135. 143. 144. 149 150. 153. 161. 162. 173. 174. 211 215. 219. 221. 235. 236. 251
Sub-agazo.	Stasko, t. 1340 2	Monasterium (Conventus) fra- trum minorum . . 121. 161. 162
Advocatus provincialis juris supremi teutonici castri Cracov.	Nicolaus Keyzynger 225	Gardianus conventus fratrum minorum. Laurentius de Cracovia, ante 1397 121 Nicolaus, 1400 . . . 149. 150
	Martinus Hoewar 1462 225. 226 Johannes Grislus, 1462 225. 226 Stanislaus Bandkowsky, 1462 225 226	Capitaneus. Stiborius, 1400 150
Jurati Supremi juris teutonici.	Johannes Czarni de Cracovia 1462 225. 226 Nicolaus Grzimala, scultetus de Zwierzyniec, 1462 225. 226 Mikossius, scultetus de Glo- goczow, 1462 . . . 225. 226 Nicolaus, scultetus de Scho- laczowa 1462 . . . 225. 226	Proconsul. Johannes Proczler 1480 . . 243 Johannes Bernhart, 1400 . . 149 Johannes Clause, 1400 . . 149 Thomas de Elzeynstat, 1400 149 Petrus Roschke, 1400 . . . 149 Petrus Vilusch (Welusch) 1400, 1403 149. 152
Advoca-tus.	Henricus, ante 1334 . . . 1	Nicolaus Advocati, 1400, 1403 149. 152
Civis.	Nicolaus Werzingi, t. 1359 24 Johannes, alias scultetus Cros- nensis, 1397 120	Nicolaus Rosenkrancz, 1403 152 Michael Senffleben, 1403 . 152

	Pag.		Pag.
	Thomas Ianifex, 1403 . . . 152		Petrus Regeler, 1403 . . . 151
	Nicolaus Sculteti, 1403 . . . 152		Johannes dictus Clause, 1403 151
	Johannes textor, 1403 . . . 152		Franz Kensteyn textor, 1403 151
	Jacobus Helnar, 1403 . . . 152	Scabinus.	Paulus institor, 1403 . . . 151
	Petrus an der Ecke, 1459 . 211 216		Stephan Furman, 1403 . . . 151
	Lucas Welusch, 1459 211. 216		Petrus Hone, 1403 . . . 151
	Johannes Withe, 1459 211. 216		Johannes Peszer, 1403 . . . 151
Consul.	Matis Rews, 1459 . . 211. 216	Magistri collegio- rum.	Mathias Schindler, 1400 . . . 149
	Langhannes, 1459 . . 211. 216		Mathias Flaber, 1400 . . . 149
	Stenczel Cromer, 1459 211. 216		Paulus sartor, 1400 . . . 149
	Petrus Greser, 1480 . . . 243		Petrus Preysnicz, 1400 . . . 149
	Nicolaus Sartor, 1480 . . 243		Nicolaus sutor de Sanok, 1400 149
	Johannes Baler, pistor, 1480 243	Magister mechanicus Carnificum	Martinus Hesner juvenis, 1480 243
	Nicolaus Szponer, pellifex, 1480 243		
	Jacobus Prawsznyker, 1480 243	Senior carnificum	Michael Hoffmann 1480 . . 243
	Michael, 1367 38		Martinus Hesner antiquus, 1480 243
	Jacussius, 1367 38		Groschedil, 1459 212
	Heulinus, 1382 . . . 65. 66		Johannes, 1464 238
	Petrus, filius Heulini post 1382 66	Civis.	Martinus Preisnar, 1516 . . 67
	Petrus, 1382, 1400, 1402, 1403 . 65. 66. 149. 150—151 161		Gregorius Hasnar, 1516 . . 67
	Petrus der alde, senior, 1459, 1460 . . . 211. 221. 235		Michael, 1516 67
	Johannes filius ejus, 1459, 1460, 1461, 1462 . . 211. 221 226—235		Gregorius, 1516 67
	Petrus, 1459, 1461, 1462, 1464 211. 226—234. 237. 238		Cruciferi 1
	Nicolaus de Kamieniecz, Capi- taneus Buscensis, 1516 . . 67		Crzeslaus vide Sandomiria, Castell.
Sculptetus.	{ Johannes, ante 1397 . . 120		Crznilow vide Skniłów.
			Cuculnik vide Kąkolniki.
			Cunat de Stynow vide Leopolis, consul.
			Curczworst Johannes vide Leopolis, civis.
			Curopatwa Johannes de Laczuchow vide Zawichost, Castellanus.
			de Curozwanki Creslaus vide Polonia, Cancell. et Gnesna, Decanus.

Pag.		Pag.
	Petrus vide Polonia Vice-thesaurarius et Thesaurarius.	Czeremchowy Luczko vide Zydaczow, Advocatus (wójt).
	Stanislaus vide Polonia, Cancellarius.	Czerewathi dąb 166
de Cuthiscza Hinatko	vide Halicia, Judex.	Czerniec, pascua dicta 6
Czambor Nicolaus	vide Leopolis, consul.	de Czeschacino vide de Cieszacin.
Czaniborius	vide Rawa, Cancellarius et Plock, Canonicus.	Cziolek (Czolek) vide Ciolek.
de Czanok Nicolaus Petri	vide Leopolis, rector ecclesiae parrochialis.	Czinilow vide Sknilow.
Czarni Johannes	vide Cracovia, iuratus juris supremi teutonici.	de Cziszow (Czyzow) Johannes vide Sandomiria, Castellanus.
de Czarnkow Johannes	vide Polonia, Vicecancellarius, Wladislavia, Cantor et Decanus.	Czurilo Andreas de Stoyanowicze vide Premislia, Castellanus.
Czarnkowski Andreas	vide Cracovia, Scholasticus et Wladislavia, Scholasticus.	de Czwiclino Johannes Slawecz vide Rawa, Succamerarius.
Czarnochowsky Petrassco,	notarius Capitanei Russiae, 1426 . . 195	Czychosch Stanislaus, 1461 . . . 223
Czchow.		Czyrin 20
Castel- ianus.	Pasco Zlodziej, t. 1378 . 53. 54	
	Jacobus de Morawany, test. 1447 209	
	Nicolaus Missopad, t. 1512 194	
Czechamel Jascho,	t. 1430 . . . 200	de Dambno Jacobus vide Cracovia, Castellanus et Capitaneus, Polonia, Thesaurarius.
Czedlicz Petrus,	1399 . . . 125—127 129—131	Dambowdzal, civitas 134
de Czelaticze Nicolaus,	t. 1426 . . 195	de Dambrowa, Johannes Manszyk vide Polonia, pincerna supremus, Russia, Capitan. gener. et Leopolis, Capitaneus.
Czemyerz Chotko,	1411 165	de Dambrowica Nicolaus Firley vide Lublin, Palatinus.
de Czepelowo Gallus	vide Sandomiria, Dapifer.	Danubius 206
		Danylowicz Demetrius de Ruda, t. 1435 203

	Pag.
de Darowice Janussius Dzalosa vide Dzalosa.	
Dasbogowicz Danylo Zadrzewicki vide Zadrzewicki.	
Demetrius, dux Wladimiriensis et Luce- oriensis, 1379	
titulus Sanctorum quatuor Coro- natorum Cardinalis presbyter, legatus Regnum Hungariae et Poloniae, Strigoniensis ecclesiae gubernator perpetuus, Aulae Hungariae summus Cancellarius,	
1386	102
vide Polonia, Curiae Regiae Marschalculus, Vicethesaurarius et Thesaurarius.	
pop., 1417	170
Dirssko vide Sandomiria, Subdapifer.	
Dives Iwanis, 1376	50
Dlugie villa	112
Dnestr fluvius	155
Dobczyce	2. 29. 190
Dobeslaus vide Cracovia, Castellanus. vide Wislicia, Castellanus.	
Dobrestany	184
Dobrzyn.	
Cancel- larius. { Mathias, t. 1377	52
Dominicus, t. 1385	69
Donyn vide Polonia, Vicecancellarius et Cracovia, praepositus S. Flo- riani.	
Dopszyce (Dopschicze) vide Dobczyce.	
de Drochovicze, Wolczko, haeres, test.	
1356	17
Droganowo villa	37. 51
Drogossius vide Cracovia, Judex.	
Drohobycz	86. 115
Drziszczow villa	175
Dubek, pratum	108
Ducle, villa	36
Dugla (Dukla)	51
Dunajow villa	187
Dunyn, Petrus de Prawkowycze vide Sandomiria, Succamerarius.	
Duyczken Lande vide Germania.	
Dyosgewr (Dyos Györ)	58. 61
Dzalosa Janussius de Darowice, 1427	196
Dzeveczka, Jachnik dictus, de Scho- sweschow, 1395	111. 112
Dziadoschiczki Iwasko, 1411	165
E.	
an der Ecke Petrus vide Crosno, Consul.	
Elisabeth regina Hungariae, 1387 . 72. 73	
filia Michaelis sculteti de Zorzow, 1428	199
de Elzeynstat Thomas vide Crosno, consul.	
Erasmus vide Plock, Episcopus	
Ericus vide Premislia, Episcopus.	
Erpysska Stanislaus vide Lublin, Archi- diaconus.	
F.	
de Falkow Petrassius, 1400	144
vide etiam Sandomiria, Venator.	
Falkowski Nicolaus vide Polonia, Reginæ familiaris.	

Pag.		Pag.	
Fedor Lubartowicz, Dux, 1411 . . .	164	Nicolaus, t. 1420, t. 1421 . . .	176
de Felstyn Severinus vide Leopolis, Vexillifer.		Albertus, t. 1424, t. 1428, t. 1431 . . . 188. 189. 198. 202	177
Firley Nicolaus de Dambrowicza vide Lublin, Palatinus.		Johannes, t. 1512	193
Flaber Mathias vide Crosno, Magister collegii.		Praepo- situs.	Johannes, decretorum doctor, Russiae Cancellarius, t. 1356
Florecia (Kleparz)	21		17. 18
Florianus vide Wislicia, Castellanus. vide Lancicia, Cancellarius.		Decanus.	Creslaus de Curozwinky, Can- cellarius R. Poloniae, t. 1485 249
Folmar Petrus, 1399	125—127		Johannes Lutkonis de Brzesze, utr. juris doctor, sedis apostol. protonotar., S. palatii causarum auditor, R. Polon. vicecancel- larius, 1406
Franciscus, civis et mercator de Tho- ron, t. 1396	118	Archidiaconus.	220
Franczko dominus, t. 1421	178	Castel- lanus.	Petrus Opalenski, magister cu- riae Regis junioris, capitaneus Costen. et Olstin., t. 1539 .
de Fregona N. 1396	120		157
Friczko rusticus vide Leopolis, civis.		Golambek Paulus de Zamechow, t.	
Furman Stephanus vide Crosno, scabinus.		1426	195
G.			
Georgius, t. 1359	25	Golek Johannes, oppidanus de Piwni- czna Szyja, 1591	5
Germania	60	de Goleyewo Ratiborius vide Masovia, Ducis Cancellarius.	
Gladischa, Petrus dictus, notarius publi- cus, clericus Cracov. dioecesis, t. 1395	114	de Gologory Nicolaus vide Leopolis, Succamerarius.	
Glembokie	4	Goltberger, frater Nicolaus dictus, ordinis praedicatorum, t. 1395 .	110
de Glodno Wolczko Rokuthi vide Leo- polis, Succamerarius.		de Goluchow Johannes, t. 1426 . .	195
Gloszcze villa	36. 51	Gorecki Stanislaus, praepositus Calis- sien., Secret. R., t. 1512 . .	194
Gnewcze villa	200	de Gorka Nicolaus, 1408 . . . 163. 164	
Gnewossius de Dalewice vide de Da- lewice, Cracovia, Succamer- rius et Russia, Capitaneus.		Lucas vide Posnania, Castell.	
Gnesna (Gniezno)	89. 98	Gorsky Andreas vide Posnania, Suc- camerarius.	

	Pag.		Pag.
Gostinia.			
Castel- <i>lanus.</i>	{ Paulus, t. 1408	164	
Succame- <i>rarius.</i>	{ Petrus de Campa, t. 1408 .	164	
Gregorius de Brzeziny, notarius Semo-			
viti Ducus Masoviae, 1435 .	203		
vide Leopolis, Archiepiscopus.			
vide Leopolis, Notar. Civitatis.			
carnifex vide Crosno, civis.			
Greser Petrus vide Crosno, consul.			
Grislus Johannes vide Cracovia, juratus			
juris supremi teutonici.			
de Grochowiecz, Petrus vide Pre-			
mislia, Judex.			
Grodek	51. 74. 75. 77. 78. 80		
	170. 171		
de Grodziec Zyema vide Zyema.			
Groschedil vide Crosno, civis.			
Groth de Ostrow vide Lublin, Succa-			
merarius.			
Grothoschin vide Krotoszyn.			
de Grzibow Dobeslaus, t. 1430 . .	200		
Grzimala Nicolaus, scultetus de Zwie-			
rzyniec vide Cracovia, juratus			
juris supremi teutonici.			
Gumprecht Petrus vide Premislia,			
Palatinus.			
Gunter, dominus, t. 1421	178		
Gywla	51		
H.			
Halicz . . 89. 90. 92. 99. 101. 111. 115			
123. 126. 127. 129. 130. 136			
	139. 155		
Suburbium Blonye	155		
Archie- <i>episcopus.</i>			
Ecclésia	86		
dioecesis	138		
districtus	183. 243		
Bernardus , 1385, 1386, 1390,			
ante 1395 . 68. 69. 71. 86—88			
90—94. 96. 99. 101. 109			
Jacobus , t. 1392, 1392, 1395,			
1396, 1399, t. 1399 . 103. 105			
108. 109. 113. 114. 119. 120. 133			
135. 136. 138. 141. 192			
Ple- <i>banus.</i>			
Nicolaus Capricornu alias Ko-			
szlarogy, 1390	94		
Castel- <i>lanus.</i>			
Johannes de Knychnycze , t.			
1460	220		
Michael de Buczacz, 1421, t.			
1423	178. 185		
Capita- <i>neus.</i>			
Stanislaus de Chotecz , t. 1460	220		
Nicolaus Sieniawski, Castell.			
Belzen., Capitan. Campester,			
1539	157		
Judex.			
Hinathko de Cuthisceza , t. 1444	207		
Hanaczow villa	145		
Hanko de Sandecz, 1348	3. 4		
Hannus ow stachar, scultetus de Crze-			
menica, t. 1381	65		
Hanzlowka villa	64		
Hase, Johannes dictus, capellanus			
Archiepiscopi Haliciensis Jacobi ,			
1395	113. 114		
— frater ordinis minorum,			
testis 1399	139		
Hasnar Gregorius carnifex vide Crosno, civis.			
Heidelbergae Dux, 1387	72		
Helnar Jacobus vide Crosno, Consul.			

Pág.	Pág.
Henczelinus dictus Werzingis vide Werzing.	
Henricus rector de Sokolniki, t. 1399 134 vide Cracovia, Advocatus.	Jacobus scultetus villaे in fluvio Lubus, 1348 12
vide Premislia, Cantor.	Benedicti de Sandomiria, notarius publicus, 1396 118
Henslo sartor vide Leopolis, civis.	de Ossova vide Polonia, Reg. Curiae notarius.
Hermannus vide Lancicia, Archidiaco-nus, Cracovia, procurator et Sandomiria, procurator.	vide Halicia, Archiepiscopus.
procurator generalis, t. 1348 5. 13	vide Leopolis, Rector hospitalis S. Spiritus.
Hesner Martinus antiquus vide Crosno, senior carnificum.	vide Lcopolis, Gardianus fratrum minororum.
— juvenis vide Crosno, Magister mechanicus carnificum.	Jacussius haeres in Potoczany, 1423 183 184
Heulinus vide Crosno, Advocatus.	de Jaroslaw vide Leopolis, consul.
Hlubiemowo dworzyszcze 178	vide Crosno, Advocatus.
Hodowicza flumen 177	Jacz filiaster Ignatii de Oblaznicze 1435 202 203
Hodowice villa 177. 201	Jaklo faber vide Leopolis, consul.
Hoewar vide Cracovia, Juratus juris supremi teutonici.	Jakubowski Valentinus, Secret. Reg., Canon. Sandomir., plebanus in Piwniczna Szyja vide Sandomiria, Canonicus.
Hoffman Michael vide Crosno, Senior carnificum.	de Janowicze Grothco, t. 1395 . . . 112
Holobuth (Holopoboth) Ostasch, 1411 165	Janussius Albus, 1380 63
Holya Magister vide Sandomiria, Decanus.	vide Premislia, Episcopus.
Hone Petrus vide Crosno, Scabinus.	vide Cracovia, Cancellarius.
Horko, dux, t. 1417 170	vide Russia, Capitaneus.
Hriczkowicz Andreas de Bortniki, t. 1435 203	vide Sandomiria, Judex.
Huhninya (Huhnja) 164. 165	Januszowa campus 6
Hungaria . . 20. 46. 57. 58. 61. 62. 71 76. 79. 239. 240	Jarand Johannes de Brudzew vide Calissia, Castellanus.
Hynco scultetus de Lubusza, 1361 . 28	Jariczwski Johannes Masovita vide Masovita.

Pag.	Pag.
Jarocki Stanislaus vide Polonia, Curiae Reg. Marschalcus.	plebanus de Chyczyn t. 1461 . 225
Jaroslaw vide Cracovia, Archidiacon. plebanus de civitate Kazimiria, t. 1348 13	plebanus de Litwinow, 1483 . 244
Jaroslaw civitas . . . 115. 203. 204	capellanus de Malczow, 1483 . 246
de Jaroslaw Raphael vide Sandomiria, Castellanus et Polonia, Mar- schalcus Regni.	vide Gnesna, Archiepiscopus.
Spitko, t. 1444 207	vide Leopolis, Archiepiscopus.
— vide Cracovia, Castell.	vide Cracovia, Episcopus.
— vide Sandomiria, Pala- tinus et Russia, Capitaneus.	vide Polonia, Cancellarius et Cracovia, Episcopus.
Jasienski Paulus vide Sandomiria, Castellanus.	vide Wladislavia, Episcopus.
Jaslo (Jassel) 134	vide Polonia, Cancellarius et Wladislavia, Episcopus.
Jawcze villa 183	vide Posnania, Episcopus.
Jaworski, 1591 6	vide Chelm, Episcopus.
Jawyschowski Nicolaus, t. 1428 . . 199	vide Polonia, Cancellarius et Cracovia, Decanus.
de Jedlicze Stanislaus Mleczko v. Mleczko.	decretorum doctor vide Cracovia, decanus et Cracovia, Cancell.
Jedlna 198	vide Gnesna, Praepositus et Russia, Cancellarius.
Jeklo murator vide Leopolis, civis.	vide Lublin, Archidiaconus.
Jesko de Ylkus, t. 1359 25	vide Premislia, Canonicus.
Imramus vide Cracovia, Palatinus.	Rutheni vide Leopolis, Eccle- siae S. Mariae parroch. rector.
Johannes filiaster Janussii, cancellarii cracov., 1366 36	vide Cracovia, Castellanus.
filius Tayczadin, 1376 . . . 50	vide Wojnicia, Castellanus.
ordinis S. Basilici, 1386 . . . 72	vide Wislicia, Castellanus.
praedicator Polonorum, ordinis fratrum minorum, t. 1399 . . 139	vide Russia, Capitaneus.
rector ecclesiae parochialis in Lopaczino, 1423 . . . 180. 181	vide Cracovia, Judex.
filius Katherinae sororis Johannis de Ossensko, 1427 . . 196. 197	textor vide Crosno, consul.
plebanus de Przybyschowka, t. 1461 225	vide Crosno, Advocatus.
	vide Crosno, Scultetus et civis et Cracovia, civis.

	Pag.		Pag.
Jordan Nicolaus de Zakliczyn vide Wislicia , Castellanus.		Johannes, Can. Crac., Secr. Reg. t. 1512	194
Judaei 10. 14. 17. 76		Katherina, consors Symonis de Oszen- sko, 1426	194. 198
Juniwladislavia (Inowrocław).		soror germana Johannis de Oszen- sko, 1427	196. 197
Palati- nus. { Janussius de Koscielec, t. 1421 178 Johannes de Koscielec, capita- neus in Marienburg, t. 1464 239 Johannes de Oporow, t. 1485 249 Stanislaus de Koscielec, t. 1512 193		de Kazanow Dominicus Litfas vide Radom , Capitaneus.	
Jus polonicum . . 13. 20. 29. 175. 177 180. 187		Kazimiria , . . .	21
Jus ruthenicum 14. 175. 177. 180. 187		Kelczo vide Cracovia, praepositus S. Mariae et Polonia, Cancella- rius Aulae Reginae.	
Jus servile 203		Kensteyn Franz vide Crosno Scabinus.	
Jus terrestre 203		Kersin Johannes presbyter Wratisla- viensis, Cracov., Warmien., Culmen. dioecesum, test. 1386 . . .	72
Jus theutonicum . . 4. 12—14. 16. 20 24—26. 29. 30. 33. 35. 38. 41. 47 52. 64. 141. 151. 173. 175—177 180. 181. 187. 191. 192. 205. 206 226. 245.		Keysynger Nicolaus vide Cracovia, Advocatus Prov. Jur. Supr. Teut. Kijovia.	
Jura Jasco vide Cracovia, Succame- rarius.		Episcopus Jacobus, 1376 . . .	49
Johannes vide Cracovia, Castell.		Kiselnik Nicolaus vide Leopolis, consul. in Klischow Johannes, t. 1423 . .	184
Iwanus, frater Demetrii, t. 1399 . . 141		de Klobukowo Jacobus vide Masovia, Ducis Curiae Notarius.	
Iwla villa 37		Kłossowski Johannes, Cathedr. Pre- misiensis Canon., Sigilli Regni Secre- tar., 1748, 1749 9. 11	
K *).		Kmita Jesco 1380	63
Kąkolniki, villa 101		Dobeslaus de Wisnicze vide Lu- blin , Castellanus.	
de Kamyonka Mathias vide Leopolis, ministerialis.		Petrus vide Cracovia, Palatinus, Polonia Marschalcus, Lublin, Castellanus.	
Karnkowski Nicolaus vide Leopolis, Subdapifer.		— de Wisnicze vide Craco- via, Pałat. et Capit., Polonia, Marschalcus.	

*) Wszystkich nazw zaczynających się od tej litery,
których czytelnik tutaj nie znajdzie, należy szukać
pod literą **C**.

Pag.		Pag.
de Knychnycze Johannes vide Halicz, Castellanus.		Krambski Sebastianus, 1555 . . . 166
Kobylany 36. 51		Bohdan, 1555 166
de Kobylany Johannes, t. 1364 . . 235		Krotoszyn, villa 141
Domarath vide Biecz, Castellan.		Kryg, villa 209
Kobyle vide Kobylany.		Krzczonow, villa 167. 168
de Kokicz vide Strala.		Krzemienica, villa 65
Kolomyja 110. 111		de Krzeszow Johannes Pasco, t. 1368 44
de Koniecpole Jacobus vide Siradia, Palatinus.		Krzywe, villa 244
Johannes vide Polonia, Cancell.		Krzywicki Petrus, testis 1488 . . 258
Korczyn Nova Civitas . 135. 240. 242		Kucharski Simon scabinus oppidi Pi- wnicza Szyja, 1766 10
Koropyssovycz Jacobus pop, 1417 . 170		Kunczowicz Thomas vide Sanok vice- advocatus sup. jud. teutonici.
Dimetrius pop, 1417 . . . 170		de Kunowa Johannes vide Oswiecimka.
hortus 170		de Kurow Nicolaus vide Wladislavia, Episcopus.
de Korytnica Florianus vide Sando- miria, Subpincerna.		Kuzma Czarny vocatus Falconista 1421 178
Kosciejow, villa 141		Kwaton 1423 182
de Koscielec Janussius, Johannes vide Juniwladislavia, Palatinus.		de Kwiatkowo Jurco, test. 1397 . . 121
Stanislaus vide Juniwladislavia, Palatinus.		L.
Andreas vide Polonia, Thesaur. Regni.		Labanthka Johannes de Zukow, 1420 175
Kośmidłowicz Sebastianus'advocatus in Piwnicza Szyja, 1748 . . .	9	de Labiszyn Mathias vide Brest, Palat.
Koszlarogi Nicolaus vide Halicz, Ple- banus.		Labonski Michael, test. 1393 . . . 107
Kotwicz Augustinus vide Polonia, Curiae Regiae Vexillifer et Sta- buli Reg. Praefectus.		Lackie, villa 63
de Kozeglowy Cristinus vide Sandecz Castellanus.		de Laczuchow Johannes Curopathwa vide Zawichost, Castellanus.
Kozelniki, villa 145		Ladimir vide Wladimiria.
		Ladislaus dux Opoliensis, Wielunensis etc. 1372, 1377, 1378, 1379, 1387 et sine anno . . 46—48. 50 52—54. 56. 63. 72. 77. 86. 247
		Lambaczski Michael, 1392 . . . 103
		Lambertowicz Stanislaus de Zubiza, testis 1394 108
		35*

	Pag.		Pag.
de Lancawa Navogius, t. 1389 . 82. 83		Laurencius Didconis de Sandomiria	
Lancicia.		clericus dioc. cracov., notarius	
Cancel-		publicus, 1395, 1396, 1399, . 110	
Iarius.		113. 114. 119. 139. 140	
		vide etiam Leopolis, notarius.	
Decanus.		brasiator vide Leopolis, civis.	
		de Cracovia vide Crosno, gar-	
Arch-		dianus conv. fratrum minorum.	
diaconus.			
		Lawne 166	
		Lelow 31	
Palati-		Lemburga vide Leopolis.	
nus.		Leo notarius de Clodnia, 1428 . . 198	
		Leopolis . . 6. 13. 17. 27. 33. 40. 41	
		43. 47. 49. 50. 52—54. 57—60. 62	
		63. 68. 74—78. 80—91. 99. 101	
		103. 105—109. 113—117. 119	
		122—124. 126. 127. 129—131. 134	
		136. 139. 145—149. 158. 159. 170	
		177. 183. 186. 187. 189. 191. 192	
		201. 204. 220. 249. 250	
Consul.		Advocatia 54. 80	
		Valva cracoviensis 247	
		Valva haliciensis 247	
Advocatus.		Domus lignea dotis parrochialis	
		ad S. Mariam 114	
de Lang Golyasz vide Masovia, Due.		Hospitale S. Spiritus 133	
Marschalcus.		Stephani Mons 41. 47	
Lang Hansyl, 1381 64. 65		Metropolitana 201	
Hannes vide Crosno, consul.		Parrochialis S. Mariae . 22. 41	
Langyn Aw vide Hanzlowka.		47. 49. 116. 117. 119. 124. 125	
Lanki, villa 36. 51		S. Francisci 49	
de Lanzameo F. 1396 120		S. Johannis 49	
de Lasko Jaroslaus vide Siradia, Palat.		S. Spiritus 134	
Lasocki Nicolaus vide Cracovia, De-		S. Catharinae capella in castro	
canus.		inferiori 247	
Lasznewski de Dlusnowo vide Belz,		Corporis Christi 49	
Tribunus.			
Latalski Johannes praepos. gnezn., cra-			
cov. et lancic., secret. r., t. 1512 194			

	Pag.		Pag.
Eccle- sia.	{ Monasterium Corp. Christi 140. 141 Conventus S. Crucis . . . 145 Praebenda S. Johannis extra muros 177	Rect. hosp. S. Spiritus.	{ Jacobus, test. 1395, 1399 . 109 110. 133. 134
Arch. episcopus.	{ Mathias electus, t. 1378, t. 1380 53. 63 Jacobus, t. 1400 . . 146. 147	Magister hosp. S. Spiritus.	{ Petrus de Zacschyno, 1423 . 185
Rector Paroch. Ecclesiae.	{ Johannes 1421, 1423, 1424, 1426 178. 183—187. 189. 191 Gregorius, testis 1460 . . 220 Johannes, test. 1485 . . . 249 Bernardinus Wilczek, 1512 193	Vicarius.	{ Stephanus, 1376 49 Fratres Ordinis Minorum . . 68
Vicerector B. Mariae.	{ Nicolaus Petri de Czanok, 1386 et ante 1390 . . 71. 91 Johannes Rutheni, 1390, 1395, 1396, 1399, 1400 et sine anno . . 88. 92. 93. 99. 109 113—118. 123—127. 129—131 136—139. 146	Palati- nus.	{ Andreas Odrowąż de Sprowa, Capit. Russiae, t. 1460 . . 220
Vicarius S. Mariae.	{ Paulus, test. 1399 . . . 134	Ivan de Obychow, t. 1417 . . . 170	
Altarista Ecclesiae paroch.	{ Paulus, t. 1399 . . 128. 133	Spytko de Tarnow, t. 1424 185. 189	
Prior conventus Corp. Christi.	{ Nicolaus, t. 1399 . . 128. 133 Clemens, t. 1399 . . 128. 133	Petrus Włodkowicz de Charbi- nowice, ante annum 1428 . 197	
Gardianus Ord. Minorum.	{ Johannes Stecheri, t. 1395 109	Manzik de Dambrowa, 1428 197	
Praeben- darius S. Katha- rinae.	{ Maternus vicarius terrae Rus- siae, 1389 81	Raphael de Tarnow, Castellan.	
Gardianus Ord. Minorum.	{ Jacobus, 1385, t. 1386 68. 72 Petrus, test. 1395 . . . 110	Wojnicensis, frater Johannis de Tarnow, t. 1440 205	
Praeben- darius S. Katha- rinae.	{ Thomas, testis 1395, test. 1399 108. 134	Stanislaus de Chodecz, Mar- schalcus R. Pol., t. 1512 . . 194	
		Capita- neus.	Wolczko Rokuthi de Glodno, testis 1444 207
		Succame- riarius.	Nicolaus de Gologory, t. 1460 220
		Vexillifer.	Paulus de Olesko, t. 1488 . 258
		Judex.	Georgius Strumilo, t. 1460 . 220
		Subjudex.	Severinus de Felsztyn, t. 1488 258
		Sub- dapifer.	Gunterus de Sieniawa, 1488 254
		Gladifer.	Johannes de Wysokie 1488 . 254
		Tribunus.	Nicolaus Carnkowski, t. 1488 258
		Vojevoda.	Andreas de Swyrsz, t. 1488 258
		Vicecapi- taneus.	Stanislaus Maldrzyk vicecapi- taneus, t. 1488 258
			Manczina haeres de Conin, 1394, t. 1399 107. 141
			Stanislaus Maldrzyk tribunus, t. 1488 258

	Pag.	Pag.
Ministe- rialis tonus.		
{ Mathias de Camionka, 1488 .	256	Gregorius Stecher 1368, 1372,
	257	1378 42. 47. 52. 53
Proconsul.		Tayczadin filius Johannis, 1376
{ Michael, 1396 . . . 114. 118		49. 50
Jaklo faber, 1353 . . .	22	Johannes Machewicz, 1377 . . . 51
Henricus Platner, 1353 . .	22	Hanco Swarcz, t. 1377 . . . 51
Jacussius de Jaroslaw, 1353 .	22	Petrus Brun, t. 1377 . . . 51
Johannes de Memil, 1353 .	22	Paulus Timo, t. 1377 . . . 51
Cunat de Stynow, 1353 . .	22	Johannes Bime, t. 1377 . . . 51
Thimo, 1353	22	Martinus de Wisna ante 1389 81
Pesco de Gnesna, 1359 . .	23	Petrus Blorok, 1392 . . . 103
Simon, 1359	23	Olbracht Stolpszes, 1394 107. 108
Nicolaus Ruthenus, 1359 .	23	Nicolaus Bolcz, 1399 . . . 133
Nicolaus Kisalink, 1359 . .	23	Lesczina villa 36
Nicolaus Czambor, 1359 . .	23	Lesczna 51
Petrus Stecher, 1396 . 114. 118		Letatin villa 244
Advocatus.		de Lexice Johannes, t. 1423 . . . 183
{ Bruno, 1353	22	de Lgotha Mathias, notarius curiae
Gregorius, 1359.	23	domini Ottonis de Pilcia, 1381 65
Michael, test. 1386 . . .	72	Libusza villa 209
Paulus, t. 1389	81	Liganza Johannes vide Lancicia, Palat.
Notarius.		Lithuanii 40. 47. 58
{ Michael, 1389	81	Lithuania.
Paulus Condi, t. 1392 . .	104	Sigismundus dux, t. 1423 . . . 185
Laurentius Didkonis de San-		Litwinow oppidum 244—246
domiria, 1399 123. 129		de Litwinow Anna, 1483 243. 245. 246
Thelonea- tor.		Johannes vide Trembowla Capit.
{ Petrus Armkecht, t. 1378 53. 54		Lodgierz Albertus, 1461 223
Ludovicus rasor, 1353 . .	22	Lomnica villa 4
Johannes Curczworst, 1353 .	22	Lomnica antiqua 6
Nicolaus Regil, 1353 . . .	22	Lopaczino vide Lopatyn.
Nicolaus Rotthen, 1353 . .	22	Lopatyn 180. 181
Friczko rusticus, 1353 . .	22	Loposinski Creslaus vide Polonia,
Henslo sartor, 1353 . . .	22	reginae familiaris.
Jeklo murator, 1353 . . .	22	Losień villa 200
Simon, 1353	22	
Laurencius braseator, 1353 .	22	
Ulricus carpentarius, 1353 .	23	

	Pag.	Pag.
Losschen vide Losień.		
Loszowa villa	244	
Lowczice villa	164	
Lowcziczski Michalco, t. 1392 . .	104	
de Lowczow Clemens miles, t. 1368	44	
Loy Iwan haeres de Skarzeszow test.		
1356	17. 18	
Loyewicz Chodco, 1380, t. 1392	63. 103	
Lublin	80. 167. 172	
Archidia-conus. { Johannes Judex et commissarius a sede apostolica constitutus, 1396 . .	114—116. 124	
Palatinus. { Stanislaus Eryppsska, 1421 .	177	
Castellanus. { Nicolaus Firley de Dambrowica, t. 1512	193	
{ Abraham, t. 1362	30	
{ Petrus Kmita, t. 1389, t. 1395		
3. 111. 112		
{ Johannes de Sczekociny, test.		
1413, t. 1417, t. 1420	168. 169	
170. 176		
{ Dobeslaus Kmita de Wisnicze,		
t. 1464	239	
{ Bernardus Maciejowski, testis		
1537	171	
Succamerius. { Groth de Ostrow, t. 1463 .	234	
Judex. { Mathias de Suchodoli, t. 1413	168	
Tribunus. { Borzugius, test. 1368 . .	44	
Lubotancze vide Nowotaniec.		
Lubotowa fluvius	38	
de Lubraniec Gregorius praepositus		
sandomiriensis vide Polonia,		
Vicecancellarius.		
Nicolans Gardzina vide Posnania,		
Palatinus.		
Lubsza	164. 165	
Lubusza	28	
Lucas vide Warmia, Episcopus.		
de Lucowa Nemerza, t. 1430 . . .	200	
Luczk	60. 89	
Luczka wójt, 1411	165	
Ludovicus rex Ungariae	86. 148	
dux Silesiae, 1387	73	
rasor vide Leopolis, civis.		
Lutomyslia	89. 98	
de Lutorzyrz Johannes, t. 1461 . .	225	
Lutoslawski Martinus vide Sandecz,		
notar. castr.		
Johannes vide Sandecz, notar.		
castri.		
Lwow vide Leopolis.		
de Lyus Jo., 1396	120	
M.		
Machewicz Johannes vide Leopolis,		
civis.		
Maciejowski Bernardus vide Lublin,		
Castellanus.		
Samuel gnesnensis et cracov. canonicus, t. 1537	171	
vide etiam Chelm Episcopus,		
Plock, Episcopus nominatus et		
Polonia, vicecancellarius.		
Macowiszczha	36. 51	
de Magio Petrino magister, clericus		
novariensis, notar. publ., scriba		
Jacobi Steube, auditor. apostol.,		
t. 1399	128. 132	
Malczyce villa	158	
de Malczyce Nicolaus, t. 1426 . .	195	
Malczynski Johannes, 1530	159	

	Pag.		Pag.
Maldrzyk Stanislaus vide Leopolis, tribunus et vicecap.		Dux.	{ Wladislaus princeps Russiae, 1456 209
Malechow villa 50. 103			Stanislaus Pawlowski archidiac.
in Malechow Michael, t. 1423 . . 184			plocensis, cancell. Russiae, t.
Malocha vide Malechow.		Cancel- larius.	1423 182
Malogoszcz.			Ratiborius de Golejewo, test.
			1456 210
Castel- lanus. { Stasco, t. 1358 21		Mar- schalcus.	{ Golyasch de Lang, t. 1456 . 210
			Vicecan- cellarius.
			Michael, t. 1408 164
Petrus, t. 1385 70		Subpin- cerna.	{ Luca de Babsko, t. 1423 . 181
Johannes de Olesko, t. 1488 257			Vicethe- saurarius.
Maly Wynik vide Winniczki.			{ Dadzbog de Ponieczino, t. 1456 210
Mancigost villa 200			Preczslaus, t. 1408 . . . 164
Manczina haeres de Conin vide Leo- polis, voyevoda.			Jacobus de Clobukowo, t. 1456 210
Manczlo vide Lancut, consul.			Paulus de Bedlsko, t. 1456 . 210
Mansyk Johannes de Dambrowa vide Polonia, supr. pincerna, Russia, capit. gener. et Leopolis, capit.		Notarius curiae.	Masovicz Semon Ruthenus, 1394 107. 108
Marcus tenutarius olim in Letatin, t. 1483 246			Materna vel Maternus vide Russia, Vicarius et Vicevicarius et Leo- polis, prior conventus Corporis Christi.
Mardrus frater Tayczadin, 1376 . . 49			Maternus Wigandi magister, clericus wratislav., notarius public., scriba
Armenus de Lemburga, 1377 . . 50			Jacobi Steube, auditor. apost., t. 1399 128. 132
Maria regina Hungariae 72. 73			Mathias de Cracovia, procurator Petri advocati crosnensis coram judicio
Martinus Andreae test. 1385 . . . 69			supr. sanocensi 1461 227
frater ordinis praedicator. vide Russia, vicarius.			plebanus in Staresiolo, 1486 . 250
de Wisna vide Leopolis, civis.			vide Leopolis, archiepisc. electus.
de Maschcow Sinbranus! vide Cracovia, gladifer.			vide Premislia, episc. et Polonia, cancellarius.
Masovia 89. 135			vide Camieniec, episcopus.
			vide Dobrzyn, cancellarius.
Dux. { Semovitus princeps terrae plo- censis et belzens., 1408, t. 1423, 1435 163. 180. 202			
Wladislaus (ante 1456) . . . 210			
Semovitus princeps Russiae, 1456 209			

	Pag		Pag
Matuszyk Michael oppidanus de Piwnica Szyja, 1591	5	de Miczow Gotardus, t. 1435	203
Mazowita vel Mazowski Jeszeo, t. 1389, t. 1393	82. 83. 107	Miklaszow villa	247
de Jaryczow Johannes t. 1392, t. 1400	104. 146	Mikossius scultetus de Glogoczow vide Cracovia, juris supr. teutonici juratus.	
de Jarzyczowo, t. 1405	156	de Miloczyce Jacinctus Mazowita vide Mazowita.	
de Miloczyce Jacinctus, t. 1407	159	Misnia	89. 98
Medenice	112	Marchio, 1387	72
Medyka	156. 179. 184. 195	Missopad Nicolaus vide Czchow, castellanus.	
Medinicza vide Medenice.		Mistuyus vide Sandomiria, palatinus.	
de Medzwedz Jacussius vexillifer, t. 1387	78. 79	Miszkowski Petrus vide Polonia, notarius regius.	
de Meglew Lucassius, t. 1486	250	Mleczko Stanislaus de Jedlicze, t. 1516	68
Meisen Margraf von . . . vide Misnia.		de Mlenyszcza Hraszko, t. 1435	203
de Memil Johannes vide Leopolis, consul.		Mlodow	4
de Melsztyn Spicimirus comes vide Cracovia, castellanus.		Mokrzecz	108
Spitko vide Cracovia, palatinus.		Moravia	89
Merbotha de Ssyrawa, t. 1372	48	de Morawany Jacobus vide Czchow, castellanus.	
Michael judex provincialis, 1403	151	Mosciska	184
notarius archiep. halic. Jacobi, testis 1395	114	de Moskorzow Clemens vide Polonia, vicecancellarius et Sanok, capit.	
scultetus de Zorzow, 1428	199	Moszenka Wasko servitor regis, 1407	158
vide Sandomiria, castellanus.		de Moycowice Wilczco haeres, 1423	182
vide Masovia, vicecancellarius.		in Mrazow Johannes, t. 1423	184
vide Crosno advocatus et civis.		Mroczko filiaster Janussii cancellarii cracoviensis, 1366	36
truth fraw vide Lancut, advocat.		Msana villa	37
vide Leopolis, proconsul et notarius.		Mszurca vide Polonia, regiae cōquinae magister.	
Michalko vide Cracovia, cancellarius.		Muzylo Michael de Buczacz vide Camieniec, castellanus.	
de Michalow Nicolaus vide Cracovia, castell. et Sandomiria, palatinus.		de Myezinice Jaszeo, 1427	195
Michatar avunculus Tayczadin, 1376	49		

N.	Pag.	Pag
de Nakel Bartholdus Ozeg vide Ozeg.		vide Chelm, episcopus.
Naroisth area	170	vide Camieniec, episcopus.
Narth	4	vide Polonia, vicecancellarius et curiae regiae marschaleus.
de Nasanchowice Clemens, t. 1423 .	183	plebanus de Czchow vide Polonia, notarius regius.
Nemerza de Lucowa vide de Lucowa.		Bohemus vide Polonia, not. reg. filius Drogossii, vide Polonia, reginae familiaris.
Niclo alias Tropar vide Lancut, consul.		vide Cracovia, officialis, canonicus, praepositus S. Floriani, judex et juris supr. teuton. juratus.
Nicolaus fliaster Janussii cancellarii cracoviensis, 1366	36	vide Crosno, gardianus monasterii fratrum minorum, consul et magister collegii.
cancell. ducis Ladislai opol. et Russiae, t. 1377, t. 1378 .	51. 54	vide Leopolis, plebanus, vicarius S. Mariae et consul.
Alexandri filius, miles, 1385 68.	69	vide Opatow, custos.
Nicolai Korulini de Beuthom,		vide Sandomiria, palatinus.
clericus cracov. dioec., notar. publ.,		vide Zawichost, castellanus.
1385, 1386, 1389 69. 71. 72. 81.		vide Wislicia, castellanus.
praedicator de Crapicz, t. 1386	72	Niepolomice
dictus Bsdaczi, t. 1393 . . .	107	176
sellatoris de Nova Sandecz,		in Nieprowicze Janussius, t. 1423
presbyter cracov. dioec., t. 1395	114	184
Jaczkonis clericus de Premislia,		de Niszczycze Sigismundus vide Plock,
notar. public., 1399	128. 133	vexillifer.
dictus Maydli, 1399	133	Novacivitas Corczin vide Korczyn.
familiaris Jacobi archiepiscopi haliciensis, t. 1399	139	de Nowa Gora' Jacussius Vangzin,
servitor Jacobi archiepiscopi haliciensis, t. 1399	134	t. 1397
rector ecclesiae in Kulikow, t. 1399	134	121
plebanus de Szczebreszyn, t. 1486	250	Nowesyolo villa
testis 1516	68	247
plebanus de Radaczow, t. 1411	165	Nowotaniec villa
vide Gnesna, archiepiscopus.		205. 206
vide Wladislavia, episcopus.		de Nyeborow Johannnes, t. 1435 .
		203
		vide etiam Belz, palatinus.
		Nyedorzeczwicza vel Nyedorozowica dworziszcze
		164. 165
		Nynotha vide Radom, castellanus.

Pag.		Pag.
	O.	
Oblaznicze villa	203	de Oporow Andreas vide Brestia, castellanus.
Oblazniczy alias Obloznicy alias Obo-		Johannes vide Juniwladislavia, palatinus.
blazniczy tres fratres, 1411 164. 165		Nicolaus vide Lancicia, palatinus.
de Oblaznycze Ignatius, 1435 202. 203		Wladislaus vide Polonia, vice- cancellarius et Cracovia, praep.
Obloznicz Jacek Zanyewicz s. a. .	166	S. Floriani.
Obroszyn villa	201	Ordenowicz Manyko, 1411 . . . 165
de Obychow Iwan vide Leopolis, capit.		Ormeni vide Armeni.
Ocieski Nicolaus vide Polonia, agazo-		Orszawa
num magister.		206
Johannes vide Polonia, cancell.		Ossensko villa
Ocko vide Sandomiria palat. et capit.		196—198
Odrowąż de Sprowa Andreas vide		de Ossensko Johannes, 1427 . 196. 197
Leopolis, palatinus et Russia, capitaneus.		de Ossolin Johannes vide Radomia, castellanus.
— Johannes vide Russia, palatinus.		de Ossowa Jacobus Petri vide Polonia, notarius aulae regiae.
— Petrus vide de Sprowa.		de Ostrorog Sandivogius vide Posna- nia, palatinus.
de Ogrodzenicze Bartosius vide San-		Stanislaus vide Calisz, palatin.
domiria, succamerarius.		de Ostrow Cristinus, t. 1389 . . 82—84
Olesko	86	vide etiam Polonia, curiae reg. magister, Sandomiria, castell. et Cracovia, castellanus.
de Olesko, Johannes vide Malogoszcz, castellanus.		Groth vide Lublin, succamer.
Paulus vide Leopolis, succamer.		Oswieca villa
de Olesnica Dobko vel Dobeslaus vide		106. 107
Wojnicz, castellanus.		Oswiecim
Johannes, testis 1395 . 111. 112		199
Zbigneus vide Cracovia, praepo-		Dux. { Cassek, 1428 . . . 198. 199
situs S. Floriani.		Capita- { Nicolaus Szadowski, t. 1428 . 199 neus. Zawissius v. Sandomiria, subjud.
Olomuncia	89. 98	Osswyeczymka Johannes de Kunowa, testis 1464
Olschoviensis dux	89	235
Opalenski Petrus vide Gnesna, castell.		Otho vide Sandomiria, cantor.
Opatow.		vide Russia, capitaneus.
custos ecclesiae Nicolaus, 1430 200		Ozeg Bartholdus de Nakel, t. 1426 . 195

	Pag.		Pag.
Canonicus.	Johannes Bilinski canonicus warsavien., secret. reg., t. 1541 55	Rex.	Ludovicus . . 46. 56. 57. 60. 61 76. 79. 148
	Andreas Zebrzydowski decanus lanciensis et canonicus cracoviensis, t. 1541 55		Wladislaus Jagiello . . . 77—79 82—85. 89. 90. 98. 99 110. 111. 134. 140. 142 144—146. 148. 150. 155 156. 158. 159. 161. 167 168. 169. 171—175. 177 179. 184—186. 188. 190 191. 197. 201. 220. 247
Archidiaconus.	Stanislaus Pawlowski cancellarius Russiae et Masoviae terrarum, test. 1423 182		Wladislaus de Warna . 205. 207
Castellanus.	Thomas de Bartniki, t. 1512 193		Kazimirus Jagiellonides . 209. 219 220. 226. 233—238. 241. 246
Vexillifer.	Paulus, testis 1408 164 Wydzga de Ostrow, t. 1423 181 Sigismundus de Niszczyce, t. 1456 210		Sigismundus I. . 54. 156. 159. 171 193
Podolia 239. 240		Sigismundus Augustus . 160. 165 166. 174
Palatinus.	Hriczko de Pomorzany, test. 1460 220 Otha de Chodecz, t. 1512 . 193		Stephanus 5. 6. 85
Podussow 256. 257		Michael 7
de Podussow Philippus, 1488	255—257		Johannes III.. 6. 7. 8
Polakiewicz Josephus notarius oppidi Piwniczna Szyja, 1748, 1766	9. 10		Augustus II. 8
Polanka villa 221		Augustus III. 8. 9. 10
Polaniec.			Stanislaus Augustus 9. 11
Castellanus.	Vitus, test. 1348 13	Regina.	Elisabeth (senior) . . 58. 62. 79
Polonia	. . 21. 46. 60—62. 71. 84. 98 105. 145. 183. 203. 209		Hedvigis . 69. 73—75. 78. 104 120. 141. 161. 189
	Kazimirus . 1—3. 5. 12. 13. 18 25. 27—29. 31. 33. 34		Zophia . 188. 189. 208. 211. 226 229
Rex.	36—40. 48. 53. 58. 59 61. 76. 82. 105. 106. 190 220. 236. 241	Marschal- cus Regni.	Elisabeth 248
			Johannes de Rytwiany capitaneus sandomiriensis, t. 1463, testis 1464 . . 234. 238. 239
			Raphael de Jaroslaw, t. 1479 242
			Raphael de Jaroslaw castell. sandomiriensis, t. 1485 . . 249

Pag.	
Marschal- cus Regni.	Stanislaus de Chodecz, capitaneus leopoliensis, t. 1512 . 194 Petrus Kmita de Wisuicze latinus et capit. cracov., test. 1537, t. 1539 . . . 157. 171 Zaklika praepositus sandomir., 1385, 1387, 1389, 1395 . 70 78. 79. 82. 83. 85. 111 Albertus episcopus cracoviens., t. 1420, 1421, 1423 176. 178. 179 Johannes Szafraniec decanus cracov., 1423, 1424 . . . 185 188—190 Johannes episcopus Wladisla- viensis, t. 1426, 1431 . 192. 202 Johannes decan. cracov., 1428 198 Johannes de Conyeczpole, 1444, 1451 . . . 168. 207 Johannes episc. cracov., t. 1464 239 Stanislaus de Curozwinky, t. 1479 242 Creslaus de Curozwinky decanus gnesnensis, t. 1485 . . 249 Mathias epus. premisl. t. 1512 193 Johannes Ocieski cracoviensis, sandec., olstini. capit., cracov. succamer. et burgrab., 1554 1555 166. 172 — — cracov., oswiecim., zator., sambor., olsztinensis capitaneus, 1562, 1563 160. 174 Johannes de Czarnkow cantor wladislaviensis, 1367 . . . 39 Johannes de Czarnkow decanus wladislaviensis, 1368 . . . 45
Cancel- larius.	<i>Vicecan-</i> <i>cellarius.</i>
Vicecan- cellarius.	Clemens de Moskorzow capita- neus sanocensis, 1399, 1400, 1403 134. 135. 143. 144. 147. 151 Nicolaus praepositus S. Floriani ante Cracoviam, 1405 . . . 156 — — 1407 162 Donin praepositus S. Floriani extra muros cracov., 1413 168. 169 Johannes Szafraniec decanus cracoviensis, 1420, 1421, 1423 173. 176. 178. 179 Stanislaus Ciolek cantor craco- viensis, 1423 185 — — cantor cracoviens., canon. posnan. et sandom., 1424 188—190 Wladislaus de Oporow praepo- situs S. Floriani, 1426 . . 192 Stanislaus Ciolek, 1428 . . 198 Wladislaus de Oporow decre- torum doctor, praep. S. Floriani extra muros cracov., 1431 . 202 Petrus de Sczekociny, 1444 . 207 Johannes Lutkonis de Brzezie jur. utr. doct., sed. apost. protonot., s. apost. palac. causar. auditor, archidiac. gnesnen., 1460 220 — — iur. utr. doct., elec- tus eccl. cracov., t. 1463 . . 234 Albertus de Zichlin, 1462 (?), 1470 et sine anno 142. 192. 240 Andreas episc. premisl. t. 1479 242 Gregoriūs de Lubraniec praepo- situs scarbimir., t. 1485 . 249

	Pag.		Pag.	
Vicecan-cellarius.		Cristophorus de Szydlowiec sandom. cast., sirad., sochacz. et gostin. capit., t. 1512 . 193	Pincerna general. mensae regiae.	Johannes Manzik, t. 1423 . 179 Johannes Manzik de Dam- browa, capit. Russiae general., 1427 195
		Paulus de Wolia burgrab. cra- cov., capit. gostin., t. 1537 . 171	Curiae regiae Subpin- cerna.	Stanislaus Chroberski vexillifer et incisor curiae regiae, test. 1512 194
Thesaura- rius Regni.		Samuel Maciejowski decanus cracov., testis 1539 . . . 157 — — episc. chelmens., nominat. plocens., t. 1541 . 55	Curiae regiae Thesau- riarius.	Henricus de Rogow, t. 1423 . 179 Martinus de Wolia cubiculi reg. praefectus, zakroczym. et blonens. capit., test. 1541 55
Vicethe- saurarius Regni.		Dimitrius, 1380 . . . 63 Jacobus de Dambno capitán. cracov., t. 1464 . . . 239 Petrus de Curozwancy, t. 1485 249	Curiae regiae Incisor.	Ambrosius Pampowski, t. 1485 249 Stanislaus Chroberski vexillifer et subpinc. curiae reg. t. 1512 194
Marschal- lus Curiae regiae.		Andreas de Koscielec scep- siensis, oswieciim., juniwlad. et bidgost. capit., cracov. zupar. et procurat. general., t. 1512 194 Spitko de Tarnow radomiens. castell., t. 1537, t. 1539 157, 171	Curiae regiae Referen- darius.	Jacobus Uchanski canonicus cracov., testis 1541 . . . 55
Capitan. exercit. campes.		Dimitrius, t. 1389 . . 82—84 Petrus de Curozwancy, t. 1479 242	Curiae regiae Vexillifer.	Stanislaus Chroberski incisor et subpincerna curiae regiae, testis 1512 194 Augustinus Kotwicz stabuli regii praefectus, t. 1541 55
		Nicolaus castell. wislic., test. 1387 77. 79	Coquinæ regiae Magister.	Mszurca, t. 1395 112 Hieronimus Staskowski, t. 1541 55
		Demetrius, t. 1395 . . . 111	Cubiculi regii Praefectus	Martinus de Wolia curiae reg. thesaurarius, zakrocym. et blo- nen. capitaneus, testis 1541 55
		Zbigneus de Brzezie, t. 1399 141. 143	Stabuli regii Praefectus	Augustinus Kotwicz, t. 1539 157 — — curiae regiae vexilli- fer, t. 1541 55
		Laurencius Zaremba, t. 1423 179. 185	Curiae regiae Magister	Nicolaus Ocieski costens., pis- drensis et conynensis capita- neus, t. 1512 194
		Stanislaus Jarocki, t. 1512 . 194	Agasonom	
		Nicolaus Sieniawski belzensis castellanus, haliciensis capita- neus, 1539 157		

Pag.	Pag.			
Notarius regius.	Nicolaus Bohemus canonicus wisliciensis, 1362	30	Familiaris reginae.	Kreslaus Lopossinski, t. 1392 104
	Nicolaus plebanus de Czchow, 1365			Nicolaus filius Drogossii, t. 1392 104
	Jacobus de Ossowa, 1366 .			Nicolaus Falkowski, t. 1392 104
	Jacobus Petri de Ossowa canonius plocensis et S. Georgii in castro cracoviensi, 1368		34	Polthwa (Peltew) fluvis 41. 47
	Petrus Myszkowski, 1485 .		36	de Pomorzany Hriczko vide Podolia, palatinus.
Kelczo praepositus S. Mariae in civitate cracoviensi, 1387	45	de Ponyeczino Dadzbog vide Masovia', vicethesaurarius.		
Stephanus Schpiel de Biecz plebanus in Biecz 1447 . .	76	Poprod fluvis 3. 4		
Adam de Tur, t. 1397 . .	209	de Posdzimircze Gunoldus familiaris curiae Semoviti ducis masoviens., t. 1423 181		
Jacussius de Boturzyu magister coquinae reginalis, t. 1392	104	Posonium (Presburg) 46		
Petrassius de Sczekocin, t. 1392	101	Potoczany villa 183		
Johannes de Zagorzany magister curiae reginalis, t. 1447	209	de Potulice Albertus vide Camen, castellanus.		
Cristinus de Ostrow, 1387, t. 1389	75. 83. 84	Powistliczicz alias Pousliwczicz Kostko, 1411 165		
Petrus Rpisca wisliciensis castellanus t. 1397	121	Powyestliwicz Oleschko sine anno . 166		
Johannes de Zagorzany curiae reginalis subdapifer, t. 1447	209	Poznania.		
Pasco de Bogoria, t. 1392	104	Episco-pus.	Andreas, test. 1421 177	
Jacussius de Boturzyn succamerius reginalis, t. 1392	104	Johannes, test. 1512 193		
— — de Bocarzin, test. 1397	121	Palatinus.	Sandiwogius de Ostrorog, test. 1420, t. 1421, t. 1424, t. 1431, 176. 178. 188. 190. 202	
			Mathias de Bnin, t. 1485 . 249	
			Nicolaus Gardzina de Ludbrancz, t. 1512 193	
			Mosticius de Stanszaw, t. 1423 179	
			Petrus de Szamotuly, t. 1460 220	
			Lucas de Gorka capitaneus	
			Maj. Pol. gener., t. 1512 . 193	
			Succamerius.	Andreas Gorski, t. 1479 242
			Judex.	Przeczslaus, test. 1366 . 35. 36

	Pág.		Pág.	
Praga	89.	Preysnicz Petrus vide Crosno, magis-		
Prandnik fluvius	20	ter collegii.		
Prandota dictus Lasska, 1392 . . .	104	Pribco vide Belz, castellanus.		
vide Sandomiria, subjudex.		de Busco vide de Busco.		
de Prawkowycze Petrus Dunyn vide		Proczewicz Coroway, 1411	165	
Sandomiria, succamerarius.		Proczler Johannes vide Crosno, pro-		
Prawsnyker Jacobus vide Crosno,		consul.		
consul.		Proczowicz Senko de Rudnyky vide		
Predborius filiaster quondam Lemberti,		Zydzaczow, judex.		
1393	106.	Proszowice	173.	182
vide Cracovia, subdapifer.		Prussia	21.	226
Preisnar Martinus carnifex vide Crosno,		de Przanslaw Johannes Stanislai, t.		
civis.		1396	118	
Premysl . 100. 102. 115. 127. 130. 135		Przeczslaus vide Masovia, notarius		
138. 159. 179. 196		curiae.		
Ericus 1390 . . .	86. 90. 93. 96	vide Poznania, judex.		
Mathias, t. 1400, t. 1407 .	146	Przibianka Nicolaus plebanus in Bo-		
t. 1424 . . .	147. 162.	bowa 1447	208.	209
Janussius, t. 1421, t. 1423,		Przybyszowka villa	225	
t. 1424 . . .	177. 184. 188. 189	de Pszroszice Nicolaus, t. 1399 . . .	142	
Andreas vicecancellarius Polonie, test. 1479	242	Pyekoszow vide Piekossow.		
Mathias cancell. R. Pol; test.		Pylzno vide Pilzno.		
1512	193	Pyorco Petrus haeres de Criscowice,		
Stanislaus Tarlo, t. 1539 .	157	1423	182	
Johannes, testis 1390 . . .	102	Pyotraszowka	223—225	
Petrus, testis 1390 . . .	102	Wenceslaus de Slomnyki, 1461		
Henricus magister, t. 1390 .	102	222. 224		
Petrus Gumprecht, t. 1372 .	48	Bartholomaeus ostiensis artium		
Andreas Czurylo de Stojanowice, testis 1512 . . .	194	baccalaureus, 1568	225	
Petrus de Grochowiecz, 1427 .	196	de Pyotraszowka Nicolaus haeres,		
Pressow (Pryszów)	43	1461	222.	224
Preszow (Eperies)	59	Q.		
		de Quatcovy Jurco vide de Kwiatkowo.		

	R.	Pag.		Pag.
Raba civitas	35	Reyg Jesco, t. 1399	143
Rabstinski Johannes vide Zawichost,			Rogala Johannes, t. 1483	246
Castellanus.			de Rogow Henricus vide Polonia, curiae Reg. Thesaurarius.	
Radio Jesco vide Russia, capitaneus.			Rohatyn (Rohagyn)	86. 204
Radom 3.	234	Rohatynski Wolczko, t. 1417 . . .	170
	{ Nynotha, t. 1358	21	Roma . . . 88. 120. 127. 128. 132. 138 Basilica Beati Petri . . . 130—132	
	Johannes de Ossolin, t. 1426	192	Romana curia . . . 125. 126. 130. 136	
	Nicolaus de Szydlowiec, test.		Ropczyce (Robczice, Ropschice) . . .	115
Castel-	1512	194		134. 135
lanus.			Roppa fluvius	28
	Spytko de Tarnow, R. Poloniae Thesaurarius, capit. sirad.,		de Rosbora, Sluneczko, haeres, test.	
	krzepic. et krzeszow. t. 1537,			
	t. 1539	159. 171		
Capita-	Dominicus Lithfas de Kazanow,		Roschke Petrus vide Crosno, consul.	
neus.	t. 1463, t. 1464 . . .	234. 239	Roseman Henricus de Umbach, clericus	
de Radziejowice Andreas vide Socha-			dioc. Maguntinensis, notar. publ.,	
czow, castellanus.			Jacobi Stewbe auditoris aposto-	
Radziewsky area	170	lici scriba, 1399	128. 132
Raphael vide Sandomiria, succamer.			Rosenkranz Nicolaus vide Crosno,	
Rawa.			consul.	
Cancel-	{ Czaniborius, pleb. de Byala,		Rotthen Nicolaus vide Leopolis, civis.	
larius.	canon. Plocen., t. 1423 . . .	182	de Roza Nicolaus, t. 1486	250
	{ Johannes de Czwiclino Slavecz,		Rpisca Paulus de Bedlno, t. 1397 . . .	121
Succame-	t. 1408	164		
rarius.	{ Johannes Thabasch de Zalu-		Petrus vide Wislicia, castella-	
	sky, t. 1435 . . . , . . .	203	nus et Polonia, curiae Regina-	
Regeler Petrus vide Crosno, Scabinus.			lis Magister.	
Regil Nicolaus vide Leopolis, civis.			de Ruda Demetrius Danylowicz vide	
Rekythnowicz Wloczko, t. 1417 . . .	170		Danylowicz.	
Rews (Raysz) Matis vide Crosno, consul.			Rudniki villa	244. 245
Rewsen vide Russia.			de Rudno Abraham, t. 1395	112
Rey Johannes, S. Michaelis praeposi-			Russia . . . 17. 25. 33. 40. 46. 56. 57. 59	
tus, 1444	208		60. 61. 63. 72. 86. 105. 110—112	
			123. 134. 135. 142. 155. 177. 179	
			187. 191. 201. 239. 240	

	Pag.		Pag.
Dux.	<i>Ladislaus dux opolien. et welu-</i> <i>nensis, 1377, 1378 50. 52—54. 63</i>	Vicevica- rius ordinis praedica- torum.	<i>Maternus, 1385 68</i>
Princeps.	<i>Semovithus dux Masoviae, 1456 209</i> <i>Wladislaus dux Masoviae, 1456 209</i>		<i>Maternus, prior conventus Cor-</i> <i>poris Christi, 1389 . . . 81</i>
Palati- nus.	<i>Johannes Odrowąż de Sprowa,</i> <i>t. 1512 193</i> <i>Otto, t. 1365 34</i> <i>Jesco Radlo, t. 1377 . . . 51</i> <i>Andreasko, t. 1378 . . . 53. 54</i> <i>Janussius, 1379 59</i> <i>Johannes, 1380 61. 62</i> <i>Johannes de Tarnow palatinus</i> <i>sandomiriensis, t. 1387, 1392</i> <i>77. 79. 103. 106</i> <i>Gnevossius, 1393 106</i> <i>Johannes de Tarnow pal. san-</i> <i>dom., t. 1395, t. 1400 111. 146. 147</i> <i>Spitko de Tarnow, t. 1423 . 179</i> <i>183. 184</i>	Vicarius univer- salis.	<i>Martinus, frater ordinis fratrum</i> <i>praedicatorum, 1395 . . . 110</i> <i>Materna, 1399 140</i> <i>Rustakis consors (wspólnik) Taycza-</i> <i>din, 1376 49</i> <i>Rutheni 15. 17. 43. 47. 76</i> <i>Rybytwy villa 37</i> <i>de Rytarowice Petrus vide Sanok,</i> <i>succamerarius.</i> <i>de Rytwiany Derslaus vide Siradia,</i> <i>palatinus.</i> <i>Johannes vide Polonia, Mar-</i> <i>schalcus Regni et Sandomiria,</i> <i>Capitaneus.</i> <i>Marcissius vide Lancicia, palat.</i> <i>Rzeszow (Rzeschow) 115. 225</i> <i>de Rzeszow Jeschko, t. 1399 . . . 143</i> <i>Johannes, t. 1444 207</i>
Capita- neus.			S.
Succame- rius.	<i>Dobeslaus de Sprowa, 1427 195</i> <i>Johannes, decretorum doctor,</i> <i>praepositus gnesnen., t. 1356 17. 18</i> <i>Stanislaus Pawłowski, archidiac.</i> <i>Plocen., canc. Masoviae, t. 1423 182</i>	Castella- nus.	<i>Sabokruk Biencossius vide Zabokruk.</i> <i>Sadky villa 36. 51</i> <i>Sandecz (Nova) 4</i> <i>Zavissius, t. 1358, t. 1365,</i> <i>t. 1366 21. 34. 35</i> <i>Cristinus, t. 1389 3</i> <i>Cristinus de Cozeglowy, t. 1400 144</i> <i>Johannes de Pylcza, t. 1479 . 242</i>
Cancella- rius.		Capita- neus.	<i>Petrus, t. 1366 35</i>

	Pag.	Pag.
Notarius { Lutoslawski Martinus, 1578	5	Nicolaus, 1430 200
castrensis. { Lutoslawski Johannes, 1591	6	Petrus Szafraniec, t. 1431 . 202
Sandivogius vide Calissia, palatinus.		Spitko de Jaroslaw, t. 1485 . 249
vide Cracovia, capitaneus.		Spitko de Jaroslaw capit. terrarum Russiae general. 1488 . 257
Sandomiria 17. 52. 192		Johannes de Tarnow, t. 1512 193
Terra 135		
Decanus. { Magister Holya, t. 1430 . 200		Wilczko, t. 1348, t. 1356, t.
Zaklika, cancell. Aulae Regiae,		1365, t. 1366 5. 13. 17. 34. 37
Praepositus. { 1385, 1387, 1389 3. 70. 72. 78	79. 82. 83. 85	Johannes, t. 1377 52
Cantor. { Otho, t. 1334 1		Crzeslaus, 1387 75
Jakubowski Johannes Valentinus, secret. Reg., plebanus in		Cristinus, t. 1399 141
Piwniczna Szyja, 1578 . . . 6		Cristinus de Ostrow, t. 1400 144
Procurator { Hermannus archidiaconus Lan-		Johannes de Cziszow (Czyzow),
cicien., procurator cracoviensis,		testis 1426 192
t. 1340 2		Michael, 1430 200
Vicepro-		Paulus Jasszyensky, t. 1479 . 242
curator. { Przeczslaus de Chmelow, t.		Raphael de Jaroslaw, Mar-
1368 44		schalcus Regni Poloniae, t.
Mistuyus, t. 1334 1		1485 249
Johannes, t. 1362 30		Cristophorus de Szydlowiec,
Petrus, t. 1366, t. 1367 . 37. 39		R. Polon. vicecancell., capitán.
Ocko; capitán. sandom., t. 1377 51		Sirad., Sochaczow. et Gostin., t.
Otto haeres de Pilcia, capit.		1512 193
sandomir., 1381 64		Nicolaus de Wolia, Reginae
Johannes, 1387 74		Poloniae curiae magister, capit.
— capitaneus Russiae, t.		Sanocen.. Lanckorun., Lomzen.
1387 77. 79		et Viznen., testis 1541 . . . 55
— de Tarnow, t. 1389 82—84		Raphael, t. 1356 17
— de Tarnow, capitaneus		Bartossius de Ogrodzieniec, t.
Russiae, 1392, t. 1395, t. 1400		1413 168. 169
103. 111. 144. 146. 147		Petrus Dunyn de Prawkowycze,
Nicolaus de Michalow, t. 1420,		t. 1463 234
t. 1421, t. 1424, t. 1428 . 176		Ocko, palatin. sandomir., t. 1377 52
178. 188. 190. 198		Otto haéres de Pilcia palatin.
		sandomiriensis, 1381 64

	Pag.		Pag.
Capita- neus.	{ Johannes de Rytwiany mar- schalcus Reg. Pol., 1464 238. 239	Bur- gravius.	{ Thomco, t. 1359 27
Vexillifer.	{ Hinko de Balicze, t. 1444 . 207		Castri judicum supremum theuto- nicum magdeburgense 226
	{ Janussius, t. 1334 1		229—231. 233. 238
Judex.	{ Pelka, 1377 51	Viceadvo- catus supremi judicii	{ Thomas Kunczowicz, 1461 . 226
	{ Johannes de Sprowa, 1430 . 199	theutonici.	
	{ Petrus de Wysmuthow, t. 1463 234		
Dapifer.	{ Nicolaus Werzing, 1359 . 23		Saraceni 14. 17. 76
	{ Gallus de Czepelowo, t. 1407 159		de Sarbe Johannes, t. 1423 . . . 182
Pincerna.	{ Florianus de Coritnica, t. 1407 159		Sbański Johannes vide Zbanski.
Subpin- cerna.	{ Florianus de Coritnica, t. 1405 156		Sbigneus dominus, t. 1362 32
	{ Prandota, 1377 51		vide Cracovia, episcopus.
Subjude- x.	{ Zavissius de Oleschnicza, 1430 199		vide Polonia, marschalcus Reg.
	{ Dirseo, t. 1366 35		vide Polonia, cancellarius Aulae Regiae.
	{ Petrus de Charbinowice, t. 1405, t. 1407 . . . 156 159		praepositus S. Michaelis vide Polonia, subcancellarius curiae.
Sub- dapifer.	{ Petrus Włodkowicz, haeres de Charbinowice, capitan. Russiae general., 1426. 194		Sboyscz (Sboyscze) vide Zboiska.
Venator.	{ Petrassius de Falkow, 1399 142. 143		Schalomyv vide Szolomyja.
Sanok (Sanocia) . . 34. 35. 39. 40. 112			de Schebna Nicolaus, test. 1464 . . 235
	239. 240		Scheyber Nicolaus, 1399 135
	Castellania 25		Schimonowicz Myenko, s. a. 166
	Districtus 142		Schindler vide Crosno, magis. collegii.
Succame- rarius.	{ Petrus de Rytarowice, 1464 235		Schof Johannes, marschalcus ducis Ladislai Opoliensis, t. 1378 53. 54
	{ (in genere) 121. 162		de Schosveschow Jachnik dictus Dze- weczka vide Dzeweczka.
	Clemens de Moskorzow, vice- cancell. Reg. Pol., 1399 134. 135		Schpiek Stephanus de Biecz, plebanus in Biecz vide Polonia, curiae reginalis cancellarius.
Capita- neus.	{ Stiborius, t. 1407 162		de Schumsko Bokscha vide Cracovia, venator.
	Nicolaus Pyenanszek de Wyto- wice, succamer. cracov., test. 1463, 1464 . . . 234. 235		de Schyennow Hleb vide de Zuclyn.

	Pag.		Pag.
Scrzinka vide Skrzynka.		de Skarzeszow Ywan dictus Loy	
Sczirzecz vide Szczerzecz.		haeres vide Loy.	
Sdezevti Paulus de Keppernik, testis		Sknilow villa	201. 247
1386	72	Skrzynka	24
Seczski Bahramus, t. 1394	108	Slawecz Johannes de Czwiclino vide	
Semovitus vide Masovia, Dux et Russia,		Rawa, succamerarius.	
Princeps.		Slesia	21. 236
Senfftleben Michael v. Crosno, consul.		Slomniki	104
de Senno Paulus, t. 1444	207	Slodzey Paschko de Pilchowicz, test.	
Seraphin Nicolaus, utriusque salis zu-		1372	48
parius vide Cracovia, gladifer.		de Slupcza, Sangnewus, haeres, testis	
Serkis catholicus, 1376	49	1377	52
de Siekluka Jacobus vide Wojnicz,		Smithaws Gerko, 1399 . . .	125—127
castellanus.		129—131	
de Sieniawa Johannes, t. 1488 . .	258	de Sobnowo Stephanus Woyostonis,	
Gunterus vide Leopolis, Judex.		haeres, 1359	26
Sieniawski Nicolaus vide Polonia, capi-		Soccale vide Sokal.	
taneus exercitus campester, Belz		Sochaczow.	
castellanus, et Halicia, capitan.		Castel- { Andreas de Radziejowice, test.	
Sienko pop. in Stradecz, 1537, ante		Ianus. { 1512	193
1554	171. 172	Sokal	181
Sigismundus dux Lituaniae vide Litu-		Somersteyn Andreas, t. 1389 . . .	81
ania, dux.		Spicimirus vide Cracovia, palatinus.	
Sikorski Antonius, S. Reg. Majest. et		Spincer dominus, t. 1421	178
sigilli Regni secretar., 1766 . .	11	Spitko vide Cracovia, palatinus.	
Siradia (Sieradz).		de Sprowa Andreas Odrowąż vide	
		Leopolis, palatinus et Russia,	
Palatinus. { Swentopelco, t. 1372 . .	48	capitaneus.	
Jacobus de Conyeczpolye, test.		Dobeslaus vide Russia, succamer.	
1400, t. 1420, t. 1421, t.		Johannes, t. 1389	85
1423, t. 1424 . . 144. 176. 178	179. 188	— vide Sandomiria, Judex.	
Derslaus de Rytwiany, t. 1460	220	— Odrowąż vide Russia,	
Jaroslaus de Lassko, t. 1512	193	palatinus.	
Castel- { Martinus de Calinowa, t. 1420	176	Petrus alias Odrowansz, 1430 .	200
Ianus.			

Pag.		Pag.
	Stacheri Johannes vide Leopolis, alta- rista capellae bb. Petri et Pauli ad ecclesiam parrochialem.	
	Stanczlaow, 1424 188. 189	
	Stanislaus, filiaster quondam Lemberti, 1393 106. 107 presbyter, 1456 210	
	de Stanszaw Mosticius vide Posnania, castellanus.	
	Staraniwa villa 223. 224	
	Staresiolo (Starescholo) 250	
	de Staresiolo Barbara, consors Johannis Amor de Tarnow, 1486 . . 250	
	Stasco vide Malogoscz, castellanus. vide Cracovia, subagazo.	
	Staskowski Hieronymus vide Polonia, coquinae reg. magister.	
	Staszkow villa 48	
	Stawczany villa 201	
	Stecher Gregorius vide Leopolis, civis. Petrus vide Leopolis, consul.	
	Stephanus Woyostonis v. de Sobnowo, haeres.	
	Stewbe Jacobus, legum doctor, praepo- situs ecclesiae Wratislav., Dømini Papae capellanus et s. pallacii causarum auditor, 1399 123. 126 129. 130. 132	
	Steyger Petrus, 1395 109	
	Stiborius vide Sanok, capitaneus. vide Crosno, capitaneus.	
	Stobnicza fluvius 25	
	Stolpszes Olbracht dictus vide Leopolis, civis.	
	de Stoyanowicze Andreas Czurilo vide Premislia, castellanus.	
	Stradecz villa 169—171	
	Strala de Kokicz, test. 1372 . . . 48	
	Strasschyus de Pawlow haeres, 1430 200	
	Strigonium 87 Archiepiscopus sine nomine, test. 1379 58	
	Strumilo Georgius vide Leopolis, Vexillifer.	
	Stryj (Stryg) 115	
	Strykowski Jacobus, S. reg. majest. secretarius, 1726 8	
	Stryski Petrassius, 1380 63	
	de Strzelcze Nicolaus, filius domini Cztan haeres, 1377 51	
	Petrus, filius domini Cztan haeres, 1377 51	
	Jacussius, filius domini Cztan haeres 1377 51	
	Janussius, filius olim Jacussii Cztan, 1385 70	
	Przeczslaus, filius olim Jacussii Cztan, 1385 70	
	Jacussius, filius olim Jacussii Cztan, 1385 70	
	Domerath, filius olim Jacussii Cztan, 1385 70	
	de Suchodoli Mathias vide Lublin, Judex.	
	Sudaczoia vide Zydaczow.	
	Sukko gener Ignatii de Oblaznycze, 1435 202. 203	
	Sulostryjowa (Sulistriova) villa . . 36. 51	
	Swarcz Hanco vide Leopolis, civis.	

Pag.		Pag.
	Swentopelco vide Siradia, palatinus.	Petrassius vide Polonia, reginae
	Swerzincia vide Zwierzyniec.	subdapifer.
	Swierz fluvius 207	Szczekocki Johannes vide Lublin, castellanus.
	Swynka Johannes de Zelona, t. 1435 203	Szczepanczowa Wola (Szczepanowa Wola, Sczepanycova) . . . 142. 144 221. 235
	de Swyrsz Andreas vide Leopolis, gladifer.	Szczerzec oppidum 141
	Swyrzza fluvius vide Swierz.	Szczukowice villa 200
	de Syennow Sienko, 1427 196	Szczyrecensis via 201
	de Syenyawa vide de Sieniawa.	Szegoczicz Nicolaus, 1380 . . . 62. 63
	Symon pater domini Stephani vicarii leopoliensis, 1376 49	Szkarbek Johannes de Szaranczuky vide de Szaranczuky.
	vide Leopolis, consul.	Szolomyja villa 250
	vide Leopolis, civis.	Szumlany villa 244
	Synowyecz Johannes vide Cracovia, succamerarius.	de Szydlowiec Cristophorus vide San- domiria, castellanus et Polonia, vicecancellarius.
	Szadowsky Nicolaus vide Oswenczim, capitaneus.	Nicolaus vide Radom, castell.
	Szafraniec Johannes vide Polonia, vicecancell., Polonia, cancell. et Cracovia, decanus et ca- nonicus.	de Szyrawa vide Merbota.
	Petrus vide Cracovia, sub- dapifer.	Szponer Nicolaus pellifex vide Crosno, consul.
	— vide Sandomiria, palat.	
	de Szamotuly Petrus vide Posnania, castellanus.	T.
	Szaranczuki villa 245	Tabasch Johannes de Zalusky vide Rawa, succamerarius.
	de Szaranczuki Johannes Szkarbek, 1485 245. 246	de Tanczin Johannes vide Cracovia, castellanus.
	Szarschin oppidum vide Zarszyn.	Andreas vide Wojnicia, castell.
	Szczebrzeszyn (Sczebreschin) . . . 250	de Tangóborza Wyzga vide Wyzga.
	de Szczebreszyn Johannes, t. 1399 . 143	Taranowski Cristophorus vide Cra- covia, vicecancellarius.
	— vide Zawichost, castell.	Targowiczki Sigismundus, decretorum doctor, canon. cracov., secret.
	— vide Lublin, castellanus.	Reg., t. 1512 194
	Petrus vide Polonia, vicecancell.	

	Pag.
Targowysko oppidum	236
Tarlo Stanislaus vide Premislia, epis-	
copus.	
de Tarnawa Johannes, t. 1393 . . .	107
Tarnow	115
de Tarnow Johannes, haeres de Jaro-	
slaw, 1440	203
— filius Johannis Amor Pala-	
tini cracov., t. 1486	250
Alexander filius Johannis Amor	
Palatini cracov., t. 1486 . . .	250
Johannes vide Cracovia, palatin.	
— Amor vide Cracovia,	
palatinus.	
— vide Sandomiria, palat.	
et Russia, capitaneus.	
Raphael vide Wojnicia, castell.	
et Leopolis, capitaneus.	
Spytko vide Radom, castell.	
et Polonia, thesaurarius.	
— vide Russia, capitan. et	
Leopolis, capitan. generalis.	
Tartaria	62. 148. 149
Tatomir Balicki vide Balicki.	
Tayczadin vide Leopolis, civis.	
Tessinia (Cieszyn)	89
Theodricus vide Leopolis, civis.	
Thezatin vide Cieszacin.	
Thomas vide Leopolis, praebendarius	
S. Catharinae castri minoris.	
lanifex vide Crosno, consul.	
Thomco vide Cracovia, Subpincerna.	
vide Sanok, Burgravius.	
Timo vide Leopolis, consul.	
vide Leopolis, civis.	
de Tomice Petrus archidiaconus cracov.,	
secret. reg., t. 1512	194
de Topolowka Zavyscha, t. 1461 . .	225
de Treblow Heynricus, t. 1389 . . .	81
Trembowla (Treblow)	115
Capita- { Johannes de Litwinow, ante	
neus. 1483	243
de Tur Adam vide Polonia, Vice-	
thesaurarius Reginae.	
Turci	207
Turek Jacobus, pop in Stradecz, 1537,	
ante 1554	171. 172
U.	
Uchański Jacobus vide Polonia, curiae	
referendarius et Cracovia, ca-	
nonicus.	
Urbanus VI. papa, 1386, 1389 . . .	70. 81
	86. 90
V. W.	
Valachia	149
de Wamborkow Albertus, miles, t.	
1368	44
de Wangleszin Peregrinus, miles, t.	
1368	44
Thomco vide Cracovia, sub-	
pincerna.	
Vangrzin Jacussius de Nova Gora vide	
de Nova Gora.	
Varmia.	
Episcopus. { Lucas, testis 1512 . . .	193
Varsavia	8. 9. 11
Canonicus. { Johannes Bilinski, canon. Plocen.,	
secret. reg., test. 1541 . . .	55

	Pag.		Pag.
Wenczeslaus de Slomnyki vide Piotraschowka, plebanus.		Wislok fluvius	223
Werzing Nicolaus vide Sandomiria, dapifer.		Wisloka fluvius	38
Werzingi Nicolaus v. Cracovia, civis.		de Wisnice Petrus, testis 1423 . .	182
Werzingis Henczelinus dictus, 1359 . .	24	Vistula (Wisla)	19. 20
Wetrislaus dominus, testis 1421 . .	178	Wiszna	115. 127. 130
Wielkie Pole villa	247	Withe (Wythche) Johannes vide Crosno, consul.	
in Wielopole Johannes, t. 1423 . .	184	de Witowice Nicolaus Pyenanszek vide Cracovia, succamer. et Sanok, capitaneus.	
Wielopolski Johannes, ante 1461 . .	223	Vitus vide Polaniec, castellanus.	
Wielun	56	Wizna.	
Wilczek Bernardinus vide Leopolis, archiepiscopus.		Castelanus. { Nicolaus de Crassowo, t. 1456 210	
Wilczko filiaster Janussii, cancellarii Cracov., 1366	36	Wladimiria	37. 60
vide Sandomiria, castellanus.		Vladislaus vide Masovia, Dux et Russia, Princeps.	
Vilna	55	Wladislavia	89. 98
Wilusch (Welusch) Petrus vide Crosno, consul.		{ Nicolaus de Kurow, 1399, t. 1400, 1400 . 141. 144. 146. 147	
Lucas vide Crosno, civis.		Johannes, t. 1424 . . . 188. 189	
Winniczki villa	52	Johannes, Reg. Poloniae cancell., t. 1426, 1431 . . . 192. 202	
Wislicia.		Decanus. { Johannes de Czarnkow, Reg. Polon. vicecancellarius, 1368 . 45	
Colloquium generale . . 199. 200		Scholasticus. { Andreas Czarnkowski, Scholast. Cracovien., testis 1541 . . . 55	
Dobislaus, t. 1356, t. 1365 17. 34		Cantor. { Johannes de Czarnkow, Reg. Poloniae vicecancell., 1367 . 39	
Nicolaus, marschalcus curiae regiae, test. 1387 . . . 77. 79		Wlodco vide Cracovia, Pincerna.	
Petrus Rpisca, curiae reginalis magister, t. 1397 . . . 121		Wlodcowicz Petrus de Charbinowice haeres vide Russia, capitaneus general., Leopolis, capitaneus et Sandomiria, subdapifer.	
Florianus, t. 1430 . . . 200		Wojnicia (Wojnicz)	35. 115
Nicolaus de Zakrew, t. 1460 220			
Nicolaus Jordan de Zakliczyn, t. 1512	193		
Nicolaus Bohemus, notarius curiae regiae, 1362 . . . 30			

Castel- lanus.	Pag.		Pag.
Johannes, t. 1358, t. 1359	27	de Wysokie Johannes vide Leopo-	
Zavissius, t. 1366	37	lis, Subjudex.	
Johannes, t. 1385	70	Wyzga de Tangoborza, t. 1348 . . .	5
Dobeslaus (Dobco) de Olesnica, t. 1413, t. 1420, t. 1426	168		
	169. 176. 192		
Raphael de Tarnow, capitán.		Y.	
Leopoliensis, t. 1440	205	Ywanko Ruthenus, 1444	207. 208
Andreas de Tanczin, t. 1479	242		
Jacobus de Siekluka, t. 1512	193		
Wojslawice villa	182		
de Wojutice Wascheo Bogdanowicz vide Bogdanowicz.			
de Wolcziczowo Hriczko, t. 1426	195		
Wolczcovicz Vasco, t. 1392	103. 104		
de Wolia Martinus, capitán. Zakroczim. et Blonensis, vide Polonia, cubiculi Reg. praefectus et curiae Reg. Thesaurarius.			
Nicolaus v. Sandomiria, castell.			
Paulus vide Polonia, vicecancell.			
de Wolkow Josco, t. 1393	107		
Volodimyereczki (Volodimyerski) Dra- homir, 1411	165		
Worszewice hortus	170		
Woschuice vide Oswieca.			
de Woyborz Nicolaus, notarius curiae regiae, 1359	27		
Wratislavia	89. 98. 236. 237		
de Wscharadola Albertus vide Camie- niec, castellanus.			
de Wyanczownicza Bartossius, 1413 167. 168			
Wydzga de Ostrow vide Plock, Vexillifer.			
de Wysmutow Petrus vide Sando- miria, Judex.			
		Z.	
		de Zabokruk Benco (Bencossius), test. 1393, t. 1400, t. 1405, t. 1407 107. 146. 156. 159. 162	
		Zaclica vide Zaklika.	
		de Zacschyno Petrus vide Leopolis, Hospitalis S. Spiritus Magister.	
		Zadrzeviczki Daniło Dasbogovicz, 1411 164. 165	
		de Zagorzany Johannes vide Polo- nia, curiae reginalis Subdapifer et Magister.	
		Zagorze villa	36. 51
		Zaklika vide Polonia, Aulac Regis cancellar. et Sandomiria, pre- positus.	
		de Zakliczyn Nicolaus Jordan vide Wislicia, castellanus.	
		Zakovicz Nicolaus clericus Premisliensis, notarius publicus, 1390 93. 96. 102	
		de Zakrzew Nicolaus v. Wislicia, castell.	
		Zalesie villa	158
		Zaluszewski Stanislaus, test. 1421 .	178
		Zaluze villa	207
		Zambicz Pienko vide Zydaczow, wojewoda.	
		de Zamechow Paulus Golambek vide Golambek.	

	Pag.
Zaniewicz Jaczko Oblozniez v. Obloznicz.	de Zelona Johannes Swynka v. Swynka.
Zansa Dominicus, t. 1359	25 de Zichlin Albertus vide Polonia, vice-
de Zaraby Felix alias Szczesny Abra-	cancellarius.
hae, t. 1483	246 de Zidow Pasco, t. 1423 183
Zaramba Johannes de Calinowa vide	Zirawska via 165
Lancicia, palatinus.	Zlodzey Pasco de Pilchowicz v. Slodzey.
Laurentius vide Polonia, curiae	vide etiam Czchow, castellanus.
Reg. Marschalcus.	Zmigrod 35
Zaranczuky vide Szaranczuki.	de Zmigrod Pacossius haeres, t. 1377 52
Zarnowiec (Sarnowecz)	Zolkiew 7
de Zarnowiec Nicolaus, t. 1516 . .	Zomersteyn Johannes, 1399 . 125—127
Zarnowiczsky Nicolaus, t. 1464 . .	129—131
Zarszyn oppidum	Zorzow villa 199
Zawandole villa	Zthaschcow vide Staszkow.
Zawichost.	de Zuclyn alias de Schyennow Hleb,
Pelka, t. 1366	t. 1461 225
Castella- Nicolaus, t. 1377	Zudaczow vide Zydaczow.
nus. Nicolaus de Bogurya, t. 1378	Zudar Petrus Banus, 1379 . . . 58
Johannes de Szczekociny, t.	Zukow (Zucow) villa . . 167. 169. 175
1407	de Zukow Johannes Labantka vide
Johannes Curopatwa de La-	Labantka.
czuchow, t. 1413 . . 168. 169	Zukowice 168
Johannes Rabstinski, t. 1479 242	Zurowsky villa 195. 198
Zavissius vide Wojnicia, castellanus.	Zwierzyniec 19
vide Sandecz, castellanus.	de Zwyancyca Raphael, t. 1461 . 225
Zbanski Johannes, decanus Poznan.,	Zydaczowskye rosputhye. 165
canonic. Cracov., t. 1537 . . 171	Zydaczow . 86. 115. 127. 130. 165. 203
— Praeses (?) Poznan., t. 1539 157	Judex. { Senko Proczowicz de Rudniki,
Zbigneus vide Sbigneus.	t. 1435 203
Zboiska villa . . 22. 113. 116. 119. 137	Androsz, sine anno 166
de Zebracze Paulus, t. 1428 . . . 199	Wojewoda. { Pyenco Zarubicz alias Zarem-
Zebrzydowski Andreas vide Lancicia,	bicz, 1411 165
decanus et Cracovia, canonicus.	Wojt. { Luczko Czeremchowy, 1411 164. 165
	Zyema de Grodzecz, t. 1428 . . . 199

Spis wyrazów niełacińskich

znajdujących się w dokumentach łacińskich w tomie tym oddrukowanych.

	strona		strona
blotho	198	podyme (<i>sic</i>), podymne	164. 180
copecz	221	pomienne	158
cutlow	38	po podlenzu	158
czmyntharzisko	167	porzeckie	158
dabrowa	168	przez dolek	167
dworziscza	141	schadzyawky	223
gwer	228	scheppen schellyng	227
iizbiska	158	schrotin	19
krilozanyń	170	sepp	223
lauprink	227	skothnya, skotnica, scothnicza	6. 12. 64. 223
lyniszky	228	stucznego	210
meschne	223	szaky, szakyem	244. 245
morgensproch	153	volcze kolyaszo	166
öberschlag	153	wczyszkaszya	227
obschar	167	wlokyem	244. 245
ocrzyczycz, ocrzyczyl	227	wstal	229
oplossamy	170	wthatarszkym	244
ortel, ortilegia	227. 229—232	wyosz	222
oschyka	221. 222	yegobandaczi	167
podymczyna	112	ywszdawne	167

SPIS RZECZY.

	strona
I. 1334. Kazimierz Wielki darowuje hrabiemu Spycymirowi z Melsztyna, kasztelanowi krakowskiemu, wolny plac i dom murowany w Krakowie na ulicy św. Franciszka położony, w nagrodę za szkody przez tegoż poniesione w wojnie z Krzyżakami	1
II. 1340. Kazimierz Wielki uwalnia mieszkańców dobczyckich od opłaty ceł	2
III. 1348. Kazimierz Wielki nadaje Hankowi ze Sądcza przywilej na założenie miasta na prawie niemieckiem nad rzeką Popradem po obydwu jej stronach w miejscu Piwniczna Szyja zwanem; wraz z potwierdzeniami i pomnożeniami Stefana Batorego z r. 1578, Jana III. z r. 1687, Augusta II. z r. 1726, Augusta III. z r. 1748 i 1749 i Stanisława Augusta z r. 1766	3
IV. 1348. Kazimierz Wielki upoważnia Jakóba do założenia na prawie niemieckiem wsi nad strumieniem Lubus zwanym, nadaje jemu i potomkom jego w tejże wsi dziedzicze sołtystwo, pewną ilość gruntów i różnorakie prawa	12
V. 1356. Kazimierz Wielki daje miastu Lwowu prawo niemieckie, obdarzając takowe 70 łanami frankońskimi, z których 10 przeznacza na pastwisko, i zastrzegając, że na milę około miasta nie wolno stawiać karczem krajowcom i duchowieństwu	13
VI. 1358. Kazimierz Wielki objasnia i zatwierdza prawa i przywileje przez poprzedników swych nadane miastu Krakowowi	18
VII. 1359. Rajcy Pesko z Gniezna, Mikołaj Czambor, Szymon, Mikołaj Rusin i Mikołaj Kisielink potwierdzają oddanie w zarząd Ulrykowi kołodziejowi młyna w Zboiskach, podarowanego przez komityssę Annę lwowskiego kościołowi parafialnemu najśw. Panny Maryi, na mocy uchwały rajców Tymo, Henryka Platnera, Kunata ze Stynowa, Jakusza z Jarosławia, Jana z Kłajpedy i całej gminy z r. 1353	22
VIII. 1359. Mikołaj Werzing (Wierzynek), stolnik sandomierski, darowuje Hencelinowi Werzingowi sołtystwo dziedziczne w Skrzynce, rezerwując dla siebie samego pewne prawa	23
IX. 1359. Kazimierz Wielki nadaje Stefanowi synowi Wojosta, dziedzicowi z Stobniowa, dąbrowę zwaną Brzozową celem założenia na niej nowej wsi na prawie niemieckiem magdeburskiem i uposaża jego i przyszłych mieszkańców wsi tej różnymi przywilejami	25
X. 1360. Kazimierz Wielki potwierdza wilkierz rajców i przysiężników miasta Lwowa	27
XI. 1361. Kazimierz Wielki pozwala Hynkowi, sołtysowi z Libuszy, założyć nad rzeką Ropą młyn na swoją i potomstwa swego korzyść	28
	39

XII. 1362. Kazimierz Wielki nadaje Dobczycom prawo niemieckie, ustanawia w mieście targi, oznacza ciężary, jakie mieszczanie ponosić winni, pozwala im ryby łowić w rzekach pod miastem płynących i bydło wypędzać na pola	29
XIII. 1362. Kazimierz Wielki nadaje mieszkańców lełowskim przywilej dotyczący sprzedaży sukna	31
XIV. 1365. Kazimierz Wielki daje trzecią część młyna pode Lwowem Konradowi z Prus	33
XV. 1366. Kazimierz Wielki nadaje Sanokowi prawo magdeburskie, ogrody na około miaste leżące i trzy łany wolne na skotnicę, ustanawia w mieście wagę i uwalnia kupców na lat dziesięć od połowy myta królewskiego opłacanego w Krakowie, Zmigrodzie, Wojnicza i Rabie	34
XVI. 1366. Kazimierz Wielki potwierdza podział i darowiznę dóbr dokonaną przez kanclerza Janusza na korzyść swych synów z wyłączeniem linii żeńskiej	36
XVII. 1367. Kazimierz Wielki potwierdza sprzedaż wójtostwa krosieńskiego dokonaną przez wójtów Michała i Jakusza, określa prawa wójtowskie, zwalnia nowo przybyszających mieszkańców Krosna na rok jeden od wszelkich ciężarów i oznacza ciężary, które po upływie roku tego ponosić winni	37
XVIII. 1368. Kazimierz Wielki pozwala odbywać w Sanoku dorożny, tydzień trwający jarmark, od Piątku przed Zielonemi Świętami do następnego Piątku i zwalnia zjeżdżających kupców od opłaty ceł	39
XIX. 1368. Kazimierz Wielki daje miastu Lwowu sto łanów frankońskich, warując, że Rusini na wsiach do zamku lwowskiego należących mają prawo wspólnego używania pastwisk z mieszkańami lwowskimi	40
XX. 1372. Król Ludwik oznajmia, że dał Ruś pod zarząd i zachowanie Władysława, księcia opolskiego, nakazując przy tym, aby mieszkańców Rusi uważano jako jego poddanych	46
XXI. 1372. Władysław Opolski daje miastu Lwowu sto łanów frankońskich	47
XXII. 1376. Jakób biskup kijowski i dwaj przesyńcy zeznają przed sądem miejskim testament Taiczadyna, mieszkańina lwowskiego	49
XXIII. 1377. Władysław Opolski oznajmia jako Mardrus Ormianin sprzedał swój folwark Malochę Janowi Machewiczowi Rusinowi	50
XXIV. 1377. Pełka sędzia i Prandota podsędek ziemscy sandomirscy poświadczają dział uczyniony pomiędzy Jakuszem, Mikołajem i Piotrem, synami Jakusza Cztana, pana i dziedzica na Strzelcach	51
XXV. 1378. Władysław Opolski daje Jerzemu Stecherowi łaki, krzaki i pięć plugów roli w Małym Winniku	52
XXVI. 1378. Władysław Opolski jednocozy wójtostwo z miastem Lwowem, warując sobie od spraw kryminalnych dwie części z jego dochodów	53
XXVII. 1379. Władysław Opolski składa rządy Rusi na ręce Ludwika króla	56
XXVIII. 1379. Król Ludwik odbiera Ruś pod swoje bezpośrednie rządy, oświadczając, że Lwów zachowa przy prawach i swobodach udzielonych mu przez króla Kazimierza Wielkiego i Elżbietę	57

XXIX. 1379. Królowa Elżbieta daje rozkaz, żeby Ormian zachowano przy ich zwyczajach i obyczajach, pozytkach i prawach, jak za czasów króla Kazimierza Wielkiego	58
XXX. 1379. Dymitr, książę włodzimirski i łucki, oświadcza, że składy towarów pozostaną jak dawniej we Lwowie, Włodzimirzu i Łucku, chyb aby król Ludwik kazał inną drogą przez Ruś udawać się do Tatary	59
XXXI. 1380. Król Ludwik zachowuje Ormian lwowskich przy ich zwyczajach i obyczajach jak za czasów Kazimierza Wielkiego	60
XXXII. Około r. 1380. Król Ludwik ustanawia skład towarów we Lwowie dla kupców idących do kraju Tatarów i wracających z niego	61
XXXIII. 1380. Jan, starosta ruski, rozstrzyga spór Mikołaja Szegoczyca z Przybkiem z Buska o wieś Lackie, przyznając ją na własność pierwszemu	62
XXXIV. 1381. Otto z Pilczy, wojewoda i starosta sandomierski, pan na Łanicu, zakłada w obwodzie łaniczkim wieś, nazywając ją Langinaw, dziś Hanzlówka, i nadaje w niej dziedziczne sołtystwo Janowi Langowi	63
XXXV. 1382. Wójtowie dziedzicznego krośnieńskiego przekazują cechowi rzeźnickiemu jego jatki na własność pod warunkiem opłacania pewnej daniny; wraz z potwierdzeniem Piotra, dziedzicznego wójta krośnieńskiego, bez podania roku, i Mikołaja Kamieńieckiego, starosty buskiego i dziedzicznego wójta krośnieńskiego, z r. 1516	65
XXXVI. 1385. Notaryusz Mikołaj z Bytomia spisuje imieniem Materna, wicewikaryusza kontraty ruskiej, Dominikanina, i Jakóba, gwardyana Franciszkanów, oświadczenie dotyczące sporu o dom pomiędzy Bernardem, arcybiskupem halickim, a miastem Lwowem	68
XXXVII. 1385. Jadwiga królowa potwierdza dział dóbr, jaki stanął pomiędzy Jakuszem, Mikołajem i Piotrem, synami Jakusza Cztana, pana i dziedzica na Strzelcach, w r. 1377	69
XXXVIII. 1386. Mikołaj z Czanoka, proboszcz Najśw. Panny Maryi, jako prokurator mieszkańców lwowskich, zakłada apelację do stolicy apostolskiej przeciw Bernardowi, arcybiskupowi halickiemu, w sporze o dom	70
XXXIX. 1387. Władysław ks. Opolski wzywa mieszkańców Rusi do stawiania oporu królowej Jadwidze	72
XL. 1387. Jadwiga królowa udziela ziemianom i mieszkańcom obwodu lwowskiego glejt wolnego przejazdu i powrotu ze Lwowa do Gródka	74
XLI. 1387. Dobiesław, kasztelan krakowski, Jan sandomierski, Sędziwoj halicki, Spytko krakowski wojewodowie, Drogosz sędzia krakowski, Krzesław kasztelan sandomierski, Krystyn z Ostrowa ochmistrz królowej i Gniewosz z Dalewic dają glejt posłom miasta i powiatu lwowskiego	74
XLII. 1387. Jadwiga królowa potwierdza prawa, wolności i przywileje miasta Lwowa z czasów Kazimierza Wielkiego i Ludwika, znosi cła i daniny po śmierci pierwszego nałożone, nareszcie ustanawia w nim skład soli i wszelkich towarów i zaręcza zachowanie praw Rusinom, Ormianom, Saracenom, Żydom i wszystkim w ogóle mieszkańcom	75

	strona
XLIII. 1387. Władysław Jagiełło potwierdza przywilej nadany Lwowianom przez Władysława księcia Opolskiego w Staszku 9. Grudnia 1372 r.	77
XLIV. 1387. Władysław Jagiełło potwierdza przywilej nadany Lwowianom przez królowę Jadwigę w dniu 8. Marca 1387 r.	78
XLV. 1387. Władysław Jagiełło potwierdza dwa przywileje dla Ormian wystawione przez królowę Elżbietę w r. 1379 i króla Ludwika w r. 1380	79
XLVI. 1388. Władysław Jagiełło daje wójtostwo miastu Lwów, udzielając oraz rajcom władzę obierania wójta i warując sobie dwa denary dochodu z wójtostwa	80
XLVII. 1389. Maternus, przeor konwentu Bożego Ciała Dominikanów we Lwowie i wikary ziemi ruskiej, zeznaje, iż otrzymał od rajców lwowskich wosk należący się jemu na mocy testamentu Marcina z Wiszni, mieszkańców lwowskiego	81
XLVIII. 1389. Władysław Jagiełło potwierdza nadanie Kazimierza W. z r. 1368 obdarzające miasto Lwów 100 łanami frąkońskimi	82
XLIX. 1389. Władysław Jagiełło potwierdza własne swe nadanie udzielone pod mniejszą pieczęcią mieszkańców lwowskim w Lublinie 24. Września 1388 r.	83
L. 1389. Władysław Jagiełło jednoczyn Lwów z Koroną Polską i przyczeka ziemię, obwód i miasto lwowskie zachować sobie, małżonce swej Jadwidze i potomstwu z niej, równie jak i Koronie Polskiej, nie dając rządów żadnemu księciu lub do stojnikowi; wraz z potwierdzeniem króla Stefana z r. 1578	84
LI. 1390. Bonifacy IX. papież nakazuje biskupowi przemyskiemu Erykowi, aby zjechał do Lwowa, miasto od interdyktu uwolnił i surowe śledztwo z arcybiskupem halickim Bernardem rozpoczął	86
LII. 1390. Eryk, biskup przemyski, wydaje wyrok w sprawie przeciw Bernardowi, arcybiskupowi halickiemu	89
LIII. 1392. Jan z Tarnowa, wojewoda sandomierski i starosta ruski, poświadczają sprzedaży wsi Malechowa przez Piotra Bloroka Michałowi Lambackiemu	103
LIV. 1392. Jadwiga królowa poświadczają, że Anna owdowiała Kołeczkowa sprzedała za 30 grzywien dom swój w Krakowie położony Piotrowi, wicekustoszowi krakowskiemu	104
LV. 1392. Jakób, arcybiskup halicki, oświadcza jako zrzekł się dziesięciny snopowej od mieszkańców lwowskich a przystał na wypłatę 6 groszy od łanu	105
VLVI. 1393. Gniewosz z Dalewic, starosta ruski, oświadcza, że bracia Przedbor i Stanisław, synowce Lemberta, pogodzili się z sobą co do posiadania wsi Oświecy w ten sposób, że pierwszy odstąpił ją drugiemu	106
LVII. 1394. Mancyna z Konina, wojewoda lwowski, rozstrzyga spór między Olbrachtem Stolpsesem a Szymonem Mazowiczem o łąkę Dnbek, przyznając takową na własność pierwszemu	107
LVIII. 1395. Jakób, arcybiskup halicki, uśmierza spór pomiędzy miastem Lwowem a arcybiskupami halickimi o dom w rynku we Lwowie położony, zamieniając przed notariuszem dom ten na inny przy klasztorze św. Krzyża, obok cmentarza franciszkańskiego położony	108

	strona
LIX. 1395. Władysław Jagiełło daje Kołomyi przywilej na targi tygodniowe co soboty i udziela tejże herb: głowę orła ukoronowaną	110
LX. 1395. Władysław Jagiełło darowuje Jachnikowi zwanemu Dzieweczka ze Sosweszowa miasteczko królewskie Zarszyn i wieś Długie, w ziemi sanockiej położone	111
LXI. 1395. Jakób, arcybiskup halicki, zwraca rajcom miasta Lwowa młyn w Zboiskach	113
LXII. 1396. Jan, archidyakon lubelski, wyrokuje z polecenia papieskiego w sprawie spornej o młyn w Zboiskach pomiędzy Janem Rusinem, rektorem parafii Najśw. Panny Maryi, a miastem Lwowem; notaryusz Wawrzyniec, syn Dydkona, zaś wyrok ten przepisuje na dniu 26. Maja 1396 r.	114
LXIII. 1396. Bonifacy IX. papież potwierdza donację młyna w Zboiskach przez komityssę Annę na rzecz kościoła Najśw. Panny Maryi dokonaną	119
LXIV. 1397. Jadwiga królowa potwierdza darowiznę zrobioną przez byłego wójta krośnieńskiego Jana klasztorowi Franciszkanów w Krośnie a zarazem wyjmuje klasztor ten z pod zależności od władz miejskich	120
LXV. 1399. Rajcy miasta Lwowa zakładają w kościele Najśw. Panny Maryi ołtarz pod tytułem 10,000 męczenników, SS. Agnieszki, Katarzyny i Doroty panien i męczennic, wyposażając takowy funduszem czterech kóp groszy każdego roku, z obietnicą, że tenże z czasem podwyższą	122
LXVI. 1399. Jakób Steube, audytor papiezki, cytuje rajców lwowskich przed sąd swój w sprawie spornej z Janem Rusinem, plebanem lwowskim, a Mikołaj z Przemyśla notaryusz kopiuje cytację tę we Lwowie 1. Sierpnia 1399 r.	123
LXVII. 1399. Jakób Steube, audytor papieski, wydaje pozew w sprawie spornej pomiędzy rajcami miasta Lwowa a księdzem Janem Rusinem; a notaryusz Mikołaj z Przemyśla przepisuje we Lwowie na dniu 1. Sierpnia 1399 r. ten pozew	129
LXVIII. 1399. Jakób, arcybiskup halicki, poświadczając, jako Mikołaj Bolcz sprzedał swój grunt Jakóbowi, rektorowi szpitala św. Ducha i połowę umówionej ceny, dziesięć grzywien ruskich, podarował na rzecz tegoż szpitala, warując sobie, aby po śmierci tegoż Jakóba przeszedł na własność rzeczonego szpitala	133
LXIX. 1399. Władysław Jagiełło rozstrzyga spór o drogę handlową z Krosna na Ruś pomiędzy mieszkańcówmi krośnieńskimi a celnikami ropczyckimi	134
LXX. 1399. Jakób, arcybiskup halicki, jako komisarz apostolski wzywa na swój sąd burmistrza i rajców lwowskich z jednej strony a Jana Rusina, rektora parafii Najśw. Panny Maryi, z drugiej w celu rozstrzygnięcia sporu o szkołę, młyn i meszne	135
LXXI. 1399. Władysław Jagiełło nadaje OO. Dominikanom lwowskim dwa dworzyska w Krotoszynie i Kościejowie z obowiązkiem odprawiania dwóch mszy każdego tygodnia za niego i zmarłą królowę Jadwigę po wszystkie czasy	140
LXXII. 1399. Władysław Jagiełło darowuje wieś Szczepańcową Wolę Piotrowi Falkowskiemu, łowczemu sandomierskiemu, wkładając na niego za to pewne ciężary	142
LXXIII. 1400. Władysław Jagiełło darowuje miastu Krosnu wszystkie lasy należące do Szczepańcowej, zostawując właściwie wsi tej Piotrowi Falkowskiemu tylko cztery łany	144

LXXIV. 1400. Władysław Jagiełło daje lwowskiemu konwentowi św. Krzyża OO. Franciszkanów wsie Hanaczów i Kozielniki	145
LXXV. 1400. Władysław Jagiełło oświadczenie, jako za pośrednictwem prałatów i baronów została zawarta ugoda między miastem i Janem Rusinem (Rutheni), rektorem parafii Najśw. Maryi P., względem mesznego, dziesięciny, szkoły, zakrystyana, czynszu od dwóch domów i młyna w Zboiskach	146
LXXVI. Około r. 1400. Władysław Jagiełło potwierdza skład towarów we Lwowie dla kupców idących do ziemi Tatarów i wracających z niej	148
LXXVII. 1402. Magistrat miasta Krosna poświadczają, ze w księgach miejskich pod dniem 13. lutego 1400 r. znajduje się zapis, według którego miasto sprzedało zakonowi Franciszkanów za 300 grzywien groszy pragskich grunt, na którym stoi klasztor i należące do niego zabudowania, i że summa ta nietylko miastu wypłaconą została, lecz że nawet zakon z własnej woli darował miastu prócz tego 100 grzywien zwykłej monety jako zapomogę na odbudowanie zgorzałego miasta	149
LXXVIII. 1403. Michał, sędzia prowincjalny, i ławnicy miasta Krosna poświadczają układ o wójtostwo krośnieńskie pomiędzy Piotrem wójtem a Jakóbem Cirler mieszczaninem bieckim	151
LXXIX. 1403. Piotr, wójt dziedziczny miasta Krosna, i rajcy krośnieńscy potwierdzają ustawy cechu rzeźnickiego	152
LXXX. 1405. Władysław Jagiełło darowuje miastu Halicowi Błonie, oznacza jego granice i wymienia ciężary, jakie Haliczanie ponosić winni; wraz z potwierdzeniem przez Zygmunta I. z r. 1539	155
LXXXI. 1407. Władysław Jagiełło pozwala Waskowi Moszencze urządzić do rybołówstwa jezioro Małeckie, oznaczając granice jego; wraz z potwierdzeniem przez Zygmunta I. z r. 1530, i Zygmunta Augusta z r. 1563	158
LXXXII. 1407. Władysław Jagiełło potwierdza nadanie królowej Jadwigi z r. 1397 i dokument magistratu krośnieńskiego z r. 1402, względnie z r. 1400, a prócz tego po-mnaża przywilej zakonu OO. Franciszkanów krośnieńskich, uwalniając ich od płacenia wszelkich podatków królewskich	161
LXXXIII. 1408. Ziemowit, książę Mazowiecki, darowuje Mikołajowi z Górk i wieś Biessewo, wkładając na niego za to pewne ciężary	163
LXXXIV. 1411. Książę Fedor Lubartowicz potwierdza wyrok w sporze granicznym dotyczący wsi Obłaźnicy; wraz z potwierdzeniem Zygmunta Augusta z r. 1555	164
LXXXV. 1413. Władysław Jagiełło nadaje wójtostwo w Krzczonowie Bartoszowi z Wianczownicy	167
LXXXVI. 1413. Władysław Jagiełło zwalnia Bartosza, wójta z Krzczonowa, od służby wojskowej z obowiązkiem aby na każdą potrzebę przysłał jednego słугę na koniu z rusznicą	168
LXXXVII. 1416. Władysław Jagiełło uposaża probostwo wyznania ruskiego w Stradeczu; wraz z potwierdzeniem Zygmunta z r. 1537 i Zygmunta Augusta z r. 1554	169
LXXXVIII. 1420. Władysław Jagiełło postanawia, że mieszkańcy krośnieńscy sądzić mogą wszystkie zbrodnie przed własnym sądem podług prawa magdeburskiego, jedynie	

tylko zranienie lub zabicie szlachcica w obrębie miasta pociągać należy przed sądy królewskie; wraz z potwierdzeniem Zygmunta Augusta z r. 1562	173
LXXXIX. 1420. Władysław Jagiełło nadaje prawo niemieckie średzkie wsiom Żuków i Drzyszczów, należącym do Jana Łabaty z Żukowa	175
XC. 1421. Władysław Jagiełło przenosi wieś Hodowice należącą do prebendy Św. Jana na przedmieściu lwowskim z prawa polskiego i ruskiego na niemieckie	176
XCI. 1421. Michał z Buczacza, starosta halicki, poświadczają, że Kuźma Czarny dworzysko swoje Hlubiemowo od króla w darze otrzymane sprzedał Janowi, arcybiskupowi lwowskiemu, za 10 grzywien monety krakowskiej	178
XCII. 1423. Władysław Jagiełło potwierdza sprzedaż Thezatyna (Cieszacina) dokonaną przez braci Jakuba i Piotra z Thezatyna na korzyść Macieja z Thezatyna	179
XCIII. 1423. Ziemowit, książę mazowiecki, przenosi wieś Batyjów do probostwa w Łopatynie należącą na prawo niemieckie	180
XCIV. 1423. Paweł z Bogumiłowic, sędzia, i Jakób z Boturzyna, podsędek, ziemscy krakowscy, poświadczają, że Wilczko z Mojkowic zobowiązał się zapłacić Piotrowi Piórkowi dziedzicowi na Kryskowicach do przyszłego Bożego Narodzenia 24 grzywny, gdyby zaś nie zapłacił, oddać mu jeden łan w Wojsławicach	182
XCV. 1423. Spytek z Tarnowa, starosta ruski, porigesimalca dokonaną między Janem arcybiskupem lwowskim, a Jakuszem z Potoczan zamianę wsi arcybiskupiej Jawcze na wieś Potoczany do Jakusza należącą, a Władysław Jagiełło potwierdza tę zamianę w Dobrostanach 27. września 1423 r.	183
XCVI. 1423. Władysław Jagiełło zezwala, aby spór o zwierzchnictwo nad szpitalem św. Ducha we Lwowie między przełożonym szpitala Piotrem z Zakszyna a radą miejską wzniecony, załatwiał arcybiskup lwowski Jan	185
XCVII. 1424. Władysław Jagiełło pozwala Janowi, arcybiskupowi lwowskiemu, zamienić wieś Dunajów na miasto z prawem magdeburskiem i ustanawia w nim roczne targi w dzień św. Małgorzaty	186
XCVIII. 1424. Władysław Jagiełło potwierdza przywilej nadany Lwowianom przez królowę Jadwigę 8. marca 1387 r. a w transsumcie tym znacznie zmieniony	188
XCIX. 1424. Władysław Jagiełło potwierdza nadanie udzielone mieszczanom dobrzyckim w r. 1362 przez Kazimierza Wielkiego	190
C. 1426. Władysław Jagiełło rozstrzyga spór między arcybiskupem lwowskim, a mieszkańcami Rusi co do biskupczyny; wraz z potwierdzeniem Zygmunta I. z r. 1512	191
CI. 1426. Piotr Włodkowicz z Charbinowic, podstoli sandomierski i jeneralny starosta ruski, porigesimalca, że Katarzyna małżonka Szymona z Ożeńska sprzedała kawał gruntu i staw Maciejowi z Cieszacina	194
CII. 1427. Jan Mężyk z Dąbrowy, wielki cześnik i starosta ruski, porigesimalca, że Jan z Ożeńska i Katarzyna siostra jego wraz z synem swym Janem sprzedali wieś swą Ożeńsko Maciejowi z Cieszacina za 177 grzywien	195

CIII. 1428. Władysław Jagiełło potwierdza dwa kupna dokonane przez Macieja z Cie-	
szacina przed starostami lwowskimi Piotrem Włodkowiczeni z Charbinowic i na-	
stępca tegoż Mężykiem z Dąbrowy	197
CIV. 1428. Kassek (Kazimierz), książę oświęcimski, poświadczają, że Michał sołtys z Zorzowa	
wypłacił córce swej Elżbiecie wiano	198
CV. 1430. Jan ze Sprawy sędzia i Zawisza z Oleśnicy podsędek sandomierscy poświadczają,	
że Strasz z Pawłowa zastawił dwie części dóbr swych Piekoszowskich Piotrowi	
Odrowążowi ze Sprawy za 1000 grzywien szerokich groszy praskich	199
CVI. 1431. Władysław Jagiełło nadaje na własność kapitule metropolitalnej 40 łanów	
ziemi w dąbrowie i lasach pomiędzy wsiami z jednej strony Skniłowem, Obro-	
szynem i Stawczanami, z drugiej Hodowicą aż do drogi wiodącej do Szczerca	201
CVII. 1435. Ziemowit, książę Mazowiecki, zwalnia właścicieli Obłaźnic od wszelkich cię-	
zarów, przenosząc ich z prawa poddaństwa na prawo ziemskie	202
CVIII. 1440. Jan z Tarnowa, dziedzic na Jarosławiu, uposaża altarzystę przy kościele	
parafialnym w Jarosławiu	203
CIX. 1444. Władysław Warneńczyk przenosi wieś Brozów czyli Lubotańce należącą do	
Jana Bala z Boiska na prawo niemieckie i zamienia ją na miasto z nazwą Lubo-	
tańce, dziś Nowotaniec	205
CX. 1444. Władysław Warneńczyk zapisuje Rusinowi Iwankowi 60 grzywien polskich na	
wsi Załużu na Świerzu	207
CXI. 1447. Zofia królowa zezwala na wcielenie darowanego przez księdza Mikołaja	
Przybiankę, plebana bobowskiego, szpitalowi bieckiemu sołtystwa w Libuszy i Krygu	
208	
CXII. 1456. Ziemowit i Władysław, książęta mazowieccy, uposażają kościół Najśw. Panny	
Maryi na przedmieściu w Busku	209
CXIII. 1459. Wójtowie dziedziczni i rajcy miejscowości pozwalają cechowi szewskiemu	
wystawiać stragany swoje koło domu mieszkańców Groszadła na rogu naprzeciw	
domu Jana Langa i potwierdzają przywilej cehowy potwierdzony już dawniej przez	
tę samą radę na dniu 22. grudnia 1424 r.	211
CXIV. 1459. Wójtowie dziedziczni i rajcy miasta Krosna potwierdzają ustawy (wilkierz)	
cechu piekarskiego	216
CXV. 1460. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza przywilej nadany mieszkańcom lwowskim	
przez Kazimierza Wielkiego w r. 1356	219
CXVI. 1460. Radni miasta Krosna układają się z wójtami Piotrem i Janem o las między	
Szczepanową Wolą i Polanką i odgraniczają dla nich część lasu tego	221
CXVII. 1461. Mikołaj, dziedzic Piotraszówka, uposaża kościół w Piotraszówce i sprzedaje	
proboszczowi tamże pięć grzywien wieczystego rocznego czynszu we wsi swej	
Staraniwa za 130 grzywien	222
CXVIII. 1462. Mikołaj Keisinger, wójt prowincjalny najwyższego uprzywilejowanego sądu	
magdeburskiego na zamku krakowskim, wraz z siedmiu przysięgłymi wyrokują	
w sprawie spornej pomiędzy Piotrem i Janem wójtami krośnieńskimi, przytaczając	

	strona
zarazem wyroki poprzednie w sprawie tej niższej instancji sądu sanockiego z 30. kwietnia i 5. listopada r. 1461, 10. czerwca i 1. lipca r. 1462	225
CXIX. 1463. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza wyrok najwyższego magdeburskiego uprzywilejowanego sądu na zamku krakowskim ferowany w sprawie Piotra i Jana wójtów krośnieńskich na dniu 4. listopada 1462	233
CXX. 1464. Mikołaj Pieniążek z Witowic, podkomorzy krakowski i starosta sanocki, i Piotr z Rytarowic, podkomorzy sanocki, potwierdzają z polecenia królewskiego układ jaki stanął w r. 1460 pomiędzy radnymi miasta Krosna a wójtami Piotrem i Janem	235
CXXI. 1464. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza nadanie Kazimierza Wielkiego dotyczące drogi handlowej, i postanawia, że kupców krośnieńskich wracających z towarami, przedewszystkiem z Wrocławia, nie wolno zatrzymywać w Krakowie dłużej nad jedną godzinę dla zapłacenia zwykłego cła	236
CXXII. 1464. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza wyrok ferowany z polecenia królewskiego przez Jana Tęczyńskiego, kasztelana krakowskiego i Jana Rytwiańskiego, marszałka i starostę sandomierskiego, w sprawie spornej pomiędzy Piotrem wójtem krośnieńskim a Henrykiem Kamienieckim i Barbarą żoną Jana mieszkańców krośnieńskiego	237
CXXIII. 1470. Kazimierz Jagiellończyk odnawia dawne spalone nadania Sanoka i postanawia, że kupcy jadący z towarami z Węgier na Ruś lub Podole i na odwrót powinni jechać na Sanok i tam opłacać zwykłe myto	239
CXXIV. 1479. Karzimierz Jagiellończyk potwierdza przywilej Kazimierza Wielkiego z r. 1366, nadający miastu Sanokowi prawo niemieckie, ogrody naokoło miasta i trzy łany wolne na skotnicę, ustanawiający w mieście wagę i uwalniający kupców na lat 10 od połowy myta królewskiego opłacanego w Krakowie, Żmigrodzie, Wojniczu i Rabie	241
CXXV. 1480. Rajcy miasta Krosna potwierdzają ustawy cechu rzeźnickiego nadane temuż w r. 1403	242
CXXVI. 1483. Anna z Litwinowa i Jan Skarbek z Szarańczuk uposażają kościół w Litwinowie już poprzednio ufundowany	243
CXXVII. 1485. Kazimierz Jagiellończyk potwierdza i pomaga uposażenie dla Mansyonarzów lwowskich przy kaplicy św. Katarzyny na niższym zamku uszkutecznione poprzednio przez króla Władysława Jagiełłę i księcia Władysława Opolskiego	246
CXXVIII. 1486. Jan Amor z Tarnowa, wojewoda krakowski, wraz z żoną swoją, zapisuje kościółowi w Starensiole karczmę	249
CXXIX. 1486. Rajcy miasta Krosna potwierdzają ustawy krośnieńskiej czeladzi szewskiej	251
CXXX. 1488. Gunter z Sieniawy, sędzia, i Jan z Wysokiego, podsędek, ziemscy lwowscy, odsyłają Stachna z Pletynicz, po wyczerpaniu wszelkich form prawnych, do starosty grodowego, aby go wprowadził w posiadanie summ przysądzonych mu na Filipie z Podussowa	254
Index	259
Spis słów nieacińskich	303

Sprostowania i błędy drukarskie tomu niniejszego.

Str. 26 w texcie wiersz 16	zamiast: <i>insupor</i>	czytaj: <i>insuper</i> .
„ 34 raczy czytelnik wypuścić notę 3, ponieważ wymieniony w texcie <i>Iohannes Cancellarius cracoviensis</i> nie jest Jankiem z Czarnkowa.		
„ 40 w nacie 1	zamiast: <i>nr. XLIX</i>	czytaj: <i>nr. XLVIII</i> .
„ 45 wiersz 5	„ <i>nr. XLIX</i>	„ <i>nr. XLVIII</i> .
„ 45 nota 1, wiersz 1, raczy czytelnik wyrzucić wyrazy: <i>przedtem kanclerz krakowski</i> , później, Janko z Czarnkowa bowiem nie był kanclerzem krakowskim.		
„ 77 w nagłówku	zamiast: <i>W Gródka</i>	czytaj: <i>W Gródku</i> .
„ 125 wiersz 12	„ <i>certa</i>	„ <i>cera</i> .
„ 142 wiersz ostatni	„ <i>tamporibus</i>	„ <i>temporibus</i> .
„ 161 w nagłówku wiersz 2	„ <i>kośnicńskiego</i>	„ <i>krośnieńskiego</i> .
„ 178 wiersz 3	„ <i>da Opporow</i>	„ <i>de Opporow</i> .
„ 197 w nagłówku wiersz 2	„ <i>Wołczkowiczem</i>	„ <i>Włodkowiczem</i> .
„ 211 „ „ 2	„ <i>meszczanina</i>	„ <i>mieszczanina</i> .
„ 223 w texcie „ „ 2	„ <i>mensaracionis</i>	„ <i>mensuracionis</i> .
„ 236 w texcie „ „ 3	„ <i>r. 1855 nr. 7</i>	„ <i>r. 1855 nr. 6</i> .

Sprostowania i błędy drukarskie tomu drugiego.

Str. 24 w nacie, opierając się na kodexie Muczkowskiego i Rzyszczewskiego (I., 252 i 253), podano mylnie, że przywilej królowej Jadwigi potwierdzający prawa i nadania Lwowa był wystawiony 20. marca 1386 r. zamiast, jak się pokazuje z dokumentu tego wydrukowanego w tomie III. nr. XLII. niniejszych Aktów podług oryginału, 8. marca 1387 roku. Łaskawy czytelnik raczy zatem w nacie tej wyrzucić cały ustęp zaczynający się w wierszu 4 od dołu od słów: *i śmiałość swoją* a kończący się w wierszu 2 od dołu na słowach: (*Kod. Muczkowskiego I., 252 i 253*).

Str. 63 w texcie wiersz 3 od dołu zamiast: *Iohanne de Czwalino* czytaj: *Iohanne de Czwiclino*; skutkiem tego i w Indexie str. 247 zamiast: *de Czwalino Johannes Capitaneus Lubaczoviensis t. 1414* czytaj: *de Czwiclino Johannes Cap. Lubacz. t. 1414*.

- „ 67 wiersz ostatni w objaśnieniu do dokumentu nr. XL. i str. 106 wiersz 3 i 4 od góry w objaśnieniu do dok. nr. LIX. mylnie podano, że na pieczęci kapituły lwowskiej obrz. łac. znajduje się *Gryf*. Jest to, jakeśmy się przekonali z pieczęci jeszcze lepiej zachowanej, *Lew* stojący na tylnych łapach, zwrócony w lewą stronę, na wytartym odcisku zupełnie podobny do Gryfa.
- „ 92 i 93 dokument nr. LVI. z r. 1432 wydrukowano podług potwierdzenia króla Michała z r. 1671; później znalazł się oryginał dokumentu tego, na pergaminie, dobrze zachowany w arch. kap. metr. lwowsk. obrz. łac. Pieczęć oderwana, pozostała gruby, wypłowały szwy jedwabny. Na odwrotnej stronie kilka napisów treść podających a prócz tego:

Russia

Oblatae et revisae in Conventu Regni Varschoviensi 1559. 4. Marcy.

Z oryginału tego przekonywam się, że w oddruku umieszczonym w tomie II. na str. 92 i 93 według Michałowego potwierdzenia znachodzi się prócz innej pisowni kilka ważniejszych omyłek i opuszczeń, a mianowicie:

- „ 92 w texcie wiersz 9 dok. nr. LVI. zamiast: *attenti* czytaj: *accensi*.
„ „ „ 11 „ po *successus* opuść przecinek.
„ „ „ 13 „ zamiast: *ingressione* czytaj: *congressione*.
„ „ „ 20 „ „ *debeatu*r „ *debeatis*.
„ „ „ 22 „ „ *fuerint* „ *fueritis*.
„ 93 „ 1 od góry przed *die* dodaj *ipso*.
„ „ „ 5 „ zamiast: *Molski* czytaj: *Malski*, a więc tak samo w Indexie str. 260.
„ „ „ 5 „ „ *Bielawski* „ *Belawski*.
„ „ „ 6 „ „ *Sozkowski* „ *Sakowski*, a więc tak samo w Indexie str. 268.
„ „ „ „ 7 „ opuść *Venerabilium*; a wręczcie po całej osnowie dokumentu tego dodaj:
Relacio eiusdem Wladislai doctoris Vicecancellary.